

42977

R
2118

~~R. 389~~

4. III. A. 4483

L, n. 7/578.

Nach der Notiz fol. 170v. schrieb der Verfasser dieses Werk schon an. 1494 „indiction XII". Auch führen Hain repert. bibliogr. no. 15613—14. und Panzer I. 175., ersten zwei Baseler Ausgg. (Amerbach) 1494 und Paris s. typ. 1497.[55], letzterer außer der Baseler auch II. 318. noch die Pariser Ed. s. auf.

CATALOGVS

SCRIPTORVM ECCLESIASTICORVM,

siue illustrium virorum, cum appendice eorum qui nostro etiam seculo doctissimi claruere. Per venerabilem virum, Dominum Iohãnem à Trittenhem Abbatẽ Spanhemensem, diligentissimè conscriptus.

IN HVIVS NOBILISSIMI OPERIS laudem, D. Sebastiani Brant Epigramma.

Scriptores quicunq; velis nouisse probatos
Ecclesiæ, & quicquid quisq; decoris habet,
Abbatis docti legito hoc epitoma Iohannis
Ex Spanhem, sua quem vita diserta probat.
Ordinis instaurat prisca hic ceu dogmata patrum,
Vtq; Benedicti iura sacra ille nouat,
Sic veterum curat scriptorum nomina sparsa
Comportare, vno colligere atq; libro,
Catalogum ponit, quo tempora supputat, & quid
Scripserit authorum tam veneranda cohors
Vendicat à carie tot nomina digna virorum,
Sub pedibus temnit quos modo tempus edax.
Et mirum est potuisse vnum tot in ordine dignos
Aut legere, aut tantos commeminisse viros,
Vt plane addubitem, si fors non legerit omnes,
Visa sit è cunctis pars sibi multa tamen.
Quo fit vt in numerum doctorum iure reponam
Hunc quoq; magnanimum, perspicuumq; virum.

ANNO M. D. XXXI.

Barnheim.

INDEX SCRIPTORVM

Eccleſiaſticorũ, in quo litera a, primam folij faciẽ deſignat, b vero ſecundam.

A Chacius epũs 15.b
Acurſius Italus. 83.b
Adam abbas 67.a
Adam Vvernherus. 175.b
Adamantius Origenes 7.b
Adamannus abbas 50.a
Adelmus epiſcopus Ibidẽ.
Adelboldus epiſcopus 62.b
Adelmannus epiſcopus. 63.b
Adelphus abbas 74.b
Adilredus abbas 80.a
Adrianus papa primus 53.b
Adreualdus monachus. 59.b
Alanus de inſulis 99.a
Alanus de Rupe 154.b
Albertus abbas. 62.a
Albertus monachus 65.a
Albertus patriarcha 79.b
Albertus Galioti 84.a
Albertus magnus. 88.a
Albertus Patauinus 99.b
Albertus Brixianus 109.b
Albertus de Eybe. 151.a
Albertus de Pruſa 174.a
Albericus Roxiatus. 111.b
Albo Floriaceñ. abbas 61.b
Alcuinus ſiue Albinus 52.b
Alexander epiſcopus. 9.b
Alexander papa tertius 77.b
Alexander de Ales 86.b
Alexander Doleñ. 87.a
Alexander de Alexandria. 100.a
Alexander de Imola. 154.a
Algerus monachus. 64.b
Almannus monachus 58.a
Alphanus archiepiſcopus. 64.a
Alpharus minor. 105.b
Alphonſus rex. 90.b
Alphonſus epiſcopus 112.b
Ammonius Alexandrinus 8.b
Ammonius monachus. 61.b
Ambroſius diaconus. 8.b
Ambroſius epiſcopus. 18.a
Ambroſius preſbyter 19.b
Ambroſius Anſbertus. 58.b.
Ambroſius abbas. 138.a
Ambroſius Choriolanus. 151.a
Ambroſius Calepinus. 179.b
Amphilogius epiſcopus 20.b
Anatholius epiſcop. 11.b
Anaſtaſius papa ſecundus. 41.b
Anaſtaſius Romanus. 57.a
Andreas monachus. 143.a
Andoenus epiſcop. 49.b.
Angelus Peruſinus 129.a
Angelus de Saxonia. 155.a
Angelus de Clauaſio. 163.a
Angelus Politianus. 166.a.
Angelomus monachus. 55.a
Anſbertus monachus. 58.b
Anſelmus monachus. 65.b
Anſelmus epiſcop. Luceñ. 67.a
Anſelmus Canthuarieñ. 68.a
Anſelmus Lauduneñ. 71.a
Anſegiſus abbas 56.b
Antonius abbas 14.a
Antonius de Padua 83.a
Antonius de Butrio 131.a
Antonius Ianueñ. 132.b
Antonius de Parma 133.a
Antonius Gaynerus. 142.a
Antonius Roſelus. 153.a
Antonius Cornazanus 177.b
Antonius Syluiolus. 181.a
Antoninus archiepiſcop. 143.a
Antiochus epiſcop. 21.a
Apollinaris Hieropol. 5.a
Apollinaris Laodiceñ. 16.b
Apollonius doctor. 6.a

4-III A
Tartu Riikliku Ülikooli Raamatukogu
4483
C 11816417

Apollonius Romanus 7.a
Aprigius epiſcop. Paceñ. 45.a
Aquinus prædicator. 174.a
Arator ſubdiaconus. 45.b
Archelaus epiſcop. 11.b
Aribo archiepiſcop. 52.a
Ariſtides philoſophus 4.b
Arlotus minor 95.a
Arnobius preſbyter 12.a
Arnoldus abbas. 75.b
Arnoldus Boſtius Car. 170.b
Aſclepius epiſcop. 37.a
Aſteſanus minor 106.b
Athanaſius epiſcopus 14.b
Atticus epiſcop. 50.a
Audentius epiſcop. 23.b
Auguſtinus epiſcop. 26.a.
Auguſtinus de Anchona. 104.a
Auguſtinus de Roma. 129.a
Auitus epiſcop. 42.b
Aurelius prudentius 19.b
Aurelianus clericus 60.a
Auſonius epiſcop. 26.a
Azo Bononieñ. 82.a

B Achomius abbas 19.b
Bagorotus 81.b
Baldus Perufinus. 129.a
Baptiſta Ferrarieñ. 162.a
Baptiſta de ſancto Blaſio 164.a
Baptiſta Guarinus 166.a
Baptiſta Mantuanus 166.b
Baptiſta de Salis. 170.a
Bartholomæus Brixianus. 85.a
Bartholomæus de Oſa 109.a
Bartholomæus Piſanus Ibid.
Bartholomæus Anglicus. 116.a
Bartholomæus Saliceti. 124.a
Bartholomæus de Vrbino. 127.a
Bartholomæus Carthu. 142.b
Bartholomæus Cepolla 153.b
Bartholomæus Platina 157.a
Bartholomæus Colonieñ. 174.b
Bartholus de Saxo ferrato. 115.b
Baſilius epiſcopus. 16.b
Beda monachus 50.b
Bellator preſbyter 56.a
Benedictus abbas Caſſinenſis. 45.a
Benedictus abbas Brito. 50.a
Benedictus Stendel. 151.b
Benedictus Capra. 160.b
Berillus epiſcop. 9.a
Berengarius epiſcopus. 97.a
Berno abbas Augieñ. 62.b
Bernoldus preſbyter. 66.b
Bernardus Cluniaceñ. 67.b
Bernardus Corbeieñ Ibid.
Bernardus abbas. 70.b
Bernardus Dorna. 83.b
Bernardus Compoſtellanus 85.b
Bernardus Parentinus 110.b
Bernardus Caſſineñ. Ibidẽ
Bernardus Iuſtinianus 152.a
Bernardinus Gadolus 178.a
Bernardinus minor. 141.b
Bertramus preſbyter 57.a
Bertramus epiſcop. 120.a
Bertrandus Cardinal. 102.a
Berthorius abbas. 64.b
Beſſarion Cardinal. 149.a
Blaſius Andernarij. 124.a
Blondus hiſtoriographus. 140.a
Boetius conſul 43.a
Bonauẽtura Patauí. Cardi. 105.a
Bonaguida Aretinus. 83.a
Bonifacius papa primus 35.b
Bonifacius Moguntinus. 51.b
Bonifacius papa octauus. 96.b
Bonifacius Ferrarieñ. 136.a
Bonominus medicus. 115.b
Bouſlaus de Haſſenſtein 173.b
Bruno Herbipoleñ. 63.a
Bruno monachus archiepũs. 66.a
Burckardus epũs. 62.b

CAietanus philosoph⁹ 138.a
Calixtus papa secund⁹ 70.a
Campanus astronom⁹ 64.b
Carolus Phernandus 171.b
Carolus Bouillus 182.a
Cassiodorus monachus 45.a
Cassianus, 26.a
Celestinus papa primus 32.b
Ceolfridus abbas, 50.b
Cerealis epūs 40.a
Cæsarius episcopus, 49.b
Cæsarius monachus 82.b
Christianus monach⁹ 57.b
Christianus cancellarius, 77.b
Christoferus Porsena, 159.b
Christoferus Longolius, 182.b
Christoferus Landinus 163.a
Cinus Pistorienſis 107.a
Cyprian⁹ episcop⁹ & martyr, 10.a.
Cyrillus Alexandrinus 35.a
Cyrillus Carmelita 80.a
Cyrus monachus 38.b
Claudius episcopus 39.a
Claudius monachus, 54.a
Clemens papa primus, 2.a
Clemens Alexandrinus, 6.a
Clemens papa quintus, 104.b
Clemens papa sextus, 113.a
Cliuus Pistorienſis, 107.a
Columbanus abbas, 47.b
Constantin⁹ monachus 58.b
Conradus Hirsaugienſis 75.a
Conrad⁹ de Halberstat, 95.b
Conrad⁹ de Altzeya, 119.b
Conradus canonicus 121.a
Conradus de Zaberina 155.a
Conradus abbas 156.b
Conradus Leontorius 168.b
Conradus Celtis 168.b
Cornelius papa, 9.b
Crisolanus archiepiscop⁹, 77.b
Crusianus Italus 101.a

DAmasus papa 16.a
Dauid minor 86.a
Dantes poeta 101.b
Didymus Alexandrinus 16.b
Dinus Mugelanus 97.a
Dinus medicus, 99.b
Dionysius Ariopagita, 2.a
Dionysius Corinthius, 5.b
Dionysius Alexandrin⁹ 10.b
Dionysius abbas 44.b
Dionysius de Burgo, 129.b
Dionysius Carthusieñ. 147.a
Domicius Calderinus, 1.2.b
Dominic⁹ de sancto Gemi. 136.a
Dominicus episcopus 156.a
Dominicus Bolanus, 161.b
Dominicus Mancinus 175.a
Dominicus de Flandria 184.a
Druthmarus monachus 57.b
Dudechinus presbyter 76.b
Durandus episcopus 106.a

ECkebertus clericus 65.a
Eckebertus abbas, 78.b
Eckardus abbas 74.a
Eckardus presbyter 100.b
Effrem monachus, 16.a
Egesyppus historiographus 4.b
Egelnotus episcopus, 63.b
Egidius monachus 50.b
Egidius de Fuscarijs, 82.a
Egidius de Roma, 93.b
Egidius Cameraceñ. 173.a
Einardus cancellari⁹, 54.b
Eytelvuolffus de lapide 171.a
Emondus monachus, 73.a
Aeneas Syluius papa, 145.a
Engelbertus abbas 74.a
Engelhardus Funck, 170.a
Epiphani⁹ episcopus, 20.b
Erhardus monachus, 66.a
Ericus monachus 59.a
Esytius presbyter, 18.a

Euagrius monachus, 19.b
Eucherius episcopus 35.a
Eudoxia fœmina, ibidē.b
Eugenius episcopus, 40.b
Eugipius abbas 42.b
Euodius episcop⁹ in Aphrica 32.b
Euodius episcopus Ticineñ. 44.a
Eusebius Cæsarieñ. 13.a
Eusebius Emisenus 15.a
Eusebius monachus 32.a
Eusebius Mediolaneñ. 37.a
Eustachius episcopus 14.b
Eustachius Cardinal⁹, 87.a
Eutrandus diaconus, 61.a
Eutropius monachus, 18.a
Eutropius episcopus 48.b

FAstidius episcopus, 32.b
Faustinus presbyter 21.a
Faustus episcopus 41.a
Faustus monachus 44.a
Fęcundus episcopus ibidem,b
Felinus Sandęus, 177.a
Felix Minuti⁹, 9.a. Felix pa. 3. 40.b
Ferrandus diaconus 41.b
Flauianus episcopus 37.a
Flaualdus monachus 62.a
Florianus Bononieñ. 141.a
Fortunatus episcopus 47.a
Franco scholasticus 67.b
Frāco abbas, 72.a. Frācisc⁹ minor,
Frācisc⁹ Acursius, 99.b. (82.a
Frācisc⁹ Maronis, 105.a. Frācisc⁹ Petrarcha, 113.b. Frācis. Martini, 119.a
Frācisc⁹ de Platęa, 127.a. Frācisc⁹ Bachonis, ibidē, b. Frācisc⁹ Zabarell⁹, 131.a. Frācisc⁹ Barbarus, 137.b
Frācisc⁹ Philelph⁹. 155.b. Frācisc⁹ Diedus, 158.a. Frācisc⁹ niger, 161.a
Franciscus Mataracius 174.a
Freculphus episcopus 54.a
Fulgentius episcopus, 41.a
Fulpertus episcopus 63.a

GAbriel Spoleti 151.a
Gabriel Byel 164.b
Gallus abbas, 118.a
Galterus Pictauieñ. 67.a
Galterus Magoleñ. 87.a
Galterus Disse Carme. 122.a
Ganfred⁹ Antisiodoreñ. 75.b
Ganfredus de Trano 94.b
Garsias Iurista, 96.b
Gasparin⁹ grammaticus 132.b
Gelasius papa prim⁹ 40.b
Gennadius episcopus, 39.a
Gennadius presbyter 40.b
Gentil⁹ medicus 101.b
Gerardus monachus, 93.a
Gerardus Leodieñ. 98.a
Gerardus Bononieñ. 102.a
Gerardus Odonis ibidē,b.
Gerardus Seneñ. 112.a
Gerardus Sauoneñ. ibidē.
Gerardus magnus, 119.a
Gerardus Zutphanieñ. 122.a
Gerardus Carthusieñ. 142.a
Gerardus de Elten 154.a
Georgi⁹ Burbachius, 152.b
Georgius Nuenburgeñ. 156.b
Georgi⁹ præposit⁹ Spirensis, 165.a
Georgius Valla 165.b
Georgius Merula 178.a
Gilbertus Pictauieñ. 72.b
Gilbert⁹ monachus, 80.a
Giselbertus abbas 69.a
Godescalcus Meschede 151.b
Godefridus Viterbieñ., 78.a
Godelbertus presbyter, 42.b
Gratianus monachus, 73.a
Gregorius Neocæsarieñ. 9.b
Gregorius Emisenus, 16.b
Gregorius Nazanzenus ibidem
Gregorius papa primus 46.a
Gregorius Thuroneñ. 47.a
Gregorius papa secundus, 51.b

Gregorius papa tertius 52.a
Gregorius Arimineñ. 113.a
Gregorius Trapezuntius 140.b
Guarinus Veroneñ. 144.b
Guericus abbas 109.a
Guido Aretinus abbas 63.b
Guido de Suzaria, 85.a
Guido archidiaconus 94.a
Guido Ferrarieñ. 101.a
Guido Perpinianus eps, 104.a
Guido de monte Rotherij 107.b
Guido prior Carthusiæ, 74.a
Guido Ebroiceñ. 183.b
Guilhelmus Hirsaugieñ. 68.b
Guilhelmus Clarevalleñ. 75.a
Guilhelmus Antisiodoreñ. 79.b
Guilhelmus gallus 82.b
Guilhelmus Placentinꝰ, 91.b
Guilhelmus Parisieñ. ibidem
Guilhelmus Duranti, 92.b
Guilhelmus Lugduneñ. ibidem
Guilhelmus Guarronis, ibidem
Guilhelmus Lamareñ. 93.a
Guilhelmus de Samuco ibidem
Guilhelmus Peralt 96.a
Guilhelmus Mandagoti. ibidē.b
Guilhemꝰ monachus, 99.a
Guilhelmus de Cumo, 100.a
Guilhemꝰ de monte Laudici. 101.a
Guilhelmus Ockam, 105.b
Guilhelmus de Kayotho 110.a
Guilhelmus Anglicus 119.a
Guilhelmus de Oppenbach 123.a
Guilhelmus Forleon, 151.a
Guilhelmꝰ de Aquisgra. 162.b
Guilhelmus Budęus, 180.b
Guilhelmus Castellus, ibidē.
Guilhelmꝰ de Quercu 182b
Guilhelmꝰ de Mara. 183.a
Guilhelmus Copus 181.b
Guimūdus archiepiscopus 64.a
Guntherus monachus 69.a

HAmbaldus Romanus 94.b
Hamularius eps 55.a
Hamulus eps 57.a
Haymo eps Halbestateñ. 53.b
Haymo ordinis minoꝝ 93.b
Harynghus Phryso 167.a
Hartmannus Schedel 175.b
Heymericus de Campo 140.b
Helinandus monachus, 80.a
Helias Regnier Iurista, 172.b
Heliodorus presbyter 25.b
Helizabet monialis, 78.b
Helpericus monachus 64.b
Henricus Hostieñ. 86.b.
Henricus de Gandauo 94.b
Henricus monachus 100.a
Henricus de Vrimaria, 109.a
Henricus de Erfordia, 114.b
Henricus Dolendorp 118.a
Henricus Kalkar 120.b
Henricus Boyck, 121.a
Henricus de Hassia 123.a
Kenricus de Hassia Carthu. 134.a
Henricus de Oyta 124.a
Henricus de Andernaco ibidem
Henricus de Cossfeldia 128.a
Henricus de Hachenburg ibidē
Henricus Gulpen abbas 138.a
Henricus de Gauda ibidem.b
Henricus de Vverlis 142.b
Henricus Kaltysen, 144.b
Henricus Goricken, 145.b
Henricus de Herph, 146.b
Henricus de Piro 152.b
Henricus prudens 157.b
Henricus Northeymē. 173.b
Henricus Arnoldi Carthu. 158.b
Henricus Euticus 171.a
Heraclides monachus 20.b
Herigerus abbas, 62.a
Herrandus eps, 70.a
Herenus de Boyo 106.a

Hermannus contractus, 63.b
Hermannus de Schildis 109.c
Hermannus Petra. 134.a
Hermannus monachus 141.b
Hermolaus Barbarus 160.a
Hieronymus sanctus 21.a
Hieronymus Donatus 172.a
Hieronymus de Padua 174.b
Hieronymus Balbus 173.a
Hieronymus Ferrarieñ. 178.a
Hilarius Pictauieñ. eps 15.b
Hilarius Arelateñ. eps, 35.a
Hilarius papa 37.a
Hildebertus eps 68.a
Hildefonsus eps 12.b
Hildegardis monialis 79.a
Hilduuinus abbas 55.a
Hildouinus eps 60.a
Hincmarus archieps 55.a
Hippolitus eps 9.a
Hireneus eps & martyr 6.a
Honorius presbyter 69.b
Hormisda papa 43.b
Hubertus de Bobio 83.b
Hubertꝰ de Bonocurso ibidem
Hubertꝰ Leonardus carmel. 164.b.
Hubertinus de Casali 98.b
Hubertinus Crescentinas 162.b
Hugbaldus monachus 58.a
Hugo sancti Victoris, 71.a
Hugo Corbeieñ. 73.a
Hugo Eterianus, 77.b
Hugo cardinal. 85.a
Hugo Sletstateñ. 125.b
Hugo Seneñ. 138.b
Hugolinus patriarcha, 94.b
Hūbertus monachus 65.a
Humbertus pdicator 86.a.

IAcobus Nisebenus 15.b
Iacobus de Vitriaco, 82.b
Iacobus Baldeuini, 85.b
Iacobus de Beluisio 92.b
Iacobus Vorago 95.a
Iacobus de arena 98.a
Iacobus de Rauenna 98.b
Iacobus de Viterbio 100 a
Iacobus de Altauilla 116.b
Iacobus de Lusanna, 119.b
Iacobus de Theramo, 123.a
Iacobus Magni, 124.b
Iacobus de Thessalonia 126.a
Iacobus Forliuieñ. 138.b
Iacobus iūterbuck 146.b
Iacobus Carthu. Leodieñ. 150.b
Iacobus Zenus eps ibidem
Iacobus Straleñ 161.a
Iacobus Pergomeñ. 164.a
Iacobus Vvimphelingus, 169.b
Iacobus Sprenger 175.a
Iacobus Faber Stapuleñ. 180.b
Iason Mediolaneñ. 163.b
Idacius eps, 33.b. Ignacius eps, 4.a
Innocentius papa primus, 32.a
Innocentius papa tertius 79.b
Innocentius papa quartus 84.b
Innocentius papa quintus 91.a
Ioachim abbas, 76.a
Iohannes Climachus. 12.a
Iohannes Damascenus, 20.a
Iohannes Chrysostomus 23.b
Iohānes Cassianus 26.a
Iohānes Hierosolymitanus 31.a
Iohānes pbr Antiochenus 40.a
Iohānes Constātinopol. 47.b
Iohānes Gerundeñ. 48.a
Inhānes monachus Damasce. 52.b
Iohānes Scotus monachus 54.b
Iohānes Erigena monachus 56.b
Iohānes diaconus 57.b
Iohānes Carnoteñ. 77.a
Iohānes Horit, 78.a
Iohānes Beleth 80.b
Iohānes Bosianus, 81.a
Iohānes de abbatis villa, 84.a

Iohannes de Blanoſco. 84.b
Iohannes Teuthonicus Ibid.
Iohannes de Deo 85.a
Iohannes de Rupella 86.b
Iohannes Eſculanus 91.a
Iohannes Galeñ. 92.a
Iohannes de Parma. 94.a
Iohannes Chriſtopheri 94.b
Iohannes Pariſieñ. 96.a
Iohãnes Duns natiõe Scotꝰ. 97.a
Iohãnes de ſctõ Geminiano. 98.a
Iohannes de Columna. 102.a
Iohannes canonicꝰ. 106.a
Iohannes de Alerio 106.b
Iohannes de Regno Ibidẽ.
Iohannes Andreas. 107.a
Iohannes de Blomendal. 107.b
Iohannes de Lignerijs. Ibidem.
Iohannes de Saxonia 108.a
Iohannes Caldrini Ibidem
Iohannes Eſtuidi aſtroñ. 110.b
Iohannes Saxo minor 111.b
Iohannes de Rupeſciſſa. 112.a
Iohannes Bachonis. 112.b
Iohonnes Eligerꝰ Ibidem
Iohannes de Beka 113.b
Iohannes Vvalſgram. 114.a
Iohannes de Saxo. Ibidem
Iohannes Brãmart. 114.b
Iohannes de Erfordia. Ibidẽ.
Iohannes Taceſphale 115.a
Iohannes de Imenhuſen 116.b
Iohannes de Tambacho 117.a
Iohannes Baliſtarij Ibidem
Iohannes Bocacius. Ibidẽ.
Iohannes de Hildeſhem 117.b
Iohannes Maronis. Ibidẽ.
Iohannes Golein. 118.a
Iohannes Fuſt Carme. Ibidem.b
Iohannes Caſtelleñ. 120.b
Iohannes Ruſbrock 121.a
Iohannes Schodehouen. Ibid.b
Iohannes de Hiſdinio 122.a
Iohannes Groſſi Carme. 122.b
Iohannes de Bromyard. 123.b
Iohannes Gluel Carme. Ibi.
Iahãnes abbas ſancti Bauoñ. 124.b
Iohannes de Vverdena Ibid.
Iohannes Anglicꝰ Car. 125.a
Iohannes Duren minor Ibid.b
Iohannes de Ligniano Ibidem.
Iohannes Capreolus 128.a
Iohannes de Aurbach 129.b
Iohannes Dominici Card. 130.b
Iohãnes epiſcop. Lombarieñ. Ibi.
Iohannes Zacharias. 131.a
Iohannes Barchinoneñ. 132.a
Iohannes de Teneramunda. Ibidẽ
Iohannes de Imola. 132.b
Iohannes Tortellius 133.b
Iohannes Gerſon 134.a
Iohannes Plaeth 137.a
Iohannes de Franckfordia. Ibidem
Iohannes de Marliano. 139.a
Iohannes Gritſch Ibidem.
Iohannes Nider. 139.b
Iohannes Noblet 140.a
Iohannes de Ragufio Ibidem
Iohannes Schonhouen. 141.a
Iohannes Gauwer. 141.b
Iohannes Erneſti 142.b
Iohannes Capiſtranꝰ 143.b
Iohannes Rode abbas. 144.a
Iohannes Bertachinꝰ. 144.b
Iohannes Kanneman. 145.b
Iohannes de Turre cremata. 147.a
Iohannes de Mechilinia 147.a
Iohannes Hagen Carth. 149.a
Iohannes Niuicelleñ. 150.a
Iohannes Tinctoris 153.a
Iohannes Beetz Car. 153.b
Iohannes de Regio monte Ibidẽ
Iohannes Soreth. 154.a
Iohannes de Lutria 154.b
Iohannes de Dorſten 155.a
Iohannes Conſobrinus. 157.b
Iohannes epũs Alerieñ 160.a
Iohannes Campeius Ibidẽ
Iohannes de Vvidenberg 162.a
Iohannes Britannicus Ibidẽ.
Iohannes Venetus 165.a
Iohannes Bartholus 181.a
Iohannes Stephanus 183.a
Iohannes de Milbach 165.a
Iohannes de Arundine 165.b
Iohannes epũs Vormacieñ. Ibidẽ.
Iohannes Bertram 167.a
Iohannes de Lapide. 162.b
Iohannes de Keyſerſberg. 168.a
Iohannes Langer 170.b
Iohannes Phernandus. 172.a
Iohannes Thurotz. 174.b
Iohannes Tholoſus. 175.a
Iohãnes Picus comes Mirãd. 168.a
Iohannes Capnion Ibidẽ.
Iohannes de Duſeldorp 175.a
Iohãnes abbas Spanhemeñ. 176.a
¶Ionas monachus. 48.b
Iordanus epũs Gothorum 44.a
Iordanus ordinis p̃dicatorꝝ. 82.a
Iordanus Auguſtinenſis. 128.b
Ioſephus Iudæus 4.a
Iſaac Syrus abbas 34.b
Iſidorus epũs ſenior. 31.a
Iſidorus epiſcopus iunior 48.b
Iſuardus monachus. 53.a
Iuo Carnoteñ. epiſcopus 68.a
Iudocus de Caluue 158.b
Iudocus Badius 172.a
Iudocus Beyſſelius 172.b
Iudocus Clicthouius 181.b
Iulius Aphricanus. 9.b
Iulianus Campanus 31.b
Iulianus Tholetanus. 38.a
Iunilius epiſcopus. 36.a
Iuuencus preſbyter 14.a
Iunianus Maius 160.b
Iuſtinus philoſophus & mart. 4.b
Iuſtinianus Imperator 44.a
Iuſtinianus epiſcopus 44.b
Iuſtus epiſcopus 45.a

Lactantius Firmianus 13.a
Lanfrancus archiepũs. 65.b
Lanfrancus de Oriano. 145.b
Lambertus 101.a
Lapus abbas. 108.b
Laurentius Iuſtinianus 128.b
Laurentius Valla 133.b
Laurentius Calcaneus. 155.a
Laurentius Burellus 163.b
Laurentius Bonicontrius 167.b
Laurentius Geruaſij 184.a
Leander epũs Hiſpaleñ. 46.b
Leo papa primus 36.b
Leo papa ſecundus 50.a
Leo papa tertius 53.b
Leo papa nonus. 65.a
Leo Tuſcus notarius 78.a
Leontius epiſcopus 48.b
Leonardus de Chiſano 117.a
Leonardus Aretinus. 133.a
Leonardus de Vtino 143.a
Leporius monachus. 34.a
Lerrandus diaconus 41.b
Licinianus epiſcopus 48.a
Linus papa 3.b
Lucianus preſbyter Hierl'm. 26.a
Lucianꝰ pſbyter Antiochenꝰ. 11.b
Lucius Anneus Seneca 2.b
Lucas abbas 72.b
Lucas de Padua minor. 95.a
Ludophus Carthu. 109.b
Ludouicus de Roma. 140.a
Ludouicus Donatus epũs. 156.a
Ludouicus Brunus 175.a
Lupus Seruatus preſbyter 56.b
Lupus de Olueto 135.a
Lupoldus epũs. 108.b

Macharius abbas 21.a
Macrobius pſbyter. 25.b
Malchion pſbyter. 11.a
Maphæus Vegius 136.b
Marbodus epiſcopus 66.b
Marcellus Marci 3.a
Marchus poeta 46.b
Marcus Antonius Sabelli. 164.a
Marianus Scotus 66.b
Marianus Romanus 177.a
Marinus Sanutus. 178.b
Marius Philelphus 156.a
Marſilius de Ingen 120.b
Marſilius Ficinus 161.a
Martinus epiſcopus 47.b
Martinus de Phano 99.b
Martinus prædicator 102.b
Matthæus de Aquaſponta 96.a
Matthæus Syluaticus 106.a
Matthæus de Cracouia 118.b
Matthæus Palmerius 142.a
Matthæus Boſſus 177.b
Matthæus Ebroiceñ. 183.b
Mauricius epiſcopus. 80.b
Maximus Conſtantino. 19.b
Maximus Thaurineñ. 31.a
Maximus Cæſarauguſtanus. 48.b
Melito epiſcopus. 5.a
Melciades doctor. 6.b
Methodius epiſcopus 14.a
Michael Ceſenus 102.a
Michael de Maſſa 114.a
Michael Angrianus 121.b
Michael Herbrant. 127.b
Michael Medioł. 157.a
Milo monachus 58.a
Minutius Felix 9.a
Modeſtus doctor 6.a
Monaldus minor 107.a
Muſæus pſbyter. 38.b
Nicaſius cæcus doctor. 159.b
Niceas epiſcopus 30.b
Nicolaus papa primus. 57.a
Nicolaus de Bibera 95.b
Nicolaus Gallicus Car. 96.a
Nicolaus papa quartus. 96.b
Nicolaus de Neapo. 98.b
Nicolaus de Lyra 102.b
Nicolaus Mutineñ. 108.b
Nicolaus Dorhin Car. 115.a
Nicolaus Ritzonis 120.a
Nicolaus Gorran 122.b
Nicolaus medicus 125.a
Nicolaus monachus 127.a
Nicolaus Clemangis 130.b
Nicolaus Dinckelſpuel. 131.b
Nicolaus de Suſato 139.a
Nicolaus Siculus 139.b
Nicolaus Lackman 141.a
Nicolaus de Cuſa Card. 143.b
Nicolaus Dorbellus. 146.a
Nicolaus Donis 152.b
Nicolaus Perotus epũs. 153.a
Nicolaus de Vvachenhem 157.a
Nicolaus de Crutzennach. 159.a
Nicolaus Leonicenus. 179.a
Notgerus epiſcopus. 57.b
Nouatianus preſbyter. 10.b
Odericus minor 104.b
Odilo abbas. 63.a
Odo abbas. 59.b
Odo epũs Cameracenſis 73.a
Odofredus Beneuentanus. 84.b
Oldradus de Laude. 107.b
Omnibonus Leonicenus. 134.a
Optatus epiſcopus 16.b
Origenes preſbyter 7.b
Orieſieſis monachus 25.b
Oroſius preſbyter 31.a
Oſius epiſcopus 33.b
Oſbertus monachus 63.a
Oſbertus Carmelita. 110.b
Otfridus monachus 59.a
Otto Friſingenſis epiſcopus. 91.b
Palladius epũs. 32.b
Pamphilus preſbyter 11.a
Papias epiſcopus. 4.a
Papias Lombardus 80.b
Paſcaſinus epiſcopus. 36.a
Paſcaſius diaconus 42.a
Paſcaſius abbas. 59.b
Paterius Romanus 47.b
Paulinus preſbyter Nolanus. 30.b
Paulus Pannonius 54.b
Paulus monachus 53.a
Paulus de Lyazarijs 108.b
Paulus de Peruſio epiſcopus. 110.a
Paulus Venetus 126.a
Paulus Burgeñ. epiſcopus. 136.b
Paulus de Caſtro 137.b
Paulus Niauis. 173.b
Paulus Peruſinus iuriſta 115.b
Paulus Soncinas 184.a
Panormitan⁹. 139.b. Peregrin⁹. 75.a
Petronius epiſcopus 19.b
Petrus epũs Rauennatis 36.b
Petrus Ediſſenus 38.a
Petrus Damiani epiſcopus. 65.b
Petrus Alphonſus 69.b
Petrus Lombardus 74.a
Petrus Comeſtor 74.b
Petrus Abelardus Ibidem
Petrus de Riga 75.b
Petrus Bleſenſis 77.a
Petrus abbas Cluniæ. 81.a
Petrus cantor Pariſieñ. Ibid.
Petrus Senonieñ. epũs 82.a
Petrus de Vineis 83.a
Petrus Gallus prædica. 90.b
Petrus de Tharantaſia 91.a
Petrus Hiſpanus epiſcopus. 91.b
Petrus de Bella Parthica. 97.b
Petrus de Dacia 98.b
Petrus de Saxonia 101.a
Petrus Aureoli 101.b
Petrus de Apono. 104.b
Petrus Rimi Carme. 104.b
Petrus de Palude 108.a
Petrus de Caſa 110.a
Petrus Raymundi. 111.a
Petrus Thomas 116.a
Petrus Boherius abbas. Ibidem
Petrus Berthorij abbas. 116.b
Petrus de Candia 127.a
Petrus de Spira 127.b
Petrus epũs nouæ ciuitatis 128.b
Petrus de Ancharano 129.b
Petrus epũs Cameraceñ. 130.a
Petrus Maurocenus 131.b
Petrus Melliceñ. monachus. Ibidē
Petrus Paulus Vergerius 136.b
Petrus de Colle. 141.a
Petrus de Vnzola 146.b
Petrus Scotus Argentineñ. 159.a
Petrus Brutus epiſcopus. 162.a
Petrus Bonomus. 169.a
Petrus Burrus. 179.b
Philippus epiſcopus 5.b
Philippus preſbyter. 34.b
Philippus Pariſienſis. 88.a
Philippus de Pergamo. 113.b
Philippus Riboti. 120.a
Philippus epiſcopus Paceñ. 121.b
Philippus minor. 122.b
Philippus abbas 125.a
Philippus Callimachus 173.a
Philippus Beroaldus 178.b
Philarſtrius epiſcop. 19.a
Phileas epiſcop. 12.a
Phylo Iudæus 3.b
Pierius preſbyter. 11.b
Pileus Modiceñ. 81.a
Pius papa ſecundus 145.a
Placentinus Italus. 81.b
Platina Romanus. 157.a
Pogius Florentinus 133.a
Ponticus Firmius 179.a
Pontius preſbyter 10.b

Possidonius epus 32.a
Primasius epus 36.a
Priscianus grammaticus 46.b
Proba fœmina, 35.b
Prosper epus 37.b
Proterius epus 36.a
Prudentius presbyter, 19.b
¶Quadratus doctor 4.b
Rabanus archiepus 55.b
Radulphus monachus 60.b
Raymūdus pdicator 84.a
Raymūdus Sebeide 137.a
Raphael Fulgosus 132.a
Raphael Cumanus, ibidē
Raphael Regius, 167.b
Rathodus epus, 59.b
Ratherius epus 60.b
Regino abbas Prumien, ibidē.a
Reinherus Pisanus 98.a
Reinherus Forliuien. 111.a
Reinardus Frothoueñ. 127.b
Renatus Garnerius, 182.b
Remigius monachus, 58.b
Rethicius epus 13.b
Richardus scti Victor. 73.b
Richardus Clunia. 75.b
Richardus Remensis 93.a
Richardus de Mediauilla 95.b
Richardus Senensis 97.a
Richardus Malumbra. 100.b
Richardus de Bury eps, 114.a
Richardus Primas 118.b
Richardus Maydescon 120.b
Richardus Lauinhañ. 124.b
Rhodon Asianus doctor, 6.a
Rogerius monachus 64.b
Rofredus Beneuētanus, 81.b
Rodericus epus 151.a
Rolandinus de Romant. 85.a
Rosuida mulier 76.b
Rudolphus abbas, 72.a
Rudolphus de Buxella, 133.b
Rudolphus agricola, 158.a
Rudolphus Langius, 171.a
Rufinus monachus 23.b
Rugerus ordis scti Augusti. 178.b
Ruggandus epus, 53.b
Rupertus rex Franciæ 61.b
Rupertus Cassinensis, 63.a
Rupertus Tuitiensis, 71.b
Rupertus Lympurgensis 72.a
Rupertus Remensis 76.b
Rupertus Linconien. 77.a
Rupt⁹ de Rusia, 91.a. Rup. pdi. 106.b
Rupt⁹ gall⁹ 113.a. Rup. Holkot. 115.a
Rupt⁹ de Licio, 161.b. Ru. Gaggui
Rutger⁹ Venray, 172.b (n⁹. 167.a
Sabatius epus 38.a
Saluianus presbyter 39.a
Samuel presbyter 39.a
Sanctes medicus 139.a
Sebastianus Brant. 169.a
Sebastianus Murrho 171.b
Sedulius presbyter 34.a
Seneca Cordubensis 2.b
Serapion Antiochenus 6.b
Serapion Thomuseus, 15.b
Sertorius minor 111.b
Seuerianus epus 25.a
Seuerus Sulpitius pbyter, 26.a
Seuerus epus 48.a
Seruusdei epus, 39.b
Sibertus de Beka 104.b
Sidonius epus 39.b
Sifridus epus 151.b
Sigebertus monachus 69.b
Sylueſter de Peierio 184.b
Simplicianus epus 30.b
Simplicius papa 39.b
Symmachus papa 42.a
Symmachus patricius ibidē.
Symon Tornacensis, 89.a
Symon monachus 97.b
Symon de Cremona, 111.a
Symon de Cassia, 111.a
Symon de Spira ibidem.b
Siritius papa, 32.a
Sixtus papa quartus, 157.b
Smaragdus abbas, 61.a
Socrates historiographus 33.a
Stephanus Leodien. 60.b
Stephanus Halberstatensis 70.a
Stephanus Anglicus 81.b
Stephanus de Spuincia, 107.a
Stephanus Carmelita, 119.b
Stephanus Hoest, 152.a
Stephanus Gaieta 156.b
Strabus monachus 56.b
Tatianus hęresiarches 5.b
Thaddæus medicus 94.a
Theodocion Ephesinus 6.a
Theodorus epus 15.a
Theodorus presbyter 25.b
Theodorus monachus ibidē
Theodorus Gaza 154.b
Theodorus Anchiranus, 33.a
Theodorus Canthuariēsis 49.b
Theodoricus eps Cyrię 32.b
Theodoricus monachus 67.a
Theodericus scti Trudonis 69.a
Theodericus abbas 80.b
Theodericus de Herxen 156.a
Theodericus minor 174.a
Theodericus Vlsenius 175.b
Theodolus pbyter 40.a
Theodulphus epus, 54
Theophilus Antiochenus 5.a
Theophilus Alexandrinus 20.b
Tertullianus pbyter 7.a
Ticonius Afer, 20.b
Thilmannus Aquensis, 115.b
Thilmannus Hachenberg 125.b
Thilmannus præpositus 158.a
Titus epus Botrenus 16.a
Thomas de Aquino 89.a
Thomas Brabantinus 90.b
Thomas de Garbo 112.a
Thomas de Argentina 114.b
Thomas Lombe carme. 120.a
Thomas Gualeñ. 125.a
Thomas de Haselbach, 126.a
Thomas de Kempis, ibidem.b
Thomas Vvaldeñ. 137.b
Thomasinus pdicator 126.b
Triphon, 8.b Triphilius, 15.a
Trusianus medicus 101.a
Turpinus archiepus 57.a
Vdalricus Argētineñ. 91.a
Verus epus, 52.a
Victor Carteñ. 37.b
Victor epus Capuanus 40.a
Victor epus Cūmeneñ. 45.b
Victorinus epus Pictaueñ. 11.a
Victorinus Afer 16.a
Victorinus Massilieñ. 34.a
Victorinus Aquitanicus 38.a
Victorianus epus, ibidē.b
Vigilius diaconus 33.b
Vincentius Lyrinensis, 34.b
Vincentius Gallus pbyter 38.b
Vincentius Beluaceñ. 86.a
Vincentius Gruner 129.b
Vincentius Ferrarieñ. 136.a
Vitellius Afer 25.a
Vrsinus monachus 38.a
¶Vvalafridus 52.a
Vvandelbertus 58.a
Vvernherus, alias Hirnerius 80.b
Vvindichinus monachus 61.a
Vvenericus, alʒ Fortanerius, 67.a
Vvernerus Carthu. 170.b
Vvilibaldus epus 52.b
Vvilbertus eps, 72.b
Vvilleramus abbas, 67.b
Zacharias papa, 52.b
Zozomenus Grecus 33.a
Zozimus papa 35.a
¶Finis.

¶Reuerendi patris dñi Iohannis de Trittenhem abbatis Spanhemẽsis, ad venerandum doctissimum q̃ virum, patrem Albertum Morderer epistola responsiua rationem reddẽs, cur inter eccleſiasticos ſcriptores multos ſecularium literarum profeſſores poſuerit.

FRater Johãnes de Trittenhem, abbas in Spanhem, ordinis ſancti Benedicti fratri Alberto Worderer, ordinis minor̃ de obſeruantia, amico ſalutẽ dicit. Mirari te dicis (Alberte amãtiſſime) q̃ profeſſores ſecularium literar̃ qui nihil eccl'iaſticũ ſcripſerũt, inter viros illuſtres eccl'iaſticosq̃ ſcriptores poſuerim, cũ har̃ rer̃ ſcriptores Hieronymus, Gennadius, Iſidorus, Honorius, Sigebertus, ꝛ reliqui doctor̃ cẽſores id minime feciſſe inueniant, indignũ iudicãs vt ſecularibus diſciplinis intẽti, q̃ nihil ad eccl'iæ vniuerſalis ædificationẽ laborarunt inter eccl'iaſticos ſcr̃ores locũ ſortiant. Non miror q̃ miraris, mirant et cæteri. Tibi ergo rñdendo ſatisfecerim cĩbus, qui eadẽ opinione tenent. Et primo q̃dem cur alij nõ fecerint quod me feciſſe miraris, nihil ad me ꝓtinet, ego vero quare fecerim q̃d illi nõ fecerũt breuiter narrabo. Equidẽ bonar̃ artiũ, profeſſores in fide catholica manẽtes, phos, oratores, atq̃ poetas, q̃ vtile honeſtũ in ſua facultate q̃ppiã ſcripſerũt, ego indignos catalogo illuſtriũ viror̃ nequaq̃ cenſeo, q̃s iuuare eccleſiã ſuis lucubratõibus non ignoro. Neq̃ eĩ ſatis eruditũ in diuinis ſcripturis quemq̃ dici poſſe arbitror, vbi ſecularis literaturæ diſciplinã ignorarit. Q̃o aũt eam diſcet theologus, ſi nõ ſit q̃ tradiderit? Quis neſciat quantũ Chr̃ianus ꝛ fidelis phus proſit eccl'iæ, q̃ gentiliũ errores deſtruit, argumẽta, ꝛ fallaces ſyllogiſmos aperit, dogmata infidelium cõfundit? Lege veter̃ hiſtorias, ꝛ inuenies geſta fidẽ aſtruere verbis. Quotiẽs orthodoxi phi callidit atẽ hæreticor̃ diſpurando deſtruxerint gentiles ſuperarint, ſchiſmaticos vicerint? Quid multis vtar? Omnis theologor̃ ſchola, a phia iam ſtudẽdi ſumſit exordiũ, adeo vt theologus eſſe non poſſit, q̃ prius philoſophus apud eos nõ extiterit. De oratoribus q̃d dicã, ſine quor̃ magiſterio infructuoſum antiq̃ oẽm cenſebãt theologũ, q̃ppe q̃ bona quę didiciſſet alijs ꝓſuadere nõ potuerit. Rheror̃ eĩm figuras ſcripturar̃ referat, tropos dilucidat, diſſoluat nodos, colores oñdat dubia enucleat, vmbras verbor̃ effecit claras. Qui dũ oratoris aſſumit officium, facile hæreticor̃ allegatões deſtruet, atq̃ cõuincet errores. Quis deniq̃ boni oratoris laudes digne ꝓſequi valeat, ſi quantũ in ꝓſuadendo poſſit diligẽter pẽſare? O vtinã oẽs theologi noſtri tpis oratoriã colerẽt, quantũ in eccl'ia dei ſuis exhortatiõibus fructum producere poſſent? Theologus orator, animos auditor̃ ſuor̃ in ptãte ſua habere dicit adeuius ꝓſuaſiones ad ea quæ ſancta ꝛ iuſta ſunt, facile mouent. Sed neq̃ poetas Chr̃ianos abijcimus, q̃s theoriæ noſtrę magis appropinquare nõ dubitamus, qui ſub vmbra rei geſtæ vel fictæ, q̃d agendũ fugiendũ ve ſit nobis cõpendio demõſtrãt. Neq̃ ignoramus quantã iniuriã hodie ſuſcipiãt poetæ, theologis q̃buſdã indigeſtis et rudis, q̃ oẽs poetas vna ſnia damnãt, mendaces eos aſſerẽtes atq̃ turpiloquos, quaſi nõ poſſint eẽ veraces ꝛ boni q̃ carmina veter̃ imitant poetar̃. Abſit poetã bonũ eſſe nõ poſſe, atq̃ veracẽ, q̃ ſanctos pres Auguſtinũ, Hieronymũ, Sedulĩũ, Prudentiũ, Bedã alioſq̃ innumerabiles in hac arte habuit ꝓceſſores. Sed nõ eſt mei officij, neq̃ huius tẽporis hor̃ ignauiã redarguere. Vt ergo claudã epl'am, ego philoſophos, oratores, poetas, ceterarũq̃ bonar̃ artiũ cultores fideles ꝛ Chr̃ianos, q̃ aliq̃d vtile ſcripſerũt eccl'iaſticis ſcriptoribꝫ cõnumerãdos exiſtimaui tripliciroñe. Prima, q̃ eor̃ opuſcl'a ad ſciam ſanctar̃ ſcripturar̃, nõ modicũ cõducere poſſe arbitratus ſum. Secũda, q̃ veriſil'e mihi viſum ſit eos aliqua eccl'iaſtice ſcripſiſſe q̃ me lateãt. Vltima q̃ occaſionẽ ſibi ꝓ nos datã, intelligãt, vt eccl'iaſtice deinceps ſcribẽtes, locũ ſuſceptũ cõdignis laboribꝫ exornẽt. Tãtos ergo viros eccl'ię catholicę rã vtiles, tu ne reijciẽdos exiſtimas? Abſit a nobis vt rã temeratã illis iniuriã irrogemus, qua nos credãt æmulatiõis ſtudio, ꝓuocatos nõ roñe pl'etatis. Deniq̃ nobis illud quod vulgo iactat prouerbiũ Scia nõ habet inimicũ, niſi ignorantem. His itaq̃ breuiter tibi reſpondere volui, vt ſcires nõ ſine cauſa factũ, quod factum ante mirabaris. Vale, noſtri memor ad deum in orationibus tuis. Ex Spanhem, quarto nonas Aprilis. Anno domini, 1492.

VENERABILIS ATQVE EGREGII IN CHRIſto patris, domini Iohãnis à Trittenhem, abbatis Spanhemenſis, ad reuerẽdiſſimum in Chriſto patrem, dñm Iohannem de Dalberg, eꝑm Vvormacienſem Epiſtola.

Euerendiſſimo in Chriſto patri & dño, dño Iohãni de Dalberg diuina prouidẽtia Vvormacẽſi eꝑo: Frater Iohãnes, vocatus abbas in Spanhem, ordinis ſancti Benedicti, modicũ id quod eſt. Conſueuerũt olim veteres (reuerendiſſime pater) ſi quid opis noui cudiſſent, vt robur & firmitatem acciperet ꝑpetuã, id viris dicare ꝑſtãtibus, quatenus æmulor̃ lingua venenata lumine maieſtatis reuerberata, dentẽ praui morſus nuſquàm valuiſſet infigere. Nec eos fallebat opinio quæ ex humilitate proceſſit, cũ doctis ſemꝑ præſulibus amica ſit in ſubditos laudibus attollenda benignitas, q̃ bonor̃ ſtudia remunerat, prauor̃ coercet. Hoc nr̃i q̃q̃ vetuſtatis exẽplũ pro poſſe imitantes, opa q̃ ſcripti tãt dicata eccl'iar̃ ꝓlatis ac viris doctoribus ſolẽt ſubmittere, vt eor̃ authoritate cõprobata, ſecure valeãt in publicũ ꝓdire. In lucẽ eĩm ſine timore prodeũt, q̃ teſtimonio põtificis fulciunt. Nemo q̃ppe ni ſtolidus facile accuſat, q̃d iudicio maior̃ cõprobari nõ ignorat. Tuto q̃eſcit innocẽtia ouiũ, quã paſtoris boni miſeratio cõtuet. Cũ igit exempla veter̃ nobis ſint incitamẽta virtutũ, dignũ ẽ vt eor̃ imitemur mores ſacros, quor̃ animus laudes, q̃tenus dũ nos ex illis atq̃ ex nobis alij ꝓficiũt ordo eccl'iaſticę hierarchię iuiolabilis ꝓſeueret. Et licet minor ſim q̃ vt meis opuſculis quẽꝑiã delectari cõfidã, id tñ q̃d habeo in dñi gazophilaciũ humiliter offerre inſtitui, in q̃ Crœſi diuitijs æra duo viduæ iure ꝓferunt. Cũ itaq̃ nup ad inſtãtiã amicor̃ librũ de ſcriptoribus eccl'iaſticis mꝛto labore cõportaſſem, quemadmodũ reſ ipa teſtat, ne veſtigijs veter̃ oberrarẽ, hũc ipm laborẽ meũ alicui viro doctiſſimo & eccl'iaſtica dignitate ꝓlato ſubmittere decreui, cuius authoritate & beneuolẽtia dẽtes inuidor̃ ſine morſu trãſiret. Cũq̃ hinc multa cogitatio mihi ſuccreuiſſet, cui eãdem lucubratiunculã confiderẽ gratiorem, ſe multi obtulere vacillãti, de quor̃ doctrina & bñuolẽtia ſpes nõ modica promiſſa vigebat, inter q̃s tu mihi pr̃ reuerẽdiſſime, potior, eminẽtior, doctior q̃ occurriſti, q̃ oẽs doctrĩa vincis, & eruditõe ſuperas vniuerſos. In te nobilitas gñis alti relucet, epiſcopalis authoritas eminet, honeſtas mor̃ conſpicit, bonar̃ artiũ omnimoda ſcia collaudat. Num talẽ poterimus virũ præter te vſquã inuenire, in q̃ hæc oĩa ſimul cõcurrãt? Inter Alemanos neminẽ tibi pr̃ reuerẽdiſſime

noui

noui æqualẽ, in quo genus, dignitas & eruditio tanta refulgeant. Nõ lo-
ꝙr ad aurẽ, teſtis aſſit oĩpotẽs, nec blandus capto laudator, qm̃ Germa-
nia omnis te vir⁹ vndecũq; peritiſſimũ nõ ignorat. Te colũt docti, te no
biles ac principes obſeruãt, tu nobis ꝺd Plato narraſ fuiſſe Antimacho,
tuo cõprobatus eloquio, doctus merito iudicaſ. Publica fama quæ non
mentiſ agnouimus, q̃ profunda ſcientia in ſacris lr̃is tibi abundet, q̃ per-
ſpicax interpretatio iuris, q̃ta deniq; ſuauitas, dulcedo, lepor q; dicendi,
ac perorãdi, vt doctiſſimis viris, quor⁹ in catalogo mentionẽ fecimus, te
cõferendũ nõ dubitemus. Teſtãtur hoc lucidiſſimæ orationes quas ha-
buiſſe diceris, teſtant epl'æ, teſtãtur epigrãmata plura. Siquidẽ clariſſima
noĩs tui fama, non ſolũ noſtris Germanis, ſed & Italis & Gallis cũ laude
innotuit. Hinc ſubijt animũ, vt tãto tibi põtifici ſubiectũ opus de ſcripto
ribus eccleſiaſticis inſcriberẽ, dicarẽ q; tuo nomini, quatenus ſub vmbra
pontificalis culminis quieſcerẽ ſecurus. Sed dũ intueor coruſci luminis in
te ſplẽdorẽ, reuerberor, retrahor, totus q; formidine tãtæ maieſtatis tuæ
concutior, ne forte tibi patri ſublimi atq; doctiſſimo ſcientia, merito &
dignitate proſus inferior, inde diſpliceã, vnde placere p̃ſumebã. Scio em̃
occupationes tuas plurimas, & ſacrata ſtudia non ignoro, quibus mole-
ſtus eſſe meis nenĩs nõ debueram. Sed animat me doctrina tua, quã be-
nignitas & humanitas tua cunctis reddit amabilem, quippe quæ literas
nullius abhorret, neminẽ q; indignũ ſuo cenſet alloquio. Ad tuã celſitu-
dinẽ igitur, quam q̃ infimus ſim, accedo, tibi præſens opuſculũ humiliter
ſubmitto, te iudicem illius ac defenſorem cõſtituo. Suſcipe quæſo pater
reuerendiſſime atq; doctiſſime hãc noſtrã qualemcũq; lucubrationem,
examina, iudica & defende, eã q; ſi dignã iudicaueris, benigno fauore p-
ſequere. Et qui veterum ſcripta continua lectione reuoluis, eor⁹ quoq;, ſi
quãdo vacat, catalogum digneris inſpicere. Ego autẽ adhuc nulli præ-
ſens cõmunicaui opuſculũ, donec agnoſcã id tuæ authoritatis teſtimo-
nio comprobatũ. Expectãt illud amici, impreſſores præſtolãtur, ſed pa
ternitatis tuæ ſententiã omnibus cenſeo præferendam. Indulgeat mihi
oro clementiſſima paternitas tua, q; auribus occupatis in arduis, inepti-
as meas præſumpſerim reſerare, quia tãta mihi de tua humanitate, man-
ſuetudine & benignitate fiducia eſt, vt de beniuola ſuſceptione noſtri ca
talogi, minime liceat dubitare. Et pro maximis computabo delicijs, ſi te
meis lucubratiunculis agnouero delectari. Vale reuerendiſſime pater
& me famulum tibi deditiſſimũ cum deſtinato volumine habeto com-
mendatũ. Ex Spãhem, ſexto Calẽd. Maij. Anno dñi. M.CCCCXCII.

Sequitur prologus.

PROLOGVS AVTHORIS.

Vltor⁹ inſtantia ſæpe rogatus ſum, vt librũ quem de ſcriptoribus eccleſiaſticis olim inchoaueram, iã pro notitia libror⁹ habẽda, quãdoq; nacta opportunitate perficiã. Diu fateor diſtuli, ne ſi tã ardua incõſulte aggredi p̃ſumerem, ęmulor⁹ odia ex leuitate mea prouocarẽ. Nũc aũt qm̃ ad petitionẽ amicorũ doctor⁹ acceſſit conſiliũ, qui ad hãc ſubeundã prouinciã me rationibus ſuis animarũt, non potui diutius eor⁹ petitionibus reſiſtere, maxime cũ hoc noſtrũ opuſculũ tantor⁹ viror⁹ patrocinio fulciatur. Cur em̃ odia detractor⁹ metuerẽ, cũ doctor⁹ refugiũ mihi patere videã? Erunt, nõ dubito, qui laborẽ hunc noſtrũ dignũ laudibus exiſtimẽt, erũt etiã qui eũ ſtudio æmulationis vituperẽt. Quid em̃? Ergo ne bonor⁹ oper⁹ exercitia intermittemus, ne odia æmulor⁹ p-uocemus? Abſit. Malos quiſquis nõ imitaſ offendit: qui aũt inuidos offendere metuit, bonis iniuriã facit. Et quidẽ malis diſplicuiſſe laudabile eſt, qui nihil amare aſſolẽt, niſi eor⁹ moribus cõpareſ. Iam nũc igitur amici importuni exactores ſuſcipite librũ de ſcriptoribus eccleſiaſticis cõpoſitũ, quẽ ſedulis precibus tanto cupiuiſtis deſiderio terminari. Feci quantũ potui, & huic operi promptas vires impẽdi, licet in multis affectu ſit minor ipſa facultas. Ego em̃ cæcutiẽtiũ more, ductu p̃cedentiũ patrũ hanc ſyluã ingreſſus ſum, & de illor⁹ opuſculis ſingula cõgrua meo propoſito colligẽs, in hunc faſciculũ cõportaui. Multos etiã ſcriptores diutina inueſtigatione repertos magnis ſudoribus & expẽſis, catalogo noſtro inſerui. Nõ mireris optime lector ſi in libror⁹ annotatiõibus ac titulis nõ ſemp mea tuæ cõcordet opinio. Quis in tã multimoda varietate libror⁹, ſingulor⁹ opiniones enumeret, ne dicã cõcordet? Dabis ergo veniã ſi aliq̃n volumẽ aliter vel aliter inueneris p̃notatũ q̃ tua capit opinio. Nõ em̃ ſingulor⁹ diuerſitates mihi licuit vbiq; exprimere. Nã (vt iã dixi) veſtigia patrũ ſequutus ſum, & vbi diſſonabãt illi ꝺd verius credidi complexus: Tu aũt ſi aliud ꝺd ſolidiori veritate cõſtet inueneris, libẽter tuæ cedã ſententiæ. Placuit aũt mihi nouo ſcribẽdi modo procedere, vt lector ipſe notitiã libror⁹ ex principijs facilius poſſit inuenire. Incipiẽs itaq; ab apl'or⁹ diſcipulis, vſq; ad vltimũ annũ Imperatoris Friderici tertij, dñi videlicet milleſimũ quadringẽteſimũ ac nonageſimũ tertiũ, illuſtriũ viror⁹ deduxi catalogũ, in quo nõ omniũ, ſed eor⁹ dũtaxat ꝺs

reperi noīa, dignitates, ſcripta, tēporaq; ſignaui, apponensq; ex aduerſo titulorum voluminum principia, inuiſa autē ſpacio pertranſiui. Quorundam tempora quibus claruerunt ad nutum reperire non potui, quos tamen vt viſum mihi fuerat conuenienti loco collocaui. Et hunc in vtroq; defectū ſcientis ſuppleat cognitio vt videlicet tēpora ſingulorū computet, & tranſpoſitos ad loca ſua reponat. Fateor me etiā plures præteriſſe conſilio, quorū nec ſcripta inueniuntur facile, nec tempora. Noui quoq; adhuc multos viros doctiſſimos viuentes, qui varia dicuntur ædere opuſcula, de quibus cum non ſit mihi certa cognitio, malo tranſire ſilētio, q̄ incerta cogitare. Et (vt Hieronymi verbis vtar) ſi qui de viuentibus adhuc ſcriptitant, à me in hoc catalogo prætermiſſi ſunt, nō mihi, ſed ſibi imputent, qui ſcripta ſua cęlare maluerunt q̄ in lucem venire. Sed credo q; ſcriptis ſuis & ingenio contenti, mei ſilentij diſpendia non curabunt. Nam & eorum quos reperi, non laudes volui depingere, ſed libros. Hoc enim ſtudium poſceret voluminis prolixioris. Vade nūc igitur in orbem opus noſtro labore completum, vade & amatoribus libroꝝ theſaurū expende quem contines. Quid times? Quid trepidas? Quid moraris? Noli timere prodire in publicū, odia æmulorum ne metuas, tot ſanctorum patrocinio ſuffultum. Eia liber exilis quidem ingenij, ſed magnarum rerum oſtenſor. Quid eſt quod velut ignauus inutilisq; formidas? Egredere confidenter, te laudabunt mille, dum vix vnus vituperat. Amor dei quo ſcriptus es te cum authore ſemper & vbique clemens precor excuſet.

ΤΕΛΟ

COMMENDATISSIMI VIRI, REVERENDIQVE IN CHRIſto patris, domini Iohānis de Trittenhem Abbatis Spanhemenſis, Liber de eccleſiaſticis ſcriptoribus feliciter incipit.

Lemens ſanctæ Romanæ eccleſiæ quartus à beato Petro (vt quibuſdam placet) ordinatus epiſcopus, natione Romanus, vir ſanctus & deo dilectus, morum quoq; decore ornatus, cuius vita & paſſio in ſcripturis eccleſiaſticis habentur, ſedit in pontificatu nouem annis & decem diebus. In exilium profide Chriſti relegatus animo cōſtanti. Obijt anno Traiani Cæſaris tertio, domini aūt cēteſimo tertio. Hic beatiſſimus martyr nonnullas fide & eruditione plenas fertur in perſona Romanæ eccleſiæ ſcripſiſſe epiſtolas, De quibus extāt præcipua

Ad eccleſiam Corinthiorum	Epiſtola vna.
Ad Iacobū quoq; apoſtolum	Epłæ duæ, Clemens, Iacobo dño.
Præterea itinerarij vitæ ſuæ	libri decem. Cum in vrbe Roma.
Item diſputationis Petri	liber vnus.

Hæc autē duo vltima volumina inter apocrypha cōputantur, vt patet. 15. diſt. Sēcta Romana. Ferunt eius & aliæ epłæ, ſed apocryphæ.

Dionyſius Ariopagita Athenienſis, philoſophus inſignis, per beatum Paulum apoſtolum conuerſus ad fidem, primus (vt quibuſdam placet) Athenienſis epiſcopus ordinatus eſt, vir eximiæ ſanctitatis & incomparabilis doctrinæ. Hunc poſt deceſſum apoſtolorū, beatus Clemens Romanæ vrbis epiſcopus cū Ruſtico preſbytero & Eleutherio diacono ad p̄dicandū gētibus verbū dei miſit in Frāciam, alio in eius locū ordinato epiſcopo. Scripſit autem græco ſermone multa præclara opuſcula. De quibus apud latinos tantum inueni ſubiecta.

De cœleſti hierarchia	lib. vnū. Omne datū optimū &.
De eccleſiaſtica hierarchia.	lib. 1. Sacerdotij quidem nr̄i.
De diuinis nominibus	lib. 1. Nunc iam vir dei poſt.
De myſtica theologia	lib. 1. Trinitas ſuperſubſtant.

De ſymbolica theologia	li.1.	Sanctus quidē Timo.
Ad Gaium	epl'as.4.	Tenebræ occultantur
Ad Dorothæum miniſtrum	epi.1.	Diuina caligo eſt in.
Ad Zoſipatrem ſacerdotem	epi.1.	Nō opineris hic victo.
Ad Polycarpum	epi.1.	Ego quidē nō ſciui ad.
Ad Demophilum	epi.1	Hebræorū hiſtoriæ
Ad ſanctū Iohannē Euangeliſtā	epi.1.	Saluto te ſanctā animā
Ad Apollophaniū philoſophū	epi.1.	Apollophanio concre.
De obitu Pauli ad Timo.	epi.1.	Saluto te diuū diſci.

Hæc ſunt q̄ de ſcripturis beati Dionyſii apud Latinos inuenio, ſi qd amplius ædidit, apud Græcos remanſit. Verū cū prædicta opuſcula magna obſcuritate tegerent, ſequentiū patrū explanatiōe facta ſunt lucida. E quibus prior illa tranſtulit & expoſuit Iohannes Scotus noſtri ordinis monachus: deinde Hugo ſancti Victoris, Rupertus Linconienſis, Albertus magnus, & Dionyſius Carthuſienſis, & alij multi quorū iam non eſt in promptu reminiſcētia. Paſſus autem eſt beatus Dionyſius in agro Pariſiaco vnà cū ſocijs ſupradictis, ſub Domiciano Imperatore. Anno Domini .XCVI. Indictione. IX. Aetatis vero ſuæ nonageſimo. Sepultus eſt Pariſijs in eccleſia nomini ſuo conſecrata, clarens miraculis.

LVcius Anneus Seneca Cordubenſis philoſophus. Fotini Stoici diſcipulus, & patruus Lucani poetæ, vir vitæ continentiſſimæ fuit. Quē teſtimonio beati Hieronymi celebratū in cathalogo Eccleſiaſticorū ſcriptorū idcirco poſui, quoniā & Pauli apoſtoli amiciſſimus extitit, & ad inſtitutionē moralis vitæ multa eleganter compoſuit. Hūc biennio anteq̄ Petrus & Paulus coronarent, Nero Cæſar infauſtus necauit, cuius aliquando diſcipulus indigniſſimus fuit. De cuius opuſculis ſubiecta reperi.

De morum inſtitutione.	librū vnū,	Oīe peccatū actio eſt.
De quatuor virtutibus.	li.1.	Quatuor virtutū ſpe.
De remedijs fortunæ	li.1.	Licet cūctorū poetarū.
Declamationum	li.10.	Exigitis rē magis io.
De clementia ad Neronem	li.2.	Scribere de clementia.
De beneficijs ad Brutum	li.7.	Inter multos ac varios.
De ira ad Nouatum.	li.3.	Exegiſti à me Noua.
De prouidentia	li.1.	Quæſiſti à me Lucili.
De beata vita ad Gallionem.	li.1.	Viuere Gallio frater
De conſolatione ad Marciam	li.1.	Niſi te Marcia ſcirem.

De con

De conſolatione ad matrem.	li.1.	Sæpe iam mater opti.
De tranquillitate vitæ	li.1.	Inquirenti mihi in me.
Quòd in ſapientē nō cadit iniuria,	li.1.	Tantum inter Stoicos.
De breuitate vitæ	li.1.	Maior pars mortaliū.
De ſtudijs moralibus	li.1.	De liberalibus ſtudijs
De quęſtionibus naturalibus	li.7	Quantū inter phīam.
Suaſoriarum ſententiarum	li.1.	Sin vt cuiuſcunq; rei
Controuerſiarum	li.5.	Duo fratres iter ſe diſ.
De paupertate	li.1.	Honeſta inquit Epicu.
Ad Polybium conſolationis	li.1.	Noſtra cōpares firma.
De ludis Senecæ	li.1	Quid actū ſit in cœlo.
De verborum copia.	li.1.	
De matrimonio	li.1.	
Tragœdiarum	li.10	
De morte Claudij	li.1.	
Epiſtolarum ad Paulum	li.1.	Credo tibi Paule nū.
Epiſtolarum ad Lucilium	li.22	Ita fac ergo mi Lucili.

Ita ſunt q̄ de ſcriptis Senecæ ad pręſens potui inuenire. Dicit autem & alia nōnulla ſcripſiſſe opuſcula, quæ ad manus noſtras adhuc minime venerūt. Erat ſanē amator ſapiæ ardentiſſimus, & inquiſitor illius ſtudioſus, ac tā tenacis memoriæ, vt corā ſe lecta nominū duo millia memoriter mox recitauerit. Inſup cū quidā poeta ducētos verſus ędidiſſet, & in charta cōgeſtos corā Nerone ex ordine recitaret, mox Seneca memoria vſus pro volumīe, eoſdē verſus ab vltimo incipiēs ordine retrogrado vſq; ad primū ſingulos repetiuit. Omniū quoq; ciuiū ſuorū nomia memoria tenuiſſe legit. Claruit Romę tpibus apoſtoli Pauli ſub Nerone Imperatore. Anno Dñi. L.

MArcellus Marci vrbis Romæ præfecti filius, Symonis Magi quondam diſcipulus, literis ſecularibus ſufficiēter inſtructus, prædicatione beati Petri Apoſtoli ad fidem Ieſu Chriſti conuerſus, multa ad vtilitatem Eccleſiæ Dei compoſuit. Scripſit enim, rogantibus Chriſtianis.

De conflictu Petri & Symonis,	librum vnum.	
Ad ſctōs Nereū & Achilleū,	li.1.	De actibus Petri & Pauli, li.1.
De artibus Symonis,	li.1	De obitu ſanctæ Petronellæ, li.1
De paſſione ſanctæ Fœliculæ,	li.1	De paſſiōe ſancti Nicomedis, li.1

Alia q̄q; de ſanctorū geſtis ędidit, quæ ad notitiā noſtrā nō venerūt.
¶ Claruit Romæ temporibus ſancti Petri Apli. Anno Dñi. L.

LInus primus post beatum Petrum Romanę vrbis episcopus, natione Thuscus, vir sanctissimæ conuersationis, multis & in vita & post mortem miraculis choruscans, sedit in pontificatu annis vndecim, mensibus tribus, & diebus duodecim. Qui cum vir esset doctissimus, & deo dilectus. Scripsit Græco sermone sanctorꝫ Apostolorum Petri & Pauli vno die passorum.

Martyrium li.1.

Et quasdam epistolas

Tandē à Saturnino præfecto cuius filiā à dæmone liberauerat, capitali sñia punitus martyr efficit. Vndecimo Caleñ. Octobris. Claruit Romæ sub Galba Imperatore. Anno dñi. LXX.

PHylo Iudęus natione Alexandrinus, de genere sacerdotum à beato Hieronymo inter scriptores Ecclesiasticos idcirco ponitur, quoniam in suis opusculis plerūqꝫ in Christianorum laude versatur. Hic cum suæ Gentis legatus Romam missus esset, amicitiam beati Petri Apostoli habuisse memoratur, & ob hanc causam etiam sancti Marci discipuli eius sectatores apud Alexandriam laudibus ornauit suis. Erat autem vir vndecunque doctissimus, & velut alter Plato habitus: ita vt vulgo diceretur: Aut Plato Phylonem, aut Phylo imitatur Platonem. Tanta enim fertur similitudo sensuum & eloquij amborum. Scripsit autem libros, & multos, & elegantissimos. De quibus subiecti feruntur.

De vita sapientis	liber vnus		
De conuersatione vitæ	li.1.	De hærede diuinarꝫ rerꝫ.	li.1.
De confusione linguarꝫ,	li.1.	De diuisione inæqualium.	li.1.
De natura quadrupedum	li.5.	De tribus virtutibus	li.1.
De his quæ sensu testamur	li.1.	De natura & inuentione	li.1.
De eruditione	li.1.	De pactis	li.1.
De generationis successu	li.1.	Adā genuit tres filios	
De mutatione nominum	li.1.	De Ebrietate,	li.2.
De gigantibus	li.1.	De victimis & repromissiōibꝰ	li.1
In quinqꝫ libros Moysi,	li.5.	De prouidentia.	li.1.
De somnijs	li.1.	De Ideis	li.1.
De tabernaculo	li.4	De Alexandro	li.1.
De vita contemplatiua	li.1.	De ratione animalium	li.1.
De agricultura	li.2.	Quòd oīs insipiens seruus sit,	li.1.

Alia quoqꝫ multa scripsisse legit, quę ad notitiā meā nō venerūt. Claruit sub Nerone principe. Anno domini. L.

Iosephus

IOsephus Iudæus natione Hierosolymitanus, religione sacerdos. Matthatiæ sacerdotis filius, philosophus, rhetor, temporumqúe scriptor insignis, quem in cathalogo nostro non ponerem, nisi & eius scripta legeret ecclesia, & beatus Hieronymus id prior fecisset, post excidiū Hierosolymæ captus à Vespasiano & Tito principibus Romā ducit, & propter ingenij excellētiā, à senatu & populo Romano magnificè honorat. Qui & si Iudæus pmāserit, genus tñ Chriano rū sæpe laudauit, & de dño nro Iesu Chro in decimooctauo antiqtatū libro, insigne testimoniū descripsit. Huius volumina tātæ authoritatis apud Romanos adhuc illo viuēte habita sunt, vt bibliothecæ publicę sint tradita, ipe vero post mortē statua ærea à senatu & populo donatus sit. De cuius opusculis ego tm vidi subiecta.

De bello Iudaco.	libros.7.	Quoniam bellum q̄d.	
Antiquitatum mundi.	li.24	Historiam conscribere	
Contra Apionem	li.2.	Sufficiēter vt arbitror.	
De potentia dicendi	li.1.		

Claruit Romæ sub Vespasiano & Tito principibus. Et vsqꝫ ad tpa Traiani Imperatoris durauit & in humanis. Anno dñi. C.

IGnatius ecclesiæ Antiochenæ tertius post beatum Petrum episcopus, vir eximiæ sanctitatis, ac dñi nostri Iesu Christi singularis & feruentissimus amator. Dicere consueuit Dionysio teste: Amor meus crucifixus est. Qui beatissimus præsul cum esset diuini verbi p̄dicator doctus & zelosus, scripsit nonnullas elegantes & plenas feruoris epistolas, in qbus amatorem sancti martyrij fuisse demonstrauit. E quibus istæ feruntur potiores.

Ad Ecclesiam Ephesiorum	Epla vna.	
Ad Magnesianos.	epi.1.	
Ad Troienses.	epi.1.	
Ad Romanos.	epi.1.	
Ad sanctum Iohannem.	epi.2.	Iohanni sancto seniori.
Ad beatam virginem	epi.1.	Chriferæ Mariæ, suus.
Ad Philadelphios	epi.1.	
Ad Polycarpum	epi.1.	

Passus est Romæ sub Traiano Imperatore. Anno dñi. CXI.

PApias auditor sancti Iohannis atqꝫ discipulus, Hieropolytanus in Asia Episcopus, fidei Christianæ constantissimus propagator, & defensor, sanctorumqúe Apostolorum discipulus, & studiosus imitator, scripsit non spernendæ authoritatis opuscula.

E quibus

E quibus extat opus insigne, quinq; voluminibus distinctũ, quod pnotauit sic. Explanationẽ sermonũ dñi, lib. V. Alia q̃ scripsit nõ vidimus. Hic nouitatẽ mille annorũ primus inuenit, post quos Christũ denuo in carne regnaturũ cũ electis super terrã somniauit, quẽ errorem alij postmodũ dilatãtes, Chiliastæ à mille appellati sunt.

Claruit tẽporibus Traiani Cæsaris. Anno dñi. C. & circa.

EGesippus natione Iudæus, ad fidẽ Christi cõuersus, doctrina & sanctitate in ecclesia dei admirabilis effulsit, cuius festũ cũ cæteris sanctis in martyrilogio locũ obtinuit. Scripsit nõnulla excellentis ingenij opuscula, De quibus ego tantum reperi, à tempore dominicę passionis vsq; ad suam ætatem, opus insigne.

Historiã ecclesiasticorũ actuũ, lib. V. Bello Partico quod inter.

Aliud operum eius nullum vidi.

Claruit vicinus aplicorũ tpm sub Antonio Pio. Anno dñi. CLX.

IVstinus ex philosopho conuersus ad catholicã fidẽ, Chri amator & cultor insignis, cũ in vrbe Roma, Crescẽtẽ Cinicũ Christianos blasphemantẽ, gulosum & mortis timidũ, ac luxuriæ & libidinũ sectatorẽ redargueret, eius insidijs, qp Christianus esset, corã senatu accusatus, pro Christo martyrio coronatus est. Scripsit pro fidei nostræ defensione multa pclara opuscula, De quibus ista feruntur

Cõtra gentes ad Anto.	lib. 1.	De anima.	lib. 1.
Ad Aureliũ cõtra gentes	lib. 1.	Psalten prenotatus.	lib. 1.
Item aduersum gentes	lib. 1.	Contra Triphonẽ Iudæũ.	lib. 1.
Castigationũ cõtra gentes.	lib. 1.	Contra Marcionem.	lib. 1.
De monarcha dei	lib. 1.	Contra omnes hæreses.	lib. 1.

Alia insuper multa cõposuit quæ ad notitiã nostrã non venerunt.

Claruit sub Antonio Pio. Anno dñi. CL.

QVadratus Athenensis post Publiũ martyrẽ eps, sanctorũ apostolorũ auditor quondã atq; discipulus, vir cõstans & incõparabilis doctrinæ, pro vtilitate Christianæ fidei multũ laborãs multũ profecit, & ecclesiã metu persequutiõis dispersam, ad vnitatẽ fidei cõgregauit. Cũ esset doctor insignis, scripsit inter alia pro Christianis ad Adrianũ principẽ plenũ instructiõe Apologeticũ, li. 1. Et alia nobis incognita. Tandẽ pro fidei catholicæ defensiõe passus est, 7. Calẽd. Iunij. Claruit sub Adriano principe. Anno dñi. CXX.

ARistides philosophus Athenensis, vir in secularibus literis doctissimus, & in diuinis scripturis admodũ studiosus, tanta eloquẽtia insignis emicuit, vt miraculũ sui gentibus pberet, q̃ sub habitu

habitu philosophi Christianã & fidẽ & cõuersationẽ baiulãs, nõ sine sanctitatis opinione clarus effulsit. Scripsit Apologeticũ pro Christianis. Ad Adrianum principem lib. vnum.

Et quædã alia. Claruit sub Adriano imperatore. Anno dñi. CXX.

MElito Asianus, eps Sardẽsis, vir in diuinis scripturis eruditus & nõ minus sanctitate q̃ doctrina venerabilis, inter catholicos pdicatores clarus effulsit. Scripsit ad vtilitatẽ ecclesiæ fideliũ multa egregia volumina. De quibus ista feruntur.

De pascha.	lib. 2	vnus. Melito seruus Christi.	
De vita prophetarum	lib. 1.	De ecclesia	lib. 1.
De lapsis	lib. 1.	De dominica	lib. 1.
De corpore & anima	lib. 1.	De sensibus	lib. 1.
De baptismate.	lib. 1.	De fide	lib. 1.
De veritate	lib. 1.	Philoxenia	lib. 1.
De generatione Christi	lib. 1.	Qui clauis inscribitur	lib. 1
De prophetia	lib. 1	De diabolo	lib. 1.
Aeglogarum	lib. 6	De Apocalypsi Iohannis	lib. 1.
De transitu sanctæ Mariæ liber			

Alia etiã opuscula ædidit, quæ ad nostram memoriã vetustas venire non permisit. Huius elegans & declamatoriũ ingenium. Tertullianus in quodã loco cõmemorans, vt prophetã à nostris habitũ fuisse asserit. Notandũ sane, qp liber de sanctæ Mariæ transitu illi ascriptus inter apocrypha reputatur. 15. dist. Sancta Romana.

Claruit aũt sub Marco Antonio Vero principe. Anno dñi. CLX.

THeophilus ecclesiæ Antiochenæ sextus episcopus, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, ingenio & eloquio clarus, ac declamator egregius. Scripsit ad vtilitatẽ fidelium multa volumina, & sermonum domini explanator egregius effulsit. De cuius opusculis subiecta feruntur.

Contra Marcionem.	ib. 1.	Commentariorum in Euange-	
Contra Hermogenem.	lib. 1.	lia lib. quatuor.	
Ad Auctolicum.	lib. 3	In prouerbia Salomonis	lib. 1.

Alios etiã tractatus breues & plures ad ædificationẽ ecclesiæ catholicæ pertinẽtes cõposuit, qui apud latinos raro simul inueniunt. Ordinatus aũt fuit in eps. Anno dñi. CLXXIII. Indictione. II.

APollinaris Hieropolytanus, in Asia episcopus, vir doctus & fidei Christianæ defensor insignis, ingenio clarus, & disertus eloquio. Scripsit non contẽnendæ lectionis opuscula, quibus se

virum nõ tã eruditum q̃ celosum oſtẽdit. E quibus ista feruntur.

Apologeticus pro christianis.	lib.1	Aduersus gentes.	lib.5.
De veritate.	lib.3.	Aduersus cathaphrygas.	li.2

Sed & alia nonnulla ædidit, quorum nobis vetustas notitia abduxit.
Claruit sub Marco Antonio Vero. Anno dñi. CLXV

DIonysius eccleſiæ Corinthioꝝ episcopus, vir eloquẽtissimus, & in diuinis scripturis valde eruditus, ouilis christi vigilãtissimus pastor, tantæ solicitudinis & industrię fuit, vt non solum suæ ciuitatis populum salutaribus documentis instrueret, sed etiam exteraꝝ plebes vrbiũ, per epistolas ad constantiã fidei prouocaret. Quæ quidem epistolæ tam vtiles & prolixæ ferũtur, vt nõ ab re libri quæ ant appellari. De quibus subiectæ recensentur.

Ad Lacedæmonios.	epi.1	Ad Athenienses.	epi.1
Ad Nicomedienses.	epi.1	Ad Cretenses.	epi.1
Ad Ignosianos.	epi.1	Ad Papã & Romanos.	epi.1
Ad Amasdrinẽses.	epi.1	Ad Chrysophorã fœmi.	ep.1

Claruit sub Marco Antonio Vero, & Lucio Aurelio principibus. Anno dñi. CLXX. Nõ sine opiniõe sanctitatis, & varia cõscripsit.

TAtianus hæresiarches. Iustini martyris auditor atq; sectator, q̃diu ab eius latere nõ discessit. Postea vero coronato sancto Iustino, inflatus eloquentiæ tumore, nouã hæresim cõdidit quæ encraticaꝝ dicit, quã postea Seuerus auxit, à quo eiusdẽ partes hæretici Seueriani appellati sunt. Carnes abominãtur, vinũ nõ bibunt, vetus testamentũ nõ suscipiũt, nec resurrectionẽ credũt. Scripsit aũt Tatianus penè infinita volumina, quæ tñ ad notitiã meã nõ venerũt Nã propter docẽtis errorẽ, etiã volumina despecta perierũt. Extat eiꝰ teste Hieronymo, insigne volumen quod prænotauit.

Contra gentes.	lib.1

Claruit sub Marco Antonio Vero. Anno dñi. CLXX.

PHilippus episcopus Cretẽsis, hoc est vrbis Coritinæ, cuius Dionysius Corinthioꝝ episcopus supra positus, meminit in epistola sua quã scripserat ad eiusdẽ ciuitatis eccleſiã, vir nobilis & doctus, ædidit ad vtilitatẽ credentiũ satis vt ferunt instructa volumina quæ ad manus nostras minime venerũt. Extat eius.

Contra Marcionem.	lib.1.

Scripsit etiã quasdã ad diuersos epistolas, variosq; tractatus, q ad nostras manus adhuc minime venerunt. Claruit anno domini. CLXX tẽporibus Marci Antonij Veri imperatoris.

Mode-

MOdestus vir quidẽ florentis ingenij, licet cuius dignitatis, vel gradus fuerit à nobis ignoretur, scripsit teste beato Hieronymo, nõ cõtemnẽdæ lectionis opuscula, in qbus abundãs ingenij eius vena cõspicitur. E quibus extat volumen insigne.

Aduersus Marcionẽ.	li.1	Cętera nobis icognita sunt.	

Claruit sub Marco Antonio Vero, & Lucio Aurelio Comodo principibus. Anno domini nostri Iesu Christi. CLXXV.

HIreneus Lugdunẽsis in Gallia post beati Fotini martyris triũphũ eps. Policarpi martyris quondã auditor, vir in diuinis scripturis studiosus & valde eruditus, sub Papa Eleutherio legatꝰ Romã missus non minus sanctitate q̃ doctrina clarissimus cõprobatus est. Scripsit multa egregia volumina. De qbus ista feruntur.

Aduersum gẽtes.	li.1	De monarchia dei	li.1
De disciplina.	li.1	De Ogdoade.	li.1
Ad Blastũ de schismate.	li.1	De Pascha ad victorẽ papã.	li.1
Contra hæreses.	li.5	De prædicatione apostolica.	li.1
Quatenus veritatẽ re.		Variorum tractatuum.	li.1

Scripsit & alia multa quæ ad notitiam meã adhuc minime venerũt. Tandẽ sæuiente persequutione in Christianos, cũ oñi ferme ciuitatis suæ populo pro fide catholica martyrio coronatus est, quarto Caleñ. Iulij. Claruit sub Marco Antonio. Anno dñi. CLXXV.

THeodocion patria Ephesinus, Tatiani philosophi cum adhuc fidelis esset quõdã discipulus, vir certe vndecũq; doctissimus, & diuinaꝝ scripturaꝝ tertius interpres. Præter translationẽ scripturaꝝ, quam ex Hebræo latinã fecit etiam alia quædam cõscripsit opuscula, quæ tamẽ ad manus nostras adhuc minime puenerũt. Claruit tẽporibus Comodi imperatoris. Anno. dñi. CLXXX.

RHodon genere Asianus: Tatiani quondam auditor & discipulus, vir tam in diuinis scripturis quàm etiam in secularibus literis eruditissimus, multa græco sermone scripsisse dicitur, q̃ꝝ exemplaria apud nostros raro inueniuntur. E quibus tamen potiora feruntur quæ subiecimus.

Contra Marcionẽ.	li.3	Ad Calistionem.	li.1
Aduersum Cataphrygas.	li.1	In Hexameron.	li.6.

Claruit sub Comodo & Seuero principibus. Anno domini. CC.

CLemẽs eccleſiæ Alexandrinæ præsbyter: Pantheni Stoici q̃ndam philosophi christiani auditor atq; discipulus, qui scholam Eccleſiasticã post eũ Alexãdrię multis annis tenuit, vir deuotꝰ,

virum nõ tã eruditum q̃ celosum ostẽdit. E quibus ista feruntur.

Apologeticus pro christianis. lib.1
Aduersus gentes. lib.5.
De veritate. lib.3.
Aduersus cathaphrygas. li.2

Sed & alia nonnulla ædidit, quorum nobis vetustas notitia abduxit.

Claruit sub Marco Antonio Vero. Anno dñi. CLXV

DIonysius ecclesiæ Corinthioꝝ episcopus, vir eloquẽtissimus, & in diuinis scripturis valde eruditus, ouilis christi vigilãtissimus pastor, tantæ solicitudinis & industrię fuit, vt non solum suæ ciuitatis populum salutaribus documentis instrueret, sed etiam exteraꝝ plebes vrbiũ, per epistolas ad constantiã fidei prouocaret. Quæ quidem epistolæ tam vtiles & prolixæ ferũtur, vt nõ ab re libri quæant appellari. De quibus subiectæ recensentur.

Ad Lacedæmonios. epi.1
Ad Athenienses. epi.1
Ad Nicomedienses. epi.1
Ad Cretenses. epi.1
Ad Ignosianos. epi.1
Ad Papã & Romanos. epi.1
Ad Amasdrinẽses. epi.1
Ad Chrysophorã fœmi. ep.1

Claruit sub Marco Antonio Vero, & Lucio Aurelio principibus. Anno dñi. CLXX. Nõ sine opiniõe sanctitatis, & varia cõscripsit.

TAtianus hæresiarches. Iustini martyris auditor atq; sectator, q̃diu ab eius latere nõ discessit. Postea vero coronato sancto Iustino, inflatus eloquentiæ tumore, nouã hæresim cõdidit quæ encraticaꝝ dicit, quã postea Seuerus auxit, à quo eiusdẽ partes hæretici Seueriani appellati sunt. Carnes abominãtur, vinũ nõ bibunt, vetus testamentũ nõ suscipiũt, nec resurrectionẽ credũt. Scripsit aũt Tatianus penẽ infinita volumina, quæ tñ ad notitiã meã nõ venerũt Nã propter docẽtis errorẽ, etiã volumina despecta perierũt. Extat eiꝰ teste Hieronymo, insigne volumen quod prænotauit.

Contra gentes. lib.1

Claruit sub Marco Antonio Vero. Anno dñi. CLXX.

PHilippus episcopus Cretẽsis, hoc est vrbis Coritinæ, cuius Dionysius Corinthioꝝ episcopus supra positus, meminit in epistola sua quã scripserat ad eiusdẽ ciuitatis ecclesiã, vir nobilis & doctus, ædidit ad vtilitatẽ credentiũ satis vt ferunt instructa volumina quæ ad manus nostras minime venerũt. Extat eius.

Contra Marcionem. lib.1.

Scripsit etiã quasdã ad diuersos epistolas, variosq; tractatus, q ad nostras manus adhuc minime venerunt. Claruit anno domini. CLXX tẽporibus Marci Antonij Veri imperatoris.

Mode-

MOdestus vir quidẽ florentis ingenij, licet cuius dignitatis, vel gradus fuerit à nobis ignoretur, scripsit teste beato Hieronymo, nõ cõtemnẽdæ lectionis opuscula, in qbus abundãs ingenij eius vena cõspicitur. E quibus extat volumen insigne.

Aduersus Marcionẽ. li.1
Cętera nobis icognita sunt.

Claruit sub Marco Antonio Vero, & Lucio Aurelio Comodo principibus. Anno domini nostri Iesu Christi. CLXXV.

HIreneus Lugdunẽsis in Gallia post beati Fotini martyris triũphũ ep̃s. Policarpi martyris quondã auditor, vir in diuinis scripturis studiosus & valde eruditus, sub Papa Eleutherio legatꝰ Romã missus non minus sanctitate q̃ doctrina clarissimus cõprobatus est. Scripsit multa egregia volumina. De qbus ista feruntur.

Aduersum gẽtes. li.1
De monarchia dei li.1
De disciplina. li.1
De Ogdoade. li.1
Ad Blastũ de schismate. li.1
De Pascha ad victorẽ papã. li.1
Contra hæreses. li.5
De prædicatione apostolica. li.1
Quatenus veritatẽ re.
Variorum tractatuum. li.1

Scripsit & alia multa quæ ad notitiam meã adhuc minime venerũt. Tandẽ sæuiente persequutione in Christianos, cũ oñi ferme ciuitatis suæ populo pro fide catholica martyrio coronatus est, quarto Caleñ. Iulij. Claruit sub Marco Antonio. Anno dñi. CLXXV.

THeodocion patria Ephesinus, Tatiani philosophi cum adhuc fidelis esset quõdã discipulus, vir certe vndecũq; doctissimus, & diuinaꝝ scripturaꝝ tertius interpres. Præter translationẽ scripturaꝝ, quam ex Hebræo latinã fecit etiam alia quædam cõscripsit opuscula, quæ tamẽ ad manus nostras adhuc minime puenerũt. Claruit tẽporibus Comodi imperatoris. Anno. dñi. CLXXX.

RHodon genere Asianus: Tatiani quondam auditor & discipulus, vir tam in diuinis scripturis quàm etiam in secularibus literis eruditissimus, multa græco sermone scripsisse dicitur, q̃ꝝ exemplaria apud nostros raro inueniuntur. E quibus tamen potiora feruntur quæ subiecimus.

Contra Marcionẽ. li.3
Ad Calistionem. li.1
Aduersum Cataphrygas. li.1
In Hexameron. li.6.

Claruit sub Comodo & Seuero principibus. Anno domini. CC.

CLemẽs ecclesiæ Alexandrinæ presbyter: Pantheni Stoici q̃ndam philosophi christiani auditor atq; discipulus, qui scholam Ecclesiasticã post eũ Alexãdrię multis annis tenuit, vir deuotꝰ,

 doctus,

doctus,&eloquentissimus fuit. Scripsit multa præclara volumina, de quibus ista feruntur.

Stromatũ,id est,varietatũ	li.8.	De disputatione.	li.1.
Aduersum Gentes.	li.1.	De saluatione diuitis	li.1.
Pædagogi	li.3.	De obtrectatione	li.1
De Pascha.	li.1.	Aduersum iudaizantes	li.1.
De Ieiunio	li.1.	De canonibus ecclesiasticis	li.1.

Epistolas etiam multas varios q̃ tractatus ædidit, quoꝝ titulos ignoramus. Claruit Commodi & Seueri principum temporibus. Anno Domini. CC.

MElciades cuius Rhodon in opere suo quod aduersus Cathaphrygas, Montanũ, Priscã, & Maximillã insanos vates composuit, recordatus est, vir in secularibus literis eruditissimus, & in diuinis scripturis iugi studio exercitatus, scripsit ad ędificationẽ fideliũ nõ pauca opuscula. De quibus subiecta ferunt.

Aduersus Montanum	li.1.	Contra Iudæos.	li.1.
Aduersum Gentes	li.1.	Apologeticus pro nr̃a fide	li.1

Alia quoq; multa scripsisse dicit, quæ ad notitiã meam nõ venerunt.

Claruit Marci Antonini Comodi tpibus. Anno dñi. CLXX.

APollonius quidã vir doctus atq; disertissimus, nõ minus vita, q̃ eloquẽtia insignis, hæreticæ prauitatis debellator fortissimus, multa pro nostra fide composuit, & Montani insaniã, verbis & scriptis sæpe confutauit, sicut patet legentibus insigne illud volumen, q̃d maximis eloquentiæ leporibus composuisse dicit.

Aduersus Montanum.	li.1.

Sed & alia complura ædidit, quæ ad notitiã meã nõ venerũt. Claruit sub Comodo & Seuero principibus. Anno dñi. CLXXX.

SErapion ex Anachoreta, ecclesię Antiochenæ octauus epus, vir acris ingenij in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, nõ minus vita q̃ scia venerabilis: fertur ad vtilitatẽ credentiũ plura cudisse opuscula, in q̃bus se virũ & doctũ & fidei Christianæ defensorem acerrimũ ostendit. De quoꝝ numero habent.

Ad Dommonem iudaizantem,	li.1.
Ad Carinum de Montano	li.1.
De Euangelio sub nomine Petri	li.1.
Epistolæ breues sed plures	li.1.

Ordinatus fuit in epm̃ pfatę vrbis sub Comodo pricipe Romanoꝝ. Anno dñi. CXCIII. Indictione prima.

Apolloni

APollonius Romanæ vrbis senator, vir tam in diuinis scripturis quàm in secularibus literis eruditissimus, & non minus sanctitate q̃ scia venerabilis, cum coram senatu proditus fuisset q̃ Christianus esset, & Christũ nollet abnegare, capitis snĩam accepit, veteri apud illos lege obtinente, absq; negatione nõ dimitti Christianos, qui semel ad eoꝝ iudicium fuissent pertracti.

¶Scripsit autem inter alia.

Apologeticum pro fide nostra	li.1.

Quẽ cũ corã senatu ex ordine recitasset capite trũcatus fuit. Claruit Romæ sub Comodo & Seuero principibus. Anno dñi. CXC.

TErtullianus presbyter, patria Carthaginensis Aphricanæ prouinciæ, patre Centurione viro procõsulari, homo acris & vehementis ingenij, tã in diuinis q̃ in secularibus scripturis doctissimus: quippe qui apud Carthaginẽ rhetoricã multis annis gloriose docuit: Scripsit latino sermone penè infinita opuscula in q̃bus hęreticoꝝ errores fortiter cõtriuit. Huius scripta btiss. martyr Cyprianus in tãta veneratõe habuit, vt nullũ fine eoꝝ lectione diem præteriret. Dicere em̃ ad notariũ suum cõsueuerat. Da magistrũ, Tertullianum videlicet designans. Tandẽ in errorem Montani dilapsus dicit, propter quod eius opuscula inter apocrypha computant. xv. di. sancta Romana. Et licet in aliq̃bus errauerit, in multis tñ bene scripsit, sicut eius volumina testantur. De quibus vidi.

De patientia dei.	librũ vnũ.	Cõfiteor ad dñm deũ.	
Aduersus Praxeam.	li.1.	Varie diabolus æmu.	
Contra Marcionem	li.5.	Si quid retro gestũ est.	
Contra Iudæos.	li.1.	Proxime accedit disci.	
Contra omnes hæreses	li.1.	Diuorum hæreticoꝝ.	
De ꝓscriptõibus hęreticoꝝ,	li.1.	Conditionẽ prę sentiũ	
Aduersus Hermogenem	li.1.	Solemus hæreticis cõ.	
Contra Valentinianos	li.1.	Valentiniani frequen.	
De carne Christi	li.1.	Qui fidem resurrectõis	
De resurrectiõe carnis	li.1.	Fidutia Chr̃ianorum.	
De corona militis	li.1.	Proximè factũ ẽ libera	
Ad Martyres.	li.1.	Inter carnis alimenta	
De pœnitentia	li.1.	Pœnĩam hoc genus.	
De velandis virginibus	li.1.	Propriũ iam negotiũ.	
De habitu muliebri.	li.1.	Si tãta in terra morare.	
De cultu fœminarum.	li.1.	Ancillę dei viui, cõser.	

Ad vxorem.	li.2	Dilectissima in dño.	
De pſecutione ad Fabiũ.	li.1	Quęſisti ꝑxime Fabi	
Ad ſcapulam.	li.1	Nos quidẽ neq; expa	
Exhortatorium caſtitatis	li.1	Nõ dubito frater te	
De Monogamia.	li.1	Hæretici nuptias au.	
De pallio.	li.1	Principes ſemp Afri.	
De ſpectaculis.	li.1	De ieiunijs.	li.1
De extaſi.	li.1	Aduerſus Apoloniũ	li.1
De pudicitia.	li.1		

Scripſit quoq; & alia plura varios'q; tractatus, qui ad manus noſtras adhuc minime venerũt, vixit'q; vſq; ad ſenectã & ſenium ſtudioſus. Claruit Seueri imperatoris tẽporibus. Anno dñi. CC.

ORigenes qui & Adamãtius ꝓsbyter, natione Alexãdrinus: Leonidis martyris filius, Clemẽtis Alexandrini quondã diſcipulus, vir magni & excellẽtis ingenij fuit, ita vt ſtudio & eruditiõe ſimilẽ nunq̃ habuerit. Anno Seueri ꝓtinacis decimo, aduerſum chriſtianos pſecutione mota, ac Leonide patre pro fide Chri martyrio coronato, cũ matre vidua & ſex fratribus paup derelictus eſt, annos natus circiter decẽ & ſeptẽ. Subſtãtiã aũt oẽm ꝓpter Chri cõfeſſionẽ fiſcus occupauerat, ita vt vñ viuerẽt amplius nil haberẽt. Et licet annorũ nũerus minor ſupputaret in iuuene, erat tñ iã mirabilis in eo doctrina, & fidei chriane admirãda cõſtãtia. Propoſuerat eñ cum pr̃e ſuo Leonide pro fide Chri fortiter occũbere, ſi nõ matris fraude ad eccleſię vtilitatẽ magnꝰ doctor futurus eũ cõtigiſſet ꝓſeruari. Nã cũ ad locũ agonis patri mane, pridie deliberaſſet occurrere, ſublatis à matre noctu veſtimentis & obſeratis tabernaculi valuis domi cogit remanere. Cũ vero in viros creuiſſet, agere vitã apl̃icã inſtituit, & annũtians in circuitu ſuo verbũ dei, nudis pedibus multis annis inceſſit. Sup lectũ deniq; plumis ſtratũ nunq̃ dormiuit, à vino & carnibus, ꝓter infirmitatẽ oĩno ſe abſtinuit, ieiunijs, vigilijs, oratiõibus & cõtinuis diuinarũ ſcripturarũ ſtudijs & expoſitiõibus deo deuote ſeruiẽs intẽtus fuit. Chriſti q̃q; cõſilio vnam tm̃ tunicã induere cõſueuit, & oĩm mũdanorũ cõtẽptor effectus, nihil de craſtino cogitauit. Amore caſtitatis vt mulieribꝰ ſecure auderet ꝓdicare, ſe caſtrari fecit, licet in hoc facto zelus fine ſcientia manſerit. Ob eius doctrinã, eloquentiã & apoſtolicã vitã Mãmea Alexãdri impatoris chrianiſſima mater, eum audiendi deſiderio capta, ex Alexandria Antiochiam acceſſit, & eius mellifluam doctrinam cum ingenti admiratione audiuit. Erat

uit. Erat autem in ſtudio diuinarũ ſcripturarũ adeo intẽtus, vt nec cibum vnquàm, nec ſomnum caperet, niſi vnus è fratribus lectionẽ ſcripturarum cunctis audientibus præmiſiſſet. Nouum & vetus teſtamentum velut alter Eſdras memoriter nouerat, & iam ſenex cõtra ſuam ætatem linguam Hebraicam didicit, & omnium interpretum ędit̃iones præter ſeptuaginta in vnam mirabili ſtudio compor tauit. In ędit̃ionibus ſcripturarum dictandis tam admirandæ memoriæ & ſubtilitatis fuit, vt ſeptem notarios, totidemq; in ſcribendo velociſſimas puellas, præter alios iuuenes omnes inſimul ex eius ore diuerſa ſcribentes, incredibili pronuntiandi agilitate fatigaret. Et cum tantus haberetur & eſſet inter omnes eccleſiaſticos doctor inſignis, magnis tamẽ notatur erroribus, quibus vel ipſe deſipuit, vel alijs inferentibus falſa ſcriptis deprauatus fuit. Semp enim de Origene varia fuit doctorum opinio, quibuſdam hęreticum aſſerẽtibus alijs ſibi fraudem affirmantibus impoſitam. Mirandum non eſt, ſi primus ſine exemplo errauerit, qui tot volumina ſine magiſtro præcedente explicuit. Noſtrũ tamen eſt ne dum de Origene, ſed de quibuſcunq; ſcriptoribus cum ſancta eccleſia Romana ſentire, & ſuperuacuas opẽiones contẽnere. Edidit autem pene infinita volumina. De quibus ego latinis infuſa vidi tantum ſubiecta.

In Geneſim.	ho.16	In pricipio fecit deꝰ.
In Exodum.	ho.13	Videtur mihi vnuſ.
In Leuiticum.	ho.16	Sicut nouiſſimis die.
In Numeri.	ho.28.	In numeris nõ oñes
In Ioſue.	ho.26	Donauit dñs nomẽ.
In Iudicum.	ho.9	
In principium idide.	ho.2	
In Eſaiam prophetã.	ho.9	Quàmdiu Ozias rex
In Hieremiam prophetã.	ho.14.	Deus ad benefaciẽdũ
In Ezechielem.	ho.14	
In euãgelium Matthæi.	ho.26.	
In euangelium Lucæ.	ho.39.	Sicut olim in popu.
De Helcharia.	li.1	Nõ ab initio tm̃mo.
In principium Iob.	li.3	
In Cantica canticorũ.	li.4	
Item in cantica canticorũ.	li.2	
In pſalteriũ tractatus.	nu.CL.	De cãtico canticorũ
Aduerſum hæreticos.	li.5	Btũs vir. hunc pſal.
		Adamãtius dixit q.

Contra

Contra Celsum philosophum lib.8
Periarchon lib.4
In epistolam ad Romanos. lib.15
In principium Iohannis lib.1.
Hortaris sacer Amb.
Omnes qui credunt
Quod cæteris apli Pauli.
De martyribus lib.vnus.

Alia insup multa cõposuit, quæ ad manus nostras nõ venerunt. Sunt qui scribãt se Origenis tractatus sex millia legisse, q numerus & magnus est, & latinis incognitus. Nec dubium quin multa illius opuscula nouiter translata sint, quæ ad notitiam nostræ lectionis minime venerunt. Moritur autẽ senex & pauper, apud Tyrũ sepultus, sub Valeriano & Galieno principibus. Anno domini. CCLXI. Indictione nona. Aetatis suæ anno. LXX.

AMmonius Alexandrinus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis doctissimus, philosophus & rhetor oĩm sui tẽporis celeberrimus, ingenio subtilis, & disertus eloquio, scripsit græco sermone quædã præclara volumina, qbus memoriã sui posteris reliquit. De quoꝝ numero extant subiecta.

De cõsonantia Iesu & Mosi. lib.1.
Canonum euangelicorum. lib.1.
Vnius ex quatuor. lib.1.
In primo canone quatuor
Quoniamquidem multi.

Et quædã alia. Hunc impiissimus Porphyrius Christianoꝝ acerrimus hostis, philosophus gentilis falso accusat, q fide abnegata factus sit æthnicus, quẽ cõstat vsq; ad mortẽ Christianũ deuotũ pmansisse. Claruit sub Alexandro Mãmeæ filio. Anno dñi. CCXXX.

AMbrosius Origenis auditor, primo Marcionites, ac deinde ab ipso Origene correctus, Christianæ fidei cõfessor insignis, etiã ad officiũ diaconatus meruit promoueri, vir certe doctissimus & librorꝝ studiosus amator, quo sumptus notarios ac scribas subministrante, Adamantius noster pene infinita volumina composuit, tantus lucubrationũ illius cultor, vt die ac nocte ad scribendum aliquid noui verbis & scriptis eũ prouocaret, adeo vt cõpulsor operis in quadã epistola familiari ab Origene nominet. Hic dicere solebat se nunq̃ Origene p̃sente isse cubitũ, neq; sumpsisse cibũ, nisi prius vnus è fratribus, qui semp præstò erant, sacris literis personasset. Scripsit de sua conuersione gratias agens ad Origenem. Epistolarum lib. vnus. Et quædam alia. Claruit cũ Origene. Anno domini. CC. ac. XXX.

THRiphon Origenis auditor atq; discipulus, ad quẽ illius nõnullæ extant epistolæ, vir tã in diuinis scripturis q̃ in secularibus literis

ris eruditissimus, ingenio subtilis, & disertus eloquio. Scripsit græco sermone quædã præclara opuscula, quibus nomen suũ ad notitiã posteris transmisit. E quibus extant subiecta.

De vacca rufa in Deuteronomio lib.1.
De columba & turture lib.1.
De qualitate sacrificiorꝝ li.1

Claruit tẽporibus Alexandri imperatoris. Anno dñi. CCXXX.

MInutius Felix causidicus, patria Romanus, vir in secularibus literis eruditissimus, & in diuinis lectionibus studiosus, ingenio excellens, & disertus eloquio, scripsit latino sermone quędam præclara opuscula, quibus memoriam sui posteris commendauit. E quibus extat dialogus inter Christianũ & hæreticum, qui Octauus inscribitur lib.1.
De fato cõtra mathematicos lib.1.

Claruit Romæ sub Alexandro imperatore. Anno dñi. CCXXX

BErillus Arabiæ Botrenus episcopus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus egregie doctus, cũ aliquanto tempore gloriose rexisset ecclesiã, in hæresim Paulianorꝝ tandem lapsus est, qui Christũ ante Mariã fuisse negabãt, sed ab Origene correptus, multa scripsit. E quibus extat inter eos.

Dialogus habitus. lib.1.
Epistolarum ad diuersos lib.1.

Et quædam alia. Claruit sub Alexandro imperatore. Anno domini. CCXXXV.

HIppolytus cuiusdam vrbis episcopus, cuius nomen Hieronymus non expressit, vir certe in diuinis scripturis & studiosus & eruditus, scripsit multa & pene incredibilia volumina, ita vt Ambrosius (de quo iam superius fecimus mẽtionem) Origenẽ ad eius imitationẽ cohortari cõsueuerit, atq; ad exponẽdas diuinas scripturas fortiter psuaserit, p̃bẽs ei (vt diximus) septẽ notarios, totidẽq; velocissimas in scribendo puellas, & librariorꝝ parẽ numerꝝ cũ sumptibus & expẽsis eorundẽ. Cerneres pulchrũ & delectabile certamẽ quo alter alterum in æditione librorꝝ superare magnopere cupiebat

De opusculis Hippolyti subiecta feruntur.

In hexameron. lib.6
In Genesim. lib.1.
In Exodum lib.1.
In Numeri lib.1.
In Cantica Canticorum lib.1.
In Zachariam prophetam. lib.1.
In Danielem lib.1.
In Apocalypsim lib.1.
In prouerbia Salomonis lib.1.
In Ecclesiasten. lib.1.
De Saule & Phitonissa lib.1.
De Antichristo lib.1.
Contra Marcionem lib.1.
Contra omnes hæreses. lib.3.

In psalmos quoq; multos & varios tractatus æ didit. Homilias etiam & sermones pene innumerabiles. Et alia plura nobis adhuc incognita. Claruit sub Alexandro principe. Anno dñi. CCXX.

ALexander eps Cappadociæ, cũ desiderio sanctoꝝ locoꝝ Hierosolymã pergeret, ibidẽ diuina reuelatione post sanctũ Narcissum episcopus ordinatus, multa sanctitate & doctrina clarus effulsit, & tandẽ pro fide Christi sub Decio impijssimo tyranno martyriũ consummauit. Scripsit multas ad diuersos elegantes epistolas. De quibus in primis subiectæ feruntur.

De pace ecclesiæ ad Aarointas, epla.	1	Ad Antiochenses	epist. 1.
Pro Origene cõtra Demetriũ, epis.	1.	Ad Origenem	epi. plures.

Passus est Cæsariæ sub Decio. Anno dñi. CCLIII. Indictione. I.

IVlius Aphricanus vir vndecũq; doctissimus, philosophus, historiographus & theologus insignis, ac diuinaꝝ scripturarum & librorum ardentissimus amator, suis studijs & sumptibus apud Cęsaream Palestinæ insignem bibliothecam cõdidit, in qua multa volumina, tam secularium q̃ diuinaꝝ scripturarum cõgregauit. Scripsit p̃terea magnæ vtilitatis plura opuscula. De quibus feruntur subiecta.

Chronicarum	lib. 5	De pascha.	lib. 1.
De sancta trinitate	lib. 1.	De sabbato	lib. 1.
De circuncisione	lib. 1.	Ad Origenẽ de Susanna	lib. 1.
De Attalo	lib. 1.	Ad Aristidẽ philosophũ	lib. 1.

Et alia plura cõposuisse dicit, quæ ad notitiam meã non venerunt. Claruit sub Marco Aurelio. Anno dñi. CCXX.

GRegorius Neocęsariẽsis Põti eps, Origenis auditor atq; discipulus, vir doctus & sanctus, & multa scripsit, & miraculis viuẽs coruscauit. Hic adhuc iuuenis cũ fratre Anthenodoro studiũ philosophiæ secularis quæritãs, scholæ Origenis se subdidit à quo ad fidẽ Chri paulatim q̃si insensibiliter vnà cũ fratre cõuersus fuit, & i virũ doctissimũ atq; sctissimũ euasit. De cui⁹ scriptis extat ad Origenẽ

Panegericus	lib. 1.	Interpretationũ in Eccleſiasten	lib. 1

Et plures epłæ. Claruit sub Gordiano principe. Anno dñi. CCXL.

COrnelius Romanæ vrbis post Petrũ. 22. eps, patria Romanus, patre Castino, post Fabiani gloriosum martyrium papa creatus. Sedit in cathedra Petri annis duobus, vir doctus atq; sanctissimus, donec tandem etiam ipse martyrio coronatus trãsiuit carne solutus ad superos. Scripsit aũt plures ad vtilitatẽ ecclesiasticam epistolas. De quibus ego dumtaxat reperi subiectas

Ad

Ad Fabium Antiochenum episcopum.

De synodis	epi. 1	De Nouatiano.	epi. 1.
Ad eundẽ de Nouatianis	lib. 1.	De gestis synodi.	epi. 1.

Ad Cyprianũ Carthaginensem eꝑm plures scripsit epłas, & alias ad alios. Claruit sub Decio tyrãno principe. Anno dñi. CCLV.

CYprianus ecclesiæ Carthaginẽsis in Aphrica eps, vir doctus atq; sanctissimus, multis annis rhetoricã gloriose docuit, & i omni literatura seculari doctor magnificus fuit. Deinde psuadente presbytero Cecilio, à quo sortitus est cognomẽ, ad fidẽ Christi conuersus, omnẽ substantiã suã pauperibus erogauit. Ac nõ multo post in presbyteꝝ electus, etiã eps ordinatus est. Qui cũ in diuinis scripturis studiosus esset, ad ædificationẽ fidelium multa vtiliter æ didit. Et subiecta volumina latino sermone conscripsit. Videlicet.

De gratia dei ad Donatum	lib. 1.	Bene admones Doñ.	
Contra Demetrianum.	lib. 1.	Oblatrante te, & aduer.	
De pietate & eleemosyna	lib. 1.	Multa & magna sunt.	
De laude martyrij.	lib. 1.	Desiderasti Fortunate.	
De zelo & liuore	lib. 1.	Zelare q̃d bonum vide.	
De bono patientiæ	lib. 1.	De patiẽtia loquuturus.	
De mortalitate	lib. 1.	Etsi apud plurimos vr̃m.	
De virginitate.	lib. 1.	Disciplina custos spei.	
De lapsis	lib. 1.	Pax ecce dilectissimi.	
De sacramento calicis	lib. 1	Cyprianus Cecilio fra.	
De vnitate ecclesiæ	lib. 1.	Cũ moneat dñs & di.	
De oratione dominica.	lib. 1.	Euangelica præcepta.	
De vanitate idolorum.	lib. 1.	Quòd idola dij non sint.	
De vita clericorum	lib. 1.	Promiserã quidẽ vobis.	
De duobus montibus.	lib. 1.	Probatio capitulorum.	
Ad Antonianũ de Nouato	lib. 1.	Accepimus primas lr̃as.	
De Iudæis ad Quirinum.	lib. 2	Iudæos in offensam.	
Ad Cornelium papam.	epi. 8	Cognouimus frater cha.	
De aleatoribus	lib. 1.		
Ad Iulianũ amicum suum.	lib. 1.	Epłaꝝ ad diuersos	lib. 1.

Sed & alia multa composuisse dicitur, quæ ad manus nostras non venerunt. Libellus de duodecim abusionibus seculi, Cypriano à plerisq; ascriptus, phrasim eius non redolet. Passus est tandem sub Valeriano, eo die quo Cornelius Romę, sed nõ eodem anno. Videlicet anno dñi. CCXLIX. Indictione. xij. VIII. Calend. Octobris.

POntinus presbyter, beati Cypriani auditor atq; discipulus, vir doctus & sanctus, & declamator egregius, post magistri sui glorioſum triumphũ veniẽs in Gallias apud Cymellam vrbẽ profi de Christi martyrij palmã adeptus est. Hic Pontius sua melliflua p̃dicatione & industria duos Philippos Imperatores ad Christũ conuertit, & primos ex Romanis principibus idolis renũtiare p̃suasit. Scripsit etiã elegãti stilo insigne volumẽ. Quod continet.

Vitam sancti Cypriani. li.1.

Claruit sub Philippo Imperatore. Anno domini. CCXL.

DIonysius Alexãdriæ vrbis tertius & decimus eps, Origenis q̃ndam auditor atq; discipulus, cũ adhuc esset presbyter, sub Heracla scholam publicã tenuit, & magnã doctrinę suę gloriã acquisiuit. Erat em̃ vir in om̃i scia doctissimus, philosophus, rhetor, & theologus insignis, q̃ in Cypriani & Aphricanę synodi dogma consentiens de rebaptizãdis hęreticis, plurimas sup ea re ad diuersos scripsit epl̃as. De quarum istæ numero feruntur.

De pœnia ad Fabium,	epi.1.	De sabbato.	li.1.
Ad Romanos.	epi.1	Ad Hermonionem	li.1.
Ad sanctum Sixtũ papam	epi.2	De persecutione Decij	li.1.
Ad Philemonẽ & Diony. p̃s.	epi.2	Contra nepotem, Chiliastẽ.	li.1
Ad Dionysium papã factũ	epi.1	Aduersus Sabellium	li.1.
Ad Nouatianũ hęreticum	epi.1	Ad Amonem Bericis ep̃m.	epi.1.
Dionysius Nouatianus.		Ad Dionysium papam	li.4
Ad Dionysiũ & Didymũ	epi.1	Ad Thelephorum	epi.1.
Ad Laodicenses de pœnia	epi.1	Ad Euphranonem	epi.1
Ad Origenẽ de martyrio	epi.1	Ad Armenos de pœnia	li.1
De ordine delictorum.	epi.1	Canon de pœnitentia	li.1.
Ad Alexãdrinos de exilio	epi.1	De natura ad Timothæum	li.1.
De Pascha	li.1.	De tentationibus	li.1.
Ad Heraclã ep̃m in ægypto,	li.1.	Commẽtaria in Eccl̃iasten.	li.1.

Ad Basilidẽ quoq; plures ipsius feruntur epl̃æ: Aduersus Paulũ Samosatenũ insignis eius extat epl̃a, quã paucis ante mortẽ diebus descripserat. Alia quoq; pro vtilitate eccleſiastica multa cõposuit q̃ nos latent. Claruit sub Galba & Volusiano principibus. Anno. CCLV.

NOuatianus Romanæ Eccleſiæ presbyter, aduersus Cornelĩũ cathedram episcopalem conatus inuadere, cũ non posset, primũ in eccleſia Romana schisma cõcitauit, & hęresim Nouatianorum constituit, nolens apostatas pœnitentes recipere, atq; rebaptizans

ptizans rite baptizatos. Huius erroris author Nouatus Cypriani p̃sbyter fuit. Scripsit autem:

De Pascha.	li.1.	De cibis Iudaicis	li.1.
De Sabbato	li.1.	De instantia	li.1.
De Circumcisione.	li.1.	De Attalo	li.1.
De Sacerdote.	li.1.	De sancta Trinitate	li.1.
De Oratione.	li.1.	Epistolas plures ad diuersos.	

Alia insup nõnulla scripsisse dicit, quæ ad notitiã meam nõ venerũt. Claruit tp̃ibus Philippi Imperatoris. Anno dñi. CCL.

MAlchion Antiochenæ eccleſiæ p̃sbyter, vir eruditus atq; diſertissimus, quippe qui rhetoricã in eadẽ ciuitate multis annis florẽtissimè docuit. Aedidit nõnulla p̃clara opuscula, quę suo tp̃e ad fidei Chr̃ianę defensionẽ cõtra hęreticos mulum cõducere videbant. De quibus extat opus insigne dialogorum.

Contra Paulum Samosatenum. li.1.

Ad Dionysiũ papam ex synodo epi.1.

Claruit sub Claudio & Aureliano p̃cipibus. Anno dñi. CCLXX.

VIctorinus ep̃us Pictauiẽsis, vir in diuinis scripturis valde eruditus, Græco & Latino instructus eloquio, scripsit multa p̃clara opuscula, in q̃bus magnificè suũ exercitauit ingeniũ. Fuit autẽ diuini verbi p̃dicator insignis, & tandem pro fide Chr̃i martyrio coronatus legit. De cuius scriptis subiecta feruntur.

In Geneſim.	li.1.	In Abacuc	li.1.
In Exodum	li.1.	In Eccleſiasten.	li.1.
In Leuiticum.	li.1.	In Cantica canticorũ	li.1.
In Esaiam prophetam.	li.1.	In Apocalypsim	li.1.
In Ezechielem	li.1.	Aduersum omnes hęreses	li.1.

Et alia multa. Claruit temporibus Valeriani & Galieni principum Anno domini. CCLXX.

PAmphilus presbyter Eusebij Cæsarienſis, tãtos apud Cæsareã libros amore scripturarũ cõgregauit, vt in om̃i terra eo tp̃e nulla bibliotheca celebrior extiterit. Magnam deniq; partẽ librorũ Origenis propria manu descripsit, & in eadẽ librariã Cæsariẽsem reposuit. Ab eo cognomẽ Eusebius Pamphili sortitus est. Scripsit autem antequàm Eusebius scribere inciperet non spernendæ authoritatis opuscula. De quibus tantum reperi.

Contra Mathematicos. li.1.

Apologeticum pro Origene. li.1.

Fertur etiam quasdam plenas fide & eruditione scripsisse epistolas. Tandem post beata studia, & multos pro eccl'ia dei labores, pro fide Christi apud Cæsareã palæstinæ martyrio coronatus est, sub persecutione Maximiani q imperauit circa annos dñi. CCXL.

ANatholius Alexãdrinus, Laodiceę, Syrię ep̃s, vir in diuinis scripturis peritus, & in secularibus literis nulli suo tpe secũdus, rhetor, astronomus, & geometer insignis, reliquit ingenij sui multa p̃clara opuscula, de q̃bus tñ pauciss̃ima ad nostrã notitiã puenerũt Extat eius insigne volumen p̃notatum.

De Pascha. li.1. De arithmetica institutõe li.10.

Claruit sub Probo & Charo principibus. Anno. CCLXXXV.

ARchelaus ep̃s Mesopotamiæ, Syriæ, vir doctus & disputator acutus. Scripsit Syro sermone nõnulla opuscula, quę apud latinos raro inueniuntur. Hic contra Manichæum hæresiarcham exeuntem de Perside valenter disputauit, & omnia eius argumenta confudit, quàmuis ab errore illum reuocare nequiuerit. Scripsit autẽ eandem disputationem.

Contra Manichæum. li.1.

Alia vero nobis incognita sunt. Claruit sub Aureliano & Probo principibus. Anno domini. CCLXXX.

LVcianus Antiochenę Ecclesię presbyter, & postea Nicomedię ep̃us, vir doctus atque disertus, in declamandis Homelijs ad populum excellentis ingenij fuit, & nõ minus vita quàm eruditione scripturarum venerabilis sub persecutione Maximiani pro fide Christi martyrio laureatus est, Helinapoli Bithyniæ sepultus. Scripsit inter cætera.

De fide nostra. li.3.

Et alios diuersos tractatus, sermones & homelias atq; epistolas. Claruit sub Maximiano Imperatore. Anno dñi. CCXL.

PLerius Ecclesiæ Alexãdrinæ presbyter, vir tãtæ doctrinæ & eloquentiæ, vt Origenes iunior vocaret, in homelijs ad populũ declamandis excellentissimus fuit. Hic sub Theona ep̃o Alexandrinor̃, vita & doctrina clarissimus effulgens, voluntarię pauptatis pro Christi amore cultor fuit insignis, & doctor populi admirabilis. Scripsit infinitos tractatus, qui tamen ad notitiam nostrã non venerunt. Extat eius longissimus in vigilia Paschæ ad populum habitus.

In Ozee prophetam li.1.

Claruit sub Diocleciano Imperatore. Anno domini. CCXC.

Phileas

PHileas ep̃us Thebaidæ ciuitatis in Aegypto, vir nobilis atq; doctissimus, non minus moribus q̃ eruditione scripturar̃ insignis, post multos labores, & æditos pro vtilitate fidelium varios tractatus, tandẽ sub Maximiano Impatore pro fide Christi martyr effectus euolauit ad superos. De cuius scriptis extat disputatio habita.

Contra iudicem iniquum. li.1. De laude martyrum. li.1.

Alia quæ scripsit nobis incognita sunt, quãuis multa ferant à p̃ribus.

Claruit sub Maximiano principe. Anno domini. CCXL.

ARnobius p̃sbyter, philosophus & rhetor insignis, cũ adhuc gẽtilis rhetoricã doceret, diuina miseratiõe vocatus, Christianũ se cœpit profiteri. Cunq; ad ep̃os accedens se baptizari expeteret, non credebant, veriti ne vir secularis tumens eloquentia sacramentis fidei conaretur, illudere, & ideo sententiam differebant. Arnobius vero cernens sibi fidem minimè adhiberi, in argumẽtum synceritatis suæ scripsit & obtulit episcopis insigne volumen.

Aduersum Gentes li.7.

In Psalterium quoq; li.1.

De rhetorica institutione. li.1.

Alia quoq; multa æ didit quæ ad notitiam meam non venerunt.

Docuit in Aphrica rhetoricã sub Diocletiano principe, habuit multos egregios & nobiles discipulos qui viri doctissimi euaserunt.

Claruit ergo circa annos domini nostri Iesu Christi. CCC.

IOhannes Climachus quod latinè sonat scholasticus, abbas mõtis Synai, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio excellens, mitis, & humilis, vita & cõuersatione deuotus atq; sanctissimus, cũ adhuc sedecim esset annor̃, mundũ cũ suis oblectamẽtis deseruit, & in dicto cœnobio monachum se fieri instantissimè petijt & obtinuit. Deinde post annos decẽ & nouẽ cũ iam solitarius pugnare & vincere scd̃m regulã monachor̃ didicisset, cum licẽtia abbatis sui heremũ petijt, in qua multis annis in oñi sanctitate solus cũ deo habitauit. Postremo cũ vita eius sctissima oĩbus innotuisset, vnanimi oĩm cõsensu in abbatẽ eligit, & renitẽs, ad cœnobiũ reuocat. Scripsit ad Iohannẽ abbatẽ de Raythu opus celeberrimũ, & pro institutõe monachor̃ valde accõmodũ, habẽs sermones triginta q̃d p̃notatur.

De triginta gradibus. li.1. A bono & sup bono.

Ad pastorem sermonem. li.1. In inferiori quidẽ libro

Epistolas plures ad monachos. li.1.

Et quædam alia.

In quibus-

In quibuſdã locis, maxime vbi de hoïs ſpiritalis mortificati impaſſibilitate tractat, à modernis theologis reprehenditur, ſicut apud Iohannem de Gerſon in certis tractatibus inuenitur.

Claruit circa tempora Conſtantini, Conſtantij & Conſtantis, fratrum imperatorum, qui regnauerunt. Anno dñi. CCCXLVI.

HIldefonſus Toletanæ ſedis poſt ſanctũ Eugeniũ eps, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecularis quoq; literaturæ non ignarus, metro excellẽs & proſa, ingenio ſubtilis, ſermone diſertus, & ſup oẽs ſui tpis eẽpos facundus & eloquẽs, vita & cõuerſatione deo dignus atq; ſanctiſſimus. Fuit em timoris dei inſtãtia p̃ditus religione deuotus, cõpunctione profuſus, inceſſu grauis, honeſtate laudabilis, patientia ſingularis, diſſerẽdi ingenio clarus, ſapiẽtia ſummus. Qui cũ adhuc puer eſſet diuino ſpũ attactus, res mundi, parentũq; affectiones cõtemnẽs, Agalienſe monaſteriũ petijt, monachũq; ſe in eo multis annis decẽter exhibuit. Cœnobiũ quoq; virginum in Deibienſi villula cõſtruxit, quod de parentũ ſuorũ opibus dotauit. Abbas deinde effectus Agalienſis cœnobij, monachorũ mores exercuit, rem diſcreuit, vitãq; ſeruauit. Principali poſt hæc violẽtia Toletũ reducit, atq; inibi poſt deceſſoris ſui obitũ pontifex ſurrogatur.

Scripſit multa præclara opuſcula. De quibus feruntur ſubiecta.

De ſancta trinitate	lib.1.	De cognitione baptiſmi	lib.1.
De imbecillitate propria	lib.1.	De progreſſu ſpiritalis deſerti	li.1
De virginitate ſanctæ Mariæ liber.1.		Hymnorũ diuerſi generis	lib.1.
Dña mea dñatrix mea.		Sermones varij.	lib.1.
Annotatiões actionis diurnę.	li.1	Epigrammata multa	lib.1.
Annotationum in ſacris	lib.1.	De miſſa quoq;.	lib.1.
Annotationũ in ſacramẽtis	lib.1.	Epiſtolarũ ad diuerſos	lib.1.

Et alia cõplura. Cũ beatiſſimus iſte p̃ſul Hildefondus librũ de virginitate puriſſimæ dei genitricis Mariæ ad finẽ vſq; cõpleſſet, cui omni ſtudio quo poterat ſemp deuotiſſime ſeruire ſolebat, apparuit ei dña mũdi ſacratiſſima ipſum librũ habẽs in manibus, & gras agẽs illi pro tali ſeruitio, q̃d ſibi gratiſſimũ eſſe affirmabat. Ille vero cupiens eã altius honorare, cõſtituit vt celebrarẽt ſolẽnitas eius ſingulis annis octaua die ante natalẽ dñi, quæ ſolẽnitas iã obtinuit, vt p vniuerſam fideliũ eccleſiã in honore puriſſimæ conceptionis illius celebretur. 6. Iduũ Decẽbris. Vnde rurſum ei beata dei genitrix apparẽs veſtimẽtũ ſacerdotale, q̃d nos albã vocamus, & cathedrã illi attulit, de quibus multa miranda & glorioſa narrantur. Claruit.

Firmianus

FIrmianus Lactantius, Arnobij rhetoris quondam auditor atq; diſcipulus, vir in ſecularibus literis abundãter doctus, & in diuinis ſcripturis nobiliter inſtitutus, ita vt in arte dicẽdi poſt Ciceronẽ facile obtinuerit principatum, rhetoricã primum Nicomedię, deinde Romæ ſub Dyocleciano ab eo vocatus glorioſe docuit. Vbi cũ penuria diſcipulorũ ad paupertatem deueniſſet, ad extremũ Cæſaris Cryſpi filij Conſtantini p̃ceptor, iam ſenex in Gallia factus eſt.

Scripſit multa præclara volumina. De quibus iſta feruntur.

De diuinis inſtitutionibus	lib.1.	Magno & excellenti	
De origine erroris	lib.1.	Quanquam primo libro.	
De falſa ſapientia.	lib.1.	Vellem mihi declarari.	
De vera ſapientia.	lib.1.	Cogitãti mihi & cũ aïo.	
De iuſtitia ad Conſtantinum	lib.1.	Non eſt apud me dubiũ.	
De vero cultu	lib.1.	Quod erat officium ſuũ.	
De beata vita.	lib.1.	Bene habet.	
De ira dei ad Donatum	lib.1.	Animaduerti ſæpe Do.	
De opificio dei	lib.1.	Quàm minime ſim q̃et⁹	
Ad Aſclepiadem.	lib.1.		
De perſequutione	lib.1.	Epl'arũ ad Probũ,	lib.4
Epiſtolarũ ad Seuerũ.	lib.2	Symphoſion hexametro verſu,	lib.1.
Epitomen contra gentes.	lib.1.	Grãmatic⁹ inſcript⁹,	li.1.
De paradiſo hexametro	lib.1.	Eſt locus in primo felix.	

Alia inſup nõ pauca ſcripſiſſe dicit, ſed in manus noſtras nõ venerũt. Claruit ſub Cõſtãtino principe, cui amiciſſim⁹ fuit. An. CCCXX

EVſebius eccleſiæ Cæſariẽſis Paleſtinæ eps, cognomẽto Pamphili, Dorothæi Eunuchi viri doctiſſimi quondã diſcipulus, in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſim⁹, & bibliothecę eccleſiaſticæ vnà cũ Pamphilo martyre diligẽtiſſimus inſtaurator, qui cũ Arrianus eſſet, ad primũ conciliũ patrũ apud Nicæã habitũ accedẽs, errorẽ depoſuit, patrũq; ſentẽtiã ſequutus, eorũ iuſſu ſymbolũ (q̃d Nicænũ dicit) cõpoſuit, & in fidei ſuæ puriſſimẽ teſtimoniũ illis obtulit legẽdũ & cõfirmãdũ. In quo errores Arianorũ fortiter cõtriuit, nihilq; eius æditiõi vel additũ eſt vel ſubtractũ, ſed vſq; in hodiernũ diẽ in eccl'a dei publice cantat. Poſt hac in orthodoxa fide pſeuerãs ſanctiſſime cõſummatus eſt. Scripſit græco ſermone multa præclara volumina

De quibus apud latinos feruntur ſubiecta. Videlicet.

Contra Porphyrium	li.30		
In Eſaiam prophetam.	li.10	Expõnes euãgelicæ,	li.20

De ꝓparatione euãgelica lib.14
Eccleſiaſtica hiſtoria. lib.10
Epitoma chronicæ lib.1.
Tophanias lib.5
Topicorum. lib.1.
De vita Pamphili. lib.3.
Martyrologium lib.1.

Alia quoq; multa compoſuit, quæ ad notitiã meam non venerunt.
Claruit ſub Cõſtantino imperatore magno, cui amiciſſimus fuit, ꝓpter eximiã doctrinã, & vitæ ſanctitatẽ. Anno dñi. CCCXX.

REthicius Eduoꝝ Auguſtudunẽſis eps, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & ſuo tpe doctor famatæ opinionis. Ferũt non pauca ſcripſiſſe opuſcula, & præcipue in diuinos libros cõmentarios, ſed paucos ad notitiã noſtrã meminimus peruenisse. Videlicet.

In Cantica canticorum. lib.1.
Expoſitionẽ eius in Cãtica, S. Hieronymus vt ineptã reprehendit.
Claruit in Gallia ſub Cõſtantino magno. Anno dñi. CCCXX.

IAcobus, cognomento Sapiens, Niſebenæ vrbis Perſaꝝ eps, vir magnæ doctrinæ, & incõparabilis ſanctitatis, vnus ex numero cõfeſſoꝝ ſub Maximiano perſequutore vincentiũ, Nicæno concilio interfuit, & Arriũ impiiſſimũ homouſion appoſitione damnauit. Hic vir ſanctiſſimæ cõuerſationis, vrbẽ ſibi cõmiſſam orationibus ſuis à multis periculis ſæpe liberauit. Scripſit ad ædificationẽ fidelium, ſermone Syro nõ pauca opuſcula, de quibus feruntur

De fide. lib.1.
De charitate generali. lib.1.
De ieiunio. lib.1.
De reſurrectione. lib.1.
De humilitate lib.1.
De pœnitentia. lib.1.
De virginitate. lib.1.
De circunciſione lib.1.
De Chriſto, ꝙ filius dei ſit. lib.1.
Aduerſum gentes. lib.1.
De conuerſione gentium lib.1.
De ꝓſequutiõe Chriſtianoꝝ lib.1.
De verbis Eſaiæ lib.1.
Contra omnes hæreſes lib.1.
De dilectione proximi lib.1.
De oratione. lib.1.
De vita poſt mortem. lib.1.
De patientia li.1.
De ſatisfactione. lib.1.
De ſenſu animæ. lib.1.
De azymi benedictione. lib.1.
De caſtitate lib.1.
De cõſtructiõe tabernaculi, li.1.
De regno Perſaꝝ lib.1.
Chronica tempoꝝ lib.1.

Comprehendit ergo totũ opus iam ſignatũ in libris. XXV

Claruit

Claruit ſub Conſtantino principe magno. Anno dñi. CCCXXX.

METhodius Olympi Lyciæ, & poſtea Tyri eps, in diuinis ſcriptris eruditus, & ſeculariũ literaꝝ nõ ignarus, fidei Chriſtianæ cõfeſſor & defenſor inſignis, & euangelicæ perfectionis diligens æmulator, poſt multoꝝ voluminum æditionem pro fide Chriſti ſub vltima perſequutione, ſiue (vt alij affirmãt) ſub Decio & Valeriano in Calcide Græciæ martyrio coronatus eſt. Scripſit nitido & cõpoſito ſermone nõ pauca volumina, de quibus iſta feruntur

Contra Porphyrium lib.2
De reſurrectione lib.1.
De exitu animæ lib.1.
In Cantica canticorum. lib.1.
De nouiſſimis temporibus lib.1.
Chronica quoq; lib.1.
De decẽ virginib. ſympoſiõ li.1.
De Phitoniſſa lib.1.
In Geneſim lib.1.

Sciendum nanq; eſt fratres.

Claruit ſub Conſtantino principe magno, vel (vt alijs placet) ſub Decio & Valeriano. Anno dñi. CCLV.

ANtonius monachus & abbas, natione Aegyptius, vir ſanctiſſimus, heremiq; cultor inſignis, cuius ꝓconia laudũ vniuerſus perſonat orbis, multis religioſæ ac beatæ vitæ normã ꝓbuit, qui etſi literas nõ didicerit, in diuinis tñ ſcripturis adeo eruditus fuit, vt nullus doctoꝝ ſe ei ꝓferre ꝓſumeret. Habebat memoriã pro libris intellectũ & ſenſum pro literis, gratiã pro ſtudio lectionis. Dictauit Aegyptiaco ſermone ad diuerſa cœnobia apoſtolici ſenſus atq; ſermonis, varias epiſtolas. E quibus extat inſignis illa.

Ad Arſenoitas epiſt.1.
Ad alia cœnobia epiſt.6

Eius vitã beatus Athanaſius eps Alexandrinus inſigni volumine greco ſermone deſcripſit. Claruit ſub Cõſtantino magno & filijs eius regnantibus. Anno dñi. CCCXXX. multis coruſcãs miraculis.

IVuencus preſbyter natiõe Hiſpanus, vir nobilis atq; doctiſſimꝰ, philoſophus, poeta, rhetor & theologus inſignis, & nõ minus cõuerſatione q̃ ſcientia ſcripturaꝝ eccleſiæ venerabilis, ædidit pro ædificatione legentiũ tã metro q̃ proſa multa ꝓclara volumina, ſed pauca eoꝝ ad notitiã meã peruenerũt. Legi opus inſigne quod hexametris pentametriſq; verſibus compoſuit.

De quatuor Euangelijs. lib.4
De ſacramentis lib.2

Immortale nihil mun.

Cætera quæ compoſuiſſe dicitur, ad manus noſtras non venerunt.
Claruit ſub Cõſtantino magno & filijs eius. Anno dñi. CCCXXX

EVstachius gñe Pamphylus, primo Beriæ Syriæ, ac deinde Antiochenus vicesimus & tertius post Petrũ eps, vir doctus & sanctus, multa p catholica fide ab Arrianis sustinuit incõmoda. In exilio nãq; Traianopolim Thraciæ relegatus ibidẽ morit, cuius Arriani eccleſiã iuadẽtes, multis eã annis tenuerũt. Scripsit ãt maxie cõtra Arrianos pluria opuscula, aliosq; diuersos & varios tractatus. Sc;

Aduersum Arrianos	li.3	De anima	li.1.
Aduersum Origenem.	li.1.	Epl'as penè innumerabiles	li.1.

Claruit tpibus Constãtini & filioꝝ eius. Anno dñi. CCCXXX.

AThanasius Alexãdrinę vrbis nonusdecimus eps, vir sanctus atq; in diuinis scripturis doctissimus, multas pro fide catholica psecutões ab Arrianis sustinuit. Totus siq dẽ orbis illi angustus erat Arrianis vbiq; psequentibus, qui nusquã tutus, nusquã videbat esse securus. Nã & inimici hoïs domestici eius erãt. Fugiẽs ergo à facie impatoris & Arrianoꝝ, venit ad Treuerim vrbẽ Galliæ, & à sancto Maximiano archiepo honorificè susceptus septẽ annis apud eũ latuit in cisterna sine aqua, quę vsq; in hũc diem apud monasteriũ scti Maximini Treueris in crypta oñdit. In hoc loco multis annis, vt diximus, latitãs, solem nõ vidit, ibiq; symbolũ: Quicũq; vult saluus esse cõposuit, donec tãdem à quadã puella traditus, dei nutu fuga lapsus est. Cuius gesta si quis plenius agnoscere desiderat, tripartitã historiam legat. Scripsit aũt græco sermone penè infinita opuscula. De q̃bus apud Latinos subiecta reperi.

De vnitate Trinitatis.	li.1.	Tu vnus deus, deus pr̃.	
De proprijs psonis trinitatis.	li.1.	Nunc p singula noïa.	
De hominis assumptione.	li.1.	Quemadmodũ in vna	
De nominibus trinitatis	li.1.	Hic iam de singulis no.	
De vnica substãtia trinitatis.	li.1.	Hic cõtradicẽs psona.	
De beatitudine fidei.	li.1.	Posco à te de vnico	
De ,pfessione regulæ catholicæ.	li.1.	Propter q̃d ipẽsissime.	
De vnitate fidei	li.1.	Sine initio tẽpoꝝ sup.	
De patre & filio & spũ sancto	li.1.	Cum legeris hãc fidem	
De trinitate & spiritu sancto	li.1.	His qui filiũ dei creatũ.	
Ad Luciferum epm.	li.1.	Dño beatissimo ac.	
Contra obiecta Arrianorum	li.1.	Prima eoꝝ obiectio ẽ	
Altercationẽ cõtra Arriũ &c.	li.1.	Cũ apud Nicæã vrbẽ.	
Contra Valentem & Vrsatium.	li.1.		
De virginitate.	li.1.	De psalmorum titulis	li.3.

Ad eps

Ad eps Aegypti & Libyæ.	li.1.	Oñia quęcũq; dñs nr̃.	
De spiritu sancto	li.1.	Lr̃æ sanctæ charitatis.	
Contra Gentes	li.2.	Diuini cultus & vni.	
Contra Arrianos.	li.1.	Hæreses quotquot ipe.	
Aduersus eosdem.	li.1.	Insanientes Arriani	
De patris & filij homousion.	li.1.	Qui maligne diuinas.	
Dialogum cum Arriano.	li.1.	Prouidẽtia dei actũ est	
Exhortatoriũ ad monachos.	li.1.	Et si quid gloriari in.	
Vitam sancti Antonij.	li.1.	Optimũ in istis fratres	
Symbolum fidei suæ	li.1.	Quicunq; vult saluus	
In oñes epistolas Pauli	li.14	Paulus &c. Nec Moy.	
De persecutione Arriarorum	li.2.		
De Fuga & exilio suo	li.1.		

Epl'as plures ad diuersos ædidit, sermones quoq; & varios tractatus qui vel necdũ trãslati sunt in latinũ, vel ad notitiã meam nõ venerũt. Morit tpe Valẽtiniani & Valẽtis ĩpatoꝝ. Anno dñi. CCCLXXIX sacerdotij sui. XLVI. VI. nonas Maij. Indictione. VII.

THeodorus Heracliæ Thraciæ eps, in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & declamator egregius elegãtis compositiq; sermonis, ædidit in sacris voluminibus nõ contemnẽdæ lectionis commẽtarios. De quibus subiecti feruntur.

In Psalterium.	li.1.	In Euangelium Iohannis	li.1.
In Euangelium Matthæi	li.1.	In epistolas Pauli	li.14.

Alia quoq; nõnulla scripsisse dicit, sed ad notitiam meã nõ venerũt.

Claruit tpibus Constãtini secundi. Anno dñi. CCCXL.

EVsebius eps Emisenus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in declamãdis homilijs ad populum nulli suo tempore secũdus, rhetor, & theologus oĩm opinione celeberrimus. Fertur multa & pene infinita scripsisse opuscula, sed nos paucoꝝ solos titulos & numeros potuimus inuenire. Scilicet

Aduersum Gentes	li.1.	In epl'am ad Galatas	li.10
Aduersum Iudæos.	li.1.	Homiliarum multarum.	li.1.
Ad Nouatianos.	li.1.	Sermones ad populum.	

Claruit Cõstãtino & fratribus eius regnãtibus. Anno dñi. CCCL.

TRiphilius Cyprilitẽsis siue Leucontheon eps, vir tã in diuinis q̃ in secularibus scripturis eruditissimus, ac sua ætate oĩm psulum facile eloquẽtissimus, fertur nõ pauca scripsisse volumina, & diuinas scripturas multipliciter exposuisse, sed nihil suoꝝ operum ad

manus nostras meminimus peruenisse. Fertur eius expositio.
In Cantica canticorum. li.1.
Claruit temporibus Constantij Imperatoris. Anno dñi. CCCL.

SErapion ex monacho Thomuseos epſs,& beato Antonio abbati amicissimus, vir tãtæ eruditõis & eloquẽtiæ, vt propter excellẽti am ingenij cognomentũ scholastici fortitus fuit. Multa ferũt scripsisse opuscula. De quibus extant subiecta.

Contra Manichæum. li.1. De Psalmorum titulis li.1.
Epistolæ plures ad diuersos. Floruit sub Constantio principe. Anno domini. CCCXL.

AChacius Cęsarienſis Palęstinę epſs, vir qdem in diuinis scripturis exercitatus, sed Arriana impietate puersus, in tãta reuerẽtia à Constãtio Imperatore habitus, vt in locum Liberij papę Romæ Fœlicem presbyterũ Arrianum epm cõstitui obtinuerit. Hic Achacius quia luscus erat monoculus vocabat. Scripsit aũt multos & varios tractatus, q reuera fuissent vtiles, si catholicum habuissent authorem. E quibus potiores feruntur quos subiecimus.

In Ecclesiasten li.17 Sethematon li.1.
Simmicton. li.1.
Claruit sub Constãtio Imperatore. Anno dñi. CCCL.

HIlarius Pictauiensis Aquitaniæ epſs, vir moribus, vita, & doctrina valde venerabilis, multas ab Arrianis p fide Chri sustinuit iniurias. Nã factõe Saturnini Arelatẽsis epi, de synodo Biterẽsi Phrygiam relegatus, annis quatuor constanti animo durum portabat exilium, vbi orationibus suis mortuum legit reuocasse ad vitam. Qui cum esset vir vndecũq; doctissimus, multa composuit opuscula. De quorum numero feruntur subiecta.

Contra Dioscorum. li.1. Contra Valentem & Vsatiũ, li.1.
De sancta trinitate cõtra Arrianos, li.12 Circumspicienti mihi
Defensio catholicæ fidei li.1. Deus qui vbiq; est
Contra Arrianos. li.1. Dilectissimis fratribus
In Euangelium Matthæi li.1. Gradus quẽ Matthęus
De synodis ad epos Galliarum. li.1. Constitutũ habebam.
In aliquos Psalmos trac.42
In psalmũ: Beati immaculati trac.22.
Ad Constantium Imperatorem li.3. Tempus loquẽdi iam.
In Constantium. li.1. Hymnorum li.1.
Mysteriorum li.1. In librum Iob. li.1.

Contra

Contra Auxentium li.1. Beatissimis & glorio.
De hæresibus. li.1. In Cantica canticorum li.1.
Chronica li.1. Epłarum ad diuersos li.1.
Alia quoq; nõnulla æ didit, quæ ad manus nostras nõ venerrũt. Motꝰ tandem, ad vrbem suã de exilio suo reuersus, sub Valentiniano Imperatore. Anno dñi. CCCLXXI. Indictione quartadecima, cuius natale celebratur, idibus Ianuarij.

VIctorinus Afer, vir cõsularis, rhetor oĩm suo tpe celeberrimus qui in vrbe Roma sub Cõstãtino imperatore diu rhetoricam docuit, vbi propter excellentiã doctrinæ in foro Traiani æreã statuã promeruit. Conuersus ad fidem Chri in senectute sua multos in scripturis sanctis tractatus æ didit more dialectico satis obscuros, & vriris doctissimis vix peruios. De quibus extant subiecti.

Contra Arrianos li.2.
De sancta Trinitate li.1. In primo sermone
Contra hæreticos li.1. Logos vel &c.
De homousion quoq; li.1 Viuit ac vita vnum
De trinitate hymnorum. li.1. Adesto lumen verum.
In Epistolas apostoli Pauli li.14.
Et quædam alia.
Claruit Romæ sub Cõstãtino Impatore. Anno scdo. CCCLX.

TItus epſs Botrenus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus lris egregie doctus, ingenio acer & vehemens, multa fertur cudisse opuscula, qbus memoriã sui noĩs cum gloria trãsmisit ad posteros. De quoꝝ numero subiecta feruntur.

Contra Manichæos li.2 Commentariorꝝ Euangelij, li.1.
Et alia complura. Claruit Anno domini. CCCXL. Et sub Valente Imperatore mortuus est.

DAmasus papa natiõe Hispanus, sedit post Liberiũ in cathedra Petri annis decẽ & octo, vir in diuinis eruditissimus, & in secularibus lris egregie doctus, rhetor, & poeta celeberrimus, & in cõponẽdis versibus peritissimus, ingenio subtilis, vita deuotus atque sanctissimus, diui Hieronymi pſbyteri amãtissimus. Scripsit vtroq; genere varia opuscula. De quibus extant subiecta.

Gesta summorum pontificum li.1. Beatus Petrus apłus.
De fide cõtra hæreticos li.1. Qm̃ post Nicęnũ cõci.
Epistolarum ad diuersos li.1, Damasus episcopus.
Diuersa carmina. Et alia.

Claruit

Claruit sub Valētiniano & Valēte. Anno dñi. CCCLXX.

APollinaris Laodicenus Syriæ ep̃s, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & grãmaticæ institutiõis lõge doctissimus ingenio acer & vehemẽs, sermone clarus, scripsit pro defensione catholicæ fidei quędã p̃clara volumina, q̃bus nomẽ suũ posteritati cõmendauit. E quibus extat opus celeberrimum.

Cõtra insanũ Porphyrium, lib. 30 Et quædam alia.

Claruit sub Gratiano imperatore. Anno dñi. CCCLXXX.

DIdymus Alexãdrinus, captus à parua ætate oculis, & ob hoc elementor̃ quoq; penitus ignarus, tantũ miraculũ sui præbuit, vt dialecticã & geometriam quę vel maxime visu indigent ad perfectum didicerit. In diuinis vero scripturis doctissimus fuit, beati Hieronymi p̃ceptor, & sancti Antonij amicissimus, ingenio acer & vita præclarus, scripsit græco sermone opera subiecta.

Contra Arrianos.	lib. 2.		
De dogmatibus quoq;	lib. 1.		
In epistolas canonicas.	lib. 7.	Iacobus, &c. sicuti mor.	
De spiritu sancto.	lib. 1.	Omnes quidem quæ diuina	
In librũ sancti Iob.	lib. 1.	In Esaiam prophetã	li. 10
In Osee ad Hieronymũ	lib. 3.	In Zachariã ad eundẽ	li. 5
In Euangelium Matthæi	lib. 1.	In euãgeliũ Iohãnis	lib. 1.
In psalterium quoq;	lib. 1.		

Et quædam alia. Claruit octogenarius sub Theodosio imperatore. Anno dñi. CCCXCV.

OPtatus ep̃s Mileuitanus, natione Afer, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio p̃stans, vita deuotus & catholicus, fertur pro defensione fidei nõstræ quædã p̃clara scripsisse opuscula, quibus abundans ingenium magnifice exercitauit. E quibus extare dicit grande & insigne volumen quod scripsit

Contra Donatistas, lib. 6. Et plures ep̃læ. Et multa alia.

Claruit sub Valētiniano & Valēte principib. An. dñi. CCCLXX

BAsilius Cæsarienſis Cappadociæ episcopus, vir doctus atq; sanctissimus, tantæ apud Græcos authoritatis extitit, vt eius doctrinæ vel scriptis nemo vnquã quantũlibet sciolus in aliquo contradicere ausus fuerit. Scripsit greco sermone multa præclara opuscula, sed pauca eorum ad manus nostras peruenerunt.

De spiritu sancto	lib. 1.
Contra Eunomium	lib. 1.

In he-

In hexameron	lib. 9	In principio, &c. Conue.
Regulam monachorum.	lib. 1.	Humanum genus.
Exhortatorium monachorum	lib. 1.	Audi fili mi admo.
De institutione puerorum.	lib. 1.	
De fide.	lib. 1.	Dei quidem fine inter.
De sermone occulto	lib. 1.	Sermonis vsum deus
In plures psalmos.	lib. 1.	Omnis scriptura diuini
Ad virginem lapsam.	lib. 1.	Tempus est exclama.

Homilias plures.

Alios insup tractatus, sermones & ep̃las ad diuersos composuit.

Claruit sub Valētiniano & Valente. Anno. CCCLXXX.

EFfrem monachus, heremiq; cultor insignis, & diaconus Ediſſenæ eccleſiæ à beato Basilio presbyter ordinatus, propter humilitatem ad diuina mysteria conficienda nunquã accessit, quamuis apud deũ & homines dignus haberetur. Nihilominus, quantum ad officiũ suum pertinebat, in monendo populum infinitas homilias declamabat. Hic (ſicut in vita sanctorum patrũ legitur) ab angelo visus est librũ aureis literis scriptũ recepisse, vnde mox altera die, & deinceps, loquente in eo spiritu sancto, tantã declamandi gratiã habuit, vt nullũ sibi similem suo tempore inueniret. Scripsit Syro sermone pro instructione legentium quædã deuota opuscula. Ex quibus apud latinos inueniuntur subiecta, videlicet.

De spiritu sancto.	lib. 1.		
De compunctione cordis.	lib. 1.	Dolor me compellit	
De contritione cordis	lib. 1.	Venite chariſſimi.	
De pœnitentia.	lib. 1.	Dñs noster Ieſus Chriſtus.	
De luctaminibus seculi	lib. 1.	In luctaminibus huius	
De die iudicij.	lib. 1.	Venite dilectissimi.	
De resurrectione.	lib. 1.	Gloria omnipotenti deo.	
De beatitudine animæ	lib. 1.	Beatus qui odio habue.	
De cogitationibus.	ho. 1.	In scripturis sanctis.	
De prædicatione dura	ho. 1.	Quotienscunq; fratres.	
De celebratione mysteriorum,	ho. 1.	Rogo vos fratres	

Planctus super Ediſſenam vrbem, lib. 1.

Alia etiam nõ pauca ædidit, maxime sermones & homilias ad populum, quæ necdum ad notitiam meam peruenerunt.

Claruit sub Valētiniano & Valēte, beato Basilio amicissimus, ſicut in eius legenda poteris inuenire. Anno. CCCLXXX.

GRegorius epʃ Emiſenus, frater beati Baſilij Cæſariẽſis Capadociæ pſulis, vir in diuinis ſcripturis admodũ ſtudioſus & eruditus, prouocatus ſtudio fratris etiã ipſe nõnulla cõſcripſit opuſcula ſermone græco. De qbus apud noſtros dũtaxat reperi.

De imagine & cõditiõe hoïs. li.1
Hominẽ ex aĩa intellec.
Contra Eunomium. li.2

Claruit fratre iunior ſub Valentiniano & Valẽte principibus, & varia compoſuit. Anno dñi. CCCLXXX.

GRegorius ex monacho epʃ Nazanzenus, vir tãtæ doctrinæ integritatis & eloquẽtiæ, vt nec aduerſarij quidẽ eius his quæ ab illo dicebãtur vllaten⁹ cõtradicere auderẽt, ita vt ad cõfirmationẽ authoritatis Gregoriũ tm̃ aliqd dixiſſe ſufficeret. Hic monaſticæ cõuerſationis cultor & amator, cũ propter excellẽtiã doctrinæ & vitæ ſanctitatẽ ad epiſcopatũ vocaret, fugiẽs ſe abſcõdit, malens abiectus eẽ in domo dñi, q̃ in turba honoribus caducis extolli. Sed oĩpotẽs deus noluit tã clarã iubar ſub modio pfatæ conuerſationis abſcondi, qd ad multorũ ſalutẽ potuit extẽdi. Inuẽtus ergo diuino indicio, ad ſedẽ epiſcopalẽ à populo ducit, moxq; in fugæ ſuæ excuſationẽ ſolẽnis homilia dictat, in qua ars artiũ animarũ regimẽ eſſe oſtendit. Hic ob inſignẽ doctrinã & vitæ ſanctitatẽ Gregorius magnus, ante beatũ Papã eiuſdẽ vocabuli dicebat. Scripſit aũt græco ſermone plura opuſcula. De quibus extãt ſubiecta.

De morte fratris Cæſaris, li.1
De laude Cypriani mar. li.1
De laude Athanaſii epi. li.1
De ſpiritu ſancto. li.1
Apologetici cũ fugiſſet. li.2.
De natiuitate dñi. li.1.
De ſecũdis Epiphanijs li.1
De ſpũ ſancto in die Pente. li.1
In ſemetipʒ de agro regreſſus. li.1.
De Hieremia pñte impatore. li.1
De recõciliatione monachi. li.1
De grandinis vaſtatione. li.1
Contra Eunomium. li.2
De laude Maximi philoſophi. li.1
In eũdem vituperationis. li.1
De virginitate, hexametro. li.1
Victus ſum & fateor
Chrũs naſcit, glori.
Iterum Ieſus meus.
De ſolẽnitate huius.
Deſiderabam vos
Vẽtrem meũ doleo.
Linguã noſtrã ſol.
Quid laudabilẽ ſol.
Contra Iulianũ apoſtatã. li.1.

Sermones & homilias plures æ didit, & de diuerſis materijs varios tractatus, q ad notitiã meã nõ venerũt. Tãdẽ ſenio cõfectus, cũ ſe ad regimẽ populi nõ poſſe amplius ſufficere cõſpiceret, ordinato in loCum

cũ ſuũ alio epiſcopo, ad derelictæ ſolitudinis ſtudiũ remeauit.

Claruit ſub Valẽtiniano & Theodoſio. Anno dñi. CCCXC.

EVtropius monachus & pſbyter, vir religioſiſſimæ cõuerſationis, in diuinis ſcripturis valde ſtudioſus & eruditus, atq; in ſecularibus literis ad plenũ inſtructus, fertur nonnulla compoſuiſſe opuſcula. E quibus extant iſta nobis dũtaxat titulis nota.

Ad virgines duas ſorores. li.2
Chronicaʒ vſq; ad ſua tpa. li.1

Claruit ſub Valẽtiniano & Valente principibus. Anno domini triceſimo, ſeptuageſimo. Sunt etiam qui ſcribant cũ Auguſtini fuiſſe diſcipulũ, & floruiſſe. Anno dñi. CCCC. & XXX.

ESytius pſbyter & monachus, beati Gregorij Nazanzeni epiſcopi quõdam auditor & diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, exemplo ſui pceptoris admonitus, fertur in diuinos libros multa explanationũ ſcripſiſſe opuſcula, & tã in nouum q̃ in vetus teſtamẽtum varia lucubraſſe volumina, quæ necdũ ad manus noſtras puenerũt. Legi tãtum opus illud inſigne & magnæ quãtitatis, quod ſcripſit ad Euthicianũ venerabilẽ dyaconum.

In Leuiticum. li.1
Venerabili dyacono.

De cæteris nihil vidi.

Claruit ſub Archadio & Honorio principibus. Anno dñi. CCCC.

AMbroſius epiſcopus Mediolanenſis, patria Romanus vir fide & ſanctitate celeberrimus, in diuinis ſcripturis atq; in ſecularibus literis omniũ facile doctiſſimus, græco atq; latino ſermone ad perfectum inſtructus, cuius meritum totus orbis perſonat, cuius opera & libros magno authoritatis præconio ſancta mater eccleſia cõfirmat. Qui in exponẽdis, declarãdisq; diuinis ſcripturis oĩes doctores vicit, cuius fidem nulla vnquàm poteſtas terrena infringere potuit, ita vt multis epiſcopis pro fide relegatis exilio, Ambroſiũ nullus vnq̃ auderet contingere. Fuit eñ velut malleus hæreticorum conſtantiſſimus impugnator, cuius linguæ in fide Chriſti loquenti, nulla potuit vnq̃ authoritas humana indicere ſilentiũ. Profide ſemp paratus qlibet ſubire picula, dño ptegẽte liber vbiq; & illæſus euaſit. Scripſit multa pclara opuſcula, de qbus ego dũtaxat reperi ſubiecta.

De officijs. li.3
Non arrogãs videri.
De vocatione gẽtium. li.2
Inter defenſores lib.
Hexameron. li.6
Tãtũ ne opinionis.
De dignitate humana. li.1
Faciamus hominem
De paradiſo. li.1
De paradiſo adoriẽ.

De Cain & Abel li.1. De paradiſo in ſupiori.
De Noe & arca li.1. Noe ſancti adorimur.
De Abraham patriarcha li.2. Abraham libri huius.
De Iſaac & anima. li.1. In patre nobis ſancti
De bono mortis li.1. Qm̃ de anima ſupiore.
De fuga ſeculi li.1. Frequẽs nobis de effu.
De Iacob & vita beata li.2. Neceſſarius ad diſci.
De Ioſeph patriarcha li.1. Sanctoꝝ vita cæteris.
De benedictionibus patriarchaꝝ li.1. Primũ oĩm quantam.
De Nabuthe Letzraelita li.1. Nabuthe hiſtoria tẽ.
De Helia & Ieiunio li.1. Diuinũ ad patres re.
De Tobia li.1. Lecto ꝓphetico libro
De interpellationibus li.4. Multas nobis pturba.
Apologiam Dauid li.1. Apologiam Prophetæ
De Salomone li.1. Mirũ ſatis eſt dilectiſ.
De myſteriis initiandis. li.1. De moralibus q̃tidia.
De ſacramentis. li.6 De ſacramentis quæ
De cura paſtorali. li.1. Si quis fratres oraculi.
De fide ad Gratianum. li.5 Regina Auſtri venit
De ſpiritu ſancto. li.3. Hieroboal ſub arbore.
De fide & ſymbolo li.1. Multas q̃dem & gra.
De incarnatione domini. li.1. Debitũ fratres cupio.
De myſterio Paſchæ li.1. Paſchæ myſteriũ de.
De exceſſu fratris li.1. Deduximus fratres
De fide reſurrectionis. li.1. Superiore libro aliq̃d.
De pœnitentia li.2. Si virtutũ finis ille eſt
Adhortationem pœnitentiæ li.1. Admoneo vos fratres.
De virginibus li.3. Si iuxta cœleſtis ſen.
De viduis. li.1. Bene accidit fratres
Exhortationis ad virgines li.1. Qui ad cõuiuiũ magnũ
Ad virginem deuotam. li.1. Audi filia & vide &.
Ad virginẽ lapſam li.1. Audite me nunc qui.
Contra Symachũ. li.1. Ambroſius Epũs bea.
Conſolatorium Valentiniani. li.1. Et ſi incrementum.
Contra Auxentiũ li.1. Dalmatius me tribu.
De tradendis Baſilicis li.2. Video vos ꝑ conſolitũ.
De inſtitutione virginis. li.1. Cõmẽdas mihi pigñ.
De morte Theodoſii li.1. Hoc nobis mopus cer.

De inſtru

De inſtructione ſacerdotũ li.1. Suſcepiſti munus ſacer.
De circumciſione. li.1. Non mediocris plæ.
De ſynagoga ad Theodoſium. li.1. Exercitus ſemper iugi.
Reuelationẽ Geruaſii Prothaſiiq̃ li.2. Dñæ ſorori vitæ atq̃.
De paſſione ſanctę Agnetis li.1. Ambroſius virginibus
De eligendo pontifice li.1. De iudicijs li.1.
De ſancto Iob li.1. De.XLII.manſionibus li.1.
Hymnorum & præfationũ. li.1 In Epiſtolas Pauli li.14.
In pſalmum: Beati immaculati li.22 Licet myſtico quoq̃.
Epiſtolarum ad diuerſos li.10. Pulchrè admones fr̃.
In Euangelium Lucæ. li.10. Scripturi in librũ Euã.
Sermonum multorum. li.1. Libenter nos p̃dicare.
In quoſdam pſalmos. li.11.

Alia quoq; nonnulla ædidit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Fertur deniq; Egeſyppum & quoſdam alios de grẽco feciſſe latinos. Claruit ſub Theodoſio Imperatore clementiſſimo. Anno domini. CCCLXXX.

PHilaſtrius eps Brixienſis, vir in diuinis ſcripturis doctiſſimus, & ſecularium literarum nõ ignarus, beato Ambroſio Mediolanẽſi, & notus familiaris, cuius meminit ſanctus Auguſtinus in quadam epla, ad Quodvultdeum, ſcripſit pro vtilitate cõmuni quędam præclara opuſcula, è quibus nullum ad manus noſtras memini peruenisse. Fertur eius beato Auguſtino vbi ſupra teſtante inſigne opus quod ſcripſit.

De.CLVI.hæreſibus. li.1. Symoniani à Symone

Cætera non vidi. Claruit ſub Theodoſio Imperatore Chriſtianiſſimo. Anno domini. CCCLXXX.

EVagrius monachus & diſcipulus ſancti Macharij Aegyptij, & poſtea eps Antiochenus, vir vndecũq; doctiſſimus, & tã ſeculari bus q̃ diuinis ſcripturis eruditus, græco & latino peritus eloquio, etiã in epiſcopatu prioris vitæ auſteritatẽ cuſtodiẽs, tãtæ abſtinẽtię fuit, vt miraculo haberet. Hic primus vitã ſanctoꝝ patrũ ſcriptis commẽdauit, & de ſua vena multa opuſcula æ didit. De qbus tñ pauciſſima ad notitiã meã peruenerũt. Ferunt autẽ eius ſubiecta.

Ad Anachoretas valde vtilis, li.1. De octo vitijs principalibus li.1.
Ad Cœnobitas quoq; li.1. Exhortatorij ad virginem li.1.
Vitã Antonij latinã fecit. li.1. Presbyter Euagrius
De vita ſanctorum patrum li.1.

Alia quoq; multa scripsit,& de græco in latinum trãstulit incognita nobis. Claruit sub Gratiano principe. Anno dñi. CCCLXXX.

MAximus epũs Constantinopolitanus,natione Alexãdrinus, philosophus & theologus insignis, in cuius laudem Gregorius Nazanzenus librũ æ didit,multas iniurias ab Arrianis sustinens,episcopatu tãdem pulsus,multa in eos scripsit. E quibus extat ad Gratianum opus insigne.

Cõtra Arrianos. li.1 Cætera mihi incognita sunt.

Claruit in Græcia sub Gratiano principe. Anno dñi.CCCLXXX.

AMbrosius præsbyter natione Alexãdrinus,Didymi cæci q̃ndam auditor atq; discipulus,quo explanãte scripturas diuinas magnifice didicit,& varias in illas explanatiões cõposuit,q̃ apud græcos eo tpe magno ptio habebant. E qb⁹ hęc apd nos ferunt.

Commẽtariorum in Iob. li.1 Cõtra Apollinarẽ Laodicenũ. li.1

Claruit sub Theodosio & Archadio principibus. Anno. CCCC

PEtronius eps Bononiensis,conuersatione monachus,in diuinis scripturis valde doctus & eloquẽs,& nõ minus sanctitate, q̃ sciẽtia reuerendus,qui multis in vita & post mortẽ miraculis coruscauit,sicut in eius historia legit. Scripsit inter cætera.

De vita sanctoꝝ patrum. li.1 De ordinatione epi. li.1.

Et alia nobis incognita.

Morit sub Theodosio & Valẽtiniano. Dnno dñi. CCCLXXXV Indictione. XIII.

BDchomius Abbas & monachoꝝ sui tpis institutor permagnificus,fundator multoꝝ cœnobiorum,ac vir sanctissimę cõuersationis,multis in vita & post mortem coruscãs miraculis,cum esset vir doctus,& in diuinis scripturis eruditus. Scripsit ad ædificationem fratrũ multas epistolas,de qbus subiectæ referuntur.

Ad Cornelium abbatem. epi.1 Ad ppositos cœnobioꝝ.ep.1

Ad Syrum abbatem. epi.1 Ad frẽs foris operantes.epi.1.

Regula quoq; monachorum. li.1

Claruit sub Valẽtiniano & Theodosio prĩcipib⁹. An.CCCXC.

AVrelius clemẽs prudẽtius,poeta christianus,vir in secularib⁹ literis eruditissimus,& in diuinis scripturis satis peritus, metro excellẽs & prosa,p quinquaginta septẽ annos mũdi amoribus retentus, multa poetaꝝ opuscula legit & exposuit,ac de sua vena multa profunda poemata scripsit. Tãdem vero in senectute repulsa mũdi vanitate,ad sacras scripturas se cõtulit,& carmine ac prosa multa

multa vtriusq; testamẽti obstrusa exposuit. Scripsit aũt multa p̃clara opuscula. De quibus mẽsura metri facta reperi subiecta.

Cõtra Symachũ idololatrã. li.2 Paulus præco dei.

De compugnãtia. li.1 Senex fidelis prima.

De diuinitate. li.1 Est tria summa deus

Cõtra patripassionos. li.1 Plurima sunt, sed

Cõtra Sabelliones. li.1 Cede prophanator.

Cõtra Iudæos. li.1 Hæc si Iudaicos,si in.

Cõtra Homuncionitas. li.1 Sũt qui Iudaico cog.

Cõtra phantasmaticos. li.1 Est ope pretiũ nebu.

De origine peccatoꝝ. li.1 In hexameron. lib.6

De sancta trinitate. li.2.

Hymnoꝝ diuersoꝝ. li.2 Ales diei nũtius lucẽ.

Laudes sancti Vincẽtij. li.1 Beate martyr prospe

Laudes sancti Laurẽtij. li.1 Antiqua phanoꝝ pa.

Laudes Romani cõtra gẽtiles. li.1 Romanę Chri fortis.

Historiarum. li.1 Eua columba fuit.

De animæ natura. li.1 Occurrit dubitãs hic

De resurrectione carnis li.1 Posco meũ in Chr̃o.

De martyribus. li.1 Scripta sunt cœlo

De statu animæ li.1 Errat quisqs animas.

Amartigenian. li.1 Frẽs Ephebi fossor

De spe veniæ orationẽ siue. li.1 O deæ cũcti parẽs

Cõtra Marcionitas. li.1 Quo te p̃cipitat rabi.

Peristephanon. li.1 Pius fidelis innocẽs.

Epistolas etiam scripsit nõ paucas.

Alia quoq; nõnulla æ didit,quæ ad manus nostras nõ venerũt

Claruit sub Gratiano imperatore. Anno dñi. CCCLXXX.

IOhannes monachus & p̃sbyter Damascenus, vir doctus & sanctus,de quo mirãda narrãtur propter excellẽtiam doctrinæ & vitæ synceritatẽ,in magno pretio habitus apud Constãtinopolim prælatus monachoꝝ cõstitutus,multos ab iniqtate auertit. Scripsit græco sermone nõnulla profundi sensus opuscula,sed pauca eoꝝ ad manus nostras puenerũt. Legi tãtum opus illud insigne.

Traditiõis orthodoxæ fidei. li.4 Deũ nemo vidit vnq̃

Historiam Barlaam & Ioasaphat. li.1

De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Theodosio deuotissimo principe. Anno dñi. CCCXC

Tico-

TIconius Afer, quẽ beatus Augustinus in tertio libro de doctrina Christiana donatione partis fuisse cõmemorat, q̃uis in qbusdã ab illis dissentiat, vir certe acutus & in diuinis scripturis multũ exercitatus. Scripsit nõ pauca opuscula. E qbus ista ferunt, videlicet
De bello intestino. lib.3. Expositoriũ diuersaꝝ causaꝝ li.1.
In Apocalypsin Iohãnis, lib.1. Regularis sacræ scripturæ, lib.1.
Epistolæ plures ad diuersos. Et alia multa. Claruit, Theodosio & filijs eius imperantibus. Anno dñi. CCCXC.

HEraclides monachus, vir moribus sanctus, & diuinaꝝ scriptuꝝ eruditione insignis, sanctoꝝ patrũ anachoretaꝝ ac monachoꝝ diligẽtissimus inquisitor & imitator, q̃ velut argumẽtosa apis de singuloꝝ cõuersatione flores virtutũ in alueolũ pectoris sui cõferens, mel spiritalis dulcedinis procreauit. Scripsit inter alia ad ædificationẽ legẽtiũ opus insigne de vita & cõuersatiõe sctõꝝ patrũ in heremo vel in cœnobijs degentiũ sub regula, cuius titulus est.
Paradisus. lib.1.
Claruit tẽporibus Gratiani imperatoris. Anno dñi. CCCLXXX.

AMphilogius eps Iconij, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, atq; secularibus lr̃is sufficiẽter ĩbutus, & nõ minus cõuersatiõe q̃ scia scripturaꝝ sacerdotio dignus. Scripsit inter alia opus vtile. De spiritu sancto lib.1.
De cæteris q̃ cõposuisse dicit, nihil ad notitiã meã puenit Claruit Theodosii deuoti imperatoris tẽporibus. Anno dñi. CCCXC.

EPiphanius Cypri Salaminæ vrbis eps, vir in diuinis scripturis satis eruditus, & tantæ sanctitatis, vt spũ prophetiæ meruerit illustrari, multorũq; patrator miraculoꝝ fieri. Hic beato Hieronymo amicissimus extitit, & plures ad eũ epistolas scripsit. Huius acta si quis nosse desiderat, tripartitam historiam legat. Composuit autem nonnulla opuscula, de quibus ista feruntur.
De.90. hæresibus lib.1. Symoniaci à Symone.
Contra omnes hæreses lib.2 De erroribus Origenis li.1
Ad Theophilũ Alexãdrinũ lib.1.
Epistolarum ad diuersos lib.1. Dño amantissimo filio
Et quædam alia.
Claruit sub Theodosio religiosissimo principe. Anno. CCCXC.

THeophilus Alexandrinæ ecclesiæ vicesimusprimus eps, vir in scripturis studiosus, & origenistaꝝ expugnator acerrimus, q̃ in magna discordia cũ S. Iohãne Chrysostomo arserit, eumq; insidijs

insidijs episcopatu pulsum in exilio mori coegerit, sicut in veterũ historijs plenius cõtinet. Scripsisse fert q̃dã opuscula, de qbus ad meã notitiã pauca puenerũt. Extat eius ad diuersos in varijs negotijs.
Epistolarum. lib.1.
Ad Epiphaniũ de hæresibus lib.1. Domino dilectissimo & a.
De pascha. lib.1.
Alia quoq; multa ædidit, sicut ex epla beati Hieronymi ad eũ directa colligitur, quæ sibi vel legenda vel vertenda postulat destinari.
Claruit sub Theodosio & Valentiniano principib. An. CCCXC.

ANthiochus cuiusdã vrbis eps, vir in diuinis scripturis studiosus & doctus, atq; in secularibꝰ lr̃is nobiliter eruditus, cuiꝰ mores, doctrinã ppli suo cõmendarũt. Scripsit ad ædificationẽ legentiũ quædã p̃clara volumina. De quibus ista feruntur potiora.
Contra auaritiam lib.2 De illuminatiõe cæci nati, lib.1.
Homiliæ ad populũ plures lib.1. Et alia nobis incognita.
Claruit sub Theodosio & Archadio principibꝰ. Anno. CCCXC.

MAcharius monachꝰ Aegyptius, & beati patris Antonij quondã discipulus, vir deuotus & sanctissimæ cõuersationis, de q̃ multa miracula narrant, qũo etiã mortuoꝝ voces de sepulchris pro fidei confirmatione impetrauerit. Misit omnibus religiosis vtilem epistolam.
Ad monachos lib.1. In primis quidem fi cœ.
Et alias ad alios. Claruit multa sanctitate sub Cõstantino & Constãtio principibus. Anno dñi. CCCL. Cuius gesta habentur.

FAustinus p̃sbr̃ in sacris scripturis valde eruditꝰ & secularium lr̃aꝝ nõ ignarus, partis Luciferiani, & ob id merito reph̃ẽsibilis. Scripsit multa egregia volumina, quæ ad hæreticoꝝ cõfutationem vtilia iudicãtur. E quibus ego paucoꝝ vel solos titulos inueni.
Contra Arrianos & Macedonianos lib.7
Apologiam ad Valentinianum lib.1.
Claruit sub Valentiniano & Theodosio. Anno dñi. CCCXC.

HIeronymus presbyter & monachus, patre natus Eusebio ex oppido Stridonis, vir in secularibꝰ lr̃is valde eruditus, & in diuinis scripturis inter oẽs doctores eruditissimus, multaꝝ linguaꝝ peritia insignis, sacræ legis interpres, hæreticoꝝ malleus & expugnator fortissimus. Hic est verus dispẽsator euãgelicus, fidelis & prudẽs, qui proferẽs de thesauro suo noua & vetera, dansq; in tempore spiritalis tritici mensuram cõseruis suis, Hebræos superbos spo

liauit,humilesq; ditauit latinos. Hic est ecclesiæ Chri doctor egregi us,q vestes Esau per deuia erroꝝ vagãtis domi otiose recõditas cum pia matre Rebecca,id est gratia dei protulit,ac mãsuetũ Iacob fidelemq; Christo seruiẽtem vestiuit. Hic est Hieronymus Iesu Christi syncerus amator,q nullũ tps otiose transiens, die ac nocte in lege dñi meditabat,& vix corpori necessario somno indulto,semp diebus ac noctibus scripsit,legit,docuit vel orauit,q̃d testãtur pene infiniti libri q̃s æ didit. Hic veritatis defensor,cultor virtutis,vitioꝝ acerrim⁹ hostis,cũ esset ecclesiæ Romanæ presbyter,& scelera clericoꝝ constãter argueret,eoꝝ inuidia secessit ex vrbe, veniẽsq; ĩ Iudæã glorio sum dñi visitauit sepulchrũ,atq; iuxta p̃sepe Bethleemiticũ locũ sibi habitatiõis cõstituẽs,toti mũdo clarus innotuit, disponẽte id nimirum diuina prouidentia, vt ibi lux mũdi quiesceret, vbi verus sol iustitiæ hominibus nascẽdo innotuisset. Sanctissimi loci habitator sanctus atq; cõueniẽs,fide firmus,charitate ignit⁹ cõuersatiõe maturus, qui seduci rebus secũdis nõ potuit,quẽ à sancto proposito nulla vnq̃ aduersitas deiecit. Sed q̃d fœdus laudator viri sanctũ verticẽ labris cõtingo impuris? Silendũ magis humiliter mihi fuerat, q̃ de sanctissimo viro insufficiẽter loquẽdũ. Nũc ergo q̃ de scriptis & opusculis eius inuenimus p ordinẽ cõsignemus. De q̃bus ista sunt.

De fide ad Damasum.	li.1	Credimus ĩ deũ patrẽ.
De fide Niceni cõcilij.	li.1	Credim⁹ in vnum deũ.
De essentia trinitatis	li.1	Oñipotẽs deus pater.
Contra Iouinianum.	li.2	Pauci admodum dies.
Contra Heluidium.	li.1	Nup rogatus à fratrib⁹
Contra Vigilantiũ.	li.1.	Multa in orbe mõstra.
Contra Luciferianum.	li.1	Proxime accedit vt q.
De libero arbitrio	li.1.	Non audacter vt falso.
Contra Pelagianos.	li.1	Scripta iam ad Theosi.
Cõtra origenistas de resurrect.	li.1	Ante annos circiter.x.
Cõtra Iohãnẽ Hierosolymita.	li.1	Si iuxta Paulũ apostolũ
Cõtra Rufinũ monachũ	li.2	Et vestris & multoꝝ.
In eundem.	li.1	Lectis lr̃is prudẽtiæ
De virginitate & nuptijs.	li.1	Quòd ad te hucusq; nõ.
De vnius vxoris viro	li.1.	Nunq̃ sibi Ociane fore
De 5. q̃stionibus ad Damasum.	li.1	Beatissimo Papæ Da.
De visione Esaiæ.	li.1.	Et factũ est in anno q̃.
De Melchisedech.	li.1	Misisti volumen mihi

De ve-

De vera circũcisione.	li.1	Superiore epistola quã.
De 42. mansionibus.	li.1	In 77. psalmo quem
De filio prodigo.	li.1	Beatitudinis tuæ inter
De 12. quæstionibus.	li.1	Ignota vultu fidei
De 11. quæstionibus.	li.1	Filius meus Apodemius
De Anna & Ioachim	li.1	Petitis à me vt vobis
De resurrectione carnis.	li.1	In ipso iã profectionis.
De reph̃sione Petri à Paulo	li.1	Dño vero sctõ,& beato.
Ad Cyprianũ in psal.89	li.1	Prius te Cypriane pres.
In psalmũ 44	li.1	Scio me principia
De vinculis beati Petri.	li.1	Sæpissimo rogatu
De locis hebraicis.	li.1	Eusebius q à beato Pã.
De 10. tẽptationibus in deserto	li.1	Hæc sunt verba quæ
De illustribus viris	li.1	Hortaris dexter vt tran.
De præcipuis scriptoribus	li.1	Vis nunc acriter mi fra.
De optimo gñe interpretãdi	li.1	Paulus apostolus p̃sente
De correctione psalterij	li.1	Dilectissimis fratribus.
De oñibus Bibliæ libris.	li.1	Frater Ambrosius tua
De homine perfecto	li.1	Ecce iteꝝ ad te scribo
De obediẽtia & iuramẽto.	li.1	Præsumptionem meam
De tribus virtutibus.	li.1	Tres quodammodo vir
De institutione filiæ.	li.1	Beatus ap'lus Paulus.
De parẽtibus honorãdis	li.1	Parẽtum meritis sub.
De vita clericoꝝ ad Nepotianũ.	li.1	Petis à me Nepotiane.
De eadẽ re ad Oceanũ.	li.1	Sophromius Eusebius.
Ad Rusticũ de vita ep̃i.	li.1	Sufficere quidem fidei
Regula monialiũ ad Eusto.	li.1	Tepescens in membris.
De virginitate ad Eusto.	li.1	Audi filia & vide &.
Item de virginitate.	li.1	Quãtam in cœlestibus.
Ad Demetriadẽ de eadẽ re.	li.1	Inter oẽs materias quas.
De recto modo viuẽdi.	li.1	Vetus scripturæ cele.
De viduitate ad Furiam	li.1	Obsecras lr̃is & suppl'.
De Monogamia.	li.1	In veteri via nouam se.
Ad Heliodorũ nõdum ep̃m.	li.1	Quãto amore & stu.
De cæreo paschali	li.1	Hieronymus p̃sidio fra.
De vita monastica ad rusticũ	li.1	Nihil christiano fœli.
Cõsolatio ægrotãtis amici.	li.1	Quaquàm certissime no.
De cõtinẽtia ad Rusticũ.	li.1	Quòd ignotus ad igno.

Ad Susannam lapsam	li.1.	Quid taces aníaꝫ quid.
Ad Sabinianum diaconem lapsum	li.1.	Samuel quondã luge.
De duobus filijs	li.1.	Omniũ q̃dem de scri.
De octogintaquatuor hæresibus,	li.1.	Symoniaci à Symone
Contra hæreticos	li.1.	Omne q̃d est aut inge.
Aduersus Montanum	li.1.	Testimonia de Iohãne
De origine aníæ ad Augustinum	li.1.	Dño verè sc̃tõ ac beato
De vita monastica	li.1.	Bonus homo de the.
De assumptione sanctæ Mariæ.	li.1.	Cogitis me o Paula.
De testamento Gerontij.	li.1.	Cuncti mei sensus.
Vita Pauli primi heremitæ	li.1.	Inter multos sepe.
Vita sancti Hilarionis.	li.1.	Scripturus vitam beati
Vita captiui monachi	li.1.	Qui nauali prælio di.
Vita sanctæ Paulæ	li.1.	Si cuncta mei corpis.
De muliere septies pcussa.	li.1.	Sæpe à me innocenti.
Vita sanctorum patrum	li.1.	Benedictus deus qui.
De morte Nebridij	li.1.	Vereor ne officiũ pu.
De vita & obitu Marcellæ	li.1.	Sæpe & multum fla.
Epitaphium Nepotiani	li.1.	Grandes materias
Epitaphium Fabiolæ.	li.1.	Plures anni sunt q̃ sup.
Interp̃tationes nominũ hebraicoꝝ,	li.1.	Philo disertissimus
De fide & cõuersatõe Chr̃ianoꝝ,	li.1.	Dauid glorioſus ĩ psal.
De humilitate & patientia,	li.1.	Quamq̃ mihi multo.
Chronica omnimodæ historiæ	li.1.	Eusebius Hieronym⁹.
De Hebraico alphabeto	li.1.	Aleph mille vel doc.
Ad Marcellã de.v.quęstionibus	li.1.	Magnis nos prouocas
De quæstionibus Geneſis	li.1.	Qui in principijs libro
De quæstionibus regum	li.3.	Fuit vir vnus de ra.
De quęstionibus Paralipo.	li.2.	Heber nati sunt duo.
In canticum Delbore	li.1.	Cecinerũtq̃ Debbora
In Esaiam prophetam.	li.18.	Expletis longo vix.
In Hieremiam.	li.20.	Post explanationẽ.xij
In Ezechielem	li.14.	Finitis in Esaia. xviij.
In Danielem	li.2.	Cõtra Danielẽ ꝓphe.
In Ozee prophetã	li.3.	Si in explanationibus.
In Iohelem.	li.3.	Nõ idẽ ordo.xij. ꝓphe
In Amos prophetam.	li.1.	Amos ꝓpheta q̃ sequit
In Abdiam.	li.1.	Cum essem paruulus.

In Ionam

In Ionam.	li.1.	Triẽniũ circiter fluxit	
In Michæam	li.2.	Temporibus Ionathæ	
In Naum prophetam.	li.1.	Iuxta.LXX.interp̃tũ.	
In Abacuc	li.2.	Primũ chromati ep̃o.	
In Sophoniam.	li.1.	Verbũ dñi q̃d factum.	
In Aggæum.	li.1.	Hieremias propheta.	
In Zachariam.	li.3.	Secũdo anno Darij.	
In Malachiam.	li.1.	Deus p Moysen ppl'o.	
In Eccleſiasten	li.1.	Memini me ante hoc.	
In Prouerbia Salomonis	li.5.	Parabolæ græcæ lati.	
In Cantica canticorum	li.3.	Epithalamium libellus	
In Euangelium Matthæi	li.4.	Sciẽdum ne quẽ igna.	
In Euangelium Marci	li.1.	Omnis scriba doctus.	
In Euangelium Lucæ	li.1.	In Euangelium Iohannis	li.1.
In quatuor Euãgelia anagogice	li.4.	Primũ quærendum est	
In epl'am Pauli ad Romanos,	li.5.	In duas ad Corinthios epl'as,	li.2
In epl'am ad Galatas	li.3.	Pauci admodum dies.	
In epl'am ad Ephesios.	li.3.	Sapientem virum quid	
In epl'am ad Philippenses	li.1.	In epl'am ad Colossenses	li.1.
In epl'am ad Thessaloniceñ.	li.4.	In duas ad Timotheum	li.3.
In epl'am ad Titum	li.1.	Licet non sint digni.	
In epl'am ad Philemonem.	li.1.	Qui nolũt inter epl'as.	
In epl'am ad Hebræos.	li.1.	In Actus apostolorum	li.1.
In Apocalypsim.	li.7	In epl'as Canonicas	li.7
In quosdam psalmos	li.6.	Omne psalteriũ saga.	
De veste sacerdotali.	li.1.	Vsqꝫ hodie in lectiõe.	
Ad Dardanũ de terra promissiõis	li.1.	Quæris Dardane	
Ad Pammachium Apologeticus,	li.1.	Quòd ad te hucusqꝫ nõ	
Epistolarum ad diuersos	li.1.	Quoniã vetusto oriẽs.	
Sermones plures	li.1.	Dignũ est fratres ap.	

Hæc sunt q̃ de scriptis btissimi doctoris Hieronymi ad pñs nobis cõ signãda occurrerũt. Nec dubitamus eũ plura scripsisse q̃ in hoc catha logo nõ habent, ob id vel maximè q̃d vel nobis incognita, vel inter multa dispersa remãserũt. Inter oẽs em̃ eccleſię doctores nullus plus Hieronymo profuit, q̃ præter innumera opuscula vetus testamentũ de hebraico in latinũ transtulit, ac nouũ ad græcã veritatẽ correxit, atqꝫ legendũ eccleſiæ fideliter obtulit. Multa quoqꝫ volumina græcoꝝ latina fecit. Videlicet Origenis, Ioſephi Iudæi, Euſebij Cæſari-

enſis, Didymi Alexandrini, Victorini martyris, & alioꝝ.
Moritur tandem poſt multos labores plenus dieꝝ, ſub Honorio & Theodoſio principibus. Anno dñi. CCCCXXII. Indictione qnta, vltima die mẽſis Septembris, hora completorij. Aetatis ſuę anno nonageſimonono, ſepultus apud Bethleem multis coruſcãs miraculis, cuius vitam Euſebius diſcipulus eius deſcripſit.

AVdentius ep̃s Hiſpanus, vir in diuinis ſcripturis exercitatũ habẽs ingeniũ, ſcripſit aduerſus Manichæos, Sabellianos & Arrianos pręcipua tñ intẽtione cõtra Fotiniacos, q poſtmodum Bonoſiaci vocati ſunt, opus inſigne, quod pręnotaſſe dicitur.

De fide cõtra hæreticos	li.1

Alia quoq; nõnulla ædidit, quæ ad notitiã meam minime venerunt.

RVfinus monachus & Aquilegienſis eccleſiæ preſbyter vir eloquẽs, & in diuinis ſcripturis valde eruditus, græco & latino peritus eloquio, inter eccleſiaſticos doctores nõ paruæ opinionis fuit. Eius ſcripta licet multa ſint, tamẽ inter apocrypha computant, 15. diſt. Sancta Romana, propterea q in ſanctiſſimũ virum Hieronymũ ſcripſerit inuectiuas epiſtolas, ſicut ex eaꝝ lectione intelligi poteſt. Sed poſtea in cõcordiã dilectionis fraternæ redeũtes, facta ſunt opuſcula Rufini autẽtica, inquãtum Hieronymi dictis nõ fuerint cõtraria. De ſcriptis ergo Rufini ſubiecta referũtur.

In Oſee prophetam.	li.1	In Amos prophetã.	li.1
In Iohel prophetam.	li.1.		
De ſua fide ad Laurẽtiũ ep̃m.	li.1	Mihi quidem fideliſſi.	
Inuectiuaꝝ cõtra Hieronymũ.	li.2	Perlegi ſcripta tua.	
De ſua fide ad Anaſtaſiũ	li.1	Audiui quoſdam cum	
De bñdictiõibus patriarchaꝝ.	li.1	De ſacramẽtis.	lib.1
Exhortationis ad Probã.	li.1	Additiões eccl'iaſticę hiſto.	li.2.
Epiſtolaꝝ ad diuerſos.	li.2.		

Alia inſup multa cõpoſuiſſe dr̃, ſed ad manus nr̃as nõ venerũt. Multoꝝ q̃q; volumĩa græcoꝝ ĩ latinũ trãſtulit, vc3 Clemẽtis, Origenis, Baſilij, Gregorij magni ep̃i, Pãphili mar. Euſebij Cęſarien. Euagrij, Sixti philoſophi, & alioꝝ multoꝝ, q̃ oĩa ſuis p̃fatiõibus & epiſtolis præſignauit. Claruit Archadij & Honorij imperatoꝝ tẽporibus, & multa ac varia conſcripſit. Anno dñi. CCCC.

IOhannes Epiſcopus Conſtantinopolitanus, Euſebij Emiſeni epiſcopi apud Antiochiam adhuc preſbyter quõdam auditor atq; diſcipulus, qui ob venuſtatẽ eloquij, Chryſoſtomus. i. os aureum nomi

nominatur, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, in declamandis homiliis ad populum excellẽtis ingenij fuit, & non minus ſanctitate q̃ eruditione præclarus, à populo in magna reuerentia & amore habebatur. Hic beatiſſimus Antiſtes multas iniurias à Theophilo Alexãdrino ſuſtinuit, eiusq; fraudulentis & doloſis machinatiõibus ab epiſcopatu in exiliũ pulſus fuit, ſicut in vita eius & tripartita hiſtoria inuenitur. Scripſit autem græco ſermone multa volumina. De q̃bus ego apud latinos dũtaxat vidi ſubiecta.

De compunctione.	li.2	Cũ intueor te beate.	
Quòd nemo læditur niſi à ſeipſo.	li.1	Scio q; craſſioribus.	
De reparatione lapſi	li.1	Quis dabit capiti	
In euangeliũ Matthæi.	li.2	Sicut referũt Matthæũ.	
In euãgeliũ Iohãnis ho. 87.	li.1	Qui agonum certamina	
In ep'lam Pauli ad Hebræos.	li.1	Multifariã & multis.	
De laudibus ſancti Pauli.	li.6	Nihil proculdubio eſt.	
Ad ſtagiriũ monachũ arreptitiũ.	li.3	Oportuerat quidẽ ho.	
De ſacerdotio cũ Baſilio.	li.6	Mihi quidem multi.	
Ad Eutropium quoq;	li.1	Semper quidẽ ſed nunc	
In principiũ Marci.	li.1	Animal illud quod in io	
De diuite ſecũdũ Lucã.	li.1	Homo quidam erat di.	
De cruce & latrone.	li.2	Hodierna die dñs.	
In pſalmũ Miſerere.	ho.2	Pictores imitantur ar.	
In pſalmum. CXXII	ho.1	Ad te leuaui oculos.	
De pſalmo. CL.	ho.1	Laudate dñm ĩ ſanctis.	
De beato Iob	ho.1	Verũtñ fratres chariſ.	
De aſcenſu Heliæ.	ho.1	Apud quoſdã veteres	
De ſeptẽ Machabæis.	ho.1	Quòd ſpecioſa & grata	
De tribus pueris	ho.1	Triũ puerorꝝ ſermo.	
De Suſanna in Daniele.	ho.1	Diuinæ lectiones &.	
De pœnitentia	ho.1	Prouida mẽte & pro	
De diuite & paupere.	ho.1	Prata & nemoroſa lo.	
De reſuſcitatione Lazari.	ho.1	Grandi fratres ſtupo.	
De muliere Chananæa.	ho.1	Multæ tempeſtates in	
De ſcandalis huius mũdi	ho.1	Væ mundo ab ſcãdalis.	
De ſancto Iohãne Baptiſta.	ho.1	De Iohãne dicitur, ſuit	
De Seueriano ep̃o recipiẽdo.	ho.1	Sicuti capiti corpus.	
De ieiunio & lectione Geneſis	ho.1	Iocundũ quidẽ natis eſt.	
De eruditione diſciplinæ.	ho.1	Eruditio diſciplinæ.	

Cum

Cũ de ſuo exilio ageretur. ho.1. Multi quidem fluctus.
De militia ſpiritali ho.1. Bona quidẽ ſunt & vti.
De militia Chriſtiana ho.1. Omnes hoĩes q̃ ſe ſtu.
De patre & duobus filijs ho.1. Oĩm quidẽ de ſcriptu.
Ad Neophitas ho.1. Benedictus deus ecce.
De turture ho.1. Turtur amatrix here.
De Aſia regreſſus ho.1. Moſes magnus ille.
Poſt reditum prioris exilij ho.1. Quid dicã, q̃d loquar.
De fide in Chriſto ho.1. Si credis q̃ deus erat.
De proditione Iudæ ho.1. Paucis hodie neceſſa.
De cruce dominica ho.1. Quid dicã, q̃d loquar.
De aſcenſione domini ho.1 Qñ de cruce nr̃a proceſ.
De pentecoſte ho.1. Hodie nobis terra fact.
De natiuitate domini ho.2 Et reclinauit eũ in præ.
Decollationis Iohannis ho.1. Heu me quid agam.
De primi hominis dignitate ho.1. Dignitas humanæ.
De lapſu primi hominis. ho.1. Nemo q̃ neſciat à prin.
De fide Abrahæ ho.1. Fides eſt religionis ſan.
De Iacob & Eſau ho.1. Portabat Rebecca.
De Ioſeph ho.1. Mittitur à Iacob patre.
De miſericordia dei. ho.1. Confitemini dño, q̃m.
Contra auaritiam. ho.1. Euertendi ſunt nobis.
De cauſa peccati ho.1. Age tandem ſi placet.
De gula & voluptatibus ho.1. Corpus nobis reliquis.
De humanitate & miſericordia ho.1. Audite fratres Paulum.
De inani gloria fugienda ho.1. Quid tandẽ inanis glo.
Quomodo deo grati ſimus ho.1. Gratiæ ſunt p̃ nos deo.
Quòd merita parentum nulli nocẽt, ho.1. Paulum & ipſi imite.
Contra deſperationem ho.1. Si quis natura in mẽtis.
De eleemoſyna largienda. ho.1. Quid ſtipem depoſcẽ.
De maledicis benedicendis ho.1. Ingemiſcendi mihi cu.
De refrenanda concupiſcentia ho.1. Excitatus è ſomno.
De miſericordia in pauperes ho.1. Quo tandem digni iſti.
De cauendo ſcandalo ho.1. Animaduertite quãtũ.
De amandis perſequutoribus ho.1. Iungamus noſipſos.
De conſolationibus ho.1. Quẽadmodũ cibo vi.
De erogandis diuitijs ho.1. Si opifices qui manu.
De laudando deum fide formata ho.1. Imitemur & ipſi patri.

De cha

De charitate dei ho.1. Sectemur & nos ſuper.
De præmijs ſanctor̃ & gehenna ho.1. Haud æque idẽ beatis.
De occultandis bonis operibus. ho.1. Rerum tuar̃ diſpenſa.
De ſpe & præſumptione ho.1. Nemo deſperet ſi per.
De contemptu mundi ho.1. Quẽadmodũ inquit in.
De charitate ho.1. Charitatem optimum.
Exhortationis bonæ vitæ ho.1. Eo ipſi proxime ad p.
Ad Theodorum monachum lib.1. Si poſſem literis la.
Ad Ciriacum epiſcopũ de exilio lib.1. Age rurſus exhauriam.

Homilias etiã multas, ſermones & epl̃as ferũt ſcripſiſſe innumerabiles, q̃ ad manus nr̃as nõ venerũt. Tãdẽ poſt multos labores & ſctã excitia dolo Theophili Alexãdrini & Eudoxię Auguſtę ĩ exilio põti moriũt. 6. Calend. Februarij. Anno dñi. CCCCXI. Indictione. IX.

SEuerianus ep̃s Gauellẽſis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſim⁹, & in declamãdis homilijs ad ppl̃m doctor admirabilis, incredibilis eloquẽtię fuit, vñ & frequẽter à btõ Iohãne ſupradicto ep̃o & Archadio impatore ad faciẽdũ ſermonẽ Cõſtãtinopolim euocabat. Huic S. Iohannes populũ ſuũ cõmendabat dũ vrgeretur in exilium, nõ tantũ doctrinã, ſed & vitæ meritũ veneratus. Seuerianus aũt plus q̃ decebat ſe populo cõmendãs, inter eũ & Iohannẽ diſcordiæ fomẽ miniſtrauit. Sed reuerſo patriarcha de exilio ad fœdera fraternæ dilectionis reuerſi ſunt, ſicut homilia teſtat in eccleſia Cõſtantinopolitana deſup habita. De ſcriptis aũt Seueriani doctiſſimi viri apud latinos pauca habẽt, & ad manus noſtras pauciora venerũt.

In epl̃am ad Galatas lib.1. De baptiſmo & epiphania, li.1.
In eccleſia Cõſtãtinopolitana, ho.1. In aduentu domini & ſalua.
De morte innocentum. ho.1. Zelus quo tendat, quo.

Extant illius apud nos & aliæ quædam homiliæ, breues quidem, ſed valde vtiles. De cæteris opuſculis eius, & ſi multa ferantur, nihil adhuc reperi. Claruit ſub Archadio & Honorio, eo tempore quo & Iohannes Chryſoſtomus. Anno dñi. CCCC.

VItellius Afer, Donatianor̃ ſchiſma defendẽs, vir quidẽ in diuinis ſcripturis exercitatus, ſi in eccleſiaſtica vnitate permanſiſſet, ſatis vtilẽ doctrinã cõpoſuerat. Sed q̃a veros catholicos velut traditores & pſequutores arguit, merito cũ ſuis voluminibus cõtemptus fuit. Extant de ſcriptis illius ſubiecta volumina.

Aduerſus gentes lib.1. Quòd odio ſint mundo ſerui dei. lib.1.
Aduerſum noſtros quærimoniarum lib.1.

Multa præterea volumina cõposuisse dicitur, quæ ad notitiã meam nõ venerunt. Claruit sub Constante filij Constantini magni imperatoris. Anno domini. CCCLX.

THeodorus Antiochenæ ecclesiæ presbyter, vir doctus & disertus, atq; in lectione veterũ authorũ scripsit aduersus Apollinaristas & Eunomianos elegantissimum volumen, in quo euidentissima ratione & authoritate prauas hereticorum doctrinas confudit. Prænotauit autem hoc opus magnificum & insigne.

De incarnatione domini lib.15.

Alia quoq; multa scripsisse dicit, quæ ad notitiã meam non venerunt.

MAcrobius presbyter, & postea in vrbe Roma Donatistarũ episcopus. Cum adhuc presbyter esset in ecclesia dei, scripsit ad cõfessores & ad virgines Christi volumẽ, moralis quidem, sed valde necessariæ doctrinæ. In quo pcipue agit & tractat.

De custodia castitatis lib.1.

Claruit inter nostros primum Aphricæ, inter suos Donatistas Montenses postea Romæ.

HEliodorus quidã pbyter in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularium lrarũ nõ ignarus, ad disputandũ satis acuti & scholastico more vehemẽtis ingenij, vt oĩm rerũ vnũ ostenderet esse principiũ, nec quicq; materialiũ aliunde q̃ à deo creatum, scripsit satis elegans & insigne opus, quod prænotauit.

De naturis rerum exordialium lib.1.

Alia etiã cõplura scripsisse dicit, q̃ ad notitiã meã non venerunt.

THeodorus monachus, beati Pachomij discipulus, atq; post illius decessum cœnobiorũ eius ppositus, vir in diuinis scripturis eruditus, & regularis disciplinæ strẽnuus gubernator, & nõ minus sanctitate q̃ doctrina venerabilis. Scripsit ad monasteria scripturarũ sanctarum luculentos sermones.

Exhortationis epi.3

Claruit sub Honorio & Theodosio principib. Anno. CCCCXX.

ORiesiesis monachus & discipulus sancti Pachomij & eius successoris Theodori collega, vir in diuinis scripturis ad pfectum instructus, & tã vita q̃ eruditiõe spectabilis. Scripsit pro ædificatione monachorũ opus diuino sale cõditum, totiusq; monasticæ disciplinæ instrumẽtis constructũ, quod prænotare possumus.

De instructiõe monachorũ, lib.1. Si quid amplius scripserit nescio

Claruit sub Honorio & Theodosio principib. Anno. CCCCXX.

Iohã-

IOhannes Cassianus, natione Scyta, beati Iohannis Chrysostomi Cõstantinopolitani epi quondã auditor atq; discipulus, & ab eo diaconus ordinatus, post aliquot annos ab eodẽ, nescio propter quã causam expulsus, apud Massyliã presbyter cõsecratus, duo monasteria, virorũ scilicet & mulierũ, cõdidit, in qbus regularis disciplinæ feruor magnus, pluribus annis pmãsit. Scripsit experiẽtia magistra plura opuscula, in qbus etiam apud interpretẽ venustas eloquij cõspicitur. E quorũ numero ferunt. Rogatus à Leone archidiacono, postea Romanæ vrbis epo, scripsit aduersus Nestorẽ hæreticũ.

De incarnatione domini lib.7

De institutis monachorum lib.4 De institutis acre.

De octo vitijs capitalibus. lib.8 Quintus nobis iuuãte.

Collationes sanctorum patrum lib.24 Cũ in heremo Scyti.

In his cõlatiõibus sanctorũ vtilis & necessaria monachorũ instructio est, sed quia p beatũ Prosperũ de arbitrij libertate in certis reprehendit, opuscula eius inter apocrypha cõputant. Moritur tandẽ post multorũ æditionẽ librorũ apud Massyliã nõ sine opiniõe sctitatis, Theodosio & Valẽtiniano regnãtibus. Anno dñi. CCCCXXXV.

LVcianus ecclesiæ Hierosolymitanæ presbyter, vir in diuinis scripturis admodũ eruditus, vita & cõuersatione sanctissimus, cui tpibus Honorij & Theodosii oĩpotens deus locũ sepulchri, & reliquias sanctissimi prothomartyris Stephani reuelauit. Fertur nõnulla scripsisse opuscula. E quibus extat prolixa epistola.

De inuentione sancti Stephani lib.1. Lucianus presbyter.

De cæteris nihil vidi.

Scripsit autẽ ipsam reuelationẽ græco sermone, quã Auitus presbyter genere Hispanus in latinũ vertit eloquiũ, & adiecta epistola sua per Orosium orientalibus misit legendã. Claruit sub Honorio & Theodosio principibus, circa annos dñi. CCCCX

SEuerus presbyter cognomẽto Sulpitius, ex Aquitanica prouincia ortus, vir gñe & lris nobilis, & pauptatis atq; humilitatis amore cõspicuus. Charus etiã sctorũ virorũ Martini Thuronensis & Paulini Nolani eporũ, in senectute sua deceptus à Pelagianis, & agnoscẽs loquacitatis culpã, silẽtiũ vsq; ad mortẽ tenuit, vt peccatũ q̃d loquẽdo cõtraxerat, tacẽdo salubriter emendaret. Scripsit nõ spernẽdæ lectionis opuscula. De quibus referuntur subiecta.

De vita sancti Martini episcopi lib.3 Pleriq; mortalium.

Collatio Posthumiani & Galli lib.3 Cũ in vnum locum ego.

Epistolarum ad Sororem li.1. Epistolarum ad diuersos li.1.
Ad Paulinum Nolanum episcopum, li.2.
Alia quoq; nõnulla scripsisse dicit, quæ ad notitiã meã nõ venerunt.
Claruit cum sancto Martino Turonensi archiepo, sub Archadio & Honorio principibus. Anno dñi. CCCCXX.

AVsonius eps Burdegalensis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus lris suo tẽpore nulli secundus, metro excellens & prosa, nõ minus sanctitate q̃ eruditiõe clarus effulsit. qui apud Treuerim in cõcilio sub Maximo principe vnà cum sanctis Martino, Ambrosio Mediolanensi, & Hieronymo presbytero multa præclara gessit. Scripsit ibidem existens inter cętera metricè opusculum insigne quod prænotatur.

Mosella li.1. De laude eiusdem patriæ li.1.
Sed & alia multa ferũt scripsisse opuscula quę ad nos minimè venerũt.
Claruit sub Maximo. Anno dñi. CCCCX.

AVgustinus eps Hipponensis, natione Carthaginẽsis in Aphrica, vir tã in diuinis scripturis q̃ in secularibus lris oĩm doctorũ eruditissimus, sermone disertus, eloquio clarus, sensu profundus, vita & cõuersatione sanctissimus. Tanta scripsit opuscula, vt ne minẽ crediderim oĩa posse vl legere vel habere. Vnde sine dubio mẽtiri cõuincit, qui se Augustinũ inuenisse totum confitet. Cunctos em̃ scriptores & numero librorũ & vtilitate p̃cedit, qui plusq̃ mille tractatus insignes cõposuit. Nemo sic profunde sacrã scripturã vt Augustinus explanauit, Christianos mores nemo sic vtiliter instituit, nec fidẽ catholicã aliquis eo ardẽtius defensauit. Introduxit eum rex in cellam vinariã, tantaq; fortitudine induit, q̃ oẽs aduersarios fidei oris sui gladio fortiter prostrauit. Hunc si doctorem habueris, etiam deficientibus cæteris, sufficit ipse tibi. Nunc itaq; de multis libris q̃s ædidit, vel paucos consignemus.

De sancta Trinitate. li.15 Lecturus hæc quæ de.
De ciuitate dei. li.22 Glorioſissimã ciuitatẽ.
De prædestinatione sanctorum li.2 Dixisse quidem Apl̃m.
In Genesim ad literam. li.12 Omnis diuina scriptu.
In Genesim imperfectus li.1. De obscuris naturaliũ.
De Genesi contra Manichæos li.2. Si eligerẽt Manichæi.
De Academicis. li.3 Vtinã Romaniane
De vita beata li.1. Si ad philosophię por.
De ordine quoq;. li.3. De ordine rerum.

Solilo

Soliloquiorum. li.2 Volenti mihi multa
De moribus eccleſię catholicæ li.2 In alijs libris satis opi.
De quantitate animæ li.1. Qm̃ video te abũdare.
De libero arbitrio. li.3. Dic mihi quæso te.
De magistro. li.1. Quid tibi videmur
De musica li.6 Modus qui pes est di.
De vera religione. li.1. Cum oĩs vitæ bonæ
De vtilitate credendi li.1. Si mihi honorare vnũ.
De duabus animabus li.1. Opitulante dei miseri.
Acta cum fortunato Manichæo. li.1. Quinto ca. septẽ. ar.
De fide & symbolo. li.1. Quoniam scriptum est
De sermone dñi in monte. li.2. Sermonẽ quẽ locutus.
De octogintatribus quæstionibus li.1. Vtrum aĩa à seipsa sit.
Psalmũ contra partẽ Donati li.1 Oĩes qui gaudetis de.
Contra epl̃am Donati. li.1. Abs te ipso præsente.
Contra Adamantiũ. li.1. De eo q̃d scriptum est.
De mendacio li.1. Magna quæstio est de.
Contra mendacium. li.1 Multa mihi legenda.
Ad Simplicianum eps̃m li.2 Gratissimã plane atq;.
Contra epl̃am, fundamentum li.1. Vnũ deũ verũ oĩpotẽ.
De Agone Christiano li.1. Corona nõ promittit.
De doctrina Christiana li.4 Sunt præcepta quædã.
Contra partem Donati. li.2 Qm̃ Donatistæ nobis.
Confessionum li.13 Magnus es dñe deus
Contra Faustum Manichæum. li.33 Faustus q̃dem fuit ge.
Contra Felicem Manichæum li.2. Honorio Augusto sex.
De natura boni. li.1. Summũ bonũ quo su.
Contra Secundinum. li.1. Beneuolẽtia ĩ me quæ.
Contra Hilarium. li.1. Qui dicunt mentionẽ.
Quæstiones Euangeliorum li.3. Hoc opus non ita scri.
Propositionũ ex epl̃a ad Romañ. li.1. Sensus hi sunt in epl̃a.
In epl̃am ad Romañ. impfectũ op⁹. li.1. In epl̃a quã Apl̃s Pau.
In epl̃am ad Galatas li.1 Causa ppter quã scri.
Annotationum in Iob. li.1. Opera magna erãt ei⁹.
De cathezizandis rudibus. li.1. Petisti me frater deo
De consensu euangelistarum li.4 Inter oẽs diuinas auc.
Contra epl̃am Parmeniani li.3. Multa q̃dem alias ad.
De baptismo contra Donatistas li.7 In libris quos aduersus

Contra quod attulit Centurius,	li.1.	Dicit eo q̃d ſcriptũ eſt.
Ad inquiſitiones Ianuarij	li.2.	Ad ea quę me interro.
De opere monachorum,	li.1.	Iuſſioni tuę ſctẽ frater.
De bono coniugali	li.1.	Qm̃ vnuſquiſq; homo
De virginitate,	li.1.	Librũ de bono cõiug.
Contra lr̃as Petuliani Donatiſtæ	li.3.	Noſtis nos ſæpe volu.
Ad Creſconium grammaticum	li.4	Qñ ad te Creſconi.
Teſtimonioꝝ contra Donatiſtas	li.1.	Qui timetis cõſentire.
Contra neſcio quem Donatiſtam	li.1.	Probatiões reꝝ neceſ.
Admonitionis Donatiſtarum,	li.1.	Quicũq; calumnijs ho.
De diuinatione dæmonum	li.1.	Quodam die in diebus
Contra Paganos quæſtiones. VI.	li.1.	Mouet quoſdã & req.
In epl'am Iacobi	li.1.	Duodecim tribubus q̃.
De baptiſmo paruulorum,	li.3.	Quamuis in medijs &.
Dialogum eccleſiæ & ſynagogæ	li.1.	Duarum matronarum
De vnico baptiſmo,	li.1.	Reſpondere diuerſa
De maximianiſtis cõtra donatiſtas,	li.1	Multa iã dixim⁹, mul.
De gratia noui teſtamenti,	li.1.	Quinq; mihi ꝓpoſuiſti
De ſpiritu & litera	li.1.	Lectis opuſculis quæ.
De fide & operibus	li.1.	Quibuſdam videtur
Breuiculũ colla. cum Donatiſtis	li.3.	Cum & catholici ep̃i.
Collationis cõtra donatiſtas.	li.1.	Quid adhuc donatiſtę
De videndo deo,	li.1.	Memor debiti quo.
Commonitorium donatiſtarum,	li.1.	Sicut præſens rogaui.
De natura & gratia	li.1.	Librum quem miſiſtis
Ad Oroſiũ contra Priſillianiſtas	li.1.	Reſpondi tibi quærẽ.
De origine animæ ad Hieronymũ	li.2.	Deũ nr̃m qui nos vo.
Ad Emeritum ep̃m donatiſtaꝝ	li.1.	Simul nũc frater Eme.
De geſtis Pelagij	li.1.	Poſteaq̃ in manus me.
De correctione donatiſtarum,	li.1.	Laudo & gratulor &.
De pręſentia dei ad Dardanum,	li.1.	Fateor fr̃ dilectiſſime
De gratia & originali peccato	li.2.	Quãtum de veſtra &.
Geſta cum Emerito donatiſta	li.1.	Glorioſiſſimo Hono.
Contra ſermonem Arrianorum	li.1.	Eoꝝ præcedẽti diſpu.
De nuptijs & concupiſcentia	li.2	Hæretici noui dilectiſ.
De adulterinis coniugijs	li.2	Prima quæſtio ẽ frater
Locutionum in Heptateuchon,	li.7	Locutiones ſcriptura.
Quæſtionum in Heptateuchon	li.7	Cum ſcripturas ſctãs.

De anima

De anima & eius origine	li.4	Synceritatem tuã erga
Cõtra aduerſarium legis & ꝓphe.	li.2.	Librũ quẽ miſiſtis fra.
Contra Gaudentium Donatiſtã	li.2.	Gaudẽtius Donatiſta.
Contra duas epl'as Pelagianoꝝ	li.4	Noueram te q̃dem fa.
Cõtra Iulianũ ep̃m Pelagianoꝝ	li.6.	Contumelias tuas &.
Enchiridion ad Laurentium	li.1.	Dici non põt dilectiſſi.
De cura pro mortuis	li.1.	Diu ſctitati tuæ coep̃e.
De octo quęſtionibus ad Dulcitiũ	li.1.	Quãtum mihi videtur
De gr̃a & libero arbi. ad monach.	li.1.	Propter eos q̃ hoĩs lib.
De correctione & gratia	li.1.	Lectis lr̃is tuis Valen.
De. XXI. ſententijs ſcripturaꝝ,	li.1.	Omnis q̃ beate vult vi.
De Epicureis & Stoicis	li.1.	Aduertit nobiſcum
De illo: Ego ſum qui ſum,	li.1.	Cũ diuina lectio lege.
De fide contra Manichæos	li.1.	Vnus deus pr̃ & fili⁹ &.
De paſtoribus,	li.1.	Spes tota noſtra q̃ in.
De ouibus	li.1.	Verba quæ cantaui.
Meditationum	li.1.	Dñe deus meus da cor.
Manuale de verbo dei	li.1.	Qm̃ in medio laqueo.
De contritione cordis	li.1.	Nihil certius morte, ni.
De contemptu mundi,	li.1.	Audite frẽs chariſſimi.
De cõueniẽtia decem plagarum	li.1.	Non eſt ſine cauſa
De cognitione veræ vitæ	li.1.	Sapientia dei quæ os.
De fide ad Petrum	li.1.	Epl'am fili Petre tuæ
De diffinitionibus ortho. fidei	li.1.	Credimus vnũ eſſe deũ
De vita Chriſtiana	li.1	Ego peccator primus.
De quatuor virtutibus charitatis	li.1.	Deſiderium charitatis
De diſciplina Chriſtiana	li.1.	Locutus eſt ad nos.
De decem chordis	li.1.	Dñs & deus nr̃ miſeri.
De vanitate huius ſeculi	li.1.	In hac vita poſiti fra.
De bono diſciplinæ,	li.1.	Multo ſunt q̃ ſanæ do.
De incarnatione domini	li.1.	Legi literas tuas in.
De ſacrificijs ad Marcellinũ,	li.1.	Illuſtri vltro ad eloq̃n.
Ad Vincentium	li.1.	Accepi epl'am quã tuã.
Ad p̃sbyteꝝ deo grãs de. vi. quæ	li.1.	Synceriſſimo fr̃i & cõ.
De vera beatitudine	li.1.	Quãuis ſapĩam quã mi.
De reis liberandis ad comitem	li.1.	Negotioſiſſimũ in re.
Ad Dioſcorum	li.1.	Tu me innumerabilũ.
Ad Glorium Eleuſium Felicem	li.1.	Dixit quidem Apl'us.

Ad Eſyci

Ad Esycium de fine seculi	lib.1.	Ad sanctitatem tuam.
Ad eundem de iudicio	lib.1.	Accepi literas vene.
Ad Consentium de trinitate	lib.1.	Cogitationis carnalis.
De ieiunio sabbati	lib.1.	Nescio vnde sit factum
Ad Hilarium de quæstionibus	lib.1.	Ex literis tuis didici.
De anima Christi apud inferos	lib.1.	Quæstio quã mihi pro.
Ad Euodium	lib.1.	Si ea quæ me magis.
Ad Sixtum presbyterum de gratia	lib.1.	In epla quã per chariſſi.
Ad Paulinum contra Pelagianos	lib.1.	Tandẽ aliqñ prouidit.
Ad Vitalem	lib.1.	Cum de te mihi essent.
Increpationis monialium	lib.1.	Sicut parata est seue.
Ad Iulianum comitem	lib.1.	O mi frater chariſſi.
De consuetudine ecclesiarum	lib.1.	Lectis literis tuis vbi.
De orando deo ad Probam	lib.1.	Et petisse te, & ꝓmisiſ.
De incarnatione Christi	lib.1.	Quantum ad oculos at.
De origine animæ ad Optatum.	lib.1.	Quãuis tuæ sanctitatis.
Ad Donatistas	lib.1.	Charitas Christi cui.
Ad Pascentium comitem Arrianũ,	lib.1.	Voluerã quidẽ petente
Altercationis cum eodem	lib.1.	Laurentius vir clariſſ.
De cauendo Iudaismo,	lib.1.	Literas sanctitatis tuæ.
De mirabilibus sacræ scripturæ,	lib.3	Oĩm mirabilium velut.
De vera innocentia	lib.1.	Innocentia vera est.
De natura animæ ad Iohannem	lib.1.	Deum nemo vidit vnq̃.
Regulam monialium	lib.1.	Hæc sunt p̃cepta quæ.
Regulam communem canonicorũ,	lib.1.	Ante oĩa fratres chariſ.
Quæstiones noui & vet. testamẽti,	lib.1.	Deus est hoc q̃d nulla.
In totum psalterium tractatus seu	li.CL.	Diuersa sunt genera
In euangelium Iohannis	ho.124	Intuentes q̃d modo au.
In epistolam beati Iohannis	ho.10	Quod erat ab initio.
Contra quinq; hæreses	lib.1.	Debitor sum fateor.
De.LXXXVIII. hæresibus	lib.1.	Symoniaci à Symone.
Ad Iulianam de viduitate	lib.1.	Augustinus epũs seruus
De renuntiatione seculi	lib.1.	De moribus Donatistarum, lib.1
Contra Maximum	lib.1.	Cum Augustinus Hip.
Contra eundem	lib.1.	Res iam postulat in eo.
De cantico nouo	lib.1.	Omnes qui baptizati.
De blasphemia in spiritum sanctũ,	lib.1.	Magna quæstio est.
Ad Hieronymũ de reprehẽsiõe Pe.	lib.1.	Iampridẽ tuæ charita.

Ad Bo

Ad Bonifacium	lib.1.	Quæris à me vtrum.
Consolationis ad Lætum.	lib.1.	Legi epla̅m quã misiſ.
Contra Felicianum Arrianum	lib.1.	
De pfectiõe iustitiæ hominis,	lib.1.	De cataclysmo lib.1.
De miseria hominis,	lib.1.	Fratres chariſſimi q̃.
De immortalitate animæ,	lib.1.	Si alicubi est discipli.
De verbis domini homil.65	lib.1.	
Ad Armentarium & Paulinum	lib.1.	Vir egregius filius me.
Ad Paulinum de quæstionibus	lib.1.	Qđ de puentõe tã prof.
Ad Nebridium de memoria	lib.1.	A proœmio supersede.
De visione dei ad Fortunatianum	lib.1.	Cõmonitoriũ sancto.
De honestate mulierum	lib.1.	Nemo dicat fratres, ꝙ.
De vita & moribus clericorum	lib.2	Propter quod volui &.
De charitate	lib.1.	Diuinarum scripturarꝝ.
De visitatione infirmi,	lib.1.	
De pœnitentia	lib.2	Quòd sit vtilis & necess.
De patientia	lib.1.	
De continentia,	lib.1.	De virtute animæ.
Expositionis symboli cõtra infideles,	lib.2	
De ebrietate	lib.1.	Frequenter charitatem.
De obedientia & humilitate,	lib.1.	Nihil sic deo placet.
Retractationũ operum suorum,	lib.1.	Iam diu est vt facere.
De verbis apostoli, Caute ambu.	lib.1.	Apostolũ cum legeret.
Expositionis orationis dominicæ	lib.1.	Symbolum reddidistis.
De prædestinatione diuina	lib.1.	Dum sacrarꝝ scriptura.
De fide rerum inuisibilium,	lib.1.	Sunt qui putant.
De natura rerum,	lib.1.	De habitatõe dei iaccessibili li.1.
De illo, Quis est homo qui vult vitã	lib.1.	
In euangeliũ Matthæi quæstiones,	lib.1.	Cum diceret dñs, nemo
De tabernaculo	lib.1.	De cõcupiscẽtia carnis tract, seu, lib.4.
De incõmutabili essentia dei,	lib.1.	De iuramento lib.1.
De pulchro & apto,	lib.3	Ab Ambrosium presbyterꝝ, li.1.
De tempore barbarico,	lib.1.	De verbis apli tract. siue li.20
De muliere Samaritana,	lib.1.	De huius vitæ instabilitate, li.1.
De arbore sciẽtiæ boni & mali,	li.1.	Vnde malum, lib.2
De Iacob & Ioseph,	lib.1.	In beato Iacob frẽs di.
De quarta feria,	lib.1.	De septẽ artibus liberalibus, li.1.
Cõfutationis falsorꝝ articulorꝝ	li.1.	Contra Porphyrium, li.1.

h Exhor-

Exhortationis ad fidem, lib.1.
De defectu solis, tract. siue lib.1.
Contra Iudæos tract.2
De Eucharistia tract.1.
De Iacob & Esau lib.1.
De temporibus æternis tract.1.
Ad Victorem, lib.4
De spe, tract.1.
De placẽdo hoibus vel nõ, tra.1.
De Abraham & Isaac tract.2
De vtilitate pœnitẽtiæ tract.2
De peregrinatiõe Chr̃ianoꝝ, li.1.
De cantico Exodi, lib.1.
De vocatiõe apostoli Pauli, lib 1.
De nouissimo die tract.1.
De venatoribus dei & seculi, tra.1
De depositiõe Restituti ep̃i, tra.1.
De ebrietate Noe tract.1.
De luctatiõe Iacob cũ angelo, tra.1.
De operibus misericordiæ, tract.1
De octo beatitudinibus tract.1.
De Rubo quẽ vidit Moses tra.1.
De amore dei, tract. siue lib.1.
De eligendo episcopo tract.1.
De mortuis à dño suscitatis, tra.1.
De natiuitate domini, tract.7
De quadragesima tract.5
Per vigilias paschæ, tract.25
Exhortatiõis ad cõpetẽtes, tra.1.
De S. Perpetua & Felicitate, tra.3
De eleemosyna spiritali tract.1.
De Samson, tract.1
De dedicatione templi tract.2
Epistolas plusq̃.cc. lib.1.
De timore dei, tract. siue lib.1.
De resurrectione tract.2
De incõpetẽtibus nuptijs lib.2.
De sancto Cypriano, tract.4
De Grammatica lib.1.
De charitate inquieta, tract.1.
De timore casto tract.1.
De suaui iugo domini, tract.1.
De duobus cæcis tract.1.
De virgis Iacob, tract.1.
De Golia & Dauid lib.1.
De iudicio Salomonis, lib.1.
De cantico Esaiæ, lib.1.
De depositiõe ep̃i Carthag. li.1.
De voce & verbo tract.1.
De Emorroissa, tract.1.
De vtilitate ieiunij tract.1
De operibus sex dierum, tract.6
De virga Mosi i serpẽtẽ, tract.1.
De muliere forti ex, puerb. tra.1.
De correctione fraterna, trac.1.
De auaritia quoq; tract.1.
De ordinatione clerici, tract.1.
De adolescentũ luxuria, tract.1.
De charitate, tract.2
De Epiphania quoq; tract.7
De passione dñi, tract.2
De symbolo tract.3
De ascensione dñi tract.2
De sancto Vincentio, tract.2
De eleemosynis corporaliũ, tr.1
De Susanna & Ioseph, tract.1.
Sermones de diuersis. cc. lib.1.

Alia q̃q; multa æ didit, q̃ si quis plenius nosse desiderat, Indiculũ librorũ eius à Possidonio æditũ, de quo & nos cõplura recepimus, legat. Scribit Iacobus Vorago ep̃us Ianuensis in tractatu suo, quẽ de libris Augustini cõposuit, q̃ nũerus librorꝝ, tractatuũ, sermonũ & ep̃larꝝ eius,

eius, vltra mille triginta ascẽdat. Cõcluditq; ita. Et ideo nullus vnq̃ repertus est, qui oẽs libros Augustini potuerit inuenire. Et Possidonius: Mentit q̃ se te totũ Augustine legisse fateꝫ. Ego aũt in hoc ope q̃sdã tractatus nõ absq; cõsilio obmisi, q̃ à plerisq; beato Augustino ascribunt. E qbus est liber, De spũ & aĩa, in cuius. 37. capl'o Boetius al legat, qui lõgo tpe post Augustinũ natus est, Sed & stilus ipse Augustinum nõ redolet. Item liber qui de vera & falsa pœnitentia sub Augustini noie iam impressus est, illi mendaciter ascribitur, qm̃ in. xvij capl'o circa finẽ ipse Augustinus allegat. Liber de conflictu virtutũ & vitioꝝ, qui incipit, Apostolica vox, & stilũ Gregorij papæ resonat, & cũ antiquioribus exemplaribus concordat. Item liber de scala paradisi, cuius initium est, Cũ quadam die, in antiquis exemplaribus beato Bernhardo inscribitur, cuius & spiritũ & phrasin eloqui videtur. Quid multis nitar? Tot sunt tractatus & sermones q̃ beato Augustino falso inscribunt, vt eoꝝ recensio propriũ volumen exquirat. Nec meũ est vt arbiter sedeã, & quæ aliena sunt, titulis priuem. Lector prudẽs quid in his sibi faciendũ vel tenendũ sit, solerter prospiciat. Moritur aũt sanctus doctor Augustinus in ciuitate Hipponensi, cũ obsederet à Vvandalis. Anno dñi. CCCCXXX. Indictione. xiij. ætatis suæ. lxxvi. sacerdotij vero. xl. secundũ Marianum Scotũ, quinto Calẽd. Septembris, obsidionis vrbis mẽse tertio. Libris Iuliani Manichæi inter impetus obsidentiũ Vvandalorũ, in ipso dieꝝ suoꝝ fine respondens, & gloriose in defensione Christianæ fidei perseuerans. Testamentũ nullũ condidit, quia vnde conderet nõ habuit, præter bibliothecã ecclesiæ, quam fratribus diligentissime custodiendã etiam in morte cõmendauit. Rebus pauper, meritis & scientia dives Augustinus pontifex in dño quieuit, cuius vitam Possidonius Calamensis episcopus descripsit.

ATticus Constantinopolitanæ vrbis post beatum Iohannem Chrysostomũ epũs, vir tam in diuinis scripturis, q̃ in secularibus literis eruditus, in hoc tamen reprehensibilis, q̃ in locum viuentis episcopi & iniuriose expulsi, se passus est ordinari, ex qua re multa scandala in ecclesia dei suborta sunt. Scripsit autẽ non spernenda nobis opuscula. De quibus extat opus insigne ad reginas, filias imperatorum Constantinopoleos.

De fide & virginitate lib.2
Et quædam epistolæ Et alia non pauca.

Claruit sub Honorio & Theodosio principib. Anno. CCCCXX.

PAulinus presbyter, discipulus sancti Augustini Hipponensis, & postea epūs Nolæ Campaniæ, ad quem Augustini & Hieronymi multæ ferunt epistolæ, variiq; tractatus, vir in scripturis sanctis eruditissimus, & in secularibus lr̄is nulli suo tpe secundus, non minus sanctitate q̄ eruditione clarus effulsit, de quo beatus Grogorius papa in tertio libro dialogoꝝ scribit, ꝙ tantæ pietatis & miseratōis fuerit, vt postea q̄ oīa sua in pauperꝝ vsus, & captiuoꝝ liberationem expenderat, etiā seipm in seruitutē pro filio cuiusdā viduæ tradiderit à qua tandem cū multis captiuis ob vitæ meritum dimissus fuit. Scripsit tam metro q̄ prosa multa volumina, de quibus ista ferunt. In primis sancto Augustino petente scripsit.

Vitā sancti Ambrosii Medi. li.1.
De sacramentis quoq; li.1.
Panegiricum Theodosii li.1.
De contemptu mundi li.1.
De bñdictiōibus pr̄iarchaꝝ, li.1.
Ad Seuerum Sulpitium epi.4
Vitā sancti Felicis Nolani epi. li.1
De morte baptizati infantis, li.1.
Hymnoꝝ diuerso carmine li.1.
De pœnitentiā li.1.
De laude martyrum, li.1.
Epistolarum ad diuersos li.1.

Alia quoq; nonnulla æ didit, quæ ad notitiam meam non venerunt. Claruit sub Honorio & Valentiniano principibus. Anno domini. CCCCXX.

NIceas Romacianæ vrbis epūs, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio acutus sermone apertus & nitidus, scripsit ad ædificationē legentiū nō cōtemnēdę lectiōis opuscula. De quibus subiecta ferunt. Ad cōpetentes qui ad baptismū disponunt.

Præparatorium, li.1.
De fide vnicæ maiestatis, li.1.
De symbolo quoq; li.1.
Ad virginem lapsam, li.1.
De erroribus gentilitatis li.1.
Aduersus Genealogiam li.1
De victima agni paschalis li.1.
Et quædam alia.

Claruit tpe Theodosii & Honorij principū. Anno. CCCCXX.

SImplicianus Mediolanensis post sanctum Ambrosium epūs, vir in diuinis scripturis studiosus, & amator paupertatis, multis epistolis hortatus est Augustinum adhuc presbyterum agitare ingenium, & expositionibus vacare scripturaꝝ, vt velut alter Ambrosius Origenis compulsor operis videretur. Vnde & multas ad eius personam Augustinus absoluit quæstiones & epl̄as. Sed & ipe ad Augustinum aliosq; diuersos vtiles conscripsit epistolas, quę partim hinc inde reperiuntur. Claruit sub Theodosio & Honorio principibus. Anno domini. CCCCXX.

Isidorus

ISidorus senior, epūs Cordubensis, vir in diuinis scripturis valde peritus, & secularium literaꝝ nō ignarus, ingenio promptus, & satis disertus eloquio, nō minus cōuersatōe moꝝ q̄ scīa scripturaꝝ insignis, cuius eruditio apud veteres in magno ptio existebat: scripsit nō pauca in diuinis volumibus opuscl̄a, de q̄bus ego tñ reperi, opus egregium q̄d æ didit ad sanctū Orosiū presbyterum Hispanum.

In quatuor libros Regum. li.4.

De cæteris nil reperi. Claruit sub Theodosio & Honorio principibus. Anno domini. CCCCXX.

ORosius presbyter, natiōe Hispanus, beati Augustini quondā auditor, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis peritissimus, vita & cōuersatione clarissimus fuit. Hunc beatus Augustinus pro discenda quęstione de natura animæ ab Hispania ad se veniētem, ad sanctum Hieronymū in Bethleem Iudæ miserat, vbi aliquantulū moratus quæstionem pro qua venerat, luculenter didicit, & ad Hipponē remeans, reliquias prothomartyris Stephani secū portauit. Ad hunc studiosissimū virum, plura extāt beati Augustini opuscula, & resolutiones varię quęstionum scripturaꝝ. Scripsit vero & ipse subiecta volumina, Apologeticum.

Contra Pelagianos, li.1.
De Hormesta mūdi chronicam li.7.
De ratione animæ li.1.
Epl̄as plures ad Augustinū, li.1.
In Cantica canticorum li.1.
Præceptis tuis parui.
Cū apud vos cœlestis.
Epl̄aꝝ quoq; ad diuersos li.1.
Claruit vita & doctrina illustris cum sancto Augustino. Anno domini. CCCCXX.

IOhannes epūs & patriarcha Hierosolymitanus, in scripturis sanctis studiosus & eruditus, sed Origenis dogmatibus nimiū intentus, patrum in se scripta cōcitauit, Hieronymi videlicet sanctissimi presbyteri, & Epiphanij epi, sicut in eoꝝ ad eum missis inuenit epl̄is. Ipse autem Iohannes studij sui rationem reddens: dicit se non fidem Origenis imitatum, sed ingenium. Scripsit enim ob hāc causam vel maxime opus notatu dignum.

Contra obtrectatores sui studij, li.1. Et epl̄as quasdā ad diuersos. Et quædam alia. Claruit Archadij & Honorij Imperatorum temporibus. Anno domini. CCCC.

MAximus epūs Thaurinensis, in scripturis sanctis eruditissimus, in declamādis homilijs ad populū nulli suo tpe secundus, nō solū doctrina insignis fuit, sed etiā vitę sanctitate clarissimus

emicuit. Scripsit multa egregia opuscula, quæ sancta mater ecclesia cũ magna authoritate legẽda suscepit. E qbus subiecta ferunt.

De Euangelioꝝ capitulis li.1.
In laudem Apostolorum, li.2.
In laudem Iohannis Baptistæ li.2.
De vita Eusebij Vercellensis. li.2.
De sancto Cypriano martyre, li.2.
De gratia baptismi li.1.
De hospitalitate li.1.
De eleemosynis li.1.
De passione domini, li.1.
De ieiunio seruoꝝ dei gñali li.1.
De cruce domini li.1.
De officio missæ, li.1.
De resurrectione domini, ho.4.
De sancto Laurentio ho.3.
De sancto Stephano ho.1.
De Calendis Ianuarijs ho.1.
De Epiphania domini ho.2.
De Pentecoste ho.3.
In actus Apostolorum li.1.
Gloriosissimos Chri
Solennitates nobis
Sanctorum patrũ me.
Sancti Cypriani festi.
De auaritia li.1.
De defectu Lunæ. li.1.
De verbis Esaiæ li.1.
De ieiunio quadragesimæ li.1.
De Iudæ traditione li.1.
De sepulchro domini li.1.
De accusatione domini ho.1.
Nõ immerito frẽs ho.
Sanctũ est frẽs ac deo.
Lectio actuũ Apl'oꝝ.
De natali domini ho.3.
De Pascha ho.3
De pœnitẽtia Niniuitarũ. ho.1.
De nõ timẽdis hostibus carnalibus ho.1.
De gratias post cibum agendum. ho.1.

Scripsit & alia multa: Sermones, Tractatus, Epistolas, & Homilias, q̃ ad notitiã meã nõ venerũt. Claruit sub Archadio & Honorio principibus. Anno dñi. CCCCXX. Et sub Theodosio iuniore moritur.

IVlianus eps Campanus, vir acris & vehemẽtis ingenij, eruditus in scripturis sanctis, grẽco & latino sermone scholasticus. Priusq̃ impietatẽ pelagij in se aperiret, clarus in doctoribus eccliæ fuit. Postea vero hæresim illius defendere cupiẽs, scripsit contra sanctos doctores suæ opinioni cõuenientia opuscula. De quibus extant.

Aduersus sanctum Augustinum li.4.
Aduersus eundem alij li.7.
Altercationis partium dialogus li.1.

Et alia plura, quæ oñia propter authoris errores ab Ecclesiastica bibliotheca merito abiecta sunt. Hic tempore famis & angustiæ oñia sua in eleemosynis pauperibus distribuit, & multos nobiles & religiosos, sub pietatis specie deceptos suæ hæresi sociauit. Claruit sub Archadio & Honorio principibus. Anno dñi. CCCCXX.

Inno-

INocentius papa primus, vir doctus atq; sanctissimus, natione Albanus, post beatũ Petrũ quadragesimus & secũdus, vniuersali ecclesiæ annis quindecim præfuit, & multa pro eius vtilitate gloriose ordinauit. Ad hunc cũ adhuc esset presbyter, beatus Hieronymus historiam mulieris septies percussæ composuit, quod prologus eiusdem operis ostẽdit. Qui cum in diuinis scripturis esset eruditissimus scripsit nonnulla pro ædificatione fidelium præclara opuscula. De quibus ego dumtaxat ista reperi.

Decretum contra Pelagianos li.1.
Contra Bonosiacos. li.1. Diu mirati sumus
Epl'aꝝ multarum ad diuersos li.1. In requirendis de his

De cęteris nihil vidi. Moritur anno domini. CCCCXVII. Indictione. xv. quarto calendas Augusti.

EVsebius Cremonensis monachus, & discipulus beati Hieronymi presbyteri, vir studiosus & eruditus, vita & conuersatione venerabilis, orationibus sanctis & diuinis lectionibus magistri sui reuerendissimi exemplo iugiter intentus magnam sanctitatis opinionem consecutus est. Scripsit ad Damasum Portuensem episcopum, & Theodosium senatorem Romanæ vrbis, satis elegãs & prolixum volumen.

De transitu sancti Hieronymi, li.1. Reuerendissimio Da.

Claruit tẽpore sancti Hieronymi. Anno dñi. CCCCXX.

POssidonius Afer, eps Calamẽsis, beati Augustini quõdã auditor atq; discipulus, vir in diuinis scripturis studiosus, & secularium literaꝝ non ignarus, multis annis cũ sancto Augustino familiariter cõuersatus, vita & doctrina inter eccliasticos præsules clarus effulsit. Scripsit aũt inter cætera ad ædificationem fidelium.

Vitam sancti Augustini, li.1. Inspirante rerum oĩm
Indiculum librorum eius li.1. Contra Paganos de.

Claruit sub Theodosio principe. Anno dñi. CCCCXXX.

SIricius papa, natõe Romanus, sedit post Damasum in põtificatu annis. xv. vir doctus & sctũs, & catholicæ fidei defensor acerrimus, oẽs Manichæos qs in vrbe reperit, exilio dãnauit. Conuersos aũt pro agẽda pœnia vsq; in finem vitæ ad monasteriũ relegauit. Scripsit aũt inter cætera, ad Hemeriũ eps Terraconensem.

Decretale opusculum li.1. Cõtra Iouinianũ & Auxẽtiũ. li.1

Morit sub Theodosio & Valentiniano imperatoribus. Anno dñi. CCCXCVIII. Indictione. VI. Nono Calendas Martias.

Fastidius.

FAstidius epʃs Britannorꝝ, vir in ſcripturis ſanctis eruditus, & verbi dei p̃dicator egregius, vita quoq; & cõuerſatione illuſtris, ſermone & ingenio clarus, ſcripſit nõnulla deuota opuſcula. De q̃bus fertur ad Fatalẽ volumẽ quoddã ſana doctrina conſcriptum.
De doctrina Chriana lib.1. De viduitate ſeruanda lib.1.
Claruit ſub Honorio & Theodoſio principib. Anno. CCCCXX.

CElestinus papa primꝰ, natione Romanus, vir doctus & ſanctus cuius iuſſu beatus Cyrillus epʃs Alexandrinus apud Epheſum ſynodum ducẽtorꝝ patrum celebrauit, in qua Neſtorius & Pelagius cum ſuis dogmatibus iniquis damnati ſunt. Ibi quoq; ſtatutũ eſt, vt beatiſſima virgo Maria dei mater deinceps vocaretur. Scripſit autẽ beatus Cœleſtinus inter cætera ſolenne decretum.
Contra Neſtorium lib.1. Epiſtolarũ ad diuerſos lib.1.
Et q̃dã alia. Moritʃ ſub Theodoſio iuniore princ. An. dñi. CCCC XXXIII. pontificatus ſui. X. Indictione prima. 6. Iduũ Aprilis.

THeodoricus epʃs vrbis quæ à fundatore ſuo Perſarꝝ rege Cyro, Cyria eſt vocata, vir in diuinis ſcripturis valde doctus, & in ſecularium literarꝝ diſciplinis ſufficiẽter eruditus, dicit nõnulla cõpoſuiſſe in ſanctis voluminibus opuſcula, ſed in manus noſtras non venerũt. Ferʃ aũt eius inſigne opus poſt Hieronymũ æditum.
Eccleſiaſticæ hiſtoriæ, lib.1. De incarnatiõe dñi cõtra Eutycẽ, li.1
Claruit tpibus Theodoſii ſacratiſſimi principis. Anno dñi. CCCXC. Cuius hiſtoria nunc tripartitæ hiſtoriæ inſerta eſt.

EVodius epʃs in Africa, diſcipulus beati Auguſtini Hipponenſis epi, ad quẽ idẽ tractatũ ſcripſit de aĩa Chri apud inferos, & multas epl'as, vir doctus in ſcripturis ſctis, & cõuerſatione vitæ integerrimus, qui in catalogo ſanctorꝝ merito venerit locandus. Fertur quædã deuota ſcripſiſſe opuſcula. De quibus extat volumen de factis in Africa miraculis p reliquias ab Oroſio preſbytero allatis.
S. Stephani martyris, lib.1. Et plures epl'æ ad diuerſos, li.1.
Et quædam alia.
Claruit tpibus ſancti Auguſtini. Anno dñi. CCCCXX.

PAlladius Britãnorꝝ ſeu Scotorꝝ inſulæ Hiberniẽſis à Cœleſtino papa primus ordinatus epʃs, natiõe Græcus, vir doctus & ſanctꝰ, ſua dulciſſima p̃dicatione gentẽ ſibi cõmiſſam ad fidẽ Chri conuertit. Poſt quẽ ſanctus Patricius genere Brittus à ſancto Cœleſtino papa cõſecratus, in archiepm Hiberniẽſem p annos. xl. ſignis & miraculis coruſcans, totã inſulã cõuertit ad fidẽ, Scripſit aũt Palladius.

Vitam

Vitam ſancti Iohannis Chryſoſtomi lib.1.
Miſſus autẽ fuit in Scotiam à Cœleſtino papa primo. Anno domini CCCCXXXII. Indictione. xv. ſecundum Marianũ Scotum.

CYrillus epʃus Alexandrinus, natione Græcus, montis Carmeli q̃ndã decus & cultor inſignis, vir doctus & ſanctus, iuſſu Cœleſtini papæ primi, in cõcilio ducentorꝝ patrũ apud Epheſum pʃedit, in quo Neſtoriũ & Pelagiũ cũ erroribus eorꝝ cõdemnãs, multas elegãtes ſententias dixit. Qui cũ in ſcripturis ſanctis eſſet eruditiſſimus, multa cõſcripſit opuſcula. De quibus iſta feruntur.
De fide cõtra hæreticos, lib.1. Contra Neſtorium lib.1.
De defectu ſynagogæ, lib.1. De ortu & laude S. Marię li.1
De cyclo paſchali, annorꝝ. 95 lib.1. In euãgeliũ cõmẽtariorꝝ li.4
Epiſtolas inſuper, homilias & ſermones plures cõpoſuit, & alios diuerſos tractatus, qui ad notitiam meam non venerunt.
Claruit in Concilio Epheſino præſidens ſub Theodoſio minore imperatore. Anno dñi. CCCCXXXII. Indictione. 15

THeodorus Anchiranus Galaciæ epʃs, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & ĩ ſecularibus lr̃is valde eruditus, in dialectica maxime valẽs, eloquio diſertꝰ & diſputator acutus, in cõcilio Epheſino ſatis clarus exiſtens, ſcripſit ibidem dialectico more valde obſcure.
Contra Neſtorium lib.1. Et quædam alia.
Claruit ſub Theodoſio iuniore principe. Anno dñi. CCCCXXX.

ZOzomænus natione Græcus, ſecularium literarꝝ cultor egregius, & in diuinis ſcripturis ſatis eruditus, fertur nõnulla ad ædificationẽ eccleſiæ ſcripſiſſe opuſcula, De qbus extat opus inſigne ad Theodoſiũ iuniorẽ principẽ, à tertio cõſulatu Cryſpi & Cõſtantini Cæſarꝝ, vſq; ad eiuſdem Theodoſii. XVII.
Hiſtoriæ eccleſiaſticæ lib.9. Cogitatio mihi aliquando.
Cætera quæ compoſuit ad notitiam meam non venerunt.
Claruit ſub p̃fato imperatore Theodoſio. Anno. CCCCXXX.

SOcrates q̃dã natiõe Græcus, vir doctus & eloquẽs, hiſtoriographus inſignis, & magnarꝝ rerꝝ experientia p̃clarus, ſcripſit à tpe primi Cõſtãtini magni impatoris, vſq; ad iperiũ Theodoſii iuni
Eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib.1. (oris volumen.
Alia quoq; nõnulla ſcripſiſſe dicit, ſed in manus noſtras nõ venerũt.
Et notãdũ q̃ tres græci authores, vc̃ Theodoricus epʃs Cyriæ, Zozomenꝰ, & Socrates iſte, rerꝝ eccl'aſticarꝝ ſinguli ſcripſerʃ, pene vno tẽpore hiſtorias, quas Epiphanius ſcholaſticus in latinũ, vt iacebãt,

i trãſtulit,

ranſtulit, ex qbus Caſſiodorus ſenator & monachus vnã hiſtoriam continuam fecit, quam tripartitam appellauit.

VIgilius dyaconus & monachus, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, monaſticæ diſciplinę cuſtos & rector, fertur ædificationẽ monachoꝝ quædã cudiſſe opuſcula, quæ ad noſtrã memoriã venire & locoꝝ & tẽpoꝝ diſtãtia prohibuit. Dicit autem preſbyter Gennandius ſcripſiſſe illũ valde vtilẽ regulam.

De cõuerſatione monachoꝝ. li.1 De cæteris nõ loquitur.

Claruit ſub Honorio & Theodoſio principibꝰ. Anno. CCCCXX

OSius eps Cordubenſis, añ Iſidoꝝ, ad quẽ Calcidius grãmaticus Timæũ Platonis traduxiſſe memorat vir qdem doctus & eloquẽs, in cõcilio Sardicẽſi pſidẽs multas egregias ſentẽtias dixit ſicut in geſtis eiuſdẽ ſynodi cõtinet. Hic in ſenectute ſua nimis pterritus à Cõſtãtio principe Arriano, metuẽs ne ſenex & dies, aut exiliũ pateret aut dãna reꝝ Arrianæ mox impietati cõſenſit. Sed vitã vt meruit, nõ diu poſt exitus crudelis finiuit. Nã poſt impiã ꝓuaricationẽ, cũ ſanctꝰ Gregorius Eliberitanus eps ex impiali decreto veniſſet Cordubam, & nollet cõicare Oſio, cõmotus ille rogauit Clemẽtinũ Cõſtãtij pfecti vicariũ, vt in exiliũ depelleret Gregoriũ. Cui vicarius: Nõ audeo inqt epm in exiliũ mittere, niſi prius ab epiſcopatu depoſueris illũ. Nec more patiẽs Oſius, cathedrã vt iudex aſcẽdit. Gregoriũ regali citat edicto, q̃ cõparente in cõſpectu multitudinis, cum Oſius faſtu ſupbus, ſentẽtiã depoſitiõis conaret exprimere, Gregorius totis viribus Chr̃m appellat, ne tã iniuſtã eius pſumptionẽ fineret inultã. Et ecce Oſius impius reſidẽs cũ ſnĩam vellet proferre, os vertit diſtorquẽs pariter & ceruicẽ, & cadens in terrã ſubito expirauit. Hinc oẽs inuadit metus, Gregoriũ poſt hac nemo audet contingere. Scripſit aũt Oſius adhuc catholicus, Ad ſororem ſuam.

De laude virginitatis. li.1 In cõcilio pfato: ſnĩas.18. li.1.

Et plures epiſtolas. Claruit ſub Conſtãtio ſenex valde, à quo etiã deceptus interijt. Circa annum domini. CCC. ac XC.

IDacius Lemice Hiſpaniaꝝ vrbis eps, vir in diuinis ſcripturis eruditus, cognomẽto & eloquio clarus, q̃ cũ Vrſacio epo propter necẽ Priſcilliani quẽ Treueris accuſauerãt à cõmunione eccleſiæ ſequeſtratus in exiliũq̃ detruſus ibidẽ mortuus eſt. Scripſit autẽ non cõtemnenda opuſcula. De quibus iſta feruntur

Aduerſus Priſcillianũ. li.1 Chronicaꝝ à tpe Theodoſii. li.1.

Et quædam alia.

Cla

Claruit ſub Theodoſio venerabili impatore. Anno dñi. CCCC.

LEporius p̃br̃ & monachus, in diuinis ſcripturis ſtudioſus, ſed nimiũ pſumẽs de puritate vitæ, arbitrio & conatu proprio ſe non gratia dei viuere religioſe dogmatizabat. Pelagianũ defendens errorẽ. Admonitus aũt à gallicanis doctoribus, & in Africa p ſanctũ Auguſtinũ correptꝰ, ceſſit errori, & hęreſim quã prius p̃dicabat, acriter poſtmodũ ĩpugnauit. Agẽs itaq̃ grãs de ſua emẽdatiõe, ſcripſit.

Correctoriũ aduerſus hęreſim. li.1 Et quædam alia.

Claruit ſub Theodoſio iuniore principe. Anno dñi. CCCCXXX.

SEdulius preſbyter natione ſcotus. Hildeberti ſcotoꝝ archiepiſcopi ab ineunte ætate diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis exercitatus, & in ſecularibus literis eruditiſſimus, carmine excellens & proſa, amore diſcẽdi ſcotiam relinquens venit in Franciam, deinde Italiam perluſtrauit & Aſiam, poſtremo Achaiæ finibus excedẽs, in vrbe Roma mirabili doctrina clarus effulſit. Scripſit autem & metro & ſoluta oratione plura opuſcula, de quibus ego tantum reperi ſubiecta. Ad Macedonium Abbatem, opꝰ inſigne iuxta ſeriem totius euangelij quod prænotauit.

Carmen paſchale metrice	li.4	Paſchales quicũq; da.	
In oẽs epl̃as Pauli proſaice	li.14	Anteq̃ aplica verba.	
De miraculis Chriſti.	li.1	A ſolis ortus cardine	
Ad Theodoſiũ imperatorẽ.	li.1	Romulidũ ductor cla.	
In maius volumẽ Priſciani.	li.1	In ſecũdã æditionẽ donati.	li.1.
Exhortatoriũ ad fideles	li.1	Cantemus ſocij dño.	
Epiſtolas plures ad diuerſos.	li.1	Sedulius ſcotigena.	
De miraculis Chr̃i proſaice.	li.2		

Alia q̃q; nõnulla æ didit, q̃ ad notitiã meã nõ venerũt. Hic tãdẽ vt Sigebertus ſcribit, eps ordinatus fuit, ſed eccleſiã vel vrbẽ vbi, non exprimit. Claruit ſub Theodoſio. Anno. CCCCXXX.

VIctorinus Maſſiliẽſis rhetor, vir in ſecularibus literis eruditiſſimus, & in ſcripturis ſanctis admodũ ſtudioſus, conatus ẽ ſanctas ſcripturas exponere, ſed ſeculari literatura occupatus, & cãpũ diuinoꝝ eloquioꝝ ſine ꝑceptore ingreſſus, q̃d voluit nõ pfecit Vnde q̃ ſcripſit opuſcula Chr̃iano qdẽ ſenſu & pio ſtudio pſtãt, ſed leuiori põdere ſentẽtiæ figurãtur. Edidit aũt ad filij ſui Etherij pſonã cõmentarioꝝ à principio vſq; ad mortẽ Abrahæ patriarchæ.

In Geneſim. li.4 Et quædã alia quæ nos latẽt.

Claruit ſub Theodoſio & Valẽtiniano. Anno. CCCCXXX.

PHilippus monachus & presbyter, beati Hieronymi quondã auditor atq; discipulus, vir studiosus & eruditus, voluntariæ paupertatis amator pręcipuus, q verbo & exemplo ad pietatẽ multos erudiuit, post magistri obitũ in diuinis scripturis quosdam commentarios ædidit. De qbus extat opus vt ferunt egregium.

In Iob li.1. Epistolarum ad diuersos li.1.

Claruit sub Theodosio & Valentiniano principibus. Anno domini CCCCXXX. Et sub Marciano moritur.

VIncentius monachus & presbyter monasterij Lyrinensis insulæ, natione Gallus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & seculariũ lrarũ nõ ignarus, vita & moribus clarus. Extat eius insigne opus qd sub peregrini noĩe cõposuit, à veteribus doctoribus pcelebre laudatũ, de erroribus & collegijs hæreticorũ fugiendis.

Contra omnes hæreticos li.2.

Alia quoq; nonnulla scripsisse legitur, quę ad notitiam meam nõ venerunt. Claruit sub Theodosio & Valentiniano regnantibus. Anno domini. CCCCXXX.

PAulus presbyter, natiõe Pannonius, quę Hungaria nũc dicta est vir in sacris literis studiosus, & satis eruditus, nõ minus religionis cultu q̃ scientia scripturarũ venerabilis, Christianę fidei propugnator zelosus, fertur non pauca scripsisse volumina, quorũ lectio ad cõfundendos hereticos satis accommoda phibetur. Extant eius ad Constantiam Christo dicatam virginem.

De virginitate & contemptu mundi li.2

De alijs nihil adhuc reperi. Claruit sub Theodosio iuniore. Anno domini. CCCCXXX.

ISaac ex monacho Antiochenæ ecclesiæ presbyter, vir in diuinis scripturis eruditus, & in declamãdis homilijs ad populũ celeberrimæ opinionis, vita & cõuersatione deo dilectus, & hoĩbus venerabilis, scripsit Syro sermone, ad imitationẽ sancti Effrẽ plura deuota opuscula, quorũ lectio religiosis hominibus valde vtilis iudicat. E quibus inter nostra subiecta reperi.

Contra Nestorianos & Euty. li.2.

Exhortatorium vitæ spiritalis li.1. Anima quæ deũ diligit

De pugna vitiorum, li.1. Multorũ honorem de.

De accessu ad deum, li.1. Qñ aliqs ĩ aliquã ruinã

De difficultate virtutum li.1. Quãlibet virtutẽ sine.

Dialogum de profectu spiritali li.1. Quo vinculo retinetur

De or-

De ordine monasticæ vitæ li.1. Ex operatiõe violẽta.

De humilitate li.1. Beatus hõ qui scit infir.

De tribus ordinibus proficientiũ li.1. Tres sunt ordines in.

De solitudine monachorum, li.1. Homo multæ sollicit.

De diuersis tentationibus li.1. Virtutes inuicem sibi.

De informatione nouitiorum li.1. Hic est ordo sobrius

De pœnitentia li.1. Fortitudinem quã po.

Carmen sup Antiochiæ desola. li.1.

Homilias plures ad ppl'm habuit, sed in manus nr̃as minimè venerũt

Claruit sub Theodosio iuniore. Anno domini. CCCCXL.

EVcherius eps Lugdunensis in Gallia, vir doctus, & monachorũ disciplina à iuuẽtutute imbutus, ingenio promptus, & sermone cõpositus, vita & cõuersatiõe deo & homĩbus gratus, quippe q multos & verbo & exẽplo ab iniqtate auertit. Scripsit plura egregia volumina sed ad notitiã meã adhuc pauca puenerunt. Reperi eñ tm̃

De contemptu mundi, li.1. (ista.

Expositiones diuinorũ noĩm li.1. Formulas spiritalis

Ad filios Solonis & Vrani li.1. Epitomen Cassiani li.1.

Epl'as quasdã ad diuersos li.1. Ad Hilariũ eps̃m de laude here. li.1

Claruit sub Theodosio iuniore. Anno domini. CCCCXL.

HIlarius eps Arelatensis, ad quem heremi deserta petentem Eucherius Lugdunensis antistes librũ ædidit de laude heremi, vir doctus in scripturis diuinis, & satis disertus eloquio, cuius merita sanctitatis catholica personat ecclesia. Tantæ pietatis extitit in pauperes, vt oñibus suis in eorum vsus hilariter dispersis, pater pauperum deinceps vocaretur & esset, Scripsit inter cætera satis præclaro eloquio prædecessoris sui.

Vitam sancti Honorati episcopi li.1.

Homilias pene infinitas Et quædam alia.

Claruit sub Theodosio principe iuniore. Anno dñi. CCCCXL.

Moritur aũt sub Valentiniano & Marciano principibus.

ZOzimus papa, natiõe Græcus, sedit in pontificatu post sanctũ Innocentiũ anno vno, mensibus octo, vir doctus, sanctus, & deo dilectus, q verbo & exemplo commissam sibi strẽnue gubernauit ecclesiã, pro cuius ædificatiõe multa elegãter cõstituit, sicut in gestis illius cõtinet. Scripsit pro statu ecclesiastico ad diuersos.

Epistolarum li.1. Ex relatiõe fratris nr̃i.

De Pascha ad Hilarium li.1.

De ſacerdotio ad Eſytiũ. li.1 Exigit dilectio tua præ.
Moriť ſub Honorio & Theodoſio impatorib⁹. Anno dñi. CCCC XIX. Indictione ſecũda, ſeptimo Calendas Ianuarias.

BOnifacius Papa primus beato Zozimo ſuccedẽs, p̃fuit eccleſiæ annis tribus & mẽſibus quatuor, vir magnę doctrinæ, & ad regimen animaꝝ ſatis idoneus, q̃ multa pro vtilitate eccleſiaſtica cõſtituit, q̃ in canonibus ſctõꝝ patꝝ ſparſim habent. Scripſit ad ædificationẽ fideliũ, vt ferũt nõ nulla opuſcula. De qbus ego tm̃ reperi.
Epiſtolaꝝ decretalium. li.1 Eccleſiæ Romanæ cui.
Moriť ſub Honorio & Theodoſio principibus. Anno dñi. CCCC XXII. Indictione quinta, octauo Calendas Nouembris.

PRoba mulier elegantiſſima, vxor Adelphi procõſulis Romani, fœmina in ſecularibus literis eruditiſſima, & diuinaꝝ ſcripturarum non ignara, mirabili ſtudio feruens ſexum vicit eruditione ſua, græcis ac latinis literis ad perfectum inſtructa, metroq̃ excellẽs & proſa, cum Virgiliũ mente teneret ad verbum, cogitauit ex illius verſibus nouũ & vetus teſtamẽtum deſcribere, & quaſi ſic ille ſenſiſſet ſuis carminibus demonſtrare. Aggreſſa itaq̃ fortiter opus mente repoſitũ, oñes Virgiliĩ libros ſolicite percurrens, nũc iſtum, nũc illũ verſum, aliquando dimidiũ, nonnũquam particulas minores verſuũ aſſumẽs, mirabili induſtria ſeruata vbiq̃ mẽſura pedũ, catholica volumina poetæ carminibus deſcripſit, hoćq̃ opus in ſeptingentis ferme verſibus cõportatum p̃notauit græco vocabulo.
Virgiliocentonam. li.1 Iam dudum temeraſſe.
Si quid amplius ſcripſit, neſcio.
Nihilominus hoc opus inter apocrypha cõputať, qm̃ & ſi mulier deuota piũ ſtudiũ aſſumpſerit, tñ Virgilius nunq̃ ad Chr̃i honorẽ, vel ad fidẽ noſtrã ſuos verſiculos referẽdos ęſtimauit. Eſt em̃ hui⁹ negotiĩ nõ propria, ſed ficta p Probã aſſumpta interp̃tatio. Claruit aũt vt qbuſdã placet ſub Theodoſio minore. Anno dñi. CCCCXXX.

EVdoxia Theodoſii iunioris vxor, mulier in Chriſtiana religione deuotiſſima, & tam in diuinis ſcripturis q̃ in ſecularibus literis eruditiſſima, ab Hieroſolymis remeans, reliquias ſanctiſſimi prothomartyris Stephani ſecum detulit, & in baſilica beati martyris Laurentĩ honorifice collocauit. Hæc cũ doctiſſima eſſet, carmine & proſa excellens, fertur ad imitationẽ Probæ vxoris Adelphi, Homeri carmina reflexiſſe ad fidem Chriſtianam, titulũ ſimiliter præponens opuſculo ædito talem.

Homero-

Homerocentonas. li.1 Sed & iſm apocryphũ eſt.
Scripſit etiam quædam alia. Cũ ſanctus Hieronymus in epiſtola quadã ſe Homerocentonas & Virgiliocentonas legiſſe phibeat, ante eius obitũ cõſcriptæ ſint neceſſe eſt. Claruit cum Theodoſio marito, q ſumpſit imperium. Anno dñi. CCCCXXIII.

PRimaſius epũs Africanus, & vt quidã volũt beati Auguſtini q̃ndam diſcipulus, vir ſanẽ in ſcripturis ſanctis eruditus, & diſciplinis ſeculariũ literaꝝ glorioſę imbutus ingenio ſubtilis, & eloq̃o diſertus, multa dicitur compoſuiſſe opuſcula, quæ apud veteres magno in pretio habebãtur. De quibus ego tãtum reperi.
Cõtra hęreſes ad Fortunatũ ep̃m. li.3
In Apoca. Iohã. ad Caſtoriũ. li.5 De libro Apo. beati Iohã.
Cætera aũt quæ cõpoſuit, ad notitiã meã adhuc nõ venerũt. Claruit ſub Theodoſio imperatore ſecundo. Anno dñi. CCCCXL.

IVnilius epiſcopus cuiuſdã vrbis in Africa, nomẽ aũt ciuitatis inuenire non potui, vir certe in ſacris ſcripturis valde doctus, & in ſecularibus diſciplinis meo iudicio ſufficienter inſtructus, ſenſu profundus, eloq̃o dulcis & ornatus, multa dicit cõſcripſiſſe opuſcula ſed ego tantum vidi opus inſigne quod ſcripſit ad Primaſium ſupradictum epiſcopum, quod prænotauit.
De partibus diuinæ legis. li.1 Sancto ac btiſſimo ep̃o.
De cæteris nullum vidi.
Claruit eo tẽpore quo & Primaſius. Anno dñi. CCCCXL.

PRoterius epũs Alexãdrinus, vir tam in diuinis ſcripturis quàm in ſecularibus literis eruditiſſimus, theologus & computiſta inſignis, quem Leonis Auguſti temporibus, ſucceſſores Dioſcori hæretici ſeditione facta authore Timothæo crudeliter peremerũt. Ipſumq̃ Timothæum in locũ eius pro Alexandrino epiſcopo idolũ erexerũt. Scripſit inter cætera ad ſanctũ Leonem Papam.
De celebratione paſchæ. epi.3
Ad Hilariũ de eadẽ re epi.1 Qm̃ ſanctitas vra orta.
Epiſtolas plures ad diuerſos. Et quædam alia.
Claruit ſub Leone imperatore. Anno dñi. CCCCLX

PAſcaſinus Sicilienſis epiſcopus, in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, non minus conuerſatione quàm ſcientia reuerẽdus, vice beati Leonis Papæ magni in Calcedonenſi concilio præſediſſe dicitur, in quo vna cũ ſanctis patribus numero ducẽtoꝝ Eutycen & Dioſcorũ hæreticos dãnauit. Erat aũt

Euty

Eutyces ꝓſbr̃ & abbas celeberrimi monaſterij Cõſtantinopolitani, q̃ aſſerebat Chr̃m deũ tm̃ eẽ & nõ hoiem, & varia ſcripſit ꝓ ſuo erro re, q̃ oĩa cũ autore dãnata ſũt. Paſcaſin⁹ vero ſcripſit ad Leonẽ papã

De quæſtione paſchali	epi.2	Apoſtolatus vr̃i ſcripta.	
Ad eundẽ de fontis miraculo,	epi.1.	Nõ nos dies vna longi.	
Acta Concilij Calcidonenſis	lib.1.	Regulas ſanctor̃ ꝓ ſin.	

Claruit ſub Theodoſio iuniore. Anno dñi. CCCCL.

LEo papa primus, natiõe Tuſcus, poſt Sixtũ tertiũ ſedit in cathe dra Petri annos vigintiunũ, vir ĩ diuinis ſcripturis eruditiſſim⁹, & ĩ declamãdis homiijs ad ppl'm adeo celebris & facũdus, vt ſu periorẽ in eccleſia Romana habuerit neminẽ, q̃d ſermões eius clariſſi mi teſtabunt. Fuit eĩ eccl'aſticæ dictiõis Tullius, ſacrę theologiæ Ho mer⁹, rationũ fidei Ariſtoteles, authoritatis apl'icę Petr⁹, & ĩ Chr̃ia no pulpito Paul⁹. Eius ſermões cor penetrãt, afficiũt aĩm, fidẽ catho licã dulci breuiloquio cõfirmãt. Nec mir̃, ignẽ diuini amoris geſtãs accẽſum in pectore, quid aliud q̃ verba ardentia loqueretur. Scripſit aũt plura opuſcula. De quibus ego tantũ reperi ſubiecta, videlicet

Contra Eutycen preſbyterum,	lib.2	Sicut peritor̃ dilectiſſ.	
De ſymbolo Nicæno,	lib.1.	Credimus in vnũ deum.	
Ad Leonẽ auguſtũ teſtimonio,	lib.1.	Vnum igit̃ hoc immobi.	
Ad inquiſitiones Ianuarij eꝑi,	lib.1.	Nulla ratio ſinit vt in.	
De paſſione dñi, homiliæ. 24	lib.1.	Semꝑ quidem dilectiſſi.	
Homilias multas ad populum	lib.1.	Multis diuinarum ſcrip.	
Ad Flauianũ eꝑm cõtra Eutycen	lib.1.	Lectis dilectionis tuæ.	
Ad Leonẽ auguſtũ cõtra Eutycen	lib.1.	Promiſiſſe me memi.	
Ad Turibium eꝑm contra Priſcilli.	lib.1.	Quã laudabil'r pro cath.	
Ad Ruſticũ Narbonenſem eꝑm,	lib.1.	Subditis reſponſionibus	
Ad Anaſtaſiũ eꝑm Theſſal'.	lib.1.	Quanta fraternitati.	
Epiſtolar̃ multar̃ ad diuerſos	lib.1.	Dilectiſſimo filio Euty.	

De cæteris nihil reperi. Moritꝫ tandẽ poſt multos pro eccleſiaſti ca vtilitate labores, ſub Leone auguſto. Anno dñi. CCCCLXI. In dictione quartadecima. 4. Calend. Iulij

PEtrus eꝑs Rauẽnatis, vir eruditus atq; ſanctiſſim⁹ in vita multis coruſcãs miraculis, in declamãdis homiljs ad ppl'm excellentis ingenij fuit, multos q̃ tã verbo q̃ exẽplo ad veritatis tramitẽ cõ uertit, multa ſcripſit pro ædificatiõe fideliũ. De quibus feruntur.

Sermones & homiliæ plures,	lib.1.		
Ad Eutycen preſbyterum	epi.1.	Triſtis legi triſtes literas.	

Scripſit

Scripſit etiam epiſtolas alias plures

Claruit ſub Marciano auguſto. Anno dñi. CCCCL.

FLauianus eꝑs Cõſtantinopolitanus, ad quem beatus Leo papa multas ſcripſit epl'as, vir quidẽ eruditus, & catholicæ vnitatis amator p̃cipuus, q̃ Eutycen preſbyter̃ & Archimandritã, im pie de Chriſti humanitate ſentientẽ, depoſuit & excõmunicauit, ſi cut in quadã epl'a p̃fato papæ Leoni miſſa teſtat̃, multa pro hęreſum extirpatione patrauit & ſuſtinuit. Scripſit græco ſermone quædam nõ contemnenda opuſcula. De quibus feruntur.

Acta cũ Eutyce preſbytero,	lib.1.	Contra eiuſdẽ errores,	lib.1.
Ad Leonẽ papam de eodẽ,	epi.1.	Nulla res diaboli ve.	
Epiſtolar̃ ad diuerſos	lib.1.	Et nonnulla alia quæ neſcimus.	

Claruit ſub Theodoſio iuniore & Marciano. Anno. CCCCLIIII.

HIlarius papa, natione Sardus poſt Leonẽ magnum ſedit in põ tificatu annis ſex, menſibus totidem, vir in ſcripturis diuinis doctiſſimus, & multarum virtutum decore inſignis, qui eleemoſynis & ſanctis operibus iugiter intentus, non ſine magna ſancti tatis opinione refulſit. Hic Romæ ſynodo quinquaginta epiſcopo rum habita, nonnulla conſtituit pro eccleſiaſtica honeſtate. Scripſit aũt quædã neceſſaria opuſcula. De quibus ego tantũ reperi.

Decretum ſynodale,	lib.1.	Qm̃ religioſus ſpũs ſan.	
Ad eꝑos Terraconeñ. prouincię,	epi.1.	Poſtq̃ literas veſtræ.	
Ad Aſcaniũ Terraconeñ. eꝑm,	epi.1.	Diuinæ circa nos gratię.	
De Cõcilio Nicæno,	epi.1.	De Cõcilio Epheſino,	epi.1.
De Cõcilio Calcidonẽſi	epi.1.	Epiſtolar̃ ad diuerſos,	lib.1.

Moritur ſub Leone auguſto. Anno dñi. CCCCLXVIII. Indictio ne ſexta, Nona Calend. Marcij, cui Simplicius ſucceſſit.

EVſebius eꝑs Mediolanenſis, in ſcripturis ſanctis valde erudi tus, & ſecularium literar̃ non ignarus, beatiſſimo pontifici Le oni & familiaris & dilectus, pro fide ſancta catholica cõtra hæ reticos fortiter pugnãs & ſcribens. Ferũ nonnulla ad ædificationem fideliũ ædidiſſe opuſcula, ſed ad notitiã meã nõ venerunt. Vidi eñ vnã eius dumtaxat epiſtolã, quã in cauſis fidei ſcripſiſſe dicitur.

Ad ſanctũ Leonem papã,	epi.1.	Reuerſus dño annuẽ,	

Claruit ſub Marciano imperatore. Anno dñi. CCCCL.

ASclepius Afer, Vagenſis Territorij epiſcopus, vir ſtudioſus & eruditus, homiliarum ad populum declamator egregius, & hæreticorum expugnator acerrimus, multa volumina ſcri-

 pſit ad

pſit ad ædificationē populi, quorum æditione glorioſus in oñi terra nominatus eſt, quippe qui nō tantū verbis, ſed & operibus ſe doctorem vtilē plebi exhibuit. Aetatē eñ ſuam multi eruditiſſimi viri claram reddiderūt. De cuius ſcriptis feruntur.

Aduerſum donatiſtas li.2 Aduerſum Arrianos. li.1
Homiliæ infinitæ ad populū li.1 Et alia multa nobis īcognita.

Claruit ſub Theodoſio iuniore. Anno dñi. CCCCXL.

PRoſper epiſcopus Reginēſis, poſt Fauentiū, natione Aquitanicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus literis nobiliter doctus, carmine excellēs & proſa, eloquio diſertꝰ, ſenſu profundus, ingenio ſubtilis, aſſertione neruoſus, vita & conuerſatione ſanctiſſimus apparuit. Hic beati Leonis papæ magni quōdā notarius fuit, & multas in eius perſona epiſtolas dictauit. Scripſit etiam de ſua vena multa p̄clara opuſcula. De qbus ego tm̄ reperi ſubiecta. Ex ſentētijs beati Auguſtini ep̄i verſibus hexametris & pētametris, mixtū proſa, opus pulcherrimū quod p̄notare voluit.

Epigrammata. li.1 Dū ſacris mētem placet.
De vita contemplatiua. li.3 Contemplatiua vita in.
De libero arbitrio li.1 Dño fratri dilectiſſi. Ru.
Ad capl'a Gallorꝫ reſpōſiones li.1 Doctrinā quam ſanctæ.
Ad obiecta Vincentianorꝫ. li.1 Quidam Chriſtianæ ac.
Ad excerpta Genuenſium li.1 In libris beatæ memo.
Summā grādē. 330. poſitionū. li.1 Scientia vera eſt quæ.
Cōtra Caſſianū de libe. arbi. li.1 Chronicon hiſtoriarꝫ. li.1.
Epiſtolarꝫ ad diuerſos. li.1 De illuſtribus viris. li.1.
De captiuitate Romæ. li.1.

Alia inſup nōnulla ſcripſiſſe dicitur, ſed ad manus nr̄as nō venerūt.
Claruit tp̄ibus Leonis imp̄atoris magni. Anno dñi. CCCCLX.
Cuius feſtum celebratur ſeptimo Calendas Iulij.

VIctor Cartennæ Mauritaniæ ciuitatis ep̄s, in ſcripturis ſanctis doctus, & declamator ſermonū egregius, hęreticorꝫ p̄ſecutor inſignis, multa dr̄ cōſcripſiſſe volumina, in qbus & populū eruditiuit deuotū, & errātes circa fidē fortiter cōtriuit. De q̄rꝫ nūero iſta

Aduerſum Arrianos. li.1 (ferūtur.
Aduerſum donatiſtas li.1 Ad Baſiliū cōſolatorius. li.1
De pœnitētia quoqꝫ. li.1 Homiliarꝫ ad populū. li.2.

Alia quoqꝫ nō pauca æditt, quæ ad notitiā meā nō venerūt. Claruit ſub Marciano Auguſto. Anno dñi. CCCCL.

Victo

VIctorinus natione Aquitanicus, vir in diuinis ſcripturis admodū ſtudioſus, & in ſecularibus lr̄is eruditiſſimus, dr̄ q̄dā ſui ingenij reliqſſe opuſcula, q̄ ad notitiā meā adhuc minime venerūt

Hic iubēte papa Hilario ſcripſit pro inueniēdo termino paſchali.
Cyclū magnū annorꝫ. 532. li.1

Hic dicit magnus cyclus annorꝫ. 532. quibus euolutis oēs ſupputationes luminariū in idē redeūt, quē Dionyſius Abbas emēdauit poſtea, & vſqꝫ in hāc noſtrā ætatem, licet in aliqbus defecerit t̄n perſeuerat.

Scripſit etiā Victorinus iſte quaſdā epiſtolas. Claruit ſub Leone imperatore. Anno domini. CCCCLX. & ſcripſit cyclum ſuū ſub Hilario papa. Anno eius tertio.

PEtrus Ediſſenæ eccleſię preſbyter in ſcripturis ſanctis doctus & exercitatus, vim & ingeniū declamandi homilias ad populū nactus excellentiſſimum, adeo vt ſuis temporibus ſecundū non haberet. Scripſit Syro ſermone multa præclara volumina. De qbus ad notitiam meam ſolis titulis pauciſſima venerunt.

In pſalmos cōmentarij. li.1 In pſalmos etiā metro luſit. li.1
Homilias ad populū dictauit, & habuit pene infinitas, q̄ apud nos raro inueniuntur. Sed neqꝫ tractatuum eius nobis certus eſt numerus.
Claruit ſub Marciano imperatore. Anno domini. CCCCL

SAbatius epiſcopus prouintiæ Gallicanæ, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularibus literis ſufficienter eruditus, ingenio ſubtilis & acer, cōtra hæreticorꝫ veniā cū ſcribendo, tum diſputādo multotiens certauit. Vnde rogatus à ſecunda quadā Chriſto dicata virgine, ſcripſit inſigne & memorabile volumen.

Cōtra Marcionē & Valētinū. li.1 Cōtra Eunomiū & Etium. li.1
Alia quoqꝫ nōnulla æditt, ſed ad notitiā meam nondum venerunt.
Claruit ſub Theodoſio iuniore, circa annos dñi. CCCCXL.

VRſinus monachus, in diuinis ſcripturis eruditus, & literarꝫ humanitatis nō ignarus, ingenio ſubtilis & cautus eloquio, multos ad vtilitatē fideliū tractatus cōpoſuiſſe dicit, ſed nihil eorꝫ ad manus noſtras vſq̄ memini pueniſſe. Fertur aūt eius opus inſigne cōtra eos q rebaptizant ſemel rite baptizatos, cuius titulus eſt.

De mō rebaptizandis hæreticis. li.1
Claruit vt reperi ſub Theodoſio iuniore. Anno dñi. CCCCXL.

IVlianus ep̄s eccleſiæ Toletanæ Hiſpaniarꝫ, natione Maurus, ad quē ſctūs Proſper tres libros de cōtēplatiōe ſcripſiſſe dr̄, vir in diuinis ſcripturis valdę eruditꝰ, & ſecularibꝰ doctrinis ſufficiēter ī-

 ſtructus,

ſtructus, eloquio ſcholaſticus, ſenſu apertus. Scripſit multa inſignia volumina. De quibus referuntur ſubiecta.

De ſancta virginitate li.1. De natura animę li.8.
De reſurrectione quæſtionũ, li.1. De contemptu mundi li.1.
Pronoſticon futuri ſeculi, li.3. Naſcentis fidē eccl'iæ.
De vitijs & virtutibus li.1. Epiſtolarum ad diuerſos li.1.

Alia quoq; nõnulla compoſuiſſe dicit, q̃ ad notitiã meã nõ venerũt.
Claruit ſub Marciano Imperatore. Anno dñi. CCCCL.

VIctorianus Buconius, Caſtellianę vrbis Mauritaniæ ep̃s, vir in diuinis ſcripturis iugi ſtudio exercitatus, & ſecularium literarũ diſciplinis nõ mediocriter doctus, hæreticorũ malleus fortiſſimus, & fideliũ populorũ doctor egregius, multa dicit pro tutatione fidei catholicæ ſcripſiſſe opuſcula. De qbus p̃cipua ferunt iſta.

Aduerſum Iudæos, li.1. Aduerſum Arrianos li.1.
Aduerſum oñes hæreticos li.2. De ſacramentis quoq; li.1.

Claruit ſub Marciano Imperatore. Anno dñi. CCCCL.

MVſæus presbyter eccl'iæ Maſſilienſis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in eaſ; ſenſibus ſubtiliſſima exercitatione limatus, lingua ſcholaſticus & nitidus, hortatu ſancti Venerij ep̃i, de ſcripturis ſanctis excerpſit lectiones & reſpõſoria ſingulis diebus feſtiuis totius anni apta, pſalmos q; ordinauit ſingulis aptos t̃pibus in eccl'ia decãtandos. Scripſit etiã ad Euſtaſiũ ep̃m egregiũ opus.

Sacramentorũ li.7 Homilias plures ad populum.

Et quædam alia. Claruit ſub Marciano & Leone principibus. Anno domini. CCCCXL.

VIncentius presbyter, natiõe Gallus, in diuinis ſcripturis multũ exercitatus, linguã habẽs vſu loquẽdi, & maiorũ lectiõe politã, ſeculariũ quoq; lr̃arũ nõ ignarus. Scripſit vt refert Gennadius noſter, opus egregiũ & deuotis viris maximopere amplectendũ.

In pſalmos commentarios, li.1. Et quædam alia.

Claruit ſub Marciano Imperatore. Anno dñi. CCCCL.

CYrus genere Alexãdrinus, arte medicus, ex philoſopho monachus pro Chr̃i amore factus, vir in ſecularibus lr̃is eruditiſſim⁹, dicẽdi peritia inſignis. In ſcripturis ſuis ſyllogiſmis magis vtẽs q̃ authoritatibus diuinarũ lectionũ, dũ aduerſus Neſtorẽ nimis inuehit. Timotheanũ dogma fouere phibet, ambiguusq; ſui ſuſpẽdit animũ à cõſenſu cõcilij Calcedonẽſis, nec acceſcẽdũ putat, filiũ dei poſt incarnationẽ duabus cõſtare naturis. De ſcriptis aũt eius fertur.

Aduerſus

Aduerſus Neſtorem li.1. Aduerſum hæreticos, li.1.

Claruit ſub Leone Auguſto. Anno dñi. CCCCLX.

SAluianus Maſſilienſis eccleſiæ presbyter, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus lr̃is ſufficiẽter inſtructus, ep̃orũ ſui tẽporis magiſter, ſcripſit ſermone ſcholaſtico & aperto multa & varia opuſcula, de qbus ſubiecta ferunt. Ad Claudiũ ep̃m Viennenſem plures ſcripſit epl'as ſale ſapiæ cõditas. Ad Marcellũ pbr̃m.

De bono virginitatis li.3. Aduerſus auaritiam li.4.
De præſenti iudicio, li.5. Ad Solonum ep̃m li.1.
Ad Claudiũ Vienneñ. ep̃m li.1. In pr̃cipiũ Gene. hexamerõ. li.1.
In extremã partẽ Eccl'iaſtes, li.1. Epl'arum ad diuerſos li.1
Homilias ad ep̃os factas li.1. De ſacramentis quoq; li.1.
Homilias plures ad populum li.1.

Alia quoq; multa æ didit, quę ad notitiã meã minimè venerũt. Claruit ſub Zenone Imperatore. Anno dñi. CCCCLXXX.

SAmuel Ediſſenæ eccl'iæ presbyter, in diuinis ſcripturis iugi exercitatiõe doctus, homiliarũ ad populũ declamator egregius, Græco & Syro ſermone peritus, claruit primũ Ediſſæ, poſtea ad Cõſtantinopolim veniẽs, ibidẽ in magno p̃tio habitus, diẽ clauſit extremũ. Scripſit tã græco q̃ Syro ſermone penè ĩfinita opuſcula. De qbus ad notitiã meã pauciſſima puenerũt. Reperi em̃ tantum.

Aduerſum Neſtorianos li.1. Aduerſum Eutycianos li.1.
Aduerſum Timothæanos li.1.

Claruit ſub Zenone Auguſto. Anno dñi. CCCCLXXX.

GEnnadius Conſtantinopolitanæ vrbis ep̃us, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſeculariũ lr̃arũ nõ ignarus, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio, ſcripſit græco ſermone nõnulla in ſacris voluminibus opuſcula, ſed in manus nr̃as minimè puenerũt. Fuit em̃ homiliarũ declamator egregius, & nõ minus vita q̃ ſcia ſcripturarũ inſignis. Fert aũt inter cętera opus eius cõmentariorũ inſtructum.

In Danielem prophetam li.1.
Homiliæ multæ ad populũ li.1. Morit ſub Leone Imperatore primo qui imperauit. Anno dñi. CCCCLX.

CLaudius ep̃s Viennẽſis, ad quẽ Saluianus p̃sbyter librũ vnũ cõpoſuit, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularibus lr̃is eruditiſſimus, nõ minus ſcr̃itate q̃ ſcia clarus, t̃pibus ſuis emicuit, q̃ propter frequẽtes terræmotus letanias primus inſtituit, quas Romana eccleſia deinceps continuandas ſuſcepit, Scripſit autem.

De ſtatu animæ. li.3 Epiſtolæ quoq;.
Et quædam alia.
Claruit ſub Zenone imperatore. Anno dñi. CCCCLXXX. Et nẽ quẽ Claudiũ nomẽ offendat ignaꝝ, nouerit eundem dici Mamertũ.

SIdonius eps Auernoꝝ, in diuinis ſcripturis doctus, & in diſciplinis ſeculariũ literaꝝ ſuo tpe oĩm opinione eruditiſſimus; carmine excellẽs & proſa, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio. Scripſit tam metro q̃ ſoluta oratione multa p̃clara opuſcula. De qbus ego tm̃ reperire potui ea quæ ſubieci, videlicet.

Panegericũ Anthemio auguſto. li.1 Auſpicio & numero
Panegericũ Iulio Valerio li.1 Concipe præteritos.
Panegiricũ ſocero ſuo li.1 Phœbe peragrato tã.
Ad Felicem. li.1 Dic dic quod peto ma.
Epithalamiũ ruricio & hiberiæ li.1 Inter cyaneas epiera.
Epithalamiũ Polemio. li.1 Forte procelloſi reme.
Euchariſticon ad Fauſtũ. li.1 Phœbũ & ter ternas.
Epigrammatum quoq;. li.1 Quatuor ante dies.
Ad Pontiũ Leontiũ Burgi. li.1 Biſtoniꝝ regis ſtabulum.
Laudẽ Narbonẽſis vrbis. li.1 Salue Narbo potens.
Epiſtolæ ad diuerſos li.9 Diu præcipis dñe ma.

Scripſit & alia multa breuia quidẽ, ſed ſatis erudita ſyntagmata, q̃ titulos compendij amore tranſiui. Claruit temporibus Zenonis auguſti. Anno domini. CCCCLXXX.

SImplicius papa, natione Tyburtinus poſt ſanctũ Hilariũ Romanæ & vniuerſali eccleſiæ p̃fuit annis. xv. vir doctus & ſanctus, q̃ nõ tãtum ſimplex iuxta nomen ſuũ, ſed & rectus apparuit, recedẽs à malo ac timẽs deum, eccleſias multas nimia vetuſtate collapſas inſtaurauit, ſtatuta chriſtianæ reipublicæ neceſſaria ædidit, & ad ædificationẽ fideliũ nõnulla cõſcripſit. De quibus legi tantum.

Ad Iohannẽ Rauẽnatis eꝑm. epi.1 Si qs eẽ intuitus eccle.
Ad Florentiũ & Equitiũ eꝑos. epi.1 Relatio nos veſtræ.
Ad Seuerũ epiſcopũ. epi.1

Sed & alias multas & valde vtiles ſcripſit epl'as, quas nondum vidi.
Moritur ſub Zenone auguſto. Anno dñi. CCCCLXXXIII. Indictione ſexta. vi. nonas Martij, relatus in ſanctos.

SEruuſdei cuiuſdam eccleſiæ eꝑus, nomen vrbis inuenire non potui, vir in diuinis ſcripturis iugi exercitatiõe doctus, & veterum lectione diues, ingenio ſubtilis, apertus eloquio, fertur nonnulla cudiſſe

cudiſſe opuſcula. De quibus extat volumẽ ſacris ſcripturis inſtructũ, contra eos qui dicũt Chriſtũ in hac vita degentem nõ vidiſſe carneis ſuis oculis patrẽ, cuius operis prænotatio eſt.

Quòd filius viderit patrẽ. li.1 Alia etiam quædam ſcripſit. In hoc opere oſtendit q̃ filius dei etiã ex hora cõceptionis ſuæ in vtero virginis Mariæ de ſpũ ſancto carnalibus oculis ſuis deũ patrẽ viderit ſemp & deinceps & nũc carne veſtitus humana. Claruiſſe dicit ſub Leone imperatore. Anno dñi. CCCCLXXX.

VIctor eps Capuanus, in ſcripturis ſanctis eruditꝰ, & in ſeculari bus lr̃is ſufficiẽter ĩbutus, theologus & cõputiſta egregius acer ingenio, eloqo clarus, in ſacris voluminibus fert nõnulla ſcripſiſſe opuſcula, ſed pauciſſima eoꝝ ad notitiã meã puenerũt. Redarguit errorẽ Victorij Aquiranici, q̃ iubẽte Hilario papa, ſcribens cyclos paſchales docebat eſſe celebrandum paſcha. xv. Calendas Maij in anno dñi. CCCCLV. q̃d rectius erat celebrandum eo anno. vij. Calendas Maij. Scripſit ergo hac occaſione ſuborta.

De paſcha. li.1 Vnũ euãgeliũ ex quatuor. li.1

Claruit ſub Zenone auguſto. Anno dñi. CCCCLXXX.

CErealis eps Africanus, vir in diuinis ſcripturis valde peritus, & ſeculariũ diſciplinaꝝ nõ ignarus, rogatus à Maximino Arrianorum eꝑo, ſi poſſet paucis diuinæ ſcripturæ teſtimonijs abſq; diſputationis dũtaxat aſſertione cõſubſtãtialitatẽ patris & filij & ſpiritus ſancti aſſignare. Reſpõdit nõ paucis vt irridẽs ille petierat, ſed multis vtriuſq; inſtrumẽti teſtimonijs opus inſigne componẽdo.

Aduerſum Arrianos. li.1 Scripſit etiam alia.

Claruit temporibus Leonis imperatoris. Anno dñi. CCCCLX

IOhannes Anthiochenæ eccl'iæ preſbyter, in ſcripturis ſanctis veterũ lectiõe diues, cũ apud Antiochiã aliquot annis docuiſſet grãmaticam, cœpit clericũ velle profiteri, factuſq; ſucceſſione legitima preſbyter, ad diuinas lectiones ſe cõtulit, qbus doctior effectus, tãtum in declamãdis homilijs valuit, q̃ ſimilem ſuo tempore neminem habuerit. Scripſit ſatis inſtructũ volumen.

Contra Timotheanos. li.1 Homilias plures ad populũ. li.1.
Et alia multa.

Claruit Zenonis auguſti tẽporibus. Anno dñi. CCCCLXXX.

THeodolus p̃bʳ natiõe Italus, vir ĩ diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibꝰ lr̃is nobiliter doctus, veniẽs de Italia in Cæleſyriã, ibidẽ p̃sbyter & tandẽ eps ordinatus memorat, multaq; ſcribẽs

& cõpo-

& cõponens, nomen suũ transmisit ad posteros. De cuius opusculis ego tantum reperi opus metricum de miraculis veteris testamẽti & fabulis poetarum, cui titulum imposuit.

Aeglogarum lib.1. Aethiopum terras.
De cõsonantia scripturarũ lib.1. De cæteris nihil reperi.

Claruit an. dñi CCCCLXXX sub Zenone augusto, sub q̃ & morit

EVgenius epus Carthaginẽsis in Aphrica, vir doctus & sanctus trinitatis indiuiduæ confessor publicus, multas ab Arrianis iniurias sustinuit, sub Hunerico rege Vvandalorũ, qui post Gensericum patrem suũ Christianos persequebat in Aphrica. Nã cũ alijs episcopis multis, linguis abscissis, in exiliũ missus fuit. Scripsit autem plena fidei & eruditiõis nõnulla opuscula. De qbus subiecta ferũtur.

Expositio fidei catholicæ, lib.1. Altercatio cũ Arrianis habita, li.1
Apologeticus pro fide lib.1. Ad eccleſiã suã dũ ī exiliũ pg. epi.1
Alia nihilominus scripsisse dicit, sed ad notitiam meã non venerũt.

Claruit tpibus augusti Zenonis. Anno dñi. CCCCLXXX.

FElix papa tertius, natione Romanus, post sanctum Simplicium pontificẽ sedit in cathedra Petri annis octo, vir bonus, doctus, & sanctus, qui zelo fidei accensus, Petrũ & Achaciũ Eutycianos episcopos dãnauit, relegãs in exiliũ. Hic ob eam rem synodum Romæ celebrãs, multa ad eccleſiasticã vtilitatem constituit, & scripsit.

Decretum synodale, lib.1. Flauio Boetio. mi.conn.
Epistolas decretales plures lib.1.

Morit sub Anastasio imperatore. An. dñi. CCCCXCIII. Indict. I.

GEnnadius Massyliẽsis eccleſiæ p̃sbr̃, vir ī diuinis scripturis eruditissimus, & secularium lrarũ non ignarus, græco simul & latino ad pfectũ ĩstructus eloquio, mlta cõscripsit opuscula, & de græco in latinũ sermonẽ nõ pauca volumina antiq̃rũ patrũ traduxit. De suis aũt scriptis ipse p se in fine illustrium virorũ subiecta recensuit.

De fide sua ad Gelasiũ papã, lib.1. Aduersus Nestorium, lib.6
Aduersus Eutycen, lib.9 Aduersus Pelagium, lib.3
Aduersus oẽs hæreses, lib.8
De illustribus viris lib.1. Iacobus cognomento.
De hæresi mille annorum lib.1.

Scripsit hæc & alia q̃dã, sed ad notitiã meã necdũ venerũt. Claruit (sub Anastasio imperatore. Anno dñi. CCCCXC.

GElasius papa primus, natiõe Afer, sedit post Felicẽ in põtificatu annis q̃tuor, vir sanctus & in diuinis scripturis eruditissimus,

mox

mox inito põtificio munere, Manichæos quos ī vrbe reperit, in exiliũ misit, & libros eorũ apud basilicã sanctæ Mariæ maiorẽ publice cremauit. Multa pro eccleſiastica vtilitate constituit, & plurima contra hæreticos scripsit. De cuius opusculis subiecta feruntur.

Decretum synodale, lib.1. Necessariũ rerũ dif.
Contra Arrianos, lib.2 Cõtra Eutycẽ & Nestorẽ, lib.5
Hymnorũ instar Ambrosii, li.1. Epistolarũ ad diuersos, lib.1.
Orationes plures & graues. Et q̃dã alia, Gradalia, Alleluia & Tractus cũ p̃fationibus ad missam cõgruẽtes ordinauit, & libros sctõrũ patrũ autẽticos ab apocryphis seq̃strauit, sicut habet dis.15. Sctã Ro.

Morit imperãte Anastasio augusto. Anno dñi. CCCCXCVI.

FAustus ex abbate Lirinẽsis monasterij, eps Regiensis in Gallia, vir quidẽ doctus & eloquẽs, sed Pelagiano errore fœdatus, vnde & opuscula eius inter apócrypha cõputant, sicut patet. 15. di. Sancta Rom. Tandẽ à beato Fulgẽtio Ruspẽsi epo correptus & emẽdatus, errorẽ deseruit, & ad veritatem catholicæ fidei reuersus est, in cuius rei argumẽtũ egregiũ volumẽ ædidit cõtra pristinos errores, q̃d de gratia dei p̃notauit. De cuius opusculis ferunt. Idem volumen.

De gratia dei, lib.1. Aduersum Arrianos, lib.1.
Cõtra Anthropomorphitas, li.1.
De spiritu sancto lib.1. Fides catholica in vni.
Ad Gratũ diaconũ cõtra Nesto. li.1. Ad Felicẽ præfectũ lib.1.
Homiliæ plures ad populum.

Claruit sub Anastasio imperatore. Anno dñi. CCCCXC.

FVlgentius eps Ruspẽsis in Aphrica, vir in diuinis scrituris eruditissimus, & in secularibus literis nobiliter doctus, ingenio subtilis, sensu profundus, eloquio dulcis, disertus & nitidus, ad docẽdũ facilis, ad arguẽdũ acer, ad psuadẽdũ idoneus atq̃ mitissimus fuit, qui nõ minus vitæ sanctimonia, q̃ sciẽtia scripturarũ clarissimus effulsit. Scripsit multa egregia volumina. De qbus subiecta feruntur.

De gr̃a dei & libero arbi. lib.7 De sancta trinitate lib.1.
De veritate p̃destinationis, lib.2 De remissione peccatorũ, lib.2
Altercatio cũ Trasemũdo rege, li.1. Regula veræ vitæ, lib.1.
De p̃destinatione ad Monimi, lib.3 Literæ tuæ fili chariſſi.
Ad Ferrandum diaconem, lib.1. Epl'a tua sctẽ fr̃ & condi.
De cõtinentia coniugali, lib.1. Epl'am tuã sancte sollici.
De virginitate ad Probam lib.1. Spiritali desiderio atq̃.
De oratione ad eundem lib.1. Dñæ in Christo pluri.

De charitate ad Eugipiũ abbatẽ lib.1. Vtinã ſctẽ frater tanta.
De pœnitentia ad Venantiã, lib.1. Sicut vera lux nullate.
Ad Theodorũ ſenatorem, lib.1. Vt ignotus corpore.
Ad Gallam viduam, lib.1. Ante menſes aliquot.
De fide ad Donatum, lib.1. De myſterio mediatoris, lib.3
De ſacramẽto incarnationis, li.1. Epiſtolarũ ad diuerſos, lib.1.
Sermonum multorum, lib.1. Homiliæ q̃q; innumerabiles, li.1
Quæſtionum diuerſarũ, lib.1. Adã ſine a, Abel ſine b, &c. li.1.
Mitologiarũ ad Catũ preſbyterũ lib.3 Quãuis inefficacem pet.
De obſtrufis ſermonibus lib.1. Ne de tuoꝝ præceptoꝝ.
Virgiliane cõtinẽtiæ moraliza. lib.1. Expetebat quidem leui.
De immenſitate filij dei, lib.1. De paſſione domini, lib.1.

Sed & alia mlta ſcripſiſſe dicit, q̃ ad notitiã meã nõ venerũt. Erat em̃ tã græco q̃ latino ſermone ibutus. Notãdũ vero q̃ libri de Adã ſine a titulus eſt. Liber ſine lris. ſ. de Adã ſine a, de Abel ſine b, de Cain ſine c, & ſic de cæteris ſcdm cõſequẽtia lrarũ. In libro aũt cuius titulus eſt, Expoſitio Virgilianę cõtinẽtię ſcdm philoſophos morales, mirabili induſtria auꝝ in luto (vt fic dicã) q̃ſiuit, & inuenit, dũ opus poetę ad phyſicã rationẽ inclinauit. Scripſit hoc opus ad quẽdã diaconũ. Aliud vero mitologiarũ ad Catũ p̃ſbyterũ Carthaginẽſem, & de abſtrufis antiq̃ꝝ ſermonibus ad Calcidiũ grãmaticũ, iã ſenẽ, cũ ipſe adhuc iuuenis eſſet, & lrarũ humanitatis ſcholæ doctor & rector. Claruit tpibus Traſemundi regis Vvandalorũ, catholicas eccleſias perſequẽtis ſub Anaſtaſio imperatore. Anno dñi. D.

LErrãdus diaconus eccleſiæ Carthaginẽſis, ad quẽ S. Fulgẽtij ſupradicti nõnulla extãt opuſcula, vir in diuinis ſcripturis & ſtudioſus & eruditus, & nõ minus ſctitate cõuerſatiõis, q̃ doctrina venerabilis. Ferũ q̃dam viuacis ingenij cudiſſe volumina, de qbus ad notitiã meã ſubiecta tm̃ peruenerũt. Ad Regiũ comitem.

De. vij. regulis innocẽtiæ, lib.1. Socialis vitæ labori.
Ad ſanctũ Fulgentium, epi.1. Epiſtolarũ ad diuerſos, lib.1.

Claruit cũ Fulgẽtio ſub Anaſtaſio imperatore. Anno dñi. D.

ANaſtaſius papa ſecũdus, natiõe Romanus, ſedit poſt ſanctũ Gelaſiũ põtificẽ anno vno, mẽſibus decẽ, vir q̃dẽ eruditus, ſed ab Achatio Cõſtãtinopolitano eẽpo ſeductus, nõ diu poſt debitas luit pœnas erroris. Cũ em̃ neceſſitati naturæ vellet obſequi, inteſtina cũ fecibus à deo pcuſſus miſer effudit, vt patet. 19. diſt. Anaſtaſius. Et hic infamis papa ſecũdus fuit. Scripſit ad Anaſtaſium imperatorem.

De pa

De pace eccleſiæ epiſt.1. Exordium pontificatus.

Alias quoq; fertur ſcripſiſſe epl̃as, ſed in manus noſtras non venerũt. Moritur diuino iudicio percuſſus, cũ Achaciũ Conſtãtinopolitanũ eẽpm, ab eccleſia damnatũ & eiectũ ab exilio reuocare occulte voluiſſet ſub Anaſtaſio auguſto. Anno dñi. CCCCXCVIII.

PAſchaſius Romanæ eccleſiæ diaconus, vir doctus & ſanctus, pater pauperum, eleemoſynarum largitioni totus intentus, tantæ virtutis & ſanctitatis extitit, vt eius Dalmaticæ attactu dæmoniacũ fuiſſe curatum poſt mortem Gregorius papa ſcribat in quarto libro Dialogorũ. Huius animam in pœnis purgatorij vidit ſanctus Germanus Capuanus epiſcopus, ob nihil aliud torqueri, niſi q̃ in electione Symmachi papæ Laurentium ipſe magis elegerit, & in hac ſentẽtia, licet cum pace perſeuerauerit vſq; ad mortem. Scripſit (Gregorio teſte) inſigne volumen contra errores Græcorũ.

De ſpiritu ſancto, lib.3 Et quædam ali

Claruit ſub Anaſtaſio imperatore. Anno dñi. D.

SYmmachus papa, natione Sardus, vir doctus & ſanctus, non ſine diſcordia partium Laurentij põtificatum adeptus poſt Anaſtaſium, ſedit annis quindecim, mẽſibus ſex. Homo in pauperes clemẽs & munificus, clerum dilexit, eccleſias ditauit, ex vrbe fugauit hæreticos. Habita ſynodo Romæ centum vinginti epiſcoporum de obiectis criminibus, ſe canonice purgauit, & Petrũ Rauennatis epiſcopũ cum ſuis complicibus in exiliũ truſit. Scripſit quaſdam epl̃as & non contemnenda opuſcula. De quibus ego reperi.

Decretum primæ ſynodi, lib.1. Propter frequentes am.
Decretum ſynodi Romanæ, lib.1. Cũ in vnũ apud beatum.
Geſta alterius ſynodi Romanæ, lib.1. Quarta ſynodus habi.
De exceſſibus clericorum, lib.1. Bene quidem fraterni.
Epiſtolarum ad diuerſos lib.1.

Moritur ſub Anaſtaſio imperatore. Anno dñi. DXV. Indictione. 8 14. Calend. Auguſti. Cui Hormiſda papa ſucceſſit.

SYmmachus Patricius, ſenator & conſul Romanus, ſocer Boetij, philoſophus & rhetor inſignis, ac Chriſtianæ fidei cultor magnificus, quem Theodericus rex Italiæ ob ſuſpitionem affectatæ libertatis vnà cũ Boetio apud Papiam in exilium relegauit, ac non poſt multũ temporis crudeliter iugulauit. Qui cum eſſet vir eruditus & eloquentiſſimus, fertur nõnulla compoſuiſſe opuſcula, De quibus ego tantum reperire potui volumen quidem breue, ſed elegans.

Epistolarum ad diuersos, li.1. Nempè derides q̃ dei Decæteris nihil vidi. Morit imperãte Anastasio, à Theoderico rege Italię interẽptus apud Rauẽnã. Anno dñi. DXXIIII. Indictiõe scđa.

AVitus epʒ Viennẽsis, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus lr̃is doctissimus, theologus, rhetor, & poeta clarissimus qui nõ minus vitę sanctitate q̃ eruditiõe scripturaʒ suo tpe in pretio fuit. Scripsit tam carmine q̃ soluta oʳone non pauca opuscula sed ad meã notitiã pauciſſima venerunt. E quibus ferunt heroico & eleganti metro composita subiecta.

De origine mundi	li.1.	De peccato originali	li.1.
De sententia dei	li.1.	De diluuio mundi	li.1.
De transitu maris rubri	li.1.	De virginitate ad Fuscinã sororẽ	
Epistolarum ad diuersos,	li.9.	Homiliaʒ multaʒ,	li.1. (li.1.

Et alia multa. Claruit sub Zenone & Anastasio principibus. Anno domini. D.

GOdelbertus presbyter, in diuinis scripturis iugi exercitatiõe doctus, & veteʒ lectiõe diues, atq; in secularibus lr̃is eruditissimus theologus profundus, orator clarus & poeta insignis, ingenio subtilis & ornatus eloquio, scripsit heroico metro clarissimũ opus p hiſtorias & allegorias elegãtissime currẽs ab intio mundi vsq; ad partum virginis. Cuius operis titulus est.

Allegoriæ scripturarum,	li.4.

Sed & alia plura scripsit.

Claruit vt ferunt temporibus Anastasii Augusti. Anno dñi. D.

EVgipius presbyter & abbas, in scripturis sanctis eruditus, & in lectione libroʒ sancti Augustini singulariter deuotus, atq; in literis secularių artiũ sufficiẽter instructus, vita quoq; & cõuersatione monasticæ institutõis pręclarus, ad quẽ sancti Fulgẽtij Ruspẽsis nõnullæ ferunt epl'æ. Scripsit quæ dã necessaria opuscula. De quibus ego tm̃ reperi subiecta. Volumẽ grãde capitula habẽs trecẽta ex libris beati Augustini epi defloruit, ad Probã. Cuius sic incipit.

Prologus	epi.1.	Dñæ merito venera.	
Liber autem sic,	li.1.	Quòd ad te scripsi ho.	
Vitam sancti Seuerini monachi			li.1.
Regulam monachorum eius			li.1.

Claruit sub Anastasio Imperatore, secundum Honorium presbyterum. Sed secundum Sygebertum, tunc claruit sub Tyberio Constãtino tpibus Pelagij papæ, 2. Anno dñi. DLXXX.

BEnedictus abbas Cassinensis primus & fundator, patria Nursen sis, institutor & princeps monachoʒ occidentaliũ, vir sanctissimæ cõuersationis, & prophetico spũ illustratus, de cuius ordine multi & eruditissimi & sanctissimi viri deinceps claruerũt, infinitos populos verbo & exemplo ab iniqtate conuertit ad Chr̃m. Ex cuius ordine Romana sedes põtifices habuit decẽ & octo. Cardinales plus q̃ ducẽtos. Archiepos in diuersis eccl'iis mille sexcẽtos, epos quatuor fermè milia. Abbates ĩsignes, q doctrina & scriptis claruerũt vel vita, quindecim milia septingẽtos. Canonizatos aũt & sanctoʒ cathalogo insertos, vt veteʒ monumẽtis instruimur, qndecim milia sexcẽtos. Exceptis illis quoʒ in oĩbus his ad nos noĩa nõ venerũt. Et de his illustribus viris nr̃i ordinis iã quatuor libros speciales cõscripsimus. in qbus q̃rundã noĩa & si nõ oĩm signauimus. Sãctus aũt Benedictus scripsit luculento sermone & præcipua discretione.

Regulam monachorum	li.1.	Ausculta o fili p̃cepta	

Habet capitula septuagintatria.

Sub hac regula viginti ordines militãt quos in primo libro de illustribus viris nr̃i ordinis singulatim expressimus, q̃uis apud nos aliq rari sint. Claruit sub Iustino seniore. Anno dñi. DXXX. Et morit sicut nõnl'i volũt. Anno dñi. DXLII. Indictõe V. die. XXI. mẽsis Martij cũ esset annoʒ. LXII. sabbato sanctę Paschæ. Sed Marianus Scotus Cõputista egregius aliter scribit, dicẽs sic: Si sctũs p̃r Bñdictus abbas sicut aliq scribũt. XII. Cal'. Apri, sabbato sanctæ Paschę obijt. Anno dñi. DCI. videt obisse. Nisi em̃ in anno. XCVI. añ istũ annũ obitus eius nõ habet, quia tũc si natus valde paruus fuit. Morit ergo sctũs p̃r Benedictus scđm hãc Mariani supputationẽ, vltimo anno Mauricij Imperatoris. Anno videlicet dñi. DCI. Aetatis suę plus minusve nonagesimo. Indictione. IIII. XII. Caleñ. Aprilis.

BOetius Manlius Seuerinus, consul ordinarius Romanus, phũs, orator & poeta insignis, in diuinis scripturis doctus, & in secularibus lr̃is oĩm suo tpe eruditissimus, gener Symmachi patricij fuit. Vir greco & latino copiosissimè ĩbutus eloquio, quippe q multa volumĩa tã Aristotelis q̃ alioʒ phõrum de Attica lingua trãstulerit in latinã, ingenio subtilis, sensu prõptus atq; catholicus, sermone nec Tullio inferior, quẽ scti Bñdicti cõstat amicitiã habuisse, & in mõte Cassino cũ Tertullio Placidi monachi p̃re senatore in eius mẽsa comedisse. Scripsit mlta p̃clara volumina, de qbus ego reperi subiecta.

Ad Symmachum soceʒ suum. Romanæ vrbis patricium.

De ſancta Trinitate, li.1.
De vnitate Trinitatis, li.1.
De duabus naturis in Chriſto, li.1.
De fide ad Iohannē diaconem, li.1.
De vnitate & vno, li.1.
De Iſagogis Porphyrij li.2.
In ſecundā eiuſdem æditionem li.1.
In cathegorias Ariſtotelis, li.2.
In Perihermenias eiuſdem li.1.
In æditionem eiuſdem ſecundā li.6
De diuiſionibus, li.1.
De diffinitionibus li.1.
Ad cathegoricos ſyllo. introdu. li.1.
In topicā Ciceronis li.6.
De differētijs topicis li.4
De ſyllogiſmo cathegorico li.2.
De ſyllogiſmo hypothetico li.2.
De hebdomadibus li.1.
De Arithmetica li.2.
De Muſica li.5.
De philoſophica conſolatione, li.5.
In Geometriam Euclidis li.3.
De diſciplīa ſcholariū vt aliq volūt, li.1.
De locis rhetoricis, li.1.
Epiſtolarum ad diuerſos li.1.

Alia quoq; nōnulla ſcripſiſſe dr, ſed ad notitiā meā nō venerūt. Moritur eodē anno quo Symmachus patricius & Iohānes papa ſub Anaſtaſio Imperatore, iuſſu Theoderici regis ad Rauēnā poſt diuturnum exilium in carcere iugulatus. Anno dñi. DXXIIII. Indictione. II. Et ſub nomine Seuerini cathalogo ſanctorū inſertus dicitur.

HOrmiſda papa, natiōe Campanus, poſt Symmachū pontificē præfuit eccl'iæ annis nouē, vir bonus, doctus & ſtrēnuus, qui Romæ cōgregata ſynodo, Eutychianā hæreſim dānauit, ac Manichęos rurſum pullulantes, libris errorū cōbuſtis, in exiliū relegauit. Scripſit inter cætera ingenij ſui opuſcula.

Decretum ſynodale, li.1.
Ad Iuſtinum Auguſtum epi.1 Interea q̄ ad vnitatem.
Ad clericos ſecundæ Syriæ epi.1. Lectis l'is dilectionis.

Epl'as

Epiſtolas plures ad diuerſos li.1.

Moritur ſub Iuſtino ſeniore Auguſto. Anno dñi. DXXI. Indictiōe XIIII. VIII. Idus Auguſti. Iohannes ſucceſſit.

EVodius eps Ticinēſis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium l'arū nō ignarus, ſingularis eloquentiæ, tam grēcè q̄ latine, miſſus ab Hormiſda papa Conſtantinopolim in cauſis fidei ad Anaſtaſiū Imperatorē hęreticū, multis acceptis iniurijs vnà cū ſocijs ab vrbe depellit, dicēte Anaſtaſio. Quid nobis mādata porrigitis, q ſub nullius ditiōe ſumus? Oportet Romanū pontificē nobis obedire, nō etiā p̄cipere. Scripſit aūt Euodius ad Symmachum papam.

De fide catholica li.1.

Et quędā alia. Claruit ſub Anaſtaſio Imperatore. Anno dñi. DX.

IOrdanus ex monacho eps Gothorū, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & in ſecularibus l'is competēter eruditus, ingenio mitis & apertus eloquio, ſcrutator tēporū & rerū geſtarū ſcriptor inſignis. Fertur quædam p̄clara cōpoſuiſſe volumina, de q̄bus ad meā notitiā pauciſſima peruenerunt. Reperi enim tantum.

Hiſtoriarum li.2.

In quorū primo recēſuit geſta Romanorū, in ſcdo vero originē & geſta Gothorū vſq; ad finē regni ipſorū. Claruit aūt ſub Iuſtiniano Imperatore. Anno dñi. DXXX.

FAuſtus monachus, & diſcipulus ſanctiſſimi p̄ris nr̄i B̄ndicti, natione Italus, vir ſcia & moribus venerabilis, cū ſeptē annorū eēt, diuo patri Benedicto à parētibus ſuis fuit oblatus, à quo tandē poſt p fectā regularis propoſiti inſtitutionē, cū beato Mauro miſſus fuit in Galliā ad cōſtruendū cœnobiū vbi in magna ſanctitate multis annis cōuerſatus, mortuo ſancto Mauro ad montē Caſſinū reuerſus eſt. Petentibus aūt fratribus. Scripſit claro admodū eloquio ad Bonifacium Romanæ vrbis pontificem ſecundum.

Vitam ſancti Mauri abbatis li.1.

Claruit ſub Phoca Imperatore. Anno dñi. DC.

IVſtinianus Imperator magnus, Iuſtini ſenioris ex ſorore nepos, imperauit poſt annis. XXXVIII. vir magni & excellentis ingenij, locum inter Eccleſiaſticos ſcriptores merito acquiſiuit, qui & contra hæreticos volumē clariſſimū æ didit, & Romanas leges amplius q̄ in duobus milibus libris iacētes p manus Iohānis patricij, Theophili ac Dorothęi cōſulū mirabili breuitate correxit. Nā oēs cōſtitutiōes pricipū q̄ in multis volumīibus habebant, ad. XII. libros redigēs

Codicem

Codicē appellauit. Rursum leges singulorū magistratuū & iudicum q̄ vsq; ad duo millia pene librorū (vt diximus) erāt extensæ, ad nūerū quinquaginta librorū i tribus voluminib⁹ redigēs, Codicē, Digesto rū siue Pādectarū nūcupauit. Quatuor etiā institutionū libros cōposuit, i q̄bus nucleus legū cōprehēdit & exponit. Nouas q̄q; leges q̄s ipse statuerat, in vnū volumē redegit. Oīm librorū itaq; Iustiniani imperatoris q ad nos peuenerūt, ordo est iste subiectus, videlicet.

Codex Iustiniani	lib.12	Hæc quæ necessario.
Digestum siue pandecta,	lib.50	
Institutionum,	lib.4	Imperatoriam maiestā.
Epitoma legum	lib.1.	De incarnatiōe dñi cōtra Euty. li.3
Aduersum ep̄os Africanos, li.1.		Quis dubitet eū & alia, p̄sertim epistolas & mīras & elegātes scripsisse, q̄ ad manus nr̄as nō venerūt. Hic tandē in senectute sua amens & stultus effectus morit. Anno domini DLXV. Indictione. xiij. Iustinus iunior ei successit.

DIonysius abbas Romanus, cognomēto (vt fert) exiguus, vir certe ingenio & scīa magnus atq; clarissimus, in scripturis sanctis eruditus, & in disciplina secl'ariū lr̄arū nobil'r doctus, græco & latino eloquio clarus, cōputista & calculator tpm egregius. Scripsit latino sermone nonnulla opuscl'a. De q̄bus ego tantum reperi subie-

Cyclū paschalē magnū	lib.1.	(cta, Annorū. DXXXII.
De ratiōe festi paschalis,	lib.1.	Paschalis festi rationem.

De cæteris nihil reperi. Transtulit aūt de græco in latinū vitā S. Bachomij abbatis, librū q̄q; Gregorij Emisæni de cōditiōe hoīs, & scripta Protherij Alexādrini ep̄i ad Leonē papā, & q̄dā alia. Inchoauit aūt cyclū suū anno dñi. DXXXII. q fuit vltimus annus magni cycli paschalis, qui semel exactus, in eundem semper reuertitur.

Claruit ergo sub Iustiniano imperatore magno. Anno dñi. DXL.

FEcūdus ep̄s Ermianēsis, in scripturis sctīs veterū lectiōe & diues & eruditus, atq; in secularibus lr̄is sufficiēter doctus. Ferī nōnulla pro ædificatiōe legētiū scripsisse volumīa. De q̄bus ad nos tm̄ puenit opus grāde & eximiū elegāti stilo cōscriptū, & magnis veterū Pro defensiōe triū capitulorū, lib.12 (authoritatibus instructū.

Claruit sub Iustiniano imperatore. Anno dñi. DXL.

IVstinianus ep̄us Valentinus, vir in diuinis scripturis eruditus, & humanarū lr̄arū non ignarus, de vna matre tres fratres habuit episcopos, Iustū vc; Nebridiū, & Elpidiū, viros doctos & eruditos, q varia cōscripserūt opuscl'a, q̄ tñ ad man⁹ nr̄as minime venerūt. Ip̄e

autem

autē inter cætera composuit ad quendā Rusticum nomine.

De quinq; quæstionibus,	lib.1.	Et quædam alia.

Claruit in Hispania sub Iustiniano imperatore. Anno dñi. DXL.

IVstus Orgelitanæ eccleſiæ ep̄s, frater p̄fati Iustiniani p̄sulis, vir & ipse in scripturis sanctis exercitatus & doctus, in exponēdis diuinis & canonicis voluminibus excellētis ingenij. Scripsit satis elegans & cōmendabile volumen scholastico sermone.

In Cantica Canticorum	lib.1.	Et alia multa.

Claruit cū fratre suo sub Iustiniano imperatore. Anno dñi. DXL.

APrigius eccleſię Pacēsis Hispaniarū ep̄s, in diuinis scripturis doctus, & in secularibus lr̄is eruditissimus, ingenio subtilis, & lingua disertus, tā gl'iose & profunde sacras scripturas exposuit, vt in eius cōparatiōe veteres scriptores nō exposuisse videret̄ur. De cuius opuscl'is extat insigne volumē subtili sensu & illustri sermone

In Apocalypsin Iohānis, lib.1.		In Cantica Canticorum, lib.1.

Alia quoq; multa ædidit, quæ ad manus nostras non venerunt.

Claruit temporibus Theodoti regis Gothorum, sub Iustiniano imperatore magno. Anno dñi. D. atq;. XXX

CAssiodorus monachus, & abbas cœnobij apud vrbē Rauennatēsem, vir in diuinis scripturis valde doctus, & i secularibus lr̄is oīm suo tpe facile eruditissimus, nō minus sanctitate q̄ scīa clarissimus effulsit. Hic primū fuit Cācellarius Theoderici regis Italiæ, & senator Rauēnatis, ac Romanæ vrbis cōsul, postea cōtemptis vanis honoribus seculi pro dei amore monachus factus est. Extūc studiū literarū humanitatis ad expositionē sanctarū scripturarū cōferēs, multos elegātissimos tractatus cōposuit. De cuius opuscl'is subiecta ferunt, Ex persona tā sui q̄ regis Theoderici scripsit.

Epl'arum ad diuersos,	lib.28.	
De ratione animæ,	lib.1.	Cum iam susceptī.
In totū Psalterium,	lib.1.	Beatus vir, &c. Nimis.
Institutionē diuinarum lectionū,	lib.2	Cū studia secularium,
In Cantica Canticorum,	lib.1.	Salomon inspiratus.
Institutionē secularium literarū,	lib.9	Intentus nobis est de.
Historiā tripartitā comportauit	lib.12	Vtiliter nimis in capi.
Catalogū cōsulū Romanorū,	lib.1.	De etymologijs lib.1.
Sacerdotē prænotatū	lib.1.	De schematibus & tropis lib.1.
Memoriale scripturarū,	lib.1.	De orthographia, lib.1.
Cōplexiones in Apocalypsin, li.1.		In epl'as canonicas lib.7

In actus apostolorum. li.1
Alia quoq; multa cõposuit, q̃ ad notitiã nr̃æ lectionis non venerunt.
Claruit tp̃ibus Iustini senioris vsq; ad imperiũ Iustini iunioris pene finem, annos habẽs ætatis plus q̃. xcv. Anno dñi. DLXXV.

ARator sacrosanctæ Romanæ ecclesiæ subdyaconus, vir in diuinis scripturis exercitatus, & in secularĩ disciplinaq; literis nobiliter doctus, carmine valẽs & prosa, ingenio subtilis, eloquio clarus & nitidus, scripsit valde insigne volumen ad Florianum quendam abbatem metro compositum.

In actus apostoloꝝ.	li.2	Vt sceleris Iudæa sui.
Ad Florianũ abbatẽ.	epi.1	Qui meritis florẽ ma.
Ad Vigilium papam.	epi.1	Mœnibꝰ vndosis bel.

Et quædam alia quæ non vidi.
Arator iste poeta clarissimus & theologus insignis, Codicẽ in actus apl̃oꝝ quẽ elegãti metro cõposuit, papę Vigilio añ cõfessionẽ sancti Petri. vij. Idus Aprilis, multis epis & viris doctis p̃sentibus obtulit, eumq; iubẽte põtifice magna pte publice corã oñibus recitauit. Hora labẽte papa Vigilius codicem, venerabili Surgẽtio primicerio in scrinio locãdũ tradidit, vt eius lectionẽ vacãte tẽpore pficeret. Cuius sanctitatẽ oẽs viri docti obnixe rogabãt, quatenus librũ ex integro corã eis legi p̃ciperet. Quod cum fieri præcepisset in ecclesia sancti Petri ad vincula, religiosoꝝ & nobiliũ laicoꝝ magna turba cõuenit, atq; ip̃o Aratore recitãte distinctis verbis ambo libri quatuor vicibus sunt auditi, cũ vno die medietas libri tãtũmodo legeret propter assiduas repetitiones, quas auditores cum multiplici fauore postulabãt. Vbi nũc his tẽporibus tale studiũ literaq;? Vbi amor sciẽtiæ salutaris? Religiosi nostri & nobiles clerici quoq; & pontifices non libros sed cẽsus cumulant, nõ literas sed auaritiã colũt. Iam legit Antimachus plura carmina, & recedẽtibus singulis vix vnicus Plato inuenitur & remanet. Sed de his importune iam loquimur. Claruit Arator sub Iustiniano imperatore. Anno dñi. DXL.

VIctor ep̃s Cũmenensis ecclesiæ Africanę, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobiliter doctus pro defensione triũ capituloꝝ à Iustiniano impatore & Eutycio ep̃o vrbis Cõstãtinopolitanę in Aegyptũ exilio relegatus fuit, vñ rursus euocatus Cõstãtinopolim, dũ impatori & ep̃o obtrectatoribus eorũdẽ capituloꝝ resisteret, in monasteriũ eiusdẽ vrbis custodiẽdus mittit, atq; in eadẽ dãnatione, vt dicũt p̃manẽs moriť. Scripsit inter cętera

tera sui ingenij opuscula, ab initio mũdi vsq; ad primũ Iustini iunioris imperij annũ. De rebus gestis & bellis ecclesiasticis valde vtilem. Historiam. li.1 Pro defensiõe triũ capituloꝝ. li.1
Et quædam alia.
Claruit sub Iustiniano imperatore. Anno dñi. DXL.

GRegorius papa primus ex monacho ordinis sancti Benedicti, patria Romanus, post Pelagiũ pontificẽ sedit in cathedra Petri annis. xiij. mẽsibus. vi. vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus lr̃is vtiq; doctissimus, theologorum princeps, splẽdor philosophoꝝ, & rhetoꝝ lumẽ, vita & cõuersatiõe integer atq; sanctissimus, cui diuinas scripturas explanãti, spũs sanctus aliq̃tiens visibili specie apparuit, eiq; archana mysterioꝝ earũdẽ in visibili magisterio reseravit. Hic Romæ apud sanctũ Petrũ habita synodo viginti quatuor episcopoꝝ, multa ad eccl̃iæ vtilitatẽ constituit, & decretũ immunitatis monasterioꝝ promulgauit. Scripsit aũt plura necessaria volumina. De quibus ferũtur subiecta.
Ad Leandrum Hispaleñ. episcopum.

Moraliũ in librum Iob.	li.35	Inter multos sæpe.
De cura pastorali.	li.2	Pastoralis curæ me.
Dialogoꝝ de miraculis sct̃oꝝ	li.4	Quadã die nimis quo.
In Cãtica cãticorum.	li.4	Postq̃ à paradisi gau.
In Ezechielem prophetã.	li.2	Dei oñipotẽtis aspira.
Homiliæ euãgelioꝝ. 40.	li.2	Dñs ac redẽptor noster.
Explanatio. 4. euãgelioꝝ bre.	li.4	Matthęus sicut in or.
In. 7. psalmos pœnitẽriales.	li.1	Si ille rex.
Epistolarum ad diuersos.	li.10	Gregorius ep̃us seruus.
Rationale diuinorum.	li.1	(al̃. Valde necessarium.
Prœmioꝝ no. & ve. test.	li.1	De sacramẽtis. li.1

Cũ adhuc esset leuita ex persona Pelagij papæ conscripsit valde insignẽ epl̃am ad Heliam Aquilegiẽsem ep̃m, nolẽtẽ tria capitula Calcedonẽsis synodi suscipere, quæ inter epl̃as eius nõ habeť. Ferť & alia cõplura cõscripsisse, vcz in prophetas, ĩ libros Regũ, in libros q̃q; Moysi, & in alias scripturas sanctas q̃ post mortẽ eius necdũ multiplicatę, æmuli sui nequissimi gloriæ & sanctitati eius inuidentes igni eas cõbusserũt, sicut Iohannes diaconus in libro vitæ eius conquerit. Moritur autem beatissimus papa Gregorius secundo anno Phocę imperatoris, qui fuit dñi Sexcentesimus quintus. Indictione octaua. 4. Idus Martij, multis coruscãs miraculis.

LEander eps Hispalēsis ex monacho, pria Carthaginēsis prouinciæ Hispaniæ, pre natus Seueriano, vir studiosissimus, & tā in diuinis scripturis q̄ in secularibus lris nobiliter eruditus, suauis eloquio, ingenio pstātissimus, vita quoq; & cōuersatōe sanctus & deo dilectus, cuius pdicatōe & industria Hermigildus filius Leuigildi regis Gothorū Arriani, ad fidei orthodoxæ cōfessionē reductus, in vigilia Paschæ à pre hæretico interfectus martyriū coronam accepit. Cuius frater Richardus mox vt defuncto pre, regnū suscepit, instāte & pdicante Leādro, hæresi renūtiauit, & totā gentē Vvesogotorū sibi subditam, ad fidē catholicā cōuertit. Ad hūc Leandrū btūs Gregorius volumina commentariorū in Iob æddidit. Scripsit aūt & ipe nōnulla opuscula. De qbus ferunt subiecta. Cū propter fidē catholicam esset ab Arrianis relegatus in exilium. Scripsit

Aduersum hæreticos li.2.
Cōtra instituta Arrianorū li.1.
De virginitate ad Florētinā, li.1.
Ofones duplici ēditōe in psal. li.1
De cōtēptu mortis ad frēm, li.1.
De sacrificiorum laude. li.1.
Epistolarum ad diuersos li.1.

Sed & alia nōnulla æddidit, quę ad notitiā meā nō venerūt. Claruit anno dñi. DXC. sub Mauricio Imperatore. Morit sub Richardo deuotissimo Gothorū principe, miraculis clarens.

PRiscianus grāmaticus, pria Cæsariēsis, vir in secularibus lris eruditissimus, græco & latino peritus eloquio apud Cosdrā regem Persarū in ptio magno habitus. Scripsit in arte grāmatica quędā præclara volumina, quę apud veteres in magna authoritate habebantur. E quibus ista feruntur. Ad Iulianum patricium.

De partibus orationis li.2.
De constructione li.1.
De accentibus li.1.
De Cosmographia li.1.
De naturalibus quæstionibus ad cos. li.1.

Alia quoq; nōnulla scripsisse dicit, quę ad notitiā meā nō venerunt. Claruit vt qbusdā placet, temporibus Cosdræ regis Persarū, & Heraclij Imperatoris. Anno dñi. DCXX.

MArcus monachus & discipulus sancti pris Benedicti, & ab eo familiarissime dilectus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus lris peritissimus, orator & insignis poeta, moribus & cōuersatōe præclarus. Scripsit post beatū Gregoriū papā, superaddens aliqua heroico carmine elegantissime currente.

Vitā sancti Benedicti li.1. Et quædam alia.

Claruit vsq; ad imperium Heraclij Augusti. Anno dñi. DCX.

Fortuna

FOrtunatus eps Pictauiensis, natione Italus, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus lris eruditissimus, ingenio subtilis, eloquio disertus & nitidus, carmine & prosa excellens inter cunctos suæ ætatis doctores nō minus sanctitate conuersatiōis, q̄ scientia eruditōis clarus effulsit. Hic virtute sancti Martini à dolore oculorum liberatus, pro agenda gratiarū actione Thuronis ad eius sepulchrum venit, & Pictauis progressus, primo presbyter, deinde epūs ibidem ordinatus, magna doctrina & religione claruit. Scripsit eleganti carmine multa vtilia & deuota opuscula. De qbus ego tantum vidi subiecta. Ad sanctam Radegundem regis Thuringorū vltimi filiam, & regis Francorum captiuam: postea Pictauiensis cœnobij abbatissam, versu hexametro.

Excidium regni Thuringorum li.1.
Conditio belli tristis.
Ad Iuuinium de Radegunde li.1.
Aonias auido qui lā.
Ad Iustinum iuniorem li.1.
Glria summi pris natiq;
Ad Sophiam Augustam li.1.
Cui meritis cōpar nu.
In persona Radegundis li.1.
Post patriæ cineres,
In laudē Martini episcopi li.1.
Lumē Aplicū cū spar.
De Leoncio venerabili epo, li.1.
Inter quos genuit radi.
De eodem laudis li.1.
Agnoscat oīe seculū.
Hymnorum septuagintaseptem li.1.
Agnoscat oīe seculū.
De miraculis sancti Martini li.4.
Vitā scti Hilarij Pictauiēsis li.1.
Ad Oporicum vitę suę li.1.
Vitā sancti Maurilij epi. li.1.
Eplarum ad diuersos li.1
Carminum ad amicos li.1.
Rex regionis apex, &.

Alia quoq; multa cōposuit, quæ cū breuia sint, sub librorū noie nolui cōsignare. Plura em epitaphia & versus breues scripsit qs vidi. Claruit sub Iustino iuniore Augusto. Anno dñi. DLXX.

GRegorius eps Thuronensis ex monacho discipulus quondā sancti Auiti præsulis Auernorū, vir doctus, & nobilis, mitis quoq; & humilis, tātæ sanctitatis & puritatis extitit, vt etiā in vita miraculis choruscauerit. Hic Aplorum Petri & Pauli limina visitans, à btō papa Gregorio cū maxima reuerētia & charitate, vt vere sanctus susceptus est & amicus singularis & vnicus ab eo dilectus. Scripsit simplici & aperto sermone nonnulla volumina. De qbus extant.

De laude sanctorum martyrum li.1.
Hieronymus pbr.
De vita quorundā confessorum li.2
Statuerā illa tantū scri.
De miraculis, s. Iuliani martyris li.1.
Magnū in nobis quo.

De miraculis ſancti Martini. li.4
Hiſtoria Francoꝝ. li.10
Epitoma eiuſdē. li.1
Scripturus bella regū.
Chronica eccl'iaſticę hiſtorię. li.1
Cætera quæ cōpoſuit, ad notitiā lectionis noſtræ nōdum venerunt.
Claruit temporibus Mauricij imperatoris. Anno dñi. DC.

MArtinus eps Dumienſis cœnobij rector quōdam & abbas, vir tam in diuinis ſcripturis q̄ in ſecularibus literis eruditus, veniens à partibus orientis in Galliā, Sueuoꝝ populū doctrina & miraculis ab Arriana impietate ad rectā fidē cōuertit, regulas orthodoxæ fidei cōſtituit, monaſteria cōdidit, eccl'ias reformauit. Scripſit ad Mitonem regē Galitiæ de quatuor virtutibus quas cardinales appellāt, inſtructū volumen quod prænotare voluit.
Formulā honeſtæ vitæ. li.1
Gloriofiſſimo & tran.
Epl'aꝝ moralium. li.1
Et quædā alia quæ nō vidi.
Claruit ſub Theudemiro rege Sueuoꝝ, imperiū Cōſtantinopolitanum gubernāte Iuſtiniano auguſto. Anno dñi. DXL.

PAterius Romanæ eccleſiæ notarius & ſecundicærius, vir in diuinis ſcripturis iugi ſtudio exercitatus, & literarum ſecularium nō ignarus, colligēs oīa diuinæ ſcripturæ teſtimonia, p quæ beatus Gregorius papa obſcura ſuæ expoſitionis dilucidauit, tres libros ædidit, duos vc3 de teſtimoniis veteris teſtamēti, & vnū de teſtimoniis noui teſtamēti, ipſumq̄ codicem prænotauit.
Teſtimoniorum. li.3
Dū btiſſimi atq̄ ap'lici.
De cęteris nihil vidi. Claruit Romę eodē tpe q̄ Gregorius papa vniuerſali eccl'iæ p̄fuit, & eo hortāte p̄fatū volumē cōportauit. Imperiū tenēte Mauricio auguſto, & poſt eū Phoca. Anno dñi. DC.

COlumbanus primus fundator & abbas Luxouiēſis cœnobij, natione ſcotus, vir eximiæ ſanctitatis, meriti & doctrinæ, pater multorum milium monachorum, & monaſteriorum pluriū fundator, diuini verbi ſeminator egregius, ex hybernia veniēs in Galliam & Germaniam, velut olim Druidum princeps, cultus diuini & cœnobia auxit & famulos. Cum adhuc iunior eſſet magnū ſtudium literis ſanctis īpendit, adeo vt elegāti ſtilo ſcripſerit.
In totū pſalteriū cōmētarioꝝ. li.1
Et quaſdā ad frēs ep'las.
Moritᵉ ſub Mauricio impatore. Anno dñi. DXCVIII. Indictione prima, vndecimo Calendas Decembris.

IOhannes epiſcopus Conſtantinopolitanus, natione cappadox vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ineſtimabilis abſtinētiæ

nētiæ & ſanctitatis, adeo intentus eleemoſynis & opibus pietatis, vt impator Mauricius aduerſus eū auaritiæ zelo pmotus, oēs pauperes mendicātes de ciuitate Cōſtātinopolitana expelli p̄ciperet. Scripſit græco ſermone ad ſanctū Leādrū ep̄m Hiſpaleñ. de q̄ ſupra diximꝰ.
De ſacramēto baptiſmi. li.1
Epiſtolaꝝ ad diuerſos. li.1
Et quædā alia. Claruit ſub Mauricio impatore. Anno dñi. DC.

LIcinianus Carthaginis Spartarię ep̄s, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularium literarum non ignarus, poſt multa ſtudioꝝ exercitia apud Conſtantinopolim ab emulis ſuis veneni poculo extinctus eſt ſub Mauricio impatore. Nec eum lęſit mors ſubita, dicente ſcriptura: Iuſtus quacunq; morte præ occupatus fuerit, in refrigerio erit. Tunc enim veraciter viuere incipit, cum bonis operibꝰ ornatus ad Chriſtū per mortem nunq̄ moriturus vadit. Scripſit aūt nō contemnēde lectionis quædā opuſcula. De quibus adhuc nullum videre merui. Fertur autem eius opuſculum,
De ſacramēto baptiſmatis. li.1
Ad Eutropiū abbatē ep'laꝝ. li.1
Ad diuerſos q̄q; ep'laꝝ. li.1
Et quædam alia.
Claruit ſub Mauricio imperatore. Anno dñi. DXC.

SEuerus Malacitanæ vrbis ep̄s, ſocius & collega quondā præfati Liciniani antiſtitis, vir in ſcripturis ſanctis eruditus, & in ſeculariū literaꝝ diſciplinis nobiliter doctus, ingenio acutus, eloquio clarus. Scripſit cōtra Vincētiū Cæſarauguſtanæ vrbis epiſcopū, qui de catholica fide in Arrianā prauitatem fuerat deuolutus.
Correctorium. li.1
De virginitate ad ſororē. li.1
Epiſtolaꝝ ad diuerſos. li.1
Claruit Anno dñi. DLXXX. ſub Mauricio imperatore, ſub quo & moritur.

EVtropius ep̄s Valētinæ eccl'iæ, quōdā abbas monaſterij Sirbitani ordinis ſancti Benedicti, ad quē Licinianus ep̄s adhuc in p̄fato cœnobio cōmorātē multas cōſcripſit ep'las, vir tā in diuinis ſcripturis q̄ in ſecularibꝰ literis magnifice doctus, & monaſticis diſciplinis apprime imbutus. Cū adhuc eſſet abbas, ſcripſit ad Licinianū ep̄m cur baptizatis infantibus poſt hæc tribuatur.
Chriſmatis vnctio. li.1
De cohertiōe monachoꝝ. li.1
Et plures epiſtolas ad diuerſos.
Claruit tēporibus Mauricij imperatoris. Anno dñi. DC.

IOhannes epiſcopus Gerundēſis ex monacho ordinis noſtri, natione Gothus, ex prouintia Luſitanię, vir ī diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditᵉ, moribus q̄q; & cōuerſatiōe clarᵉ, græco & latino

ſermone

sermone doctus & inclytus fuit, q cũ adolescẽs Cõstãtinopoli amore discẽdi peteret septẽnio elapso ad Hispanias reuersus est. Quẽ rex Leuigildus cũ ad Arrianã impietatẽ vellet traducere & nõ posset, p decenniũ duro satis exilio dãnauit. Inde à Richardo rege Christianissimo reuocatus, monasterium cõdidit, vbi fratribus suis verbo & exemplo regularis disciplinæ tramitem ostendit. Scripsit.

Exhortatoriũ ad monachos, lib. 1. Additiones in Chronicã, lib. 1.
Alia quoq; multa cõposuit, quæ ad notitiã meam non venerunt.

Claruit sub Richardo Vvesogothorũ rege Christianissimo in Hispaniis, tẽporibus Mauricij & Phocæ imperatorũ. Anno dñi. DC.

MAximus Cæsaraugustanæ vrbis epũs, in diuinis scripturis doctus, & in secularibus nõ mediocriter eruditus ingenio promptus, & nitidus eloquio, carmĩe excellẽs & prosa, æ didit vtroq; stilo satis p̃clara volumina, q̃ ad notitiã lectionis nr̃æ adhuc minime venerũt. Fert aũt eius insigne volumẽ & opus amœnum.

De gestis Gothorũ in Hispaniis lib. 1.

Claruit temporibus Phocæ imperatoris. Anno dñi. DCX.

IOnas monachus & discipulus S. Colũbani abbatis & socius peregrinatiõis eius, natiõe Scotus, vir studiosus, eruditus & scia clarus non minus religione q̃ doctrina venerabilis, ad mr̃orũ æ dificatiõnẽ rogantibus fratribus compositio sermone scripsit.

Vitã sancti Columbani, lib. 1. Vitã sancti Attalæ monachi, lib. 1
Vitam sancti Eustasii abbatis, lib. 1.

Claruit sub Heraclio imperatore. Anno dñi. DCXXX.

LEontius Neopolitanæ vrbis insulæ Cypri epũs, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium litterarũ non ignarus, vita quoq; & conuersatione clarissimus, & dignus deo præsul. Scripsit inter cætera ingenij sui opuscula, volumen insigne de actibus & conuersatione admirabilis illius patriarchæ Alexandrini, qui ob incredibilem pietatem & miserationẽ in pauperes cognominatus est.

Iohannes eleemosynarius lib. 1, De cæteris nihil reperi.

Claruit temporibus Phocæ imperatoris. Anno dñi. DCX.

ISidorus iunior, epũs Hispalẽsis post Leandrũ, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus l̃ris nulli suo tpe secũdus, ingenio subtilis, sensu clarus, eloquio cõpositus, carmine excellens & prosa, nõ minus sanctitate q̃ doctrina insignis effulsit. Hic dr̃ iunior ad differẽtiã senioris episcopi Cordubensis, cuius supra fecimus mẽtionem, vel alterius etiam, qui eum præcessit, Hispalensis episcopi.

Scripsit

Scripsit aũt iste Isidorus iunior multa præclara opuscula. De quibus dũtaxat reperi subiecta. Ad Braulionem episcopum.

Etymologiarum	lib. 20	Disciplina à discendo.	
In Genesim allegorice	lib. 1.	Historia sacræ legis.	
In Exodum,	lib. 1.	Quædam mysteria.	
In Numeris,	lib. 1.	Ideo hic liber vnus.	
In Leuiticum,	lib. 1.	Sequens Leuiticus li.	
In Deuteronomium,	lib. 1.	Liber Deuteronomij.	
In Iosue,	lib. 1.	Post mortem Mosi.	
In Iudicum	lib. 1.	Historia Iudicum.	
In Regum,	lib. 4	Post librũ Iudicũ sequit	
In Ruth	lib. 1.	In Paralipomenon	li. 2
In Esdrã & Neemiam,	lib. 3	In Tobiam,	lib. 1.
In Iudith,	lib. 1.	In Hester,	lib. 1.
In Iob,	lib. 1.	In Psalterium	lib. 1.
In prouerbia Salomonis,	lib. 1.	In Ecclesiasten	lib. 1.
In Cantica Canticorũ	lib. 1.	In librum Sapientiæ	lib. 1.
In Ecclesiasticum	lib. 1.	In Esaiam prophetã	lib. 1.
In Hieremiam,	lib. 1.	In Ezechielem	lib. 1.
In Danielem prophetã,	lib. 1.	In. XII. prophetas minores,	li. 12
In Machabæorum,	lib. 2		
In quatuor Euangelia,	lib. 4	Liber generationis, &c.	
In epistolas Pauli	lib. 14	In epl'as canonicas	lib. 7
In Actus apostolorum,	lib. 1.	In Apocalypsin	lib. 1.
Interpretatiõis noui & vet test.	lib. 2	Dño meo & dei seruo.	
Procemiorum,	lib. 1.	Quinq; libri Mosi	
Differentiarum	lib. 1.	Inter deũ & dominum.	
De ortu & obitu sanctorum,	lib. 1.	Adã protoplastus & co.	
Ad sororem contra Iudæos	lib. 2	Dñæ sanctæ, flore so.	
Synonymorũ vel soliloquiorum	lib. 2	Venit nuper ad manus.	
De illustribus viris	lib. 1.	Osius Cordubensis ciui.	
De summo bono sententiarum,	lib. 3	Summũ bonum deus est.	
De origine officiorum,	lib. 2	Ea quæ de officijs di.	
De sancta trinitate,	lib. 1.	De corpore & sanguine dñi, li. 1.	
De officio missæ,	lib. 1.	Decretum canonum	lib. 1.
De cõputo & natura rerũ	lib. 1.	De proprietate rerũ,	lib. 1.
Sermonum	lib. 1.	Ecclesiasticarũ dogmatum,	lib. 1
Lamentum pœnitentis	lib. 1.		

De astronomia lib.1.
Historiã seu Chronicã lib.3
De grammatica & vocabulis, lib.1.
Allegoriarum quoq; lib.1.
De hæresibus, lib.1.
Dño & filio charissi.
De cosmographia lib.1.
Mysteria sacræ scrip.
Epl'arum ad diuersos lib.1.

Alia quoq; multa scripsisse dicit, quæ ad notitiam meã nõ venerunt. Claruit sub Heraclona imperatore filio Heraclij. Anno domini. DCXXX. temporibus Sisebuti regis Gothor; in Hispania, & ob sanctissimam vitam & conuersationem suã catalogo sanctor; insertus est, cuius festum celebratur. xviij. Calend. Februarij.

CAesarius ex monacho Lirinẽsis cœnobij epus Arelatẽsis, vir in diuinis scripturis valde eruditus, ingenio placidus, eloquio dulcis & ornatus, & mira sniar; breuitate decorus, vita & cõuersatione sanctissimus, quippe q; ab adolescẽtia sua monasticis disciplinis institutus, abbas Lirinẽsis multo tpe fuit. Scripsit nõ spernendæ lectionis quæ dã præclara opuscula, quę monasticis & religiosis, deo; dicatis personis valde necessaria & vtilia sunt. De quibus extant.

De gratia & libero arbitrio lib.1.
Sermonum ad monachos, lib.1.
Decretũ triũ cõcilior; Arelat. li.3
Vereor in Christo ve.
De cæteris nihil reperi.

In tertio sermone, qui est de pugna monachi cõtra vitia, & se & eos, quibus loquitur, professores & monachos ordinis & regulæ sanctissimi patris nostri Benedicti confitet. Claruit tẽporibus Cõstantini imperatoris filij Heraclij & filiorum eius. Anno dñi. DCLXX. sub quibus, synodo Arelatensi gloriose præsedit.

ANdoenus qui & Dado, epus Rothomagensis, natione Gallicus, frater sancti Adonis monachi, vir doctus at q; sanctissim⁹, fundator cœnobij Resbacensis, cum esset eruditus tam in scripturis sanctis q; etiam in literis secularibus, scripsit elegantissimo stiloa d Rupertum episcopum Parisiensem.

Vitã S. Eligij epi Nouiomensis, lib.3 Et quædam alia.

Claruit multa sanctitate virtutibus & signis, temporibus Constantini supradicti imperatoris. Anno dñi. DCLX.

THeodorus septimus archiepus Cantuariẽsis à Vitelliano papa cõsecratus, natione Græcus ex Tarso Ciliciæ monachus ordinis nostri in vrbe Roma, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nulli suo tpe secũdus, græco & latino sermone peritissimus, carmine quoq; excellẽs & prosa, & nõ minus sanctitate

tate q; scientia clarus, habita synodo in Anglia, mlta ad Anglicanæ ecclesiæ vtilitatẽ cõstituit. Scripsit aũt inter cætera ingenij sui monimenta, egregiũ opus de qualitate pœnitẽtiæ iniungẽdæ his q in multis criminibus deliquissent. Cuius operis titulus est.

Pœnitẽtiale Theodori, lib.1. Epl'as nõnullas ad diuersos.

Moritur autẽ nõ sine opinione sanctitatis, sub Iustiniano minore imperatore. Anno dñi. DCXC. Indictione. III. Anno ætatis suæ. LXXVIII. Episcopatus autem sui. XXII.

LEo papa secũdus, natiõe Siculus, sedit in cathedra Petri post Agathonẽ mẽsibus dũtaxat vndecim, vir in diuinis & secularibus scripturis eruditissimus, græca & latina lingua sufficiẽter instructus, subtilis & eloquẽs, & non minus sanctus q; doctus, transtulit de græco in latinũ sextã synodũ, quæ tẽpore Agathonis papæ prædecessoris sui celebrata fuit in vrbe Cõstantinopoli, in qua damnatus est Macharius Antiochenus epus cum cõplicibus suis, Cyro, Sergio, Honorio, Pirrho, Paulo & Petro epis, qui vnã volũtatẽ & operatiõnẽ tñ in dño nostro Iesu Christo dogmatizabãt. Scripsit etiam.

Epl'as multas ad diuersos, lib.1. Et quædam similia.

Moritur sub Cõstantino imperatore filio Cõstantini. Anno domini. DCLXXVII. Indictione quinta. v. Nonas Iulias.

ADamãnus pr̃sbr̃ & abbas monasterij Huensis, q̃d S. Colũban⁹ quondã cõstruxit in insula Scotiæ, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, seculariũ quoq; lrar; nõ ignarus, ingenio cautus & dulcis eloquio, vita & cõuersatione præclarus, nõ sine opinione sanctitatis, pater multor; monachor; fuit. Scripsit inter cętera satis compositio sermone volumen.

De locis terræ sanctæ, lib.1. Et quasdam epl'as.

Claruit sub Iustiniano iuniore augusto. Anno dñi. DCXC.

BEnedictus abbas in Britãnia, vir in diuinis scripturis & studiosus & eruditus, at q; regularis disciplinę cõseruator & dilatator egregius, scripsit isigne opusculũ ad monachos, in q̃ oẽs regl'as sanctor; patrũ regulæ beatissimi patris nostri Bñdicti cõferens, ostẽdit q; oĩm alior; regulæ eædem consonent, & illa à nulla penitus discordet. Ob hãc causam codicem suum prænotauit.

Concordiam regular;, lib.1. Scripsit & alia.

Claruit sub Cõstãtino ĩperatore. Anno dñi. DCLXX.

ADelmus epus occidẽtaliũ Saxonũ ex abbate Maildubẽsis cœnobij in Scotia ordis S. Benedicti, vir deuotus & eximię sctitatis

in ſcripturis ſ̃ctis ſtudioſus & doct⁹ atq; in ſecularibus lr̃is in Anglia ſuo tpe oĩm eruditiſſimus, carmine excellẽs & proſa, p̃dicator verbi diuini feruẽtiſſimus. Scripſit gemino ſtilo quẽdã inſtructa volumina De q̃bus ego tm̃ reperi ſubiecta. Cũ adhuc abbas eẽt iubẽte ſynodo gẽtis ſuę, ſcripſit aduerſus errorẽ Britonũ inſigne & vtile opus.

De celebratione Paſchæ li.1.
De virginitate ſanctorꝫ metrice li.1. Oĩpotens genitor mũ.
De eadem re proſaice li.1. Reuerẽdiſſimus Chriſti vir.
Epl̃as plures ad diuerſos li.1.

Alia quoq; multa ſcripſiſſe legiſ, quæ ad notitiã nr̃æ lectiõis nõ venerũt. Claruit ſub Iuſtiniano minore. Anno dn̄i. DCLXXX.

CEolfridus poſt Benedictum ſecũdus abbas monaſterij ſanctorꝫ Petri & Pauli Apl̃orum in Anglia ordinis ſancti Benedicti, p̃ceptor & nutritor Bedæ presbyteri, vir deuotus & eruditus, ac regularis diſciplinæ gubernator ſtrẽnuus. Scripſit ad regẽ Pictorꝫ petentem ſatis prolixam epl̃am in modum libelli.

De obſeruatione Paſchæ, li.1.

Claruit in Anglia tpibus Iuſtiniani iunioris Imperatoris. Anno dn̄i DCLXXX. Tandẽ cũ limina viſitãs Apl̃orꝫ reuerteret, moritur in ciuitate Lingonenſi. Anno ætatis ſuæ. LXXIIII.

EGidius monachus ordinis ſancti Benedicti, natione Græcus, in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus literis peritiſſimus, medicus, philoſophus, & poeta inſignis, & non minus conuerſatione quàm ſcia venerabilis. Scripſit non ſpernendæ vtilitatis quædam opuſcula, de quibus ego duntaxat reperi ſubiecta. Opus inſigne metro compactum.

De pulſibus, li.1. Ingenij vires modicis.
De venis quoq; li.1. Dicit hinc vena q̃ fit.
De alijs nihil vidi.

Claruit ſub Tyberio Imperatore. Anno domini. DCC.

BEda monachus & presbyter monaſterij ſanctorꝫ Petri & Pauli Apoſtolorum, quod eſt in Anglia, ordinis ſancti Benedicti, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus, & valde eruditus, atq; in ſecularibus literis peritiſſimus, philoſophus, aſtronomus, calculator, & poeta inſignis, grẽci ſermonis nõ ignarus, ingenio præſtãs, eloquio nõ curioſus, dulcis tñ & cõpoſitus. Multa ſcripſit volumina, in q̃bus acumen ingenij eius comprobatur. Hic cum eſſet ſeptẽ annorꝫ cura propinquorum datus fuit educandus Benedicto abbati, ac deinde Ceol-

Ceolfrido dicti monaſterij Muramutha cunctumq; ex eo tempus vitæ in eiuſdem monaſterij habitatõe pagens, omnẽ meditãdis ſcripturis operã dedit atq; inter obſeruãtiã diſciplinæ regularis, & q̃tidianã cantãdi in eccleſia curã ſemp aut diſcere, aut docere, aut ſcribere dulce habuit. Nonodecimo aũt ætatis ſuæ anno diaconatũ, tricesimo p̃ſbyteratus gradũ, vtrũq; p miniſterĩ Iohannis ep̃i, iubente Ceolfrido abbate ſuſcepit, ex quo tpe accepti presbyteratus vſq; ad finẽ vitæ ſuæ ſubiecta opuſcula compoſuit.

In Geneſim vſq; ad Iſaac, li.4
In Numeros li.1.
In Deuteronomium, li.1.
In principium Regum
In Regum triginta quæſtionum li.1.
De ædificatione templi li.2.
In Ioſue, li.1.
In Paralipomenon, li.2.
In Prouerbia Salomonis li.3.
In Eccleſiaſten li.1.
In Cantica canticorum li.6.
In Eſdram & Neemiam li.3.
In Tobiam, li.1.
In Eſaiam prophetam li.2.
In Ezechielem li.1.
In duodecim prophetas minores li.12.
In Euangelium Marci li.4.
In Euangelium Lucæ li.6.
Homilias Euangeliorum li.2.
In Epiſtolas Pauli li.14.
In Epl̃as Canonicas, li.7
In Actus Apoſtolorum, li.2
In Apocalypſim li.3.
De temporibus & natura rerum li.1.
Aliud minus volumen, li.2.
Scintillarꝫ ex ſententijs patrum li.1.
Geſta Anglorum. li.5.
Flores beati Gregorij in Cantica li.2.
Geſta diuerſorꝫ ſanctorꝫ, li.1.
Vitam ſancti Alberti ep̃i li.2

In Exodum li.1.
In Leuiticum, li.1.
De tabernaculo & vaſis eius. li.3.
Dilectiſſimo fratri no.
Hortatur nos vas elec.
In Iudicum li.1.
Parabolæ græcè, lati.
Scripturis iuuãte grã.
Eximius ſacræ inter.
Liber ſancti p̃ris nr̃i.
In Hieremiam li.2
In Danielem li.1
Expoſitionẽ Euãgelij.
Btũs Euãgeliſta Lucas
Exordiũ nr̃æ redẽpti.
Iacobus &c. dixit de.
Actus vero Apl̃orꝫ, &.
Apoca. ſancti Iohãnis.
De natura rerꝫ & rõne.
Dn̄s dicit in Euãgelio.
Britannia oceani inſu.
In expoſitione Cãtici
De paſſione ſancti Felicis li.1.
Chronicam ſui cœnobij li.2.

Martyrologium li.1.
Hymnorum diuerso carmine li.1.
Epigrãmata heroico metro, li.1.
Lectiones in vetus testamẽ. li.1.
Distinctiones in Hieremiam, li.1.
De Christo & ecclesia, li.2.
De arte metrica li.1.
De Schematibus, li.1.
De Orthographia li.1.
Primo deus globũ cæ.
De locis sanctis li.1.
Lectiones noui testamẽti li.1.
Distinctiones in Iob li.1.
De cantico Abacuc li.1.
Qui notitiam metricæ
Solet aliquotiens in.
Epistolarum ad diuersos, li.1.

Alia insup multa æ didit, quę ad nostræ lectõis notitiã non venerunt. Huius opuscula etiã adhuc eo viuente & sem p noua scribente, tantæ authoritatis erant, vt ordinatõe præsulũ Angliæ in eccl'ijs publice legerent. Cũq; in homiliarũ impositiõe nomen ex more authoris venerabilis Bedæ presbyteri scriberent, aliter eũ cũ viueret, p̃dicare nõ valentes, obtinuit vsq; in hodiernũ diem titulus semel à principio attributus, vt Beda venerabilis potius dicat̃ q̃ sanctus. Viuentẽ em̃ aliter nũcupare (& si sanctus fuerit) nõlicebat. Sunt q; alias rõnes huius titu li venerabilis fingant, alij ex inscriptione Epitaphij, alij cæcum fuisse Bedam somniãtes. Sed errãt, qm̃ Beda nec cæcus fuit, nec sepulchro eius tale epitaphiũ inscriptũ nouimus. Et q̃dem nisi breuitati consulerem, deliramẽta hæc facillime confutarem. Morit̃ sub Leone Imperatore. Anno domini. DCCXXXII. Indictione. XV. Aetatis suę Anno. LXXII. pridie Caleñ. Iunij.

GRegorius papa secũdus, p̃ria Romanus, sedit in carhedra Petri post Cõstantinũ põtificẽ annis sedecim, mẽsibus nouẽ, vir certe doctus atq; sanctissimus, q̃ Bonifaciũ monachũ Anglicũ natione Moguntinũ ordinauit ep̃m. Scripsit plena eruditiõis quædam opuscula, de q̃bus ferunt̃ subiecta. Ad interrogata Iustiniani.
Responionum li.1.
Ad Iohannẽ ep̃m Cõstãtino. li.1.
Contra Leonem Augustũ li.1.
Epistolarum ad diuersos, li.1.

Morit̃ sub Leone Imperatore. Anno dñi. DCCXXXI. Indictione XIIII. III. Idus Februarij cui Gregorius tertius successit.

BOnifacius primus archiep̃s Moguntinus, natiõe Scotus, monachus ordinis sc̃ti Bñdicti, cũ eẽt puer quinq; annorũ, à parẽtibus suis monasterio in Anglia, quod Mischele dicit̃, oblatus est, in quo literis ac moribus studium impendens, vir & doctus & sanctissimus euasit. Ordinatus aũt presbyter, amore peregrinãdi pro Chr̃o venit in Germaniã, ibiq; p̃dicãs verbũ dei, à Gregorio papa prio ep̃s Moguntinensis ordinatus est, & ab eius successore Gregorio tertio in archiep̃m & primatem Germaniæ sublimatus. Qui cũ esset vir eruditus, non tm̃ verbo, sed & scriptis commissam sibi docebat plebem. De cuius opusculis ego tantum reperi.

Epistolarum ad diuersos li.1.
Vitam quorũdam sanctorũ, li.1.

Moritur in Frisia prædicãs, martyrio coronatus, tpibus Pippini Imperatoris. Anno dñi. DCCLV. Indictione octaua. Episcopatus sui Anno. XXXVI. Nonis Iunij. Cuius corpus beatus Lullus quẽ post se ordinauerat archiep̃m, ad monasteriũ Fuldense in Buchonia situm reduci fecit, & honorifice sepeliri.

VErus ep̃s Hispalẽsis prouinciæ Beticæ vbi Isidorus olim præsulatum gerebat, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarũ nõ ignarus, ingenio acutus, sermone luculentus, nõ minus vita q̃ eruditõe spectabilis. Scripsit ad ædificationẽ fideliũ, & p̃cipuẽ Arãticę Galliarũ ecclesię virtutibus & miraculis claram.
Vitam Eutropij episcopi. li.1.
Et quædam alia. Claruisse dicit̃ tpibus Pippini Imperatoris. Anno dñi. DCCLX.

VValafridus abbas sancti Galli vt dicit̃, natiõe Germanus, vir in diuinis scripturis studiosus & in secularibus lr̃is oĩm suo tpe doctissimus, ingenio & eloquio clarus, carmine valens & prosa, monarcha disciplinę regularis, & multorũ pater monachorũ. Scripsit ad ædificationẽ oĩm fidelium deuote legentium.
Vitam sancti Galli prosaice, li.1.
Eandem postea metrice li.1.
De officijs diuinis li.1.
Epistolas plures ad diuersos.

Et alia nõnulla scripsisse dr̃, quæ ad manus nostras non venerunt. Claruit tpibus Augusti Tiberij. Circa annos dñi. DCC.

GRegorius papa tertius Romanæ & vniuersali Ecclesiæ præsedit post Gregorium secundum annis vndecim, vir pius, clemens, atq; sanctissimus, & tam in secularibus literis, q̃ in diuinis scripturis eruditissimus, græca & latina eloquentia insignis, habita Romæ synodo Leonem & Constantiũ Imperatores, imagines sanctorum contemnentes excõmunicauit, ac de imperio deposuit. Scripsit etiam inter cętera ad eosdem Imperatores.
Commonitorium li.1.
Contra eosdem li.1.
Ad eosdem. li.1.
Epl'arum ad diuersos li.1.

Et quædam alia. Moritur sub Leone & Constantio Imperatoribus. Anno Domini. DCCXLII. Indictione Decima, Quarto Calendas Decembris.

Iohannes

IOhannes monachus & p̄sbyter, cognomēto Chrysoras, natiōe Damascenus ex Syria, vir in diuinis scripturis & in secularibus literis eruditus, & nō minus vita q̄ scientia clarus, animatus & prouocatus scriptis Gregorij papæ tertij, q̄bus impugnabat errorē Leonis imperatoris. Scripsit & ipse Græcis suis græco sermone.

Contra Leonem imperatorem lib.2

Et quædā alia. Claruit sub Leone imperatore. Anno. DCCXXX.

VVillibaldus primus epūs Eistetensis, natione Scotus, frater sanctæ Vvalpurgis virginis abbatissæ Heidēhemensis, monachus & discipulus sancti Bonifacij martyris, ordinis sancti Benedicti, vir doctus atq; sanctissimus, ingenio & eloquio clarus. Scripsit ad ædificationem fidelium, petēte sancto Lullo archiepiscopo Moguntino satis illustri sermone.

Vitam sancti Bonificij epi lib.1. Illustrem igitur ac vere.

Nescio si quid amplius ædidit.

Claruit sub Pippino patre Caroli magni. Anno dñi. DCCLX.

ZAcharias papa natione Græcus, post Gregorij tertiū præfuit vniuersali ecclesiæ annis decē, vir doctissimus, q̄ propter eruditionē & vitæ sanctitatē optimis pōtificibus cōparādus iure censet. Quatuor libros dialogorū beati Gregorij papæ magni de latino in græcū trāstulit, & plures latini sermonis ignaros, lectiōe eorū illuminauit. Scripsit etiā de sua vena latino sermone valde elegantes

Ad diuersos epl̄as lib.1. (& vtiles.

In quibus ad sanctum Bonifacium archiep̄m Moguntinū plures extant. Moritur sub Pippino biennio ante martyriū eiusdē sancti Bonifacij. Anno dñi. DCCLII. Indictione quinta. Idibus Marcij

ALcuinus siue Albinus monachus & diaconus, abbas monasterij S. Martini Thuronēsis, natiōe Anglicus, S. Bedæ p̄sbr̄i q̄ndā auditor, vir ī diuinis scripturis eruditissimus, & in secularium literarū peritia nulli suo tpe secūdus, carmīe excellēs & prosa, de Britannia ab impatore Carolo magno euocatus, in tāta familiaritate apud eū habitus est, vt impatoris mḡr̄ deliciosus fuerit appellatus, cuius magisterio ipse impator oībus liberaliū artiū disciplinis initiari satagebat. Scripsit mlta p̄clara volumina, de q̄bus feruntur.

De sancta trinitate & fide, lib.3
Ad quæstiones Fredigisi lib.1.
Ad Eulaliam de ratione animæ, lib.1.
Ad Guidonē comitem de virtutib, lib.1.
Dño glorioso Carolo im.
Desiderantissimo filio.
Charissimę in Chr̄i cha.
Dilectissimo filio Guid.

Sentētiarū

Sententiarum, lib.1.
In Cantica Canticorū lib.1.
In euangeliū Iohannis lib.7
In Apocalypsin Iohannis lib.1.
In Genesim, lib.1.
In Ecclesiasten, lib.1.
In epl̄as Pauli, li.14

De adoptione filiorū dei lib.1.
De ecclesiasticis dogmatibus, lib.1.
Speculum paruulorum, lib.1.
De noīm dei proprietate, lib.1.
Vita S. Vedasti episcopi lib.1.
Epl̄arum ad diuersos, lib.1.
Venerabili & in Christi.
Credimus vnum deum.
In scriptura diuina le.
Ad discipulos dialogus lib.1.
Enchiridion in q̄busdā psal. li.1.
De artibus liberalibus, lib.1.

Alia quoq; multa scripsisse dr̄, q̄ tamē ad notitiā meā non venerunt.

Claruit sub imperio Caroli magni. Anno dñi. DCCLXX.

ISuardus monachus ordinis S. Benedicti, natione Gallus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarū nō ignarus, ingenio promptus & clarus eloquio, iussu Caroli imperatoris magni post Eusebiū, Hieronymū, & Bedam ex scripturis veterū cōportauit gesta & passiones sanctorū martyrum, cōfessorum & virginū in vnum nō paruæ quantitatis volumen, quod nos prænotare solemus.

Martyrilogium, lib.1. Et quædam alia.

Claruit sub eodē Carolo imperatore. Anno dñi. DCCLXX.

PAulus monachus Cassinensis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, natione Italus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis nobilr̄ doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, propter scientiā literarū apud Carolū imperatorē in magno pretio habitus fuit. Hic olim ante cōuersionē suā diaconus fuit Aquilegiensis ecclesiæ, & Desiderij vltimi regis Longobardorū cancellarius, & cū eodē captus à Carolo in Galliā ductus, demū monachus factus est Scripsit tā metro q̄ prosa nō pauca volumina. De q̄bus ego tm̄ reperi subiecta. Rogatu Aldeburgæ filiæ Desiderij regis addidit.

Ad Chronicā Eutropij, lib.2
Vtā Gregorij papæ primi lib.1
Vitā sancti Benedicti metrice lib.1.
Gesta Longobardorum, lib.6
Hymnos plures diuerso metro, lib.1.
Epistolarum ad diuersos, lib.1.
Gesta epoꝝ Metensiū, lib.1.
Vitā S. Arnulphi epi, lib.1.
Septentrionalis plaga.

Iussu Caroli ordinauit historias & lectiones p totū annū singulis festiuitatibns sanctorū cōgruentes. Et alia multa digessit & scripsit.

Claruit eiusdē Caroli magni tpibus. Anno dñi. DCCLXXX.

ADrianus papa primus, natione Romanus, post Stephanũ tertiũ sedit in põtificatu annis viginti tribus, vir doctus atq; sanctissimus, apud Carolũ imperatorẽ in maximo honore habitus, multa ad vtilitatẽ eccl'iasticã constituit, & fœlicianã hæresim in synodo trecẽtorũ quinquaginta episcoporũ iussu Caroli impatoris apud Frãcfurdiã dãnauit. Qui cũ studiosus & eruditus eẽt in scripturis diuinis libros tredecim epl'arũ sancti Gregorij papæ abbreuiauit in duos, vtiliora decerpẽs. Scripsit etiã de sua vena ad Leonẽ iuniorẽ & Constãtinũ filiũ eius imperatores Cõstantinopol'.

De veneratione imaginũ. li.1 Ad Carolũ imperatorẽ. li.1.
Epl'arum ad diuersos. li.1.

Morit Carolo magno ĩperãte anno dñi. DCCXCV. Indictione. 3.
In die natalis dñi. 7. Calẽdas Ianuarij.

RVggandus eps Metensis, Pippini regis ex sorore nepos, nobilitatem gñis nobilitãs sanctis moribus & studio scripturarũ, corporũ sanctorum martyrum venerator egregius, clerum & populum sibi cõmissum verbo & exemplo ad iustitiam erudire cupiẽs. Scripsit pro clericis Metẽsis eccl'iæ satis instructã & vtilem.

Regulam canonicorum li.1 Et quædam alia.

Hic corpa sctõrũ martyrũ Gorgonij, Naboris & Nazarij, de Roma in Frãciã trãstulit, & corpus sancti Nazarij in monasterio Laurissa, tũc ordinis diui Benedicti Vuormaciẽsis diocœsis recõditum est.

Claruit sub Pippino rege pr̃e Caroli imp. Anno dñi. DCCLX.

LEo papa tertius, natiõe Romanus, post Adrianũ pontificẽ sedit annis viginti, vir in scripturis tã diuinis q̃ secularibus valde eruditus, morum quoq; & vitæ sanctimonia clarissimus, q̃ Carolũ cognomẽto & ope magnũ ad imperiũ Romanorũ vnxit, & hãc dignitatem à græcis in Frãcos trãstulit. Scripsit inter alia.

Epl'arum ad diuersos. li.1

Morit sub Carolo idibus Iunij. Anno. DCCCXVI. Indictione. 9.

HAymo tertius epũs Halberstatẽsis eccl'iæ in Saxonia ex abbate Hirsfeldẽsis cœnobij ordinis sancti Benedicti, natiõe theutonicus, Alcuini monachi quondam auditor, ad quẽ Rabanus Fuldensis tũc abbas. 22. libros de vniuerso composuit, vir certe vndecunq; doctissimus, diuinarum scripturarũ sagacissimus interpres, in declamandis homilijs ad populum excellentis ingenij fuit. Hic primo fuit monachus Fuldẽsis cœnobij cum Rabano, postea factus est tertius Abbas Hirsfeldensis, postremo tertius episcopus Halberstatensis

tensis cõsecratus. Eandem eccl'iam verbo & exemplo strenue gubernauit annis tredecim. Scripsit autem pene infinita opuscula, de q̃bus ista quæ subiecimus, ferũtur.

In quinq; libros Moysi. li.5 In Iosue. li.1
In Iudicum. li.1 In Ruth. li.1
In Regum. li.1 In Paralipomenon. li.1
In Tobiam. li.1 In Esdrã & Neemiam. li.1
In Iudith. li.1 In Hester. li.1
In Iob. li.1 In Cãtica cãticorum. li.1
In Esaiam prophetã. li.3 Esaias propheta nobili.
In Hieremiam. li.1.
In Ezechielem. li.1 Et factũ, &c. dicit btũs.
In Danielem. li.1.
In 12. prophetas minores. li.12 Verbum q̃d factum est.
In psalmos quoq;. li.1.
In euãgelijs homiliarũ li.2 Cõsulens dñs huma.
In oẽs epl'as Pauli. li.1 A corintho metropo.
In epl'as canonicas. li.7 In Actus apl'orum. li.1
In Apocalypsin. li.1 Legimus in eccleſiasti.
De varietate librorũ. li.3 Cũ sis vnicũ & sanctissi.
De sancta trinitate. li.1 De chr̃ianarũ rerũ memoria. li.1.

Alia q̃q; multa scripsisse dicit, epl'as, sermones & diuersos tractat⁹, q̃ ad notitiã meã nõ venerũt. Morit sub Ludouico impatore filio Caroli magni. Anno dñi. DCCCXXXIIII. Indictione. XII. Sepultus in eccl'ia sancti Stephani Halberstatẽsi.

CLaudius monachus ordinis sancti Bñdicti, discipulus quõdam (vt ferunt) Bedæ in Anglia, & collega Albini leuitæ & abbatis, natiõe scotus, vir in diuinis scripturis valde studiosus & eruditus, & secularis doctrinæ non ignarus, carmine exercitatus & prosa, multa in sacris voluminibus cõposuit opuscula. De quibus feruntur.

In quinq; libris Moysi. li.5 In Iudicũ quoq;. li.1.
In librum Ruth li.1 In euãgelium Matthæi. li.1.
Et alia multa.

Claruit in Gallia sub Carolo magno. Anno dñi. DCCC.

FReculphus epũs Lexouiensis, in prouintia Rothomagensi, monachus ordinis sancti Benedicti, ad quem Rabanus adhuc Abbas multis voluminibus exercitauit ingeniũ, vir in diuinis scripturis studiosissimus & valde perit⁹, atq; ĩ docẽda plebe satis idone⁹

nō minus cōuersatione q̄ scīa insignis, ferē quæ dā præclara scripsisse opuscula. De qbus tm̄ legi volumen grāde & insigne, continēs ab exordio mundi vsq; ad natiuitatem dñi nostri Iesu Christi.

Rerum gestarum historiam li.7 Dum aliquā temporis.

De alijs nihil vidi. Scripsit aūt præfatum opus ad Helisachar, in quo etiam difficiliores quæstiones scripturar enodauit, & res tam Iudęorum q̄ etiam Gentilium ab initio mundi vsq; ad partum virginis gestas, luculento sermone conscripsit.

Claruit sub Ludowico. Anno domini. DCCCXL.

THeodulphus ep̄s Aurelianensis, ex abbate Floriacensis cœnobij ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus lr̄is à iuuentute instructus, carmine excellens & prosa Fertur nōnulla vtroq; stilo cōposuisse opuscula sed in manus nostras adhuc minimè venerūt. Hic à Ludouico Imperatore nescio ob quā suspitionē innocēter missus in carcerē, hymnū, Gloria laus composuit, quē cū in die Palmar transeūte Imperatore iuxta carcerem alta voce cecinisset adeo imperatori cōplacuit, vt statim abire liberum permiserit. Scripsit aūt inter cætera diuerso metro.

Hymnorum li.1. Epistolarum li.1.

Claruit sub imperio Ludouici. Anno dñi. DCCCXL.

EInardus cancellarius Caroli magni Imperatoris, natiōe teutonicus, & postea monachus ordinis diui p̄ris Benedicti, vir in secularibus lr̄is eruditissimus, & diuinar scripturar nō ignarus. Scripsit nō spernēdæ lectionis opuscula, de qbus feruntur subiecta. Imitatus Bedā qui abbreuiauit hebraicū psalteriū, excerpēdo de illo oēs versus verba oīs onis habentes, abbreuiauit & ip̄e gallicanū psalteriū, excerpens de eo oēs versus verba oīs onis habentes. Scripsit etiam tam ex persona sui quàm imperatoris.

Epistolarum ad diuersos, li.1. Vitam Caroli imperatoris li.1.

Historiam temporum. li.1. Et quædam alia.

Claruit sub Carolo & Ludouico eius filio. Anno dñi. DCCCXX.

IOhānes Scotus monachus ordinis sancti Benedicti, Bedæ monachi & doctoris clarissimi quōdā auditor atq; discipulus collega Albini, veniēs cū eo de Britānia in Galliā apud Carolū Imperatorē magnum in p̄tio fuit. Qui cū esset vir in oībus scripturis doctissimus, æ didit claro sermone clarissima opuscula, de qbus ista feruntur.

In Euangelium Matthæi li.3. De officijs humanis li.1.

De diuisione naturæ. li.1.

Alia

Alia quoq; multa composuit, quæ ad notitiam meam non venerūt.

Claruit tp̄ibus Caroli magni Imperatoris. Anno dñi. DCCC.

HIlduinus abbas monasterij sancti Dionysii Parisiensis, ordinis diui patris Benedicti, sacri Palatij archicapellanus, ad quem Rabanus abbas Fuldensis in quatuor libros Regum commentarios ædidit, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis valde peritus, excellens tam metro q̄ prosa. Scripsit ad Ludouicum Imperatorem vtroq; stilo.

Vitam sancti Dionysii li.2. Et quædam alia. Claruit sub Ludouico Imperatoris Caroli filio. Anno dñi. DCCCXL.

HIncmarus archiep̄s Remensis, ex monacho sancti Dionysii Parisiensis, vir in diuinis scripturis singulariter doctus, & in secularibus literis nulli suo tp̄e secundus, sap̄ia & morum honestate conspicuus atq; eloquētissimus. Scripsit nō cōtemnendæ authoritatis plura opuscula, de qbus ego tm̄ reperi subiecta. Sub p̄sona Caroli magni Imperatoris scripsit valde instructe.

Ad eccl̄iam Rauēnatensem li.1. Vitā sancti Remigij ep̄i li.2.

Ad Valonē ep̄m Metēsem, li.1. Epl̄arum multarum li.1.

De cæteris nihil vidi. Claruit sub Carolo magno & Ludouico eius filio Imperatoribus. Anno natiuitatis dominicæ. DCCC. Et multa dogmata scripsit.

HAmularius Fortunatus archiep̄s Treuerēsis, natiōe teutonicus, monachus Luxouiēsis, & Romanæ eccl̄iæ Cardinalis, vir doctus & eloq̄ntissimus, greca & latina eloquētia insignis, missus à Carolo Imperatore magno Cōstātinopolim ad Imperatorē Michaelē, pacē & amicitiā inter eos mirabili industria & eloq̄ntia sua cōfirmauit, sicut in gestis Treueror cōtinet. Scripsit aūt inter cætera.

De eccl̄esiasticis officijs li.1. Satis & nimiū quidem.

Ad Ludouicū de eadem re li.4 De mysterijs missæ. li.1.

Ad diuersas epistolas li.1.

Moritur sub Ludouico Imperatore. Anno dñi. DCCCXIII. Indictione. VI. Episcopatus sui anno circiter. XVI.

ANgelomus monachus Luxouiēsis, ordinis sc̄ti Bñdicti, vir in diuinis scripturis exponēdis nobile fortitus ingeniū, vt q̄ ip̄se exposuit, veteres in eius cōparatione nō exposuisse videant, seculariū q̄q; scripturar nō ignarus, iussu Dragonis ep̄i Metēsis, q fuit filius Caroli magni & frater Ludouici Imperatoris, scripsit excellentissimū opus, & quale me in scripturis sanctis alias legisse nō memini.

In libros Regũ. li.4 Igit cũ aquã pluribus.
Ad Lotharĩũ in cãtica. li.1 Priusq; augustale decus.
De diuinis officijs. li.1 Et quædam alia.

Claruit sub Ludouico & Lothario eius filio. Anno. DCCCXXX.

RAbanus Maurus sextus archiepʒs Mogũtinus, ex abbate Fuldẽsis monasterij ordinis sancti Bñdicti, natiõe theutonicus ex ciuitate Fuldẽsi in Buchonia, Albini Anglici quõdã auditor, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularib⁹ lr̃is nobiliter doct⁹ philosophus, rhetor, astronomus & poeta subtilissimus, cui (vt absq; inuidia loq̃r) nec Italia sil'em, nec Germania pepit æqualẽ. In monasterio siq̃dẽ Fuldẽsi adhuc iuuenis monachũ induit, & tã morib⁹ q̃ sciẽtia mirabil'r profecit, vñ & q̃rtus eiusdẽ cœnobij abbas cõsecrat⁹, ouibus sibi commissis verbo & exẽplo vigintiquatuor annis p̃fuit, & pene infinita opuscula scripturaʒ cõposuit. Tãdẽ offensus ip̃robitate monachoʒ suoʒ, q eũ dicebãt nimiũ scripturis intẽtũ tpalia negligere, agẽte id in eis diabolo, displicẽtiã cõtra eũ acceperũt, scãdalizati in eo, quo maxime debuerãt ædificari. Dãs igitur locũ ire, nec cum ingratis ouibus diutius manere cõsentiẽs, monasteriũ & habitatores eius deseruit, & ad Ludouicũ imperatorẽ filiũ Caroli trãsmigrauit, cũ quo & multis diebus permãsit. Monachi autẽ pœnitẽtia ducti, legationẽ ad eũ mittẽtes rogabãt, vt rediret ad monasteriũ, sed nõ impetrarũt. Mãsit ergo cũ imperatore vsq; ad mortẽ Otgarij Moguntinẽsis archiepi, in cuius locum suffectus præfuit eccl'iæ præfatæ Mogũtinę annis nouẽ. Habita quoq; synodo multa ad vtilitatẽ fidelium cõstituit. Scripsit aũt in monasterio Fuldẽsi adhuc cõstitutus, tã carmine q̃ soluta oratiõe multa volumina, maxime in scripturis sanctis quas à principio vsq; ad finẽ oñes explanauit. De cuius scriptis subiecta ferũtur. Ad Freculphũ episcopũ Lexouiẽsem, cuius supra fecimus mẽtionem, scripsit insigne opus.

In Genesim. li.4 In prĩci, &c. plurima su.
In Exodum. li.4 Exodus exitus dici.
In Numeros. li.4 Numeroʒ librũ multi.
In Leuiticum. li.4 Sequẽtis libri. 1. Leui.
In Deuteronomium. li.4 Filij Israel castra mo.
In Iosue. li.2 Dño btissimo vereq̃.
In Iudicum li.2 Post mortẽ Iosue.
In librũ Ruth li.1 Scrutãtibus ergo hysto.
In Regum ad Hilduinũ. li.4 Fuit vir, &c. Dicamus.

In Pa-

In Paralypomenon. li.4 Adã, &c. decimus ab.
In Esdram & Neemiam. li.3 In Tobiam. li.1
In Iudith. li.7 Dñe electe & merito.
In Hester. li.1 Liber Hester quẽ he.
In Iob. li.1 In psalmos. li.1
In Prouerbia Salomonis. li.1 In Ecclesiasten. li.1.
In Cãtica cãticorum.
In librũ Sapiẽtiæ. li.3 Diligite, &c. Admo.
In Ecclesiasticũ. li.10 Ois sa. &c. prin. ergo.
In Esaiam prophetam. li.8 Dño reuerendissimo &.
In Hieremiam. li.20
In Ezechielem. li.20 Et factũ est, &c. vsus.
In Danielem. li.3 In 12. prophetas minores. li.12
In Machabæorum. li.3 Et factũ est postq̃ per.
In euãgeliũ Matthæi. li.8 Expectationẽ itaq;.
In euãgelium Lucæ. li.3 In euãgelium Marci. li.4
In euãgelium Iohãnis. li.1 Inter oĩa diuinæ histo.
In oñes epl'as Pauli. li.23 Venerãdo fratri Lupo
In epl'as canonicas. li.7 In Actus apl'orum. li.1
In Apocalypsin Iohãnis. li.1.
De laude sanctæ crucis. li.2 Rex regũ dñs, mũdum.
Ad Haymonẽ epm de vniuerso. li.22 Primũ apud Hebræos
De vniuersali natura. li.1 Vniuersitatis disputa.
De institutiõe clericoʒ. li.3 Dño re. ac reli. haistul.
De diuinis officijs li.1.
De computo, dialogum. li.1 Quia te venerãde p.
Ad Ludouicũ regem. li.1 De quæstionibus canonũ. li.1
Ad Reginbaldũ epm. li.1 De bñdictiõibus p̃riarchaʒ. li.1
Epl'arum ad diuersos. li.1 Sermonũ innũerabiliũ pene. li.1

Alia insup multa æ didit, quæ ad notitiã meã non venerũt. Morit sub Ludouico & Lothario principibus. Anno dñi. DCCCLV. Indictiõe tertia. Episcopatus sui anno nono. Sepultus in monasterio sancti Albani prope Moguntiã, nõ sine opinione sanctitatis, cuius epitaphiũ in viginti ferme ornatis versibus legi.

BEllator cuiusdã eccl'iæ presbyter, in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ac veterũ lectione diues, ingenio & eloquio clarus, atq; ĩ secularibus lr̃is satis ĩstructus. Multa ferĩ in scripturis sanctis exposuisse volumina, q̃bus ingeniũ suũ magnifice excitauit.

Extat

Extat eius p̃ter cætera insigne volumẽ, q̃d petẽtibus amicis ædidit.
In librum Sapientiæ lib. 7 De alijs nihil reperi.
Claruisse dr̃ tẽporibus Ludouici imperatoris. Anno. DCCCXL.

STrabus monachus Fuldẽsis, natione Theutonicus, Rabani abbatis quondã auditor & scriba, vir in diuis scripturis eruditus & in studijs secularium lr̃arum nobil'r doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit in sacris voluminibus expositis nõ pauca opuscula, in q̃bus se virũ doctũ exhibẽs, nomẽ suũ cũ gloria trãsmisit ad posteros. Imitatus itaq; magistrũ suum Rabanum abbatem, scripsit.
In Genesim, lib.1. In Exodum, lib.1.
In Leuiticum, lib.1. Libri Leuitici breuiss.
Et alia ml'ta. Hic deniq; Strabus glosam, q̃ ordinaria nũc dr̃, super totã Bibliã ex dictis sanctorũ patrũ primus cõportasse memorat, quã alij ml'tis postmodũ adiunctis sentẽtijs patrũ ampliarũt.
Claruit sub Ludouico imperatore. Anno dñi. DCCCXL.

LVpus Seruatus p̃sbyter, ad quẽ Rabanus abbas Fuldẽsis octo libros in epl'am Pauli apostoli ad Romanos scripsisse legit, vir in diuis scripturis studiosus & doctus, atq; ĩ secularibus lr̃is iuxta ætatẽ sui tpis copiose peritus. Scripsit nõnulla ingenij sui opuscula, De q̃bus ad meã notitiã paucissima peruenerũt. Extat eius volumẽ.
De tribus q̃stionibus, lib. 1. Et quædã epl'æ, Necnõ & alia.
Claruit sub Lothario filio Ludouici. Anno dñi. DCCCL.

IOhãnes dictus Erigena, monachus, in diuis scripturis doctus, & in disciplĩa secularium lr̃arũ eruditissimus, grẽco & latino ad plenũ instructus eloquio, ingenio subtilis, sermone cõpositus, iubẽte Carolo filio Ludouici fratre Lotharij ĩperatoris trãstulit in latinum.
Hierarchiã & libros Dionysij, lib.4 Scripsit super eisdem, lib.4.
Et q̃dã alia. Claruit sub Lothario ĩperatore. An. dñi. DCCCL.

ANsegisus abbas Lobiẽsis cœnobij, ordis S. Benedicti, & postea Senonẽsis archiep̃s, vir ĩ diuis scripturis eruditus, & ĩ secularibus lr̃is nobil'r doctus, sermone & ĩgenio clarus, distinxit & cõportauit ad vtilitatẽ ecclesiæ catholicæ ĩperatorũ Caroli magni & Ludouici leges, quas vidi vt sequit, videlicet.
Statuta ecclesiastica Caroli lib.2 Regnãte dño nr̃o Iesu.
Leges mundanas eiusdem, lib.2 De pace admonemus.
Statuta ecclesiastica Ludouici lib.2 Oibus vobis aut visu.
Leges mundanas eiusdem, lib.2 Si serui p contumaciam.
Alia insup nõnulla ædidit, quæ ad notitiã meam non venerunt.

Claruit

Claruit sub Lothario ĩperatore filio Ludouici. Anno. DCCCXL

HAmulus ep̃s Lugdunẽsis ĩ Gallia, vir ĩ diuis scripturis studiosus, & veterũ lectiõe eruditus, atq; ĩ secularibus lr̃is nõ mediocriter doctus, tã hebraica q̃ latina lingua clarus, ingenio acer & vehemẽs, eloquo scholasticus atq; cõpositus. Scripsit nõ cõtẽnẽdæ lectionis opuscula, de q̃bus ego tm̃ legi opus insigne ad Carolum.
Contra Iudæos lib.1. Detestanda Iudæorum.
De cæteris adhuc nullum vidi.
Claruit sub Ludouico Caroli magni filio. Anno. DCCCXXX.

BErtramus p̃sbyter & monachus, in diuinis scripturis valde peritus, & in lr̃is secularium disciplinarũ egregie doctus, ĩgenio subtilis & clarus eloquo, nec minus vita q̃ doctrina ĩsignis. Scripsit ml'ta p̃clara opuscula, de q̃bus ad meã notitiam pauca puenerũt. Ad Carolũ regẽ fratrẽ Lotharij ĩperatoris scripsit commẽdabile opus.
De p̃destinatione, lib.1. De corpore & sanguine dñi, lib.1.
Claruit tẽporibus Lotharij ĩperatoris. Anno dñi. DCCCXXL.

TVrpinus archiep̃s Remẽsis, Caroli ĩperatoris magni amicus & secretarius, vir ĩ diuis scripturis eruditus, & ĩ secularibus lr̃is nobil'r doctus, carmĩe & prosa exercitatũ habẽs ingeniũ, pauperũ aduocatus, vita & cõuersatiõe deo dilectus, q se cũ Carolo proprijs manib⁹ & armis Sarracẽnos sæpe fatet' expugnasse. Scripsit elegãter
Gesta Caroli magni lib.2 Epl'arum ad diuersos, lib.1.
Claruit sub eodẽ Carolo & Ludouico eius filio. An. DCCCXXX.

ANastasius apl'icæ bibliothecæ custos & instaurator sagacissimus, in diuis scripturis eruditus, & ĩ secularibus lr̃is nobil'r doctus, græco & latio multũ peritus eloquo, fertur nonnulla composuisse opuscula, sed ad manus nostras nihil eorum peruenit. Trãstulit autem ml'ta græcorum volumĩa in latinum. Nam iubente Nicolao papa, primo transtulit.
Vitã Iohãnis eleemosynarij, lib.1. Vnã Dionysij hierarchiã, lib.1.
Synodũ septimã vniuersalẽ, lib.1. Vitas multorom patrum, lib.1.
Et alia plura.
Claruit sub Ludouico ĩperatore secũdo. Anno dñi. DCCCLX.

NIcolaus papa primus, patria Romanus, sedit ĩ pontificatu post Benedictũ tertiũ annis octo, vir ĩ scripturis sctis magnifice doctus, vita & cõuersatiõe sctissimus, q multa ad vtilitatẽ ecclesiæ catholicæ cõstituit, cuius p̃missiõe & authoritate sequẽtiarũ vsus ĩ ecclesijs Gallicanis Notgero abbate S. Galli procurãte, primũ cœpit.

Scripsit inter alia ex p̃sona sui pontificatus egregium volumen.
Ep̃larum ad diuersos, lib.1.
Moritur sub Lothario siue Lodouico secũdo imperatore. Anno domini.DCCCLXIX. Indictione secunda. viij. Idus Decembris.

IOhãnes diaconus eccl̃æ Romanæ, vir ī scripturis sc̃tis eruditus, & seculariũ l̃rarũ nõ ignarus, vita & cõuersatiõe nõ secus q̃ doctrina venerabilis. Scripsit ad m̃tor̃ ædificationẽ, ad Iohãnẽ papã septimũ satis illustri stilo grande volumen, quod continet
Vitã S. Gregorij papæ primi lib.4 Et quædam alia.
Claruit sub Carolo caluo imperatore. Anno dñi DCCCLXX.

NOtgerus ep̃s Leodien. ex abbate monasterij S. Galli, ordis diui patris Benedicti, natione Theutonicus, vir ī diuis scripturis eruditissimus, & ī seculariũ l̃rarũ disciplis oĩm sui tp̃is doctissimus philosophus, poeta & musicus insignis, & non minus sc̃titate q̃ sciẽtia venerabilis. Scripsit tam metro q̃ prosa m̃ta opuscl̃a, de qbus ad manus nr̃as pauca puenerũt. Legi eñ tm̃ volumẽ, q̃d Sequẽtiarũ p̃notauit, q̃ scripserit cũ adhuc monachus esset in cœnobio S. Galli, ad Lutuardum ep̃m Vercellensem & archicapellanum Caroli Imperatoris magni. Huius autem operis sic incipit.
Prologus siue præfatio, epi.1. Summæ sc̃titatis meri.
Sequentiarius autem sic, lib.1. Grates nunc oẽs redda.
De musica & symphonia, lib.1.
De expositoribus sacræ scripturæ lib.1. Cũ prudẽs sis & prudẽ.
Ep̃larum ad diuersos lib.1.
De cæteris q̃ cõposuit, nihil ad notitiã lectiõis nr̃æ puenit. Huius doctissimi viri Sequẽtiar̃ Nicolaus papa prim⁹ approbauit, & ad missas decãtari p̃cepit. Qui propter sc̃iæ & vitæ claritatẽ primo abbas, deindeī senectute suae p̃s cõsecratus, decimus ī ordine Leodien. ecclesiæ regimini p̃fuit, sub Lothario Impatore filio Ludouici. Anno dñi. DCCCL. sub quo & morit nõ sine opinione sanctitatis.

CHristianus, q & Druthmarus, monachus & p̃sbr̃ Corbeiẽsis ordinis sanct̃ memoriç Bñdicti Cassinẽsis, natiõe Aquitanicus, vir ī diuis scripturis doctus, græco & latino sermone imbutus, veniẽs ab Aquitania in Galliã, nomẽ suũ scribẽdo notificauit. De cuius opusculis ego tm̃ videre hucusq; merui opus grande & p̃clar̃ ad monachos Stabulẽsis & Malmõdarien. cœnobior̃ sub vno abbate cõsistẽtiũ in diocœsi Leodien. ecclesiæ apto sermone cõscriptum.
In euangeliũ Matthæi lib.1. Hunc titulum nõ fecit euan.

De alijs

De alijs nihil vidi.
In prologo expositiõis euãgelij secũdũ Matthæũ etiã ī alios Euãgelistas se scriptur̃ promisit, q̃d & fecisse dr̃, sed à nobis ignoratur.

VVandelbertus diaconus & monachus Prumiẽsis cœnobij, ordinis S. Bñdicti Treuerẽsis diocœsis, natiõe Theutonicus, vir in diuis scripturis eruditus, & ī secularibus l̃ris magnifice doctus, ingenio p̃optus, & clarus eloq̃o, scripsit tã metro q̃ prosa non pauca volumĩa, de qbus ego tm̃ vidi ad Marcuardũ abbatẽ quendã.
Vitam S. Goaris presbyteri, lib.1.
Miracula eiusdem lib.1. Martyrologium metrice lib.1.
Claruit sub Lothario Imperatore. Anno dñi. DCCCL.

ALmãnus monachus Altuillaren. cœnobij, ordis S. Bñdicti, vir in diuis scripturis eruditus, & ī secularibus l̃ris egregie doctus ingenio subtilis & clarus eloq̃o. Scripsit tã metro q̃ prosa varia opuscl̃a, qbus nomẽ suum etiã posteris notificauit. Et qa suo tp̃e Frãcia à Normãnis vastabat, exẽplo Hieremiæ prophetæ desolatio nẽ eiusdẽ terræ & sui monasterij quadruplici deplanxit.
Alphabeto cõponens lib.1. Vitam Vinardi ep̃i, lib.1.
Vitam S. Syndulphi, lib.1. Vitã S. Helenæ Augustæ, lib.1.
Translationem eiusdem lib.1.
Alia quoq; nõnulla scripsisse dr̃, quæ ad notitiam meã nõ venerunt.
Claruit sub Carolo tertio Imperatore. Anno dñi. DCCCXC.

MIlo monachus cœnobij S. Amãdi, ordis diui Bñdicti, natione Gallus, vir vndecunq; doctissimus, orator, poeta & musicus insignis, nec minus honestate mor̃ q̃ scia scriptur̃ venerãdus. Scripsit tã carmie q̃ soluta oratione nõ pauca volumĩa. De qbus ista p̃cipue ferunt ad Carolũ caluum Imperatorem.
De sobrietate metrice lib.1. Vitã S. Amandi metrice, lib.1.
Ep̃larum ad diuersos lib.1.
Claruit temporibus Caroli Imperatoris secũdi, cognomento calui. Anno dñi. DCCCLXX. & m̃ta egregia composuit.

HVgbaldus monachus Eluonẽsis cœnobij, ordis S. Bñdicti, ratione Gallus, vir tã in diuis scripturis q̃ in secularibus l̃ris eruditissimus, in musica, poetica, philosophia & cæteris artibus humanatis nulli suo tempore secũdus, quod multa vtroq; stilo ab eo conscripta testantur. De quibus ego tantum adhuc reperi subiecta, Ad Carolum caluũ Imperatorẽ mirabile opus. c. xxxvi. versuũ in quo oĩa verba ab vna l̃ra, c, incipiũt: vt, Carmina Clarisone caluis

cantate camenæ, quod prænotatur.

De laude caluorum li.1. Carmina clarisone cal.
De arte musica li.1. Gesta sancti Lebuini li.1.
Epistolarum ad diuersos li.1.

Vitas etiã multorũ sanctorũ ornato descripsit eloquio, & cãtus in honore ipsorũ dulci & regulari melodia cõposuit. Claruit tpibus Caroli calui Imperatoris. DCCCLXXX.

REmigius monachus Antisiodorensis, ordinis sancti Benedicti, & postea vt ferunt vrbis eiusdẽ antistes, vir in diuinis & humanis scripturis eruditissimus, carmine & prosa scriptor insignis sancti Odonis Cluniacẽsis primi abbatis p̃ceptor, vita & doctrina p̃clarus. Aedidit vtroq; stilo multa volumina, de qbus subiecta ferunt.

In Cantica canticorum li.1.
In totum psalterium, li.1. Prophetia diuina inspi.
In euangelium Matthæi, li.1. In Canonem missæ. li.1.
De officijs diuinis li.1. De festiuitatibus sanctorũ li.1.
Ad ep̃m Eduorum li.1. Sermones quoq; plures li.1.

Alia insup cõposuit tã in sacris lr̃is q̃ etiã in secularibus scripturis. Donatũ & veteres authores exponẽdo, quę à multis habent. Claruit sub Carolo caluo Imperatore. Anno dñi. DCCCLXXX.

COnstãtinus monachus Cassinẽsis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, natiõe Afer, vir in diuinis scripturis admodũ studiosus, & in secularibus lr̃is maximè in philosophia & medicina eruditissimus, greco, latino & Arabico eloquio ad plenũ instructus. Scripsit in medicinis multa opuscula q̃ apud medicos in p̃tio habent. Trãstulit etiã antiquorũ medicorũ multa volumina de greco & Arabico in latinũ, q̃ suis p̃fatiõibus & epl'is p̃signauit, de cuius opusculis ista vidi.

Dietas vniuersales, li.5. Quod in primis coegit
Dietas particulares, li.3. Cõpleuimus in li. pri.
De põderibus medicinalibus, li.1. Pondera medicinalia.
De vrinis quoq; li.1.

De cæteris aũt voluminibus eius, quæ multa & scripsit & trãstulit, ad manus nostras nullũ memini pueniſſe. Medicis notiora sunt.

AMbrosius Ansbertus monachus, & presbyter ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio mitis, & dulcis eloquio, multos in sacris voluminibus cõmẽtarios ædidit, qbus nois sui famam ad posteros trãsmisit. Pauca tamẽ ad notitiam meã venerũt. Reperi em̃ dũtaxat subiecta.

In Cã-

In Cantica canticorum li.1. Donũ sapiæ cum Sa.
In psalterium quoq; li.1. In Apocalypsin Iohãnis li.10.
De cupiditate, li.1. Epl'arum ad diuersos li.1.

Claruit sub Arnoldo Imperatore. Anno dñi. DCCCXC.

PAscasius Ratbertus abbas Corbiẽsis ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis valde eruditus, & secularium lr̃arũ nõ ignarus, greco & latino nobiliter instructus eloquio, ingenio acutus sermone cõpositus. Scripsit metro & prosa nõ pauca opuscula, de qbus ego tm̃ reperi subiecta. Ad Placidũ abbatẽ nr̃i ordinis opus insigne.

De sacramẽto altaris li.1. Quisqs catholicorum
Vitam sct̃i Adelhardi ep̃i, li.1. In Threnos Hieremię, pphetę. li.1
De græco etiã nõnulla trãstulit in latinũ, & alia multa cõposuit. Claruit tpibus Caroli grossi Imperatoris. Anno dñi. DCCCLXXX.

ERicus monachus, ordinis sct̃i Bñdicti, cœnobij Antisiodorẽsis ciuitatis, vir in diuinis scripturis doctus, & in disciplinis secularium lr̃arũ eruditissimus, carmine excellẽs & prosa, in declamãdis ad populũ homilijs doctor egregius fuit. Scripsit metrice luculenter.

Vitã Germani Antisiodorẽ. li.6. Homiliarum ad populum li.1.
Sermones & epl'as plures. Alia quoq; multa vtroq; stilo composuit, quæ ad notitiã meam nõ venerũt. Claruit circa tpa Caroli grossi Imperatoris. Anno dñi. DCCCLXXX.

OTfridus monachus, Vissenburgẽsis cœnobij, ordinis diui patris Benedicti, natiõe theutonicus, Rabani mauri abbatis Fuldẽsis quõdam auditor atq; discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secl'aribus lr̃is egregie doctus, philosophus, rhetor & poeta insignis, ingenio excellẽs & distertus eloquio. Scripsit tã metro q̃ prosa multa p̃clara opuscula, qbus nomẽ suũ ad posteros trãsmisit. Exemplo etiã Caroli Imperatoris magni conatus est barbariẽ linguæ teutonicę ad regl'as grãmaticales reducere, q̃d & ex parte p̃fecit. Vnde ea quæ patrio sermone cõscripsit non facile nostra ætate legi, & intelligi p̃nt, etiã ab hoĩe q̃ntũcũq; theutonicę linguæ perito. De cuius opusculis extãt subiecta. Ad Luitbertũ Mogũtinẽsis eccl'ię archiep̃m octauũ, in Euãgeliũ opus grãde & insigne, q̃d p̃notauit.

Grãm Theotistæ li.5. Dignitatis culmie grã.
Ad Ludouicum regem, li.1. Ludouico orientaliũ.
Ad Salomonem ep̃m li.1. Salomoni ep̃o Otfri.
Ad monachos sancti Galli li.1. Otfridus Vissenburg.
In psalteriũ volumina tria li.3. De iudicio ertremo, li.1.

De gaudijs regni cœlestis li.1. Carmina diuersi generis. li.1.
Epistolarum ad diuersos, li.1. Alia insup multa cõposuit, quæ priox negligentia pdita, & ignorãtia monachox rasa & lacerata, ad me nõ venerũt. Claruit sub Ludouico Lothario, & Carolo Imperatoribus sibi inuicẽ succedẽtibus. Anno dñi. DCCCLXX.

ADreualdus q & Albertus, monachus Floriacẽsis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, vir vndecũq; illustris atq; doctissimus, no mẽ suum scribẽdo notificauit, dũ ad ędificationẽ simpliciũ fratrũ alterno stilo multa volumina in scripturis sctis cõposuit. Scripsit inter cætera sui ingenij opuscula à tpe trãslatõis corporis sancti Benedicti, de cœnobio Cassinẽsi in monasteriũ Floriacẽse, vsq; ad tẽpus Odonis regis Frãcox historiam luculẽto sermone continẽtem.
Miracula sancti Benedicti, li.1.
Et alia multa quædam nõ vidi. Claruit temporibus Arnoldi Imperatoris. Anno domini. DCCCXC.

ODo primus abbas Cluniacẽsis, ordinis scti Benedicti, Remigij Antisiodorẽsis monachi quondã auditor, vir in scripturis sctis studiosus & eruditus, & collapsi ordinis diui pris Bñdicti instaurator egregius, nõ minus sanctitate q̃ eruditione clarus emicuit. Hic erat insignis muficus, & archicãtor eccl'iæ Thuronẽsis, q audita fama Bernonis Gigniacẽsis sanctissimi abbatis ordinẽ sub eo ingressus est, & abbas postea Cluniacẽsis cõstitutus, magna sctitate ordinẽ illustrauit. Qui cũ esset declamator homiliax pcipuus, multos ad frẽs sermones composuit. Scripsit etiam inter cętera ingenij sui opera.
Vitam scti Gerardi li.1. Laudes scti Martini li.1.
Chronicam succinctam li.1.
Hymnos etiam & varios cãtus in honore sctox dulci & regulari melodia composuit. Rogãtibus quoq; fratribus, libros beati Gregorij papæ sup Iob abbreuiãs, in vnũ volumẽ comportauit. Claruit tẽporibus Arnoldi Imperatoris. Anno dñi. DCCCCXX.

RAthbodus quartusdecimus epus Traiectẽsis, natiõe theutonicus vir in diuinis scripturis valde eruditus & secularium l'arox nõ ignarus, ingenio subtilis, eloquio clarus, vita & cõuersatõe sanctissimus, multis & viuus & mortuus miraculis choruscauit. Hũc in oĩbus l'is humanitatis Nãno philosophus doctissimus instruxerat, q aduocatus in palacio regis Caroli grossi fuit, & postea monasterij ingressus, tandẽ epus vt diximus cõsecratus, eccl'iam Traiectẽsem in graui Danox persecutõe decem & septem annis strẽnue gubernauit. Scripsit

pſit autem nonnulla præclara opuſcula, de quibus iſta feruntur.
Laudes ſcti Martini li.1. Laudes ſctĩ Bonifacij epi li.1.
De ſancta Amalberga, li.1. Homiliax & ſermonum, li.1.
De S. Villibrordo flores. li.1.
Integrũ quoq; de ſancti Martini translatõe officiũ cõpoſuit. Et varios cãtus in honore ſanctox. Moritur ſub Ludouico filio Arnoldi Imperatoris. Anno dñi. DCCCCXVII. Indictõe. V. III. Calẽdas Decembris. Epiſcopatus ſui anno. XVIII. Sepultus apud Dauẽtriã vbi reſidere in epiſcopatu antea conſueuerat.

AVrelianus eccl'iæ Remẽſis clericus, in ſcripturis ſctis admodũ ſtudioſus, & in ſecl'aribus l'is nobiliter doctus, muſicus ſuo tpe excellẽs & inſignis. Scripſit ad Bernardũ archicantorẽ poſtea epm, de regulis modulationũ, quas tonos vel tenores appellãt, & de ipſax vocabulis volumen inſigne, cuius titulus eſt.
Tonarius regularis, li.1. Scripſit & alia quædam.
Claruit circa tpa Arnoldi Imperatoris. Anno dñi. DCCCC.

REgino abbas Prumiẽſis cœnobij in diocœſi Treuerẽſi, ordinis ſcti Bñdicti, natiõe theutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularib⁹ l'is nobiliter doctus, iter doctores Germaniæ & Galliæ ſuo tpe facile obtinuit principatũ. Scripſit magnæ authoritatis opuſcula, de qbus ego tm reperi ſubiecta. Ad Alberonẽ primũ epm Metẽſem, à natiuitate Chri vſq; ad annũ eiuſdẽ. xcvii. continentẽ pręcipue geſta Frãcox & Germanox. Scripſit
Hiſtoriam ſeu chronicam li.10.
De diſciplina eccleſiaſtica li.2 In primis inqrendum.
De cæteris nihil adhuc vidi. Scripſit aũt præfatũ opus q̃d p̃notat de eccleſiaſtica diſciplina & religione Chriana, iubẽte Rathbodo archiepo Treuerox, quod ex decretis ſanctox patrum, & generaliũ conciliox in duobus libris comportauit, & in nongenta ferme capitula, per rubricas ex more luculenter diſtinxit.
Claruit ſub Arnoldo Imperatore. Anno dñi. DCCCCX.

HIldouinus ex abbate Lobiẽſis monaſterij, ordinis ſancti Benedicti, primum epũs Laudocienſis, inde pulſus ad Hugonem regem Italiæ venit, cui affinitatis linea iungebatur, à quo Veronẽſis epũs conſtitutus eſt, ac poſtremo poſt Lampertum archiepus Mediolanenſis factus: Ratherium monachum eccleſiæ Veronenſi ordinauit antiſtitem, vir in diuinis ſcripturis ſatis eruditus. Scripſit petentibus fratribus cum adhuc eſſet abbas.

Geſta

Gesta abbatũ Lobiensium lib.1. Sermones ad fratres, lib.1.
Et quædã alia. Claruit sub Hugone rege Italiæ tpibus Cõradi impe
ratoris Romanoꝝ & Germanoꝝ. Anno dñi. DCCCCXX.

RAtherius ex monacho Lobiẽsis cœnobij post Hildouinũ epũs
Veronẽsis, vir ī diuīs scripturis eruditus, & in artibus humani-
tatis (quas liberales vocãt) peritissimus, aĩo simplex, ĩgenio pla
cidus & eloqo scholasticus, cũ Hildouino epo ad Hugonẽ regẽ ve-
nit in Italiã, & post eius ad archipræsulatũ Mediolanensis eccleſiæ
translationem, antistes Veronẽsis ciuitatis cõstitutus, nõ multo post
ab Hugone inde expulsus ob eã causam qꝫ Arnoldũ ducẽ Bauarię ho
stẽ Hugonis Veronã intromisisset, apud Papiã exilio relegatus est.
Tandẽ ad ecclesiã suã reuersus, denuo nescio an ob eãdẽ causam pul
sus, pro sui cõsolatõe varia vtrobiqꝫ composuit, q̃ legentiũ intelle-
ctibus nõ minus placere poterunt q̃ prodesse, de qbus ista ferũtur.

De primo suo exilio lib.1. Aliꝰ de scdo pnotatꝰ frenesis, li.1
Alius q vocatur inefficax lib.1. De corpore & sanguine dñi, li.1.
Cõtra Anthropomorphitas, lib.1. Agonisticon, id ẽ ploquioꝝ, li.6
Confessionum quoqꝫ lib.1. Vita S. Vrsmari Lobieñ. lib.1.
Alia quoqꝫ nõnulla scripsisse dr, quæ ad notitiã meã non venerunt.
Et postremo (vt Sigebertus monachus scribit) epũs Leodieñ. factus
etiã ide pulsus fuit. Claruit temporibus Henrici ĩperatoris Romano
rum primi. Anno dñi. DCCCCXXX.

STephanus ex clerico Metẽsis eccl'æ, eps Leodieñ. post Franco-
nem, vir ī diuīs scripturis doctus, & ī secularibus lr̃is magnifice
peritus, & nõ minus sctitate q̃ scia venerabilis. Scripsit non sper-
nendæ vtilitatis plura opuscl'a, qbus nomen suũ posteris innotuit.
Ad Hermannum archiepiscopum Colonienſem.
Vitam S. Lamberti lib.1 Ad Rupertũ epm Metensem, li.1
Et quædã alia. Scripsit etiã cãtũ de sancta trinitate ex Alcuino, quo
in octauis pẽtecostes vtimur, de ĩuentione S. Stephani, & cantũ no-
cturnum, de S. Lamberto epo & martyre, quos omnes cum qbusdã
alĩs autentica & dulci modulatione compsuit. Claruit temporibꝰ
Ludouici filij Arnoldi imperatoris. Anno dñi. DCCCCX.

RAdulphus Flauiacẽsis, monachus ordĩs S. Benedicti, vir ī diuīs
scripturis eruditissimus, & ī oĩbus lr̃is humanitatis suo tpe do-
ctissimus, ĩgenio subtilis, sensu profundus, eloquio dulcis, orna
tus & disertus, ī exponendis voluminibus sacris acutus & multum
egregius. Scripsit duo magna & præclara volumina.

In Le-

In Leuiticum, lib.20 Cũ aliqñ sermo de Iudæ.
In epl'as Pauli, lib.14 Historiam Francoꝝ lib.1.
Chronicam quoqꝫ breuem, lib.1.
Alia insuper ml'ta æ didit, quæ ad notitiam meam non venerunt.
Sunt q scribãt eum monachũ fuisse Fuldẽsis cœnobij ī germania.

SMaragdus abbas monasterij S. Michaelis, ordĩs diui patris Bene
dicti, vir in diuīs scripturis valde eruditus, & iugi studio earundẽ
exercitatus, regularis disciplinæ auriga, sanctas scripturas expo-
nendo nomen suum longe lateqꝫ innotuit, & magnam opinionẽ sci
entiæ & cõuersationis suæ acquisiuit. Scripsit em̃ ml'ta præclara opu
scula. De qbus ego tantum reperi subiecta.

In regulam S. Benedicti lib.1. Cũ turbas plurimorum.
Diadema monachorum, lib.1. Hunc modicũ libellum.
In totum psalterium, lib.1. In epl'as & euãgelia p annũ, lib.2
Sermones quoqꝫ plures lib.1.
De cæteris aũt opusculis eius nihil vsq̃ potui ĩuenire. Dicit autem qꝫ
ml'tos in diuīs scripturis cõmẽtarioꝝ tractatus æ diderit. Sed & Do-
natũ maiorẽ exposuit, & ml'tos secularĩũ lr̃aꝝ authores explanauit.

VVindichinus monachus Corbeiẽsis cœnobij in Saxonia, ordi
nis scti Benedicti, natione Theutonicus, vir in diuīs scripturis
doctus, & in secularibus lr̃is eruditissimus, ingenio promptus
& clarus eloquio, metro excellens & prosa. Scripsit alterno stilo mul
ta præclara opuscl'a. De qbus ego tantum adhuc reperi subiecta. Ab
exordio Saxonum vsqꝫ ad mortem Ottonis Imperatoris primi, scri-
psit ad Mechtildam eius filiam.

Historiam Saxonum lib.3 Flore virginali cum ma.
Gesta Ottonis primi lib.1. Passionẽ Teclæ virgĩs metrice, li.1
Vitã Pauli primi heremitæ, lib.1.
Claruit sub Ottone Imperatore primo. Anno dñi. DCCCCL.

EVtrandus Ticinẽsis eccl'æ diaconus, natiõe Italus, ex Papia ciui
tate oriũdus, Berẽgarij regis Italiæ quondam scriba & secreta-
rius, vir ī secularibus lr̃is valde eruditus, & diuinaꝝ scripturarũ
nõ ignarus, ĩgenio acer & vehemẽs, græco & latino sermone perit⁹
& nõ minus carmĩe excellẽs q̃ prosa. Ferr̃ nõnulla pręclara scripsisse
opuscl'a, qbus nomẽ suũ notificauit. A Berẽgario rege Italia pulsus,
venit in Germaniã, & apud Frãckfordiã positus. Scripsit ĩsigne op⁹
historiam sui tpis & tyrannidẽ ipsius Berengarij continentẽ, qd qua
si pro vicissitudine iniuriaꝝ ab eo perceptaꝝ prænotauit.

Antapodosim.i.retributionem lib.7 Regnãtibus,imò sæuien.
De alijs nihil vidi.Scripsit aũt p̃fatũ volumẽ ad Regimundũ ep̃m Li
beritanæ Hispaniarꝫ ecclesiæ,in quo aliqñ carmine vtit̃,aliqñ grꝫ-
co sermone,multa de Germanorꝫ gestis interserens.
Claruit sub Ottone primo Imperatore.Anno dñi.DCCCCL.

ALbo Floriacẽsis monasterij abbas,ordis S.Bñdicti,vir in diuis
scripturis iugi lectiõe & studio exercitatus,& i secl'aribus disci
plinis egregie doctus,vita q̃qꝫ & cõuersatiõe insignis,& vsqꝫ
ad martyriũ coronã dignus cõprobatus,dũ in Vastonia verbũ dei p̃-
dicaret,fidei Chr̃ianæ testis sanguinis effusione factus est. Scripsit.
Super calculo Victorij lib.1. Additiones in eundem, lib.1.
Et quædam alia.
Claruit temporibus Ottonis primi.Anno dñi.DCCCCLXX.

RVpertus rex Franciæ,nobilis,fortis,iustus,doctus & religio-
sus,inter ecclesiasticos scriptores locũ merito recipit,quippe q̃
cantus & respõsoria dulci & regulari modulamine ad honorẽ
ecclesiæ catholicæ composuit.In l'ris humanitatis,p̃sertim in musica
doctissimus fuit,tãtæ aũt religionis vt horas canonicas in ecclesia de
cãtaret cũ clericis,foris apud se legeret cũ suis.Tãtæ pietatis & mise
ratiõis extitit i pauperes,vt suis se aliqñ vestimẽtis spoliãs eorꝫ nudi
tates ml'tis vicib⁹ operiret.De eius manib⁹ liber nũq̃ recedebat,adeo
vt ꝑ tribunali sedẽs,iter iudicijorꝫ & causarꝫ strepitus i sinu aptũ ha-
beret psalteriũ.Vnde & post mortẽ miraculis coruscasse legit̃.Eius
est illa vulgata sequentia, quæ cantatur diebus pentecostes.

De sancto spiritu,	.s.	Veni sancte spũs.
Responsoriũ de sancto Petro	.s.	Cornelius Centurio.
De natiuitate domini,	.s.	Iudæa & Hierusalem no.
Et illud Alleluia,	.s.	Eripe me de inimicis.

Et alia ml'ta q̃ nescio.Rñsoriũ,Cornelius Cẽturio,Romę summo põ
tifice missam celebrãte,S.Petro in altari offertorij tpe cũ magna de-
uotiõe obtulit. Accurrẽtes aũt ministri altaris,arbitrati sunt magni
põderis aurꝫ obtulisse diuitẽ regẽ,sed cedulã reperiẽtes scriptã & no
tatã admirabant̃,ingeniũ & duotionẽ p̃cipis collaudãtes.Hinc pa
pa decreuit ob memoriã sctissimi regis,rogãtibus clericis,vt hoc res
põsoriũ in honorẽ S.Petri deinceps cantaret̃. Claruit sub Ottone
(secũdo Imperatore.Anno. DCCCCLXXX.

AMmonius monachus Floriacẽsis cœnobij,ordis S.Bñdicti,na
tione Gallicus,vir i diuis scripturis studiosus & eruditus,atqꝫ
in se

in secularium l'rarꝫ disciplinis sufficiẽter instructus.Fert̃ tã metro q̃ ꝑ-
sa nõnulla cõposuisse opuscl'a,sed ad manus nr'as minime venerunt.
Scripsit post Ad Renaldum monachum volumen vnum.
De miraculis sancti Benedicti lib.1.
Claruit sub Ottone Imperatore tertio.Anno dñi. DCCCCXC.

HErigerus abbas Lobiensis cœnobij,ordis sancti Benedicti,in
diuinis scripturis eruditissimus,& in secularibus literis nobil'r
doctus,carmine excellens & prosa.Cuius Berno abbas Augi-
ensis meminit in libro quodã ad Aribonem Moguntinũ archiep̃m.
Scripsit dialogũ insignem sub persona sui & Adelboldi clerici & mo
nachi tunc Romæ existentis,postea ep̃i Traiectensis, de quo statim
nobis sermo habendus est, prænotatum
De dissonantia ecclesiæ, lib.1. Vitã S.Vrsmari metrice, lib.1.
Ad Hugonẽ de q̃stionibus, lib.1. De diuinis officijs lib.1.
Gesta ep̃orꝫ Lobiensium,lib.1. De corpore & sanguine dñi, li.1
Et alia plura.Claruit sub Ottone Imp.tertio.An.dñi,DCCCCXC

FLaualdus monachus Remẽsis,ordis S.Bñdicti,in scripturis di-
uinis eruditus,& i secularib⁹ l'ris egregie doctus,ingenio subtilis,
& disertus eloqo.Scripsit nõ cõtemnẽdæ lectiõis opuscula, q̃ꝫ
studio nomẽ suũ cũ gloria trãsmisit ad posteros.E qbus fert̃ opus in-
signe à cõditiõe Remẽsis ciuitatis,quã milites Remi à fratre Romulo
necati fugatos ob memoriã dñi sui cõstruxisse,& sic appellasse cõme
morãt,vsqꝫ ad sua tpa,in quo multa de sctis martyribus & alijs reb⁹
ac gestis interserens,volumini hunc titulum dare voluit.
Gesta Remensiũ pontificũ,lib.3 Vitas quoqꝫ multorꝫ sctorꝫ, li.1.
Alia insup multa scripsisse dr̃,quæ ad notitiã meam nõ venerunt.

ALbertus monachus Lobiensis,& postea Gemblacensis cœno
bij abbas,præceptor Burckardi Vormacien sis episcopi,vir
in diuinis scripturis doctus,& in secularibus literis valde eru-
ditus,cũ adhuc monachus esset,apud Lobias publicam scholam mo
nachorum tenuit,in qua Burckardum vnà cũ alijs in vtraqꝫ literatu-
ra eruditit.Scripsit inter alia sui ingenij opera.
Vitas plurium sanctorꝫ,lib.1. Cantus in honore sanctorꝫ.
Et q̃dã alia. Claruit in multa religione & disciplina tpibus Otto-
nis Imperatoris secũdi.Anno dñi.DCCCLXXX.

ARibo Moguntinus archiep̃us, decimusnonus post sanctum
Bonifaciũ martyrẽ,ad quem Berno abbas Augiensis cœnobij
de aduentu dñi conscripsit tractatum,vir in diuinis scripturis

ſtudioſus & eruditus, celebrata ſynodo apud Selgenſtat cũ Burckardo epo Vormaciẽſi & alijs epis atq; abbatib⁹ ſuis. Anno. MXXIII. Indictiõe. VI. multa vtilia conſtituit, quæ in ſcripturis autenticis habentur. Scripſit etiam.

In pſalmos. xv. graduum li.1. Ad Bernonem abbatem epi.1
Et quaſdam ad alios epl'as Moritſub Conrado iuniore Imperatore. Anno dñi. M.XXXI.

BVrckardus ex monacho Lobiẽſis cœnobij ordis ſcti Bñdictiep̃s Vormaciẽſis ĩ Germania Alberti Gẽblacẽſis abbatis apud Lobias qnondã auditor atq; diſcipulus, cuius in canone fit mentio 73. diſt. In noĩe dñi, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & valde eruditus. Scripſit ex ſententijs ſanctor̃ p̃m & generaliũ cõcilior̃ atq; ſummor̃ pontificũ, magnũ & inſigne opus poſt Iſidorũ, videlicet.

Decretor̃ quod diuiſit in li.20 In nouo teſtamẽto p⁹.
Epl'arum ad diuerſos. li.1. Claruit ſub ſancto Henrico Imperatore. Anno dñi. MXX.

BErno abbas Augienſis cœnobij, ordinis ſcti Benedicti Conſtãtienſis diocœſis, natiõe theutonicus, vir in diuinis ſcripturis doctus, & in ſecularibus lr̃is valde nobiliter eruditus, muſicus, & poeta, nulli ſuo tẽpore ſecũdus, vita & conuerſatõe præcipuus. Scripſit tam metro quàm proſa quæ dã præclara volumina, de qbus ego tm̃ reperi ſubiecta. Ad Piligrinũ archiep̃m Colonienſem egregium, & vtile volumen compoſuit.

De muſica ſeu tonis li.2. Oĩs igit̃ regularis mo.
De inſtrumẽtis muſicæ, li.1. Muſicã nõ eſſe cõtem.
De aduẽtu dñi ad Aribonem li.1. Summæ dignitatis.
De officio quoq; miſſæ. li.1. De Ieiunio quatuor tempor̃, li.1
De Ieiunio ſabbati li.1. De mẽſura monochordi li.1.
Epl'arum ad diuerſos li.1.

Alia inſup multa æ didit, quæ ad notitiã meã nondum venerũt. Claruit tpibus ſancti Henrici Imperatoris primi, ſed regis ſecũdi qa primus coronam Imperij̃ non accepit. Anno dñi. MXX.

ADelboldus ep̃s Traiectẽſis, ex monacho, vt ferũt Lobieñ. ordinis ſancti Benedicti, ſub cuius perſona Herigerus abbas dialogum de aduẽtu dñi cõpoſuit, vir in diuinis ſcripturis eruditus & in ſecularibus lr̃is nobiliter doctus, in curia ſancti Henrici Imperatoris in magno pretio habitus, non minus armis q̃ eruditione proſtrauit infideles. Scripſit

Vitam

Vitam ſancti Henrici Imperatoris, li.1. De laude ſanctæ crucis. De laude beatæ Mariæ. Sed & alia tam metro q̃ proſa nõnulla æ didit, quæ ad notitiã meã nõ venerũt. Moritur ſub Conrado iuniore Imperatore. Anno dñi. M.XXVII. Indictõe. X. Epiſcopatus ſui anno. XVIII. V. Calendas Decembris.

OSbertus monachus Cãthuariẽſis, ordinis ſcti Bñdicti, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in muſica arte peritiſſimus, ingenio ſubtilis & clar⁹ eloquio, varios in vtraq; literatura tractatus q̃ didit, qbus famã ſui noĩs ad poſteros trãſmiſit. Scripſit iter alia.

Vitã ſcti Dunſtani archiep̃i li.1. De muſica quoq; li.1.
Claruit tpibus ſancti Henrici Imperatoris. Anno dñi. MXX.

ODilo abbas Cluniacẽſis quartus, ordinis ſcti Benedicti, vir ſanctus & eruditus, qnquaginta & ſex annis monaſterio p̃ſidens, verbo & exemplo multor̃ aĩas direxit ad Chr̃m, cuius vitam virtutibus & miraclis plenã Petrus Damiani ep̃s & cardinalis Hoſtiẽſis luculẽto ſermõe deſcripſit. Cõpoſuit ad q̃dificationẽ fratrũ ſuor̃.

Sermones elegantes li.1.
Moritſub Hẽrico Impatore. II. Anno dñi. MXLVIII. Indictõe. I. Aetatis ſuæ anno. LXXXVII. Prima die menſis Ianuarij̃.

FVlpertus ep̃s Carnotẽſis, in ſcripturis diuinis eruditiſſimus, & in ſeculariũ lr̃ar̃ diſciplinis oĩm ſuo tpe doctor̃ doctiſſim⁹, poeta clarus & dialecticus, multis annis ſcholæ publicæ præſidens, plurimos doctiſſimos auditores enutriuit. Vita q̃q; ſanctiſſimus, multis legit̃ miraculis choruſcaſſe, q̃ inter cætera ſcripſiſſe dicitur.

Epl'arum ad diuerſos li.1. In laudibus ſanctę Mariæ li.1.
Hymnos & or̃ones varias. Et quæ dã alia deuota. Claruit tẽporibus Henrici regis primi. Anno domini. M.X.

BRuno ep̃s Herbipolẽſis, Conradi Imperatoris ſecũdi patruelis, natiõe theutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, vita & cõuerſatõe ſanctiſſimus, q̃ ob meritor̃ ſuor̃ excellentiã cathalogo ſanctor̃ inſcriptus. Frãciæ orientalis ſingularis patronus habet. Comportauit ex antiquor̃ patrũ ſcriptis pulchrã expoſitionem.

In totum pſalterium, li.1. Beatus vir q̃ non abijt.
Si aliud ſcripſerit neſcio. Moritſub Hẽrico Imperatore ſcdo. Anno dñi. M.XLV. Indictõe. XIII. Sexto Caleñ. Iunij̃.

RVpertus abbas monaſterij̃ Caſſinenſis, ordinis ſcti Benedicti, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, atq; in ſecularibus lr̃is egregie doctus, regularis diſciplinæ zeloſus & ſtrẽnuus gu-

bernator,vt ouiũ ſibi cõmiſſarũ verbo & exemplo paſtor vtilis poſſet haberi. Scripſit ad ędificationẽ fratrũ ſuorũ pulchros & elegãtes.

Sermones li.1.

Alia quoq; nõnulla ædidit, quæ ad notitiã noſtrã adhuc nõ venerũt.

GVido monachus & abbas cœnobij de cruce ſcti Leufredi, ordinis diui pris Bñdicti, pria Aretinus, vir in diuinis ſcripturis exercitatus, atq; in ſecularibus diſciplinis eruditiſſimus, dialecticus & muſicus inſignis. In hoc etiã pferẽdus cęteris, q̃ ignotos cãtus etiã pueri & puellæ p eius regulã in manu ſua facilius diſcãt p ſe, q̃ per vocẽ magiſtri, aut p vſum alicuius ĩſtrumẽti. Scripſit inter cętera ingenij ſui opuſcula, cõtra Berẽgariũ clericũ Thuronẽſis eccleſiæ.

De corpore & ſanguine dñi. li.1.

De muſica quoq;. li.2. Igit̃ q noſtrã diſcipli.

Et alia quæ non vidi.

Claruit ſub Conrado iuniore Imperatore. Anno dñi. M.XXX.

EGelnotus archiepus Cãthuariẽſis eccl'iæ in Anglia, vir in diuinis ſcripturis erudit9 & ſeculariũ l'arũ nõ ignar9, vita & cõuerſatõe ſctiſſim9, aduocat9 paupẽrũ clemẽtiſſim9, cuius hortatu Cinito rex Angliæ multas faciebat eleemoſynas: pſertim ad eccleſiã Carnotẽſem, cui tũc vir doctiſſimus Fulpertus epus pẽrat, cuius ſupra fecim9 mẽtionẽ. Scripſiſſe dr̃ ad honorẽ dei oĩpotẽtis pulchrum opus.

In laudem ſanctæ Mariæ, li.1. Epl'arum ad diuerſos. li.1.

Et quædam alia. Claruit temporibus Conradi Imperatoris iunioris. Anno domini. M. XXX.

ADelmãnus grãmaticus ex clerico Leodiẽſi epus Brixiẽſis. Fulperti Carnotẽſis antiſtitis q̃ndã auditor, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, phũs, & dialecticus ſuo tpe famoſus metro excellẽs & proſa. Scripſit vtroq; ſtilo quędã cõmendãda opuſcula, de qbus ad lectiõis nr̃ę notitiã pauca puenerũt. Scripſit ad Berẽgariũ Thuronẽſem olim apud Fulpertũ cõdiſcipulũ ſuũ, tũc errare & praue dogmatizare incipientẽ valde prolixe & amice eũ corripiens

De corpore & ſanguine dñi li.1. Collectaneũ te voco.

Epiſtolarum ad diuerſos. li.1.

Alia inſup multa tam metro q̃ proſa ſcripſiſſe dicit, quæ non vidi.

Claruit ſub Henrico rege tertio. Anno dñi. M.XL.

HErmannus q dicebat cõtractus, monachus cœnobij ſcti Galli, ordinis diui pris Benedicti, natione theutonicus, filius comitis de Veringen in Sueuia, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, &in

& in ſecularibus l'ris vniuerſaliter doctiſſimus, philoſophus, poeta, aſtronomus, rhetor, & muſicus, nulli ſuo tpe ſecundus, triũ linguarũ, grękæ, latinæ, & Arabicę peritiſſimus. Scripſit carmine & proſa multa pclara volumina, de qbus ego tm̃ reperi ſubiecta, videlicet,

De muſica li.1.

De monochordo li.1. In conſiderãda mono.

De ſex ætatibus mundi, li.1. Prima eſt mũdi huius.

De compoſitõe aſtrolabij, li.3. In metienda igit̃ ſub.

De vtilitate aſtrolabij li.1. Quicũq; aſtronomicæ

De eclipſibus li.1. De computo, li.1.

De quadratura circuli li.1.

De conflictu rythmimachiæ, li.1. Qui peritus arithmet.

De phiſionomia li.1. Clari viri & prudentis.

Vitas plurium ſanctorũ li.1.

Hymnos & proſas varias. Cõpoſuit etiã dulci & regulari melodia, cãtus & proſas pulcherrimas. E qbus eſt illa de beata virgine Maria dulciſſima, Salue regina. Et alma redẽptoris mater, & cętęrę quarũ copioſus eſt numerus. Trãſtulit etiã nõnulla græcorũ philoſophorũ & Arabũ aſtrologorũ volumina in latinũ. Membris fuit iuxta nomẽ ſuũ cõtractus, ſed ſemp in gr̃arũ actiõe pſeuerãs, vnde & p btãm virginem dei genitricem interius mirabiliter cõſolari & illuſtrari meruit. Claruit tpibus Henrici Imperatoris ſecundi. Anno dñi. M.XL.

GVimũdus archiepus Auerſanus, ex monacho cœnobij de cruce ſcti Leufredi, ordinis ſacratiſſimi pris Bñdicti, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & valde peritus, ſeculariũ q̃q; l'rarũ nõ ignarus. Scripſit ad Rogeriũ monachũ cõtra errores Berẽgarij Thuronẽſis.

De corpe & ſanguine dñi li.3. Ad rem hist pibus.

Et quædam alia nobis inuiſa.

Claruit ſub Henrico Imperatote tertio. Anno dñi. M.LX.

ALphanus archiepus Salernitanus, ex monacho Caſſinẽſis cœnobij, ordinis ſcti Bñdicti, vir in diuinis ſcripturis nobil'r doctus, & in ſecularibus l'ris ad pfectũ inſtructus, phũs, & theologus celeberrimę opinionis. Scripſit q̃dã pfundi ſenſus opuſcl'a, qbus ingeniũ ſuũ excitãs, nomẽ etiã ſuũ poſteris notificauit. E qbus extãt.

De vnione verbi dei & hominis li.1.

De vnione corpis & aĩæ li.1. De q̃tuor humoribus corpis, li.1.

Alia quoque in omni literatura volumina compoſuit, quæ ad nos minime venerunt.

Campa-

CAmpanus natiõe Lõbardus, philoſophus & aſtronimꝰ oim opinione ſuo tpe celeberrimꝰ, igenio acutus, ſermõe ſcholaſticus, diuinarꝝ qꝫ ſcripturarꝝ nõ ignarus, calculator & cõputiſta inſignis. Aedidit igenij ſui nõ pauca opuſcla, qꝫ lectio eccliarꝝ rectoribꝰ nõ erit ſpernẽda, De qbꝰ ego tm̃ legi ſubiecta, Opꝰ magnũ & iſigne

De computo eccleſiaſtico lib.1. Rogauit me vnus ex.
De compoſitione quadrantis, lib.1. Scire debes qꝫ circulus.
Calendarium quoqꝫ, lib.1.

Alia qꝫ mlta iaſtronomia cõpoſuit, q̃ ad manus nr̃as nõ venerunt. Claruiſſe dicitur ſub Henrico rege tertio. Anno dñi. M.XXX.

HElpericus monachus cœnobij S. Galli, ordis diui patris Bñdicti, natiõe Theutonicus, vir i diuis ſcripturis mltũ eruditus, & in ſeclaribus lr̃is doctiſſimꝰ, philoſophus, poeta, & aſtronimꝰ inſignis, igenio ſubtilis & ſermõe cõpoſitꝰ Scripſit tã metro q̃ oone ſoluta nõnulla opuſcla. De qbus ego tm̃ reperire potui opus p̃clarũ.

De computo eccleſiaſtico, lib.1. Cũ fratribus nr̃is ado.
De muſica quoqꝫ lib.1. De cæteris nihil vidi.

Claruit ſub Henrico Imperatore tertio. Anno dñi. M.LXIX.

BErthorius abbas monaſterij Caſſinẽſis, ordis S. Bñdicti, vir in ſcripturis ſctis ſtudioſus & doctus, & i diſciplina ſeculariũ lr̃arꝝ nobilr eruditus, philoſophus & medicus iſignis. Ante cõuerſionẽ ſuã mlta in ſua facultate ferl ſcripſiſſe opuſcla. Sed ſtudiũ poſtea mutãs, & aiarꝝ medicꝰ cõſtitutꝰ. Scripſit ad ædificationẽ fratrꝝ ſuorꝝ

Sermones elegantes lib.1

Alios inſup varioſqꝫ tractatus ædidit, qꝝ notitia ad me non puenit.

ROgerius monachus ordis S. Bñdicti, ad quẽ Guimũdus Auerſanus epꝰ adhuc i cœnobio cõſtitutus, libros tres cõtra Berengariũ ſcripſiſſe dr̃, vir doctus & tã in diuis q̃ in ſecularibus lr̃is eruditus, ad multorꝝ ædificationẽ ſatis luculẽto ſermone deſcripſit.

Vitam Brunonis epi Colonienſis lib.1.

Et q̃dã alia. Claruit ſub Henrico Impatore ſecũdo. Anno. M.XL.

ALgerus ex ſcholaſtico monachus Corbeiẽſis in Saxonia, natione Theutonicus, ordis S. Bñdicti, vir in ſctis ſcripturis iugi ſtudio exercitatus, & veterꝝ lectiõe diues, atqꝫ in ſecularibus literis magnifice doctus, ingenio cautus & ſatis diſertus eloqo, carmine valens & proſa. Scripſit vrbano admodũ ſtilo inſigne volumen.

De ſacramento altaris, lib.3 Quia ſancti de corpore.
De gratia & libero arbitrio, lib.1. Sciendũ eſt qꝫ liberꝝ.

Et

Et quaſdam epiſtolas.

Dicit aũt & alia cõplura ſcripſiſſe, q̃ ad manus noſtras non venerũt.

ALbertus monachus Metẽſis, ordis S. Bñdicti, natiõe Gallicus, vir i ſcripturis ſctis continua exercitatiõe peritus, & artiũ humanitatis (quas liberales vocamus) nõ ignarus, vt nomen ſuũ tranſmitteret ad poſteros. Scripſit quæ dã nõ contemnendæ lectionis opuſcula, De quibus fertur opus breue, ſed vtile, hiſtoriam continens rerꝝ geſtarꝝ ſui temporis, quod dedicauit

Ad epm Metenſem lib.1. Et quædam alia.

Claruit tpibus Conradi Impatoris minoris. Anno dñi. M. XXX.

ECkebertus clericus Leodiẽ. eccleſiæ, natiõe Theutonicus, in diuinis ſcripturis elegãter doctus, & i ſeculariũ lr̃arꝝ diſciplinis ad pfectũ inſtructus. Scripſit & metro & proſa nõnulla opuſcula, qbus nomẽ ſuũ ad poſteritatis notitiã trãſmiſit. E qbus extat volumen metro eleganti cõpoſitum, quod prænotauit

De ænigmatibus ruſticanis, lib.1. De eadem re alius maior, lib.1.

Et q̃dã alia. Claruit tpibus Hẽrici Impatoris tertij. An. dñi. M.LX.

LEo papa nonus, ex epõ vrbis Leucorꝝ, q̃ Tullus vocat, ſub archiepõ Treuerẽſi, ſedit i cathedra Petri poſt Damaſum annis. vij. Bruno antea vocatus, vir doctus & ſctũs. Scripſit nõnulla p̃clara opuſcula, in qbus eloquij venuſtas & ſnĩarꝝ ſublimitas merito cõmẽdat. E qbus ſunt iſta, Ad Conſtantinũ monachũ Imperatorem.

De extirpãdis hæreſibus, lib.1. Ad patriarchã Cõſtãtinopol. li.1.
Contra errores Græcorꝝ lib.1. Ad epõs Aphricę & Aegypti, li.1.
Epl'arum ad diuerſos lib.1.

Moritur ſub Henrico rege tertio, Imperatore ſecundo. Anno domini. M.LIIII. Indictione ſeptima, multis coruſcans miraculis.

HVmbertus monachus Tullẽſis, ordis S. Benedicti, vir in diuis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus lr̃is nobilr doctus, in genio & eloquio clarus, quẽ Leo papa nonus propter ſcientiã lr̃arꝝ Romã ſecũ duxit, & epm cardinalẽ ordinauit, miſſus ab eo Cõſtantinopolim ad cõfutandas hæreſes Græcorꝝ, adeo Nicætã pectoratũ monachũ in p̃ſentia Impatoris Cõſtantini & Michaelis patriarchæ cõfutauit & deuicit, vt librũ ſuũ quẽ cõtra Latinorꝝ eccleſiam cõſcripſerat, anathematizaret, & eũ manu propria igni cõburẽdum iniçeret. Et quicquid ibidẽ diſputãdo dixit aut fecit, luculenter conſcripſit, ſub noĩe Romani & Conſtantinopolitani.

Dialogorum more lib.1. Scripſit etiam quædam alia.

Claruit sub Henrico imperatore secũdo. Anno dñi. M.L.

ANselmus monachus Remẽsis, ordinis sancti Benedicti, natiõe gallicus, vir in scripturis diuinis exercitatũ habens ingenium. Scripsit q̃dã sui studij opuscula, q̃ ad manus nostras adhuc minime venerũt. Et inter alia congessit in vnum volumẽ gesta Leonis papę noni p Galliã in cõciliȝ & cõuẽtibus facta, vt notificaret quãta authoritate Remis, vel in aliȝ vrbibus synodũ celebrauerit, quanta industria & subtilitate examinauerit causas eccl'iasticas, quave districtione peccãtes correxerit, qũo'q; ei virtus diuina cooperata sit, q̃d satis patuit in vna causa Remẽsis synodi, vbi dũ eps Frisingẽsis cõtumaciter ageret cõtra authoritatẽ apl'icam, deo vindicãte in omnium oculis repẽte obmutuit. Hoc aũt opus prænotare voluit.

Itinerariũ Leonis papæ. li.1

Claruit sub Henrico rege tertio. Anno dñi. M.L.

LAnfrãcus archieps Cãtuariẽsis eccl'iæ in Anglia ex abbate Codoniẽsis cœnobij, ordinis sancti Bñdicti, natiõe Italus ex ciuitate Papiẽsi, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus l'ris maxime in dialectica suo tpe oĩm opinione doctissimus, & nõ minus sanctitate q̃ sciẽtia clarus, reliqt ingenij sui monimenta egregia. De qbus ego reperi dũtaxat subiecta, opus insigne.

In epl'as Pauli apl'i oĩes. li.14
Aduersus Berẽgarium. li.1
Gesta Guilhelmi comitis. li.1
In psalteriũ cõmẽtariorũ li.1
Lanfrãcus misericor.
De cæteris nihil reperi.

Claruit sub Hẽrico imperatore tertio. Anno dñi. M.LX.

PEtrus Damiani ex monacho diui patris Benedicti eps Hostiẽsis & sacrosanctæ Romanæ eccl'iæ cardinalis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secullariũ literarũ non ignarus, ingenio mitis & acutus, eloquio placidus & cõpositus, & ad psuadẽdũ satis idoneus, nõ minus sanctitate q̃ eruditiõe clarus & insignis effulsit. Qui exẽplo magni Gregorij antistitis amore solitudinis & q̃etis episcopatũ suũ deserẽs, posteaq̃ illũ annis aliq̃t strenue gubernauerat ad cœnobiũ suũ reuersus est, & vitã deinceps cũ fratribus suis in trãquillitate animi exegit. Cũ autẽ à summo põtifice charitatiua increpatiõe argueretur, cur episcopatũ, vtpote vir vtilis & idoneus dimisisset amore salutis priuatæ, ad tres sibi inuicẽ succedẽtes, Nicolaum secũdum, Alexãdrũ scd̃m, & Gregoriũ septimum Romanos põtifices apologeticos ædidit, in qbus authoritate, ratiõe & exẽplo factũ suum humiliter excusans, animos eorum placauit. De cuius opusculis subiecta ferũtur. Ad Leonẽ Heremitam vtrũ solitarius orãs horas canonicas, debeat etiã dicere, dñs vobiscũ, quãdo nemo sit q̃ respõdeat, opusculum instructum quod prænotatur.

Dñs vobiscum. li.1
Apologeticorum. li.3
De incõtinẽtia sacerdotũ. li.1
De vxoribus clericorũ li.1
Regula solitariorum. li.1
Exhortatoriũ ad monachos. li.1
Miraculorũ sui temporis. li.1
De profectu monachorum. li.1
De auaritia prælatorum li.1
Vita Odilonis abbatis. li.1
De terore mortis. li.1
De meditatione mortis. li.1
Cõtra eps symoniacos. li.1
De insolẽtia malignorũ hoĩm. lib.1
Gratissimus seu probatissimus. li.1
Declamatiõis rhetoricæ. li.1
De Flora & Lucilla. li.1
De Cassiano martyre. li.1
De sancto Bonifacio. li.1
De sancto Anastasio. li.1
Sermonũ & homiliarum. li.1
Dño leoni amore.
Dño suo Nicolao vni.
Nup habẽs cũ nõnullis.
Vos alloquor o lepo.
Dũ feruorẽ sanctæ con.
Fratribus in Gangẽsi.
Dilectissimo Gerardo.
Antilogion cõtra Iudęos. li.1
Hugo Clunia. abbas.
Blancæ olim comitissæ.
Pẽsandum quippe est.
Cõtra quẽdam epm. li.1.
Gratissimus seu probatissimus.
Dño. H. Rauẽnaticæ.
De naturis q̃rundã animaliũ. li.1
Adhuc dilectissimi vir.
Admirabilis & gl'iosa.
Beati Bonifacij gl'iosa.
Ad pulchrũ fratres cha.
Et alia multa quæ nõ vidi.

Claruit sub Henrico rege quarto. Anno dñi. M.L.

BRuno archieps Ruthenorũ ex monacho, ordis scti Bñdicti, natiõe Italus, vir ĩ diuinis scripturis doct9, & declamator homiliarũ ad populũ egregi9, sctũs deniq; & deo dign9, qppe q̃ fidẽ catholicã in Prussia p̃dicãs, ab inimicis Chri martyrio legit coronat9. Scripsit ingenij sui nõnulla p̃clara opuscula. De qbus extãt, cõmẽtariorum. In Genesim. li.2.

Et quædã alia. Passus est à Prussis sub sancto Hẽrico Bãbergeñ. q̃ fuit secũdus huius noĩs rex & impator prim9. Anno dñi. M. VIII. Indictiõe. VI. Quẽ multis affectũ supplicijs & pedibus, manibusq; abscisis, postremo capitis trũcatiõe Christi martyrẽ fecerũt.

ERhardus monachus ordinis sancti Bñdicti, vir ĩ diuinis scripturis studiosus, & cõtinua exercitatiõe doctus, ingenio subtilis & prõptus eloq̃o, ĩ declamãdis homilijs ad populũ excellẽtis indu

ſtriæ fuit, qui diuinas ſcripturas exponendo nomẽ ſuum notificauit, & crebra earũdem pluſtratõe doctor egregius factus eſt. Scripſit aũt nõ contemnẽdæ lectiõis opuſcula, de qbus feruntur.

Cõmentarioꝝ in Geneſim li.1. In Exodum li.1.
In Leuiticum, li.1. In Numeros li.1.
In Deuteronomium li.1. Homiliarum quoq; li.1.

Alia quoq; nõnulla ædidit, quæ ad notitiam meam nõ venerunt.

BErnoldus presbyter eccleſiç Conſtãtiẽſis in Sueuia, natiõe theutonicus, vir deuotus, & in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, atq; in diſciplina ſeculariũ lr̃aꝝ ſufficiẽter inſtructus, ĩgenio clarus, & comptus eloquio, reliqt ſtudij ſui nõnulla opuſcula, q̃ tñ ad notitiã nr̃æ lectiõis minimè venerũt. Hic ad vtilitatem eccleſiaſticæ reipublicæ compoſuiſſe dicit volumẽ quod prænotauit.

Ordinem Romanum, li.1.

Claruit temporibus Henrici quarti. Anno dñi. M.LX.

MArbodus ep̃s Redenẽſis, in diuinis ſcripturis multũ ſtudioſus, & veteꝝ lectõe doctus, atq; in diſciplinis ſeculariũ lr̃aꝝ nobiliter eruditus, metro excellẽs & proſa. Scripſit vtroq; ſtilo nõ pauca volumĩa, q̃ legẽtibus nõ minus placere p̃nt q̃ prodeſſe. Inter q̃ p̃cellit opus inſigne q̃d triplici ſenſu elegãti metro cõpoſuit.

In Cantica canticorum, li.1. Paſſionẽ Thebeoꝝ metrice, li.1.

Et quædã alia. Claruit tp̃ibus Henrici tertij. Anno dñi. M.L.

MArianus monachus Fuldẽſis, ordinis ſcti Bñdicti, natiõe Scotus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſeculariũ lr̃arum non ignarus, hiſtoriographus, & cõputiſta inſignis, patriã ſuã relinquẽs, venit in Germaniam pro Chr̃i amore peregrinus, & primũ Coloniæ ad ſanctũ Martinũ monachus factus, & ſolitudinis deſiderio incluſus, duobus annis ibidẽ mãſit. Poſtea vero ad Fuldã trãslatus XII. annis ibidẽ incluſus mãſit, donec tãdẽ propter eruditionẽ & ſcti tatẽ iuſſu ep̃i Mogũtini & abbatis Fuldẽſis, ad Moguntiã trãſmigrãs annis. XVII. apud ſct̃m Martinum denuo ſtãs incluſus, in magno ab oĩbus honore habebat. Scripſit ab initio mũdi vſq; ad ſua tpa.

Chronicã inſignem, li.3. Diuino informamur.
De cõcordãtia Euangeliſtarum li.1. Fuit in diebus Herodis
De computo quoq;, li.1.

Et quędã alia. Morit ſub Hẽrico quarto. Anno. M.LXXXVI. Indictione. IX. Aetatis ſuę anno. LVIII. & Moguntiæ apud ſct̃m Martinũ in maiori eccleſia nõ ſine ſanctitatis opinione ſepelitur.

Vvene-

VVeneric⁹ ep̃s Vercellẽſis ex clerico eccl'iç Treuerẽſis, natõe teutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in diſciplina ſeculariũ lr̃aꝝ ſufficiẽter inſtructus, nomẽ ſuũ ſcribẽdo notificauit poſteris, q̃uis ad nr̃æ lectõis notitiã eius opuſcl'a nõ puenerint. In ea diſcordia q̃ fuit inter Hildebrandũ Gregoriũ papã ſeptimũ, & Henricũ Imperatorẽ tertiũ ſiue regẽ quartũ, ſcripſit ex p̃ſona Theoderici Virdunenſis ep̃i cũ adhuc Treueris eſſet clericus, ad eundẽ papam Gregoriũ diuinis ſcripturis inſtructũ volumẽ, nõ eum increp̃ãs, ſed ſeniorem obſecrãs vt patrẽ, & amicabili affectu quaſi dolentis ſuggerens ei oĩa quæ cõtra ius legum & fas æquitatis eum feciſſe vel dixiſſe loquax fama diuulgauerat, quod prænotauit.

De diſcordia regni & ſacerdotij li.1. De cęteris nihil reperi.

Claruit ſub Henrico rege quarto. Anno dñi. M.LXXX.

THeodericus monachus ordinis ſcti Benedicti, natiõe theutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularibus lr̃is nobiliter doctus, ĩgenio ſubtilis, & clarus eloquio. Fert nõ ſpernẽdę lectionis quædã opuſcula ſcripſiſſe, de qbus ad meã notitiã pauca puenerunt. Legi tm̃ ad Richardum abbatem Fuldenſem.

De vita ſancti Benedicti li.1. Cũ cœleſtiũ ſacramen.
De translatiõe corporis eiuſdem li.1. Cum diu gẽs Longo.
Epiſtolarum ad diuerſos li.1.

Alia quoq; tã metro q̃ proſa plura cõpoſuit, quæ ad nos nõ venerũt.

Claruit ſub Henrico rege tertio. Anno dñi. M.XL.

ADam abbas de Perſema, ordinis diui p̃ris Benedicti, in diuinis ſcripturis iugi exercitatõe doctus, & veteꝝ lectiõe diues, atq; in ſecularium lr̃aꝝ ſcia ſufficiẽter eruditus, in declamãdis homilĩjs celeberrimę opinionis, nomẽ ſuũ varios cõponendo tractatus cum laude trãſmiſit ad poſteros. Extãt eius deuoti & vtiles.

Sermones ad fratres li.1. De ſ̃ctis & diuerſis materijs li.1.

Fert etiã quoſdã ſacræ ſcripturæ explicuiſſe tractatus, qbus abundãtem ingenij ſui venã oñderit, ſed ad notitiã meam nõ venerũt.

ANſelmus ep̃s Lucẽſis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecularibus lr̃is nõ infime doct⁹, Gregorij papæ ſeptimi cooperator indefeſſus, & cõtra Guibertũ ei ſubordinatũ ab Henrico defenſor egregius, adeo vt oĩa eius facta, dicta, vel ſcripta cõtra Henricũ Imperatorẽ authoritate iuris & ſcripturaꝝ defenderet. Reliquit ingenij magni monimẽta clariſſima, qbus nomẽ ſuũ ad poſteritatis notitiam cum gloria tranſmiſit. E qbus extant.

In Hieremiã prophetam. li.1 In psalteriũ quoq; li.1
Cõtra Guibertũ antipapã. li.1 Et plures epl'æ ad diuersos. li.1.
Claruit sub Hẽrico quarto. Anno dñi. M.LXXX.

VVilleram⁹ abbas Mersburgẽ. ordinis sctĩ Bñdicti, natiõe theutonicus, vir ĩ diuinis scripturis erudit⁹, & seculariũ lr̃arꝫ nõ ignarus, carmine exercitatus & prosa, cũ in vniuersitate Parisiẽsi aliquãdiu lr̃is impẽdisset studiũ, ad patriã reuersus, Bãbergẽsis eccle siæ scholasticus factus ẽ. Tãdẽ considerãs mũdi gloriã trãsire cũ tpe, cõtempto seculo, in Fuldẽsi cœnobio pro Chr̃i amore monachũ induit, & postremo crescẽtibus meritis, in monasterio sancti Petri ꝑpe Mersburg abbas cõsecratus, nomẽ suũ scribẽdo posteris notificauit. De cuius opusculis ego tm̃ legi volumẽ metro & carmine mixta prosa, pulchra varietate cõpositũ, de nuptijs Chr̃i & eccl'iæ.
In Cãtica cãticorum. li.3 Cũ maiorꝫ studia intu.
De cæteris nihil vidi. Claruit sub Hẽrico III. Anno dñi. M.LXX.

FRanco scholasticus Leodiẽsis eccl'iæ, natiõe theutonicus, vir in diuinis scripturis magnifice doctus, & ĩ secularĩũ lr̃arꝫ disciplina eruditissim⁹, philosophus, astronomus & cõputista insignis, & nõ minus religione q̃ sciẽtia venerabilis. Fert in sacris scripturis nõnullos cõposuisse tractatus, q ad notitiã meã adhuc nõ venerũt. Scripsit ad archiep̃m Colonien̄, Hermãdũ scd̃m, subtile opus & egregiũ
De quadratura circuli. li.1 De computo eccl'iastico. li.1
Et alia plura.
Claruit sub Hẽrico imperatore tertio. Anno dñi. M.LX.

BErnardus monachus Cluniacẽsis, ordis sctĩ Bñdicti, vir in scripturis sctis iugi meditatiõe exercitat⁹, & secularis literaturę nõ ignarus, religiõe q̃q; & morꝫ honestate cõspicuus. Iubẽte venerabili abbate Hugone, omẽs cõsuetudines Cluniacẽsis monasteriĩ in vnũ volumẽ luculẽto sermone cõgessit, titulum ꝑponẽs operi.
Cõsuetudines Cluniacen̄. li.1
Scripsit & alia. Claruit sub Hẽrico impatore tertio. Anno. M.L.

BErnardus monachus Corbiẽsis in Saxonia, ordinis sancti Bñdicti, natiõe theutonicus, vir in diuinis scripturis nobil'r doctus & in secularibus lr̃is peritissimus, carmine excellẽs & prosa, ingenio subtilis & disert⁹ eloqo. Scripsit ad Hartvvinũ Magburgensem archiepiscopũ luculẽto q̃dem sermone sed amaro volumẽ.
Cõtra Hẽricum quartum. li.1. Et alia quæ nõ vidi.
Claruit eiusdẽ Hẽrici imperatoris tpibus. Anno dñi. M.LXX.

Iuo

IVo eps Carnotẽsis ex ꝑposito sancti Quintini Beluacẽsis, ordinis canonicorꝫ regulariũ diui patris Augustini, vir in diuinis scripturis exercitatus, & canonũ sanctorꝫ patrũ ac gñalium cõciliorꝫ cautissimus interpres, nec minus sanctitate q̃ sciẽtia reuerẽdus, ordinẽ suũ diu collapsum magnifice reformauit. Scripsit post Burckardum Vvormaciẽsem ep̃m ex canonibus sctõrꝫ cõpẽdiosum decretũ, quo añ Gratiani tẽpora vtebãtur iuristæ, quod prænotauit.
Panormiam. li.10 Excerptiões eccleſi.
Epl'arum ad diuersos. li.1. Iuo Eccl'iæ Carnoten̄.
Et quædã alia. Claruit sub Hẽrico quarto. Anno dñi. M.XC.

HIldebertus eps Cenomãnẽsis, & Thuronẽsis postmodũ archieps, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & ĩ secularibus doctrinis nulli suo tpe secũdus, ingenio acutus & multũ disertus eloqo, Berẽgarĩ Thuronẽsis quõdã discipulus, sed psecutor erroris, q multas pro eccl'iastica libertate psecutiões & tribulationes vsq; ad carceres sustinuit. Scripsit vtroq; stilo, metrico vcꝫ & prosaico q̃dã ꝑclara opuscula, de qbus ad lectiõis nr̃æ notitiam adhuc pauca puenerũt. Scripsit elegãti metro valde pulchrã & vtilẽ expositionẽ.
Sup toto missæ officio. li.1 Scribere proposui quæ.
De suo exilio li.1 Nup eram locuples in.
De miseria huius vitæ. li.1
De sacramẽto altaris. li.1 Tollimurẽ medio fa.
Epl'arum ad diuersos. li.1 Hymnorꝫ & or̃onũ diuerso metro. li.1
Epitaphiũ Berẽgarĩ sui quõdam ꝑceptoris in versibus quinquaginta duobus cõprehẽdit. Scripsit & alia plura nobis adhuc incognita.
Claruit sub Hẽrico quarto. Anno dñi. M.XC.

ANselmus archiepiscopus Canthuariensis in Anglia ex abbate monasterĩ Beccensis in Normannia, ordinis sancti Benedicti Lanfranci quõdam auditor atq; discipulus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & secularium literarum peritia nulli suo tempore secundus, vita & cõuersatione integer atq; sanctissimus, mente deuotus, ore facundus, operatione strenuus, vultu angelicus, incessu maturus, progressu exemplaris, studio scripturarꝫ continuus, & omĩ virtute ornatus & insignis fuit. Scripsit pene infinita opuscula, de q̃rum numero feruntur subiecta.
Cõtra gẽtes cur deus homo. li.2 Sæpe & studiose à mul.
De incarnatiõe verbi cõtra Iudę. li.1 Dño & patri vniuersæ.
De cõceptu virginali li.1 Cũ in oñibus religiosæ.

Proso-

Prosologion lib.1. Eia nunc homuncio fu.
Monologion lib.1. Si quis vnam naturam.
De spũ sancto contra Græcos, lib.1. Negatur à Græcis q̃ spi.
De casu diaboli, lib.1. Illud apl'i: Quid habes.
De diuersitate sacramentorũ, lib.1. Dño & amico Valrã.
De fermento & azimo, lib.1. Anselmus seruus ec.
De voluntate dei, lib.1. Humana ratio cum de.
De sancta Trinitate, lib.1. In Cantica Canticorum lib.1.
De pace & concordia, lib.1.
De libero arbitrio, lib.1. Cũ liberum arbitriũ vi.
De gratia & libero arbitrio lib.1. De tribus illis quæstio.
Dialogus de veritate lib.1. Q̃m deum veritatẽ esse.
De similitudinibus lib.1. Voluntas tripliciter in.
De mensuratione crucis, lib.1. Q̃m iubente filio tuo.
Meditationes, lib.1. Dñe deus meus da cor.
Meditationes de passione dñi, lib.1. Aia Christiana, ania de.
De beata vita, lib.1. De beata sufficientia, lib.1.
De bona occupatione, lib.1. De laudibus sanctæ Mariæ, li.1.
Stimulus amoris, lib.1. Iesum Nazarenũ à lu.
Pro insipiente, lib.1. Dubitanti vtrum sit.
Contra insipientem, lib.1. Q̃m non me reprehend.
De miseria hominis, lib.1. Terret me vita mea.
De Antichristo, lib.1. Dialogus Chr̃iani & Gẽtilis, li.1.
De octo beatitudinibus, lib.1.
De membris deo attributis lib.1. Vbicunq; sacra scriptu.
De sacramẽtis & officijs diuinis, lib.2 Celebratio missæ in cõ.
Prouerbia.i. de domo cõscientiæ, lib.1. Domus hæc in qua habi.
In hexameron, lib.1. Ad Lanfrancũ archiep̃m, lib.1.
De Grammatico, lib.1. De S. Iohanne Baptista lib.1.
In assumptione S. Mariæ, ho.1. Intrauit Iesus, &c. quid.
Ad Guilhelmũ Hirsaugien̄. epi.1. Ex quo vr̃a probitas mi.
Epl'arum ad diuersos, lib.1. Seruus seruorum dei in.
De peccato originali lib.1. Sermones etiam nonnullos.

Sed & alia cõplura scripsisse dr̃, quæ ad notitiã meã non venerunt.
Claruit sub Henrico Imperatore tertio. Anno dñi. M.LXXX.

GVilhelmus abbas Hirsaugiẽsis cœnobij, in diocœsi Spirẽsi, ordinis S. Bñdicti, natiõe Theutonicus, ad quẽ beatus Anselmus Cantuariẽsis archiep̃s nõnullas cõscripsit epl'as, vir in diuis scripturis

pturis eruditissi. & ī secularib⁹ l'r̃is nulli suo tp̃e apud Germanos inferior, philosophus, astronom⁹ & musicus ĩsignis, vita & cõuersatione sc̃tissimus, quippe q̃ m'ltis legit coruscasse miraculis, regulare disciplinã iãdudũ collapsam ī multis cœnobijs Germaniæ reformauit. Scripsit ergo pro cõseruatiõe monasticę obseruãtię ex veterũ statutis.

Constitutiones monachorũ, lib.2 Cũ ego frater Guilhelm⁹
De musica & tonis lib.1. Post q̃ donante deo pe.
De horologio, lib.1. Quisquis veracissimum.
De correctione psalterij lib.1. Si quis in hac necessaria.
Ad S. Anselmũ canth. epi.3 Epl'arum ad diuersos, lib.1.

Alia quoq; nõnulla ædidit, q̃ negligẽtia veterũ in obliuionẽ venerũt. Morit sub Henrico Imperatore tertio, rege aũt Romanorũ quarto. Anno dñi. M.XCI. Indictione quartadecima. 4. Nonas Iulij. Sepultus in medio ecclesiæ apostolorũ, magna opinione sanctitatis.

GIselbertus p̃positus monasterij Vvest in Anglia, ordis S. Bñdicti, Anselmi Cãtuariẽsis auditor atq; discipulus, vir ī diuis scripturis eruditus, & secularis philosophię nõ ignarus, ĩgenio prõptus & cautus eloqo, nomẽ suũ scribẽdo posteris notificauit, dũ q̃dã necessaria opuscl'a cõposuit. De qbus ista ferunt, disputatio cõtra Iudæos.
Ad beatum Anselmum episcopum, lib.1.
In Esaiam prophetam, lib.1. Et quædam alia.
Claruit sub Henrico quarto cũ Anselmo. Anno dñi. M.XC.

GVntherus monachus Eluonensis, ordinis sancti Benedicti, ī diuinis scripturis iugi exercitatione peritus, & in disciplinis secularium l'r̃arum nobil'r doctus, theologus & poeta clarus, ingenio subtilis & comptus eloquio. Scripsit & metro & prosa quædam præclara volumina, De quibus ad notitiam meam pauca peruenerunt. Extat eius volumen eleganti metro.

De passione sancti Ciriaci, lib.1. Et quædam epistolæ.
Claruit temporibus Henrici regis quarti. Anno dñi. M. C.

THeodericus abbas monasterij S. Trudonis Leodiẽsis diocœsis, ordis diui p̃ris Bñdicti, natiõe Theutonicus, vir ī scripturis sc̃is studiosus & eruditus, atq; ī secularibus l'r̃is sufficiẽter instructus carmine excellẽs & prosa. Scripsit vtroq; stilo quædã præclara opuscula, in quibus suũ magnifice exercitauit ingeniũ. E qbus feruntur subiecta, eleganti metro conscripta.

Vita sancti Trudonis lib.1. Vita sancti Bauonis lib.1.
Vita sancti Remoldi, lib.1.

Et alia plura. Claruit tpibus Hẽrici quarti. Anno dñi. M.C.

PEtrus Alphõsus ex Iudęo cõuersus ad fidẽ, Moyses antea vocat⁹ quẽ rex Alphõsus de sacro fonte leuãs suo agnomine insigniuit, vir in scripturis sanctis eruditus, & in seculari philosophia nobiliter doctus, in argumẽtũ suę synceræ fidei. Scripsit sub noĩe Moysi Iudæi q̃d fuerat, & Petri Chriani q̃d esse cœpit insignem dialogum.

Cõtra Iudæos.	li.1	Vni & ęterno primo.	
De sciẽtia & philosophia.	li.1	Et quædam alia.	

Claruit temporibus Hẽrici quarti. Anno dñi. M.C.

HOnorius Augustudinẽsis eccl'iæ presbyter & scholasticus, vir in scripturis studiosissimus & valde eruditus, atq; in secularib⁹ sciẽtijs nobil'r doctus, ingenio subtilis & clarus eloqo. Scripsit multa p̃clara opuscula. De qbus ipse p se in libro illustriũ viroꝝ quẽ prænotauit, de luminaribus eccl'iæ recẽsuit subiecta. Opus valde necessariũ de Christo, de ecclesia & de futura vita quẽ prænotauit.

Elucidarium.	li.3	De libero arbitrio.	li.1.
Sigillũ sanctæ Mariæ	li.1	Dicitis vos mirari cur.	
Speculũ eccl'iæ siue sermonũ.	li.1	Offendiculũ de sacerdotib⁹.	li.1
Summam historiarum.	li.1		
Gemmã aĩæ de officijs diuinis.	li.6	Agmẽ in castris æterni.	
De imagine mũdi.	li.2	Mundus itaq; dicitur.	
In Cãtica cãticoum.	li.1	In principijs librorꝝ.	
De luminaribus eccl'iæ.	li.1	Gelasius vrbis Romæ.	
De corpore dñi	li.1	In hexameron.	li.1
De deo & vita æterna.	li.1	De anima.	li.1
Scalã cœli de gradib⁹ visionũ.	li.1	Clauẽ physicę de naturis rerꝝ.	li.1
In toto psalterio.	li.1	In euãgelia homiliarꝝ	li.1
De papa & imperatore.	li.1	Dialogũ ex opuscul'. Augustini.	li.1
Refectionẽ mẽsium de festis.	li.1	Pabulũ vitæ de sanctis.	li.1.
Epl'arum ad diuersos	li.1		

Alia insup multa ædidit, quorꝝ titulos inuenire necdũ potui. Claruit sub Hẽrico quinto. Anno dñi. M. CXX.

SIgebert⁹ monachus Gẽblacẽsis, ordis sancti Bñdicti, natõe Gallicus, vir ĩ diuinis scripturis à iuuẽtute sua studiosissim⁹ & multũ eruditus, atq; ĩ secularibus lr̃is nulli suo tpe in Leodiẽsiũ territorio secũdus, carmine exercitatus & prosa. Scripsit vtroq; stilo multa volumina, qbus nomẽ suũ trãsmisit ad posteros. Reprehẽdit autem in eo q̃ Hẽrico impatori Romanæ eccl'iæ psecutori & rebelli adhærens,

rẽs, cõtra Hildebrãdũ Gregoriũ septimũ papam literas & opuscula scripsit, quæ suũ propositũ nõ decebãt. Quid vero scripserit, in fine illustriũ viroꝝ apte declarauit. Cũ in cœnobio sancti Vincẽtij Metẽsi ad instruẽdos pueros eẽt positus, scripsit heroico metro

Vitã sancti Theoderici epi.	li.1	Passionẽ sc̃tẽ Lucię metrice.	li.1
De trãslatiõe eiusdem.	li.1	Vitã Sigeberti regis	li.1
Passionẽ Thebeoꝝ.	li.1	Vitã sancti Guiberti.	li.1.
Gesta abbatũ Gemblacen.	li.1	Vitã sancti Maclouij.	li.1
Vitã sancti Theobardi.	li.1	Cõtra papã Gregoriũ.	li.1.
Apologiam ad impatorem.	li.1	Cõtra epl'am Pascalis papæ.	li.1
In Eccleiasten heroico metro	li.1	Historiarꝝ post Eusebiũ.	li.1
De illustribus viris.	li.1	Marcellus Marci vr.	
De computo eccl'iastico.	li.1	Sermonum quoq;.	lib.1
Epl'arum ad diuersos.	li.1		

Alia etiam post hæc ædidit, q̃ cũ supra scriptis opusculis nõ signauit.

Claruit tpibus Henrici impatoris tertij regis quarti. Anno dñi. M. CX. Chronicam suam pduxit vsq; ad annũ. M. CXI.

CAlixtus papa secundus, natione Burgundus, frater ducis Burgundiæ, prius archiep̃s Viennẽsis, sedit in pontificatu post Gelasium annis sex, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularium literarꝝ nõ ignarus, amator sancti Iacobi apl'i præcipuus ob cuius honorẽ eccl'iam Compostellanam in archiepiscopatũ sublimauit. Scripsit composito sermone & maxima diligẽtia.

De miraculis sancti Iacobi.	li.1	Calixtus epũs seruus	
Epl'arum ad diuersos.	li.1		

Et q̃dã alia. Claruit sub Hẽrico quinto. Anno dñi. M. CXX.

STephanus qui & Herrandus Halberstatẽsis eccl'iæ quartusdecimus episcopus, ex abbate Ilsenburgẽsis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, natione theutonicus, vir in diuinis scripturis eruditus & secularium literarꝝ nõ ignarus, ingenio subtilis & disertus eloquio Scripsit nõ contemnendæ lectionis opusuula, sed in manus nostras pauca venerũt. Scripsit in p̃sona Ludouici comitis elegantissimam & vtilem epl'am ad Valtramũ ep̃m Nienburgẽsis eccl'iæ defendẽtem Hẽricum rebellem eccl'iæ Romanæ.

Defensoriũ papæ.	li.1	Sicut bonus hõ debo.	
Et plures epl'as ad diuersos.	li.1		

Et quædã alia. Morit sub Henrico quinto. Anno dñi. M. CVII. Indictione quintadecima. Et honorifice sepultus est in Reinsburch.

BErnardus abbas Clareuallẽſis primus, ordinis Ciſtertiẽſis, natione Burgũdus, vir nobilis & ſctũs, q̃ multis & in vita & poſt obitum miraculis claruit, in diuinis ſcripturis eruditus, & ſeculariũ lr̃arũ nõ ignarus, ingenio ſubtilis, & ornatus eloquio, quippe q̃ nihil in ſuis neglexit ſcriptis, q̃d ad ornãdam or̃onẽ poſſet cõducere. Aedidit multa p̃clara opuſcula, de quibus feruntur ſubiecta.

De conſideratõe ad Eugenium li.5.
Meditationum ſuarũ li.1.
De cõtemptu mũdi ad clericos li.1.
De gradibus humilitatis li.1.
De gr̃a & libero arbitrio, li.1.
Ad milites templi, li.1.
Speculũ vitæ religioſæ, li.1.
De ſcala clauſtrali li.1.
Ad Carthuſienſes, li.1.
De conſcientia li.1.
De ordine vitæ li.1.
De duobus oculis aĩæ li.1.
De p̃cepto & diſpenſatõe li.1.
Ad Henricũ Senonenſem li.1.
Ad Hugonẽ ſancti Victoris, li.1.
Contra Gerardum li.1.
Cõtra hæreticum ad papam, li.1.
De miſeria huius vitæ, li.1.
De tentatiõibus & ocio li.1.
De voluntate, li.1.
Ad Cluniacẽſes Apologia, li.1.
De gradibus charitatis, li.1.
De paſſione dn̄i li.1.
De diligendo deo, li.1.
In pſalmũ Qui habitat li.1.
In Cãtica cãticorũ. hoĩ.86. li.1.
Sup miſſus eſt angelus li.1.
Ad ſororẽ ſuã de modo viuendi li.1.
Vita Malachiæ ep̃i li.1.
Epiſtolarũ ad diuerſos li.1.
Sermones plures. li.1.
Et quædam alia.

Subit aĩam dictare ali.
Multi multa ſciunt, &
Ad audiendũ vt credi.
Rogaſti me fr̃ Gotfri.
Loquẽte me nup co.
Hugoni militi Chr̃i &
Si qs inter vos emen.
Cum die quadã corpa
Fratribus de mõte dei.
Conſciẽtia in qua per.
Hortaꝝ quidẽ timidã.
De confeſſione peccatorũ li.1.
Dño abbati Colũbeñ.
Placuit p̃ſtantiæ ve.
Si tibi videor tardius
Virtus in pace acqui.
Periculoſa quæq; &.
Dies hoĩs ſũt ſicut vm.
Seruum dei gratis deo
Oĩa genera vitiorũ.
Vſq; modo ſi qua me.
Viro illuſtri dño Au.
Super Magnificat li.1.
Venite aſcendamus
Cõſidero labores vr̃os
Vobis frẽs alia q̃ aliis.
Scribere me aliquid
Chariſſima mihi ĩ chr̃o

Satis & plus q̃ ſatis
Hodie frẽs celebramus

Claruit

Claruit ſub Conrado Imperatore tertio. Anno domini. M.CXL.

ANſelmus Laudiniẽſis ſcholaſticus, in ſcripturis diuinis valde ſtudioſus, & lõga exercitatõe peritus, atq; in ſeculariũ lr̃arum diſciplinis nobiliter doctus, ingenio acutus, ſermone ſcholaſticus, nõ minus vita q̃ ſcia inſignis, nouo expoſitõis gñe vtriuſq; teſtamẽti ſcripturas gloſa interliniali & marginali ex p̃m ſcriptis explanauit. Scripſit etiã alia q̃dã opuſcula, q̃ ad me nõ venerũt. Fertur.

In pſalteriũ commentarior̃ li.1. Et quædam epiſtolæ.

Claruit ſub Henrico quarto. Anno dn̄i. M.CX.

HVgo p̃ſbr̃ & monachus ſcti Victoris Pariſiẽſis, ordinis canonicorũ regulariũ Auguſtini, & abbas vt ferũt ibidẽ, natiõe Saxo, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia nulli priſcorũ inferior, q̃ velut alter Auguſtinus doctor celeberrimus ſuo tpe eſt habitus, ingenio ſubtilis, & ornatus eloquio, nec minus cõuerſatõe q̃ eruditõe venerãdus. Scripſit multa & penẽ ĩfinita opuſcula, de q̃bus ad manus noſtras pauca hucuſq; peruenerunt.

Summa ſententiarũ ſuarũ, li.1.
De ſacramentis, li.12
Didaſcolon, li.6
De arra animæ, li.1.
De modo orandi li.1.
De laude charitatis li.1.
De inſtitutõe nouitiorũ li.1.
In regulam ſct̃i Auguſtini, li.1.
De myſtica arca Noe li.5.
In Eccleſiaſten, hom̃.16 li.1.
In Cantica canticorũ li.1.
In Threnos Hieremiæ li.1.
In Hierarchias Dionyſii li.14.
De laude patrum li.1.
De perpetua virginitate ſanctę Mariæ li.1.
Super Magnificat li.1.
De amore ſponſi & ſponſæ li.1.
De medicina animæ li.1.
De meditatione li.1.
De incarnatione verbi li.1.
De ſapientia Chriſti li.1.
De vanitate mũdi, li.1.

De anima Chr̃i li.1.
Arduũ profecto & la.
Oĩm expetendorũ pri.
Loquar ſecrete animæ
Quo ſtudio & quo affe.
Tam multos iã lauda.
Quia frẽs largiente do.
Hæc præcepta quæ.
Cũ ſederẽ aliqñ in con.
Quæ de libro Salomo.
In principio laboris.
Qũo ſedet &c. q̃tũ ad.
Iudæi ſigna quærunt.

Super Tota pulchra es li.1.
Hõ microcoſmos id ẽ.
Meditatio eſt frequẽs.
Quidam fuerunt qui.
Quæritis de anima.
O mũde immũde &c.

De ſubſtãtia dilectionis. li.1
De diſciplina li.1
De myſterijs eccl'iæ. li.1
De ſpũ & anima. li.1
De oratione dñica. li.2
De cõfeſſione. li.1
In Ezechielem prophetã. li.1
In quoſdam pſalmos. li.1
De natura dei ſimplici. li.1.
De triplici volũtate in Chſto. li.1
De poteſtate & volũtate dei. li.1
De ſacra ſcriptura. li.2
De natura animaliũ. li.1
De cõtemplatione li.1
Epl'arum ad diuerſos. li.1
De ſptẽ donis ſpũs ſancti. li.1
In quinq; libros Moyſi. li.1.
Quia dictũ eſt mihi.
Septem ſunt petitiones
Solus ſolitudinem, &c.
Epitoma philoſophiæ. li.1
De nuptijs & cõcupiſcẽtia. li.1.
Quæris de volũtate.
Quæritis de poteſta.
Lectorẽ diuinar; ſcri.
Leo fortiſſimus beſtia.
Spiritalis dñi, &c.
Sermones etiã cõpoſuit plures & alios diuerſos varioſq; tractatus.
Claruit ſub Hẽrico impatore quinto. Anno dñi. M.CXXX.

RVpert⁹ abbas Tuitiẽſis cœnobij iuxta Coloniã Agrippinã, ordinis ſancti Bñdicti, natiõe theutonicus, vir ĩ diuinis ſcripturis ſpũ ſctõ p viſionẽ illuſtrãte doctiſſimus, & ſeculariũ lr̃arum nõ ignarus, monachus ſancti Laurẽtij Traiectẽſis, ꝓpter incredibilẽ eruditionẽ ſuã à Frederico Colonien. archiep̃o inde aſſumptus, & in abbatẽ Tuitiẽſis monaſterij ſublimatus, multa p̃clara opuſcula cõpoſuit. Ex eo ſiqdẽ tpe q̃ cœnobiũ in iuuẽtute ſua ingreſſus eſt, tm̃ ſe in ſcripturis ſanctis exercitauerat, vt nec dormiẽs qdẽ à meditãdis illis videret poſſe quieſcere, quin lingua & labia eius quaſi legẽdo moue rent. De cuius opuſculis ego tm̃ ad p̃ſens reperi ſubiecta. Ad Cunonem abbatẽ Sigebergẽſem poſtea ep̃m Ratiſponẽſem.

De victoria verbi dei. li.13
In Geneſim. li.9
In Cãtica canticor;. li.7
In libr; ſancti Iob. li.10.
De ſctã trinitate in vet⁹ teſta. li.42
In Apocalypſin Iohãnis. li.12
De officijs diuinis. li.12
Meditatões de incẽdio Tuitien. li.3
In 12. ꝓphetas minores. li.30
In euãgelium Iohãnis. li.14.
Nup cũ tu hoſpes op.
Quicũq; fideli aĩæ dum.
Qui cõtra hoiem ſiſem.
In libros regũ de Dauid. li.15
Vt tu quoq; venerabi.
Ea quæ p circulũ anni.
Ecce qũo criminator.
In euãgelium Matthæi. li.8
Sup regulã ſancti Bñdicti. li.1

Apolo-

Apologeticũ eiuſdẽ opis. li.1.
Denicq; ferẽ & alia plura ſcripſiſſe, & nouũ ac vetus teſtamẽtũ pro maiori pte in multis libris explanaſſe, de q̃bus vſq; in p̃ſens nihil vidimus p̃ter ea quæ ſignauimus. Claruit multa ſanctitate, doctrina & miraculis coruſcans, ſub Henrico quinto. Anno dñi. M.CXXIIII. Et ſub Lothario tertio morit.

Epl'ar; ad diuerſos. li.1

RVpertus abbas cœnobij Lympurgẽſis in diocœſi Spirẽſi, ordinis ſancti Benedicti, natione theutonicus, vir tam in diuinis ſcripturis q̃ in ſecularibus lr̃is magnifice doctus, vita & cõuerſatiõe inſignis, adeo vt reuelatiõibus crebris meruerit viſitari diuinis, Hic multis annis in Gymnaſio Pariſienſi philoſophiæ ſeculari operam dedit, & philoſophus nobilis euaſit. Sed cõſideras p̃ſentis vitæ inanẽ eẽ philoſophiã, ſtudiũ vanitatis deſeruit, & ad patriã reuertẽs in dicto cœnobio monachus, & demũ abbas factus ẽ. Scripſit aũt nõ cõtemnẽdæ lectiõis opuſcula, de q̃bus ego tm̃ reperi ſubiecta.

In Cãtica canticor; li.4
De cõtemptn mũdi. li.2
De ſctõ Iohãne Baptiſta. li.1
Reuelationũ ſuar;. li.1
Quicũq; ſuñpſius re;.
Mũdus indebito noĩe
Refert hiſtoricus euan.
Anno dñicę incarnatio.

Scripſit quoſdã ſermones de ſanctis, q̃r; corpa vl' patrocinia in eodẽ Lympurgẽſi monaſterio habebant. Claruit ſub Henrico impatore quinto nõ ſine opinione ſanctitatis. Anno dñi. M.CXXIIII.

RVdolphus abbas ſcti Trudonis in diocœſi Leodiẽſi, ordinis dui p̃ris Bñdicti, natiõe theutonicus, vir ĩ diuinis ſcripturis iugi exercitatiõe peritus, & ĩ ſecularibus lr̃is nõ infime doctus, carmine valẽs & proſa, & muſicus excellẽs, nec minus ope q̃ ſciẽtia clarus. Scripſit vtroq; ſtilo nõ ſpernẽda opuſcula, de q̃bus ferunt.

Cõtra ſymoniacos. li.7.
Carmina multa.
Chronica quoq;. li.1

Cãtus etiã in laude ſctõr; pl'es dulci & regulari melodia compoſuit. Claruit ſub Hẽrico quinto. Anno dñi. M.CXXV.

FRanco ſecũdus abbas cœnobij Haffligemẽſis, ordinis ſancti Benedicti, vir ĩ diuinis ſcripturis eruditus, & ſeculari doctrina ſufficiẽter inſtructus, ingenio valnes & clarus eloquio, ſcripſit tam metro quàm ꝓſa q̃dã cõmendãda opuſcula, q̃bus nomẽ ſuũ cũ gl'ia trãſmiſit ad poſteros. Cũ adhuc in cœnobio p̃dicto ſimplex eẽt monachus, iubente Fulgentio abbate ſuo incepit opus inſigne, q̃d poſtmodũ abbas factus p̃fecit, ſcientia & eloquẽtia ornatum.

De gra

De gratia dei lib.1. De ſtatu futurę gl̃ię metrice,li.1.
Epl̃arum ad diuerſos, lib.1. Sermones de beata virgine,lib.1
Et q̃dã alia. Electus eſt ĩ abbatem p̃fatæ Haffligemeñ. cœnobĩ,ſub Henrico Imperatore quinto. Anno dñi. M.CIX. Indictione. xiij.

GIlbertus eps Pictauienſis ex ſcholaſtico Pariſienſi,cognomẽto, Porreta,natiõe Gallicus,vir ĩ diuĩs ſcripturis ml̃tũ exercitatus, & in ſecularibus lr̃is magnifice doctus,ingenio ſubtilis & nouitate terminoꝝ cõfuſus eloqo,à beato Bernhardo in qbuſdã arguit hæreſeos,& in cõcilio Remẽſi ab Eugenio celebrato cõuictus, renũ tiaſſe fert errori. Sunt q eũ excuſent, authoritates in expoſitionibus ſuis inductas dicẽtes ab aliquibus minus ſane intellectas. Nos autẽ cũ Romana eccleſia ſentiẽtes,ſemel p eã cõcluſa,nulli infringere licere cõfitemur. Scripſit ãt Gilbert⁹ ml̃ta opuſcl̃a,de qbus ferunt ſubiecta
In totum pſalterium lib.1. In omnes epl̃as Pauli, lib.14.
In euangelium Iohannis, lib.1.
In Boetium de trinitate, lib.1. Libros quæſtionum,&c.
Sermones plures, lib.1. Et quædam alia.
Claruit ſub Conrado Imperatore tertio. Anno dñi. M. CXL.

LVcas abbas mõtis S. Cornelij,ordĩs diui pr̃is Bñdicti,in ſcripturis ſ̃ctis cõtinua exercitatiõe doctus,& ĩ ſecularibus lr̃is pro ſuo ſtatu ſufficiẽter inſtructus,in exponẽdis diuĩs voluminibus nobile ſortitus ingeniũ,nomẽ ſuũ varia ſcribẽdo ſyntagmata, ad poſteritatis notitiã tranſmiſit. Sed nihil eoꝝ ad manus noſtras memini p̃ueniſſe. Fertur eius inſigne opus ad Milonem Taruanenſis eccleſiæ ep̃m virum æque doctiſſimum,quod necdum vidi.
In Cantica Canticorum, lib.1.
Sermones & epl̃æ plures. Et quædam alia.
Claruit tpibus Lotharij vltimi Impatoris. Anno dñi. M.CXXX.

VVilbertus eps Carnotẽſis,in diuĩs ſcripturis ſtudioſus & valde peritus,atq; ĩ diſciplinis ſecularĩ lr̃aꝝ nulli ſuo tpe doctorũ inferior,ingenio acutus,& ſatis ornatus eloqo,moribus & vita ĩſignis,& btiſſimę dei genitricis Marię amator & cultor p̃cipuus Scripſit inſigne opuſculũ de hac prophetia: Nõ auferetur ſceptrum
Contra Iudæos, lib.1. (de Iuda.
De natiuitate S. Mariæ, ſer.1. Approbatæ conſuetud.
Sermones varios, lib.1.
Alia quoq; nõnulla ſcripſiſſe dr̃,quæ ad notitiam meã nõ venerunt.
Credo eũ floruiſſe ſub Henrico quarto. Anno dñi. M. C.

Odo

ODo epũs Cameracenſis,vir in ſcripturis ſanctis eruditus,& in lr̃is humanitatis nobiliter doctus,ingenio ſubtilis & clarus eloquio,in cõponendis & declamandis homilijs ad populũ veterum more non mediocriter inſignis Scripſit diſputationẽ quam habuerat cum quodam Iudæo de myſterio dominicæ incarnatiõis ſub dialogo,annotatis prima ſui noĩs lr̃a & Iudæi ſecũ diſputantis.
Ad Vilbodonẽ monachũ, lib.1. In Canonem miſſæ, lib.1.
De villico iniquitatis, lib.1. Homo quidã erat diues.
Homilias & epiſtolas plures.
Et quædã alia nõ pauca cõpoſuit,quæ ad notitiã meã non venerunt.

EMondus monachus Canthuariẽſis in Anglia,ordĩs S. Bñdicti, Anſelmi archiep̃i quondã auditor atq; diſcipulus,vir ĩ diuinis ſcripturis diuturna exercitatiõe doctus,& ſecularĩ lr̃aꝝ nõ ignarus. Scripſit nõ ſpernẽdæ lectiõis opuſcula,qbus & fideliũ ædificationi profuit,& nomẽ ſuũ poſteris notificauit. E qbus extat volumẽ vnũ de diſcordia,q̃ fuit inter Guilhelmũ Angloꝝ regẽ & ſanctũ Anſelmũ præfatum Canthuarienſem archiepiſcopum.
De libertate eccleſiaſtica,lib.1. Vita eiuſdem Anſelmi,lib.1.
Et q̃dã alia. Claruit tpibus Henrici q̃rti. Anno dñi. M.CXX.

GRatianus monachus Bononiẽſis ſiue Claſſenſis,ordĩs S. Bñdicti patria(vt qdã volũt) Ethruſcus,vir ĩ diuĩs ſcripturis eruditiſſimus,& mirabili ſtudio flagrãs ingenio p̃optus & clarus eloqo, vita q̃q; & cõuerſatiõe inſignis. Scripſit poſt Iuonẽ Carnotẽſem ep̃m volumẽ decretoꝝ inſigne ex veteꝝ ſtatutis, ſanctionibus & ſcriptis quo iuris canonici profeſſores vſq; in præſens vtuntur in ſcholis, ab Eugenio papa tertio approbatũ. Cuius titulus eſt.
Cõcordia diſcordantiũ canonũ,lib.4 Humanũ genus duobus.
Cõpoſuit & alia q̃dã. Claruit ſub Hẽrico q̃rto. An. dñi. M.CXX.

HVgo monachus Corbiẽſis,ordĩs S. Benedicti,dictus de Foliẽto,vir in ſcripturis ſanctis veteꝝ lectione diues & eruditus,in genio clarus & dulcis eloquio, nec minus cõuerſatiõe q̃ ſcientia venerabilis,nomẽ ſuũ ſcriptis notificauit poſteritati. Scripſit em̃ inſigne volumen oĩbus religioſis & deũ timẽtibus nõ tam vtile q̃ iocundũ,in quatuor diſtinctum libellis,vt ſequitur, prænotatis.
De clauſtro materiali lib.1. De ordinatione clauſtri.
De clauſtro ſpiritali, lib.1.
De clauſtro animæ lib.1. Animæ clauſtrũ contẽ.
De clauſtro paradiſi, lib.1. In cœleſti Hieruſalẽ clau

t Et quæ-

Et q̃dã alia. Claruit tpibus Henrici quarti. Anno dñi. M.CXX

RIchardus monachus sancti Victoris Parisiẽsis, ordis canonico rũ regulariũ S. Augustini, vir in diuis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia nobil'r doctus, ingenio p̃stans, eloquio scholasticus, moribus & cõuersatiõe p̃cipuus. Scripsit multa & pene infinita opuscula, qbus vtilitati credentiũ multũ profuit, & nomen suũ immortalitati cõsecrauit. E qbus ista feruntur.

De sancta trinitate	lib.6	Iustus meus ex fide vi.	
De contemplatione,	lib.5	Surge dñe in requiem.	
De.xij.patriarchis	lib.1.	Beniamin adolescenti.	
In arca mystica,	lib.5	Mysticã illam Mosi.	
In Cantica Canticorum	lib.1.	In lectulo, &c. aĩa quæ.	
De exterminatione mali,	lib.1.	Quid est tibi mare q̃.	
De promotione boni	lib.1.	Omne caput languidum	
Contra Iudaizantes,	lib.1.	Ecce virgo concipiet &.	
De tabernaculo fœderis, lib.1.		De.xlij.mansionibus, lib.1.	
De quatuor gradib⁹ charitatis, li.1.		De sacerdotio Melchisedech, li.1	
De.xij.apparitoribus, lib.1.		De studio sapientiæ, lib.1.	
De profectu monachoꝝ, lib.1.		De oratione mentali, lib.1.	
De triplici holocausto,	lib.1.		
De authoritate Petri,	lib.1.	Quodcunq; ligaueris.	
De potestate iudiciaria,	lib.1.	In regeneratione.	
De differentia peccatoꝝ,	lib.1.	Q̃m quæstioni tuæ, &c.	
De instructione nouitiorum,	lib.1.	Afferte dño filios dei.	
De spũ blasphemiæ	lib.1.	Quæ in euangelio.	
De officiis ecclesiæ, lib.1.		De diuersis affectibus, lib.1.	
Epitoma totius Bibliæ, lib.1.		In Apocalypsin Iohannis, lib.1.	
In Danielem prophetam, lib.1.		Chronica ab initio mundi, lib.1.	
De gemino pascha,	lib.1.		
Diuisionũ vel exceptionum,	li.24	Deus summe bonus &.	
De visione Nabuchodonosor, li.1.		De sacrificio Abrahæ, lib.1.	
De quatuor ventis,	lib.1.		
De verbis Esaiæ	lib.1.	In illa die nutriet homo.	
De verbis apostoli,	lib.1.	Quæris quomõ, &c.	
De actibus apostoloꝝ	lib.1.	Misit Herodes rex ma.	
De charitate violenta,	lib.1.		
De nouitate vitæ,	lib.1.	Expurgate vetus fermẽ.	

Alia insuper multa cõposuit, epl'as, sermones & varios tractatus.

Claruit

Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno dñi. M. CXL.

GVido quintus prior Carthusiæ, vir ĩ diuis scripturis longo studio peritus, & secularium l'raꝝ non ignarus, ingenio placidus, & eloquio clarus, nec minus cõuersatiõe q̃ doctrina venerabilis. Fertur nõnulla cõposuisse opuscl'a, qbus nomẽ suũ immortalitati donatũ est. E qbus extat ĩsigne opus lucl'ento sermone conscriptum. De vita Hugonis Granapl'. epi, li.1. De institutionibus Carthu. li.1. Et quædã alia. Epl'as btissimi patris Hieronymi nimio scriptoꝝ vitio deprauatas diligenti studio ad veritatis limã emẽdauit, & in vnũ cõportauit. Morit sub Lothario Imperatore iuniore. Anno dñi. M.CXXXVII. Indictione. xv. sexto Calend. Augusti.

PEtrus Lõbardus eps Parisiẽsis ex scholastico, vir ĩ diuis scripturis studiosissimus & nobil'r doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, nomẽ suũ scribẽdo cũ tãta gl'ia trãsmisit ad posteros, vt vsq; in hodiernũ diẽ suis opuscl'is theologoꝝ schola vbiq; exercitata, singl'ari veneratione magistrũ eũ nominet & habeat. Scripsit em̃ sagaci studio ex dictis sanctoꝝ patrũ commendabile opus.

Sententiarum	lib.4	Cupientes aliquid de.	
In totum psalterium,	lib.1.	Cũ oẽs prophetias spũs.	
In omnes epl'as Pauli	li.14	Principia rerũ requiren.	
Sermones varios,	lib.1.		

Alia quoq; nõ pauca cõposuit, quæ ad notitiam meã nõ venerunt. Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno dñi. M.CXL.

ECkardus primus abbas monasterij S. Laurẽtij, q̃d Vraugia dr, in diocœsi Herbipolẽsi in Hircinia sylua, ordis S. Bñdicti, natione Theutonicus, vir ĩ diuis scripturis eruditissimus, & in secl'aribus l'isnulli inter Germanos suo tpe doctoꝝ inferior, metro excellens & prosa. Scripsit non spernendæ lectionis opuscl'a, qbus ingenij sui viuacitatẽ declarauit. De qbus ego tm̃ vidi opus ĩsigne, ad imitationẽ Boetij gemio stilo cõpactum ad ĩstructionem & consolationẽ monachoꝝ & oĩm fidelium deum timentium valde vtile & necessarium, quod prænotauit

Laternam monachorum	lib.5.	

Sermones quasdã elegãtes, variasq; epl'as ad diuersos composuit. Claruit sub Conrado tertio Imperatore. Anno dñi. M.CXXX. In (medio ecclesiæ præfati monasterij sepultus.

ENgelbertus abbas cœnobij Admontesis, ordis S. Benedicti, natione Theutonicus, vir in diuinis scripturis valde studiosus,

& eruditus, atq; in secularium lr̃arum disciplinis sufficiẽter instructus, ingenio & eloquio clarus, nec minus cõuersatõe q̃ scia reuerẽdꝰ, nomẽ suũ varia scribẽdo & exponẽdo notificauit, & tam verbo q̃ exemplo ad ædificationem fratrum suorum nõ infima fecit. Scripsit eñ.

Sermones elegantes, li.1. De vitijs & virtutibus li.1.
Sed & alia nõnulla ædidit, quæ ad notitiam meam minimè venerũt.

PEtrus presbyter ecclesiæ Trecensis, cognomẽto comestor siue mãducator, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secularibus lr̃is egregie doctus, carmine exercitatus & prosa, scripsit vtroq; stilo quædã prẽclara opuscula, quorum authoritas ab ecclesia lõgo iam vsu comprobat. Comestor aũt siue mãducator idcirco dictus est, q̃ scripturarum authoritates in suis sermonibus & opusculis crebrius allegãdo quasi inventrẽ memoriæ mãducarit. Scripsit inter cætera ingenij sui volumina, insigne opus ad Guilhelmũ Senonensem archiepm oñes libros biblię historiales, & breuiter & vtiliter exponendo quod iam ex vsu prænotatur.

Historia scholastica li.20. Impatoriæ maiestatis.
De laudibus sanctæ Mariæ li.1. Sermones de tempore li.1.
Sermones de sanctis li.1. Et alia complura li.1.
Claruit sub Frederico Imperatore primo. Anno dñi. M.CLX.

PEtrus dialecticus Parisiẽsis, dictus Abelardus natione Gallus, vir in seculari philosophia eruditissimus, & in diuinis scripturis nobiliter doctus, gaudẽs nouitate terminorum & altiora se scrutari tẽtans, oppressus à gloria plures incidit errores, & agẽte sancto abbate Bernardo in Senonẽsi concilio cum prauis suis doctrinis condemnatus. Ab hoc tpe philosophia secularis sacrã theologiã sua curiositate inutili fœdare cœpit. Scripsit aũt Petrus iste nõnulla opuscula, q̃bus si errores nõ miscuisset, vtilitati posteritatis profuisse poterãt. E quibus extat volumen dialectica obscuritate subumbratum, multis sententijs varium, quod prænotare voluit.

Theologiam suam li.1. Scito teipsum. li.1.
Et quædam alia.
Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno dñi. M.CXL.

ADelphus abbas ordinis sctĩ Benedicti, vir in diuinis scripturis longa exercitatõe peritus, & secularium lr̃arum nõ ignarus, regularis obseruãtiæ cultor indefessus, vt se verbo & exemplo ouibus Chr̃i sibi commissis vtilem posset exhibere pastorem. Fert ad earum vtilitatem nõnulla cudisse opuscula in quibus dies ingenij vena ornatum

natum commendat eloquium. De quibus extant elegantes.

Sermones ad frẽs, li.1. Contra Sarracenos. li.1.
Cætera quæ composuisse dicit, ad notitiam meam non venerunt.

GVilhelmus abbas sctĩ Theoderici & postea vt dicit monachus Clareuallensis sub diuo pr̃e Bernardo ordinis Cistertien. vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, vita q̃q; & sanctitate cõuersatõis insignis, & ob id eidẽ singulariter dilectus, ædidit nõ spernẽdæ lectiõis opuscula. De q̃bus ad meã notitiam pauca puenerunt. Incepit scribere, sed morte præuentus non perfecit.

Vitam sctĩ Bernardi abbatis, li.1. Scripturus vitã serui tui.
Speculum fidei li.1. Aenigma fidei li.1.
Sententiarum fidei li.1. Ad Theophilũ de natura aĩæ, li.1
De contemplando deo li.1. De natura & dignitate amoris, li.1
De sacramento altaris li.1. Meditationes pro nouitijs li.1.
Contra Petrum Abelardum, li.1. In Cãtica cãticorum impfectũ, li.1
In epl̃am Pauli ad Romanos, li.1. Et quædam alia

Sũt q̃ dicãt hũc Guilhelmũ cũ adhuc abbas esset sctĩ Theoderici vulgatã ad Carthusiẽses illã scripsisse epl̃am cuius initiũ est. Fratribus de mõte dei oriẽtale lumẽ, q̃ beato Bernardo à multis asscribit. Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno dñi. M. CXL. Et ante Bernardum cum vnũ de vita ipsius librum complesset, morit, cui Arnoldus abbas Boneuallis quatuor alios adiecit libros.

COnradus monachus Hirsaugiẽsis cœnobij in cõfinibus Sueuorum, ordinis sctĩ Benedicti, natiõe theutonicus, Spirẽsis diocœsis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secularibus literis valde peritus, philosophus, rhetor, musicus, & poeta insignis, sub nomine peregrini multa p̃clara cõposuit opuscula, in q̃bus ornata sentẽtiarum dispositio, & venusti sermonis cultura, nulli veterum inferiorẽ suã declarant authorem. De his ad meã notitiã subiecta tm̃ peruenerũt.

Opus dialogorum insigne sub nomine peregrini presbyteri, & Theodoræ deo sacratæ virginis, quod prænotauit.

Speculum virginum li.8 Collaturo tecũ o theo.
In euangelia per annum li.1. Quia in lr̃a veteris test.
De vita spũs & fructu mortis, li.1. Cũ oĩs diuinæ pagine.
Matricularius, li.1. Cum manifestũ sit mũ.
De laudibus sctĩ Benedicti metrice, li.1. Luce velut solem.
Diascalon li.1. Quia te video diu va.
De musica & tonis li.1. Musica ẽ scd̃m cuiusdã

De cæteris nihil vidi. Fuit alius q̃dã declamator ordinis prædicatorũ qui scd̃m modernorũ consuetudinẽ sermones ad populũ composuit sub noĩe Peregrini, nostro multũ eloquio inferior, & tpe quoq; posterior. Quicquid aũt Conradus iste scripsit Tullianã resonat eloquẽtiã, quod alter non potuit. Claruit sub Conrado Imperatore tertio. Anno domini. M. CXL.

ARnoldus abbas Boneuallis, ordinis Cistertiẽsis, beati Bernardi abbatis quondã familiaris amicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, secularĩ quoq; lr̃arũ nõ ignarus, ingenio prõptus, & clarus eloquio, nec minus cõuersatõe q̃ doctrina cõspicuus, nomẽ suum scribẽdo posteritati notificauit. Defuncto nãq; Guilhelmo abbate sct̃i Theoderici, & opus vitæ sct̃i Bernardi impfectũ relinquẽte, ipõ etiã sctõ iã cœlestia regna tenẽte, scripsit & pfecit.

Vitam sancti Bernardi li. 4 Virorũ illustrĩũ gesta.

Et quasdam epl'as. Claruit sub Frederico Imperatore primo. Anno domini. M. CLX.

RIchardus monachus Cluniacẽsis, ordinis sct̃i Bñdicti, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in sec'laribus lr̃is oĩm fama suo tpe doctissimus, ingenio subtilis, & diserº eloquio, q̃ varia scribẽdo & componẽdo syntagmata, nomẽ suũ cũ ingẽti gloria ad posteritatis notitiã transmisit. Nihil tñ eorũ ad manus nr̃as hucusq; memini p eruenisse. Ferł autem eius insigne & clarum opus.

Historiarũ temporum, li. 1. Epl'arum ad diuersos li. 1.

Claruit tpibus Frederici Imperatoris primi. Anno dñi. M. CLX.

GAnfredus Antisiodorẽsis monachus Cistertiensis ordinis, Petri Abelardi quondã auditor atq; discipulus, sed ne fieret etiam imitator erroris, ad magisteriũ sct̃i Bernardi Clareuallẽsis se cõtulit, sub cuius disciplinatu doctrina & religione clarus, nõ cõtemnẽ dæ lectõis opuscula cõposuit, qbus nomẽ suũ etiã postris notificauit.

Cõtra Petrũ Abelardum, li. 1. In Apocalypsin Iohannis li. 1.

Epistolarum ad diuersos, li. 1.

Claruit tpibus Frederici Impatoris primi. Anno dñi. M. CLX.

PEtrus clericus eccl'iæ Remẽsis, dictus de Riga, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secularibus lr̃is inter oĩes doctores sui tpis doctissimus, grammaticus & philosophus insignis carmine excellẽs & prosa. Scripsit vtroq; stilo nõ pauca volumina, qbus nomẽ suũ posteris notificauit. E qbus ego vidi opus tm̃ metricũ insigne sup Bibliam quod auroram p̃notauit, vt sequitur.

In Gene-

In Genesim,	li. 1.	Initium mundi quales.
In Exodum,	li. 1.	Hæc duodena patrum
In Leuiticum	li. 1.	Vox aũt dñi Moysen.
In Numeros	li. 1.	Alloquiẽ Moysen deº.
In Deuteronomium,	li. 1.	Hæc sunt verba dei.
In Iosue	li. 1.	Post Moysen Iosue
In Iudicum,	li. 1.	Peccat Hebræus, ait
In Ruth	li. 1.	Ad Ruth festinat pe.
In Regum	li. 3.	Monte manẽs Effra.
In Cantica canticorũ	li. 1.	Solus Origenes cũ do.
In quartum Regum,	li. 1.	Regnauit Salomon
In Danielem	li. 1.	Postquã subiectos sibi
In Tobiam,	li. 1.	Qui legis historiam.
In Iob,	li. 2.	Librũ Iob Moysi q̃dã
In librum Iudith	li. 1.	Eustochio Paulæq;
In librum Hester	li. 1.	Vsq; sub Aethiopes q̃.
In libros Machabæorum,	li. 1.	Magnus Alexander
In Euangelicam historiam	li. 1.	Claruit Herodeius re.
In Actus Apostolorum	li. 1.	Tyberij nonodecimo.
Recapitulationum	li. 1.	Hæc de lege noua vet.
De Grammatica	li. 1.	

Alia insup multa æ didit, q̃ ad notitiã meã nõ venerũt. In p̃fatis opusculis libros historiales bibliæ mira breuitate exposuit obseruata diligenter lege metri, historico allegoricoq; sensu singula declarauit.

IOachim abbas Florẽsis cœnobij, ordinis sancti Benedicti, ex Calabria oriundus, vir in diuinis scripturis studiosus & exercitatus, qui vt Propheta suo tẽpore habitus etiam futura prædicere conatus est. Sed mihi videł (vt salua opinione sua vł' suorũ loquar) ex conjecturis scripturarũ illum magis locutum q̃ prophetasse. Nã vt de cæteris interim taceam. Fredericum Imperatorem hostem eccl'iæ futurum somniauit, quem oĩes nouimus vsq; ad mortem pacificum, & Romano pontifici subiectum & fidelem perseuerasse. Scripsit autẽ aperto sermone nonulla opuscł'a. In quibus penè omnibus veluti futurorũ præscius consueuit miscere pronostica.

In Hieremiam prophetam	li. 1.	In Danielem prophetam	li. 1.
In Euangelium Iohannis,	li. 1.	In Apocalypsin Iohannis	li. 8.
Ad Henricum sextum,	li. 1.	Pie petis aliquid ex.	
De septem sigillis	li. 1.	Primũ tẽpus synago.	

Psalteriũ

Psalteriũ decem chordaꝝ, lib.3
De.xv.pontificibus, lib.1.
De futuris temporibus, lib.1.
Epl'arum ad diuersos, lib.1.
Alia q̃q; ml'ta æ didit, maxie cõtra Iudęos & alios fidei catholicæ aduersarios, q̃ ad manus nr̃as nõ venerũt. Tractatus aũt quẽ scripsit cõtra Petrũ Lõbardũ ep̃m Parisien. in cõcilio gñali dãnatus ẽ, vt patet in pr̃cipio decretalium, Damnamus.
Claruit sub Henrico sexto. Anno dñi. M.CC.

RVpertus monachus cœnobij S. Remigij in diocœsi Remẽsi, ordinis diui p̃ris Bñdicti, natiõe Gallicus, vir ĩ diuĩs scripturis iugi studio exercitatus, & secularium disciplinaꝝ nõ ignarus, ingenio clarus & aptus eloqo. Scripsit nõnulla ingenij sui opuscula, q̃bus nomen eius posteritati innotuit. E q̃bus ego tm̃ vidi gestoꝝ in terra sancta p Christianos tpe Vrbani secũdi contra infideles.
Historiam insignem, lib.10
Inter oẽs historiogra.
De alijs nihil vidi. Claruit sub Hẽrico quinto. Anno dñi. M.CXX.

ROsuida nobilis mulier ĩ Saxõia nata, ĩ Gãdesheẽsi cœnobio q̃d nõ lõge ab Hildesh̃ distat sacromonialis, miro ingenio & doctr̃ia claruit, & ĩ vtroq; scribẽdi gñe admirabilis. Ad virgies em̃ sacratas castitatẽ & cõtinentiã hortãdo latino sermõe cõscripsit Comœdias sex. De gestis Ottonũ panægyricũ versu hexametro. In laudes beatę virginis elegiaco & hexametro versu, li.1. Vnica spes Itẽ passionẽ S. Dionysij carmine elegiaco. Itẽ de S. Gangolpho & alijs sanctis plura. Græcæ etiã linguæ notitiam habuit. Coetanea Iohãnis Anglici fuit, qui doctrina sua papatũ meruit.

DVdechinus p̃sbr̃ eccl̃siæ in Logẽstein, natiõe Theutonicus, vir ĩ scripturis sc̃is lõga exercitatiõe doctus, & in disciplinis secularium lr̃aꝝ sufficienter instructus ob spem æternæ retributionis cũ multis alijs sub Cõrado Impatore tertio Hierosolymã profectus, cũ Sarracænis nauali p̃lio sæpe dimicãtibus, magna deuotiõe & cõstantia pro fide Christi clarus effulsit. Reuersus aũt ĩ patriã petẽte Cunone abbate mõtis S. Disibodi tũc ordis nostri, scripsit satis eleganti sermone in modũ epl'æ siue libelli eandẽ peregrinationis
Historiam, lib.1.
Iussioni vestræ pater.
Epl'arum ad diuersos, lib.1.
Et quædam alia.
Claruit sub Conrado Imperatoꝛe tertio, Anno dñi. M.CXL.

Ruptus

RVpertus ep̃us Linconiẽsis, vir in diuĩs scripturis eruditissimus, & in secularium lr̃aꝝ disciplinis oĩm suo tpe doctoꝝ peritissimꝰ philosophus, astronomus, & calculator isignis, & theologorũ sui tp̃is facile princeps, ingenio subtilis & clarus eloquio, nomen suũ ml'ta & varia scribẽdo cũ gloria trãsmisit ad posteros. De cuius opusculis ad manus nr̃as pauca peruenerũt. Ferunt autem ista.
Summa theologiæ, lib.1.
Super libris Dionysij, lib.4
Summa quæ numerale dicitur lib.1.
Qui bene præsunt pres.
De sphæra cœlesti, lib.1.
Intẽtio nr̃a in hoc tract.
De computo eccl̃siastico lib.1.
Cõputus est scia nume.
Calendarium pulchrum lib.1.
Alia insuper multa æ didit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

IOhannes Carnotẽsis ep̃s, patria Salesberiẽsis, beati Thomæ Canthuarien sis archiep̃i quondã clericus atq; discipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis nobil'r doctus, ingenio subtilis, eloquio disertus, & pulchra venustate cõpositus, carmine excellẽs & prosa, nec minus religione q̃ scia venerabilis. Scripsit multa p̃clara volumina, q̃bus nomẽ suũ posteris notificauit, sed pauca eorũ ad manus nostras peruenerunt. Legi opus insigne de nugis curialiũ & philosophoꝝ, quod prænotare voluit.
Polycraticon, lib.8
Iocũdissimus tum in mul.
Pœnitentiale lib.1.
Cum miserationes dñi.
Vitã S. Thomæ archiep̃i, lib.1.
Epl'arum ad diuersos, lib.1.
Claruit sub Frederico Imperatore primo. Anno dñi. M.CXL.

PEtrus Blesensis archidiaconus Bathonẽsis, Iohannis Carnoten. supradicti pręsulis amicus familiaris, ad quem nõnullas dictauit epl'as, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secularibus lr̃is egregie doctus, ingenio acutus & vehemẽs, qui vitia principũ & p̃latoꝝ non palpare, sed arguere nouerat, propter eruditionem & vitæ honestatẽ apud reges, principes, & episcopos in pretio habitus, ml'ta scripsit opuscl'a. E quibus ista feruntur.
De amicitia Christiana, lib.1.
Qm̃ diminutæ sunt.
De pœnitentia salutari lib.1.
Rogasti me vt tibi ali.
De accelerando passagio lib.1.
Quis dabit capiti me.
De qualitate pœnitentiæ lib.1.
Nimia tui rigoris au.
De studio sapientiæ, lib.1.
Diuisus es & cor tuum.
Contra deprauatorem lib.1.
Exhortatiunculam tuã.
Exhortatio ad abbatem lib.2
Elect. estis à vestris.

De officio episcopi lib.1. Petis instantius re.pr̃.
De periculo prælatorum lib.1. Quotiens recolo verba.
De vita clericorꝫ curialium lib.1. Gratias ago gr̃æ vestrę.
Epl'arum numero.c. lxxxxiiij. lib.1. Rogatus à vobis epi.
De præstigijs fortunæ, lib.2 Scripsit & alia plura.
Claruit sub Frederico Imperatore primo. Anno dñi. M. CLX.

ALexander papa tertius, patria Senẽsis post Adrianũ quartũ sedit ĩ cathedra Petri annis vno & viginti, vir doctus & strenuus qui multas iniurias à Frederico Imperatore sustinuit, dum tres antipapas ab illo cõtra se erectos fortiter cõtriuit, ipsumq; Imperatorẽ tandẽ superans, in signũ subiectionis eius coll ũ pede cõculcauit dicens, Scriptũ est: Super aspidem & basiliscũ ambulabis, & conculcabis leonem & draconem. Scripsit autem elegantes.
Epl'as ad diuersos, lib.1. Et de potestate ecclesiastica, li.1.
Et quædam alia. Moritur tẽporibus Frederici Imperatoris primi.
Anno dñi. M. CLXXXI. Indictione quartadecima.

CRisolanus ecclesiæ Mediolanẽsis archiepꝰ, vir ĩ diuĩs scripturis eruditissimus, & ĩ secl'aribus lr̃is nobil'r doctus, græca & latina eloquentia insignis, ædidit quædã magnæ authoritatis opuscula, quibus nomẽ suũ ad notitiam posteritatis cum gl'ia transmisit, de qbus ad manus nostras nullũ peruenit. Fertur eius de spũ sancto
Contra Græcos, lib.1., De sancta trinitate, lib.1.
Epl'æ, sermones, & alĩ diuersi tractatus, qui mihi incogniti sunt.

HVgo Eterianus, natiõe Tuscus, in scripturis sctis oĩm suo tpe doctorꝫ facile doctissimus, & in secularibus lr̃is egregie doctus philosophus & rhetor facũdissimus, græco & latino sermone ad perfectũ instructus, quẽ tota Græcia mirabatur scribentem, ingenio subtilissimus, & disputator nulli secũdus. Scripsit m'ta præclara volumina tã græce q̃ latine, qbus nomen suum cum gl'ia ad posteros transmisit. E qbus ego reperi tm̃ opus quidẽ breue, sed nõ spernendũ, de hæresibus, quas in Latinos Græci deuoluunt.
Ad Ardoinum cardinalem lib.1. Diligens prudentia.
De immortali deo, lib.1. De cæteris nihil reperi.
Claruit tẽporibus Emanuelis Cõstantinopolitani Impatoris, apud quẽ magnæ authoritatis erat, sub Frederico Romanorꝫ augusto pri
(mo, & Alexandro papa quarto. Anno dñi. M. CLX

CHristianus Frederici Imperatoris primi archicancellarius natione Theutonicus, vir ĩ secl'ari lr̃atura doctissimus, eloquens, & in-

& industrius, quẽ suo tẽpore orantẽ Itali mirati sunt, diuinarꝫ quoq; scripturarꝫ non ignarus, quem Leo Tuscus notarius Emanuelis Imperatoris Græcorꝫ laudibus effert. Scripsit ingenij sui quædã præclara opuscl'a, de quibus extant Frederici Imperatoris primi
Gesta & vita, lib.1. Epl'arum diuersarꝫ, lib.1.
Orationes & quædam alia.
Claruit sub eodẽ Frederico primo. Anno dñi. M. CLXX.

LEo natione Tuscus, imperialiũ epl'arꝫ sub Emanuele Græcorꝫ principe magno interpres, vir ĩ diuĩs scripturis eruditus, & secularĩũ lr̃arꝫ cultor eximius, græco & latino sermone peritus, cuius officium erat epl'as missas Imperatori vel alijs mittendas de lingua transferre in linguam. Aedidit quædã præclara volumina, quibus nomen suũ etiam ad posteritatis notitiã transmisit. E quibus ego legi dumtaxat opus egregium, quod prænotauit.
De p̃uaricatiõibus Græcorꝫ lib.2 Græcorꝫ intolerabilis.
Contra errores Græcorꝫ, lib.1.
Claruit apud Cõstantinopolim tẽporibus Frederici Impatoris primi, & Alexandri papæ tertij. Anno dñi. M. CLXX.

IOhannes ecclesiæ cuiusdã Horit. archidiaconus, vir in diuĩs scripturis eruditus, & secularium lr̃arꝫ nõ ignarus, græci & latini sermonis peritus, ingenio p̃stans & clarus eloquio. Scripsit quædã ad ædificationẽ fideliũ non spernenda opuscl'a, qbus nomen suũ notificauit. E quibus extat opus insigne & præclarꝫ ad Stephanum regium quendam notariũ contra Græcos.
De processione spũs sancti, lib.1. Multa rotũdo Græco.
Epl'as etiam varias.
Sed & alia quædã scripsisse dr̃, quæ ad manus nr̃as nõ venerũt.

GOdefridus Viterbiensis presbyter, vir in diuĩs scripturis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio p̃stans & clarus, metro exercitatus & prosa. Scripsit non spernẽ dæ lectionis opuscl'a, quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus extat grande volumen ad Vrbanum papam tertium carmine & soluta oratione mixtum, de mũdi principio, de vniuerso veteri & nouo testamento, & ætatibus mũdi, temporibus, gestis, ac historijs omnibus regum, quod prænotauit
Pantheon lib.18 De mũdi principio &.
De alijs nihil vidi. Claruit sub Frederico Imperatore primo, & Henrico eius filio. Anno dñi. M. CLXXXV.

ECkebertus ſecũdus abbas monaſterij ſancti Florini ordinis diui pñis Benedicti Treuerẽſis diocœſis, natiõe theutonicus, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & eruditus, & nõ minus cõuerſatiõe q̃ ſcia venerabilis, frater beatæ Helizabet virginis abbatiſſæ Schonaugienſis fuit. Hic antea Bunnenſis eccl'iæ canonicus fuit, q̃ à ſancta ſorore ad Schonaugiã vocatus, prĩo monachus, ac deinde abbas factus eſt. Scripſit nõ contẽnendæ lectiõis opuſcula, qbus nomẽ ſuũ ad poſteritatis notitiam trãſmiſit. E quibus ſubiecta reperi.

Aduerſum hęreſes	li.1.	Prophetatũ dudum tẽ.	
In principium Euangelij Iohannis	li.1.	Myſteria diuini ſer.	
Sup Magnificat	li.1.	Spũs dñi ſup te ma.	
Sup miſſus eſt angelus	li.1.	Sermo euãgelicus oñi.	
De obitu ſororis ſuæ	li.1.	Virginib⁹ deo ſacratis.	
Meditationes	li.1.	Verbũ mihi eſt ad te.	
Sermones per annum	li.2.	Erũt ſigna &c. aduẽtus	
Laudes ſaluatoris,	li.1.	Epl'arum ad diuerſos	li.1.

Alia quoq; nõnulla æ didit, quę ad notitiã meã nõ venerũt. Fuit em̃ declamator egregius, doctus & eloquẽs, adeo vt quẽdã hæreticũ quẽ nemo cõcludere poterat, vnica diſputatõe ſuperaret. Claruit in cœnobio pñato ſcti Florini quod Schonaugia dr̃ in diocœſi Treuerenſi, ſub Frederico Imperatore primo. Anno dñi. M. CLX. & propter religionem & doctrinam in precio habebatur.

HElizabet monialis & abbatiſſa ſoror̃ cœnobij Schonaugiẽſis, ordinis ſcti Bñdicti (Sũt em̃ duo monaſteria, vnũ monachor̃ alter̃ monialiũ, in fine Treuerẽſis diocœſis nõ longe à Rheno in Hircinia ſylua cõſtituta) ſoror Eckeberti abbatis ſupradicti, virgo ſanctiſſimę cõuerſatõis, q̃ multas reuelatões diuinitus acceperat, quas ad ædificationẽ poſteritatis lr̃is demãdauit. E qbus legi iſta.

Viar̃ dei vtile opus	li.1.	Factum eſt in exordio	
De. XI. M. virginum Colonienſiũ,	li.1.	Vobis qui pios affe.	
Reuelationum diuerſar̃	li.2.	Omnes q lecturi ſunt.	
Ad frẽm ſuum Eckebertum	li.1.	Petis à me frater &.	
Epl'arum ad diuerſos	li.1.	Ex epatu Metenſi de.	
Ad ſanctam Hildegardem,	li.1.	Et alia quædam.	

Moritr̃ ſub Frederico Impatore primo. Anno dñi. M. CLXV. Indictione. XIII. Aetatis ſuæ anno. XXXVI. Cõuerſionis. XXIIII. Viſitatiõis aũt ſuperni ſplendoris tertiodecimo. XIIII. Cal'. Iulij. Sepulta in eccl'ia monachor̃ ſancti Florini in medio chori.

Hilde-

HIldegardis abbatiſſa cœnobij ſancti Ruperti confeſſoris in oppoſito Bingenſis oppidi ex altera parte Naij fluuij Mogũtinæ diocœſis ordinis diui pñis benedicti, natiõe theutonica, ex comitatu Spanhemenſi, diſcipula quondam beatæ Guttæ virginis ſororis Megenhardi comitis de Spanhem fundatoris noſtri, virgo ſanctiſſimæ cõuerſatõis, & à pueritia ſua diuinis reuelatõibus illuſtrata, cuius vita multis miraculis comprobata, odorẽ ſuæ ſanctitatis in longinquas diſperſit regiões, adeo vt Eugenius tertius, Anaſtaſius quartus, Hadrianus quartus, Alexander tertius Romani põtifices, ſcriptis eam crebrius viſitantes, ſe ad Romanam eccl'iam illius oratiõibus cõmendarent. Sed & Eugenius tertius in cõcilio Treuerẽſi ſancto Bernardo præſente ſcripta & opuſcula eius coram omnibus lecta, publicè approbauit, eamq; vt cœpto perſtaret in propoſito literis denuo roborauit. Omnia autem quæ ſcripſit, ex reuelatione diuina didicit. E quibus iſta ſunt.

In regulam ſancti Benedicti	li.1.	Et ego paupercula fœ.	
Triginta quæſtionum	li.1.	Charitas q̃ cũ abſtinẽ.	
Vita ſcti Ruperti confeſſoris,	li.1.	Nã vt in vera viſione.	
Vita ſancti Diſibodi epi	li.1.	In myſtica viſione &c.	
Homeliæ. 58. in Euangelijs	li.1.	Homo quidam qui ho.	
De ſacramento altaris	li.1.	In viſione quæ animæ.	
Sciuias grande volumen	li.1.	Et factũ ẽ in anno no.	
Vitæ meritorum	li.3.	Simplicis mdicinæ	li.1.
Compoſitæ medicinæ,	li.1.		
Diuinorum operum,	li.1.	Et factũ eſt i. VI. anno	
Ad Colonienſes	li.1.	Qui erat, & qui eſt, &.	
Ad Treuerenſes	li.1.	Ego paupcula forma.	
Exhortatorium ſecularium,	li.1.	O turbæ hoĩm naſcen.	
Ad ſorores ſuas	li.1.	O filiæ quæ veſtigia	
Ad monachos griſeos	li.1.	Ego paupercula in le.	
Carmina diuerſa	li.1.	Qui ſunt hi qui vt nu.	
Et ſancto Bernardo,	epi.1.	In ſpũ myſterior̃	
Epl'ar̃ ad diuerſos. CXXXV.	li.1.	O mitis pater ego pau.	

Scripſit & alia: In oĩbus opuſcul' ſuis catholica doctria relucet, q̃ vl'ſi dem confirmet, vl'inſtruat mores, nec quicquàm dixit aut ſcripſit vt quàm quod in dubiũ poſſit vocari. Et cum latini ſermonis eſſet ignara, tñ reuelante ſpũ dei oĩa latine & congrue dictauit, notarijs excipientibus. Vidimus multas epiſtolas Conradi tertij & Frederici primi Im-

mi Imperatorꝫ,& epiſcoporꝫ Moguntinenſis, Treuerenſis, Coloni enſis, Bremenſis, Hieroſolymitani, & aliorꝫ penè innumerabilium, qui ex diuerſis mundi regionibus fama ſanctitatis & reuelationũ eius prouocati, ſe ſcriptis commendabant orationibus ipſius, & diuerſarum quæſtionum ſolutiones quærebant. Moriꝫ ſub Frederico Imperatore primo. Anno dñi. M.CLXXX. Aetatis ſuæ. LXXXII. Indictione tertiadecima. XV Caleñ. Octobris.

ALbertus pꝛiarcha Hieroſolymitanus, vir doctus atq; ſanctiſſimus, q fratribus carmelitis adhuc in terra ſancta degẽtibus regulã dedit, quã ijdẽ frẽs iã in Europa cõſtituti p Apoſtolicã ſedem modificatã & approbatã vbiq; profitent, ad inſtantiam Innocentij papæ tertij deſcripſit luculento ſermone & veraci.

Statum terræ ſanctæ li.1. Regulam Carmelitarꝫ li.1.

Claruit ſub Henrico Imperatore ſexto. Anno dñi. M.CXC.

INnocẽtius papa tertius, natiõe Campanus: Lotharius ante vocatus, poſt Cęleſtinũ põtificẽ tertiũ pfuit eccleſię annis. XVIII. vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, quippe q à pueritia ſua in gymnaſio Pariſiẽſi opam lꝛis impẽderat, & in virũ nõ minus probũ q̃ doctum euaſit, reliqt ingenij ſui nõ pauca opuſcula, de qbus ſub nomine Lotharij leuitæ ſiue etiam Innocentij papæ feruntur iſta.

De vtilitate humanæ conditionis li.2. Quare de vulua matris
In ſeptem pſalmos pœnitentiales li.1.
De officio miſſæ li.2 Tria ſunt pcipuè in qb⁹
De ſacramento baptiſmi li.1. De clauſtro animæ li.1.
Decretales antiquæ li.1. Sermones plures li.1.
Epl'arum ad diuerſos. li.1.

Claruit tpe diſcordie quæ fuit inter Philippũ frẽm Henrici & Ottonem ducem Saxoniæ. Anno dñi. M.CC.

GVilhelmus Antiſiodorenſis vt ferunt eps, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, in gymnaſio Pariſiẽſi theologicam cathedram aſcendens, longo tpe clarus emicuit, & inter oẽs doctores illius tpis maxima fama & opinione celebris fuit. Scripſit valde inſigne & vtile volumen ſiue

Summam theologiæ li.1. Sicut dicit Apl's: Fides
De officijs diuinis. li.1.

Alia quoque multa ſcripſiſſe dicitur, quæ ad notitiam meam non venerunt.

Cyrillus

CYrillus preſbyter & monachus montis Carmeli, & eiuſdem ordinis tertius prior generalis, natiõe vt ferunt gręcus, vir ſanctus & prophetico ſpũ illuſtratus, cui oĩpotens deus ſuam voluntatem angelico miniſterio aperuiſſe dr, dum argẽteis tabulis digito dei ſcriptis honorat. Scripſit inter cætera ingenij ſui opuſcula, ad abbatem Ioachim. De oraculo angelico.

Prologus ſic incipit epi.1. Domui totius diuinæ.
Oraculum vero ſic li.1. Tẽpore annorꝫ Chri.
De proceſſu ordinis ſui li.1. Epl'as plures ad diuerſos.

Claruit ſub Philippo & Ottone. Anno dñi. M.CC.

HElmandus monachus frigidi mõtis, vir in diuinis ſcripturis lõga exercitatõe ſtudioſus & eruditus, atq; in ſecularibus lꝛis nobiliter doctus, ingenio acutus, & diſertus eloquio, propter doctrinæ excellentiã & vitę integritatẽ inter eccleſiaſticos doctores ſui tpis nõ vltimus apparuit. Scripſit em̃ plura opuſcula qbus nomẽ ſuũ immortalitati donauit. E qbus ferunur ſubiecta. Ab exordio mundi vſq; ad ſuã ætatem magnum & inſigne volumen.

Hiſtoriarum li.48.
De reparatione lapſi li.1. G.lamentatiões & ve.
Sermones plures, li.1. Epl'arum ad diuerſos li.1
Et alia plura. Claruit ſub Henrico ſexto. Anno dñi. M.CC.

GIlbertus monachus ordinis Ciſtertiẽſis, & cuiuſdam cœnobij poſtmodũ abbas, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & egregie doctus, ĩgenio ſubtilis, & clarus eloquio. Scripſit poſt obitũ ſancti Bernardi abbatis vbi ille dimiſerat ab eo videlicet loco. In lectulo meo p noctes vſq; ad finem. 46. ſubtiles & elegãtiſſimos ſermones

In Cantica canticorum li.1. Varij ſunt amãtium
Et quædam alia.

Claruit ſub Henrico ſexto. Anno domini. M.CC.

ADilredus abbas cuiuſdã cœnobij, ordinis Ciſtertiẽſis, vir in ſanctis ſcripturis iugi ſtudio exercitatus, & ſecularis philoſophiæ nõ ignarus, ĩgenio mitis, eloqo dulcis deuotõe pręcipuus. Scripſit ad vtilitatẽ fratrũ ſuorꝫ nõnulla opuſcula, qbus & illis pfuit, & nominis ſui notitiã ad poſteros trãſmiſit. E qbus extat opuſculũ magnę vtilitatis viris religioſis ſpiritalibus ſentẽtijs refertũ quod pnotauit.

Speculum charitatis li.1.
In Lucam, ho.1. Cũ eſſet Ieſus annorꝫ.
Et alia quæ non vidi.

Claruit

Claruit temporibus Henrici sexti, circa annos dñi. M.CC.

MAuricius epʒ Parisiensis, in diuīs scripturis valde studiosus & eruditus, atq; in seculari philosophia nobilʳ doctus, vtpote q̃ theologiã ante episcopatũ mltis annis Parisiis glıose docuit, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in declamãdis sermonibus ad populũ excellẽtis studiȷ fuit. Ferť quædã præclara cõposuisse opuscula, qbus nomẽ suũ posteritati notificauit. E qbus feruntur p̃ circulum totius anni tã de dominicis q̃ de festiuitatibus.

Sermones ad populum, lib. 2. De cura aiarꝫ ad pʃbyteros, li. 1.

Cætera aũt quæ scripsisse dr̃, ad notitiam meam non venerunt.

Claruit temporibus Henrici sexti. Anno dñi. M.CXC.

PApias natiõe Lõbardus, vir ī secularibus lr̄is eruditissimus, grãmaticus oĩm suo tpe clarissimus, græco & latino sermõe ad plenũ instructus, in diuīs q̃q; scripturis nõ mediocriter exercitatus. Scripsit gemino stilo in vtraq; literatura quædam egregia opuscula. E qbus pauca ad notitiam meam peruenerunt.

De ordine dicendi, lib. 1.

De linguę latinę vocabulis, lib. 1. Oĩm in hoc libro inue.

Epl'arum ad diuersos, lib. 1. De cæteris nihil reperi.

Claruit temporibus Henrici sexti. Anno dñi. M.CC.

IOhãnes Beleth, gymnasiȷ Parisiẽsis olim īsignis theologus, in diuinis scripturis eruditus, & ī seculari philosophia sufficienter doctus, īgenio promptus, sermone scholasticus, īter doctores sui tẽporis nõ ignobilis, scribenbo & disputando nomẽ suum ad posteritatis notitiam cũ glıa deduxit. Scripsit eñ non ĩutilem

Summam de diuīs officijs, lib. 1. In primitiua ecclesia.

Sermones quoq; varios lib. 1.

Alia insup nõ pauca scripsisse dr̃, sed ad notitiã meam nõ venerunt.

THeodericus abbas ordīs S. Bñdicti, natiõe Theutonicus, vir in diuīs scripturis studiosus, & secl'ariũ lr̄arꝫ non ignarus, nec minus conuersatione q̃ scīa clarus. Fertur nõnulla composuisse opuscl'a, de qbus ego tm̃ vidi ad quosdam abbates.

Vitã sanctæ Hildegardis, lib. 4 In Romana repub.

Et quasdã epl'as. Claruit sub Henrico sexto. Anno dñi. M.CC.

VVernherus, alʃ Hirnerius, vir illustris atq; spectabilis, iuris ciuilis professor & ĩterpres clarissimus ac aliarꝫ lr̄arꝫ humanitatis cultor eximius, q merito lucerna iuris appellatus est, qm̃ ius ciuile glosulis primus exposuit, & fine exẽplo cæteris illuminãdi iuris exemplũ dedit. Et ab hinc vtriusq; iuris professores in copia semper claruerũt, & volumina suæ institutionis vsq; in hodiernũ diẽ explanare cœperũt. Docuit aũt in vtroq; tã Romæ q̃ Bononiæ mlto tpe, vbi discipulos & pl'es habuit & egregios, q̃ sua eruditiõe famã & gloriã magistri dilatarũt. Extãt eius glosulæ & monimẽta p̃clara ī legibus, q̃ apud professores huius industriæ notissima sunt.

Claruit temporibus Henrici sexti. Anno dñi. M.CC.

PEtrus abbas Cluniacẽsis, ordīs S. Benedicti, vir in diuīs scripturis iugi exercitatiõe doctus, ingenio placidus, sermone dulcis atq; compositus, & ad persuadẽdum satis idoneus, conuersatione deuotus & laudabilis, ac regularis obseruantiæ zelator insignis, nomen suum scribendo posteris notificans, ad vtilitatem legentiũ quędam deuota composuit opuscl'a, de qbus ista feruntur.

Reuelationes multorum lib. 1.

De conuersatione heremitica lib. 1. Suscepi lr̄as dilectionis.

Epl'arum ad diuersos lib. 1.

Alia quoq; nõnulla ædidit, quæ ad notitiam meã non venerunt.

PEtrus cãtor Parisiẽsis, & postea (vt ferũt) epʒ, vir ī diuīs scrip. eruditissimus, & ī secl'ari philosophia nobilʳ doctus, theologicæ scholæ Parisiis mltis annis glıose p̃fuit, & discipulos egregios mltos erudiuit. Scripsit etiã quædã præclara opuscl'a, de qbus pauca ad manus nostras memini peruenisse. Volumen prænotatum

Verbum abbreuiatum lib. 1. Verbum abbreuiatum.

Distinctionum aliud, lib. 1. Abel dr̃ principium.

Grammatica theologorꝫ, lib. 1. Sermones varios lib. 1.

De quibusdam miraculis lib. 1.

De sacramentis quoq; lib. 3. Circuibat populus.

Claruit temporibus Henrici sexti. Anno dñi. M.CC.

PIleus Modicẽsis vtriusq; iuris professor, & interpres celeberrimus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, scīa clarus & cautus consilio, apud iuristas antiquiores in maximo pretio habitº, scribendo & docendo in ea facultate varia, nomẽ suum cum glıa trãsmisit ad notitiam posteritatis, de cuius opuscul'is inuenitur quædã summa notabilis & non spernenda, quam prænotauit.

De ordine iudiciorum lib. 1. Inuocato Christi noĩe.

De cæteris aũt quæ scripsit, nihil ad notitiam meã peruenit.

IOhãnes Bosianus patria Cremonẽsis, legũ explanator famosiss. p̃ ceptor Azonis Bononiẽñ. iuriscõsulti clariss. vir magnæ doctriæ

& opinionis, q inter expositores iuris prim⁹ apparuit, & multis suo exẽplo animũ & formã studẽdi dedit. Ferť in ea facultate p̃clara q̃dã scripsisse opuscula, qbus nomẽ suũ immortalitati donauit. E quibus extat summa breuis sup pandectis quæ prænotať.

Ventosa. li.1. Sup. C. lectura. li.9.

Et q̃dã alia. Claruit sub Hẽrico sexto. Anno dñi. M.CC.

STephanus Anglicus gymnasii Parisiẽsis quondã decus & rector in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in philosophia aristotelica nulli suo tẽpore secũdus, theologiam multis annis gloriose docuit, & primus scripturam sacrã medullitus, & moraliter exponere cœpit. Et hinc mos inoleuit vt magistri theologiæ diuinos libros suis lecturis in scholis discipulis lucidius aperirẽt. Scripsit autẽ iste Stephanus vt accepi subiecta opuscula.

In quinq; libros Moysi. li.5. In Iosue. li.1
In librũ quoq; Iudicum li.1. In Regum quoq;. li.4.
In.12. prophetas minores. lib.12. Alia insup multa ædidit, q̃ ad notitiã meã necdũ venerũt. Claruit circa tpa imperij Hẽrici sexti regis, impatoris aũt à papa coronati quinti. Anno dñi. M.CC.

BAgorotus vtriusq; iuris professor insignis & celeberrimus interpres, aliaꝝ q̃q; literaꝝ seculariũ nõ ignarus, cuius apud antiquos iuristas nõ parua authoritas erat, propter excellens ingeniũ docẽdi, scribendiq; studio etiã posteris nomẽ suũ notificauit, de cuius opusculis extat summa notabilis quam p̃notauit

Cauillationũ. li.1 Cũ periculosum sit mi.
De ordine iudicioꝝ. li.1 Precibus & instãtia.

Alia insup cõplura scripsisse dicit, sed ad notitiã meã nõ venerũt.

PLacẽtinus natiõe Italus, vtriusq; iuris cultor & explanator celeberrimus, in mõte Pessulano docẽdo & scribẽdo magnã gloriã est cõsecutus, q olim apud huius artis professores inter p̃cipuos doctores locũ obtinuit, propter q̃dam commendatissima volumina quæ composuit. E quibus inter cætera extare dicit.

Summa iudicioꝝ. li.1 Cum essem Mantuæ.
Sup codice quoq; li.9. De alijs nihil reperi.

Claruit tpibus Hẽrici sexti. Anno dñi. M.CC.

ROfredus patria Beneuẽtanus, doctor in vtroq; iure clarissimus ingenio subtilis, eloquio scholastico more cõpositus, ad soluẽda dubia & iuris q̃stiones lõga exercitatiõe satis idoneus. Scripsit in ea facultate studẽtibus nõ cõtẽnẽda opuscula, qbus nomẽ & opinio-

opinionẽ suã immortalitati cõsecrauit. De qbus tñ pauca potuimus inuenire quæ & subiecimus, volumẽ perutile cõtinens.

Quæstiones iuris ciuilis li.1 Si cõsiderarẽ ingenium.
Quæstiones iuris canonici. li.1 Sup oñibus actionibus.
Summam iuris. li.1

Quicqd amplius ædidit, ad notitiã meã adhuc minime puenit.

PEtrus archiep̃s Senonẽsis ĩ diuinis scripturis iugi studio erudit⁹, & veteꝝ lectiõe diues, atq; in secularibus lr̃is nobil'r doctus, ingenio subtilis & clarus eloqo. Scripsit nõ paruæ vtilitatis opuscula, qbus & suũ ingeniũ excoluit, & alioꝝ ædificatiõi materiã præparauit. Scripsit valde subtil'r sentẽtijs patrũ appositis.

In ep̃las Pauli oñes. li.14. Sermones etiã varios. li.1.

Diuersos etiã libros bibliæ diligẽter exposuit, aliosq; tractatus & varios & vtiles scripsisse dr̃, qui ad notitiam meã nõ venerũt.

AZo natiõe Italus ex Bononiẽsi ciuitate ordit⁹ vitę originẽ, Iohannis Bosiani Cremonẽsis viri doctissimi q̃ndã auditor atq; discipul⁹, iuris ciuilis famosissim⁹ interp̃s, fons legũ, copia verboꝝ, lucerna iuris, q̃ sua eruditiõe & sciẽtia oẽs iuristas q eũ præcesse rãt facile p̃cellit, multa ad ius ciuile ptinẽtia opuscula ædidit, quibus laudem & gloriam immortalem acquisiuit.

Summã iuris notabilẽ li.1. Sup Digesto veteri li.24
Super Codice quoq;. li.9

Præterea optimos in legib⁹ apparat⁹ cõfecit, & pluribus summis ad ditiões apposuit, ac varia scripsit quæ à doctis nõ ignorãtur iuristis. Claruit tpibus Frederici impatoris secũdi. Anno dñi. M.CC.XXX Et multos insignes discipulos post se reliquit.

EGidi⁹ de Fuscarijs ciuis Bononiẽsis, vir ĩ iure canonico doctissim⁹, & tã legib⁹ impialibus q̃ ĩ alijs disciplinis hũanitatis nobil'r erudit⁹, ingenio subtilis & clar⁹ eloqo, in professoribus huius facultatis apud veteres magnę authoritatis doctor. Scripsit q̃dam p̃clara in ea disciplina volumina, de qbus ego tãtum vidi.

De ordine iudicioꝝ. li.5 In noie dñi nostri Iesu.
De officio Tabellionis. li.1 Restat nũc vt de offi.
Quæstiones iuris varias

Cætera quæ composuit, ad manus nostras adhuc minime venerunt.

FRanciscus ordinis minoꝝ institutor & princeps, natiõe Italus, ex Assisio ciuitate Italiæ oriũdus, vir sc̃tissimæ cõuersatiõis & euãgelicæ pauptatis ardentissimus sectator, q verbo & exemplo

multos ab iniquitate conuertit,& in viam iuſtitiæ catholicæ direxit, tãtus amator Chri extitit,vt in cõtemptu mũdi & conſolatõis trãſitoriæ parẽ vix habuerit.In cuius ordine multi iam deinceps doctiſſimi viri claruerũt, q ad vtilitatẽ fideliũ innumera pene cõpoſuit opuſcula.Ipſe autem Franciſcus ſcripſit breuem.

Regulam minorum, li.1. Regula & vita minorũ.
Teſtamentum breue li.1. Dñs dedit mihi fratri.

Claruit ſub Frederico Imperatore ſcdo.Anno dñi.M.CCXX.

CAeſarius monachus in Heiſterbach,ordinis Ciſtertiẽſis,natiõe theutonicus Coloniẽſis Agrippinę diocœſis,vir deuotus,& in diſciplina regulari p̃cipuus,atq; in diuinis ſcripturis lõga exercitatiõe ſtudioſus,cõpoſuit ad inſtructionẽ nouitiorũ quorũ inſtitutor erat,ſimplici & aperto ſermone nõnulla opuſcla,quorũ lectio deuotis & ſimplicioribus fratribus nõ eſt ſpernẽda,de q̃bus ego tm̃ reperi ſubiecta. Opus prolixũ de miraculis & viſiõibus diuerſis ſuo tpe factis in Germania, q̃d ad imitationẽ ſcti papæ Gregorij p̃notauit.

Dialogorum de variis li.12 Colligite fragmẽta ne.
In Euangelijs dñicalibus li.2. Botrus cypri dilectus.
In Euangelijs de ſanctis li.1. Dñs ac ſaluator nr̃ Ieſus
Sermones ad nouitios li.1.

Alia inſup complura æ didit,quæ ad notitiam meam non venerunt.

GVilhelmus monachus cœnobij diui martyris Dionyſii Pariſiẽ. ordinis ſcti Benedicti,natiõe Gallus,vir in diuinis ſcripturis iugi ſtudio peritus atq; in diſciplinis ſeculariũ lr̃arũ egregie doct9 ingenio & eloquio clarus,ac tẽporũ cognitor inſignis,nomẽ ſuũ varia ſcribẽdo & docẽdo ad notitiã poſteritatis triãſmiſit.E q̃b9 extat.

Hiſtoriarum volumen li.3. Et epl̃æ plures ad diuerſos li.1.

Fert aũt in diuinas ſcripturas cõmentarios ædidiſſe, q̃s necdum vidi.

IAcobus de Vitriaco, eps Achonẽſis,& poſtea ſacroſanctæ eccl̃iæ Romanæ cardinalis,eps Tuſculanus,vir in diuinis ſcripturis erudi tus & ſeculariũ lr̃arũ nõ ignarus,moribus & vita ſpectabil̃,in declamandis ſermonibus ad pplm excellentis ingenij fuit,& crucẽ contra Albienſes hæreticos glorioſe prædicans, multos fideles in eos Apoſtolica authoritate ſignauit. Scripſit non ſpernẽdæ lectionis opuſcula,q̃bus nomen ſuum poſteris notificauit.

Hiſtoriam orientalem, li.1. Vitam Mariæ de Oegines, li.3.
Contra Sarracenos, li.1. De ſctis mulieribus Leodien. li.1
Epiſtolarum ad diuerſos li.1.

Alia

Alia inſuper nonnulla compoſuit quæ ad notitiã meam nõ venerũt. Claruit ſub Frederico Imperatore ſecundo.Anno dñi.M.CCXX.

BOnaguida Aretinus,vir in vtroq; iure oĩm ſuo tpe doctiſſim9, apud veteres huius facultatis profeſſores magnæ authoritatis, ingenio ſubtilis,& clarus eloquio.Scripſit ad vtilitatẽ diſcipulorũ iuris quæ dã p̃clara volumina,q̃bus ſe & vtilem p̃ſentibus,& notũ effecit futuris.E q̃bus extat ſumma nobilis quam præ notauit.

Introductoriam aduocatorũ, li.2. Cum aduocatiõis offi.
Margarita iuris li.1. Qm̃ poſt inuẽtionem.
Declaratiões variarũ cauſarũ.Sed & alia quædam compoſuiſſe dicit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

PEtrus de Vineis,natiõe theutonicus,Frederici Imperatoris ſecũdi ſcriba & cãcellarius,vir doctus & eloquens,ſed in eo maxime reprehenſibilis q̃ eidẽ Frederico adhęrẽs eius fauore cõtra eccleſiã Romanã ſtolidus latrauit, à quo tandẽ digne remuneratus cũ in certis eũ offendiſſet, lumen cũ oculis amiſit.Scripſit aũt quędam ingenij ſui opuſcula, de quibus ego tantum reperi.

Epl̃arũ ex perſona Imperatoris, li.6. Collegerunt põtifices
De poteſtate imperiali. li.1.

Claruit eiuſdẽ Frederici ſecũdi tpibus. Anno dñi. M. CCXXX.

ANtonius dictus de Padua,natiõe aũt Hiſpanus ex Vlixbona ciuitate oriũdus,ordinis minorũ,& beati Frãciſci diſcipulus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,quippe q̃ ante ingreſſum ordinis theologiã Tholoſæ,Bononię,& Patauij multo tpe glorioſe docuit,& diſcipulos poſt ſe inſignes reliq̃t, tãtæ ſctitatis extitit,vt multis & viuus & mortuus choruſcarit miraculis. Fuit aũt excellẽtiſſim9 p̃dicator,adeo vt ſummus eũ põtifex arcã teſtamẽti cõſueuerit appellare. Et ſanctus Frãciſcus eum ſuũ ep̃m vocare ſolebat. Scripſit inter cætera ingenij opuſcula valde elegantes & ardentiſſimos.

Sermones de tempore, li.2. Erunt ſigna &c. dicit.
Sermones quoq; de ſanctis li.1.

Claruit temporibus Frederici Imperatoris ſecundi. Anno domini. M.CCXXX.Et propter miracolorũ frequentiã poſt mortẽ à Gregorio papa nono,vnà cum ſanctis Dñico & Helizabet Lantgrauia Thuringorũ,cathalogo ſanctorũ ſtatim inſertus eſt.

IOrdanus ordinis prædicatorũ,poſt ſanctum Dominicũ(vt dicũt) magiſter generalis, natione theutonicus, vir in diuinis ſcripturis exercitatus & ſufficiẽter eruditus,verbi dei prædicator egregius,

& nõ minus ſanctitate q̃ ſcia venerabilis, ſuo exẽplo & melliflua doctrina multos ad pietatẽ erudiuit. Ferũt nonnulla ſcripſiſſe opuſcula, q̃ lectio declamatoribus ac deuotis fratribus nõ inutilis iudicaũ. E quibus ferũtur ex officio prioratus ad fratres ſui ordinis.

Exhortatoriæ epl'æ plures. li.1. Sermones ad populũ. li.1
De ordinis inſtitutione. li.1 Claruit ſub Frederico impatore ſecũdo, eodẽ tpe q̃ & beatus Dñicus. Anno dñi. MCCXX.

HVbertus de Bobio iuris vtriuſq; profeſſor & interpres ſagaciſſimus, ingenio ſubtilis, & ſcholaſtico more luculẽtus eloquio, qui apud veteres huius ſciẽtiæ profeſſores inter p̃cipuos doctores eſt habitus, nomẽ ſuũ docẽdo & ſcribẽdo cũ gl'ia trãſmiſit ad notitiã poſteritatis, dans cæteris diſcẽdi exemplũ ac proficiendi adiumẽtum. Scripſit em̃ notabilem ſummã quam prænotauit.

De ordine iudiciorũ. li.1 Quia pietas paterna.
Quæſtiones & determinationes.
Et alia nõ pauca, q̃ tamẽ ad manus noſtras minime venerũt.

BErnardus Dorna natiõe prouintialis, Azonis Bononienſis viri clariſſimi quõdã auditor atq; diſcipulus, vtriuſq; iuris profeſſor & interpres doctiſſimus, p̃ceptoris ſui eruditiſſimi prouocatus exẽplo, ſe literis totũ accõmodãs, varia ſcripſit opuſcula, q̃bus nomẽ ſuũ immortalitati dicauit. E q̃bus extat volumẽ inſigne.

De libellorũ cõceptionibus. li.1. Et alia quæ nõ vidi.
Claruit Frederici impatoris ſecũdi tp̃ibus. Anno dñi. M.CCXL.

ACurſius natione Italus, ex Florẽtia ciuitate oriundus auditor quondã & diſcipulus Azonis, vir in vtroq; iure peritiſſimus, atq; in cæteris ſeculariũ literarũ diſciplinis nõ infime doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, cuius quanta ſit hoc tpe apud legũ profeſſores authoritas, nemo vl' modice doctus qui neſciat. Scripſit multa præclara opuſcula, & primus totũ ius ciuile gloſauit.

In.ff. vetus, li.24. In.ff. nouũ. li.12
In.ff. Infortiati. li.14. Sup Codice. li.12
Super Inſtitutis. li.4.

Alia inſup non pauca ædidit, q̃ legũ ſtudioſis notiſſima ſunt. Claruit ſub Frederico impatore ſecũdo. Anno dñi. M.CCXL.

HVbertus de Bonacurſo, natione Italus, vir in vtroq; iure perit9 & ſecularis philoſophiæ nõ ignarus, ingenio promptus & aptus eloquio, q apud veteres iuris explanatores nõ obſcuræ opinionis fuit, Cõpoſuit in ea facultate q̃dam p̃clara opuſcula, de quibus

nullũ ad manus noſtras memini pueniſſe. Ferũt autem eius.

De præludijs cauſarũ. li.1 Cũ de mãdato impiaũ.
Et de iudicijs quædam.
Credimus aũt tã iſta q̃ alia eius opa, peritis iuriſtis nõ incognita.

IOhãnes de abbatis villa, archiep̃s Biſuntin9, & ſacroſanctę eccl'ię Romanę cardinalis, natiõe gallus, vir ĩ diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & earũdẽ ſacrarũ lr̃arũ famoſiſſimus interp̃s, q in ſtudio Pariſiẽſi theologiã multis annis egregie docuit, in declamãdis ſermonibus ad populũ excellẽtiſſim9, q ob eã rẽ vl' maxĩe ex mgr̃o Pariẽſi factus ẽ archip̃ſul Biſuntinus. Scripſit valde vtiles & inſignes.

Sermones de tpe. li.2. Sermones de ſanctis. li.2
Alia q̃q; multa ædidit, quæ ad notitiã meã nõ venerũt. Scripſit autẽ dictos ſermones p circulũ anni. Primo q̃dẽ breues lectiones euãgelicas & apl'icas breuiter exponendo. Poſtea vero alios ſermones tam de dñicis q̃ de feſtiuitatibus adeo prolixos ædidit, tot ſcripturarũ inducẽs teſtimonia, vt vix poſſint memoriæ commẽdari, q tamẽ iam nouis ſupueniẽtibus ex pte vilueruũt.

RAymundus de Pẽna forti, natiõe Cathalanus, ſiue prouintialis, ordinis p̃dicatorũ tertius magiſter gñalis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſeculariũ lr̃arũ nõ ignarus, ingenio prõptus, & iuris canonici notitia inſignis, nomẽ ſuũ varia ſcribẽdo ĩmortale reddidit & ſibi eccl'iam ſuis opuſculis ppetue (vt ita dixerim) debitrĩ cẽ obligauit. Nã iuſſu Gregorij papæ noni cõportauit.

Decretales iuris li.5 Rex pacificus pi̇ami.
Summam de caſibus. li.3 Qm̃ vt ait Hierony.
Cõſtitutiones ordinis ſui. li.1 Et quædam alia.
Claruit ſub Frederico ſecũdo impatore. Anno dñi. M.CC.XXX.

ALbert9 Galioti p̃ria Parmẽ. canonũ & legũ ,p̃feſſor interp̃ſq; famoſus, ĩgenio ſubtil', cõſilio caut9 & eloqo ſcholaſtic9, q ob doctrinã & experiẽtiã rer̃ apd̃ iuriſtas veteres inter p̃cipuos doctores habebaũ. Scripſit q̃dã ĩ iure nõ cõtẽnẽda opuſcula, q̃b9 nomẽ ſuũ ad notitiã poſteritatis cũ laude ĩmortali trãſmiſit. E q̃b9 ex-

Margarita q̃ſtionũ li.1 Cũego Albertus Galio. (tat ſumma.
Et declarationes iudiciorũ. li.1.
Et quædã alia diuerſa, quæ nobis incognita, habent à diuerſis.

ODofredus Beneuẽtanus, Azonis Bononiẽſis auditor, & Iacobi Baldeuuini poſtmodũ præceptor, vir ĩ vtroq; iure peritiſſim9, ingenio ſubtil', & clar9 eloqo, q multos ĩſignes p9 ſe diſcipulos

reliqt

reliquit, propter doctrinã & eruditionẽ, tũ iuris, tũ aliaꝝ lr̃aꝝ humanitatis, in magna authoritate habebat̃ apud veteres. Cuius mlt̃a ferũtur opuscl̃a, q̃bus nomen suũ notificauit posteritati.

De libelloꝝ formatione lib.1. Postq̃ opus notarie.
De ordine iudiciario lib.1. Quẽadmodum Christi.
De arte notariatus lib.1. Et alia quæ non vidi.

Claruit sub Frederico Imperatore secũdo. Anno. M. CCXXX.

IOhannes de Blanosco, natione Burgundus, vir in vtroq; iure doctissimus, & in philosophoꝝ secularium præceptis sufficienter eruditus, ĩgenio acer & promptus. Scripsit aperto sermone professoribus huiusce facultatis nõ spernenda opuscl̃a, quibus fama nominis sui & tunc præsentibus & post futuris longe lateq; innotuit. E q̃bus extat volumen magnæ vtilitatis, quod prænotauit

De actionibus aduocatoꝝ lib.1. Ego Iohannes de Blano.

Et varię q̃stiões. Cętera ãt q̃ cõposuit, ad notitiã meã minĩe venerũt

IOhãnes noĩe & natiõe Theutonicus, ex ciuitate Friburgẽsi oriundus, eps̃ Bossinẽsis in Hungaria, ordĩs p̃dicatoꝝ, vir ĩ diuĩs scripturis mlt̃ũ exercitatus & doctus in iure, & secl̃ari philosophia egregie peritus, q propter eruditionẽ & vitæ sctĩtatẽ ex ordĩe ad episcopatũ assumptus fuerat, quẽ postea deserẽs, ad ordinẽ suũ reuersus est & post Raymũdũ gñalis mgr̃ ordĩs cõstitutus, mlt̃a bona fecit. Scripsit notabilẽ Summã cõfessoꝝ, lib.5 Qm̃ dubioꝝ noua.

Et quædã alia. Claruit tẽporibus Frederici Imperatoris secundi. Anno dñi. M. CCL. Sepultus vero est in conuentu suo Argentinẽsi, mlt̃is olim (vt ferunt) coruscans miraculis.

INnnocẽtius papa quartus, Symbaldus ante vocatus, natiõe Italus, ciuitate Genuensi oriũdus, sedit in põtificatu post Cœlestinũ quartũ annis vndecim, vir ĩ scrip. diuĩs & in iure doctiss. amator religiosoꝝ, qui Cõciliũ gñale Lugdunense celebrauit, in q̃ Fredericũ ab Imperio patrũ consensu deposuit, & multa ad ecclesiæ vtilitatem constituit. Scripsit nihilominus q̃dã p̃clara opuscl̃a, ob quorum æditionẽ scriptoribus ecclesiasticis digne annumerat̃, ad posteritatis notitiã cũ eisdẽ transmittẽdus. Contra Petrum de Vineis.

De potestate ecclasiastica, lib.1.
Apparatũ super decretalibus, lib.5 Legitur in Ezechiele.
Regulam Clarissarum lib.1. Forma vitæ ordinis.
Autenticas quoq;, lib.1. Epl̃arum ad diuersos, lib.1.

Et q̃dã alia. Claruit sub Frederico secũdo. Anno dñi. M. CCL.

Rolan

ROlandinus de Romancijs, iuris vtriusq; professor & interpres celeberrimus, atq; in seculari philosophia nobil̃r doctus, qui apud iuristas veteres nõ infimus erat. Scripsit in ea facultate q̃dã præclara opuscl̃a, quibus nomẽ suũ cũ gl̃ia transmisit ad notitiam posteritatis. E q̃bus ego tantũ reperi summam

De ordine maleficioꝝ lib.1. Incipit paruus libellus.

Determinationes & quæstiones.

Cætera quæ cõposuisse dr̃, ad notitiam meam non venerũt.

BErnhardus p̃sbr̃ Compostellanus, Innocẽtij papæ quarti familiaris & capellanus, vir in iure doctissimus, eiusdẽ pontificis studio prouocatus, cõscripsit in iure quædã p̃clara opuscl̃a, quę in magna authoritate his tp̃ibus apud iuristas habent̃ De q̃bus ego pauca potui inuenire, sc; Apparatum insignem

Super decretalibus, lib.5 In huius libri principio.
Casus decretalium, lib.5 Rex pacificus pia mi.

De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Frederico Imperatore secundo. Anno dñi. M. CCL.

GVido de Suzaria, doctor ĩ iure peritissimus, & ĩ alijs disciplinis secularis philosophiæ sufficiẽter instructus, ingenio subtilis & promptus, cautusq; cõsilio, cuius apud veteres haꝝ reꝝ peritos magna fuit authoritas. Fert̃ in iure quædã p̃clara cudisse opuscl̃a. Inter quæ extat summa notabilis quam p̃notauit

De actionibus causaꝝ, lib.1. Sup causaꝝ ordinatione.

Declarationes quoq; variæ.

Et alia cõplura, quæ ad manus nostras adhuc minime venerũt.

BArtholomæus Brixianus, iuris canonici professor & interpres eruditissimus, atq; in cæteris secularis lr̃aturæ disciplinis egregie doctus, ingenio subtilis & disertus eloquio. Scripsit tam in iure q̃ de alijs rebus varia & p̃clara opuscl̃a, q̃bus nomen suũ immortalitati donauit. E q̃bus subiecta ferunt̃.

Repertorium decreti lib.3 Qm̃ suffragantibus ve.
Disputationes decretalium, lib.5 Chronicam Italiæ, lib.1.
Epl̃arum ad diuersos, lib.1. Et quædam alia.

Claruit sub Frederico Imperatore secundo. Anno dñi. M. CCXL.

IOhannes de Deo, iuris vtriusq; professor & enucleator eximius, atq; in disciplinis philosophiæ sufficiẽter eruditus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, q apud veteres magnæ authoritatis extitit. Scripsit multa & varia in vtroq; iure opuscl̃a, quibus memoria

 noĩs

nominis ſui ad multorũ notitiam deuenit. E qbus pauca ad notitiam meã peruenerũt. Reperi eñ ſubiecta dũtaxat.

Summã cauillationũ.	li.7	Ad honorẽ ſummæ tri.	
Aliã prænotatã, Iudicium.	li.4	Principio noſtro aſſit.	
Tabulã decreti.	li.2	Liber decretorũ diſtin.	
Tabulam decretaliũ.	li.1	Volẽtibus prompte.	
Cõcordãtiã decreti & decretal.	li.1	De cõſtitutiõibus trac.	

Quæſtiones varias.

Docuit aũt in ciuitate Bononiẽſi, vbi p̃dicta & alia cõpoſuit.

HVgo Barchinonẽſis, ordinis p̃dicatorũ ſacroſanctæ eccl'iæ Romanæ tituli ſanctæ Sabinæ preſbyter cardinalis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, q̃ ante ordinis ingreſſum ſacræ theologiæ magiſter fuerat, multoſq̃ inſignes diſcipulos habuit. Scripſit plura egregia opuſcula, qbus nomen ſuũ immortalitati cõſecrauit. Nec minus cõuerſatiõe & religione q̃ ſciẽtia clarus emicãs, idẽ mãſit in dignitate q̃ antea fuit, de cuius libris iſti ferũtur.

In Geneſim.	li.1.	In Exodum.	li.1
In Leuiticum	li.1.	In Numeros.	li.1
In Deuteronomium.	li.1.	In Ioſue.	li.1
In Iudicum.	li.1.	In librũ Ruth.	li.1
In Regum.	li.4.	In Paralipomenon.	li.2
In Eſdrã & Neemiam.	li.3.	In Tobiam.	li.1
In Iudith.	li.1.	In Heſter.	li.1
In librum Iob.	li.1.	In pſalterium.	li.1.
In Prouerbia.	li.1.	In Eccleſiaſten.	li.1
In Cãtica cãticorũ	li.1.	In librũ Sapientiæ.	li.1
In Eccleſiaſticum.	li.1.	In Eſaiam prophetã.	li.1
In Hieremiam.	li.3.	In Ezechielem.	li.1.
In Danielem.	li.1.	In 12. prophetas minores.	li.12
In libros Machabæorũ.	li.2.	In euãgeliũ Matthæi.	li.1
In euãgelium Marci.	li.1.	In euãgelium Lucæ.	li.1.
In euãgelium Iohãnis.	li.1.	In ep'las ap'li Pauli	li.14
In Actus ap'lorũ	li.1.	In ep'las canonicas.	li.7
In Apocalypſin Iohãnis.	li.1.	Summa de caſibus.	li.1

Alia inſup nõnulla cõpoſuit, quæ ad notitiã meã nõ venerũt. Claruit ſub Frederico imp'atore ſecũdo. Anno dñi. M.CCXL.

IAcobus Baldeuini, Odofredi Beneuẽtani clariſſimi viri quõdam auditor, iuris ciuilis profeſſor & interpres eximius, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, cõſilio & actiõe p̃cipuus. Scripſit in ea facultate quædã præclara opuſcula, qbus nomẽ ſuũ ad notitiã poſteritatis cũ laude trãſmiſit. E qbus iſta ferũtur.

Sup Codice.	li.12.	Sup.ff.veteri.	li.24
Sup.ff. nouo.	li.12.	Sup.ff.infortiati	li.14.

Et q̃dã alia. Claruit ſub Frederico ĩp'atore ſecũdo. Anno. MCCXL.

DAuid ordinis vt ferũt minorũ, natione theutonicus, vir in diuinis ſcripturis exercitatus, vita & cõuerſatiõe inſignis, in declamãdis ſermonibus ad pp'm excellẽtis ingenij fuit. Scripſit q̃dam aperto ſermone opuſcula, quorũ lectio deuotis fratribus nõ eſt cõtẽnenda, de qbus extant ſubiecta. Ad nouitios.

De cõpoſitiõe hoĩs exterioris.	li.1	Profectus religioſi. 7.	
De cõpoſitiõe hoĩs interioris.	li.1	Collatiões meas quas.	
Sermones de tpe.	li.1.	Sermones de ſanctis.	li.1

Et q̃dã alia Claruit nõ longe poſt beatũ Frãciſcum. Sepultus eſt in Auguſta.

HVmbertus ordinis p̃dicatorũ qntus, mgr̃ gñalis, patria Viennẽſis, Hugonis Barchinonẽſis theologi q̃ndã auditor, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & declamator egregius, vita euãgelicus cõſcientia purus, actione p̃cipuus, eloq̃o dulcis, & ad pſuadendũ idoneus, q̃ Hugonem olim ſuum p̃ceptorẽ ſacræ theologiæ ptraxit ad ordinẽ. Scripſit quædam deuota opuſcula, quibus nomẽ ſuũ ad notitiam poſteritatis deuenit. E qbus iſta ferũtur.

Sup regulã ſancti Auguſtini.	li.1	Cogitãti mihi de ſer.	
Summa p̃dicãtium.	li.3	Oĩs hõ eſt exhortãdus.	
Geſta fratrũ p̃dicatorũ.	li.5.	De officijs ſui ordinis	li.1
De tribus ſubſtãtialibus reli.	li.1	Filijs gr̃æ & cohære.	
Ep'larum ad diuerſos.	li.1		

Et quædã alia. Claruit imperio vacãte anno dñi. M.CCL.

VIncẽtius Gallus natiõe Burgũdus, ordinis p̃dicatorũ dict⁹ Beluacẽſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & exercitatus, ac veterũ lectiõe diues, ingenio ſubtilis, & ſermõe cõpoſitus, tm̃ lr̃is ſtudiũ adhibuit, vt nullis vnq̃ laboribus, vigilijs vl' occupatiõibus ab earũ cultura potuerit euocari, qn ſemp aut legeret, ſcriberet vel p̃dicaret. Tãtus itaq̃ fuit, vt poſt ſe necdũ habuerit parẽ. Si ardua q̃ ſcripſit opuſcula ex m'cis laborioſe collecta, æq̃ lãce cũ cæteris põderem⁹. Nã petẽte & ſumpt⁹ miniſtrãte rege Frãcorũ, grãde & admirabile opus ſpeculorũ de oñi (vt ita dixerim) reſcibili ĩ multis voluminib⁹ maximis laboribus cõportauit, q̃d ita p̃notauit atq̃ diſtinxit.

Speculum hiſtoriale li.32. Deus eſt ſubſtantia in.
Speculum naturale li.33. Qm̃ multitudo libro.
Speculum morale li.3. In oĩbus tuis memora.
Speculum doctrinale, li.13. Qm̃ multitudo libro.
De gr̃a dei quoq; li.4. Liber generatiõis &c.
De laudibus ſanctæ Mariæ li.1. Si deũ ore pphetico iu.
De laudibus ſancti Iohannis Euãg. li.1. Btũs Iohãnes euãgeliſt.
De inſtitutõe puerorũ li.1. Filij tibi ſunt erudi il.
Conſolationem ſup mortuo. li.1. In primis igit̃ aduerte.
Epl̃arum ad diuerſos li.1.

Alia iuſup nõnulla ædidit, quę ad notitiam meã nõ venerũt. Claruit ſub Frederico Imperatore ſecũdo. Anno dñi. M. CCXL.

ALexãder de Ales, natiõe Anglicus, ordinis minorũ, pręceptor Euſtachij cardinalis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia nulli ſuo tpe ſecũdus, ingenio ſubtilis, & clarus eloquio, cũ eſſet doctor ſacrarũ lr̃arũ in gymnaſio Pariſiẽſi, vt cęleſtis philoſophię ver⁹ efficeret̃ diſcipulus, ordinẽ pauperũ Chr̃i intrauit, quẽ ſua eruditõe & ſanctitate mirabiliter illuſtrauit. Scripſit iubẽte Innocentio papa quarto inſigne opus quatuor voluminibus partitum multa vtiliter complectens, quod prænotauit.

Summam theologiæ li.4. Qm̃ ſicut dicit Boetius
Declarationem regulæ minorũ, li.1. Reuerendo in Chriſto

Cætera eius non vidi. Dicit̃ aũt cp̃ tã vetus q̃ nouũ teſtamentũ ex ma gna parte poſtillauerit, & de concordia iuris diuini & humani multa ſubtiliter diſſeruerit, aliaq; cõpoſuerit varia, q̃ ad manus nr̃as non ve nerũt. Claruit ſub Frederico ſecundo. Anno dñi. M.CCXL.

IOhannes de Rupella, ordinis fratrũ minorũ, ſacrę theologiæ magiſter Pariſienſis, in diuinis ſcripturis eruditus, & in philoſophia Ariſtotelica magnifice doctus, q ſecũ Alexandro de Ales in declaratione regulæ minorũ ad miniſtrũ generalẽ ſubſcripſit. Aedidit quędam p̃clara opuſcula, qbus noĩs ſui famam ad poſteritatis notitiã tranſmiſit. E quibus ſubiecta feruntur.

Sup ſententias, li.4 Summa virtutũ & vitiorũ li.1.
De anima quoque, li.1.

Claruit ſub Frederico Imperatore ſecũdo. Anno dñi. M.CCL.

HEnricus archiep̃s Ebredinẽſis & ſacroſanctæ Romanæ eccleſiæ cardinalis, Hoſtiẽſis vulgariter nũcupatus, vir in vtroq; iure peritiſſimus, qui ob excellentiam ingenij, & doctrinæ apud Alexan

Alexandrum papã quartũ in pretio fuit. Scripſit quædam opuſcula, quibus nomẽ ſuũ ad notitiã poſteritatis tranſmiſit. E qbus ego tantũ vidi opus inſigne & omnibus notum.

Sup titul' decretalium li.5. Alpha & ω, vnũ in eſ.
Summã quoq; cõpẽdioſam, li.1. Cætera q̃ cõpoſuit, ad notitiã meã adhuc minimè venerũt. Claruit Imperio vacante. Anno. M.CCL.

GAlterius ep̃s Pictauiẽſis ordinis fratrũ minorũ, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & in ſecularis philoſophiæ diſciplinis nobiliter doctus, ĩgenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, in declamãdis ſermonibus ad ppl'm excellẽtis induſtriæ fuit. Scripſit quæ dã nõ contemnenda opuſcula, de qbus feruntur ſubiecta. Iubente nãq; Alexandro papa quarto ſtilo digeſſit valde vtiles per anni circulum.

Sermones li.2. Super ſententias li.4.
Quodlibetorum li.1. Quæriť qũo virtus

Claruit Imperiũ vacante. Anno dñi. M.CCL.

GAlterus ep̃us Magolẽſis ex inſulis oppido Flãdriæ oriũdus, vir in diuinis ſcripturis lõgo ſtudio exercitat⁹, & ſeculariũ lr̃arũ nõ ignarus, ingenio præſtans, & clarus eloquio, q ſuo tpe propter doctrinã & eruditionẽ magnæ opinionis fuit. Scripſit ad petitionẽ præpoſiti & clericorũ Inſulenſis eccleſiæ.

Super pſalteriũ li.1. Et quaſdam epl'as.

Alia quoq; nonnulla ædidit, quę ad notitiã noſtrã minimè venerunt.

ALexãder dictus de Villa dei, pr̃ia Dolenſis, ordinis (vt dicunt) fratrũ minorũ, vir certe vndecũq; exercitatus, grãmaticus, philoſophus, aſtronomus, & calculator inſignis. Scripſit tã metro q̃ proſa nõ pauca opuſcula, qbus nomen ſuũ ad poſteritatis memoriã trãſmiſit. E qbus ego tm̃ adhuc reperi ſubiecta. Volumẽ metro leonico ſcriptũ de grãmatica cuius hodie in ſcholis puerorũ vſus eſt aſſiduus, neſcio ſi tã vtilis propter imbecillioris ætatis defectũ, & ignauiam præceptorũ. Prænotauit aũt hoc ipſum opus.

Doctrinale puerorũ li.3. Scribere clericulis pa.
De computo eccleſiaſtico, li.1. Quãuis mõ in fine tẽ.
De Sphæra, li.1. De arte numerandi li.1.

Ferť & alia cõplura ſcripſiſſe, ſermones, epl'as, varioſq; tractatus, qui ad manus noſtras adhuc minimè venerũt. Claruit magna religione, & doctrina ſub Frederico ſecundo. Anno dñi. M.CCXL.

EVſtachius, qui & Bonauentura de Balneo regio natus, ordinis fratrum minorum miniſter generalis, ac deinde epiſcopus Albanenſis

nensis,& sacrosanctæ Romanę eccl'iæ cardinalis,Alexandri de Ales quõdam auditor & discipulus,vir in diuinis scripturis eruditissimus & in seculari philosophia nobil'r doctus,ingenio subtilis & clarus eloquio,vita & cõuersatiõe deuotus atq; sanctissimus,cuius ingenium dotẽ naturę & vitę puritatẽ p̃ceptor ei⁹ Alexãder cõtẽplãs dicere solebat.In fratre Bonauẽtura Adã peccasse nõ videt. Scripsit multa & profunda & deuotissima opuscula,qbus ardẽtia verba ꝓferẽs,nõ minus affectũ legẽtis in Chr̃i amore accẽdit,q̃ intellectũ doctrinis sanctis illuminat. Om̃es em̃ sui tp̃is doctores vtilitate opeꝛ facile præcellit,si spm̃ diuini amoris & christianæ deuotionis in eo loquẽtem attendas.Profundus est,nõ verbosus,subtilis non curiosus, disertus non vanus,flammantia non inflantia verba proferens,vnde & securius legitur,facilius ab amante intelligitur,vtilius frequentatur, dulcius & fructuosius retinetur.Multi doctrinã proferũt,deuotionem prædicãt multi,,pauci scribendo libros docuerũt vtramq;.Bonauẽtura aũt & multos superauit & paucos,dum eius doctrinã deuotionẽ deuotio instruit doctrinã.Si ergo & doctus vis esse & deuotus, illius opusculis esto intẽtus. Quæ sunt.

Sup sententias. li.4
Breuiloquium. li.7
Soliloquium li.1.
Itinerarij mẽtis in deũ. li.1.
Lignum vitæ. li.1.
Exhortatorius ad fratrẽ. li.1.
De reductione artiũ, &c. li.1.
Regimẽ cõsciæ.i.paruũ bonũ. li.1.
Itinerarij mẽtis in seipsum li.1.
De institutione nouitioꝛ. li.1.
Centiloquium, li.4
Pharetra siue scintillarium li.4
De pauptate Chr̃i cõtra Guil. li.1.
De quinq; festis infantię Chr̃i. li.1
De septẽ donis spũs sancti. li.1.
De excellẽtia eucharistiæ. li.1.
Ad Blancam ducissam. li.1.
Illuminationũ insigne opus. li.1.
De tribus ternarijs pctõꝛ. li.1.
De septẽ gradibus cõtẽplatiõis. li.1.
Profunda fluuiorum.
Electo genua mea ad.
Dic quæso ò homo si.
In principio primũ.
Christo confixus sum.
Q̃m dilecte mi frater.
Om̃e datum optimũ &
Ecce descripsi eam tibi.
Compẽdiũ scripturaꝝ. li.1
Malũ cõsiderare occur.
In cõuersionis meæ p̃.
Quæstio est de pauper.
Cũ scdm viroꝛ venera
Primũ oĩm necesse ha.
De sex alijs seraphin. li.1
In medio eccl'iæ ape.
Tres sunt ternarij pec.
Contẽplatiuoꝛ aquili.

De pro-

De profectu religiosoꝛ. li.1.
De decem p̃ceptis. li.1.
Apologia pauperum. li.1.
Sup oratiõe dn̄ica li.1.
Legẽda sancti Frãciſci. li.1.
Cõstitutiones sui ordinis. li.1.
In euãgelium Iohãnis. li.1.
In euãgelium Lucæ. li.1.
De tribus quæstionibus li.1.
De sandalijs apl'orum. li.1.
De passione domini. li.3.
Sermones per annũ. li.2
Si vis in spũ proficere.
Si vis ad vitã ingredi.
Summi legislatoris.
P̃r nr̃. Oro hæc p̃ui.
Apparuit gr̃a dei sal.
In Genesim.7.visionũ. li.1.
In principio,&c. Circa
Spũs dn̄i sup me. Cõsi.
In noĩato magistro.
Q̃m scdm apl'm Iohã.
Currite gẽtes vndiq;.
Epl'æ plures ad diuersos.

Alia insup nõnulla ædidit,quæ ad notitiã meã nõ venerũt. Moritur imperio vacãte sub Gregorio papa decimo,in cõcilio Lugdunensi. Anno dn̄i.M.CCLXXXIII.Indictione.I.Sepultus in eccl'ia cathedrali Lugdunẽsi. Tãdem propter sanctitatẽ & miracula nostris diebus canonizat ab Sixto papa quarto,sub Frederico impatore tertio. Anno.M.CCCCLXXXII.Indictione.XV.

PHilipp⁹ cãcellarius Parisien̄,vir ĩ diuinis scripturis erudit⁹,& in seculari philosophia nobil'r doctus, cũ eẽt sacraꝝ l'raꝝ famosus magister,theologicæ scholæ Parisius multo tp̃e gl'iose præ fuit, vbi discipulos legendo,ppl'os prædicando magnifice instruxit. Scr̃ipsit de singulis psalmis duos vel tres.

Sermones elegãtes. li.1. Summam theologiæ. li.1

Alia quoq; plura ædidit,quæ ad notitiã nostram minime venerũt.

ALbertus eps Ratisponẽsis, ordinis fratrum p̃dicatoꝛ,natione Theutonicus,patria Sueuus,ex Laugingen oriũdus,vir in diuinis scripturis valde studiosus & erudit⁹,atq; in seculari philosophia nulli suo tp̃e secũdus,ingenio subtilis,eloquio scholasticus, vita & cõuersatiõe deuotus atq; sanctissimus, q propter doctrinã & eruditionẽ,magnus dictus ẽ,docuit sacras literas & philosophiã aristotelicã multis annis.Primo Parisius,postea Coloniæ, vbi inter alios Thomã de Aquino habuit egregiũ discipulũ. Ad epatũ deinde Ratisponẽsis eccl'iæ assumptus,cũ illũ aliq̃t annis gubernasset, deseruit,& amore studij salutaris ad cõuentũ suũ Coloniã reuersus ẽ,vbi vsq; ad finẽ vitæ docẽdo & scribẽdo perseuerauit. Scripsit multa & pene infinita opuscula,de quibus subiecta ferũtur.

Summa theologiæ. li.4 Mirabilis facta est scia.

Super

Super ſententias, lib. 4
De homine, lib. 1.
De vita ſpiritali,
In officium miſſæ
De corpore Chriſti,
De eodē. xxxij. ſermones
De muliere forti,
Super libris Dionyſij
De multiplici timore
De laudibus ſanctæ Mariæ
Defenſorium mendicantiū, lib. 1.
De formatione hoīs, lib. 1.
Sup oratione dominica, lib. 1.
De reparatione lapſi
De adhærendo deo
In quinq; libros Moſi, lib. 5
In Iudicum, lib. 1.
In Regum, lib. 4
In Eſdram & Neemiam, lib. 3
In Iudith, li. 1. In Heſter, li. 1.
In Cātica cāt. li. 1. In libꝝ Sapīę, li. 1.
In Machabæoꝝ, li. 2. In Iob, li. 1.
In Ezechielē, li. 1. In Danielē, lib. 1.
In. xij. prophetas minores,
In euangeliū Matthæi,
In euangelium Marci,
In euangelium Lucæ, lib. 1.
In epl'as Pauli,
In Apocalypſin,
Sermones de tempore
Sermones de ſanctis
De aīalibꝰ, li. 20. Paradiſus aīæ, li. 1.
Orationū ſup euangelia, lib. 1.
De diuinatiōe & prophetia, li. 1.
De natura locoꝝ, lib. 1.
De motibus animalium, lib. 1.
De iuuentute & ſenectute, lib. 1.
De plātis & vegetabilibus, lib. 1.

De quatuor coæuis, lib. 1.
De bono, lib. 1.
lib. 1.
lib. 1. Ecce ego declinabo in.
lib. 1.
lib. 1. De ſacroſancto corpe.
lib. 1. Laudes eccleſiæ de.
lib. 5 Mirabile eſt nomen.
lib. 1. Qm̄ plus exēplo q̄ ver.
lib. 1. Clara eſt & quæ nunquā
De partu hominis, lib. 1.
De origine animæ, lib. 1.
De arte prædicandi, lib. 1.
lib. 1.
lib. 1. Cogitanti mihi aliquid.
In Ioſue, 1.
In Ruth, lib. 1.
In Paralipomenon, lib. 2
In Tobiam, lib. 1.
In puerbia, li. 1. In Eccl'aſtē, li. 1.
In Eccleſiaſticum, lib. 1.
In Iſaiā, li. 1. In Hieremiā, lib. 1.
lib. 12 Eccl'aſtici. xlix. Et. xij.
lib. 1. Sume tibi librum gran.
lib. 1. Ecce vicit leo de tribu.
In euangeliū Iohānis, lib. 1.
lib. 14 Aquila grandis magna.
lib. 1.
lib. 1. Qm̄ veritatis teſtimon.
lib. 1. Venite poſt me faciam.
Orationū ſup ſnias, lib. 1.
De differentia ſpūs & aīæ, lib. 1.
Diuerſaꝝ quæſtionū, lib. 1.
De cauſis elementoꝝ, lib. 1.
De ītellectu & intelligibili, lib. 1
De vita & morte, lib. 1.
Summa philoſophiæ, lib. 1.

De vni-

De vnitate intellectus, lib. 3
De vnitate formæ, lib. 1.
De monaſtica, li. 5. De Oeconomica, li. 4. De politica, lib. 8
De arithmetica, li. 1.
De muſica, li. 1. De aſtronomia, li. 1.
Speculum aſtronomiæ, lib. 1.
De natura deorum, lib. 1.
De. xij. alphabetis, lib. 1.
De ſomnijs, li. 1. De vſibus, li. 1.
De ſex principijs, lib. 1.
De cauſis, li. 1. De grāmatica, li. 1.
De medicina, li. 1. De lanificio, li. 1.
De aratura, li. 1. De nauigatiōe, li. 1.
In phyſicam Ariſtotelis, lib. 8
De generatiōe & corruptione, li. 2
De anima, lib. 1.

Quęſtiōes cōtra Auerroiſtas, li. 1
Philoſophia moralis, lib. 16
De geometria, lib. 1.
De ſphæra, lib. 1. De aſtris, lib. 1.
De mineralibus, lib. 1.
De ſecretis naturæ, lib. 1.
De magiſtris eligēdis, lib. 1.
De prædicamentis, lib. 1.
De diffinitionibus, lib. 1.
De rhetorica, lib. 1.
De agricultura, lib. 1.
De metaphyſica, lib. 13
De cœlo & mundo, lib. 4
De ſcientia metheoroꝝ, lib. 4
De nutrimēto & nutribili, lib. 1.

De ſomno & vigilia, li. 1. Quæſtiōes. xv. lib. 1. De pſpectiua, li. 1.

In libros Ariſtotelis cōmētatus eſt, ac alia ml'ta cōpoſuit, q̄ ad notitiā meā nō venerūt. Moriť ſub Rodulpho Impatore. Anno dñi. M. CCLXXX. Indictiōe. viij. Aetatis ſuę anno octogeſimo. Sepultus in medio choro cōuētus ſui Colonieñ. Et nō ſurrexit poſt eū vir ſil'is ei, q in oībus lr̄is, ſciētijs, & rebus tā doctus, eruditus, & exptus fuerit Qd aūt de necromantia accuſať, iniuriā patitur, vir deo dilectus.

SYmon de Tornaco pſbr̄, in diuis ſcripturis eruditus, & in ſecl'ari philoſophia ſubtil'r doctus, dialecticus acutiſſimus, & oīm libera liū artiū peritiſſimus, factus theologicæ ſcholæ mgr̄, ml'tis annis in gymnaſio Pariſienſi docuit, vbi plurimos auditores erudiuit. Sed dū Ariſtotelē nimiū ſequiť, erraſſe in qbuſdā inueniť. Scripſit autem quædam ingenij ſui opuſcl'a, de qbus ferunť ſubiecta.

Sentētiaꝝ ſuaꝝ, li. 1. Quęſtiōes variæ, li. 1. In ſymbolū Athanaſij, li. 1.

Alia quoq; nōnulla æ didit, quæ ad notitiam meam non venerūt.

THomas de Aquino, ordis fratrū p̄dicatoꝝ, Alberti magni ī cōuentu Coloniēſi auditor & diſcipulus, vir ī diuis ſcripturis eruditiſſimus, & ī ſecl'aribus lr̄is nobil'r doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, vita & cōuerſatiōe ī ſignis, inter oēs doctores ſui tpis facile obtinuit p̄cipatū, q velut alter Auguſtinus ſe ſtudio ſcripturaꝝ totū dedit, die ac nocte ī illius amore & exercitio cōmorando, tot ac tanta ſcripſit volumina, vt paucos iter modernos vel numero

vel vtilitate habeat æquales.

Super ſententias	lib.4	Ego ſapientia effudi.
Summam theologiæ	lib.4	Quia catholicæ veri.
Contra gentiles	lib.4	Veritatem meditabitur.
Contra errores Græcorum,	lib.1.	Libellum ab excellẽtia.
Contra Armenos & Sarracænos	lib.1.	Beatus Petrus apl'us.
Compendium theologiæ	lib.3	Aeterni patris verbum.
De præceptis charitatis	lib.1.	Tria ſunt hoĩ neceſſaria.
De fide & ſacramentis	lib.1.	Poſtulat à me veſtra.
Super oratione dñica	lib.1.	Pater nr̃, Inter alias.
Super Aue Maria,	lib.	Aue Maria, &c. In ſa.
Super ſymbolo apl'orum,	lib.	Credo, &c. Prĩmũ q̃d ẽ.
De centum octo articulis,	lib.	Primo conſiderandũ eſt
De. xlij. articulis,	lib.	Reuerendo in Chriſto.
De. xxxvi. articulis,	lib.	Lectis veſtris lr̃is in eis.
De ſex articulis	lib.	Chariſſimo ſibi in Chr̃o
De differẽtia diuini verbi & hũani	lib.1.	Ad intellectũ huius.
De natura verbi	lib.1.	Qm̃ circa naturã verbi.
De ſubſtantijs ſeparatis	lib.1.	Quia ſacris angelorum.
Contra Auroiſtas de intellectu,	lib.1.	Sicut omnes hoies natu.
Aduerſum detrectores religionis	lib.1.	Chriſtianæ religionis.
De perfectione vitæ ſpiritalis	lib.1.	Qm̃ quidã perfectionis.
Contra impugnatores ordinis,	lib.1.	Ecce inimici tuæ ſo.
De regimine principum	lib.4	Cogitanti mihi quid.
De forma abſolutionis,	lib.1.	Perlecto libello à vo.
De regimine Iudæorum,	lib.1.	Excellentiæ veſtræ re.
Expoſitionem primæ decretalis,	lib.1.	Saluator noſter diſcipl'os
Expoſitionẽ ſecundæ decretalis	lib.1.	Damnamus ergo & re.
In Eſaiam prophetam, lib.1.		In Hieremiam, lib.1.
In Threnos eiuſdem, lib.1.		In Cantica Canticoꝝ, lib.1.
In tres nocturnos pſal'.		lib.1.
In Iob ad literam,	lib.1.	Sicut aũt in rebus quæ.
Continuum in euangelia	lib.4	Sanctiſſimo ac reue.
Lecturam in euangelia, lib.4		In epl'as Pauli, lib.14
In epl'as canonicas,		lib.7
De ſacramento altaris	lib.1.	Memoriam fecit mira.
De humanitate Chriſti	lib.1.	Chriſtus Ieſus venit.
De dilectione dei & proximi,	lib.1.	Magiſter q̃d eſt mand.

De di-

De diuinis moribus,	lib.1.	Perfecti eſtote ſicut.
De beatitudine	lib.1.	Beati q̃ habitant in dño.
De puritate conſcientię	lib.1.	Qm̃ fundamentum &.
De officio ſacerdotis	lib.1.	Quia ſacerdotis offici.
De ſignificatione miſſæ	lib.1.	In virtute ſanctæ crucis.
De vitijs & virtutibus	lib.1.	Quatuor ſunt virtutum.
De emptione reddituum,	lib.1.	Recepi lr̃as veſtras in.
De veritate ſummam	lib.1.	Quid eſt veritas &.
De potentia dei diſpu.	lib.1.	Quæſtio eſt de poten.
De actione Iudæorum,	lib.1.	Illuſtri dñæ Alheidi.
Quodlibeta. xij.	lib.1.	Quæſitum eſt à deo.
Super Boetio de trinitate,	lib.1.	Ab initio natiuitatis.
Super eodem de hebdomadibus	lib.1.	Præcurre prior in do.
Super libris Dionyſij	lib.4	
De ſortibus,	lib.1.	Poſtulauit à me veſtra.
De iudicijs aſtrorum	lib.1.	Quia petiſti vt tibi.
De æternitate mundi	lib.1.	Suppoſito ſecundũ fidẽ.
De fato	lib.1.	Quæritur de fato an ſit.
De principio indiuiduationis	lib.1.	Qm̃ duæ ſunt in homĩe.
De ente & eſſentia,	lib.1.	Quia paruus error in.
De principijs naturæ,	lib.1.	Qm̃ quoddã poteſt eſſe.
De materia & dimenſionibus,	lib.1.	Poſtq̃ de principijs ſer.
De mixtione elementoꝝ	lib.1.	Dubium apud m'tos.
De occultis operibus naturæ,	lib.1.	Qm̃ in quibuſdam natu.
De motu cordis,	lib.1.	Quia omne quod moue.
De inſtantibus,	lib.1.	Qm̃ omnẽ durationem.
De quatuor oppoſitis,	lib.1.	Qm̃ quatuor ſunt opi.
De demonſtratione,	lib.1.	Ad habẽdum cognitio.
De fallacijs	lib.1.	Quia logica eſt ratio.
De propoſitionibus modalibus,	lib.1.	Quia propoſitio moda.
De natura accidentis,	lib.1.	Qm̃ omnis cognitio hu.
De natura generis,	lib.1.	Qm̃ oĩs natura gene.
De principijs animæ	lib.1.	Vt adiutorium homini.
De tempore,	lib.1.	Sicut vult philoſophus.
De pluralitate formaꝝ,	lib.1.	Qm̃ ſanctum eſt hono.
De natura ſyllogiſmoꝝ	lib.1.	Qm̃ ſcire eſt cauſam rei.
De ſenſu & intellectu,	lib.1.	Circa conſiderationem.
De inuentione medij	lib.1.	Qm̃ principium ſyllogi.

De natura luminis li.1. Cõsiderãdũ est de na.
De natura loci, li.1. Ad sciendũ naturam.
De vniuersalibus li.2. Circa vniuersalia mul.
De intellectu & intelligibili, li.1. Sciendum q̃ de rõne.
Dictoꝝ suoꝝ concordiam li.1. Pertransibũt multi &.
Sermones multos li.1. Cõtra Guil. de sctõ amore li.1.
Iubente Vrbano papa quarto, officiũ festi corpis Chri cõposuit. In oẽs Aristotelis ac Porphyrij libros cõmẽtatus est. Alia q̃q̃ multa ẽdidit tã in diuinis scripturis q̃ in secularibus lris egregie doctus, ingenio promptus, eloquio scholasticus. Ferũ quædam p̃clara scripsisse volumina, qbus nomẽ suum ad notitiã posteritatis deduxit. E qbus extat opus de apibus mysticis, quod prænotauit.
Bonum vniuersale li.2. Reuerendo in Chro
De rerum natura li.1. Vita sanctæ Christinæ li.1.
Et cætera q̃ nõ vidi. Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno dñi. M.CCLXX. Et sunt q scribãt eũ græci sermõis habuisse peritiã, & libros Aristotelis quoꝝ iam vsus in scholis est transtulisse.

ALphonsus rex Castellæ & legiõis, philosophus & astronomus inter oẽs sui tpis excellẽtissimꝰ, ingenio subtilis, & clarus eloqo lr̃aꝝ amator & cultor insignis, cũ post longã Imperij Romani vacationẽ cõtra Richardũ frẽm regis Angliæ in Romanoꝝ regẽ fuisset electus, & eẽt vir bonus & prudẽs, mortuo Richardo anno electiõis suæ qntodecimo intuitu pacis corã Gregorio papa decimo voluntariè cessit, & oñi iuri suo q̃d in electõe sua habuerat sponte renũtiauit. Scripsit valde vtiles & elegantes.
In astronomia tabulas, li.1. Epl'arum ad diuersos. li.1.
Claruit tpe Imperij vacantis. Anno dñi. M.CCLXX.

PEtrus ordinis fratrũ prędicatoꝝ, natiõe Gallus, & eiusdẽ religionis in Frãcia prior prouincialis, vir in diuinis scripturis lõgo studio doctus, & secularis philosophię nõ ignarus, ingenio acutus, & promptus eloquio, in declamãdis ad ppl'm sermõibus idoneꝰ fuit. Vnde ad vtilitatẽ legẽtiũ cõposuit p anni circulum nõ spernẽdos.
Sermones de tempore li.1. Sermones quoq̃ de sanctis li.1.

Sed &

Sed & alia nõnulla scripsisse dicit, quę ad notitiam meam nõ venerũt.

PEtrus de Tharãtasia ordinis p̃dicatoꝝ & post Gregoriũ decimũ papa Innocẽtij qnti noie canonice cõsecratus, sedit in põtificatu summo mẽsibus tm̃ qnq̃, vir certe in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nobiliter doctus, q theologiã multis annis egregie docuit, & magnã suæ eruditiõis laudẽ acq̃siuit. Scripsit multa p̃clara opuscula, qbus & tũc p̃sentibus, & postea futuris nomen suum notificauit. E quibus extant.
Super sententias li.4. Nunqd nosti ordinẽ.
In epl'as Pauli omnes li.14. Principia reꝝ inquirẽ.
In psalmos quoq̃, li.1. In Cantica canticoꝝ li.1.
Scripsit & alias in Bibliam lecturas, vt dicitur plures, quas necdum vidi. Claruit in pontificatu sub Rodulpho Imperatore. Anno domini M.CCLXXV.

IOhãnes Esculanus de Esculo, ordinis fratrũ minoꝝ post sctm̃ Bonauenturã minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator sermonũ egregius, missus Constantinopolim à Gregorio papa decimo, græcos ad obedientiã Romanę ecclesiæ suis exhortatiõibus reduxit, & secũ ad conciliũ Lugdunense venire psuasit. Scripsit ad ædificationem fidelium non spernendos.
Sermones de tpe, li.1. Sermones de sanctis li.1.
Epl'as plures ad diuersos li.1. Et quædam alia.
Claruit Imperio vacante. Anno domini. M.CCLXX.

RVpertus de Rusia ordinis fratrũ minoꝝ, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis lr̃aturæ nõ ignarus, quippe q theologiã multis annis egregie docuit, & multos ĩsignes post se discipulos reliquit. Scripsit nõnulla p̃clara opuscula, qbus nomen suũ ad posteros trãsmisit. E qbus extat ad Haymonem Anglicũ ordinis sui ministrum generalem virum æquè doctissimũ declaratio.
In regulam sancti Francisci li.1. Sup sententias quoq̃. li.4.
Sermones varij li.1. Et quædam alia.
Claruit Imperio vacante. Anno domini. M.CCLXX.

VDalricus de Argẽtina, natiõe theutonicus, ordinis fratrũ p̃dicatoꝝ, Alberti magni q̃ndã auditor atq̃ discipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophię nõ ignarus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, cõposuit nõ spernẽdæ lectionis opuscl'a, qbus & p̃sentibus & futuris innotuit. E qbus extant.
Super sententias, li.4 Summa theologiæ li.1.

De anima quoq; li.1. Et alia multa.
Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno dñi. M.CCLXXX.

HAymo natiõe Anglicus, ordinis fratrũ minoꝝ minister generalis, vir in scripturis sanctis lõgo studio exercitatus, quippe q cathedrã magistralẽ theologicę facultatis cõsecutus, in ea multos eruditos discipl'os, q iussu Alexãdri papæ quarti. Breuiariũ Romanũ correxit & rubricauit, Ferũ inter alia compendiose scripsisse.
Super sentẽtias li.4 Et quosdam sermones li.1.
Et quędã alia. Claruit Imperio vacãte. Anno dñi. M.CCLXX.

OTto eps Frisingẽsis in Germania Bauariæ, & vt qdã scribũt nepos Frederici Imperatoris primi, natiõe theutonicus, quẽ Pius papa scdus allegans in quadam oꝛone cõmendat, vir in diuinis scripturis eruditus, & in sec'aribꝰ l'ris nõ infime doctus ingenio subtil', & clarus eloquio. Scripsit quędã nõ cõtemnẽdæ lectiõis opuscula, q· bus nomẽ suũ ad notitiã posteritatis cũ gl'ia trãsmisit. Inter quę extat opus insigne, & omni laude prosequendum.
Historiarum, li.1. Et alia quæ non vidi.
Claruit Imperio vacante. Anno dñi. M.CCLX.

PEtrus Hispanus Portugalẽsis, eps Tusculanus, & sacrosanctę Romanæ eccl'iæ cardinal', ac postremo summꝰ põtifex, post Hadrianũ quintũ, vir in medicinis valde eruditus, & in seculari philosophia magnifice doctus, sedit in pontificatu mẽsibus trñ octo. Scripsit medicis nõ contemnẽda opusc'a, de qbus ferunt subiecta.
Thesaurus paupeꝝ li.1. De problematibus li.1.
Canones medicinæ, li.1. Ep'arum ad diuersos li.1.
Et quædam alia. Claruit in põtificatu sub noĩe Iohãnis. XXI. tpibus Rodulphi Imperatoris. Anno domini. M.CCLXXV.

GVilhelmus ciuis Placẽtinus, medicinæ artis doctor eruditus, & aliaꝝ l'aꝝ humanitatis nõ ignarus, q publico salario cõductus Veronæ, ml'tis annis in ea facultate scholã tenuit, & discipulos egregios plures erudiuit. Scripsit huius scĩæ professoribus nõ spernẽda opusc'a, qbus nomẽ suum tam p̃sentibus q̃ futuris notum effecit. E qbus extat insigne volumen quod prænotari voluit.
De vniuersa medicina, li.4 De Chirurgia quoq; li.1.
De cæteris nihil reperi. Claruit sub Arnolpho Impatore. Anno dñi. M.CCLXX.

GVilhelmus eps Parisiẽsis, p̃ria Aluernus, vir in diuinis scripturis eruditus, & sec'aris philosophiæ nõ ignarus, ingenio subtil', & aper

& apertus eloquio, nec minus cõuersatiõe q̃ scĩa venerandus, compo suit nõ pauca eruditõis suæ opera, qbus & doctũ se oñdens magistrũ & deuotũ, nominis sui memoriã reddidit immortalẽ. De qbus subiecta ferunt. Volumen insigne prænotatum.
De sancta Trinitate li.1. De primo principio li.1.
De Sacramentis, li.1.
Cur deus homo li.1. Ponã adhuc quatuor.
Summa virtutum li.1. Summa vitiorum li.1.
De fide & legibus li.1. In ordine diuinaliũ sa.
De animabus humanis li.1. De bono & malo li.1.
De vniuerso li.6. De professione nouitiorum, li.1.
De dono scientiæ li.1. De operibus virtutum li.1.
De.30. remediꝭ tentationũ li.1. Cõtra pluralitatẽ bñficioꝝ li.1.
De clausto animę li.1.
De Rhetorica diuina li.1. In sacris ac significati.
De pœnitentia li.1. Secunda tabula post.
De dæmonibus li.1. Postq̃ auxilio dei eo.
In Psalterium, li.1. In Prouerbia Salomonis. li.1.
In Ecclesiasten li.1. In Cantica canticorum li.1.
In Euangelium Matthæi li.1. Sermones variꝭ. li.1.
Ep'arum ad diuersos li.1.
Alia q̃q; nõnulla æ didit, quæ ad notitiam meam minime venerunt.
Claruit sub Frederico Imperatore. II. Anno dñi. M.CCXXX.

IOhannes Valeis, al's Galensis, natiõe Anglicus, ordinis fratrũ minoꝝ, vir in diuinis scripturis eruditissimus, q in gymnasio Parisiẽ si ml'to tpe theologiã gloriose docuit, tantæ eruditõis & eloquentiæ fuit, vt arbor vitæ sit appellatus. Scripsit ml'ta prędara opusc'a, quibus nomẽ suum ad notitiam posteritatis cum gl'ia trãsmisit. Sed pauca eoꝝ ad manus nostras puenerunt. Reperi nãq; volumen insigne quod p̃dicatoribus verbi dei valde necessariũ, & vtile iudico, q̃d pleriq; communeloquium appellant, eo q̃ de omni statu aliquid cõtineat, sed ipse prænotauit illud.
Summam collationum, li.7. Cũ doctor siue p̃dica.
Super sententias li.4.
De ordinatione vitæ li.1. Qm̃ omni negotio tẽ.
Manipulum florum li.1. Abstinẽtia bonũ est i.
In Apocalypsin Iohannis li.1. Sermones varios li.1.
De diuersis materiꝭ, li.1. De cæteris nihil reperi.

Et nota

Et notaq; iste Iohānes librū qui dr̄ Manipulus florū, cuius prologus incipit: Ruth paupercula, inchoauit, quē morte p̄uentus non finiuit, sed frater Thomas de Hybernia eundē postea cōpleuit. Ipse autē liber sic incipit secūdū ordinē alphabeti: Abstinentia bonū est in cibo cum gratiarū actione percipere, &c. Claruit temporibus Rodulphi Imperatoris. Anno dñi. M. CCLXX.

GVilhelmus Duranti epūs Minacēsis, Henrici Hostiēsis quondā auditor atq; discipulus, quē Speculatorē nuncupāt, doctor ī iure peritiss. & eccleſiasticæ obseruatōis valde studiosus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit ad Ottobonum cardinalem S. Hadriani, postea summū pontificē Hadrianū quintū egregiū opus ī tribus voluminibus partitū, quod prænotauit.

Speculum iuris, lib. 3 Reuerendo in Christo.
Rationale diuinorū lib. 8 Quæ cūq; in eccleſiast.
Repertorium iuris lib. 1. Protoplasti rubigine.

Et q̄dā alia. Claruit sub Rodulpho Imp. Et cōpleuit opus suū Rationale diuinorū, sicut p̄ se testat. Anno dñi. M. CCLXXXVI.

IAcobus de Beluiſio, vtriusq; iuris clariſſimus doctor & cautus interpres, ingenio subtilis, eloquio scholastic⁹, cōsilio & scīa profundus, & secl'aris philosophiæ nō ignarus. Ferī in iure quædā p̄clara scripsisse opuscl'a, qbus nomen suū ad memoriā posteritatis transmisit. E quibus nullū adhuc videre potui. Fertur aūt eius.

In autenticis, lib. 1. De vsu feudorum, lib. 1.
Additiones in nouellis, lib. 1. Et disputationes variæ. Et alia ml'ta. Claruit sub Rodulpho Impatore. Anno dñi. M. CCLXX

GVilhelmus Lugdunēsis, ordis fratrū p̄dicatorū, vt ferūt, eiusdē eccleſiæ epūs, vir ī diuīs script. multū eruditus, & secl'ariū lr̄arū nō ignar⁹, ingenio dulcis & subtilis eloquio, nō curiosus, attñ cō positus, ī declamādis ad ppl'm sermōibus satis egregi⁹ fuit, dr̄ nōnulla scripsisse opuscl'a, qbus & tūc p̄ntes & postea futuros magnifice ī-

Super sententias, lib. 4 (struxit. E qbus feruntſ.
Summa virtutum, lib. 5 Cū circa singula vtilia.
Summa virorū lib. 8 Dicturi de singulis vi.
Sermones ad ppl'm, lib. 1.

Alia quoq; ml'ta scripsisse dr̄, quæ ad notitiam meam non venerunt.

GVilhelmus Guarronis, natiōe Anglicus, ordis fratrū minorū, p̄ceptor Iohānis Scoti eiusdē religionis, vir ī diuīs scrip. satis eruditus, & ī philosophia Aristotelica longo studio more theologorum

gorū modernorū valde peritus. Scripsit ingenij sui q̄dā nō spernēda opuscl'a, quibus se posteritati notificauit. E quibus extant

Super sententias lib. 4 Qm̄ teste beato Augusti.
De cæteris nihil vidi.

Claruit tp̄ibus Rodulphi Impe. Anno dñi. M. CCLXX.

GErardus monachus cœnobij S. Quintini in Insula, vir ī scripturis sanctis studiosus, & iugi exercitatione peritus, atq; ī secl'aribus lr̄is sufficiēter instructus, ingenio p̄roptus & clarus eloqo. Scripsit quædā nō cōtemnēdæ lectiōis opuscl'a, quibus nomen suum p̄sentibus & futuris notificauit. E quibus fertur historia translationis coronæ & partis de cruce dñi, quas reliquias Ludouicus rex Franciæ ab Imperatore Constantinopolitano cōsequutus transtulit Parisios Scripsit etiam beatæ Helizabeth Lantgrauiæ.

Miracula post mortem, lib. 1. Responsoria & cātus de eadē, lib. 1.
Et quædā alia. Claruit sub Rodulpho Impatore. Anno domini. M. CCLXX. Et vtraq; literatura varia composuit opuscl'a.

GVilhelmus Lamarēsis, ordis fratrū minorū, vir in diuīs scripturis longo vsu & exercitio doctus, atq; in secl'ari philosophia iuxta morē illius temporis satis peritus, ingenio clarus, sermone scholasticus, cōposuit varia ī scripturis opuscl'a, qbus nomē suum ad notitiā posteritatis transmisit. E quibus ista feruntur.

Super sententias, lib. 4 Correctoriū operū Thomæ, li. 1.
Additiones in Bonauenturam, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno dñi. M. CCLXXX.

RIchardus archiep̄s Remēsis in Gallia, ordis fratrum minorū, in scripturis sanctis egregie doctus, in declamādis ad ppl'm sermonibus nulli doctorū sui tp̄is inferior, subtilis ingenio, & eloquio clarus, dr̄ ml'ta præclara scripsisse volumina, qbus tūc præsentibus se vtilem & futuris reddidit notū, sed nihil eorū ad manus nr̄as memini peruenisse. Feruntur eius

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones quoq; de sanctis, lib. 1.

Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno dñi. M. CCLXX.

GVilhelmus de Samuco, ordis fratrū beatæ Mariæ semp virḡis de monte Carmeli, natione Gallus, vir ī diuīs scripturis eruditus, & secl'ariū lr̄arū non ignarus, ingenio & eloquio clarus, & nō minus cōuersatiōe q̄ doctrina venerabilis. Aedidit magnæ vtilitatis plura opuscl'a, quibus nois sui memoriā ad notitiā posteritatis transmisit. E quibus feruntur subiecta. Opusculū quoddam spiritu-

alibus personis nõ inutile, quod prænotauit.

Decretales religiosoꝝ, lib.1. Super sententias, lib.4
In regulam sui ordinis, lib.1. Chronica ordinis sui, lib.1.
Et alia mlta. Claruit sub Rodulpho Imp. Anno dñi. M.CCLXXX

EGidius de Roma, ordis fratrũ heremitaꝝ S. Augustini prior generalis, ac deĩde Bituricẽsis archieps, btĩ Thomæ Aquinatis qndã auditor, vir ĩ diuĩs scrip. eruditiss. & ĩ philosophia Aristotelica nulli suo tpe secũdus, ĩgenio subtilis, sermõe scholasticus, vita & cõuersatiõe deuotus. Scripsit mlta & pene ĩfinita opuscla, de qbus ad manus nostras pauca peruenerũt. Feruntur aũt eius subiecta

In Hexameron, lib.2
In Cantica canticorum, lib.1. Sonet vox tua in aurib.
In epl'as Pauli lib.14
Super sententias lib.4 Candor est enim lucis.
Expositio primæ decretalis lib.1. Firmiter credimus &.
De regimine principum lib.1. Ex regia & sacratiss.
Quodlibeta multa lib.1. Quæstiones propositæ.
In officium missæ, lib.1. De intellectu possibili, lib.1.
Laudes sapĩæ diuinæ, lib.1. De sapĩa diuina in beatis, lib.1.
De subiecto theologiæ, lib.1. De bona fortuna, lib.1.
De corpore Christi lib.1. Quia inter cætera quæ.
De mensura angelorum lib.1. Qđ de mensura angelo.
De cognitione angeloꝝ, lib.1. Quæstio, Vtrum ange.
De mortuis, lib.1. Distinctio articuloꝝ fidei, lib.1.
De gradibus formaꝝ lib.1. Quæsitũ est de deo.
De prædestinatione, lib.1. Nobili militi domino.
Theorica de esse & essentia, lib.1. Omne esse vel est &c.
De generatione & corruptione, lib.1. Anima vt testatur phi.
De peccato originali, lib.1. Ego sum puluis &.
De formatione humani corporis lib.1. In quo ponuntur &c.
De potestate ecclesiastica, lib.3 De carcere, lib.1.
Compendium theologiæ lib.6 Veritatis theologicæ.
De renuntiatione papæ lib.1. Non ei placebit cum.
Aduersus corruptorẽ Thomæ, lib.1. Quare detraxisti sermo.
Sermones varij lib.2
In omnes libros Aristotelis.
Epl'æ notabiles. Et alia non pauca.
Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno dñi. M.CCLXXX.

Ganfre

GAnfredus de Trano, subdiaconus ecclesiæ Romanæ, & summi pontificis (vt feruunt) capellanus, vir in iure canonico & philosophia secl'ari nobil'r doctus, ingenio præstans & clarus eloqo, qui inter doctores huiusce facultatis non vltimus suo tpe est habitus. Scripsit nõ spernẽdæ lectionis opuscl'a, quibus nomen suũ posteritati notificauit. E quibus extat summa notabilis & satis vulgata

Super titulis decretaliũ lib.5 Glosarum diuersitas in.
Quæstiones variæ, lib.1.
Alia quæ cõposuisse dr̃, ad notitiam nostrã minime venerunt.

GVido de Baypho, archidiaconus Bononiensis, vir in vtroq; iure peritissimus, ingenio acutus & clarus eloquio, cuius apud huius scientiæ professores vsq; in hodiernũ diem magna perseuerat authoritas. Scripsit mlta insignia volumina, quibus memoriã nominis sui (vt ita dicã) reddidit immortalẽ. E quibus pauca ad notitiã meã hucusq; peruenerunt. Reperi em̃ dumtaxat subiecta. Volumen grande & valde notabile quod Rosarium prænotauit

Super decreto, lib.3 Reuerendo in Christo.
Super decretalibus lib.5
Claruit sub Adolpho Imperatore. Anno dñi. M.CCXC.

THadæus natione Florẽtinus, medicæ artis peritissi. doctor, qui eã scientiã apud Bononiã certis annis publico salario cõductus egregie docuit, & thesauꝝ pene incredibilẽ cõgregans, magnã experientiæ suæ famã acquisiuit. Cũ em̃ ab aliquo principe vocaret, nõ minus q̃ quinquaginta aureos pro diurna mercede habere volebat. Ab Honorio papa quarto aliqñ vocatus, nõ prius accedere voluit q̃ centũ aurei illi in diẽ statuerent, qui à grauissima infirmitate curatus decem millia illi aureos condonauit. Scripsit

In amphorismos Hippocratis, li.1. In prænosticos eiusdem, lib.1.
In opus acutoꝝ eiusdem, lib.1. In Tegni Galieni, lib.1.
In Isagogas Iohannitij, lib.1. De conseruanda sanitate, lib.1.
Consilia varia, lib.1. Et quædam alia.
Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno dñi. M.CCLXXX.
Et tandem octogenarius Bononiæ mortuus est.

IOhannes de Parma ex Bononię finibus oriũdus, ordinis fratrum minorum minister generalis, vir in diuinis scripturis eruditus, vita & conuersatiõe deuotus, & sanctę pauptatis amator insignis, q ex gymnasio Parisiẽsi vbi snĩas legerat, in generalẽ absens fuit elect⁹ Fert mltos & varios scripsisse tractatus, qbus nomẽ suũ ad memoriã

 nostrã

nostram deuenit. E quibus ego tantum reperi.

Sup Sententias li.4 De cõuersatõe religiosorũ li.2.

Claruit Imperio vacante. Anno domini. M.CCLX.

IOhannes Christophori, ordinis fratrum p̃dicatorũ, in scripturis longo & cõtinuo studio exercitatus, atq; in seculari philosophia nobiliter doctus, ingenio facilis, & sermone scholasticus, multa in sanctis scripturis ferẽ cudisse opuscula, quorũ æditio p̃sentibus tunc vtilẽ illum futuris reddidit notũ. Longo em̃ tpe diuinas lras publice legẽdo exposuit, & subtili sensu explicauit, de cuius commentarijs subiecta volumina feruntur, videlicet

In Euange. Matthæi li.1. In Marcum li.1.

In Lucam li.1. In Iohannem. li.1.

In omnes epl'as Pauli li.14 Et alia multa.

Claruit Imperio vacante. Anno domini. M.CCLX.

HAmbaldus natiõe Romanus, sacrę theologię professor, & eximius interpres scripturarũ, ingenio subtil', & vehemẽs, & ad disputãdas soluẽdasq; earundẽ difficiles quæstiones satis idoneus, ferẽ ad instructionem discipulorũ suorũ quædam p̃clara scripsisse opuscula, qbus nomen suum notificauit. Inter quæ extant.

Sup Sententias li.1. Quodlibetorum li.1.

Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno dñi. M.CCLXX.

HEnricus de Gandauo archidiaconus Tornacẽsis, natiõe theutonicus, vir in diuinis scripturis, inter oẽs doctores sui tpis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica valde subtil', tãtæ opinionis & authoritatis in gymnasio Parisiorũ extitit, vt doctor solennis p vniuersum Christianũ orbẽ vocatus sit. Erat em̃ ingenio subtil' & in disputatõibus scholasticis acutissimus, quod p̃clara illius testant' opuscula. De qbus ego tm̃ reperi ad præsens subiecta.

Summam Theologiæ, li.1. Sup Sententias. li.4.

De virginitate li.1. Sacris virginibus cõpi.

Quodlibeta, li.2. De pœnitentia li.1.

In Metaphysicam li.14. In Physicorum Libros li.8.

Cętera qdẽ multa cõposuit, sed ad notitiã meã nõ venerũt. Morit' sub Adolpho Impatore. Anno dñi. 1293. Indictõe. 6. In festo Apl'orũ Petri & Pauli. Sepultus Tornaci in eccl'ia sanctæ dei genitricis Mariæ.

HVgolinus p̃riarcha Constãtinopolitanus, ordinis fratrũ heremitarũ sancti Augustini, vir in diuinis scripturis longo studio exercitatus, & satis eruditus, ingenio subtil', sermõe scholasticus moribus

moribus & vita spectabilis, fertur non spernendæ lectionis quędam præclara scripsisse opuscula, qbus nomen suum ad notitiã posteritatis transmisit. E quibus ista feruntur inter alia potiora.

Super Sententias, li.4 Quodlibetorum li.1.

De differentia idiomatum li.1. Sermones de tempore li.1.

Sermones de sanctis li.1.

Claruit sub Adolpho Imperatore. Anno dñi. M.CCXC.

ARlotus ordinis fratrũ minorũ minister general', natiõe Ethruscus, vir in diuinis scripturis egregie doctus, & in secl'ari philosophia sufficienter instructus, dialecticus subtil', & acutissimus disputator, q magnã doctrinæ suæ laudem varia scribẽdo est cõsecutus, in declamãdis ad ppl'm sermonibus excellẽtis ingenij fuit. Hic fertur comportasse noui & veteris testamenti in vnum.

Concordantias, li.1. Sermones varios li.1.

Et q̃dã alia. Claruit tpibus Adolphi Impatoris. Anno. M.CCXC.

IAcobus eps Genuensis, ordinis fratrum p̃dicatorũ, vir in diuinis scripturis exercitatus, q ob earundẽ crebras allegatões voragonũ cupat', ingenio promptus, & apertus eloquio, in sermonibus ad ppl'm declamãdis satis idoneus fuit. Scripsit ad vtilitatẽ legentiũ nõ pauca opuscl'a, qbus nomen suũ notificauit. E qbus pauca ad notitiã meam puenerunt, quæ & subieci. Volumẽ magnæ quãtitatis de vita & gestis ml'torũ sanctorũ, q̃d p̃notauit. Legendã aureã siue speculum sanctorũ, sed iam cõmuniter appellatur legenda seu

Historia Lombardica, li.1. Vniuersum tps prę sen.

Mariale de sancta Maria li.1. Cogitãti mihi dies an.

Chronicam Genuensium li.1.

De opuscul' sancti Augustini, li.1. Sacra scriptura diuini.

Sermones de tempore li.1.

Sermones de sanctis li.1. Vestigia eius secutus ẽ.

Sermones quadragesimales, li.1. Sermones de sancta Maria, li.1.

Alia insup nõnulla æ didit, quæ ad notitiã meam nõ venerũt. Claruit tpibus Adolphi Imperatoris. Anno dñi. M.CCXC.

LVcas ordinis fratrũ minorũ, natione Italus, ex Padua oriundus, vir in scripturis sanctis iugi studio exercitatus diuini verbi prędicator egregius, ingenio clarus, & apertus eloquio, non minus opere q̃ sermone viam dei ppl'os docuit in veritate, & multorum corda ad amorem Christi spiritu sancto coopera nte conuertit. Scripsi non contemnendos quos ad populum habuit.

Sermones de tempore, li.1. Sermones de sanctis li.1.
Alia quoq; nõnulla scripsisse dicit, quę ad manus nostras nõ venerũt.

COnradus de Halberstat, natiõe theutonicus, ordinis fratrũ p̃dicatorũ, vir tam in diuinis scripturis q̃ in secl'aribus lr̃is nobiliter doctus, philosophus, & theologus, nõ futilis, quippe q̃ in ea facultate publice legens, multos docuerit, & doctrinæ suæ laudẽ ingẽtem acquisierit. Scripsit quædã in vtraq; scia nõ spernenda opuscula quibus ad memoriã posteritatis nomẽ suum deductum est. Sed pauca eorũ mihi innotuerunt. Reperi enim tantum

Summam studentium, li.3. Hoc opusculũ in tres.
De Triuio quoq; li.1. In tribus beneplacitũ.
Lecturam in Iob li.1. Vsq; in tempus susti.
Sermones etiam li.1.

In plures quoq; Bibliæ libros cõmentarios scripsisse dr̃, qui tñ ad manus nostras adhuc minimè venerũt. Hic etiã fert cõcordantias totius bibliæ noui & veteris testamenti primus ordinasse.

RIchardus de Mediauilla, natõe Anglicus, ordinis fratrũ minorũ vir in diuinis scripturis eruditissimus, & tã in philosophia, q̃ in iure canonico egregie doctus, ingenio clarus, sermone scholasticus, in quęstionibus & dubijs scripturarũ soluẽdis subtilis & promptus. Fert multa p̃clara scripsisse volumina, qbus nomẽ suũ cũ gloria transmisit ad posteros. E quibus tm̃ reperi subiecta.

Sup Sententias li.4 Abscõdita ꝑduxit in.
Sup dis. decreti li.1. Patres nr̃i oẽs sub nu.
De ordine iudiciorum li.1. In quatuor Euangelia li.4.
In Epistolas Pauli, li.14.

Dicit aũt q̃ in plures sacræ paginę libros elegãtes cõmentarios & lecturas ædiderit, sed ad manus nr̃as nõ venerũt. Claruit tpibus Adolphi Imperatoris & Nicolai papæ quarti. Anno dñi. M.CCXC.

NIcolaus de Bibera, natiõe theutonicus, vir in secularibus lr̃is nobiliter doctus, & diuinarũ scripturarũ nõ ignarus, philosophus & poeta insignis, q̃ apud Erfordiã suo tpe in p̃cio existens, magnam doctrinę suæ gl'iam acquisiuit. Scripsit tam metro q̃ prosa nõ pauca opuscula, qbus etiã posteris nomẽ suũ notificauit. E qbus ego tantum vidi opus, cuius titulus est occultus, quod carmine & oratione soluta composuit Erfordiæ.

De cauendo malo, li.1. Carminis auditor lec.
Epistolarum ad diuersos. li.1.

Claruit

Claruit Erfordiæ sub Rodulpho Impatore. Anno dñi. MCCXC.

IOhannes Parisiẽsis, ordinis fratrum p̃dicatorũ theologus, in scripturis sanctis doctissimus, & secularium lr̃arũ nõ ignarus, quippe qui in vtraq; scia conscensa magistrali cathedra in gymnasio Parisiensi multo tpe publice docuit & discipulos nõ paucos reliquit. Fert quædam præclara scripsisse opuscula, qbus se & præsentibus tũc vtilem, & postmodum futuris cognitum fecit. E quibus ego tantum reperi opus non spernendum.

Super Sententias, li.4. De cęteris nihil reperi.

Claruit sub Rodulpho Imperatore. Anno dñi. M.CCLXXX.

NIcolaus Gallicus, ordinis fratrũ beatæ Marię semp virginis, de monte Carmeli, septimus prior generalis, vir doctus & sctũs, qui posteaq̃ ordinẽ suũ viginti fermè annis strẽnue, prout valuit, rexerat, Christi amore officio cedẽs ad heremi quietem reuersus est, vbi vsq; ad mortẽ in sancta conuersatõe pseuerauit. Scripsit inter alia opus lugubre statũ ordinis sui deplorans cum è terra sancta fratres fuissent expulsi, quod prænotauit.

Igneam sagittam li.1. Scripsit & alia.

Claruit tpibus Rodulphi Imperatoris. Anno dñi. M.CCLXX.

MAtthæus de Aquasponta, ordinis fratrũ minorũ, duodecimus minister generalis, & postea eps Portuẽsis, & sacrosanctę ecclesiæ Romanæ cardinalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia iuxta morẽ huius tpis magnifice doctus, cõposuit ingenij excellentis quædam p̃clara opuscula, qbus nomen suũ longe lateq; notificauit. E quibus extant ista.

Super Sententias li.4 Inuentarium sententiarum li.1.
In epistolam ad Romanos li.1. Sermones plures li.1.

Et q̃dã alia. Claruit tpibus Rodulphi Impatoris. Anno. M.CCXC.

GVilhelmus Peralt, natiõe Gallicus, ordinis fratrum p̃dicatorũ, vir in scripturis sanctis studiosus & eruditus, atq; in secularibus lr̃is maximè, in philosophia Aristotelica satis egregie doctus, ingenio promptus, eloquio scholasticus, in declamãdis ad ppl'm sermonibus excellentis industriæ fuit. Aedidit in vtraq; facultate plura instructa volumina, quibus nomẽ suum nõ solum tũc p̃sentibus, sed etiam futuris notum fecit. E quibus extant.

Summa virtutum & vitiorũ li.2. De eruditõe religiosorũ, li.1.
Sermones de tempore, li.1. Sermones de sanctis li.1.

Et alia complura, quæ ad notitiam meam adhuc minime venerunt.

Garsias

GArsias natione Hispanus, vir in vtroq; iure exercitatissimus, ingenio subtilis, consilio promptus & cautus, & in soluẽdis quæstionibus causarũ acutus, apud huius facultatis professores suo tempore in pretio habitus, docendo & scribendo nomen suum dilatauit. Fertur eñ tã i legibus q̃ in canonico iure plura cõscripsisse opuscula, quæ ad manus nostras non venerunt. Extant eius

Super decretalibus lib. 5 Et in legibus plura.

Claruit tpibus Rodulphi Imperatoris. Anno dñi. M.CCXC.

NIcolaus papa quartus, ordis fratrum minorũ, Hieronymus ante vocatus, natione Picenus, ex Esculana ciuitate oriundus, sedit post Honoriũ quartũ in cathedra Petri annis quatuor, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secl'aribus lr̃is nõ infime doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, nec minus vita & bonitate q̃ doctrina venerabilis. Scripsit satis egregiũ opus

Super sententias lib. 4 Et quosdam sermones.

Fertur etiam in plures Bibliæ libros commentarios vtiles ædidisse. Moritur Romæ Imperio post Rodulphi mortem vacante. Anno dñi. M.CCXCI. Indictione quarta.

BOnifacius papa octauus, natiõe Cãpanus, Bñdictus ante vocatus, sedit post renuntiationẽ Cœlestini quinti in cathedra Petri annis octo, mẽsibus nouẽ, vir quidẽ doctus, sed nimis arrogans & ambitiosus, q pontificatũ qbus modis acquisierit Chronographi nõ tacuerũt. Hic cũ esset i iure pitissimus, videret'q; nouas causarũ varietates in foro cõtentioso, q̃ per decretales nõ possent determinari, quotidie emergere, cõposuit per tres eruditissimos in iure viros nouas constitutiones, quas appellari voluit

Sextum decretalium, lib. 1. Sacrosanctæ Romanæ.

Epl'as plures ad diuersos, lib. 1.

Moritur sub Alberto Imperatore. Anno domini. M.CCCIII. Indictione prima, De quo fuerat ante prophetatum. Intrauit vt vulpis, vixit vt leo, mortuus est vt canis, &c.

GVilhelmus Mãdagoti archidiaconus Nemasensis & postmodũ Ebredunẽsis archiepS, ac sacrosanctæ eccl'æ Romanæ demum cardinalis, vir in vtroq; iure peritissimus, vnus eorũ q iussu Bonifacij papæ octaui Sextũ decretaliũ codicẽ æditerũt, sicut in eiusdẽ voluminis principio patet. Scripsit in ea facultate nõ spernẽda opuscl'a, quibus nomen suũ immortalitati consecrauit. E quibus ego tm̃ vidi opus insigne, quod scripsit cũ adhuc in eccl'a Nemasensi archidiaconatus teneret officium, ad Berengarium Beterensis ecclesiæ succentorem, postea episcopum.

De electione prælatorũ, lib. 1. Quia dũ electiones in.

Expositionem eiusdem lib. 1. Cũ illius non sim autho.

De cęteris nihil vidi. Claruit sub Alberto Imp. Anno dñi. M.CCC.

BErengarius Beterẽsis ecclesiæ succẽtor, & postea epS, ac tandẽ sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ cardinalis, ad quẽ pfatus Guilhelmus Mandagoti, cũ adhuc ambo essent in minoribus constituti, librũ de electionibus platorũ composuit, alter ex his qui Bonifacio octauo pcipiente librũ Sextũ decretaliũ cõportarunt, vir in eadem facultate iuridica doctissimus, cũ adhuc esset succentor, scripsit ad eũdem Guilhelmũ tunc archidiaconum Nemasensem, insigne opus super summam Hostiensis secundũ ordinem alphabeti, quod cũ eiusdem sit quasi elucidarium summæ prænotauit

Oculum lib. 1. De sententia excõmunicationis, lib. 1.

Alia etiã pl'ra scripsisse dr̃, quæ ad notitiã meã non venerunt. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno dñi. M.CCC.

RIchardus de Senis Romanæ eccl'æ vicecãcellarius, & postea diaconus cardinalis tituli sancti Eustachij, doctor vtriusq; iuris, oĩm laude suo tpe celeberrimus, tertius eorũ qui Sextũ decretaliũ iussu Bonifacij papæ octaui cõportarunt, cuius nomen in principio eiusdẽ voluminis expressum continetur. Fertur nonnulla in iure scripsisse opuscl'a, sed nihil eorum ad manus nostras memini peruenisse. Lector meus studiosus illa inquirat. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno dñi. M.CCC.

DInus Mugelanus vtriusq; iuris professor & enucleator ĩsignis ingenio subtilis, & in disputãdis enodãdisq; dubijs & q̃stionibus iuris valde prõptus & acut⁹, q docẽdo & scribẽdo magnã sibi apud oẽs Italiæ doctores gl'iam acq̃siuit. Aedidit in sua facultate ml'ta pclara opuscl'a, de qbus ferunt subiecta. De mãdato dñi Bonifacij papæ octaui primus scripsit eleganter post archidiaconũ

Super sexto decretalium, lib. 1. Super Codice, lib. 10

Super. ff. veteri, lib. 24 Super. ff. nouo, lib. 12

Super. ff. inforciati, lib. 14 Consilia multa, lib. 1.

Alia insup nõ pauca pter hæc æditerũt, q̃ ad notitiã meã nõ venerunt. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno dñi. M.CCC.

IOhannes Duns, natione Scotus, ordis fratrũ minorũ, Alexandri Alensis Anglici quondã Parisijs auditor, vir in diuinis scripturis

studiosus & eruditus,& in philosophia aristotelica doctissimus, & adeo profundus,vt eius scripta paucis sint penetrabilia,& ob id q̃q̃ minus vsitata. Edidit quædã instructa volumina, qbus nomẽ suum ad notitiam posteritatis transmisit. E qbus extant.

Super sentẽtias	li.4	Cupiẽtes. Circa prolo.	
Quodlibeta quoq;.	li.1	Cunctæ res difficiles.	
De cognitione dei.	li.1	Quia summa nobis.	
In metaphysicã quæstiones.	li.1		
Sermones de tẽpore.	li.1	Erũt signa,&c. In hoc.	
Sermones de sanctis.	li.1.		

Commentarios in euangeliũ & apl'm scripsisse dicitur, aliosq; varios cõposuisse tractatus, q ad notitiã meã nõ venerũt. Moritur temporibus Alberti imperatoris. Anno dñi. M.CCCVIII. Indictione sexta. Coloniæ apud minores sepultus.

SImon monachus Haffligemeñ. ordinis sancti Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosissimus & eruditus, ingenio subtilis & clarus eloquio, consilium diui legislatoris nostri Benedicti, quo monachus diuinas scripturas amare iubetur, ita cõuertit in practicã, vt nihil dulcius in hac vita fuerit q̃ sacras literas legere, & sanctorũ patrũ opuscula sedulo studio reuoluere, Abbreuiauit.

Moralia Gregorij papæ.	li.10.	In Cãtica scripsit sermões.	li.1
Visionẽ cuiusdã cõuersi.	li.1.	Sermones plures.	li.1
Epl'as etiã ad diuersos.	li.1	Et alia plura.	

Colllegit etiã excerpta de sermõibus bti Gregorij papę in Ezechielẽ. De collatiõibus q̃q̃ sctõrũ patrũ ex Richardo sancti Victoris de .12. patriarchis & cõtemplatione,& ex varijs varia nõ spernẽda.

PEtrus de Bella Parthica, natione Burgũdus, vir in iure tã ciuili q̃ canonico peritissimus, ingenio subtilis & acutus, atq; in disputãdis, enodãdisq; dubijs & quæstionibus iuris promptissimus. Scripsit in legibus multa p̃clara volumina, qbus nominis sui memoriam ad posteros trãsmisit. De qbus ista ferũtur.

Super Codice.	li.9.	Super Institutis.	li.4
Super. ff. veteri.	li.24.	Sup. ff. nouo.	li.12.
Sup. ff. Iofortiati.	li.14.	Cẽtũ disputationũ.	li.1
Consilia plura.		Et quædam alia.	

Claruit eodem tempore, quo Dinus Mugelanus, sub Alberto imperatore & Bonifacio papa octauo. Anno domini, Millesimo trecentesimo.

Reinhe-

REinherus Pisanus, natione Italus ordinis fratrũ prædicatorũ, vir in scripturis sctis studiosus & eruditus, atq; in iure canonico satis peritus, ingenio promptus, eloquio scholasticus, consilio cautus,& nõ minus religione q̃ scientia venerabilis, vt fratribus suis in iure minus expertis, in audiẽdis cõfessionibus p̃beret iter. Scripsit maximã & insignẽ summã de casibus in duobus magnis volumi nibus secũdum ordinem alphabeti, quam p̃notauit.

Pantheologiam.	li.2	Absolutio. Circa abso.	

Et q̃dã alia. Claruit sub Alberto impatore. Anno dñi. M.CCC.

GErardus ordinis fratrum prædicatorũ, natione theutonicus, lector cõuentus Leodiensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus,& in sermonibus faciẽdis ad ppl'm declamator egregius, ingenio clarus & scholastico comptus eloquio. Scripsit valde vtilem tractatũ deuotis & religiosis personis, docẽs septem dispositiones circa cor faciendas, multaq; ad ædificationem p̃tinẽtia hincinde de scripturis diuinis sagaciter colligẽs, quem prænotauit.

De doctrina cordis.	li.1	Præparate corda vr̃a.	
Sermones de tempore.	li.1.	Sermones de sanctis.	li.1

Alia insup quædam ædidit, quæ ad notitiã meã nõ venerũt.

IAcobus de Arena natione Parmẽsis, vtriusq; iuris consultus celeberrimus, ingenio profundus, sermone scholasticus, cuius sentẽtiæ in explanãdis legibus, vt Bartholus testatur, tã proprie & cõgrue fuerũt, vt de mente conditoris iuris semper scribere videretur. Edidit in iure ciuili multa præclara opuscula, quibus nomen suũ ad ad memoriam posteritatis perpetuam trãsmisit.

Sup Codice.	li.9.	Sup. ff. nouo.	li.24
Sup. ff. veteri.	li.12.	Sup. ff. infortiati.	li.14.
De excusationibus	li.1.	Disputationes varias.	li.1

Sed & alia nõnulla ædidit, quæ ad notitiã meã nõ venerũt. Claruit tẽporibus Alberti imperatoris. Anno domini. M.CCC.

IOhannes de sancto Geminiano ordinis fratrum prædicatorum vir in diuinis scripturis studiosus & apprime eruditꝰ, ingenio clarus,& apertus eloquio, in declamãdis ad ppl'm sermonibus excellentis industrie, magnam doctrinæ & laudem & fructũ in aiarũ salute acquisiuit. Scripsit inter cætera.

De similitudinibus rerũ.	li.1.	Sermones de tempore.	li.1
Sermones de sanctis.	li.1.	Collationũ diuersarũ.	li.1

Alia insup quædã scripsisse dicit, quæ ad me non venerũt.

PEtrus de Dacia, philosophus, calculator, & astronomus, inter omnes sui tpis excellētissimus atq; celeberrimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, diuinaꝝ scripturaꝝ, & gręci sermonis nō ignarus. Ferť multa in astronomia, & arte calculatoria scripsisse opuscula, quæ ad computum ecclesiasticum nō inutilia iudicanť, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis destinauit. Sed pauca eorum ad notitiam meam peruenerunt.

De calculo seu computo li.1. Calendarium quoq; li.1.
Et tabularum suarum li.1.

Cætera &si multa sint quæ composuit, ad me tamen non venerunt.
Claruit tpibus Alberti Imperatoris. Anno dñi. M.CCC.

NIcolaus de Neapoli, vir in iure ciuili peritus atq; doctissimus, in alijs quoq; lr̄is secl'aribus nobil'r instructus, cuius authoritas apud ꝓfessores huiusce facultatis nō mediocriter suo tpe vigebat. Scripsit nōnll'a in legib⁹ opuscl'a, quoꝝ ædītōe nomē suū immortalitati cōdonauit. Sed ego subiectoꝝ titulos dūtaxat potui inuenire

Super Codice li.9 Sup.ff.inforciati li.14

De cæteris quæ cōposuisse dr̄, adhuc nihil certi potui inuenire. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno dñi. M.CCC.

HVbertinus de Casali, ordinis fratrū minoꝝ, Iohānis de Parma generalis ministri quondā auditor, vir deuotus, & in scripturis sanctis sufficiēter eruditus, cū videret ordinē suū à prima institutione deficere, nouas quasdā sub specie reformatōis seꝑationes incepit, & eas à summo pōtifice cōfirmari obtinuit, quę tn̄ ad petitiōes custodū & ministroꝝ statim ꝑ eundem papā fuerūt reuocatæ, qm̄ in graue scandalū & scissurā ordinis videbanť præsumptæ. Vnde commotus Hubertinus, ordinē Carthusiensiū ingressus est. Scripsit valde præclarum, & insigne volumen religiosis & deuotis personis vtile, quod prænotauit.

Arborem vitæ crucifixæ li.5. Vniuersis Christi vere
Sermones & Epistolas. Et quędam alia.

Admonēt nos qdā catholici doctores Hubertinū in ꝑfato volumine in certis locis, maximè vbi cāticū Symeonis assumit, caute eē legendū eo ꝙ de qbusdā articl'is aliter sentiat q̄ m̄ oīm nr̄m eccl'ia. Autor tn̄ ipse excusandus est, quia necdū determinatū fuit &c. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno dñi. M.CCC.

IAcobus de Rauēna prouincia Lotharingiæ oriūdus, vir in iure ciuili sacrisq; Canonibus doctissimus, & tam in diuinis scripturis, quàm

quàm in secularibus lr̄is oīm suo tpe facile peritissimus sacræ paginæ professor, philosophus, & dialecticus insignis, q (vt Cinus ait) simplici sensu à maioribus tradita ad dialecticū arguēdi modum conuertit. Scripsit in vtroq; iure multa opuscula. E quibus feruntur.

Super Codice li.9. Super.ff.veteri li.24.
Super.ff.nouo li.12 Super digestis inforciati li.14.
Disputationes variæ li.1.

Claruit sub Alberto Imperatore. Anno dñi. M.CCC.

ALanus de Insulis, natione theutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secl'aribus lr̄is nulli suo tpe secūdus, theologus, philosophus, & poeta celeberrimus, q eccl'iasticæ scholæ Parisius multo tpe glorioſe ꝑfuit, vbi in omni scīa diuina & humana clarus effulgens, vniuersalis meruit appellari. Scripsit metro & prosa penè ifinita opuscula, qbus memoria noīs sui apud posteritatē imortalis facta est. Sed pauca eorum ad notitiam meam peruenerunt. Reperi enim dūtaxat subiecta in titulis.

Super Sententias li.4 Quodlibeta quoq; li.1.
Oculum sacræ scripturæ li.1. Reuerendissimo pr̄i &.
De doctrina quoq; li.1. Oīs scīa suis nititur re.
In quinq; libros Moysi li.5.
In Cantica canticorum li.1. Cū multi ad ornandū.
De pœnitentia ad Byturicen. pr̄i li.4. Dei gr̄a Byturicen. pa.
De equiuocis mysticis, li.1. De sex alis Cherubin li.1
De planctu naturæ li.1. Summam virtutū & vitioꝝ, li.1.
De parabolis, li.1. A phœbo phœbe lu.
De arte prædicandi, li.1. Anticlaudianum li.1.
De naturis animalium li.1. Sermones plures li.1.
Epistolarum ad diuersos li.1.

Ferť deniq; in multos bibliæ libros cōmentarios & lecturas insignes ędidisse, ꝑcipuē in Prophetas, in Euāgeliū, & in Apl'm. De qbus nihil vsq; potui inuenire. Mirāda quędam de eo narranť, quibus ego ſidem nec astruo, nec temere infringo. Claruit sub Alberto Imperatore. Anno domini. M.CCC.

GVilhelmus monachus Haffligemen̄. cœnobij ordinis sancti Benedicti, natione theutonicus, & aliquādiu in eodem monasterio prior, vir in diuinis scripturis studiosus, & longa exercitatione doctus, atq; in secularibus lr̄is sufficienter eruditus, carmine valēs & prosa, æditvtroq; scribēdi genere quæ dā nō spernēda opuscula

quibus memoriã nominis sui perpetuauit.
Sermones nõ inutiles. li.1. Visiones cuiusdã monialis. li.1
De vita sanctæ Lutgardis li.1.
Alia vero quæ cõposuit ad notitiã meam adhuc minime venerũt.

FRãciscus Accursi⁹, natiõe Italus, pria Florẽtin⁹ Accursi doctissimi viri filiꝰ, vir & ipse i iure ciuili egregie doctus, atq; in alijs secularis philosophiæ disciplinis multũ eruditus, cuiꝰ opa magnę authoritatis extãt apud huiusce facultatis professores, docẽdo & scribẽdo tpa sua clara reddidit, & nomẽ suũ immortalitati donauit. De cuius opusculis nihil adhuc videre potui. Ferũtur eius variæ.
In legibus glosule. Disputationes quoq;. li.1
Et alia plura. Claruit sub Alberto impatore. Anno dñi. M. CCC.

MArtinus de Fano vtriusq; iuris professor & interpres omniũ suo tpe celeberrimus. Iohãnis Andreæ Bononiẽsis ꝓceptor, ingenio subtilis & eloq̃o clarus, in perorãdis causis iudicialibus acutissimus. Scripsit in sua facultate egregia volumina, qbus nomen suũ etiã posteritati notificauit. E qbus tãtum reperi.
De actionibus. li.1 Ego quidẽ Martinus.
De iudicio causarũ. li.1 Qm̃ pleriq; principa.
De alijs nihil vidi. Claruit sub Alberto ipatore. Anno dñi. M.CCC

ALbertus Patauin⁹, ordis fratrũ heremitarũ scti Augustini Egidij romani q̃ndã auditor atq; discipul⁹, vir in diuis scrip. studiosus & erudit⁹, & seculariũ lrarũ nõ ignarus, in declamãdis ad ppl'm sermonib⁹ excellẽtis igenij fuit, & multos ab iniq̃tate ad semitã iustitię sua ꝓdicatiõe cõuertit. Scripsit mlta ꝑclara volumĩa, qbus se & pñtibus tunc vtilẽ, & posteris memorabilẽ effecit. De qbus
In Genesim. li.1. In Exodũ. li.1. (ista ferunt.
In Leuiticum. li.1. In Numeros. li.1
In Deuteronomiũ. li.1. In euãgelium. li.4
In epl'as Pauli. li.14. Sermones de tempore li.1
Sermones de sanctis. li.1. Sermones p quadragesimã. li.1
Et q̃dã alia. Claruit tpibus Alberti impatoris. Anno dñi. M.CCC.

DInus de Garbo, patria Florẽtinus, artis medicinæ peritissimus doctor, atq; in secularis philosophiæ institutiõibus nobil'r eruditus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Edidit in sua facultate studẽtibus nõ cõtemnẽda opuscula, quibus memoriam sui nominis ad notitiam posteritatis trãsmisit. E qbus ferunt.
Cõmentaria in Galenũ. De malitia variæ cõplexionis. li.1.
In Hi-

In Hipocra. de natura fœtus. li.1. Diuersarũ quæstionũ. lib.1.
In Auicennã quoq;. li.1. In philosophia etiã varia.
Et q̃dã alia. Huius pater Brunus i arte chirurgica peritissim⁹ fuit medicus, q hũc Dinũ Thadęo medico Florẽtino tradidit in ea scia erudiẽdũ. Claruit sub Alberto impatore. Anno dñi. M.CCC.

GVilhelmus de Cumo, natiõe Gallus, iuris ciuilis cõsultissim⁹ interpres, ingenio subtilis & clarus eloquio, q in ea facultate suo tpe paucos habuit doctiores docẽdo & scribẽdo Aurelianense gymnasiũ magnifice illustrauit. Edidit professoribus legũ nõ spernẽda opuscula, quibus nomẽ suum posteris notificauit.
Sup. ff. veteri. li.24. Sup Codice quoq;. li.9.
Et alia diuersa. Claruit sub Hẽrico ipatore. VII. Anno. M.CCCX.

IAcobus de Viterbio, archiep̃s Neapolitanus, ordinis fratrũ heremitarũ sancti Augustini, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis literaturæ nõ ignarus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, nec minus cõuersatione q̃ scientia venerabilis. Scripsit ad ædificationem legẽtium nõ cõtemnẽda opuscula, qbus nominis sui memoriã ad posteros cũ gl'ia transmit. E quibus ego adhuc nullũ videre merui. Ferũ autem eius ad Clementem papam quintum.
De regimine christianorũ. li.1. Super sentẽtias. lib.4.
Quodlibeta quoq;. li.1 Et nõnulla alia.
Claruit temporibus Henrici Lutzelburgẽsis imperatoris septimi, & Clementis papæ quinti. Anno dñi. M.CCCX.

HEnricus de Bruxellis, monachus Hafligemẽsis cœnobij ordinis diui patris Benedicti, vir in diuinis scripturis studiosus, & cõtinua exercitatiõe peritus, philosophus & cõputista egregius, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit nõnulla cõmendanda opuscula, qbus suo tpe longe lateq; innotuit. E quibus ferũtur.
De ratione computi. li.1. Calend. de incẽsionibus. li.1
Et quædã alia, quæ ad notitiam meã adhuc minime venerũt.

ALexander de Alexãdria, ordinis fratrũ minorũ decimus & sextus minister gñalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia aristotelica nulli suo tpe secũdus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, sensu & intellectu profund⁹. Composuit quædam in vtraq; scientia opuscula, qbus ingenium suum exercitans nomẽ ad notitiã posteritatis deduxit. E quibus ferũtur.
Super sentẽtias. li.4. Quæstiones variæ. li.1.
In Metaphysicã Aristotelis. li.12. In libros de anima. li.3.
In alios

In alios etiam Aristotelis libros cõmentatus est, & varia scripsit. Claruit sub Henrico Imperatore septimo. Anno dñi. M.CCCX.

ECkardus natiõe theutonicus, ordis (vt qdã volũt) pdicatorũ, vir in diuis scrip. eruditus & ĩ philosophia Aristotelica oĩm suo tẽpore doctiss. ingenio subtilis & clarus eloqo, sed dũ nimis philosophiã insequẽs, nouitatẽ terminorũ cõtra theologorũ consuetudinẽ vbiq; curiose imiscuit varios errores inducit, iter qs extãt decẽ & septẽ articuli à summo põtifice dãnati, & p eũdẽ magistrũ Eckardum in fine vitæ reuocati, qũ in expõne sua sup euãgeliũ Iohãnis ml'ti cõtinent. Deniq; mgri theologicæ facultatis gymnasij Heidelbergẽsis Anno dñi. M.CCCCXXX. eosdẽ errores cũ qbusdã alijs publice cõdẽnatos denũtiarũt. Vndecim aũt articuli tanq; suspecti relicti sũt, q oẽs seorsum opuscl'is eius apponi ad cautelã cõsueuerũt. Nihilominus vbi catholice scripsit, satis profunda & vtilia dogmata dedit. De

Super sententias	lib. 4	(cuius libris reperi,
In Genesim,	lib. 1.	Exordiũ hoc scripturæ.
In Exodum,	lib. 1.	Hæc sunt noĩa &c. quia.
In librum Sapientiæ,	lib. 1.	Diligite &c. Iudex sp.
In Cantica canticorum,	lib. 1.	
In euangeliũ Iohannis	lib. 1.	In principio, &c. Aqui.
Super oratione dñica	lib. 1.	Pater nr̃. Ante dñicam.
In capitulo prædicatorũ sermo,	lib. 1	Ego quasi vitis fructi.
Positionum suarum,	lib. 1.	Benedictus deus & pr̃.
Sermones de tempore,	lib. 1.	Deus pacis ac dilectio.
Sermones de sanctis,	lib. 1.	

Claruit suo tpe in Austria maxime, vbi docendo & prædicando famosissimus est habitus, & alia multa conscripsit volumina.

RIchardus Malũbra, patria Cremonẽsis, Iacobi de Arena quondã auditor atq; discipulus, vir in iure Cæsario nõ mediocriter doctus, & in philosophia secl'ari sufficiẽter instructus, q leges ml'tis annis in gymnasio Bononiẽsi publice docuit, vbi eruditiõis suę laudẽ nõ paruã acquisiuit. Qui & si oĩm doctorũ sui tẽporis eruditissimus fuerit, nihilominus hæresis cõdemnatus fuisse legitur. Scripsit in explanatione iuris ciuilis ml'ta volumina.

Super Codice, lib. 9	Super institutis, lib. 4
Super. ff. lib. 50	Quæstiones varias, lib. 1.

Et alia multa.

Claruit sub Henrico Imperatore septimo, Anno dñi. M.CCCX.

Lamper-

LAmpertinus de Rãponibus, vir in vtroq; iure doctiss. atq; in alijs artibus humanitatis nobil'r eruditus, ingenio & eloquio clarus, multarũq; operatione virtutũ insignis. Scripsit in ea facultate ml'ta præclara volumina, quibus nomen suũ ad notitiã posterita tis cũ ingenti laude transmisit. E quibus feruntur.

Super Codice, lib. 9	Super. ff. veteri, lib. 24
Super. ff. nouo, lib. 12	Super. ff. inforciati, lib. 14

Et qdã alia. Claruit sub Henrico septimo. Anno dñi. M.CCCX

GVilhelmus de mõte Laudinio, vt ferũt, abbas monasterij Pictauiensis, ordis diui patris Bñdicti, vir in diuis scripturis egregie doctus, & secl'arium lr̃arũ, maxime philosophiæ Aristotelicæ & iuris pontificij, nõ ignarus, ingenio subtilis, sermone scholasticus Aedidit magnæ authoritatis plura opuscl'a, quibus memoriam noĩs sui posteris notificauit. De quibus feruntur præcipua

De sacramentis, lib. 1.	Summa de casibus, lib. 1.

Declaratiões varię. Alia insup ml'ta in iure maxie opuscl'a ædidit, variasq; glosas canonũ ordinauit, de qbus ego nihil vsq; potui inuenire

GVuido Ferrarienſis eccleſiæ p̃sbyter, & postea (vt ferũt) epũs, vir in diuis scripturis longo studio exercitatus & veterũ lectiõe diues, atq; in secl'aribus lr̃is nobil'r doctus, philosophus & poeta insignis. Scripsit tam metro qũ prosa nõ cõtemnendæ lectionis plura opuscl'a, quibus nomẽ suũ notificauit. De qbus ego tm̃ volumẽ carmine scriptũ reperi ad Clementẽ papã quintũ sup nouũ & vetus testamentũ, imitatus Petrũ de Riga, quod prænotauit

Margaritam Bibliæ,	lib. 1. Nobile principium ter.

De alijs nihil vidi. Claruit tpibus Henrici de Lucẓelburg Imperatoris septimi, & Clemẽtis papæ quinti. Anno dñi. M.CCCX.

PEtrus de Saxonia, natiõe theutonicus, ordis fr̃m minorũ, ĩ scrip. sctis eruditꝰ, & secl'aris philosophię nõ ignarꝰ, atq; ĩ iure canonico nobil'r doctꝰ, ĩgenio clarus, sermõe scholasticus, diuini verbi p̃dicator egregius. Scripsit ĩgenij sui qdã pclara volumina, q̃ suo tpe in pti habebant. E qbus extat isigne opus cõfessoribus vtile

Summa casuum, lib. 1.	Sermones de tempore, lib. 1.
Sermones de sanctis,	lib. 1.

Cætera quæ composuisse dr̃, ad notitiam meã non venerunt.

CRusianus natione Italus, patria Florẽtinus, Thadæi medici qndã auditor atq; discipulus, vir ĩ philosophia & medicina doctus quidẽ & eruditus, sed fortunatus minime, & ob id secl'o valedi-

cens, ordinẽ Carthusiensiũ ingressus, artem carnis in medicinã spũs vtiliter cõmutauit. Scripserat antea in sua facultate nõnulla opuscula quibus nomẽ suũ notificauit. E qbus extat cõmentum.

In Tegni Galeni. li.1. Et quædam alia.

Claruit in ordine Carthusiensiũ tẽporibus Alberti imperatoris Romani. Anno dñi. M.CCC. Et varios tractatus ad spiritalẽ ædificationem ptinẽtes deinceps fertur cõscripsisse.

PEtrus de Verberia, dictus Aureoli, ordinis fratrũ minorũ, & archiepũs Aquẽsis, doctor Parisiensis gymnasii in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica scdm cõsuetudinẽ huius tpis valde perit⁹, ingenio subtilis & disputator acutus, in declamãdis ad ppl'm sermonib⁹ egregius fuit. Scripsit multa pclara opuscula, qbus nomẽ suũ magnifice dilatauit. E qbus extant.

Sup sentẽtias. li.4 Quia disciplinati hoïs.
Breuiariũ bibliæ. li.1 Venite ascẽdamus.
De cõceptiõe sanctæ Mariæ. li.1 Nõdum erãt abyssi &.
Sermones de tempore. li.1. Sermones de sanctis. li.1

Et alia q̃ nõ vidi. Claruit añ põtificatũ suũ, Parisiis legẽs sentẽtias, tẽporib⁹ Ludouici Bauari impatoris q̃rti. Anno dñi. M.CCCXVII.

GEntilis Fulgmas medicinę, pfessor insignis, atq; in alijs secularis philosophię disciplinis magnifice doctus, cuius in ea facultate peritia nõ modica erat. Scripsit ĩ medicinis multa vt ferũt egregia volumina, qbus nomẽ suũ nõ solũ tũc præsentibus, sed etiã posteris cũ laude innotuit. Sed nihil eorũ vidi. Ferũtur autem.

In Auicennã commẽtariorũ. li.5. Cõtra pestilentiã. li.1.
De febribus quoq; li.1. De gradibus medicinæ. li.1

Et q̃dã alia. Claruit sub Hẽrico ĩpatore. VII. Anno dñi. MCCCX.

DAntes Aligerus natiõe Italus, pria Florẽtinus, vir tã in diuinis scripturis q̃ in secularibus lr̃is oĩm suo tpe studiosissimus, & valde eruditus, philosophus & poeta nulli sua ætate inferior, ingenio subtilis & clarus eloquio disputator omniũ acutissimus. Scripsit & metro & prosa multa pclara volumina, qbus nomen suum ad posteros transmisit. Pulsus patria oĩbus diebus suis exulauit in Gallia aliquãdiu, & postea apud Aragonũ regẽ, & de sua calamitate varia composuit. De cuius opusculis ista ferunt.

Comœdiarũ li.1. De monarchia mũdi. li.1
Epl'æ plures. Et quædam alia.

Morit tãdẽ exul apud Rauẽnã, sub Ludouico Bauaro ĩpatore IIII. Anno

Anno dñi. M.CCCXXI. Indictiõe q̃rta. Aetatis vero suę anno 56.

MIchael de Cesena, ordinis fratrũ minorũ decimus & septimus minister gñalis, vir in diuinis scripturis eruditissimus, ingenio promptus & clarus eloquio, nec minus religiõe q̃ sciẽtia venerabilis. Edidit in scripturis sanctis expositionum nõ spernẽda opuscula, qbus & tũc præsentibus & nũc posteris lõge late q̃ innotuit. De qbus adhuc ego paucissima potui inuenire, videlicet.

Sup sentẽtias. li.4. In Ezechielẽ prophetã. li.1.
Sermones de tẽpore. li.1. Sermones de sanctis. li.1.

In multos bibliæ libros lecturas & cõmẽtarios ædidit, qs necdũ vidi. Claruit sub Ludouico impatore quarto. Anno dñi. M.CCCXX.

BErtrandus ordinis fratrũ minorũ, patria Mediolanẽsis ex nobili familia natus, & sacrosanctæ eccl'iæ Romanæ vt quibusdam placet, presbyter cardinalis, vir certe in diuinis scripturis egregie doctus, & in philosophia seculari nõ mediocriter eruditus, in sermonibus declamãdis ad ppl'm excellẽtis ingenij fuit. Scripsit magnę vtilitatis plura opuscula, de qbus reperi.

Sup sentẽtias. li.4. Sermones de epl'is li.1
Sermones euãgeliorum. li.1. Videbũt filiũ, &c. ver.
Sermones de sanctis. li.1. Cætera quæ cõposuit ad notitiã meã adhuc minime venerũt. Claruit tpibus Ludouici Bauari impatoris q̃rti, & Iohãnis papę. xxij. Anno dñi. M. CCCXXV.

GErardus de Bononia, ordis fratrũ beatæ Marię virginis de mõte Carmeli, vndecim⁹ prior gñalis, doctor Parisiẽsis, in diuinis scripturis eruditissim⁹, ingenio subtilis & clarus eloqo, nõ minus cõuersatõe q̃ sciẽtia venerãdus, q ordinẽ suũ strenue gubernauit annis viginti. Scripsit nõ spernẽde lectiõis plura volumina, qbus memoriã sui noïs etiã ad posteros trãsmisit. E qbus ferũtur subiecta.

Sup sentẽtias. li.4. Quodlibeta. li.1
Quæstiones ordinariæ. li.1. Sermones de tẽpore. li.1.
Sermones de sanctis. li.1. Et alia plura.

Summã theologiæ pclarã inchoauit, quã tñ morte pũctus imperfectã dereliqt. Morit sub Ludouico Bauaro impatore quarto. Anno dñi. M.CCCXVII. Indictiõe. XV. In Auinione sepultus.

IOhannes de Columna, patria Romanus, ordinis fratrũ pdicatorũ archiepũs Messanẽsis, vir in diuinis scripturis exercitatum habẽs ingenium, nec secularium literarũ ignarus, historiarũ trãsacti tpis sagacissimus pscrutator. Scripsit ingenij nobilis nõ spernẽda opuscula

quibus nomẽ ſuũ poſteris notificauit. E qbus extat volumẽ q̃d p̃no-
Mare hiſtoriarum li.10 Epl'æ ad diuerſos, li.1. (tauit.
Alia quoq; nõnulla æ didit, quæ ad notitiam meam minime venerũt.

MArtinus ordinis fratrum p̃dicatorũ, dñi papę vrbis Romę pœnitẽtiarius, & poſtea (vt ferunt) cuiuſdã vrbis epũs, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, & ſeculariũ lr̃arũ nõ ignarus, in declamãdis ad populũ ſermõibus excellẽtis ingenij fuit. Scripſit quæ dã præclara opuſcula, qbus noĩs ſui memoriam ad poſteros tranſmiſit. E quibus ego tantum vidi.

Tabulam decreti	li.1.	Inter alia quæcunq; ſi.
Chronicam ſuccinctam	li.2.	Qm̃ ſcire tpa ſummo.
Sermones de tempore	li.1.	Scientes quia hora eſt.
Sermones de ſanctis	li.1.	Ore cõfeſſio fit ad ſalu.
De diuerſis miraculis	li.1.	Quidã paterfamilias.

De cæteris nihil vidi. Claruit ſub Ludouico Imperatore quarto. Anno dñi. M.CCCXX. Sunt q ſcribãt hunc Martinũ ordinis diui p̃ris nr̃i Benedicti extitiſſe, quos mea ſnĩa noĩs Mariani Scoti ordinis noſtri, cuius ſupra memini ſimilitudo fefellit, q & ipe chronicã ſcripſit. Sunt itẽ alij q Ciſtercienſis ordinis collegio eũ exiſtimẽt aggregãdum, quos aut ignorantia rer̃ obfuſcauit aut liuor.

GErardus Odonis, ordinis fratrũ minorũ, octauus decimus minister generalis, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in philoſophia ſcholaſtica nobil'r doctus, ingenio ſubtil', ſermone apertus, & ad diſputandũ ſatis idoneus. Fert' quędã in ſcripturis ſanctis lucubraſſe opuſcula, de qbus mihi pauca innotuerunt.

Sup Sententias	li.4.	De Logica quoq;	li.1.
Quæſtiones varias	li.1.	In Libros Ethicorum	li.10
In Philoſophia morali.	li.1.		

Hic etiã cõpoſuit officiũ ſtigmatũ ſcti Frãciſci, ordinis minorũ inſtitutoris. In ml'tos deniq; bibliæ libros cõmẽtarios æ didiſſe dr̃, qui ad manus nr̃as adhuc minime venerunt. Claruit ſub Ludouico Bauaro Impatore quarto, & Iohãne papa. xxij. Anno dñi. M.CCCXXX.

NIcolaus de Lyra, natiõe Anglicus, ordinis fratrũ minorũ, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſiſſimus, & lõga exercitatõe peritus, hebraica lingua ad pfectũ inſtructus, ingenio promptus, ſermone ſcholaſticus, nec minus cõuerſatõe q̃ ſcia venerãdus. Scripſit in ſacris voluminibus multa p̃clara opuſcula, qbus nomẽ ſuũ ad notitiam poſteritatis deuenit. Quæ q̃ vtilia, q̃q; neceſſaria ſint oĩbus ſacrã ſcri-

pturam

pturam diſcere cupiẽtibus nemo melius nouit, q̃ qui ſe in eorũ lectione exercitauit. Sunt em̃ q eũ ob eloquij ſimplicitatẽ æſtimẽt cõtemnendũ, q mihi videnť, & vani, & imperiti, ac ſacrę ſciæ ſalutaris philoſophię indigni, qm̃ & ſimplicitatẽ eccl'iaſticã vituperãt, & verba nõ res amplectunť. De opuſcul' aũt huius deuoti & eruditi viri ſubiecta

Super Sententias	li.4.	(ferunť.
In Geneſim ad literam,	li.1.	In prĩcipio &c. Omiſ.
In Exodum,	li.1.	ſcd̃m q̃d dicit Iſidorus
In Leuiticum	li.1.	Vocauit aũt Mo. &c.
In Numeros	li.1.	Locutus eſt dñs &c.
In Deuteronomium,	li.1.	Declaratio ſermonum
In Ioſue	li.1.	Introduces eos & plã.
In Iudicum	li.1.	Suſcitauit dñs iudices.
In Ruth	li.1.	In diebus &c. Hic cõſe.
In Regum	li.4	Per me reges regnant.
In Paralipomenon	li.2.	Colligite fragmenta.
In Eſdram & Neemiam	li.3.	Erit ſacerdos ſuper ſol'
In Tobiam	li.1.	Hæc oportuit facere
In Iudith	li.1.	Arfaxat &c. Poſt hi.
In Heſter	li.1.	In diebus &c. Poſt quã
In Iob.	li.1.	Patientiã habe in me.
In Pſalterium	li.1.	Propheta magnus ſur.
In Prouerbia Salomonis	li.1.	Ecce deſcripſi eã tibi.
In Eccleſiaſten,	li.1.	Verba Eccleſiaſtes
In Cantica canticorum	li.1.	Oſculeť me &c. Expe.
In librum Sapientiæ	li.1.	Poſt libros hiſtoriales.
In Eccleſiaſticum	li.1.	Omnis ſapientia &c.
In Eſaiam prophetam,	li.1.	Hieruſalẽ Euãgeliſtam
In Hieremiam,	li.1.	Prophetã in gentibus
In Threnos Hieremiæ	li.1.	Qũo ſedet. In præce.
In librum Baruch	li.1.	Hæc verba &c. Poſt.
In Ezechielem	li.1.	Aperti ſunt cœli &c.
In Danielem	li.1.	Danieli aũt dedit deus
In duodecim prophetas minores	li.1.	Duodecim pphetarũ.
In Machabæorum,	li.2.	Et factum eſt &c. Poſt
In Euangelium Matthæi	li.1.	Quatuor facies vni.
In Marcum,	li.1.	Facies leonis à dextris
In Lucam	li.1.	Facies bouis à ſiniſtris.

In Iohānem.	li.1	Facies aquilæ desup.
In epl'as Pauli.	li.1	Ecce descripsi eā tibi.
In Actus apl'orum.	li.1	Repleti sunt oēs spiri.
In epl'as canonicas.	li.7	Iacobus,&c. Liber iste
In Apocalypsin Iohānis.	li.1	Oportet te iterꝝ prophe
Sequētia moraliter exposuit.		
In Genesim iterꝝ.	li.1	Vidi in dextera sedem.
In Exodum.	li.1	Hæc noīa,&c. Per fili.
In Leuiticum.	li.1	Vocauit,&c. In hoc li.
In Numeros.	li.1	Locutus est dñs.
In Deuteronomium.	li.1	Hæc sunt verba, seqtur.
In Iosue.	li.1	Et factū est,&c. Alle.
In Iudicum.	li.1	Post mortē,&c. Alle.
In Ruth.	li.1	In diebus vnius iudicis.
In Regum.	li.4	Fuit vir vnus. Allego.
In Paralipomenon.	li.2	Adā Seth,&c. In hoc.
In Esdram & Neemiā.	li.2	In anno,&c. Cyrus iste
In librum Hester.	li.1	In diebus,&c. Illū ordi.
In librum Iob.	li.1	Vir erat,&c. Philoso.
In Psalterium.	li.1	Beatus vir,&c. Sicut.
In Esaiam prophetā.	li.1	Visio Esaiæ. In hoc.
In Hieremiam.	li.1	Verba Hiere,&c. Per.
In Threnos eiusdē.	li.1	Qūo sedet. Hic incipit.
In Ezechielem		Et factū,&c. In illa pri.
In Danielem.		Anno tertio,&c. Seqt.
In.12. prophetas.		Verbū quod,&c. Seqt.
In Euāgelium Matthæi.		Liber generationis Ie.
In Marcum		Initiū euāgelij,&c.
In Lucam.		Fuit in diebus,&c. Inter
In Iohānem.		In principio,&c. Iohan.
In Actus apl'orum.		Primū,&c. Per hoc.
In Apocalypsin.		Apocal',&c. Sicut di.
In Tobiam quoqꝫ.	li.1	Tobias ex tribu,&c.
In librū Iudith.	li.1	Arfaxat,&c. Per istum.
In Machabæorꝝ.	li.2	Et factū est,&c. Per.
In Cātica cāticorꝝ.	li.1.	De corpe Christi. li.1
Sermones de sanctis.	li.1.	Sermones de tēpore. li.1
Cōtra Iudæos.	li.1	Primo quæritur vtrū.

Alia

Alia insuper nōnulla ædidit, quæ ad manus nostras nōdum venerūt. Claruit tpibus Ludouici imperatoris quarti,& Iohānis papæ vicesimisecūdi. Anno dñi. M.CCCXX.

GVido Perpinianus, patria Cathalanus, ordinis fratrū beatę Mariæ semp virginis de mōte Carmeli, duodecimus prior gñalis, ac deinde Maioricēsis, Eluēsisq; eccl'iarꝝ epūs, vir i diuinis scripturis eruditissimus,& secularīū lrarꝝ nō ignar⁹, ingenio pūstās & dulcis eloqo, disputator acutus,& nō minus cōuersatione q̄ sciētia insignis. Scripsit multa p̄clara opuscula, qbus nomē suū posteritati cōmēdauit. E qbus subiecta ferūtur. Opus tripartitū elimatū & īsigne De pfectione vitæ catholicæ.

Ad Iohānem papā. xxij.	li.1.	Sup sentētias.	li.4.
Quodlibeta sex	li.1	In prima nostra dispu.	
Quæstiones ordinariæ.	li.1	Vtrū verbū in diuinis.	
De cōcordātia euāgelistarꝝ.	li.1.	Correctoriū decreti.	li.3
Ad cardinalē Albanen̄.	li.1.	In libros Physicorꝝ.	li.8
Quæstiones de anima.	li.1	Alia q̄q; plura cōposuit, q̄ ad notitiā meā nō venerūt. Claruit tpibus Ludouici impatoris quarti, & Iohānis papæ vicesimisecūdi. Anno dñi. M.CCCXXX.	

AVgustin⁹ de Anchona, ordis fratrū heremitarꝝ sc̄ti Augustini vir i diuis scrip. studiosus & erudit⁹,& secularis philosophiæ nō ignar⁹, īgenio prōptus,& sermōe scholastic⁹. Scripsit multa nō spernēdæ lectiōis volumīa, qbus memoriā sui nois cōmēdauit posteritati. De qbus subiecta ferunt. Ad Iohānē papā. xxij. Opus nō

De pt̄ate eccl'iastica.	li.1	Sanctissimo ac reuerē. (paruū.	
Super sentētias.	li.4.	Quodlibeta quoq;.	li.1
De spū sancto cōtra Græcos.	li.1	De decē chordis.	li.1
De introitu terræ promissionis.	li.1.	De potētijs animæ	li.1.
De resurrectione.	li.1.	In Matthæū.	lib.1
In Marcum.	li.1.	In Lucam quoq;.	li.1.
In Iohānem	li.1.	Sup Missus est.	li.1.
Super Magnificat.	li.1.	In epl'as Pauli.	li.14
In epl'as canonicas.	li.7.	In Actus apl'orum	li.1

In Apocalypsin. li.1 Et alia complura. Hic volumen insigne ex scriptis diui patris Augustini incepit, q̄d milleloquiū prænotauit, sed morte prēuētus impfectū reliqt, q̄d postea Bartholomæus vrbinatus eiusdē ordinis pfecit. Claruit sub Ludouico Bauaro imperatore quarto,& Iohāne papa. xxij. Anno dñi. M.CCCXXX.

Petrus

PEtrus de Apono, natiõe Italus, patria Patauinus, vir ĩ sec̃laribus lr̃is studiosus & eruditus, philosophus ĩsignis, & medicus celeberrimæ opiniõis, ĩgenio subtilis, & m̃ltar̃ linguar̃ notitia clarus, m̃lta ferẽ tã in philosophia q̃ in medicinis opusc̃la lucubrasse, qb⁹ memoriã sui nois ad posteros trãsmisit. Sũt aũt q scribãt eũ magũ fuisse, & m̃lta p eã supstitiosam artẽ mira ostẽdisse, q̃d an ver̃ sit, affirmare nõ ausim, quippe q nihil certi sup eo nouerim. Nihil em̃ de illius opusc̃lis me vl̃ legisse recolo, vl̃ vsq̃ vidisse. De qbus tñ subiecta ferunt. Opus ĩsigne centũ & decẽ differẽtijs partitũ, q̃d p̃notauit

De omnimoda medicina, lib.1. Ad Iohannẽ papã.xxij. lib.1.
In librũ Iohãnis Mesue, lib.1. In problemata Aristotelis, lib.1.

Et q̃dã alia. Galenũ de cholera nigra, & de regimĩe sanitatis cũ aliis m̃lis trãstulit. Claruit sub Ludouico Imp.4. Anno. M.CCCXX

SIlbertus de Beka, natiõe theutonicus, patria Gelrẽsis, ordis beatæ Mariæ semp virgis de monte Carmeli, prior prouincialis Alemaniæ iferioris, vir ĩ diuis scrip.eruditiss.& tã in iure canonico, q̃ in philosophia Aristotelica egregie doctus, ĩgenio subtilis & clar⁹ eloquio, q nõ minus cõuersatiõe q̃ scĩa clarus suo tpe effulsit. Scripsit q̃dã cõmẽdãda opusc̃la, qbus nomẽ suũ ad notitiã posteritatis dedu

Super sententias lib.4 (xit. E qbus ferunt
Summa censurar̃ noui iuris, lib.1. Super regulã ordis sui, lib.1.

Et quædã alia. Ordinale quoq; ordis sui sagaci intentione correxit. Claruit tẽporibus Ludouici Bauari Imperatoris quarti, & Iohannis papæ.xxij. Anno dñi. M.CCCXX.

CLemẽs papa quintus, de Vasconia oriũdus, Bernhardus Burdegalẽsis eps añ vocatus, sedit post Bñdictũ vndecimũ ĩ cathedra Petri annis octo, mẽsibus decẽ, vir doctus & strenuus, cui⁹ iussu ordo tẽplarior̃ vno die p totũ orbẽ deletus fuit, Cõciliũ Viennense celebrauit, in q̃ m̃lta ad vtilitatẽ ecc̃læ cõstituit. Septimũ decretaliũ librũ composuit, quem Iohãnes. xxij. eius successor publicauit, sicut in eiusdem principio habet, Qui vulgariter numinatur

Codex Clementinarum lib.1. Fidei catholicæ funda.
Epl̃arum quoq; ad diuersos lib.1. Clemens epũs seruus ser.

Moritur Henrico septimo Imperiũ Romanũ gubernãte. Anno dñi M.CCCXIIII. Indictione duodecima.

PEtrus de Perpiniano, dictus Rimi, natiõe Cathalanus, ordis fratrũ beatæ Mariæ semp virgis de mõte Carmeli, vir in scripturis sc̃tis eruditiss.& philosophiæ scholasticæ subtilis explanator, ĩgenio promptus & declamator egregius. Aedidit m̃lta nõ cõtemnẽdæ lectionis opusc̃la, qbus vberem ingenij sui venã exercitãs, nomẽ suũ etiã posteritati notũ fecit. E quibus feruntur

Quæstiones sententiar̃, lib.1. In toto psalterio, lib.1.
Sermones varij lib.1.

De alijs aũt quæ cõposuit, nihil ad notitiã meã vsquã peruenit.

ODericus ordis fratrũ minor̃, vir sanctus & eruditus, verbi diuini p̃dicator egregius, ob cuius feruẽtissimũ amorẽ peregrinationẽ assumẽs, Asiã & Indiã penetrauit, vbi p̃dicãdo & docendo fidẽ Christi euãgelizans, m̃tos ab iniquitate ad semitã iustitiæ cõuertit, cuius sanctissima vita m̃tis signis tã in carne q̃ post mortẽ cõprobata est. Scripsit inter cætera ingenij sui opuscula,

Historiã peregrinationis suæ, lib.1. Sermones quoq; varios, lib.1.

Et quasdã epl̃as. Claruit Ludouici Imp. quarti, & Iohãnis papæ vicesimisecũdi temporibus. Anno dñi. M.CCC.XX.

FRanciscus Maronis, ordis fratrũ minor̃, Iohãnis Scoti quondã auditor, vir ĩ diuis scripturis eruditiss.& in præceptis philosophor̃ nobil̃r doctus, ingenio subtilis, ore facundus, stilo cõpositus, studio continuus, & ad disputãdas soluẽdasq; scripturar̃ quæstiones satis acutus & valde idoneus. Scripsit ingenij sui nõ pauca p̃clara volumina, in qbus & se doctissimũ ost̃dit, & nomẽ suũ cũ gloria ad posteros trãsmisit. De qbus ista feruntur.

Super sententias lib.4 Circa procemiũ primi.
De formalitatibus, lib.1. Quæstiones variæ, lib.1.
Sermones de tempore, lib.1. Sermones de sanctis, lib.1.

Ferẽ etiã ĩ diuis volumĩbus q̃sdã cõmẽtarios, aliosq; diuersos cõposuisse tractat⁹, q ad notitiã meã adhuc minĩe venerẽt. Claruit tpib⁹ Ludouici Bauari Imp. 4. & Iohã. papæ. xxij. Anno dñi. M.CCCXX.

BOnauẽtura Patauinus, ordis fratrũ heremitar̃ S. Augustini q̃ndã prior gñalis, ac deinde sacrosanctæ eccl̃iæ Romanæ tituli S. Ceciliæ p̃sbyter cardinalis, vir ĩ diuis scrip.eruditus, & secullariũ lr̃ar̃ nõ ignarus, ingenio promptus & clarus eloquio, non minus cõuersatiõe q̃ scĩa reuerẽdus, in declamãdis ad populũ sermonibus magnæ opinionis, qui cũ eccl̃iæ libertatẽ acerrime tuerẽt contra tyrannos, à Carrarienſi dño sagitta tandẽ cõfixus, martyrio coronatus est. Scripsit valde vtiles & elegantes

Sermones de tempore lib.1. Veniet desideratus cum.
Sermones de sanctis, lib.1. Mihi autẽ absit gloriari.

Et quædam alia.

Claruit sub Ludouico Imp. quarto. Anno dñi. M.CCCXX.

GVilhelmus Ockam, natiõe Anglicus, ordis fratrũ minoꝝ, Iohãnis Scoti quondã discipulus, vir i diuis scrip. eruditus, & i philosophia Aristotelica nobiliꝝ doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit quæ dã i scripturis opuscula, qbus nomẽ suũ ad posteros trãsmisit. Hic cõtra Iohãnẽ vicesimũ secundũ hæresim fratricelloꝝ damnantẽ, vnà cũ Petro Piceno quẽ Ludouicus Imperator in Idolũ erexerat, & Nicolaũ quintũ appellari fecerat, agẽs & scribens, eũq; hæreticũ esse pronũtians, ab eo excõmunicatus est. Qui ad Ludouicũ Imperatorẽ æque excõmunicatũ fugiẽs, dixit ei: O Imperator defende me gladio, & ego defendã te verbo. Mansit itaq; excommunicatus cũ excõmunicato vsq; ad finẽ vitæ suæ, & in morte tandẽ absolutus fuit. Scoti magistri sui acerrimus impugnator fuit, & omnia pene illius dicta oppugnauit. Scripsit autem

Contra Iohannem. xxij. de paupertate Christi & apostolorum.
Apologiam, lib.1.
Quodlibeta etiam, lib.1.
De fautoribus hæreticoꝝ, lib.7
In omnibus curiosis.
De sacramento altaris, lib.1.
Et quædam alia.

Claruit Ludouici Imperatoris quarti temporibus, & Iohannis papę vicesimi secundi. Anno dñi. M.CCCXX. Et sepultus est in conuẽtu ordinis sui, in Norica prouincia, quæ nũc appellaꝝ Bauaria, cuius Imperator Ludouicus antea dux erat.

ALpharus ordis fratrũ minoꝝ, natione Hispanus, Iohãnis Scoti auditor, vir in diuis scripturis eruditiss. apud Iohannẽ. xxij. in pretio habitus, cõtra Guilhelmũ Ockam Anglicum scriptis egit & verbis. Aedidit ingenij sui quædam præclara volumina, quibus nomen suũ ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extat opus magnũ & insigne, defectus ecclesiasticaꝝ personarum describẽs quod prænotauit,

De planctu ecclesię lib.1.
Speculũ quoq; regum lib.1.
Innoĩe dñi nostri Iesu.
Super sententias, lib.4
Apologiam, lib.1.
Et q̃dã alia.

Claruit eodẽ tpe quo & Ockam sub Ludouico Imperatore q̃rto & Iohãne papa. xxij. Anno dñi M.CCCXX

MAtthæus Syluaticus, patria Mãtuanus, gñe nobilis, arte & pfessione medicus, in qua facultate suo tpe præ cæteris multis & doctus habebaꝝ & exptus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Scripsit in ea scia nõ cõtemnẽda volumina, quibus nomẽ suũ ad posteritatis notitiã deduxit. E quibus ego tm̃ vidi opus insigne ad Rupertũ Siciliæ regem & medicũ de oĩbus simplicibus medicinis & eaꝝ proprietatibus, quod prænotauit

Pandecta lib.1. Aaron græce, arabice.

De cæteris nihil vidi.

Claruit sub Ludouico Imp. quarto. Anno dñi. M.CCCXX.

IOhãnes canonicus, ordis (vt dicũt) fratrũ minoꝝ, Iohãnis Scoti quondam auditor atq; discipulus in gymnasio Parisiorum, vir in diuis scrip. eruditus, & i secꝛari philosophia subtiliꝛ doctus, iuris q̃q; tã pontificij q̃ Cæsarij nõ ignarus. Ferꝛ quædã pclara compo suisse opuscula, quibus ingeniũ exercitans, nomẽ suũ posteris etiam notificauit. Sed ego nihil eoꝝ vidi. Ferunꝛ autem

Super sententias lib.4 Quæstiones disputate, lib.1.

Et q̃dã alia. Claruit sub Ludouico Imp. q̃rto. Anno. M.CCCXX.

DVrandus de sancto Portiano, ordis fratrũ prædicatoꝝ, & postea (vt ferunt) Anicensis ecclesiæ eps, vir i diuis scripturis studiosus & eruditus, atq; in philosophia seculari non infime doctus, ingenio promptus & clarus eloquio, declamator sermonũ egregius, scriptoꝝ S. Thomæ Aquinatis primo defensor, postea vero acerrimus impugnator, cuius mutationis causa quædã fluctiuaga fertur, cui ego fidẽ nec facile tribuere debeo, nec temere denegare. Scripsit quędam nõ spernẽda volumĩa, quibus nomen suũ notificauit. De quibus feruntur

Sup sententias, lib.4 Est deus in cœlo reue.
De instructione cleri lib.1. Fratres charissimi & sa.
Summa notabilis, lib.1. Quęstiones varię, lib.1.
Sermones diuersi lib.1.

Cętera quę cõposuisse dr̃, ad notitiã meam adhuc nõ venerũt.

HErenus de Boyo, natiõe Brito, ordis fratrũ beatę Marię semp virgis de mõte Carmeli, vir vndecũq; doctiss. sacræ paginę insignis, pfessor, acuti & vehemẽtis igenij, ad soluẽdas q̃stiones scripturaꝝ satis idoneus. Ferꝛ nõ nulla pclara scripsisse opuscula, quibus nomen suũ ad notitiam posteritatis cũ gloria transmisit. E quibꝰ inueniꝛ opus insigne, vt sui ferũt

Sup sententias, lib.4 Et varię quęstiones.

Sed & q̃dam alia composuisse dicit, q̃ ad notitiã meam nõ venerũt.

RVpertus ordinis fratrũ p̃dicatorũ, vir in diuinis scripturis longa exercitatõe doctus, & philosophiæ scholasticæ subtil', & ꝓfundus ĩterpres, disputator acutus & declamator egregius, ingenio acutus, sermone scholasticus. Aedidit quædã nõ cõtemnẽda opuscula, qbus ingeniũ fructuose & vtiliter exercitans, nomẽ suum non tm̃ præsentibus, sed & futuris notificauit. E qbus extant.

Super Sententias li.4 Sermones de tempore li.1.
Sermones de sanctis li.1.

Multos p̃terea libros Aristotelis cõmẽtarijs elegãtissimis exornauit. Claruit sub Ludouico Imp. quarto. Anno dñi. M.CCCXX.

ASteſanus de Ast. ordinis fratrũ minorũ, vir in diuinis scripturis nobil' doctus, phũs, & iurista insignis, scĩa clarus, ingenio ꝓfundus, cõsilio cautus, snĩa certus, sermone cõpositus. Fertur ingenij sui excellẽtis varia cudisse opuscula, qbus nomẽ suũ tam p̃sentibus q̃ futuris notificauit. E qbus ego tm̃ vidi necessariam.

Summam de casibus li.8. Dicturi ergo ĩ hoc pri.
De cęteris nihil vidi. Claruit sub Ludouico Imperatore quarto. Anno domini. M.CCCXXX.

IOhãnes de Alerio, natiõe Tholosanus, ordinis beatæ Mariæ semper virginis de mõte Carmeli, tertiusdecimus prior generalis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & nõ minus religiõis fuore q̃ eruditõe venerabilis, ordinẽ Carmelitanũ nouẽ annis strenue gubernauit. Aedidit nõnulla p̃clara volumina, qbus abundantẽ ingenij sui venam ostendit. E quibus extant.

Super Sententias li.4. Lectura in ecclesiasticũ li.1.
Et alia plura. Electus fuit in generalẽ ordinis sui in monte Pessulano in cap'lo generali, die Pẽtecostes sub Ludouico Imp. quarto, & Iohãne papa. XXII. Anno dñi. M.CCCXXI. Indictione. IIII.

IOhannes de Regno, natiõe Gallus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, conuẽtu Tholosanus, vir in scripturis sanctis eruditus, & secularis eruditiõis non ignarus, ingenio promptus, sermone scholasticus, in declamãdis sermõibus ad pp'm egregius. Aedidit multa p̃clara volumina, qbus nomẽ suum etiã posteris notificauit. E quibus ista feruntur.

Super Sententias li.4.
In Euangelium Matthæi li.1. Sermones de tempore, li.1.
Sermones de sanctis li.1. Quadragesimale li.1.
Cætera vero quæ composuisse dicit, ad notitiam meam nõ venerũt.

Stepha

STephanus de ꝓuincia, vtriusq; iuris ꝓfessor & interpres eximius & tã in diuis scripturis q̃ in sec'larib⁹ l'ris sufficiẽter instructus, ĩgenio & eloqo clar⁹, cui⁹ eruditio apud cõtẽporaneos suos cõprobata erat. Scripsit q̃dã nõ negligẽda volumĩa, qbus ingeniũ gloriose exercitãs etiã nomẽ suũ ad notitiã posteritatis cum laude trãsmisit.

Super Clementinis li.1. (E qbus est opus insigne.
Quæstiones variæ li.1. De cæteris nihil reperi.
Claruit circa tpa Ludouici Imp. quarti. Anno dñi. M.CCCXXX.

IOhãnes Andreas, natiõe Italus, p'ria Bononiẽsis, iurecõsul⁹ oĩm admiratõe celeberrim⁹ fons canonũ, & dubiorũ cautissim⁹ interꝑs ingenio clar⁹, scĩa ꝓfund⁹, eloqo cõpositus, q cõtra cõsuetudinẽ hoĩm nr̃i tpis, q̃is vxoris eẽt vinculis alligatus, incredibile tñ studiũ l'ris impẽdit, vt nihil illi dulcius, q̃ scribere aliqd ad posteritatis ædificationẽ eẽ potuerit, q̃d eius p̃clara volumĩa testant, qbus nomini suo memoriã cõparauit æternã. De qbus ego pauca merui videre.

Super decretales li.5.
Super. vi. decretalium li.1. Quia præposterus est.
Super nouellis dupliciter li.2.
In speculum additiones li.1. Ego Iohannes An.
Mercuriale prænotatum li.1.
Summa de spon. & matrimo. li.1. Qm̃ frequẽter in foro.
Super Clementinis li.1. Iohannes: Gratiosum.
De laudibus sancti Hieronymi li.4. Hieronymũ iugiter al.
De arbore consanguinitatis li.1. De cæteris nihil vidi.
Morit' tandẽ ex peste Bononię sepultus, sub Carolo Impatore q̃rto, & Clemẽte papa. VI. Anno dñi. M.CCC.XLVIII. Indictõe. I.

CInus Pistoriensis, ex nobili Symbaldorũ familia natus Dini Mugelani clarissimi viri quondã auditor atq; discipulus, & Iohannis Andreæ familiaris amicus, vir certe in iure ciuili oĩm suo tẽpore doctissimus, ingenio subtilis, scĩa promptus & vberrimus. Aedidit multa in ea facultate opuscula, qbus nomen suum ad posteritatis notitiam transmisit. De quibus ista feruntur.

Super Codice li.9. In prima parte. ff. veteris, li.1.
In secunda parte, li.1. Additiones in reliquas li.1.
Et alia plura. Claruit sub Ludouico Imp. q̃r. Anno. M.CCCXXX.

MOnaldus ordinis fratrũ minorũ theologus & iurista eruditissimus, ingenio subtilis, scĩa cautus, sermone scholasticus, in declamãdis sermonibus ad populum excellentis industriæ vir.

Aedidit pro vtilitate ſimpliciũ etiam doctis nõ ſpernenda opuſcula, quibus & tũc præſentibus & lõgo poſtea futuris vtiliter prouidit. De quibus ſubiecta feruntur neceſſaria & perpulchra,

Summa iuris canonici li.1. Qm̃ ignorans ignora.
Quæſtiones ſententiarũ li.4 Sermones variĩ, li.1.
Et alia complura, quæ ad notitiam noſtram minimè venerũt.

OLdradus de Laude, natiõe Italus, Dini Mugelani viri doctiſſimi quondam auditor, & Iohãnis Andreæ amiciſſimus, vir in vtroq; iure peritiſſimus, philoſophiæ quoq; diſciplinis optime imbutus, q multis annis cõſiſtorialis aduocatus extitit, & magna eruditõis ſuæ laudem & gl'iam acquiſiuit. Scripſit in vtroq; iure nõnulla præclara opuſcl'a, qbus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. E quibus vidi tantum.

Conſiliorum volumen, li.1. In nomine dñi Amen.

De cęteris nihil vidi. Ferũt in iure ciuili m'tas poſt ſe lecturas reliqſſe, q̃s necdũ vidi. Claruit ſub Ludouico Im.4. Anno. M.CCCXXX.

IOhãnes de Blomẽdal, natõe teutonic⁹, ordinis fratrũ minorũ, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecl'aris phiæ nõ ignarus, ĩgenio p̃ſtãs & clarus eloqo, in declamãdis ſermonibus ad populũ doctor egregius fuit. Scripſit, p ędificatiõe fideliũ nõ ſpernẽda volumĩa qb⁹ nomẽ ſuũ poſteris notificauit de qb⁹ ego tm̃ adhuc repi

Sermones de tempore li.1. Sume arma tua phare.
Sermones de ſanctis li.1. Sermones p quadrageſimã li.1.

Claruit ſub Ludouico Bauaro Imperatore quarto, & Iohãne papa. XXII. Anno dñi. M.CCCXXX.

GVido de mõte Rotherĩ, vir in ſcrip. ſcĩs admodũ ſtudioſus, & veterũ lectõe diues, ĩgenio clarus, ſermone ſcholaſticus. Scripſit ingeniĩ ſui nõ cõtemnẽda opuſcula, qbus memoriã noĩs ſui etiã apud poſtros notã fecit. E qbus ego diuulgatũ illud opus p impſſurã tm̃ vidi, q̃d p ſimpliciũ directõe ſacerdotũ cõponẽs p̃notari voluit.

Manipulum curatorum li.3. Qm̃ ſicut dicit pphe.

Alia reperire nõ potui. Claruit tpibus Ludouici Imperatoris quarti, & Iohãnis papæ. XXII. Anno dñi. M.CCCXXX.

IOhãnes de Ligneriĳs, phũs, & aſtronomus oĩm ſuo tpe celeberrimus, q hãc diſciplinã à memoria hoĩm iã penè abraſam magnificè inſtaurauit, in gymnaſio Pariſiẽſi eruditiõis ſuæ laudes ingẽtes acquiſiuit, vbi huiuſce facultatis cooperatores & cõſocios habuit, viros mathematicę ſcĩæ doctiſſimos, Iohannẽ de Saxonia, Iohannẽ de Muris

Muris, & Bernardũ philoſophos, & aſtronomos inſignes, q & ipſi varia opuſcl'a cõſcripſerũt. De opuſculis aũt huius Iohãnis de Ligneriĳs quanq̃ multa & p̃clara ſcripſerit, pauciſſima vidi, ſcilicet

Canones primi mobilis li.1. Cuiuſlibet arcus poſiti
Tabulas eiuſdem li.1. De Sphæra quoq; li.1.

De cęteris nihil reperi. Claruit tpibus Ludouici Bauari Impa. quarti & Iohãnis papæ. XXII. Anno dñi. M.CCCXXX.

IOhãnes Danck de Saxonia, natiõe teutonicus, Iohãnis de Ligneriĳs ſupradicti cõtemporaneus, & ſtudioq; eius cõſocius, vir vndecũq; doctiſſimus, philoſophus, & aſtronomus, inter omnes ſui tpis celeberrimus, ingenio ſubtilis, & præſtãs. Aedidit multa p̃clara, & admiranda opuſcula, qbus nomẽ ſuũ cum gl'ia tranſmiſit ad poſteros. Sed ego hucuſq; pauciſſima inueni.

Canones Eclipſales, li.1. Eclipſis ſolis quãtitatẽ
Canones tabularum li.1. Tempus quarti aſpe.
De aſtrolabio, li.1. De incenſionibus li.1.

Claruit tpibus Ludouici Imperatoris quarti, & Iohãnis papæ. xxĳ. Anno domini. M.CCCXXX.

PEtrus de Palude, natiõe Gallus, ordinis fratrum p̃dicatorũ, vir in diuinis ſcripturis eruditus, ac ſecularis philoſophiæ, & iuris Canonici non ignarus, diſputator acutus, & declamator egregius. Aedidit quædam p̃clara in ſcripturis ſanctis volumina, qbus nomen ſuum immortalitati condonauit. E quibus feruntur.

Sup Sententias li.4. Quæſtiones variæ, li.1.
Et diuerſi ſermones, li.1. Et alia multa.

Multos etiã bibliæ libros ſuis cõmẽtariis ornaſſe dr̃ & expoſuiſſe.

IOhãnes Calderini, natiõe Italus, patria Bononienſis, Iohãnis Andreæ quondã auditor atq; diſcipulus, canonici iuris profeſſor, & celeberrimus interpres, philoſophiæ ſecularis, & diuinarũ ſcripturarũ nõ ignarus, ĩgenio promptus, & apertus eloquio. Scripſit in ſua facultate nõ pauca volumina, qbus ingeniũ ſuum ſedula exercitatiõe comprobãs, ad memoriã poſteritatis nomen ſuum tranſmiſit. E quibus reperi opus magnum & inſigne tribus voluminibus non paruis diſtinctum, quod prænotauit.

Repertorium iuris li.1. A. Hæc dictio à ĩterdũ
Super decretalibus li.1.
De interdicto eccleſiaſtico li.1. Quãuis dubia pl'a circa
Conſilia multa li.1. De alĳs nihil vidi.

Claru-

Claruit ſub Ludouico Bauaro Imperatore quarto,& Benedicto papa.x. Anno dñi. M. CCCXL.

PAulus de Lyazariis, Iohānis Andreæ Bononiēſis auditor, & Iohānis Caldrini cōdiſcipulus, vir ī vtroq; iure peritiſſimus, & philoſophoꝝ p̄ceptis nobiliʳ inſtructus, ingenio & eloquio clarus, qui inter doctores iuris ſuo tpe nō minimus erat. Scripſit inter cætera ingenij ſui opuſcula inſigne volumen, quod diciť,

Super Clementinis lib.1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Ludouici Bauari Imperatoris quarti, & Benedicti papæ duodecimi. Anno dñi. M. CCCXL.

LVpoldus de Bebēburg, eps Bambergēſis, natiōe theutonicus, & (vt ferūt) Iohānis Andreæ Bononiēſis quondā auditor iurecōſultus celeberrimus, & tā in diuīs ſcrip. q̄ in ſecularibus lr̄is nobiliʳ doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio. Aedidit nō ſpernendæ lectionis opuſcla, quibus nomen ſuū ad notitiam poſteritatis cū ingēti gloria tranſmiſit. E quibus extat opus inſigne de zelo Chriſtianæ religionis veteꝝ principum.

Germanoꝝ lib.1. De iuribus Imperij Romani, lib.1.

Et quædā alia in diuerſis materiis volumīa, quæ ad me nō venerunt.

Claruit temporibus Ludouici Imperatoris quarti, & Benedicti papæ.xij. Anno dñi. M. CCC. XL.

NIcolaus Mutinēſis, vir in vtroq; iure & ī legibus præcipue nobiliter doctus, īgenio ſubtilis, fermone ſcholaſticus, ſciētia & cōſilio cautus vt poſteris īgenij ſui monimēta relīqueret. Scripſit ī ciuili iure quædā præclara volumīa, q̄bus ſe præſentibus tunc vtilem, futuris aūt fecerat notū. E q̄bus ferūtur

Super Codice, lib.9 Super.ff.veteri, lib.24

Super.ff.nouo, lib.12 Super.ff. inforciati, lib.14

Et q̄dā alia. Claruit tpibus Ludouici Bauari Imp. quarti, & Benedicti papæ.xij. Anno dñi. M. CCCXL.

LApus de Caſtellione, abbas S. Miniatis, ordīs diui patris Benedicti, iurecōſultus īter omnes ſui tpis eruditiſſ. & philoſophoꝝ diſciplinis ab ineunte (vt aiūt) ætate imbutus, īgenio clarus, eloquio ſcholaſticus, & diſputator quæſtionū ſcholaſticaliū egregius, cuius authoritas apud iuriſtas nō minima cēſenda eſt. Scripſit in ſua facultate plura opuſcula, de q̄bus extat opus inſigne

Allegationū ſuaꝝ, lib.1. Super Clemētinis, lib.1.

Et alia cōplura. Claruit tpibus Ludouici Impe. quarti, & Bñdicti papæ

papæ.xij. Anno dñi. M. CCCXL.

GVericus abbas Igniacēſis, vir ī diuīs ſcrip. nō infime doctus, ingenio facilis, eloq o dulcis & cōpoſitus, & ad p̄ſuadēdū ſatis idoneus, nō minus cōuerſatiōe & regularis obſeruātiæ amore q̄ſcientia ſcripturaꝝ īſignis. Scripſit pro ædificatiōe ſimpliciū & deuotoꝝ fratꝝ nō cōtēnēda opuſcla, q̄bus ouiū Chr̄i paſtorē ſe vtilē fideliēq; exhibēs, nomen ſuū etiā poſteris notificauit. E q̄bus ego repeti tm̄ opus ſermonū de tpe & ſanctis p anni circulū, quos habuit

Ad fratres ſuos, lib.1. Saluatorem expectamus.

Epiſtolas etiam ſcripſit.

De cæteris aūt quæ cōpoſuiſſe dr̄, nihil vſquam potui inuenire.

HEnricus de Vrimaria, ordīs fratrū heremitaꝝ S. Auguſtini, natione (vt ferūt) theutonicus, vir in ſcripturis ſanctis à puericia ſtudioſiſſimus, & multū eruditus, in philoſophia Ariſtotelica nulli ſuo tpe ſecūdus, qui multis annis in gymnaſio Pariſienſi doctor egregius extitit, & celebri doctrina inſignis effulſit. Scripſit mlta p̄clara volumina, de quibus feruntur eſſe ſubiecta

Super ſententias, lib.4 Quodlibeta quoq;, lib.1.

De decem præceptis, lib.1. Audi Iſrael præcepta.

Flores ex collatione patrum, lib.24 Quia multa prædicabi.

De perfectione hominis, lib.1. De incarnatione verbi, lib.1.

De quadruplici inſtinctu, lib.1. Semen aliud cecidit in.

De exemptione, lib.1. Expoſitio decre. de cele. miſ. li.1

Sermones de tempore, lib.1. Sermones de ſanctis, lib.1.

In libros Ethicorum, lib.10 Et alia multa.

Claruit tēporibus Ludouici Imperatoris quarti, cognomēto Bauari, & Benedicti papæ.xij. Anno dñi. M. CCCXL.

BArtholomæus de Oſa, p̄ria Pergomēſis, vir ī diuīs ſcrip. ſtudioſus, & ī ſecularibus lr̄is egregie doctus, philoſophus & hiſtoriographus īſignis, ingenio p̄ſtans & clarus eloquio. Fert nōnulla excellētis doctrinæ cudiſſe volumina, quibus nomē ſuū ad notitiā poſteritatis tranſmiſit. In quibus præcellit opus

Hiſtoriarum inſigne lib.16

Claruit ſub Ludouico Imperatore quarto. Anno dñi. M. CCCXL

BArtholomæus Piſanus, ordīs fratrū p̄dicatoꝝ, vir in diuīs ſcrip. eruditus, & in vtroq; iure peritiſſ. ac in philoſophiæ ſecularis ſcientia nobiliʳ doctus, ingenio clarus, ſermone apertus, ſcīa & cōſilio cautus. Fertur quædā præclara cōſcripſiſſe opuſcula, de q̄bus ego

vidi tantũ ſummã, quã Piſanã vocant, opus profecto non abiiciendũ, cuius ante paucos annos magnus erat vſus apud plebium cõfeſſores, quam author prænotauit

Summã magiſtruciam, lib.1. De cæteris nihil vidi.

Claruit ſub Ludouico Imperatore quarto, & ſummam ſuã (vt ipſe teſtatur) perfecit. Anno dñi. CCCXXXVIII.

ALbertus Brixianus, ordis fratrũ prædicatorũ, vir in ſcripturis ſanctis ſtudioſus & eruditus, & in vtroq; iure nõ infime doctus declamator quoq; ſermonum egregius, & nõ minus ſanctus q̃ eruditus, quippe qui miraculis in vita etiã coruſcaſſe perhibet. Scripſit inter cætera ingenij ſui monimenta, notabilem

Summam de caſibus, lib.1. Sermones varios, lib.1.

Et quædam alia.

Claruit ſub Ludouico Imp. quarto. Anno dñi. M.CCCXL.

LVdolphus ordis Carthuſiẽſis ĩ domo Argẽtiñ. natiõe teuthonicus, Saxonica terra oriũd⁹, vir ĩ diuĩs ſcrip. ſtudioſus & erudit⁹ & ſeculariũ lr̃arũ nõ ignarus, ingenio mitis, eloquio dulcis & cõpoſitus, vita q̃q; & cõuerſatione inſignis, æ didit magnæ deuotionis & profundę eruditiõs q̃dã p̃clara opuſcla, qbus ĩgeniũ nobil'r exercitãs, nomẽ ſuũ ĩmortalitati condonauit. E qbus ego vidi tm̃ ſubiecta.

Volumẽ magnũ & inſigne ſuper euangelio, quod prænotauit

Vitam dñi Ieſu lib. 2 Fundamentum aliud ne.

In pſalterium quoq; lib.1. Sicut olim manna ha.

Feruntur eius & alia.

Claruit ſub Ludouico Imp. quarto. Anno dñi. M.CCCXXX.

HErmannus de Schildis, ordinis fratrũ heremitarũ ſancti Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſiſſ. & valde peritus, ingenio præſtans, & non minus vita q̃ eruditione & ſcientia inſignis, ædidit multa præclara volumina, quibus abundantẽ ingenij ſui venã oſtendit, & nomen ſuũ ad poſteritatis notitiam cũ ingenti laude & gloria tranſmiſit. E quibus ſubiecta feruntur

Sup primo ſententiarũ, lib.1. In Geneſim lectura, lib.1.

Hexameron duplex, lib.2 In Cantica canticorũ, lib.1.

De materia Canticorũ. lib.1. Sup oratõe dñica dupliciter, li.2

Super Aue Maria, lib.1. Breuiloquium, lib.1.

De quatuor ſenſibus ſcripturę, li.1. Expoſitionis miſſæ, lib.1.

Manuale ſacerdotum, lib.1. De vitijs capitalibus, lib.1.

Clauſtrum animæ, lib.1. De conceptione S. Mariæ, li.1.

De mo

De modo ſtudendi, lib.1. Introductorium iuris, lib.1.

De vera & falſa amicitia, lib.1. De horis canonicis, lib.1.

De quinq; ſenſibus, lib.1. De .xlij. manſionibus, lib.1.

Contra flagellatores, lib.1. De comparatione miſſæ, lib.1.

De diuiſiõe philoſophię metri, li.1. Super. c. Omnis vtriuſq;, lib.1.

Sermones varij, lib.1. Collationes prædicabiles, lib.1.

Quæſtionũ diuerſarũ, lib.1. In rhetoricam Ariſtotelis, lib.1.

Alia inſup m̃ta æ didit, q̃ ad notitiã meã nõ venerũt. Claruit tpibus Ludouici Imp. quarti, & Bñdicti papę. xij. Anno dñi. M.CCCXL.

GVilhelm⁹ de Kayotho, ordis fratrũ p̃dicatorũ, prior ,puincialis in Frãcia, vir ĩ diuĩs ſcrip. eruditus, & tã ĩ iure canonico q̃ ĩ philoſophia ſcholaſtica nobil'r doct⁹, ĩgenio ſubtilis & clar⁹ eloqo in declamãdis ſermõibus ad ppl'm excellẽtis ĩgenij. Scripſit q̃dã non ſpernẽda opuſcula, qbus nomẽ ſuũ ad notitiam poſteritatis cũ laude tranſmiſit. Summã Iohannis teuthonici, quæ confeſſorum dicitur,

Abbreuiauit lib.1. Quid eſt ſymonia, dic.

Sermones diuerſos lib.1.

Cætera quæ compoſuit, ad notitiam meam minime venerũt.

PEtrus de Caſa Lemouicenſis, ordinis fratrũ beatæ Mariæ ſemp virginis de monte Carmeli, decimus & quartus prior generalis, deinde vero epũs Baſionenſis, ac poſtremo (vt ferunt) patriarcha Hieroſolymitanus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, ingenio promptus & clarus eloquio, in declamandis ſermonibus ad populum doctus & facundus. Aedidit quædã præclara volumina, quibus nomen ſuũ ad notitiã poſteritatis trãſmiſit. E quibus feruntur,

Super ſententias, lib.4 Sermones de tempore, lib.1.

Sermones de ſanctis, lib.1. Et quædam alia.

Claruit & ĩ priorẽ gñalẽ ordis ſui electus fuit de cõuẽtu Lemouicẽſi, ſub Ludouico Im. q̃rto, & Iohanne papa. xxij. Anno dñi. M.CCCXXX. Indict. 13. Rexit ordinẽ ſuũ ſtrenue annis duodecim.

PAulus de Peruſio, ordis fratrũ beatę Marię ſemp virgis de monte Carmeli, vir ĩ diuĩs ſcrip. ſtudioſus & doct⁹, atq; ĩ ſecl'ari philoſophia ſufficiẽter ĩſtruct⁹, ĩgenio ſubtilis, ſermõe ſcholaſticus. Aedidit magnę authoritatis nõnulla opuſcl'a, qb⁹ luculẽtũ ĩgeniũ exercitãs, noĩs ſui memoriã cũ ĩgẽti gl'a trãſmiſit ad poſte. E qb⁹ extat opus celeberrimũ & prope diuinũ, q̃d ĩ gymnaſio Pariſiẽſi recitauit

Super ſententias lib.4 Circa primũ ſenten ia.

Quodlibeta quoq;, lib.1. Et quædam alia,

Claruit Parisijs & suã lecturã cõpleuit sub Ludouico Bauaro Impa. q̃rto,& Clemẽte papa sexto. Anno. M.CCCXLIIII. Indictõe. 12. Et nõ diu p̃eãdẽ lectionẽ suã Parisi⁹ moriť,&ibidẽ in cõuẽtu sepeliť.

BErnardus Parentinus, ordinis fratrum p̃dicator̃, vir in diuinis scripturis studiosus,& longa exercitatõe peritus, atq; in scholasticis disciplinis nõ mediocriter doctus,ingenio subtiľ,&clarus eloquio,in declamãdis sermonibus ad pp̃m excellentis opinionis. Scripsit ad ĩstructionẽ simpliciũ sacerdotũ quẽdã nõ spernẽda volumina,qbus nomẽ suum ad posteros trãsmisit. E qbus extat.

Expositionis missæ	li.1.	Qm̃ clamitat Sapiens.
Sermonum variorum,	li.1.	Et alia complura.

Claruit sub Ludouico Imperatore q̃rto. Anno dñi. M.CCCXL.

OSbertus natiõe Anglicus, ordis beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli,vir certe in scripturis sanctis eruditissimus,& in seculari philosophia egregie doctus, acuti & vehemẽtis ingenij,eloquij scholastici,in disputãdis soluẽdisq; quæstionibus scripturar̃ subtiľ. Scripsit quædam p̃clara opuscula, qbus memoriã sui posteris commendauit, de quibus extant.

Super Sententias	li.4	Cõclusio vna ,pposita.
Determinationes variæ	li.1.	Quæriť vtrum expu.
Sermones quoque varij	li.1.	

Cætera quæ cõposuit ad notitiã nostræ lectõis non peruenerunt.

IOhannes Estuidi, natiõe Anglicus, vir in secularibus lr̃is omniũ sui tpis facile doctissimus,philosophus,& astronomus nulli secũdus,ingenio præstãs,& dulcis eloquio. Scripsit ingenij sui quædã pr̃clara opuscula, qbus nomẽ suũ ad notitiã posteritatis transmisit. E quibus extat opus insigne astrologiæ iudicialis, de accidẽtibus mũdi,quod vulgo appellatur.

Summa Anglicana,	li.2.	Intentio mea in hoc li.

De cęteris nihil vidi. Claruit & compleuit eandẽ summã,sicut in eius principio fateť sub Carolo Imp. q̃rto,& Clemẽte papa sexto. Anno dñi. M.CCCXLVII. Indictõe. XV. XVIII. Calť. Ianuarij.

BErnardus abbas monasterij Cassinẽsis,ordinis diui p̃ris Bñdicti vir in diuĩs scripturis studiosus & eruditus, & secularium lr̃ar̃ nõ ignarus,ĩgenio p̃stãs,& vita p̃clarus,ac regularis obseruãtiæ cultor,& ,ppagator insignis. Scripsit ad ædificatõem monachor̃ quẽdã p̃clara opuscula,qbus nomẽ suũ notificauit. De qbus extãt subiecta.

Speculum monachorum	li.1.	

In regu

In regulam sancti Benedicti	li.1.	Legitur in Prouerbijs.	
De præceptis regularibus	li.1.	Sermones ad fratres	li.1.

Alia quoq; multa cõposuisse dr̃,quæ ad nos minime peruenerunt.

SYmõ de Cremona,ordis fratrũ heremitar̃ sct̃i Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus,& liberaliũ artiũ nõ ignarus,ingenio p̃stãs,&clarus eloquio,in declamãdis sermonibus ad pp̃m satis egregius, quippe q; Venetijs multo tpe huic insudauit officio,vbi verbo &exẽplo plurimos erudiuit. Scripsit ad instructionẽ simpliciũ p̃dicator̃ nõ spernẽda opuscl̃a,de qbus extãt subiecta. Ad Antoniũ Germanũ suum presbyterum Sermones.

Super Euangelia,	li.1.	Leuate capita vr̃a qm̃.	
Super Epistolas quoq;,	li.1.	Abijciamus opa tene.	

Cætera quæ cõposuit, ad notitiã nostræ lectionis nondum venerũt.

PEtrus Raymundi de Insula grassa,natiõe Gallus,ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, quintusdecimus prior generalis,q post Petrũ de Casa Lemonicẽsem, ordinem suum strẽnuẽ rexit qndecim annis,vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ nõ ignarus. Scripsit eleganter.

Sup Sententias,	li.4.	Et quædam alia.

Claruit & in generalẽ electus fuit de cõuentu Caracassensi ,puinciæ Narbonẽsis,sub Ludouico Imperatore quarto,& Clemẽte papa.6. Anno dñi. M.CCCXLIII .Indictione. XI.

REeinherus Foroliuiẽsis iurecõsultus oĩm suo tpe celeberrimus, Bartholi de Saxoferrato p̃ceptor,vir ĩgenio,& eloquio clarus. Fert in iure ciuili varia cõposuisse opuscula, qbus memoriã nominis sui cũ gl̃a trãsmisit ad posteros. Sed ego nihil vsquã eor̃ potui inuenire. Moriť sub Carolo Imperatore quarto, & Innocẽtio papa sexto. Anno dñi. M.CCCLVIII. Indictõe. XI.

SYmon de Cassia,ordinis fratrũ heremitar̃ sct̃i Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ĩgenio subtiľ, & disertus eloquio,nec minus sctitate cõuersatõis,q̃ scia venerãdus. Quippe q in cõuẽtu Florẽtino,pphetię spũ illustratus fuisse phibeť. Edidit magnę vtilitatis pl̃a volumĩa,in qbus se vir̃ eruditũ & deuotũ oñdit E qbus opus insigne reperi sup euangeliũ totũ, q̃d vulgo p̃notať.

Gesta Saluatoris	li.15	A bono & super bono	
De doctrina Christiana,	li.1.	De patientia	li.1.
Expositionem Symboli	li.1.	De speculo crucis	li.1.
De disciplina spiritalium	li.1.		

Epistolarum ad diuersos li.1. Et quædam alia.
Claruit sub Ludouico Impatore quarto. Anno dñi. M. CCCXL.

SYmon de Spira, natiõe theutonicus, ordinis fratrũ beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, magister Parisiensis, in scripturis sctis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nobil'r doctus, ingenio subtilis, sermone scholasticus, in gymnasio Colonienſi multo tpe theologiã glorioſe docuit, & magnã eruditiõis suæ laudẽ ab oĩbus comparauit. Scripsit insigne volumen.

Super Sententias li.4. Contra Iudæos quoq; li.1.
Postillam Coloniæ lectam li.1.
Alia insup nõnulla ædidit, sed ad notitiã nostram minimè venerũt.

SErtorius, quẽ Fortaneriũ nõnulli appellãt, ordinis fratrũ minorũ decimus & nonus minister generalis, natõe Anglicus, pria Galẽsis deiñ archiepus Rauẽnatẽsis, ac postremo Grãdiẽsis priarcha, & sacrosanctę eccl'iæ Romanę cardinal', vir in diuĩs scrip. studioſus & eruditus, & secularium lrarũ nõ ignarus. Aedidit q̃dã p̃clara volumina, qbus nomẽ suũ etiã posteris notificauit. E qbus extat opus insigne.

Sup Augustino de ciuitate dei li.22 De cęteris nihil reperi.
Deniq; fert etiã in biblię libros varia syntagmata lucubrasse. Claruit & in generalẽ ordinis sui ministrum electus fuit in cap'lo Massilienſi, sub Carolo Imperatore quarto, & Innocentio papa sexto. Anno domini. M. CCCLVI. Indictione. IX.

ALbericus Roxiatus, pria Bergomẽsis, vtriusq; iuris ꝓfessor insignis, & clarissimus iterpres, in cęteris q̃q; lris secularibus egregie doctus, ingenio promptus, eloquio cõpositus. Aedidit in legibus multa instructa volumina, qbus noĩs sui memoriã cũ laude trãsmisit ad posteros. De qbus ista feruntur.

Sup Codice li.12 Sup.ff.veteri li.24
Sup.ff.nouo li.12 Sup.ff.Inforciati. li.14.
Sup institutis li.4 Sup.VI.Decretalium. li.1.
In Comœdias Dantis li.1.
Alia quoq; nõnulla cõposuit, quę ad notitiã meã nõ venerũt. Claruit sub Ludouico Imperatore quarto. Anno dñi. M. CCCXL.

IOhãnes de Saxonia, ordinis fratrũ minorũ, natiõe teutonicus, vir in diuĩs scripturis eruditꝰ, & tã in iure canonico q̃ in philosophia scholastica sufficiẽter doctus, in declamãdis sermonibus ad pplm excellẽtis opinionis, ædidit ingenij sui quędã p̃clara volumina, qbus nomẽ suũ etiam posteris notificauit. E quibus extat.

Summa

Summa de casibus li.1. Et alia quæ non vidi
Claruit sub Ludouico Impatore quarto. Anno dñi. M. CCCXL.

GErardus de Senis, natõe Italus, ordinis fratrũ heremitarũ sancti Augustini, vir in scripturis sanctis nõ mediocriter doctus, & in vtroq; iure longa exercitatõe peritus, ingenio subtil' & acutus, cuius eruditionẽ Iohãnes Andreas cõtemporaneus eius sæpe cõmẽdans allegat. Scripsit nõnulla p̃clara opuscula, qbus memoriã nomĩs sui ad posteros transmisit. E qbus ista feruntur potiora.

In primũ sententiarũ li.1. De contractibus & vsura li.1.
De præscriptionibus li.1. De cęteris nihil reperi.
Claruit cũ Iohanne Andrea, sub Ludouico Bauaro Impatore q̃rto, & Benedicto papa. XII. Anno dñi. M. CCCXL.

IOhãnes de Rupe scissa, ordinis fratrũ minorũ, in diuinis scripturis admodũ studioſus & eruditus, & secl'aris philosophiæ nõ ignarus, nescio quo spũ seductus (ne dicã inductus) desolationẽ eccl'iæ catholicæ, & alia quędã terribilia p̃dicere quasi ꝓpheta exorsus, in carcerẽ à ministris sui ordinis cõiectus est, & inuẽtus est spũs mẽdax in ore eius. Scripsit in vinculis ad quendam cardinalem.

Reuelationes suas li.1. Reuerẽdissime in Chr̃o
Sup Sententias quoq; li.4 Et quædam alia.
Claruit sub Ludouico Impatore quarto. Anno dñi. M. CCCXL.

GErardus epus Sauonẽsis, ordinis fratrũ heremitarũ scti Augustini, pria Pergomẽsis, vir in diuĩs scripturis valde eruditus, & in iure canonico nobil'r doctus, ingenio subtil', & eloquio clarus, nõ minus vita q̃ doctrina insignis, cõposuit ad vtilitatẽ legentiũ non contemnẽda opuscula, qbus ingeniũ vtiliter exercitãs, nomẽ suũ ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus feruntur.

Sup Sententias li.4 Quodlibeta duo. li.1.
In Cantica canticorum li.1. Alę duę Cherubin &c.
In Epl'am ad Hebræos li.1. In.VI.Decre. de reli. do. li.1.
Alia quoq; multa dr̃ opuscula scripsisse, q̃ ad notitiã meã nõ venerũt In gymnasio Parisiẽn. magistralẽ cathedrã ascẽdit. Claruit sub Ludouico Imperatore quarto. Anno dñi. M. CCCXL.

THomas de Garbo, pria Florẽtinus, Dini q̃ndã medici filius, vir in medicinis doctus & peritus, & in philosophorũ disciplinis nobiliter instructus, vestigijs eruditissimi pris inhærẽs, ædidit in sua facultate medicis nõ spernẽda opuscula, qbus nomẽ suũ cũ gl'ia ad posteros transmisit. E qbus extat valde notabilis.

Summa

Summa medicinæ lib.1.
Et quædã alia. Claruit temporibus Ludouici Bauari Imperatoris Romanorum quarti. Anno dñi. M. CCCXL.

ALphonſus eps Hiſpalẽſis, ordis fratrũ heremitarũ S. Auguſtini vir tã in diuis ſcrip. q̃ in ſecularibus lris multũ eruditus, & iter eccl'aſticos doctores ſuo tpe celeberrimus, ingenio & eloquio clarus. Aedidit nõnulla magnç authoritatis volumia, qbus nomẽ ſuũ etiã poſteris notificauit. E qbus ego tm̃ reperi opus ſubtile & iſigne.
Super ſententias, lib.4 De cæteris nihil percepi.
Claruit ſub Ludouico Imp. quarto. Anno dñi. M.CCCXL.

IOhãnes de Bachone, Anglicus, ordis fratrũ beatæ Mariæ ſemper virgis de monte Carmeli, vir in diuis ſcripturis eruditiſſ. & tã in iure canonico q̃ in philoſophia ſeculari egregie doctus, in gymnaſio Pariſieñ. nõ minus cõuerſatione q̃ ſcia clarus effulſit, ac deinde in prouincialẽ Angliæ promotus, ordinẽ ſuo verbo & exẽplo ſtrenue gubernauit. Scripſit multa & inſignia volumina, quibus nomen ſuũ ad poſteros tranſmiſit. E qbus iſta ferũtur.

In euangeliũ Matthæi, lib.1.	In euangeliũ Marci, lib.1.
In euangeliũ Lucæ, lib.1.	In euangeliũ Iohannis, lib.1.
In epl'as Pauli, lib.14	In actus apoſtolorũ, lib.1.
In epl'as canonicas, lib.7	In Apocalypſin, lib.1.
Super ſententias, lib.4	Quodlibeta varia, lib.1.
Speculũ ordinis ſui,	lib.1. Filij ſanctorũ eſtis hu.
Defenſoriũ ordinis ſui,	lib.1. Beatus Bernhardus in q̃.
Contra Iudæos, lib.1.	De paupertate Chriſti, lib.1.
In regulam ſui ordinis, lib.1.	Et alia multa.

Explanatiões inſup ẽdidit ſup libros btĩ Auguſtini de ſctã trinitate, & de ciuitate dei, & Anſelmi, Cur deus hõ, & de incarnatõe verbi in qbus oĩbus ĩgeniũ ſuũ magnifice exercitauit. Claruit tpibus Caroli Imp. quarti, & Clemẽtis papç ſexti. Anno dñi. M.CCCL.

IOhannes Eligerus de Gonderſleuen, natione theutonicus, Iohannis de Saxonia clariſſimi aſtronomi quondã auditor, vir in ſecularibus literis eruditiſſimus, philoſophus & aſtronomus iter omnes ſui temporis celeberrimus, ac diuinis ſcripturis ſufficienter imbutus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio. Scripſit in mathematica ſcientia non ſpernenda volumina, quibus nomen ſuum ad poſteritatem tranſmiſit. E quibus ſubiecta feruntur.

De cõpoſitione aſtrolabij,	lib.1. Rex aſtrorũ Ptolome.
De vtilitate aſtrolabij	lib.1. Zelo principali intelle.
De vtilitate quadrantis,	lib.1. Vtilitates noui qua.
De magnete quoq;	lib.2 Ttractaturus de magne.
De aſtrogemetro	lib.1. Summa rorante nobis.

Et alia plura. Claruit tẽporibus Caroli Imperatoris quarti, & Clementis papæ ſexti. Anno dñi. M.CCCL.

RVpertus natione Gallus, ordis fratrũ beatæ Mariæ ſemp virginis de mõte Carmeli, vir ĩ diuis ſcrip. ſtudioſus & eruditus, atq; in philoſophia ſcholaſtica egregie doctus, ingenio clarus, ſermone aptus. Aedidit varia in ſcripturis ſctis opuſcula, qbus ingeniũ ſuũ magnifice exercitans, memoriã noĩs ſui etiã poſteris notificauit. Erat aũt prędicator verbi diuini egregius, & multa ſcripſit declamatoribus ſermonũ vtilia. De quibus iſta feruntur

Super ſententias, lib.4	In epl'as Pauli, lib.14
Sermones de tempore, lib.1.	Sermones de ſanctis, lib.1.

Alia inſup multa cõpoſuit, quæ ad notitiam meam non venerunt.

CLemẽs papa ſextus, patria Lemouicenſis, Petrus Rogerius añ vocatus, abbas Fiſcaniẽſis ordis S. Bñdicti. Sedit ĩ cathedra Petri poſt Bñdictũ. xij. annis decẽ, mẽſibus ſex, vir ĩ diuis ſcripturis eruditus, & ſeculariũ lrarũ nõ ignarus, iuris canonici doctor inſignis, nõ minus cõuerſatiõe q̃ ſcia venerãdus, in declamãdis ſermonibus ad pplm excellẽtis ingenij fuit. Aedidit q̃dã pclara opuſcula, quibus viuacitatẽ ingenij ſui oſtendit. E quibus feruntur

Sermones varij,	lib.1.
In canonizatione Iuonis,	lib.1. Exulta & lauda habi.
In approbatione Caroli regis,	lib.1. Salomon ſedebit ſuper.
Collationes multæ	lib.1.
Epl'arum ad diuerſos,	lib.1.

Et quædã alia. Morit Auinione ſepultus ſub Carolo Imp. quarto. Anno dñi. M.CCCLII. Indictione quinta.

GRregorius Ariminẽſis, ordis fratrũ heremitarũ ſancti Auguſtini prior generalis, vir in diuis ſcripturis doctiſſi. & in philoſophia ſcholaſtica multum eruditus, ingenio & eloquio clarus, in gymnaſio Pariſienſi magnã eruditionis ſuæ gloriã ab oĩbus commeruit, quippe q vita & doctrina celeberrimus effulſit. Scripſit nõ ſpernẽdæ lectionis opuſcula, de quibus iſta ferũtur potiora

Super ſententias, lib.4	In epl'as Pauli apoſtoli, lib.14

Et quædã alia. Claruit temporibus Caroli quarti Imperatoris, &

Clemẽtis papæ ſexti. Anno dñi. M.CCCL.

PHilippus de Pergamo prior monaſterij ſanctæ Mariæ de Auã-
tia in Padua, ordinis ſancti patris noſtri Benedicti, vir in diui-
nis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ non
ignarus, ingenio præſtãs & clarus eloquio. Scripſit nõnulla doctri-
næ ſanæ opuſcula, quibus nomẽ ſuum ad notitiam poſteritatis trãſ-
miſit. E quibus ego reperi tãtum volumẽ magnum.

Super Ethicam Catonis.	li.1.	Ad gloriam & laudem.	
Sermones etiã ſcripſiſſe dicit.	li.1.		

Cætera quæ cõpoſuit ad notitiã noſtræ lectionis minime venerũt.

IOhannes de Beka, natiõe theutonicus, clericus eccl'iæ Traiectẽſis
vir in ſcripturis ſanctis admodũ ſtudioſus & doctus, & ſecularis
philoſophiæ nõ ignar⁹, ædidit q̃dã ingenij ſui nõ cõtẽnẽda opuſ
cula, de qbus ego vidi tm̃ opus ſimplici & aperto ſermone cõſcriptũ
ad dñm Iohãnem epiſcopũ Traiectẽſis eccl'iæ, & Guilhelmũ ducem
Hollandiæ, de geſtis põtificum Traiectẽſium, & comitum Hollãdi-
norum, quod à tempore ſancti Villebrordi primi eṕi vſq; ad annũ
dñi. M.CCCXLVI. deducẽs prænotari voluit.

Chronicã Traiecten. eccl'iæ.	li.1	Igit ab anno plaſma.	

De cæteris nihil vidi. Claruit tpibus Ludouici quarti, & Caroli ſi-
militer quarti imperatorũ. Anno dñi. M.CCCL.

FRanciſcus Petrarcha, natiõe Ethruſcus, vir in diuinis ſcripturis
eruditus, & in ſecularibus literis oĩm ſui temporis lõge doctiſſi-
mus, philoſophus, rhetor, & poeta celeberrimus, q̃ literas huma
nitatis poſt lõga ſilẽtia mortuas (vt ita dixerim) ab inferis reuocauit
ad ſuperos, nõ minus ſancta cõuerſatiõe q̃ ſcĩa clarus emicuit. Amo-
re nanq; Chriſti & philoſophiæ ſalutaris vitã ſolitariã aggreſſus eſt,
in qua vſq; ad mortẽ meditãdo, orãdo & ſcribẽdo perſeuerans, toto
mũdo eius fama ferebatur. De cuius opuſculis reperi.

De vita ſolitaria	li.1	Paucos homines noui.	
De remedijs fortunæ.	li.2	Cum res fortunas q̃.	
In 7. pſalmos pœnitẽtiales.	li.1.	De cõflictu curarũ.	li.1
De præſenti mũdo.	li.1.	De hiſtoria Griſildis	li.1
Bucolicorũ metrice.	li.1	Monice trãquillo.	
Epl'arum ad diuerſos.	li.8	Quid vero nũc agimus	
Africã ad Rupertũ regẽ.	li.1.	Vitã Scipionis Africani.	li.1
De rebus memorabilibus.	li.1.	De pomerijs ad Sagemor.	li.1

Alia q̃q; multa ædidit, quę ad manus nr̃as minime venerũt. Moritur in
heremi-

heremitorio ſuo agri Patauini ſub Carolo impatore quarto, & Gre
gorio papa. XI. Anno dñi. M.CCCLXXIIII. Indictiõe vero. XII

MIchael de Maſſa, ordis fratrũ heremitarũ ſcti Auguſtini, vir in
diuĩs ſcrip. ſtudioſus, erudit⁹, & veterũ lectione diues, atq; in
ſecularib⁹ l'ris nobil'r doctus, ĩgenio ſubtilis, eloq̃o clarus, &
ſermonũ declamator egregi⁹, vita q̃q; & cõuerſatiõis honeſtate inſi-
gnis. Edidit multa p̃clara volumĩa ad ædificationẽ fideliũ, qb⁹ nomẽ
ſuũ cũ gl'ria trãſmiſit ad notitiã poſteritatis. E qbus ſubiecta ferũtur.

Sup ſentẽtias.	li.4.	In Eſaiam prophetã.	li.1
In euãgelium Matthæi.	li.1.	In euãgelium Marci.	li.1.
In euãgelium Lucæ.	li.1	In euãgelium Iohãnis.	lib.1.
De vita Chriſti.	li.1.	De paſſione dñi.	li.1.
De quatuor virtutibus.	li.1.	Sermones varij.	lib.1.

Et alia multa. In multos deniq; libros bibliç cõmẽtarios elegãtes lu-
cubraſſe dicit. Claruit tpibus Ludouici quarti, & Caroli ſimiliter q̃r-
ti imperatorũ, & Clemẽtis papæ ſexti. Anno dñi. M.CCCL.

RIchardus de Bury, eps Dilmelmẽſis, Eduardi Anglorũ regis ter
tij cãcellarius, ad quẽ Frãciſci Petrarchę de inſula Tile interro
gãtis extat epl'a, vir in diuĩs ſcrip. ſtudioſiſſim⁹ & valde erudi-
tus, atq; ĩ ſecularib⁹ l'ris ſufficiẽter ĩſtruct⁹, librorũ amator ſingularis
& celeberrim⁹, multis expẽſis & laboribus in vniuerſitate Oxoniẽſi
inſignẽ bibliothecã fundauit, quã ad publicã vtilitatẽ inibi ſtudentiũ
incredibili ſtudio ĩſtituit. Scripſit de amore librorũ & ĩſtitutõe dict̨
bibliothec̨ pulcherrimũ tractatũ, q̃ iã ĩpreſſus ẽ, quẽ grẽco ſermõe

Philobiblon.	li.1	Theſaurus deſiderabi.	(p̃notauit.
Epl'as plures.	li.1	Et quædam alia.	

Claruit ſub Carolo impatore quarto. Anno dñi. M.CCCL.

IOhannes Valsgrãm, natiõe Anglus, ordinis fratrũ beatæ Ma-
riæ virginis de mõte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis erudit⁹, &
in ſeculari philoſophia nobil'r doctus, ingenio ſubtilis & acutus,
in gymnaſio Pariſiẽſi magiſtrali inſula decoratus, legẽdo & diſpu-
tando celeberrimus effulſit. Scripſit quædam p̃clara volumina, qbus
nomẽ ſuũ notificauit. De qbus extat opus inſigne.

Super ſentẽtias.	li.4.	Quæſtiones variæ.	li.1.

Cætera quæ cõpoſuiſſe dicit, ad notitiã meã adhuc nõ venerũt.

IOhannes de Saxo, ordinis fratrũ minorũ, in ſcripturis diuinis eru
dit⁹, & tã in iure canonico q̃ in philoſophia ſeculari nobil'r doctus
ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſtic⁹, in declamãdis ſermonib⁹ ad

populũ prædicator egregius,& ſuo tpe valde famoſus. Aedidit non ſpernẽdæ lectõis quædã opuſcula, quæ ad inſtructionẽ ſimpliciũ ſacerdotũ neceſſaria ſunt. E qbus tantum reperi.

Summam iuris li.1. Sermones de tempore li.1.
Sermones de ſanctis, li.1.

Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti, & Clementis papæ ſexti. Anno domini. M.CCCL.

THomas de Argẽtina, natiõe theutonicus, ordinis fratrũ heremitarũ ſancti Auguſtini, poſt Gregoriũ Ariminẽſem, prior generalis, vir in ſcripturis ſctis doctiſſimus,& ſecularis philoſophiæ cultor inſignis, vita & honeſtate cõuerſatõis clarus, q ordinẽ ſuũ verbo & exemplo mirificè ſublimauit. Scripſit nõnulla in ſcripturis p̃clara volumina, qbus nomẽ ſuũ ad notitiam poſteritatis cũ gloria trãſmiſit. E qbus extat luculentiſſimũ opus.

Super Sententias li.4. Dedit abyſſus vocem.
Conſtitutiones ordinis ſui li.1. Et quædam alia.

Claruit ſub Carolo Imperatore quarto. Anno dñi. M.CCCL.

IOhannes Brãmart Aquẽſis, natiõe theutonicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ ſemp virginis de mõte Carmeli, prior prouincialis inferioris Almaniæ, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus & ſecularis philoſophiæ iuxta conſuetudinẽ ſcholaſticorũ huius tpis enucleator celeberrimus, ingenio & eloquio clarus, in declamãdis ſermonibus ad pp̃lm doctor egregius. Scripſit pro vtilitate fideliũ nõ ſpernenda opuſcula, qbus ingeniũ ſuũ exercitãs, noĩs ſui memoriam ad poſteros tranſmiſit. De quibus extat.

Super Sententias li.4 Sermones varij li.1.

Multa etiã alia ſcripſiſſe dicit̃, quę ad notitiã meam non venerũt.

HEnricus de Erfordia, natiõe theutonicus, in diuinis ſcripturis longo ſtudio exercitatus,& nõ mediocriter eruditus, atq; in ſecularibus lr̃is egregie doctus, ingenio ſubtil̃, & clarus eloquio. Scripſit ad ædificationẽ eccl̃iæ nõnulla volumina, qbus nomẽ ſuũ & famã multis notificauit. E qbus fert̃ opus hiſtoriarũ.

De factis memorabilibus. li.1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti, & Clementis papæ ſexti. Anno domini. M. CCCL.

IOhannes de Erfordia, natiõe teutonicus, p̃ria Thoring⁹, ordinis fratrũ minorũ, doctor in diuinis ſcripturis illuminatus & peritus, & tã in vtroq; iure q̃ in ſeculari philoſophia nobil̃ & egregie doctus. Aedidit magnæ authoritatis plura opuſcula, in quibus vim ingenij ſui præſtantiſſimi etiam poſteritati oſtendit. E qbus ego vidi tm̃ volumen magnum quod prenotauit.

Tabulam iuris, li.1. Qm̃ vt ſcriptũ eſt. xij.
Summam de caſibus, li.1. Rogatus à fratribus q̃.

De alijs nihil vidi. Fertur autem elegantes compoſuiſſe ſermones, ſed ad me non venerunt.

IOhãnes Taceſphale, natõe Anglicus, ordinis fratrũ beatæ Mariæ ſemp virginis de mõte Carmeli, doctor diuinarũ ſcripturarũ eruditus,& ſeculariũ lr̃arũ nõ ignarus, ingenio ſubtil̃, ſermone cõpoſitus, declamator ſermonũ oĩm ſuo tpe celeberrimus. Aedidit non cõtemnẽdæ lectõis opuſcl̃a, qbus ingeniũ vtiliter exercitãs nomẽ ſuũ ad notitiã poſteritatis cũ laude trãſmiſit. E quibus ſubiecta ferunt̃.

Super Sententias li.4. In Apocalypſim Iohannis li.1
Sermones de tempore, li.1. Sermones de ſanctis li.1.

Et quædam alia. Claruit in conuentu ſuo Norvuicenſi, vbi ſepultus in pace quieſcit.

RVpertus Holkoth, natiõe Anglicus, ordinis fratrum p̃dicatorũ vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& ſeculariũ lr̃arũ nõ ignarus, ingenio præſtãs,& clarus eloquio, declamator quoq; ſermonũ egregius. Scripſit multa p̃clara opuſcula, quibus nomen ſuum poſteris notificauit. E quibus iſta feruntur.

Super Sententias li.4. Vtrũ quilibet viator.
In librum ſapientiæ li.1. Dñs petra mea & ro.
De ſeptem peccatis mortalibus, li.1. Hæc eſt via, ambulate.
Moralizationes, li.1. Theodoſius de vita
De immortalitate animæ li.1. In Cantica canticorum li.1.
In Eccleſiaſticum imperfecte li.1. Et alia plura.

Moritur ex peſte, poſteaq̃ lecturam ſup librum Eccleſiaſtici inchoauerat ſub Carolo Imperatore quarto, & Clemẽte papa ſexto. Anno dñi. M.CCCXLIX. Indictione ſecunda.

NIcolaus Dorhin, natiõe Anglicus, ordinis fratrũ beatiſſimę Mariæ ſemp virginis de mõte Carmeli, vir in diuĩs ſcripturis eruditus,& in ſeculari philoſophia egregie doctus, q in vniuerſitate Oxonieñ. legendo & diſputãdo magnas ab oĩbus laudes cõmeruit. Scripſit nõ ſpernendę lectõis opuſcula, qbus ingenij ſui viuaciſſimi venam omnifariam locupletem oſtendit. E quibus extant.

Super Sententias li.4 Determinatões quæſtionũ, li.1.

Et quædã alia. Claruit in gymnasio Oxonieñ. & varia multa q; conscripsit volumina.

PAulus de Perusio, vtriusq; iuris professor & celeberrimus interpres, atq; in alijs literis humanitatis egregie doctus, græco & latino ad perfectum instructus eloquio, custos & magister bibliothecæ Ruperti regis Siciliæ doctissimi & studiosissimi principis multo tpe fuit. Scripsit q̃dam p̃clara opuscula, qbus nomẽ suũ notificauit posteritati. E qbus extat volumẽ insigne, in quo multa sunt & iocũda & vtilia de dijs gẽtilium & alioꝝ, quod prænotauit.

Collectionũ. li.1. Et quædam alia.

Claruit tpibus Caroli impatoris quarti. Anno dñi. M. CCCL.

BOnominus natiõe Permonẽsis, ex Clusono oppido natus, medicus doctus & oĩm suo tpe facile peritissimus, atque in cæteris philosophiæ disciplinis nõ mediocriter eruditus, in medendis corpibus humanis expertissim⁹. Scripsit in ea facultate nõ spernẽda opuscula, qbus nomẽ suũ ad notitiã posteritatis cũ gloria trãsmisit. Sed ego nihil eoꝝ vidisse me memini. Ferũt autem eius.

De venenis. li.1. Quæstionũ diuersaꝝ. li.1

Et quædã alia. Claruit tpibus Caroli imperatoris quarti, & Clemẽtis papæ sexti. Anno dñi. M. CCCL.

TIlmãnus Aquẽsis, natiõe theutonicus, ordinis fratrũ beatæ Mariæ semp virginis de monte Carmeli, sacraꝝ literarum insignis professor, ingenio præstãs & declamator egregius, atq; in philosophia seculari quam Aristotelicã appellant satis admodũ eruditus, scripsit ad vtilitatẽ legẽtium nõ cõtemnẽda syntagmata, qbus famã nois sui ad lõginquos destinauit. E qbus ferũt lectura vna singulariter notabilis, quam Coloniæ legit publice.

In euãgelium Matthæi. li.1. Sup sentẽtias quoq;. li.4

Sermones etiã & varios in Bibliã commẽtarios cõposuisse dicitur. De qbus cũ sim incertus, nihil certi possum iudicare

BArtholus de Saxo Ferrato, Cini & Iacobi Bothigarij doctoꝝ quõdam auditor & discipulus, iurecõsultus celeberrimus, cui in ea facultate simile priora secula nõ habuerũt, ingenio subtilis & acutus, eloquio comptus & disertus. Edidit q̃dam præclara volumina maxime in legibus, quæ quãte authoritatis hodie sint apud iuristas, nemo vel tenuiter doctus & expertus qui ignorat. E qbus ferũtur commẽtaria insignia iuris ciuilis subiecta.

Super Codice. li.9. Super.ff.veteri. li.24.

Super

Super.ff.nouo. li.12. Sup.ff.inforciati. li.14

Super institutis li.4. Tyberiadis quoq; .l.1

Cõsiliorum etiam. li.1. De Guelphis & Gibellinis. li.1

Et alia multa. Claruit sub Caralo imperatore quarto, & Innocentio papa sexto. Anno dñi. M.CCCLV. Indictione. VIII. Aetatis suæ vero anno. lvi.

PEtrus Thomas, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, primũ eps Pacensis, deinde Cretẽsis archiepiscopus, nouissime vero patriarcha Cõstãtinopolitanus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, vita & cõuersatiõe sanctissimus, qppe qui viuus & mortuus, signis & miraculis multis legitur coruscasse, in declamãdis sermonibus ad populũ excellẽtis ingenij fuit. Scripsit q̃dam præclara volumina, de quibus ista ferũtur.

Super sentẽtias. li.4. Sermones quoq; varij. li.2

Et q̃dã similia. Claruit tpibus Caroli impatoris quarti, & Clemẽtis papæ sexti. Anno dñi. M.CCCL. Et in Cypro sepultus.

BArtholomæus ordinis fratꝝ minoꝝ sancti Frãcisci natiõe Anglicus, vir in diuinis scripturis studiosissimus, & nõ infime doctus, atq; in secularibus literis sufficiẽter imbutus, nec minus religiosa cõuersatione q̃ sciẽtia insignis. Edidit nõ spernẽdæ authoritatis opuscula, quoꝝ lectio simplicioribus fratribus necessaria iudicatur. E quibus ego reperi tãtum volumen quod prænotauit.

De proprietatibus reꝝ. li.19 Cũ proprietates reꝝ.

Sermones varios. li.1.

Alia q̃q; multa scripsisse dicit, sed ad manus nr̃as minime venerũt.

PEtrus Boherius abbas sancti Auiani, ordinis diui patris Benedicti, iurecõsultus & sacraꝝ scripturaꝝ cultor egregius, ingenio subtilis, eloquio clarus, monasticæ disciplinæ moderator celeberrimus. Edidit pro fratꝝ suoꝝ ædificatiõe nõnulla opuscula, qbus nomẽ suũ ad posteros trãsmisit. E qbus reperi tãtum.

In regulã sancti Benedicti. li.1. In speculũ monachoꝝ. li.1.

De signis locutionũ. li.1 De cæteris nihil vidi.

Qui cũ eẽt decretoꝝ doctor celeberrim⁹, regulã sancti patris Benedicti, nouo & inusitato expositiõis genere cõmentatus ẽ, oĩa illius nõ solũ capitula, sentẽtias & dogmata, sed etiã q̃d amplioris industriæ est, verba, cõsilia & p̃cepta, iuri põtificio cõferẽs, mirabili subtilitate canonibus patꝝ approbauit. Claruit tpibus Caroli impatoris quarti, & Innocẽtij papæ sexti. Anno dñi. M.CCCLX.

Iaco-

IAcobus de Altauilla, natiõe theutonic⁹, pria Rinaugiẽsis, diocœ sis Mogũtiñ. sacraꝝ lraꝝ pfessor doctiss. & ī secl'ari philosophia nobil'r erudit⁹, igenio subtil', sermõe scholastic⁹. Aedidit nõnulla in diuis scrip. isignia opusc'a, qbus nomẽ suũ ad posteritatis notitiã destinauit. E qbus ego videre hucusqꝫ dũtaxat merui volumẽ isigne
Super sententias, lib.4 Quæstiones quoqꝫ varias, lib.1.
Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti, & Innocentij papæ sexti. Anno dñi. M. CCCLX.

IOhãnes de Imenhusen, natiõe theutonicus, vir in diuis scripturis eruditus, & secularium lraꝝ nõ ignarus, ingenio promptus, sciẽtia cautus, & sermone scholasticus, nõ minus exẽplo q̃ verbo doctor insignis. Scripsit nõ spernẽdæ lectionis quædã p̃clara volumina, quibus magnifice suum exercitans ingenium, etiam nominis sui memoriam posteris notificauit. E quibus reperi tantum
Super sententias, lib.4 Sermones elegantes, lib.1.
De alijs nihil vidi. Claruit sub Carolo Imp.4. Anno. M.CCCLX

PEtrus Berthorij, natõe Gallus, pria Pictauiẽsis, prior monasterij S. Eligij Parisiẽsis, ordis diui pris Bñdicti, vir ī diuis scrip. studiosiss. & valde erudit⁹, atqꝫ ī secl'aribus lris egregie doct⁹, in declamãdis sermonibus ad ppl'm excellẽtis ingenij, philosophus, historiologus, & cosmographus insignis. Scripsit ml'ta p̃clara volumĩa, quibus nomẽ suũ ad posteritatis notitiã cũ gloria transmisit. E qbus ista ferunt. Ad Iohannẽ de Pratis ep̃m Penestrinũ sacrosanctæ ecclesiæ Romanę cardinalẽ, scripsit magnũ & egregiũ opus, q̃d in tribus voluminibus iã impressum est, p̃dicatoribus simplicioribus nõ inutile, quod Dictionarrũ appellant, sed ipse illud prænotari voluit
Repertoriũ morale lib.3 Reuerendo Christo pa.
Reductoriũ quoqꝫ morale lib.4 Videte qm̃ nõ solum in.
Inductorium morale lib.3
Breuiariũ historiaꝝ Bibliæ, lib.1. Considerans historiæ.
Cosmographiam scripsit, lib.1. Sermones varios, lib.2
Et alia ml'ta. Deniqꝫ ad instãtiã Iohãnis regis Frãciç, Titũ Liuium in Gallicã linguã cõuertit. Et notãdũ q̃ triũ opeꝝ moraliũ, q̃ primo cõsignauim⁹ loco, vnum q̃dqꝫ trib⁹ magnis volumĩbus cõstat, q̃ꝝ reductorij moralis vna pars oẽs libros biblię historiales moral'r cõplectẽs imp̃ssa est, & ĩcipit à Genesi sic: Deus ī mũdi creatiõe &c. Ferunt eius ad diuersos epl'æ, & parui, sed multi tractatus. Claruit tpibus Caroli Imp. quarti, & Innocentij papæ sexti, Anno dñi. M.CCCLX.

Iohan

IOhãnes de Tambacho, natiõe teutonicus, ordis fratrũ p̃dicatoꝝ vir in diuis scrip. multũ exercitatus & doctus, secularis quoqꝫ philosophiæ nõ ignarus, ingenio p̃stans, & eloquio & scholastico nitore cõpositus, æ didit quæ dã nõ spernẽda volumina, quibus nomen suũ posteris notificauit. E quibus ego reperi tm̃ subiecta. Opus grãde & nõ abijciendũ contra sæuientis aduersæ fortunæ iacula, non minus vtile q̃ iocundum, quod prænotari voluit
Consolationem theologiæ lib.15 Quæcunqꝫ scripta sunt.
De sensibilibus delitijs paradisi lib.1. In delicijs paradisi dei.
Sermones ædidit, lib.1. Et quædam alia.
Claruit sub Carolo Imp. quarto. Anno dñi. CCCLX.

LEonardus de Chisano, ordis fratrũ minoꝝ S. Frãciſci, q̃rtus & vicesimus minister gñalis, ac deindæ Romanæ ecclesiæ p̃sbyter cardinalis, vir in diuis scrip. doctiss. & in seculari philophia valde peritus, ingenio subtilis & clarus eloquio. Ferꝫ multa ingenij sui monimẽta reliquisse, de quibus ego paucissima reperi
Super sententias, lib.4 In Cantica canticoꝝ, lib.1.
Summam notabilem, lib.1. Sermones varios, lib.1.
Claruit sub Carolo Imp. quarto. Anno dñi. M. CCCLXX.

IOhãnes Balistarij, patria Cathalanus, ordis fratrũ beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, decimus & septimus prior generalis, vir in diuis scripturis studiosus & eruditus, qui ordinẽ suum opere & sermone annis sedecim strenue gubernauit. Ingenij sui p̃clara monimenta composuit. E quibus feruntur
Super sententias, lib.4 De bello militantis ecclesiæ, li.1.
Sermones varij, lib.1. Et quædam alia.
Op⁹ isigne p̃fatũ de bello forti militãtis eccl'æ & Antichr̃i ipsã ipugnãtis, Gregorio papę.xi. dicatũ trãsmisit. Morit tpib. Caroli Imp.4 & Gregorij papę.xi. Anno. M.CCCLXXIIII. Indict.xij. In conuentu suo Maioricarum.

IOhannes Bocatius de Certaldo, natione Italus, patria Florẽtinus vir in secularibus lris oim sui tpis facile doctiss. & diuinaꝝ scripturaꝝ non ignarus, poeta, philosophus, & astronimus celeberrim⁹ ingenio subtilis, eloquio disertus. Aedidit multa præclara volumina, quibus nomẽ suum ad notitiam posteritatis duxit, de quibus subiecta ferunt. Ad Ropertũ regem Siciliæ
De genealogia deoꝝ lib.14 Si satis ex relatis dñi.
De illustribus viris, lib.1. Exquirenti mihi quem.

De claris mulieribus. li.1
De hæresibus Bohœmor. li.1.
De bellis imperator. li.1.
De mõtibus. li.1
De fontibus. li.1
De fluminibus. li.1
De bellis Florentinor. li.1.
De victoria tartator. li.1
De stagnis & paludibus li.1
De nominibus maris. li.1
Bucolicor. li.1
De cõstantinopoli capta. li.1.
Pridie mulier egre.
De victorijs Sigismũdi. li.1
Surrexerã qdem fessus.
Postq̃ de mõtibus &.
Figmẽto poetico tra.
De rebellione terrar ecclię. li.1
Ei si nõnunq̃ è stagnis.
Modica laboris assum.
Tyndare nõ satius fue.
Epl'arum ad diuersos. li.1

Et alia multa. Vernacula aũt lingua multi eius extãt libri, iocis & vanitatibus pleni, sicut liber Cẽtũ nouor, Corbatius & Philostratus. Morit' sub Carolo impatore quarto, & Gregorio papa vndecimo. Anno dñi. M.CCCLXXV. Indictione. xiij. ætatis suæ. lxij.

IOhannes Hildenshemẽsis, natiõe theutonicus, ordinis fratr beatæ Marię semp virginis de mõte Carmeli, in scripturis sanctis eruditus, & in secularibus l'ris nobil'r doctus, theolog^s, philosoph^s & poeta insignis, ĩ declamãdis sermõibus ad ppl'm excellẽtis ĩgenij fuit. Hic beati. Petri Thomę gñalis, viri sctissimi cui^s supra fecimus mẽtionẽ, in Auinione olim familiaris & deuotus minister fuit. Scripsit metro & prosa multa p̃clara opuscula, qbus nomẽ suũ cũ gloria trãsmisit ad posteros. E qbus subiecta ferunt. Ad Florentiũ ep̃m monasteriẽsem ædidit prolixum volumen.

De tribus sanctis regibus. li.1
Chronicam historiar.
De monstris in eccl'ia. li.1.
De Antichristo li.1.
In turpia pingentem li.1.
Sermones varios li.1.
Cũ venerãdissimorum.
Defensoriũ sui ordinis. li.1.
De fonte vitæ. li.1
Contra Iudæos li.1.
Epl'arũ octoginta. li.1.
Et quædam alia.

Claruit temporibus Caroli Imperatoris quarti. Anno domini. M. CCCLXX.

IOhannes Maronis, natiõe Anglicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secl'ari philosphia subtil'r doctus, ingenio p̃stans, & disputator quæstionũ scholasticar egregius. Cõposuit quædã ingeniũ suũ commendatia clara opuscl'a, qbus nomen suum etiã posteris notifi

notificauit. E quibus fertur opus insigne quod prænotauit.

Tabulam originalium, li.1. Contra Vvicleffitas li.1.

Et quædã alia. Claruit in gymnasio Oxoniensi, vbi docendo, disputando, & scribendo magnam ab oĩbus laudem commeruit, eo ferme tempore quo errores Iohannes Vvicleffi p archiepiscopum Cantuariensem condemnati sunt.

IOhãnes Golein, pria Normãnus, ordinis fratrũ beatę Mariæ semper virginis de monte Carmeli, prior cõuentus Rothomagensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secl'aribus l'ris sufficienter doctus, ingenio subtil', & clarus eloquio. Scripsit nõ contemnẽdæ authoritatis opuscl'a, qbus nomẽ suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extat opus insigne.

Sup Sententias li.4.
Sup officio missæ li.1. Cantate dño cãticum.
Quæstiones variæ Alia insuper nonnulla ædidit, quæ ad manus nostras minime venerunt.

HEnricus de Dolendorp, ordinis fratrũ beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, vir in diuinis scripturis longa exercitatione doctus, & disciplinis mundanæ philosophiæ quã Aristotelicã vocãt ad pfectum instructus, ĩgenio acutus, & ad disputandas enodãdas q̃ quæstiones scholasticas pidoneus. Scripsit ad instructionem legentiũ quædam p̃clara volumina. E quibus ego reperi tm̃.

Super Sententias li.4. De cęteris nihil reperi.

Claruit temporibus Caroli Impatoris quarti, & Vrbani papæ quinti. Anno domini. M.CCCLXX.

GAllus abbas monasteriĳ Aulæ regiæ in Boœmia, ordinis (vt ferunt) Cistertiensium, natione Germanus, vir in diuĩs scripturis longa exercitatõe peritus, & veter lectione diues, diuinar rerum contemplator egregius, ingenio subtil', eloquio apertus & compositus, conuersatõe vitæ regularis quoq; insignis, ędidit ad fratrum suor ædificationem quædam p̃clara volumina, qbus nomen suũ ad notitiam posteritatis destinauit. E qbus extat dialogus inter patrẽ & filium magnus & insignis quem prenotauit.

Malogranatum li.3. Fili accedens ad serui.
Sermones ad fratres. li.1.

Huius voluminis Malogranati magnus hodie est vsus apud religiosos & vere deuotos, quia conueniens est incipientibus, proficientibus & perfectis.

RIchardus archiepʒ Ardmacenſis & primas Hybernię, vir in diuinis ſcripturis eruditus,& ſecularis philoſophiæ iuriſq; canonici nõ ignarus,ingenio clarus,ſermone ſcholaſticus,in declamãdis ſermonibꝰ ad ppl'm excellẽtis iduſtriæ. Scripſit ingenij ſui nõnulla opuſcl'a,qbus nomẽ ſuũ ad poſteros trãſmiſit. Hic cũ aliqñ de materia mẽdicitatis prædicaret ppl'o, nouem cõcluſiones protulit,qbus offenſi frẽs ordinũ mendicantiũ,ad ſedẽ Apl'icam corã plebe appellauerũt. Cõparẽtibus ergo tam archiepo quàm fratribus in Auinione coram papa Innocentio ſexto, & cardinalibus anno domini. M. CCCLVII. Octaua menſis Nouembris. Richardus archiepʒ publice protulit, legit, & pronuntiat earundem.

Propoſitionum ſuarʒ li.1. Nolite iudicare ſcdm.
Sermones etiam ſcripſit li.1. Queſtiones ſententiarʒ li.1.
Et quædã alia. Claruit tpibus Caroli Imperatoris q̃rti, & Innocẽtij papæ ſexti. Anno dñi. M.CCCLXX.

MAtthæus de Cracouia,natiõe Polonus, vir in diuinis ſcripturis eruditus,& ſecl'aris philoſophiæ nõ ignarus, ingenio prõptus,eloquio ſcholaſticus,q in gymnaſio Pragẽſi magiſtrali cathedra ſublimatus,magnã ab oĩbus doctrinæ ſuæ laudẽ cõmeruit. Scripſit multa p̃clara opuſcl'a, de qbus tñ pauca ad manus noſtras peuenerũt. Vidi eius ad Henricũ ep̃m Vvarmiẽſis eccl'iæ nõ abijciendũ opus de p̃deſtinatõe,& q̃d deus oĩa bene fecerit,cuius dialogi interlocutores ſunt pater & filius,quem prænotauit.

Rationale diuinorʒ operʒ li.7 Vellem declarari qũo.
De contractibus quoq;. li.1. De tranſlatiõe rerʒ tpa.
De celebratõe miſſæ li.1. Ad ep̃m Vvarmieñ. li.1.
Epl'arum ad diuerſos li.1. Sermones & collationes.
Claruit primo in ſtudio Pragẽſi,inde cũ pelleret cũ alijs theutonibus ab Huſſitis ad tp̃s in Pariſieñ. gymnaſio literas docuit.

IOhannes Fuſt,natõe theutonicus ex oppido Crutzennach,in comitatu Spanhemenſi oriũdus, ordinis fratrũ beatæ Mariæ ſemp virginis de mõte Carmeli,prior Argẽtinẽſis,vir in diuinis ſcripturis eruditus,& ſecl'ariũ l'rarʒ nõ ignarus, in declamãdis ſermonibus ad ppl'm excellentis ingenij. Scripſit ad inſtructionẽ ſimpliciũ prædicatorʒ cũ adhuc lector eſſet in cõuentu Crutzennacenſi nõ ſpernẽda opuſcl'a,qbꝰ nomẽ ſuũ ad notitiã poſteritatis trãſmiſit. E qbꝰ vidi tm.

Sermones de tempore li.1. Sermones de ſanctis li.1.
Sermones feriales per quadrageſimam. li.1.

De cæte-

De cæteris aũt quæ cõpoſuit,ad manus nr̃as nihil vſquã puenit. Claruiſſe phibet Crutzennachi circa tpa Caroli Imperatoris q̃rti. Cuius ſermones dicti Fuſtgin in conuẽtu Crutzẽnacen. originales habent.

GErardus magnus Dauentrienſis,natiõe theutonicus, dioccẽſis Traiectẽſis,vir tam in diuĩs ſcripturis,q̃ in iure canonico egregie doctus,ingenio ſubtil',ſermone ſcholaſticus,q domũ fratrũ quos de communi vita nũcupant, Dauentriæ primus inſtituit. Scripſit nõ ſpernẽdæ lectiõis plura opuſcula, qbus ingeniũ ſuũ exercitãs nomẽ ſuum ad notitiam poſteritatis trãſmiſit. Erat em̃ nõ ſolum doctrina,ſed etiam vita religioſa & laudabili cõuerſatõe in tota Germania nominatus. De cuius opuſculis iſta ferunt.

De cõtractibus & vſuris li.1. De inſtitutõe nouitiorʒ li.1.
De locatõe curæ paſtoralis li.1. Quærit an quis poſſit.
De cõuerſatõe interna, li.1. De regimine monialium li.1.
De ĩcõmoditatibꝰ mr̃imonij,li.1. Epl'arum ad diuerſos. li.1.
Sermones varij li.1. Et alia multa.

Morit ſub Vvenceſlao Impatore, & Vrbano papa. VI. Anno dñi. M.CCCLXXXIIII. Idictõe. VII. Aetatis ſuę XLIIII. anno.

GVilhelmus Caliſſordiẽſis, natiõe Anglicus,ordinis fratrũ beatiſſimæ Mariæ ſemp virginis de mõte Carmeli, in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& ſecl'aris philoſophiæ cultor egregius,in declamandis ſermonibus ad ppl'm excellentis & validi ingenij. Scripſit p̃dicatoribus diuini verbi nõ ſpernẽda opuſcula,qbus nomẽ ſuũ multis reddidit cognitum. De qbus extant, notabilis

Lectura quædam li.1. Sermones de tempore li.1.
Sermones de ſanctis li.1.

Claruit in gymnaſio Canthaberiẽſi in Anglia,vbi ſcribẽdo,docẽdo, & diſputando,magnã eruditõis ſuæ gloriam comparauit.

FRanciſcus Martini, ordinis fratrũ beatæ Mariæ ſemp virginis de mõte Carmeli,natiõe Cathalanus,vir in diuinis ſcriptis eruditus,& ſecularis philoſophiæ nõ ignarus,ingenio ſubtil',& declamator egregius. Aedidit præclarum & multa diligentia inſtructũ volumen de ſancta & puriſſima conceptione glorioſæ dei genitricis & virginis Mariæ,quod prænotauit.

Compendium. li.7

Et quæ dã alia. Claruit in cõuentu Barchinonẽſi, vbi p̃fatum aureum opus ſe compilaſſe in eius capite fatet. tpibus Vvenceſlai Impatoris, & Bonifacij papæ noni. Anno dñi. M.CCCXC.

IAcobus de Lusanna ordis fratrũ ꝓdicatorꝫ S. Dñici, & cuiusdã vr bis (vt ferũt) eꝑs, vir ī diuis scrip. studiosiss. & lõga exercitatiõe pe ritus, ingenio prõptus, sermone scholasticus, in declamandis ser monibus ad ppl'm satis egregius. Scripsit nõ cõtemnẽdæ vtilitatis o puscula, quibus nomẽ suũ posteris notificauit. E quibus feruntur

In Genesim lib. 1. In principio creauit de.
In Exodum lib. 1. Veniam ad te, &c.
In Leuiticum, lib. 1. In librũ Numeri, lib. 1.
In Deuteronomium lib. 1.
Sermones de tempore lib. 1. Sicut in die honestate.
Sermones de sanctis, lib. 1. Christo confixus sum.
Sermones quadragesimales lib. 1.

Alia insup multa ædidit, lecturas in sacris codicib⁹, collatiões, deter minationes, varios ꝙ tractatus, qui ad manus nostras nõ venerunt.

COnradus de Altzeya oppido, Mogũtinẽsis diocœsis ī Palati natu, tribus milibus à Vvormacia distãte, natiõe teuthonicus, vir in diuis scrip. eruditus, & in secularibus lr̃is egregie doctus, philosophus, poeta, & mathematicus suo tpe inter Germanos celeberrimus, ingenio subtilis, & clarus eloquio, carmine excellẽs & pro sa. Scripsit vtroq; stilo quædã ꝑclara opuscula, qbus nomẽ suũ notificauit. E quibus extat volumẽ versibus & rithmis pulchra varietate depictũ, de sanctissima & purissima dei genitrice Maria, & redẽptione generis humani prænotatum

Figurarum opus, lib. 1. Epl'arum ad diuersos, lib. 1.
Carminum quoq;, lib. 1. Et alia multa. Claruit circa tẽpora Caroli quarti Imperatoris. Anno dñi. M. CCCLXX.

STephanus Petringoñ. natione Anglicus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, vir in diuinis scriptu ris eruditus, & secularis philosophiæ nõ ignarus, ingenio subti lis, & disputator acutissimus, atq; in declamandis sermonibus ad popũlũ valde clarus, ædidit nõ spernẽda opuscula, quibus nomen suum ad multorꝫ notitiam deduxit. E quibus sunt

Contra Vvicleffitas, lib. 1. Repertoriũ argumentorꝫ, lib. 1.
Lectura quædã notabilis, lib. 1. Sermones de tempore, lib. 1.
Sermones de sanctis, lib. 1. Et alia non pauca.

Claruit ī vniuersitate Oxonieñ. eo tpe q̃ Iohã. Vvicleff exustus est.

BEertamus eꝑs Thefelicẽsis, ordis fratrũ ꝓdicatorꝫ, natiõe teuto nicus Metẽsis eꝑi in põtificalibus vicarius, vir in diuis scrip. eru ditus

ditus & inter doctores sui tpis famosissimus, ingenio ꝑstans & clarus eloquio, declamator q̃q; sermonũ egregius. Scripsit ad Cunonẽ ar chiepm Treuerensem insigne opus prænotatum

De illusionibus dæmonũ lib. 1 Reuerendissimo ī Chr̃o.
Ad eundẽ de schismate, lib. 1. Gloriã sapientes possi.
Sermones varios, lib. 1. Et alia plura.

Moritur sub Vvẽceslao Imperatore, & Vrbano papa sexto. Anno dñi. M. CCCLXXXVII. xiij. Calend. Februarij. Indictione decima. Sepultus in conuentu suo Confluentino.

THomas Lombe, ordinis fratrũ beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, vir in scrip. sanctis lon ga exercitatione & cõtinuo studio doctus, & philosophorum præceptis probe instructus, subtilis & acer ingenio, qui in gymnasio Oxonieñ. magistralẽ adeptus cethedrã eruditionis suæ laudes ingẽtes commeruit. Scripsit egregium opus

Super sententias, lib. 4 Contra Lollardos, lib. 1.
De incarnatione domini, lib. 1. Sermones quoq;, lib. 1.
Et varias quæstiones. Et quædam alia.

Claruit in vniuersitate Oxonieñ. eo potissimũ tẽpore quo Iohannes Vvicleffus in Anglia exhumatus & publice combustus est.

PHilippus Riboti, natiõe Cathalanus, ordis fratrũ beatæ Mariæ semp virgis de mõte Carmeli, & prior prouincialis Cathalaniç, vir in scrip. sanctis studiosus & eruditus, & secl'ariũ lr̃arꝫ nõ ignarus, vita & cõuersatione quoq; venerabilis, ordinisq; Carmelitani amator & custos egregius. Scripsit pro ædificatiõe fratrũ suorꝫ non cõtemnẽda opusc'a, quibus zeli spiritalis feruorẽ erga religionẽ suã ostendens, etiã posteris noĩs sui memoriã cõmendauit. E qbus extat volumẽ nõ abĩciendũ de ordis sui prima institutõe, dilatatiõe & cõfirmatione, quod prænotauit de gestis

Carmelitarꝫ peculiaribus lib. 10 Cum ppl'm Israelitici.
De illustribus viris car. lib. 1. Sermones & epl'æ.

Alia insup plura cõposuit, quæ ad notitiã meam nõ venerunt.

NIcolaus Ritzonis, patria Tholosanus, ordis fratrꝫ beatę Mariç semp virgis mõte Carmeli, & prior ꝓuincialis in regno Siciliæ, vir doctus, vita & cõuersatõe ꝑclar⁹, & declamator sermonũ egregi⁹, ĩgenio subtil', sermõe lucl'ent⁹, ædidit nõnulla ī scrip. opusc'a, q̃q; lectio ꝓdicatorib⁹ verbi nõ erit cõtẽnẽda. de qb⁹ ferunt

Sermones de tpe, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.

Qua-

Quadrageſimale duplex, lib.2
De cæteris quæ cõpoſuit, ad notitiã meã adhuc nihil peruenit.

HEnricꝰ de Kalkar, natiõe teutonicus, ordĩs Carthuſiẽſis, & prior domꝰ S. Barbarę in Colonia Agrippina, vir ĩ diuĩs ſcrip. illũminatũ hñs ĩgeniũ, ſecl'ariũ q̃q; l'raꝝ nõ ignarꝰ, vita & cõuerſatione ſpectabilis, æ didit nõ ſpernẽdæ lectiõis opuſcl'a, q̃ꝝ vſus religioſis & deuotis fratrib. admodũ vtilis iudicat. E qbus iſta feruntur,
Exercitatoriũ monachale, lib.1. Loquagiũ de rhetorica, lib.1.
Cantuagiũ de muſica, lib.1. De ortu ordinis ſui, lib.1.
Et quædã alia, ad purgationẽ conſcientiaꝝ maxime pertinentia.
Claruit ſub V venceſlao Imp. Anno dñi. M.CCCXC.

RIchardus Maydeſcoñ. ordĩs fratrũ beatæ Mariæ ſemper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſ. & in philoſophia ſeculari (quam Ariſtotelicam vocant) egregie doctus, ingenio clarus, ſermone ſcholaſticus, & declamator inſignis. Scripſit multa cõmendanda opuſcula, quibus nomẽ ſuũ ad notitiã poſteritatis trãſmiſit. E quibus ego reperi
Cõtra Lolhardos V vicleff, lib.1. Sermones de tempore, lib.1.
Sermones de ſanctis, lib.1. Cætera me latent.
Claruit in gymnaſio Oxonieñ. eo potiſſimũ tpe, quo hæreſis Iohannis V vicleffi pullulare incepit in Anglia, & varia ſcripſit.

MArſilius de Ingen, natiõe Anglicus. vir ĩ diuĩs ſcrip. eruditiſſ. & ĩ ſecl'ari philoſophia nobiliſſime doctus, primus Heydelbergẽſis gymnaſij plãtator, q̃d Rupertus dux Bauariæ ac comes Palatinus Rheni inſtituẽs, magnifice dotauit, & Vrbanus papa ſextus inſtar Pariſioꝝ cõfirmauit, canonicus etiã (vt V vimphelingius teſtat) & theſaurarius eccleſiæ S. Andreæ Colonieñ. Aedidit non ſpernẽda opuſcl'a, quibus nomẽ ſuũ poſteris notificauit. E quibus in bibliotheca Heydelbergeñ. hodie manu ſua ſcripta habent.
Quæſtiones ſententiaꝝ, lib.4 Dialectica notabilis, lib.1
Cõmẽtarioꝝ in Ariſtotelẽ, li. pl'res Et quædam alia.
Moritur ſub V venceslao Impe. & Bonifacio papa nono. Anno dñi. M.CCCXCIIII. xiij. Calend. Septemb. Indictiõe ſecũda. Heydelbergæ ſepultus in eccl'a S. Petri. Sunt qui ſcribãt eũ Germanũ fuiſſe, quibus ego liberꝝ concedo iudiciũ. Conſtat aũt q̃ de gymnaſio Parieñ. Heydelbergã fuerit euocatus pro vniuerſitatis initio.

IOhãnes monachꝰ Caſtelleñ. cœnobij, in diocœſi Eyſtetẽſi, ordinis S. Bñdicti, natiõe teuthonicus, vir ĩ diuĩs ſcrip. ſtudioſus, & eruditus

eruditus, ac ſeculariũ l'raꝝ nõ ignarus, ingenio excellẽs & diſertus eloquio, theologus, philoſophus & rhetor inſignis. Scripſit ml'ta & p̃clara volumina, qbus nomẽ ſuũ ad poſteritatis notitiã trãſmiſit. E qbus ego reperi dũtaxat, opus magnũ & clariſſimũ in duobus voluminibus partitũ, quod ingenti & cõmendabili ſtudio æ didit.
Sup regulã S. Bñdicti, lib.2 Breuiarium Bibliæ, lib.1.
Sermones de tempore, lib.2 Sermones de ſanctis, lib.1.
De paſſiõe dñi ſermones. xliij. lib.1. Epl'arum ad diuerſos, lib.1.
Alia inſuper ml'ta æ didit, quæ ad notitiã meã adhuc nõ venerunt.

COnradus de mõte Puellaꝝ, natione teuthonicus, Ratiſponẽſis eccleſiæ canonicus, vir in diuĩs ſcripturis eruditus, & in ſeculari philoſophia doctiſſi. ingenio ſubtilis & clarus eloquio. Primo in gymnaſio Erfordienſi rudimẽta liberaliũ artiũ hauriẽs, ſe deinde ad vniuerſitatẽ Pariſienſem cõtulit, vbi philoſophiã & ſacras l'ras publice per octenniũ ſcholaribus lectitãs, doctoratus inſulã cõſequutꝰ eſt. Scripſit ad dñm Lupoldũ epm Bambergenſem grande & nobile opus, quod prænotauit ſecundũ Græcos
Iconomicam lib.3 Omnes moralis philoſo.
Monaſticã ad ducẽ Auſtriæ, lib.1. Politicam quoq;, lib.1.
Quæſtiones varias, lib.1. Et alia ml'ta. Claruit tpibus V vẽceslai Imp. & V rbani papæ ſexti. Anno dñi. M.CCCXC.

HEnricus Boyc, natione Brito, ex dioceſi Leonẽſi, ſicut in principio ſui operis ſuper decretalibus teſtat, vir in iure canonico eruditiſſimus, & in philoſophia ſcholaſtica nobil'r doctus, ingenio præſtans & clarus eloquio, diffuſus & copioſus ſententia. Scripſit in ea facultate nõ ſpernẽda volumina, quibus nomen ſuũ ad notitiã poſteritatis tranſmiſit. E quibus ſubiecta ferunt,
Super decretalibus lib.5 Venerabilibus & diſ.
Super. vi. decretaliũ, lib.1. Super Clementinis, lib.1.
Ferũ etiã cõmentarios in Decretis æ didiſſe, alioſq; de diuerſis materijs varios tractatus, qui ad manus noſtras minime venerunt.

IOhãnes Ruſbrock, prior canonicoꝝ regl'ariũ Viridis vallis ĩ Brabãcia, Cameracẽſis dioceſis, natiõe teutonicꝰ, vir (vt ferũt) deuotus, ſed paꝝ l'ratus. Scripſit patrio ſermõe ad ædificationẽ ſimpliciũ q̃dã opuſcl'a, q̃ p aliũ poſt eiꝰ mortẽ ĩ latinũ cõuerſa, ĩ certis optĩa, in qbuſdã vero à doctoribꝰ ferunt eẽ erronea. Et de his Iohã. de Gerſon cãcellariꝰ Pariſiẽſis auiſamẽta cõpoſuit. E qbus iſta ferunt,
De ornatu nuptiaꝝ ſpiritualiũ lib.3 Ecce ſponſus venit, ex.

De profectu religiosorũ, lib. 1. Epl'as exhortatorias, lib. 1.
Et quædã alia. Claruit tẽporibus Vvenceslai Imperatoris, & Bonifacij papæ noni. Anno dñi. M. CCCXC.

IOhãnes Schodehoueñ. natiõe teutonicus, ordis fratrũ beatæ Mariæ semp virgis de mõte Carmeli, prior Mechiliniẽsis, vir ĩ diuis scrip. studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ nõ ignarus, in declamãdis sermonib⁹ ad pp'm excellẽtis ingenij. Scripsit ad vtilitatẽ p̃dicatorũ verbi dei nõ spernẽda volumina. De qbus extãt sub iecta. Opus insigne de vitijs & virtutibus & omni materia p̃dicabili secundũ ordinẽ alphabeti in duob⁹ voluminibus, quod p̃notauit

Polipodium lib. 2
Sermones varij, lib. 2
Abscondunt se multi.

Alia etiã nõnulla æ didit, quæ ad manus nostras minime venerunt.

MIchael Angrianus Bononiẽsis, natiõe Italus, ordis fratrũ beatæ Mariæ semp virgis de mõte Carmeli, vir in diuis scrip. eruditiss. & ĩ sec'ari philosophia, ac iure canonico nobil'r doctus quẽ Vrbanus papa sextus primo vicariũ totius ordis instituit, & electus demũ in gñalẽ. Anno dñi. 1381. ordinẽ rexit sub obediẽtia Vrbani papę nouẽ annis. Scripsit ml'ta p̃clara volumina. E qbus ista ferũtur. Ad Cardinalẽ S. Mariæ Trãstyberim ĩsigne opus & p̃clarũ

De cõceptione S. Mariæ, lib. 1.
Super sententias, lib. 4
Tabula sententiarũ, lib. 1.
In euangeliũ Lucæ lib. 1.
Tabula moraliũ Gregorij, lib. 4.
Quadragesimale, lib. 1.
In Valeriũ Maximũ, lib. 1.
Super toto psalterio, lib. 5
Quæstiones sententiarũ, lib. 1.
In euangeliũ Matthæi, lib. 1.
Erant ambo &c. Isido.
Tabula Decreti, lib. 1.
Dictionarium incepit, lib. 3
In Ethicam Aristotelis, lib. 1.

Et q̃dã alia. Morte p̃uentus hoc diuinũ opus noui dictionarij nõ pfecit, sed ab a vsq; ab c inclusiue ĩ trib⁹ voluminib⁹ tm̃ pduxit. Morit vltimo anno Vvenceslai Imp. sub Bonifacio papa nono. Anno dñi M CCCCXVI. Cal'. Decẽb. Indict. octaua. Et ante maius altare sui cõuentus Bononiẽsis honorifice sepultus, in pace Christi quiescit.

PHilippus Ferrariensis Tholosanus, eps Pacensis eccleſiæ in Hispania, ordis fratrũ beatæ Mariæ semp virgis de monte Carmeli, vir in diuinis scripturis eruditus, & declamator sermonũ egregius, ingenio promptus & clarus eloquio, in regno Siciliæ olim p̃dicans, multos ab iniquitate conuertit, & eruditionis suæ fructus magnos deo protulit. Scripsit elegantes

Ser-

Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.
Et q̃dã alia. Sũt q scribãt eũ ad cardinalatus honorẽ propter eximiã doctrinã & vitæ honestatẽ assumptũ, de quo ego certus nõ sum.

GAlterus Disse, natiõe Anglicus, ordis fratrũ beatæ Mariæ semp virginis de monte Carmeli, nuntius & legatus Bonifacij papæ noni, in regnis Angliæ, Hispaniæ, Portugaliæ, Nauarræ, Arragonię, & ĩ partibus Vasconiæ, cæterisq; terris & regnis, crucẽ cõtra infideles & schismaticos p̃dicãs, vir in diuinis scripturis eruditiss. & declamator sermonũ egregius. Scripsit non spernẽda opuscula, quibus nomẽ suũ notificauit. E quibus extant

Contra Lolhardos, lib. 1.
In aliquos psalmos, lib. 1.
Sermones de sanctis, lib. 1.
De schismate quoq;, lib. 1.
Sermones de tempore, lib. 1.
Et quædam alia.

Claruit temporibus Vvenceslai Imperatoris, & Bonifacij papæ noni. Anno dñi. M. CCCXC.

GErardus Zutphaniẽsis, natiõe teutonicus, vir ĩ diuis script. studiosus & eruditus, seculariũ q̃q; lrarũ nõ ignar⁹, ĩgenio subtilis & clar⁹ eloqo, nec min⁹ eõuersatõe q̃ scia scripturarũ p̃ferẽdus, ædidit q̃dã ad eruditionẽ deotorũ fratrũ ptinẽtia opuscl'a, qbus nomẽ suũ cũ gloria trãsmisit ad notitiã posteritatis. E qbus vidi tantũ,

De reformatione interiori, lib. 1.
De ascensione spiritali lib. 1.
Sermones varios, lib. 1.
Homo quidã descendit.
Beatus vir cuius est.
De cæteris nihil reperi.

Ex scriptis suis apparet eũ virũ deotũ & religiosum fuisse, & alicui⁹ ordis, q̃q ignoret à nobis. Sũt vero q scribãt eũ canonicũ extitisse re gl'arẽ, q̃d verisil'e trãsim⁹. Claruit ĩ gymnasio Coloñ. & varia scripsit

IOhãnes de Hisdinio, ordis fratrũ hospitalis S. Iohãnis Hierosolymitani, vir in diuis scrip. eruditus, & secularis philosophiæ nõ ignarus, sacræ paginæ doctor insignis, & declamator sermonum egregius, ingenio acutus & eloquio cõpositus, ædidit multa præclara volumina, & in vniuersitate Parisieñ. lecturas & plures & elegantes pronũtiauit. De quibus extãt ista,

In euãgelium Marci, lib. 1.
In euãgelium Iohãnis, lib. 1.
In epl'as ad Corinthios, lib. 2
In epl'am ad Ephesios, lib. 1.
In epistolã ad Colossen. lib. 1.
In epistolas ad Timotheum, lib. 2
Similis factus est leoni.
In epl'am ad Romanos, lib. 1.
In epl'am ad Galatas, lib. 1.
In epl'am ad Philippenses, lib. 1.
In epl'as ad Thessalonicen. lib. 2.

In Epl'aam ad Titum li.1. Erudi filiũ tuũ quia vt.
In Epl'am ad Philemonem li.1. In Epl'am ad Hebræos li.1.
De annuntiatione dñica li.1. Aue Maria gr'a plena.
Sermones varij li.1. Et alia multa.

In multos etiã Bibliæ libros cõmentarios & lecturas scripsisse dicit, quę ad manus nr'as adhuc minime puenerũt. Claruit tpibus V vencesl ai Impatoris, & Bonifacij papæ noni. Anno dñi. M.CCCXC.

PHilippus de mõte Galerio, ordinis fratrum minor̃ scti Frãciſci, vir in sacris scriptu. exercitatus, magnus & egregius verbi dei p̃dicator. Scripsit pro vtilitate eor̃ q declamatõibus inseruiũt nõ cõtemnẽda opusc'a, qbus ingeniũ nobil'r exercitãs, etiã nomẽ suum ad notitiã posteritatis destinauit. E qbus reperi tantum subiecta.

Sermones de tempore li.1. Erũt signa in sole & lu.
Sermones de sanctis, li.1. Sermones quadragesimal'. li.1.

Fert' præterea & alios di uersos cõposuisse tractatus, & nõnullos diui nor̃ libror̃ explanasse, sed ad me nihil eor̃ peruenit.

IOhannes cognomẽto Grossus, ordinis fratrũ beatę Mariæ semp virginis de monte Carmeli, prior nonus decimus general', alij habẽt, vicesimus primus, p'ria Tholosanus, vir studiosus & eruditus. Scripsit aperto sermone nõ spernẽda volumina, qbus exercitato magnifice ingenio, nomen suum etiam posteris notificauit. E qbus ego vidi tantum opus p̃clarum, quod ordinis Carmelitani institutionem & progressum continens prænotatur.

Viridarium, li.3. Quibus rebus genera.
Feruntr & eius sermones li.1. Et quædam alia.

Claruit temporibus V vencesl ai Imperatoris, & Bonifacij papæ noni. Anno dñi nostri Iesu Christi. M.CCCC.

NIcolaus de Gorran, ordinis fratrũ p̃dicator̃ scti Dñici, vir in scripturis sctis studiosissimus, & nobil'r eruditus, ingenio p̃stãs, ædidit scholastico & aperto sermone m'lta volumina, quor̃ lectio his q ist̃ituit cupiũt in scis scrip. nõ erit abijciẽda, de qbus ego ad man'r nr'as pauca memini pueniſſe. Feruntr aũt de pl'ibus subiecta.

Sup Sententias li.4 In quinq; libros Moysi li.5
In Esaiam prophetam li.1. In Hieremiam quoq; li.1.
In Ecclesiasticum grande opus li.1.
In Cantica canticorum li.1. Benedictionem dabit.
In Euangel'. Matthæi li.1. In Euangel'. Marci. li.1.
In Euangel'. Lucæ li.1. In Euangel'. Iohannis. li.1.

In epl'as

In epl'as Pauli li.1. Dedi te in lucẽ gentiũ.
Sermones varij li.1. Et quædam alia,

Fert' p̃terea in totã pene bibliam cõmentarios, & lecturas notabiles ædidisse, quæ ad notitiam nostræ lectionis non venerunt.

IAcobus de Theramo canonicus Aprucinus, & archidiacon' auer sanus iurecõsultus celeberrimus & philosophiæ secularis doctor p̃clarus, ingenio subtil', eloquio apertus & cõpositus, cuius apud pfessores huiusce facultatis magna erat suo tpe authoritas, ædidit in ea disciplina q̃dã egregia volumina, qbus nomẽ suũ ad notitiã poste ritatis trãsmisit. E qbus ego reperi tm̃ dialogũ de redẽptiõe gñis humani. Belial vulgariter nuncupatũ, quẽ author prænotauit.

Consolationem peccator̃ li.1. Postquã p̃ sciæ lignũ.
In Clemẽtinis dicit' scripsisse, li.1. Et quædam alia.

Claruit temporibus V vencesl ai Imperatoris, & Bonifacij papæ noni. Anno domini. M.CCCXC.

GVilhelmus de Oppenbach, natiõe theutonicus, in scriptu. sctis doctor eruditus & insignis, atq; in philosophia scholastica nobiliter exercitatus, ingenio acutus & vehemẽs, & ad disputãdas, enodãdasq; quæstiones scripturar̃ satis idoneus. Scripsit in facultate theologica nõ abijcienda opuscula, qbus in gymnasio Parisien. nomen suum notificauit, de quibus ego reperi.

Sup Sententias li.4 Quæstiones disputatas li.1.

Sermones etiã & quosdã alios fert' scripsisse tractatus, atq; in scholis lucubrasse lecturas, quæ ad notitiam meam nõ venerunt.

HEnricus de Langenstein, dictus de Hassia, natiõe theutonicus, vir in diuis scripturis eruditus, & in sec'ari philosophia nobil'r doctus, ingenio præstãs, abundãs & diffusus, q̃ppe q m'tis annis in lectura Geneſis cõsumptis vix ad quartum caput libri ptingẽs toti dem volumia cõpleuit. Erat em̃ ad oia resolutus, & in dicẽdo scribẽdoq; copiosius, adeo vt apud eũ maioris difficultatis fuerit spõte memoratu digna occurrentia repellere, q̃ noua quæ dicerent' inuenire. Hũc quẽadmodũ ex quadã eius epl'a reperi, canonicũ V vormaciẽsis eccl'iæ fuisse crediderim. Claruit primũ in vniuersitate Parisiensi, vbi laureã doctoratus p̃meruit, deinde p decore nouæ plãtatõis vniuersitatis V vienẽsis illo se cõtulit, & tum docẽdo tum scribẽdo magnã gl'iam eruditõis suæ acquisiuit. De cuius opusculis feruntr.

Super Sententias, li.4.
In Geneſim & prologum li.5. In pricipio creauit de.

De Antichristo & schismate, li.1.
De eruditõe sacerdotij li.1.
De anima contemplatiua li.1.
Speculum animæ li.1.
De horis canonis li.1.
Contra Astrologos, li.1.
Super oõne dñica li.1.
Sup Aue Maria, li.1.
Sup Symbolo Apostolorũ, li.1.
De contemptu mundi, li.1.
Cõtra frẽm Thelesforum li.1.
Ad canonicos regl'ares li.1.
De ꝓprietate monachorũ, li.1.
Sermones de sanctis, li.1.
Epl'arum ad diuersos li.1.
Reuerendo in Christõ li.1.
Tibi dabo claues reg. li.1.
De contemplatione li.1.
Septies in die laudem. li.1.
Multi prĩcipes & ma. li.1.
Diuina sapĩa rebus. li.1.
Aue Maria gr̃a plena. li.1.
Credo in deũ patrem. li.1.
Reuerẽdo dño Iohãni li.1.
Contra quendã Vvicleffitã, li.1.
Ecce nos reliquimus. li.1.
Sermones de tempore li.1.
In Cantica canticorũ li.1
H. de Langẽsteyñ. di.

Quęstiones variæ. Alia quoq; ml'ta ædidit, quę ad notitiã meã nõ venerũt. Claruit tpibus Ruperti Palatini Bauari regis Romanorũ, & Bonifacij papæ noni. Anno. M.CCCC.

IOhãnes de Bromyard, ordinis fratrum ꝓdicatorũ sc̃ti Dñici, vir in diuinis scripturis studiosus, & longa exercitatõe doctus, secularĩũ quoq; l'aturã nõ ignarus, ĩgenio excellens, & egregius declamator. Scripsit quædam ꝓclara volumina, qbus memoriã noĩs sui apud posteritatẽ stabiliuit. E quorũ numero subiecta ferunt. Opus magnũ & luculẽtissimũ, ac ꝓdicatoribus valde vtile, quod præ notauit.

Summam ꝓdicantium, li.1.
Summam iuris moralis li.1.
Sermones de tpe li.1.
Prædicãtium vita &c. li.1.
Quòd in seq̃nti opusc. li.1.
Sermones de sanctis li.1.

Alia insup ml'ta scripsisse dicit, quæ ad notitiam meam nõ venerunt.

IOhãnes Gluel, natiõe teutonicus, ordinis fratrũ beatę Marię sem per virginis de monte Carmeli, prior Coloniẽsis, de Aquisgrani ciuitate Imperiali oriũdus, vir in diuinis scripturis egregie doctus & secl'aris l'aturæ non ignarus, in declamãdis sermonibus ad pplm excellentis & ꝓclari ingenij. Scripsit inter cætera studij sui opuscula, volumẽ huiusce religionis cultoribus nõ abijciendum, de origine & profectu ordinis sui, quod præ notauit.

Speculum Carmelitarũ li.1.
Quadragesimale, li.1.
Sermones de sanctis, li.1.
Sermones de tempore li.1.
Thesaurizate vobis
Claruit

Claruit in in conuẽtu suo Coloniẽsi, varia scribẽs & componẽs opuscula, vbi tandẽ deficiẽs & diem suũ obiens, in pace sepultus est.

HEnricus Euta siue Oyta, natõe teutonicus, gymnasij Vienẽsis in Austria vnicũ decus & cõplantator à pricipio, vir in diuĩs scripturis eruditissimus, & in philosophia Aristotelica nobil'r doctus, ingenio subtil', sermone scholasticus & declamator sermonũ egregius. Scripsit ml'ta pręclara volumina, de qbus ad manus nostras pauciss̃ima hucusq; puenerunt. Legi enim dũtaxat.

Sup Sententias, li.4. Circa prologũ primi.
De contractibus li.1. Diligite iustitiam qui.
De conceptõe sanctæ Mariæ li.1 Cõsurget virgo de Isra.
Et quosdam sermones De cęteris nihil vidi.

Claruit in gymnasio Vienẽsi, sub Vvencesl'ao Imperatore, cum Hẽrico de Hassia. Anno dñi. M. CCCXC.

HEnricus de Andernaco, natiõe teutonicus, ordis fratrũ beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, vir in diuĩs scripturis studiosus & eruditus, & Aristotelicę philosophię ĩterpres egregius, ĩgenio excellẽs & declamator sermonũ ĩter oẽs sui tpis famosus ædidit nõ puidẽdæ autoritatis opuscl'a, de qb⁹ ferunt subiecta. Opus

Sup Sententias li.4 Sermones de tpe. li.1 (ꝓclarę.
Sermones de sanctis, li.1. Quæstiones philosophiæ li.1.

Et quædã alia quæ ad notitiã nostrę lectõis minimè venerũt. Claruit in conuẽtu Colonien. potissimũ, vbi & sepultus dicit'.

BLasius Andernari⁹, natõe Gali⁹ ordis fratrũ beatę Marię sp virginis de mõte Carmeli, vir doctus in scriptu. sctis, & in palęstra schol'. disciplĩæ nobil'r exercitatus, ĩgenio clarus, & disputator egregius. Scripsit nõnll'a ꝓclara volumĩa qb⁹ nomẽ suũ cũ gl'ia trãsmitt ad notitiã posteritatis. E q̃rũ nũero ꝓcellit opus luculẽtũ & insigne

Su ꝓSententias li.4. Quæstiones & collatões, li.1.

Nõnll'a etiã scripsisse in philosophia morali dr̃, sed ad me nõ venerũt.

BArtholomęus de Saliceto iureconsultus, oĩm sui tpis celeberrimus, ĩgenio subtil', & clarus eloq̃o, cuius dicta magnæ authoritatis habent apd̃ iuris ciuil', pfessores, ædidit q̃dã in legibus luculẽta opuscl'a, qbus memoriam sui nominis immortalitati apud posteros consecrauit, de quibus feruntur.

Sup Codice li.9. Sup Institutis li.4
De Vsu Feudorum li.1. Et alia complura. Claruit tpibus Vvencesl'ai Imp, & Bonifacij papæ noni, Anno dñi. M.CCCXC.

Iohan-

IOhãnes abbas monasterij S. Bauonis, ordis diui pris Bñdicti, natiõe Germanꝰ, doctor & pfessor diuinarꝝ scripturarꝝ egregiꝰ, ingenio subtilis & cõptus eloqo, nõ minus religiosa cõuersatiõe q̃ scia lrarꝝ insignis. Scripsit ad instructionẽ monachorꝝ q̃dã pclara opuscula, de quibus extãt subiecta. Opus quod prænotauit

De esu carnium, lib. 1.
Declarationes in regulam, lib. 1.
Quæstiones sententiarum, lib. 1.

Varios pterea, mltiplicesq; ferũ scripsisse tractatus, sed nihil eorꝝ ad manꝰ nras memini pueniſſe, pter eũ quẽ de esu carniũ scripsit libellũ, in q̃ pulchre deducit & probe cõcludit q; monacho sano, scdm regulã S. Bñdicti pfesso, carniũ esus illicitus sit, & ideo oĩno interdictus.

RIchardus Lauinham, ordinis fratrũ beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, vir in scripturis sanctis egregie doctus, & secularis philosophiæ interpres eximius, in declamandis quoq; sermonibus ad populũ excellentis ingenij. Scripsit etiã nõnulla volumina, de quibus ista ferunt,

Contra Lolhardos, lib. 1.
De fundatione sui ordinis, lib. 1.
Pro libro Brigidæ, lib. 1.
Sermones varij, lib. 1.
De logica quoq;, lib. 1.
Et variæ quæstiones, lib. 1.

Claruit in vniuersitate Oxonieñ. eo potissimũ tempore quo hæresis Iohãnis Vvicleffi & Lolhardorꝝ cœpit in Bohœmia.

IOhãnes de Vverdena, ordis (vt ferũt) fratrũ minorꝝ, natiõe teutonicus, vir ĩ scrip. sctis studiosus & eruditus, ac veterꝝ lectiõe diues atq; ĩ naturali philosophia sufficiẽter doctus, ĩgenio excellẽs, sermõe & scholastica simplicitate cõpositꝰ, declamator sermonũ popularium suo tpe celeberrimus. Scripsit inter cætera ingenij sui monimẽta, pdicatoribus verbi dei necessaria valde opuscula, quibus nomen suũ ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus extãt

Sermones de tpe duplices, lib. 2
Induamur, &c. vide.
Sermones de sctis duplices, lib. 2
Sermones etiã p q̃dragesimã, li. 1

Cætera vero quæ cõposuit, ad notitiã nostrã minime venerũt.

IAcobus, q dr magnus, patria Tholetanus, ordis fratrũ heremitarꝝ S. Augustini, vir in diuis scrip. eruditus, & philosophiæ naturalis cognitione insignis, ac veterꝝ lectiõe copiosus. Ferũ in diuis libris varios tractatus & cõmentarios ædidisse, qui ad manus nostras necdũ venerũt. Reperi volumen eius vnũ egregiũ & insigne de sermone & inquisitione sapientiæ prænotatum

Sophologium lib. 3
Illustrissi principis.

De alijs

De alijs nihil vidi. Claruit tpibus Vvenceslai Imp. & Bonifacij papæ noni. Anno dñi nostri Iesu Christi. M. CCCC.

IOhannes Campscen. ordinis fratrũ beatæ Mariæ semper virginis de monte Carmeli, natione Anglicus, in scripturis sanctis longo studio exercitatus & continua lectione veterꝝ ingenio copiosus, declamator sermonũ egregius. Ferũ quædã pclara cudisse opuscula, quibus nomẽ suũ ad notitiã posteritatis cũ gloria transmisit. E quorꝝ numero extare perhibenꝫ valde notabiles

Sermones de tẽpore, lib. 1.
Sermones de sanctis, lib. 1.

Cæterorꝝ vero quæ cõposuit, titulos operꝝ inuenire non potui.

THomas Gualensis, ordinis fratrũ prædicatorꝝ, natione Anglicus, vir in diuis scripturis eruditus & multũ studiosus, atq; in secularibus lris maxime in philosophia scholastica nobilr doctus, ingenio subtilis & clarus eloquio, sermonũ quoq; declamator egregius, & in scholasticis lectionibus disputator acutus. Scripsit multa præclara in scripturis sanctis opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. De quibus tamen pauca ad manus nras peruenerunt. Reperi eñ tantum subiecta,

In toto psalterio, lib. 1. Beatus qui custodit.
In prouerbia Salomonis lib. 1. In absconditis parabo.
In Augustinũ de ciuitate dei lib. 10 Fluminis impetus læti.
In Cantica canticorꝝ lib. 1.

Claruit in vniuersitate Oxonieñ. vbi mlta dr composuisse volumina, & pertim lecturas diuersas in plures Bibliæ libros.

PHilippus abbas monasterij Otterburgẽsis, dioceſis Vvormacieñ ordis Cisterciẽsis, natiõe teutonicus, vir ĩ diuis scrip. studiosus, & diuturna exercitatiõe doctus, & secr'aris lraturæ nõ ignarus, ædidit pro ædificatiõe legentiũ nõ cõtẽnenda volumina, qbus ingeniũ suũ probe exercitans etiã nois sui memoriã posteris reliquit. E quoq; numero subiecta feruntur. Opus præclarꝝ & insigne

In Cantica canticorꝝ, lib. 1.
Sermones de tempore, lib. 1.
Sermones de sanctis, lib. 1.
Epr'arum ad diuersos, lib. 1.

Si quid amplius ædidit, ad notitiã meã adhuc minime peruenit.

NIcolaus eximiæ doctrinæ medicus, natiõe Italus, patria Florẽtinus, vir nõ solũ ĩ medicinis, verꝝ etiã ĩ alijs lris secr'aris philosophiæ eruditiss. ĩgenio clarꝰ & cõptꝰ eloqo, cuiꝰ eruditio q̃ti sit apd medicos huiꝰ tpis, nõ meis verbis, sed eorꝝ testimonijs cõprobat ædidit q̃dã in ea facr'tate pclara opuscr'a. De qbus ferũ opus insigne

Summa medicinæ lib.1. Et quædam alia.
Moritur temporibus Ruperti regis Romanorꝝ, & Iohannis papæ xxiij. Anno dñi. M.CCCCXII. Indictione quinta.

IOhannes de Duren, ordis fratrũ minorꝝ S. Franciſci, natiõe teutonicus, vir ſtudioſus & in ſcrip. ſctis nobiliꝫ exercitatus, in declamãdis ſermõibus ad ppl'm magnę & p̃claræ opiniõis. Ferẽ ad directionẽ ſimpliciũ ſacerdotũ & p̃dicatorꝝ q̃dã cudiſſe opuſcla, qbus noĩs ſui memoriã apud poſteros reliquit. E quibus extant

Sermones de tempore, lib.1. Sermones de ſanctis, lib.1.
Quadrageſimale lib.1. Sanctificate ieiunium.
De ſeptẽ peccatis mortalibus lib.1. Cum confeſſor idoneus.
De occultis vitiis lib.1. Eſt via quæ videtur ho.
De confeſſione, lib.1.

Alia quoq; multa ſcripſiſſe dr̃, quæ ad notitiã meam nõ venerunt.

TIlmannus de Hachenberg, ordinis fratrũ minorꝝ, natione teutonicus, ex diocœſi Treuerorꝝ, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & longa exercitatione doctus, linguam habens politam vſu loquẽdi, in declamãdis ad ppl'm ſermonibus magnus & clariſſimus effulſit. Scripſit q̃dã nõ ſpernẽda ſimplicibus opuſcla, qbus ĩgeniũ ſuũ fructuoſe cõmodãs noĩs ſui memoriã poſteris reliqt. E quibus extãt

Sermones de tempore lib.1. Erunt ſigna &c. hic p̃di.
Sermones de ſanctis, lib.1. Sermones p̃ quadrageſimã, li.1.
Et quædam alia.

Claruit in cõuentu ſuo Confluentino, vbi & moriens ſepultus eſt.

IOhãnes de Ligniano, iurecõſultus celeberrimꝰ, & philoſophorꝝ diſciplis ꝓbe ĩſtructus, ĩgenio p̃ſtãs, & clarus eloqo. Ferẽ ĩ iure canonico q̃dã egregia cudiſſe opuſcla, qbus ĩſiſtẽs, & tp̃s vtiliꝫ expẽdit, & noĩs ſui memoriã etiã poſteris reliqt. E qbꝰ (Frãciſco de Zabarellis in prologo ſup Clemẽtinis teſte) extãt comportationes

Super Clemẽtinis, lib.1. Et quædam alia.

Claruit ſub Ruperto Bauaro rege Romanorꝝ, & Bonifacio papa nono. Anno dñi noſtri Ieſu Chriſti. M. CCCC.

HVgo de Sletſtadt, natiõe teutonicus, vir in ſcrip. diuĩs ſtudioſus & eruditus, atq; in philoſophorꝝ diſciplinis egregie doctꝰ ingenio ſubtilis, & quæſtionũ ſcholaſticaliũ diſputator inſignis. Scripſit quædã (vt ferũt) p̃clara volumina, quibus noĩs ſui memoriam poſteris reliquit. E quibus extat opus

Quæſtionũ ſententiarꝝ lib.4 Et quædam alia.

Fuit

Fuit aũt diui patris Bonauẽturæ, ordinis minorꝝ, in ſuis determinationibus ſectator & interpres luculentus, enucleans ea q̃ in ſingulari philoſophia illius obſcura & rariora ſimplicibus videri potuerũt.

PAulus Venetus, ordis fratrũ heremitarꝝ S. Auguſtini, vir in diuinis ſcrip. eruditiſſ. & in philoſophia Ariſtotelica nulli ſuo tpe in Italia ſecũdus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, & declamator egregius, multa in philoſophia maxime opuſcula cõpoſuit, quibus noĩs ſui memoriã poſteris reliquit. E quibus feruntur

Contra Iudæos, lib.1.
Summa de naturalibus, lib.1. Plurimorũ aſtrictus.
Sermones de tempore, lib.1. Sermones de ſanctis, lib.1.
Sermones de quadrageſima lib.1.
Super lib. Poſteriorum, lib.2 Omnis doctrina, &c.
Super Phyſicorum lib.8 Naturali philoſophia
Super Metephyſicam, lib.12 Tecũ ſapientiſſime re.
Super de anima lib.2 Tanta literarum &c.
Summa philoſophiæ, lib.1. Colloquium infa, &c.
Logica duplex lib.2 Conſpiciens, &c.
Sup de generatione & corrupt. lib.2 Humanarꝝ diuinarumq;
Sup lib. Porphyrij, lib.1. Maxima & forti &c.
Super lib. p̃dicamentorꝝ lib.1. Quærenti mihi, &c.
Sup conſequentiis Strodi, lib.1. Ieſum deum & hominẽ.

Et alia cõplura. Claruit ſub Vvẽceſlao Imp. Anno dñi. M. CCCC Et iuuenis decedẽs in ſacriſtia ſui ordinis. Venetiis ſepultus eſt.

IAcobus de Theſſalonia, ordis fratrũ p̃dicatorꝝ, vir in diuĩs ſcrip. eruditus, & ſeculariũ liarꝝ nõ ignarus, ingenio excellẽs, ſermone nitidus atq; cõpoſitus, in declamandis ſermonibus ad ppl'm, nulli ſuo tempore ſecundus, ædidit quædam p̃clara volumina, quibꝰ nominis ſui laudabilem memoriam poſteris reliquit. E quibus extat opus inſigne, de moribus hominum, & officiis nobilium, ac populariũ prænotatum, materiam præferens,

De ludo ſchacorum lib.4 Inter oĩa genera ſigno.
Sermones varij lib.1.

Alia vero quæ ſcripſiſſe dr̃, ad notitiã noſtrã minime venerunt.

THomas de Haſelbach, natiõe teutonicus, in ſcripturis ſctis eruditus, & ſecularis philoſophiæ nõ ignarus, ingenio p̃ſtãs & ſermone ſcholaſticus, ſed nimis diffuſus & prolixus, & ob id repreheſioni quorundã obnoxius. Nã cũ eſſet ordinarius ſacrę theologiæ

ctor in gymnasio Vvienẽsi vno & viginti annis in Esaia propheta legẽs ad finẽ primi capli nõ puenit. Scripsit nõnulla in scripturis diuis opuscula, de qbus ferunt subiecta multa volumina.

In Esaiam prophetam, li.1. Sup Sententias, li.4.
De decem præceptis, li.1.
De quinq; sensibus hominis li.1. Postq̃ dei dono taliter
Sermones de tpe li.1. Sermones de sanctis li.1.
Et alia multa. Claruit tpibus Ruperti regis Romanor̃,& Gregorij papæ duodecimi. Anno dñi. M. CCCCX.

THomasinus pria Ferrariẽsis, ordinis fratrum p̃dicator̃ scti Dñici, vir in scriptu. sctis studiosus & doctus, in delictis ppl'or̃ corripiẽdis declamator egregius. Ferũ quędã ad istructionẽ simplicium sacerdotũ p̃clara cudisse opuscla, qbus nois sui notitiã cũ laude trãsmisit ad posteros. De quor̃ numero potissime ferunt.

Sermones de tpe, lib.1. Sermones de sanctis, lib.1.
Sermones p quadragesimam. li.1.
Cætera vero quæ cõposuit, ad notitiam nr̃am hucusq; nõ venerunt.

THomas de Kempis, natõe theutonicus, ordis canonicor̃ regulariũ scti Augustini mõtis diuq martyris & virginis Agnetis, ppe Zvuollis in diocœsi Traiectẽsi, vir in scripturis diuinis studiosus & eruditus, vita & cõuersatõe deuotus, & beatæ Mariæ semp virginis amator p̃cipuus. Scripsit, p instructiõe simpliciũ fratrũ nõ sperneda opuscula. De quibus ferunt subiecta.

De contemptu mundi li.4 Qui sequit me, non
Sermones ad nouicios li.3. Ecce q̃ bonũ & q̃ iocũ.
Sermones ad frẽs li.1. Qui non renũtiauerit.
Dialogus nouicior̃, li.1. Rogo te p̃ charissime
De vita solitaria li.1. Charissime cũ esses in.
De tribus tabernaculis li.1. Est scriptũ in Prophe.
De vera compunctõe li.1. Flete mecũ oẽs amici.
Hortulus rosar̃ li.1. Cum sctõ sanctus eris.
Vallis lilior̃, li.1. Ego flos campi, & liliũ
Alphabetum monachi, li.1. Vias tuas dñe demon.
Consolatio pauper̃, li.1. Cõsolamini cõsolamĩ.
Epitaphium monachi li.1. Via iustor̃ recta sa.
Qualis debeat esse monachus li.1. Audi religiose mona.
Manuale paruulorum li.1. Sinite paruulos veni.
Doctrinale iuuenum li.1. Fili à iuuentute tua ex.

De con

De contemptu mundi alius li.1. Dñs regit me & nihil.
Epl'arum ad diuersos li.1. Charissime frater libẽ.
Et quædam alia. Claruit tpibus Ruperti Bauari regis Romanor̃,& Gregorij papæ. XII. Anno dñi. M. CCCCX

NIcolaus monachus cœnobij sanctæ crucis in Austria, ordinis Cistertiẽsis, natiõe Germanus, vir in diuis scripturis studiosus & eruditus, ac veter̃ lectõe diues, ingenio excellẽs, & clarus eloquio. Scripsit quædam nõ spernẽdæ vtilitatis opuscula, qbus ingenij sui memoriam ad posteros transmisit. E qbus ferunt subiecta. Opus non abijciendum in laudem beatissimæ dei genitricis & virginis Mariæ, prædicatoribus vtile, quod prænotauit.

Imaginem sanctæ Mariæ li.3. Nomẽ virginis Maria
Sermones varij li.1.
Cætera, & si multa ferant quæ composuit, ad nos minime venerunt.

BArtholomæus de Vrbino, ordinis fratrũ heremitar̃ scti Augustini, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & seculariũ literar̃ nõ ignarus, oper̃ sanctor̃ p̃m diligẽs pscrutator. Scripsit nõ spernẽda volumina, de qbus ferunt subiecta. Ex opusculis sancti Ambrosij & Augustini opus singulari studio scdm alphabeti ordinem in vnũ comportauit, cui titulum imposuit.

Milleloquium Augustini li.1. Milleloquium Ambrosij li.1.
De bello quoq; spiritali li.1. Et alia complura.
Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum, & Gregorij papæ duodecimi. Anno dñi. M. CCCCX.

FRanciscus de Platça, ordinis fratrũ minor̃ scti Frãcisci, vir in diuinis scripturis eruditus, & tam in iure q̃ in philosophia seculari notabil'r doctus, ingenio excellẽs, & declamator sermonũ egregius, ml'ta prçclara dicit lucubrasse opuscla, qbus nois sui memoriam cũ laude trãsmisit ad posteros, de quor̃ numero subiecta feruntur. Opus insigne & præclar̃ quod prçnotauit.

De restitutionibus li.1. Vtrũ restitutio sit de:
De Censuris li.1. Sermones varij. li.1.
Cætera vero quç composuit, ad notitiã nr̃æ lectõis nõ venerunt.

PEtrus de Candia, natõe Crœtẽsis, ordinis fratrũ minor̃, primo, epũs Nouariensis, deinde Mediolanensis archiep̃s, postea sacrosanctæ ecclesiæ Romanæ cardinal',& postremo summus põtifex Alexander quintus noiatus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in philosophia scholastica magnifice doctus, declamator sermonũ

celeberrimus, qui olim in gymnasio Parisiensi publicæ scholæ ꝓfuit, & docẽdo ac scribẽdo magnas & ingentes laudes acquisiuit. De cuius elegantissimis opusculis extant luculenti vtilesq; commentarij.

Sup Sententias, li.4 Sermones varij, li.1.

Et quæ dã alia. Morit vltio Ruperti regis Romanoꝝ anno, sepultus in cõuẽtu minoꝝ Bononiæ. Anno dñi. M.CCCCX. Indictõe. III.

FRanciscus de Bachone, ꝑria Cathalanus, ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, cõuentus Gerũdensis, vir in diuinis scripturis eruditus, & in philosophia secl'ari nobil'r doctus, tm̃ docẽdo & disputãdo in Parisiẽsi vniuersitate valuit, vt doctor sublimis cognoiatus sit. Scripsit inter alia ingenij sui monimẽta opus magnũ & insigne ex scriptis sanctoꝝ ꝑm declamatoribus sermonũ ad ppl'm satis vtile, quod præ notare possumus.

Repertorium ꝓdicantium li.1. Sup Sententias quoq; li.4.

Ferť ꝓterea & quędã alia scripsisse, sed ad manus nostras nõ venerũt.

MIchael Herbrant de Duren, ordinis fratrũ beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, natiõe theutonicus sacræ theologiæ lector, & prior cõuentus Crucẽnacẽsis in diocœsi Mogũtina, vir doctus & declamator adeo insignis vt nõ solũ in vicino, sed etiã ad remota loca, & cathedrales ecclesias euocatus oim admiratõe habitus ꝓdicaret. Hic apud Iohannẽ comitẽ Spanhemensem vltimũ magnæ familiaritatis & authoritatis erat, & multa ab eo suo cõuentui bona obtinuit. Scripsit inter cætera elegantes.

Sermones de tempore, li.1. Sermones de sanctis li.l.

Collationes synodales li.1. Et quædam alia.

Claruit temporibus Ruperti regis Romanorum, & Sigismundi imperatoris. Anno domini. M.CCCCX.

PEtrus de Spira, ordis fratrũ heremitaꝝ scti Augustini, natõe teutonicus, vir in diuis scrip. studiosus & eruditus, & in secl'ari phia magnifice doctus, ingenio ꝑstãs, & clarus eloquio, in declamãdis sermõibꝰ ad ppl'm celeberrimę opiniõis. Scripsit q̃dã ꝑclara opuscl'a qbus nois sui memoriã ad posteros trãsmisit. E quoꝝ nũero ferunť.

Sermones de tempore, li.1. Sermones de sanctis li.1.

Super libros Ethicorum li.8. Alia vero quæ composuit, ad notitiam nostræ lectionis nondum venerunt.

REinardus de Fronthouen, natiõe teutonicus, ordinis (vt ferũt) fratrum ꝓdicatoꝝ, vir in diuinis studiosus & longa exercitatõe peritus scripturis, & secl'aris l'faturæ nõ ignarus. Scripsit prædicatori

catoribus verbi dei nõ abijcienda opuscula, qbus nomẽ suum etiam posteris notificauit. E quibus ego vidi tantum.

Sermones de tempore li.1. Sermones de sanctis li.1.

De alijs nihil vidi. Claruit (vt sui dicunt) in conuentu Confluentino, vbi & mortuus est.

IOhãnes Capreolus, ordinis fratrum ꝓdicatoꝝ, ꝑria Tholosanus vir in scripturis sctis eruditus, & in disciplinis Aristotelicæ philosophiæ egregie doctus, ingenio acutus, & ad disputandũ satis idoneus, dictoꝝ scti Thomæ Aquinatis ꝓpugnator & defensor acerrimus. Scripsit ingenij sui monimẽta clarissima, qbus nomen suum notificauit. E quibus extant multa volumina.

Sup sententias li.4 Et sermones varij li.1.

Ac quædam alia. Claruit sub Sigismundo Imperatore. Anno domini. M. CCCCXV.

HEnricus de Cosueldia, natõe theutonicus, ordinis Carthasieñ. prior domus sanctæ Mariæ, prope montẽ diuæ Gertrudis in Hollãdia, vir in diuinis scripturis eruditissimus, vita & cõuersatione deuotus, & magnæ famæ, ingenio subtil', & clarus eloquio, declamator quoq; sermonum celeberrimus. Scripsit multa ꝓclara volumina, quoꝝ deuotis fratribus & suæ salutis amatoribus vtilis frequẽtatio iudicatur. E quibus subiecta feruntur.

In Exodum mystice li.1. In epl'am Pauli ad Romañ. li.1.

De tribus votis substantialibus li.2. Nolite diligere mũdũ

Contra vitium proprietatis, li.1. De tribꝰ custodijs monasticis. li.1

De institutione nouitiorum, li.1. Circũcisorium mysticũ li.1.

De sacramento altaris, li.1. De annuntiatione dñica. li.1.

Eulogiũ Pauli heremitæ, li.1. Sermones de tempore li.1.

Sermones de sanctis, li.1. Epl'arum ad diuersos li.1

Et alia cõplura. Cuilhelmi Parisiẽsis ep̃i arduũ opus de vniuerso corporeo & incorporeo seu spiritali, mira industria plustrãs, breui compẽdio pulchre cõclusit. Morit in domo Vallis gr̃æ prope Brugas visitatõis actu salubriter occupatus, tpibus Sigismũdi Imperatoris. Anno dñi. M.CCCCX. Indictõe. III. VII. Idus Iulij.

HEnricus de Hachenburg, ordinis fratrum ꝓdicatoꝝ, natiõe teutonicus, vir in diuinis scripturis magnifice exercitatus & probe instructus, in declamãdis ad ppl'm sermonibus excellẽtis ingenij & celeberrimę opinionis. Scripsit pro directõe simpliciũ, sacerdotum non abijcienda volumina. E quibus extant.

Sermo

Sermones de tempore lib.1. Ego veniam & curabo.
Sermones de sanctis, lib.1.
Claruit (vt sui ferũt) in cõuentu Cõfluentino, vbi varia composuit.

IOrdanus ordis fratrũ S. Augustini de heremo, natiõe teutonicus, vir deuotus, & scripturarũ diuinarũ explanator & iterps egregius in declamãdis sermõibus excellẽtiss. ingenij. Scripsit plres elegantes & deuotis fratrib⁹ vtiles tractat⁹, qbus nois sui memoriã posteris reliqt. E qbus tñ pauca ĩ manus nras puenerũt. Ferunt aũt ista

In Apocalypsin Iohãnis, lib.1. Apologia ordinis sui, lib.1.
De passione dñi lib.1. Inspice & fac secũdũ ex.
Sermones de tempore lib.1.
Sermones de sanctis, lib.1. Ecce dabit voci suæ vo.
Quadragesimale, lib.1. Quæstiones variæ, lib.1.
Et alia mlta. Claruit sub Ruperto rege. Anno dñi. M.CCCCX.

PEtrus epus nouæ ciuitatis, natiõe Italus ex oppido Bruniquelli, ordis fratrũ heremitarũ S. Augustini, vir in diuis scrip. eruditiss. & secularium lrarũ nõ ignar⁹, ingenio pstãs & eloquio clarus, æ didit magnæ vtilitatis plra opuscla, qbus magnifice exercitato ĩgenio memoriã sui posteris demãdauit. E qbus ferunt subiecta. Opus quoddã insigne, in quo oẽs noui & veteris testamẽti historias ad alphabeti ordinẽ redegit, & ad singulas materias disposuit

Super sententias, lib.4 In prouerbia Salomonis, lib.1.
In Ecclesiasten etiam, lib.1. In Cantica canticorũ, lib.1.
Et alia mlta. Præterea vero totã ferme bibliã optimis cõmẽtarijs ex ornasse dr. Claruit sub Rupertorege Romanorũ. An. M. CCCCX

LAurẽtius Iustinianus, natiõe Venetus, ordis Cœlestini, & Venetus postea patriarcha, vir ĩ diuis script. studiosus & eruditus, moribus & vita ĩsignis, cũ diuitias & honores huius mũdi habere q̃ maxios potuisset, oia pro Chri amore cõtemnens, ordinẽ pfatũ ingressus est, in q̃ magna religiõe & abstinẽtia coruscãs, ad ædificationẽ simpliciũ deuotiss. opuscula ædidit, qrũ tituli ferunt subiecti

Lignum vitæ, lib.1. De disciplina monastica, lib.1.
De cõnubio verbi & aiæ, lib.1. De agone Christi, lib.1.
De interiori conflictu, lib.1. De complanctu ecclesiæ, lib.1.
De sacramento altaris, lib.1. De vita solitaria, lib.1.
De contemptu mũdi, lib.1. De sermone dñi in cœna, lib.1.
De officio pastorali. lib.1 De obedientia quoq;, lib.1.
De gradibus perfectiõis, lib.1. Sermones. xl. lib.1.

Claruit

Claruit tpibus Ruperti regis Romanorũ. Anno dñi. M. CCCCX. Sepultus est Venetijs in ecclesia cathedrali. Ad cuius tumbam multa miracula diuinitus fiunt. Eius vitam Bernhardus Iustinianus nepos ipsius luculenter descripsit.

AVgustinus de Roma, ordis fratrũ heremitarũ S. Augustini, prior gñalis, vir in diuis scrip. studiosiss. & valde eruditus, atq; in seculari philosophia nobilr doctus, ingenio prestans & clarus eloquio. Scripsit mlta egregia volumina, quibus nomẽ suũ ad notitiã posteritatis transmisit. E quibus extant

Super sententias, lib.4 In eplas Pauli omnes, lib.14
In Apocalypsin Iohannis, lib.1. De libero arbitrio, lib.1.
De peccato originali, lib.1. De Christo & ecclesia, lib.1.
De charitate Chri erga electos, li.1. De pfecta iustitia ecclesiæ, lib.1.
De potestate papæ, lib.1. Sup lib. Ethicorum, lib.8
Alia insup multa scripsisse dr, sed ad notitiã meam nõ venerunt.
Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris, & Iohannis papæ vicesimitertij. Anno dñi. M. CCCCX.

BAldus Perusinus, Bartholi de Saxoferrato quondã auditor atq; discipulus, iurecõsultus oĩm sui tpis celeberrim⁹, & ĩ seclari q̃q; philosophia nobilr doct⁹, ĩgenio acut⁹, sensu ,pfũd⁹, cõsilio cautus & stabilr. Scripsit mlta ĩ vtroq; iure pclara opuscla, qb⁹ noĩ suo æternã apd posteros memoriã cõparauit. De q̃rũ nũero subiecta ferũt

Super Codice, lib.9 Super. ff. veteri, lib. 24
Super. ff. nouo, lib.12 Super. ff. Inforciati, lib.14
Super Institutis, lib,4 De vsu feudorum, lib.1.
Super Autenti, lib.1. Super secundo Decretaliũ, lib.1.
Additiones Speculi, lib.1. Consilia multa, lib.1.
Et alia cõplura. Moritr tpibus Sigismundi Imp. Anno dñi. M. CCCXXIII. Indict. prima. Papiæ in conuentu fratrũ minorũ sancti Francisci, mense Iulio cum honore sepultus.

ANgelus Perusinus, Baldi supradicti frater, & studiorũ eius comes & socius, in iure ciuili doctissimus, ingenio clarus, fama & opinione apud iurecõsultos celeberrimus, multa etiam in sua facultate volumina cõposuit, quibus monimenta ingenij excellentis constituens, memoriã sui nominis ad multorũ notitiam destinauit. E quorũ numero elegantissima feruntur cõmentaria

Super Codice, lib.9 Super. ff. veteri, lib. 24
Super. ff. nouo, lib.12 Super. ff. Inforciati, lib.14

Super Institutis lib. 4
In toto siquidē corpore iuris ciuilis, & alia quædā lucubrasse dicitur. Moriť tpibus Sigismundi Imp. eodem anno quo Baldus frater eius. Anno dñi. M.CCCCXXIII. Indictione prima.

PEtrus de Ancharano, natione Italus, patria Bononiensis, Baldi Perusini quondā auditor, vir in vtroq; iure peritissimus, & Aristotelicæ philosophiæ nō ignarus, qui & si vxoris vinculo fuerit colligatus, & re familiari occupatus, semper tamen in literaꝝ studio versans, multa in vtroq; iure opuscula ædidit, quibus nomen suū cū gloria ad posteros transmisit. E quoꝝ numero feruntur

Sup Decretalibus, lib. 5	Sup. vi. Decretalium, lib. 1.
Sup Clementinis, lib. 1.	De regulis iuris, lib. 1.
Super. ff. veteri, lib. 24	Super. ff. nouo, lib. 12
Consilia plura, lib. 1.	Et quædam alia.

Claruit temporibus Sigismundi Imp. Anno dñi. M. CCCCX. cōpater Francisci de Zabarellis.

VIncentius Gruner, natione teutonicus, vir in diuinis scrip. eruditus, & in seculari philosophia nobiľr doctus, ingenio clarus, sermone scholasticus, Aedidit nō spernendæ lectionis opuscula, quibus nomē suū ad notitiā posteritatis cum gloria transmisit. E quibus extat lectura notabilis, quā in nouella plantatione Liptzensis gymnasij coram scholaribus publice scripsit & legit

Super officio missæ,	lib. 3	Ad honorem benedictę.
Quæstiones disputatæ, lib. 1.		Et quædam alia.

Claruit tempore translationis vniuersitatis Pragensis in Liptzeñ. Misneñ. Marchionatus prouinciā, quā Alexander papa quintus confirmās priuilegijs dotauit. Anno dñi. M.CCCCX.

IOhannes de Aurbach, natione teutonicus, presbyter ecclesiæ Bābergensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio clarus, sermone scholasticus. Aedidit non floccipendendę authoritatis opuscula, quibus memoriam sui noīs posteris reliquit. E quibus ego vidi tantum opus præclarum

De sacramentis ecclesiæ	lib. 1.	Ad laudē dei animarū.

De cæteris nihil vidi.
Claruit in ciuitate Bambergensi, & varia conscripsit opuscula.

DIonysius de Burgo sancti sepulchri, ordinis fratrū heremitarū diui patris Augustini, vir in diuinis scripturis doctus, & in secularibus literis eruditissimus, ingenio subtilis & disertus eloquio.

quio. Scripsit in vtraq; literatura non contemnēda opuscula, quibus ingenij sui posteris perpetua monimenta reliquit. E quibus subiecta feruntur. Commentarij perpulchri & elegantes

Sup Valerio Maximo, lib. 1.	Sup Metamorphoseos, lib. 1.
Sup operibus Vergilij, lib. 1.	Sup tragœdijs Senecæ, lib. 1.
Sup Politicorum, lib. 1.	Super Rhetoricorum, lib. 1.

Et quædam alia. Fabulas insup omnes ad tropologicū sensum iocundum reduxit. Claruit temporibus Sigismundi Imp. Anno domini. M. CCCCXII.

PEtrus de Aliaco, eps Cameracēsis, & sacrosanctæ eccľæ Romanę cardinalis, Parisiēsis gymnasij quondā cācellarius, p̄ceptor Iohānis de Gerson, vir ī diuīs scrip. eruditiss. & in secularibus lr̄is, maxime in philosophia Aristotelica nobiľr doctus, ingenio excellēs & clarus eloquio, declamator q̊q; sermonū egregius. Scripsit mľta præclara volumina, quibus memoriam nominis sui & ingenij posteris reliquit. De quibus reperi subiecta

Super sententias,	lib. 4	Quænam doctrina hęc.
De laude sanctæ scripturæ,	lib. 1.	Super hāc petram ædifi.
In principium Marci	lib. 1.	Quænam doctrina hæc.
De stabilitate ecclesię	lib. 1.	Vtrū Petri ecclesia le.
Speculum considerationis,	lib. 3	Quisquis qui à mundi.
Compendiū contemplationis,	lib. 3	Quoniā mľti sapientes.
De spiritali schala	lib. 1.	Quatuor sunt spirita.
In psalterio breuiter	lib. 1.	Verbū abbreuiatum fa.
In psal. lxx. meditationes	lib. 1.	Terret me dñs deus.
De legibus & sectis, lib. 1.		De Concilio generali, lib. 1.
Expositionis psalmi. LXX	lib. 1.	Postulauit charitas.
In psal. xlij. meditationes,	lib. 1.	Summe sacerdos tu.
In Cantica canticorum,	lib. 1.	Osculeť, &c. Iste liber.
In septē psal. pœnitentiales	lib. 1.	Vera pœnitentia velut.
De oratione dominica	lib. 1.	Sic ergo orabitis: Pater.
Super eadem anagogice	lib. 1.	Pater nr̄ q, &c. O pater.
Super Aue Maria,	lib. 1.	Cogitāti mihi ò sanctiss.
Super magnificat	lib. 1.	Summæ trinitatis.
In canticum Zachariæ,	lib. 1.	Dicturi de cantico Zac.
In canticum Symeonis,	lib. 1.	Accedit vltimo canticū.
De electione papæ	lib. 1.	
De exercitio spiritali	lib. 1.	Anima deuota cupiēs ad

De duodecim honoribus, ſ. Ioſeph, li. 1.
De aĩa & accidentibus eius li. 1.
Cõcordiam theologiæ & aſtrono. li. 2.
De ſacramentis eccleſiæ li. 1.
Sermones varios li. 1.
Si colligimus in vnum
Vetꝝ tradit authori.
De cõcordia theologię
Qm̃ me ſępius rogaſti.
Epl'as plures ad diuerſos. li. 1.

Et quædã alia. Claruit tpe concilij Conſtantienſis, cui etiam p̃ſonali ter interfuit. Anno domini. M. CCCCXVI.

NIcolaus Clemangis archidiaconus Baiocenſis, vir in diuĩs ſcripturis eruditus, & in ſecl'aribus l'ris nobil'r doctus, metro excellens & proſa, in gymnaſio Pariſienſi magiſteriũ ſacræ paginæ cõſecutus, magnã eruditõis ſuę euidentiã dedit. Scripſit vtroq; ſtilo ml'ta p̃clara volumina, qbus luculẽtiſſimi ingenij ſui memoriã reliqt. De qbus ſubiecta ferunt. Ad dñm Petrũ de Aliaco ep̃m Cameracenſem, & cardinalẽ ſupradictũ opus inſigne quod præ notauit.

De fructu heremi li. 1.
De nouis feſtiuitatibus li. 1.
Epl'arum ad diuerſos li. 1.
De corrupto eccleſiæ ſtatu, li. 1.
De materia ſchiſmatis li. 1.
Et alia multa.

Claruit temporibus Sigiſmundi Imperatoris, & concilij Conſtantienſis. Anno domini. M. CCCCXVII.

IOhãnes Dñici, tituli ſcti Sixti cardinal', Raguſinus vulgariter nũcupatus, p̃ria Florẽtinus, ordis fratrũ p̃dicatorꝝ, q à Gregorio papa. xij. p vnione ad cõciliũ Cõſtantien. miſſus fuit, vir in diuĩs ſcripturis eruditus, & ſeculariũ l'rarꝝ nõ ignarus, in declamãdis ſermonibus ad pp̃lm excellẽtis ingenij. Scripſit quędã p̃clara volumina, qbus nomen ſuũ poſteris notificauit. De qbus ſubiecta feruntur.

In Eccl'aſten, li. 1.
In Euange. Matthæi li. 1.
In Epl'am ad Romanos li. 1.
Itinerarium deuotionis li. 1.
De amore charitatis, li. 1.
Sermones de tempore, li. 1.
Sermones per quadrageſimam, li. 1.
In Canticа canticorum, li. 1.
Super Magnificat li. 1.
Lucula noctis prenotatus, li. 1.
Si linguis hoĩm loquar
Sermones de ſanctis li. 1.
Beatus vir q non abijt.

Et quædã alia. Moriſ in cõcilio Conſtãtien. ſub Sigiſmũdo Imperatore. Anno dñi. M. CCCCXVIII. Indictõe, XI.

IOhãnes ep̃s Lombariẽſis, natiõe theutonicus, p̃ria Baſilienſis, vir in diuĩs ſcripturis eruditiſſimus, & in ſecl'ari philoſophia egregie doctus, ingenio præſtans, & clarus eloquio, declamator ſermonũ celeberrimus, æditit non contemnendæ lectionis opuſcl'a, qbus memoriam

moriam ſui nominis ad poſterorꝝ notitiam cum laude tranſmiſit. E quorꝝ numero præcipua feruntur.

Super Sententias li. 4.
Et quædã alia. Multas præterea oꝛones & collationes feciſſe dicit ad cleꝝ, ſed & corã ſummo põtifice, ac cœtu cardinaliũ, q̃s ego nõ vidi.
Sermones diuerſi. li. 1.

IOhannes Zacharias, natiõe theutonicus, p̃ria Erfordenſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & valde eruditus, ſecl'aris quoq; philoſophiæ interpres egregius, ingenio ſubtilis, & diſputator acutiſſimus, in declamãdis ſermonibns tam ad clerũ q̃ ad pp̃lm peridoneus Scripſit quædam præclara opuſcula, quibus nomẽ ſuum notificauit. E quibus feruntur.

Super Sententias li. 4.
In Exodum, li. 1.
In Epl'as Pauli li. 14
In Geneſim li. 1.
In Leuiticum. li. 1.
Sermones varij li. 1.

Et alia quædam. Claruit ſub Sigiſmundo Imperatore, & in concilio Conſtantienſi diſputando contra hæreticos magnifice laudatus eſt. Anno domini. M. CCCCXX.

ANtoni⁹ de Butrio, natõe Ital⁹, p̃ria Bononiẽſis, iurecõſult⁹ oĩm ſuo tpe facile celeberrimus & in alijs ſcri. tã diuĩs, q̃ hũanis egregie doct⁹, ingenio & eloqo clar⁹, ac nõ min⁹ honeſta cõuerſatione q̃ doctrina venerabil', æditit in iure plura opuſcl'a qbus nomĩs ſui memoriã poſteris reliquit. E quorꝝ numero ſubiecta feruntur.

Sup Decretalibus li. 5.
Repertorium iuris canonici li. 1.
Conſilia elegantiſſima, li. 1.
Sup Clementinis li. 1.
Repertorium iuris ciuil' li. 1
Et quædam alia.

Claruit temporibus Sigiſmundi Imperatoris, & Concilij generalis Conſtantienſis. Anno domini. M. CCCCXVII.

GAbriel de Spoleto, ordis fratrũ heremitarꝝ ſcti Auguſtini, vir in diuĩs ſcripturis eruditus, & ſecl'ariũ l'rarꝝ nõ ignarus, ingenio excellẽs, & declamator ſermonũ egregius. Scripſit nõnulla cõmẽdanda opuſcl'a, qbus notitiã viuacis ingenij ſui etiã poſteris oñdit. Sed ego nullũ eorꝝ hucuſq; videre ꝓmerui. Ferunt tñ eius præcipui.

Aduerſum hęreticos li. 1.
Aduerſum fratricellos li. 1.

Et quædã alia. Claruit tpibus concilij Conſtãtienſis, & Sigiſmundi Imperatoris. Anno domini. M. CCCCXVII.

FRãciſcus de Zabarellis, natiõe Patauinus, eccl'iæ Romanę p̃ſbr̃ cardinalis, vir in iure canonico eruditiſſimus, & tã in diuinis ſcripturis q̃ in ſecularibus l'ris nobil'r doctus, ingenio ſubtil', & clarus

eloquio. Scripſit in iure nō ſpernenda opuſcᵗa, qbus noīs ſui memoriam ad poſteros tranſmiſit. De quoꝝ numero iſta feruntur.

In Decretalibus li.1.
In Clementinis li.1. Nouum nihil eſſe vna.
De horis canonicis li.1. Repetiturus decretalē.

Repetitōes variæ. Et alia plura. Claruit in concilio Conſtantieñ. ſub Sigiſmūdo Impatore. Anno dñi. M.CCCCXVIII. Vbi & mortᵗ ſepultus apud minores. In cuius laudem Pogius oꝛonem habuit.

PEtrus Maurocenus, patricius Venetus, ſacroſancte eccl'ię Romanæ ep̄s cardinal', vir in diuinis ſcripturis, & in iure canonico doctiſſimus, & ſecl'ariū lr̄aꝝ non ignarus, ingenio p̄ſtans, ſermone compoſitus, vita & cōuerſatōe inſignis. Ferᵗ multa præclara cudiſſe opuſcᵗa, in qbus viuacitas ingenij eius relucere dinoſcit. Sed ego vſq; in p̄ſens nihil eoꝝ videre cōmerui. Ferᵗ eius inſigne volumen.

Super. VI. decretalium li.1. Et varię determinationes.

Claruit in concilio Conſtantienſi perſonal'r, ſub Sigiſmundo Imperatore. Anno domini. M.CCCCXVIII.

NIcolaus Dinckelſpule, natōe teutonicus, Vienēſis gymnaſii in Auſtria decⁿ & rector, in ſcripturis ſcīs doctiſſimus, & in ſecl'ari philia multū eruditus, ingenio clarus, ſermone ſcholaſticus, vita & cōuerſatōe inſignis. Scripſit ml'ta & p̄clara volumīa, qbus nomē ſuū ad poſteros cū gl'ia trāſmiſit. E quoꝝ numero ſubiecta feruntᵗ.

Sup ſententias li.4 Quęſtiones ſententiaꝝ li.1.
De ſeptem donis ſpiritus ſancti li.1.
De decem præceptis li.1. Scribitur Matthæi.22
Super oratione dominica li.1. Si quid petieritis patrē
De octo beatitudinibus li.1. In Euāgelio quo legit.
De tribus partibus pœnīæ li.1. De octo vitijs capitalibus li.1.
De ſeptem peccatis mortalibus, li.1. Notandū q̄ vt dici
De præcepto charitatis li.1. Duo ſunt p̄cepta char.
De peccatis linguæ li.1. Cōſequēter dicēdū eſt
Sermones de tempore li.1. Sermones de ſanctis li.1.
Sermones morales, li.1. Et alia plura.

Claruit p̄ſonal'r in cōcilio Cōſtantieñ. miſſus ab vniuerſitate Vienēſi, ſub Sigiſmūdo Impatore. Anno dñi. M.CCCCXX.

PEtrus de Roſenhem monachus Mellicēſis cœnobij in Auſtria, ordinis ſcti Bñdicti, natiōe teutonicus, vir in diuis ſcript. ſtudioſus & eruditus, & in ſecl'aribus lr̄is magnifice doctus, phūs & poeta præcel

præcellens, ingenio promptus & clarus, æ didit tam carmine q̄ proſa nō abijciēda opuſcᵗa, qbus ingeniū ſuū probe exercitauit. E qbus extat opus metricū quod ſcripſit Nicolao Dinckelſpule p̄ſuadēte & rogante, ad dñm Brandam cardinalē ſcti Clementis legatū Apl'icum in Auſtria ſuper totius bibliæ capita, quod præ notauit.

Roſeum memoriale diuinoꝝ li.1 Aſtripotēs cęlum terrā
Hiſtoria tempoꝝ notabil' li.1. Sermones varij, li.1.

Claruit tpibus concilij Conſtantienſis. Anno dñi. M. CCCCXX. & multa ac varia compoſuit.

RAphael Fulgoſus, natione Placentinus, vir in vtroq; iure doctiſſimus, & ſecl'aris philoſophiæ p̄ceptis probe inſtructus, ingenio excellēs, cōſilio cautus & ſtabil', in iure ciuili quædā p̄clara volumina æ didit, quibus vim & viuacitatem ingenij ſui etiam poſteris oſtendit. E quibus ſubiecta feruntur.

Super Codice, li.9. Super. ff. veteri li.24
Super. ff. nouo li.12 Conſilia multa li.1.

Et quædam alia. Claruit tpibus concilij Conſtantienſis, & Sigiſmundi Imperatoris. Anno domini. M.CCCCXVI.

IOhānes de Palomar Barchinonēſis eccl'iæ archidiaconus, doctor decretoꝝ inſignis, & tā in diuis ſcrip. q̄ in ſecl'arib⁹ lr̄is nobil'r doctⁿ ingenio ſubtil', ſermōe ſcholaſticus, vita & cōuerſatōe p̄clarus, æ didit nō ſpernēdæ lectōis opuſcᵗa, qbus nomē ſuū ad notitiā poſteritatis tranſmiſit. E qbus extat tractatus inſignis ad Iohannē abbatē monaſterij Scotoꝝ ordinis diui Benedicti Vienenſis.

De abſtinentia carnium li.1. Surgent in iudicio filij
Sermones & quæſtiones. Cętera q̄ compoſuit ad notitiā nr̄æ lectōis minime venerᵗ. Claruit in gymnaſio Vienēſi in Auſtria, & ml'ta cōpoſuit tpibus Sigiſmūdi Impatoris. Anno dñi. M.CCCCXX.

RAphael Cumanus, iuris ciuilis inſignis profeſſor & celeberrimus interprcs, ingenio excellēs, & præſtans cōſilio, cuius apud iureconſultos non minima authoritas eſt. Scripſit in ea facultate quædam præclara opuſcula, quibus memoriam ſui nominis ad poſteros tranſmiſit. E quibus iſta feruntur.

Super Codice, li.9. Super. ff. veteri li.24.
Conſiliorum quoq; li.1. Et cōplura alia. Claruit ſub Sigiſmundo Imperatore. Anno dñi. M. CCCCXVI.

IOhānes de Teneramūda, ordinis Carthuſieñ. prior domus Sillimaci in Sabaudia, vir in diuis ſcripturis ſtudioſus & valde eruditⁿ

vita

vita & cõuersatiõe deuotus,ingenio clarus,sermõe cõpositus,ædidit ad ædificationẽ religiosorũ fratrũ valde vtilia opuscla,qbus nõ solũ tũc psentes,sed etiã post se futuros ad amorẽ dei erudiuit. Et sunt ista

De notitia dei,lib.1.
De reparatione lapsi, lib.1.
De gaudio hominis, lib.1.
De fide Christiana,lib.1.
De conceptione sanctæ Mariæ, lib.1.
De natura & lapsu hoïs, lib.1.
De amore dei, lib.1.
De sacramento altaris, lib.1.
De honore dei,lib.1.

Alia quoq; multa elegãter cõposuit,q̃ ad notitiã meã nõ venerũt.

GAsparin⁹ grãmatic⁹ celeberrimus,pria Pergomeñ.ex Barziza Rusculo natus,vir ĩ secularib⁹ lr̃is eruditiss. philosophus & rhetor pstãtiss.ingenio subtilis,eloquio disertus,q latini sermonis elegãtiã semimortuã ab inferis resuscitauit. Scripsit mlta in ea facultate pclara opuscla, qbus noïs sui memoriã posteris reliquit. E qbus

De orthographia, lib.1.
Epistolarum ad diuersos lib.1.
Orationes variæ,lib.1.
In eundem de officijs, lib.1.
In eundem de senectute lib.1.
(extãt
Gaudeo plurimũ ac læ.
In epl̃as Ciceronis,lib.1.
In eundem de oratore, lib.1.

Et quædã alia. Claruit tẽporibus Cõcilij Constantiensis,& Sigismũdi Imp. Anno dñi. M.CCCCXX.

ANtonius Ianuẽsis,ordis fratrũ heremitarũ S. Augustĩ.vir ĩ diuĩs scrip.eruditus,& iuris canonici ꝓfessor,& celeberrim⁹ interpres,ĩgenio pstãs & clarus eloqo. Scripsit q̃dã nõ spernẽdæ lectiõis opuscla,qb⁹ nomẽ suũ cũ laude trãsmisit ad posteros. Sed ego nullũ eorũ videre merui,pter illud quod p̃notat,compendium

Figurarum moralium lib.1. Religiosis viris in Chr̃o

Cætera ad me nõ venerũt. Claruit psonal̃r in gñali cõcilio Constantiensi, sub Sigismũdo Imp. Anno dñi. M.CCCCXVIII.

IOhãnes de Imola,patria Bononiẽsis,vtriusq; iuris celeberrimus doctor,ĩgenio excellẽs & clarus eloqo,cuius eruditio & eloquentia suo tpe totã Italiã magnifice illustrarũt. Ferũt ĩ vtroq; iure mlta pclara volumĩa cdidisse,q̃ũ authoritas apud huiusce facultatis ꝓfessores maximis laudibus attollit. De qbus subiecta ĩ primis feruntur,

Super tribus lib. Decretalium lib.3
Super. vi. Decretaliũ, lib.1. Super Clementinis, lib.1.
Super. ff. Inforciati lib.14 Anteq̃ veniamus ad.
Super. ff. nouo, Et quædam alia.

Mori

Moritur Bononiæ tpibus Sigismundi Imp.& Eugenij papæ quarti. Anno dñi. M.CCCCXXXVI. Indictione.xiiij.

ANtonius de Parma, ordis Camalduleñ. prior gñalis, virĩ diuĩs scrip. studiosus & eruditus,& secl̃aris lr̃aturę nõ ignarus, ingenio excellẽs,eloqo cõpositus,ĩ declamãdis sermõib⁹ ad ppl̃m satis idoneus, scripsit ad directionẽ ꝓdicatorũ verbi dei nõnulla pclara opuscla,qbus nomẽ suũ notificauit. E qbus ꝓcipua feruntur

Sermones de tempore, lib.1. Cum appropinquasset.
Sermones de sanctis,lib.1. Sermones p quadragesimã, li.1.

Et quædã alia. Claruit psonal̃r in cõcilio Cõstantieñ. sub Sigismundo Imp. Anno dñi. M.CCCCXX.

LEonardus Aretinus philosophus, orator & historicus insignis, ac vir vndecunq; doctissimus,græci & latini sermonis peritus, primũ Innocentij septimi, Gregorij duodecimi, Alexandri quinti,& Iohannis vicesimitertij pontificũ Romanorũ vsq; ad concilium Cõstantieñ. secretarius,ac deinde à senatu Florẽtino accitus cancellarius gñalis cõstituit̃,in quo officio vsq; ad finẽ vitæ cũ magna fidelitate & authoritate pmansit. Scripsit inter cætera

Dialogorũ insigne opus, lib.1. Historiam sui temporis,lib.1.
De bñ gestis Florentinorũ, lib.12 De laudibus Florentiæ,lib.1.
Historiam Gothorũ, lib.4 Historiã belli Punici primi, li.1
Vitam Aristotelis, lib.1. De vita Ciceronis, lib.1.
Epl̃arum volumen lib.1.

Alia insup nõnulla elegãtissime cõposuit,q̃ ad notitiã meã nõ venerunt. Præterea ex græcis multa transtulit in latinũ, videlicet tractatũ beati sacerdotis Basilij de instituendis discipulis, vitã q̃q; Tyberij & Gracci græcorũ, Pauli Emilij, Catonis posterioris ac Sertorij Romanorũ, ex Plutarcho trãstulit. Libellũ q̃q; Xenophõtis de tyrãno, Platonis Gorgiã & Phædonẽ,& quasdã epl̃as, Aristotelis Oeconomicã & Ethicorũ & Politicorũ libros simil̃r traduxit. Et alia q̃ ad me nõ venerũt. Claruit in cõcilio Cõstantieñ. psonal̃r sub Sigismũdo Imp. Anno dñi. M.CCCCXX. Morit̃ aũt sub Frederico Imp. tertio,& Eugenio papa quarto. Anno dñi. M.CCCCXLIII. Indict. sexta, vij. Idus Martij,ætatis suæ anno ferme. LXXIIII.

POgius Florẽtinus philosophus & rhetor facundus, græco & latino sermone ad perfectum instructus,lr̃arũ apostolicarũ multis annis scriptor disertissimus. Ferũt nõnulla ingenij excellentis cõposuisse opuscula,quibus nomẽ suum ad notitiam posteritatis trãs-

 misit

misit. Huius Pogij acerrimus æmulus Laurẽtius Valla extitit, & vária in eum scripsit. Ipse autẽ ædidit.

De situ Indiæ regionis. li.1. In Laurẽtiũ Vallam. li.2
Epl'arum ad diuersos li.1. Oratiões varias. li.1
Et alia cõplura. Dionysiũ Siculũ & alios multos græcoꝝ authores latinos fecit. Præterea in cõcilio Cõstãtien. funebres oratões plurimas habuit. Spurcitiaꝝ opus q̃d Facetias p̃notauit, ab hoc illustriũ virorũ cathalogo merito cẽsuimus repellẽdũ, qm̃ eius lectio deuotos offendit, incautis nocet, carnales inficit. Claruit in cõcilio Cõstãtiensi p̃sonal'r sub Sigismũdo impatore. Anno dñi. M.CCCCXX.

LAurẽtius Valla, Patricius Romanus, grãmaticoꝝ huius ætatis lõge princeps, philosophus, rhetor & theologus p̃stãtissimus, ingenio subtilis, acer & vehemẽs, latinã eloq̃ntiã græce p̃ferẽs, multa ad eius ornatũ cõposuit greci & latini sermonis peritissimus, ædidit nõ spernẽdæ lectiõis opuscula, qbus nomẽ suũ ad notitiã posteritatis cũ laude trãsmisit. E qbus subiecta ferunt.

Elegãtiaꝝ. li.6 Cũ mecũ sæpe maioꝝ.
De reciprocatiõe sui & suus. li.1 Singularis tu Iohãnes.
Epistolaꝝ multaꝝ. li.1. In Quintilianũ quoq;. li.12
Dialectica. li.1.
Panegiricus de vero bono. li.3 Instituẽti mihi Paule.
De libero arbitrio. li.1 Maxime vellẽ Garsia.
Apologus in Pogium. li.1 Audio Pogiũ alterã.
In Antoniũ Raudẽsem. li.1. Et alia multa.

In latinũ vertit, Homeꝝ, Herodotũ, Thucydidẽ, & plures alios. Claruit in cõcilio Constãtiẽsi p̃sonal'r, sub Sigismũdo impatore. Anno dñi. M.CCCCXX. De q̃ sic q̃dã ait: Quid ille cẽsor latinæ linguæ mordacissim⁹ Laurẽtius Valla, dira & exacta sua reph̃ensione sibi peperit? Quid inq̃ laudis aliud cõsecutus ẽ post fata q̃ cp de eo iuxta merita pulchꝝ illud epigrãma cõfictũ legit & p̃dicat vbiq;? Nũc postq̃ manes defunct⁹ Valla petiuit. Nõ audet Pluto verba latina loq. Iupiter hũc cęli dignatus honore fuisset. Cẽsorẽ linguę, sed timet eẽ suę. Quid aũt de Cõstãtini donatiõe qua dotauit eccl'iam Romanã senserit liber ei⁹ pulchre indicat, quẽ vtinã vir tãtus nunq̃ ædidisset.

IOhannes Tortellius, natiõe Aretinus, Laurẽtij Vallæ amicissim⁹ ad quem elegãtiarum linguæ latinæ sex libros perscripsit. Romani põtificis subdiaconus & cubicularius, ac Nicolai postmodum pontificis cõtubernalis, & studioꝝ eius intimus comes, græcis, latinisq̃

nisq̃ literis ad pfectum instructus, philosophus, rhetor, ac theolog⁹ celeberrimus. Scripsit inter cætera ingenij sui opuscula, volumẽ grãde & p̃clarum quod præ notauit.

Cõmẽtarioꝝ grammaticæ. li.2 Græcoꝝ literas qbus.
In Dialectica quoq;. li.1 Epl'as diuersas ædidit. li.1
Et alia plura. Athanasii Alexãdrini vitã ad Eugeniũ põtificẽ in latinũ trãstulit, & Appianũ historicũ ad verbũ interpretatus ẽ. Et alia. Claruit sub Sigismũdo impatore. Anno dñi. M.CCCCXX.

HErmannus Petra de Stutdorp, ordinis Carthusiẽsium, natiõe theutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, vita & cõuersatiõe deuotus, vicarius & rector domus sanctimonialiũ, ordinis sui, diuæ Annæ iuxta Brugas in Flandria, vbi per nouẽ & viginti annos ml'ta religione & doctrina claruit. Scripsit ingenij sui quædam deuota opusc'la, de qbus subiecta ferũtur. Opus insigne p circulum anni in sex voluminibus diuisum, continens

Sermones de tẽpore. li.3. Sermones de sanctis. li.3
Sup oꝛone dñica sermones. 50. li.1. De regimine monialiũ. li.1
Et alia complura. Moritur sub Sigismũdo impatore, & Martino pa pa quinto. Anno domini. M. CCCCXXVIII. Nono Cal'. Maij. Indictione sexta.

OMnibonus Leonicenus, vir in literis humanitatis eruditissim⁹ græco & latino ad perfectum instructus eloquio, philosophus & rhetor omniũ suo tpe celeberrimus. Emanuelis Chrysoloræ Constãtinopolitani (qui greças literas reduxit in Italiã) apd Venetias quõdam auditor. Scripsit ml'ta p̃clara volumina, qbus memoriam sui posteris reliquit. E quibus subiecta ferũtur.

In oratorẽ Ciceronis. li.3 Quantũ Ciceronis ora.
In Lucanũ poetam. li.1 In exponẽdo hoc au.
In Quintilianum. li.1.
In laudibus eloquẽtiæ. li.1 Quãtum admiratiõis.

Oratiões ml'tæ. Et alia cõplura ędidit, q̃ ad manus nostras nõdũ venerũt. Claruit sub Sigismũdo impatore. Anno dñi. M.CCCCXX.

HEnricus de Hassia iunior, ordinis Carthusienſiũ, prior domus monachoꝝ Mariæ, vir in diuinis scripturis eruditus, & secl'aris philosophiæ nõ ignarus, ingenio subtil' & clarus eloqo, ędidit ml'ta elegãtissima volumina, qbus nominis sui memoriã posteris reliquit, & ml'ta eoꝝ in gymnasiis vniuersalibus publice ante religionis ingressum legit. E quibus ista ferũtur.

Super Sententias	li.4	In Genesim	li.1.
In Exodum,	li.1.	In Parabolas Salomonis	li.1.
In Apocalypsin Iohannis,	li.1.	Dialogus inter ep̄m & p̄br̄m,	li.1.
Sermones vtiles,	li.1.	Et quędam alia.	

Morit̄ sub Sigismundo Imperatore, & Martino papa. V. Anno dn̄i. M.CCCCXXVIII. Indictione. VI.

IOhãnes de Gerson, natione Gallus, cancellarius Parisiensis, Petri de Aliaco cardinal' Cameracensis olim discipulus, vir in diuīs scripturis eruditissimus, & secl'aris philosophiæ non ignarus, ingenio subtil', sermone scholasticus, snīa certus & stabil', cōsilio cautus, & dubioꝝ clarissimus interpres, vita & conuersatōe insignis, theologoꝝ sui tp̄is longe princeps. Scripsit metro & prosa multa præstantissima opuscula, q̄bus nomen suum immortalitatē apud posteros semp̄ obtinebit, quorum lectio deuotis & religiosis viris non minus vtilis, quàm iocunda est. E quibus extat.

De laude scriptorum,	li.1.	Scrutari scripturas.
De concordantia Euangelistaꝝ	li.1.	Euangelium latum eē.
De potestate eccl'iastica	li.1.	Potestas eccl'iastica de.
De auferibilitate sponsi	li.1.	Veniet aūt dies qn̄.
De modo se habēdi in schismate	li.1.	Ad tollēdā quorundā.
De vnitate eccl'iastica,	li.1.	Vnitas eccl'iasticæ.
De statibus eccl'iasticis	li.1.	Pax quam omnes.
De modo viuendi fidelium	li.1.	Regula prima quæ.
De defectibus eccl'iasticis,	li.1.	Forte dicit̄ mihi. Ec.
De schismate	li.2.	In inquisitiōe veritatis
De concilio generali	li.1.	Daturus occasionem.
Trialogus de schismate	li.1.	Sępenumero sublimē.
De nuptijs eccl'iæ,	li.2	Nuptiæ factæ sunt in.
Quæ sint necessario credenda	li.1.	Declaratio cōpēdiosa.
De diuersis hæresibus	li.1.	Protestatio seu reuo.
De appellatōe à papa,	li.1.	Quęritur vtrum hæc.
Contra Petrum de Luna. xxx. ar.	li.1.	Et primo constat &c.
Contra eundem octo articuli	li.1.	Et primo notandum
De assumptōe humanitatis Christi,	li.1.	Reuerēdiss. in Christo
Lectiones duæ in Marcum	li.1.	Sicut scriptum est in.
De literali sensu scripturæ	li.1.	Qui autē blasphema.
Contra hæresim Bohœmoꝝ	li.1.	Oblaturus iuxta se.
De probatione spirituum	li.1.	Probate spūs si ex deo

De exami

De examinatione doctrinarum,	li.1.	Attendite à falsis pro.
Trialogus contra Astrologiam,	li.1.	Sapīam quæ à dn̄o deo
De veris & falsis visionibus	li.1.	Nup̄ vnā ex lectiōibus
De obseruatōe dieꝝ superstitiosa	li.1.	Culpat Apl'us eos qui.
Contra Iacobum Angeli	li.1.	Om̄e opus dei sctm̄ est
De erroribus Magicæ,	li.1.	Collaudanti mihi nup̄.
Contra Matthæum Grabon	li.1.	Reuerēdissimo ī Chr̄o
Contra flagellatores	li.1.	Lex Chr̄i dr̄ lex amo.
Regl'æ morales	li.1.	Agamus nunc interim
De præceptis decalogi,	li.1.	Chr̄ianitati suus qualis
De differentia peccatorum	li.1.	Qui bene considerat
De confessionibus audiendis,	li.1.	Et si virtus quam &c.
De confessione molliciei	li.1.	Quidā magister ī the.
Remedia recidiuantium	li.1.	Habet hoc ꝓpriū ars.
De absolutione sacramentali,	li.1.	Gr̄a tibi & pax frater,
Dialogus de potestate ligandi	li.1.	Cum Christus dederit
De indulgentijs	li.1.	Quæcunq; alligaueris.
De quatuor quæstionibus	li.1.	Quęritur an male loq.
De diuersis quæstionibus	li.1.	Dubitabat nup̄ aliquis.
De contractibus	li.3.	Qui volunt diuites fie.
De Symonia	li.1.	Sup̄ materia symonia.
De solicitudine eccl'iasticoꝝ,	li.1.	Nolite soliciti esse q̄d.
De condendo testamento	li.1.	Beatus ille seruus quē.
Testamentum peregrini metro,	li.1.	Gratia cui nomen &c.
De pollutione nocturna	li.1.	Dubitatū est apud me.
De pollutione diurna	li.1.	Scripsi pridem aliqua.
De castitate eccl'iasticorum	li.1.	Sūt eunuchi qui se cast.
De abstinentia carnium	li.1.	Grandis & mira est
De temperantia prælatorum	li.1.	Iam ī vna priori lectio.
De vita clericorum	li.1.	Pœnitemini & credi.
De humilitate	li.1.	A deo exiuit, & ad de.
De nobilitate	li.1.	Homo quidam nobilis
De consideratione principis,	li.1.	Rex regū Iesu benigne
Dialogus duorum militum	li.1.	Milites in heremo.
De consolatione theologię	li.4	Quęcunq; scripta sunt
Dialogus Apologeticus	li.1.	Rem inqris o monice.
Iosephina metrice,	li.1.	Fontem sueuerunt
Centilogium de conceptibus	li.1.	Conceptū de virgine.

 De vi-

De vita ſpiritali li.1
Cẽtilogium de impulſibus. li.1
De myſtica theologia. li.8
De eadẽ, practica. li.1
Elucidatio eiuſdẽ. li.1
De perfectiõe religionis. li.1
De meditatiõe cordis. li.1
De ſimplicitate cordis. li.1
De directione cordis. li.1
De illuminatione cordis li.1
De oculo quoq;. li.1
Cõtra puſillanimitatẽ. li.1
De diuerſis tẽtatiõibus diaboli. li.1
De diſcretiõe exercitij. li.1
De paſſionibus animæ. li.1
De perfectione cordis. li.2
De mõte cõtemplationis. li.1
De mẽdicitate ſpiritali. li.1
De valore orationis. li.1
De cãticis cãticoꝝ. li.3
Super Magnificat. li.12
Carmen de eodem. li.1
De hymno angelico. li.1
Super Cãtica canticoꝝ li.1
De nuptijs ſapientię. li.4
De duplici logica li.2
Ad rectores pueroꝝ li.1
Sermones in cõcilio Cõſtãtieñ. li.1
Sermones ad clerum li.1.
Dialogus de quolibet li.1.

Ego vos baptizaui aqua
Depoſuit potẽtes de.
Pœnitemini & credi.
Tractãtes in lectiõibus.
Vobis datũ eſt noſſe.
Gratia vobis & pax.
Meditatio cordis mei.
In ſimplicitate cordis
Cõfitebor tibi in dire.
Siſe eſt regnũ cœloꝝ.
Gauiſi ſunt diſcipuli.
Qui puſillanimis eſt.
Ad nos ſub dei manu.
Deus vult vt ſit rati.
Paſſionem feruorem.
Diliges dñm deũ tuum.
Mirari nõnulli fortaſ.
O mea paup mea infir.
Oportet ſemper orare.
Cecinimus vobis nec.
Canticũ Mariæ tractã.
Magnificat aia mea.
Gloria in excelſis deo.
Amo te ſacer ordo car.
Quæſiui ſponſam mi.
Et erat Iohãnes veſti.
Sinite paruulos veni.
Ambulate dũ lucẽ ha.
Sermones ad ppl'm. li.1.
Epl'æ plures ad diuerſos. li.1

Alia inſuper ml'ta æ didit minora qdem, ſed valde vtilia opuſcl'a, q̃ꝝ ad nos certa notitia nõ puenit. Claruit perſonal'r in cõcilio Cõſtañ. in quo pro extirpatiõe hereſum gl'ioſe laborãs, tãdem illo diſſoluto, domo, patria, cognatis, amicis, dignitatib⁹, rebuſq; propriis, pro veritate tuẽda priuatus eſt, & ml'tis inſidijs expetitus, vñ neceſſitate cõpulſus ad ciuitatem Lugduneñ. cõfugiẽs, ibidem poſt paucos annos moritur ſub Sigiſmundo impatore, & Martino papa quinto. Anno domini. M. CCCCXXIX. Indictiõe ſeptima, ætatis ſuæ anno. 66.

Quarto

Quarto Iduũ Iulias. Ibidẽ apud Cœleſtinos cũ honore ſepultus.

VIncẽtius Ferrari⁹ de Valẽtia, ordis fratrũ p̃dicatoꝝ, ad quẽ Iohãnis de Gerſon nõnullæ extãt epl'æ, vir ĩ diuis ſcrip. eruditiſſimus, & ſecl'aris l'raturæ nõ ignar⁹, ingenio ſubtil' & clarus eloquio, morib⁹ & cõuerſatiõe deuot⁹, & declamator ſermonũ ſuo tpe oĩm celeberrim⁹, miracl'is viu⁹ & mortu⁹ coruſcãs. Scripſit elegãtes.

Sermones de tempore. li.1 Benedictus qui venit in.
Sermones de ſanctis. li.1 Diues eſt in oĩes qui in.
Sermones p quadrageſimã. li.1. Epl'as quaſdã. Claruit pſonal'r in cõcilio Cõſtañ. Anno dñi. M. CCCCXVIII. Mortu⁹ vero ꝓpter crebra miracl'a p Calixtũ papã tertiũ canonizatus ẽ. Anno dñi. M. CCCCLV. Indictiõe. III. Cuius feſtũ in Aprili.

BOnifacius Ferrarius de Valẽtia, natõe Cathalan⁹, ordis Carthuſieñ. prior. 25. btĩ Vincẽtij p̃dicatoris ſupradicti frater, vir in diuinis ſcrip. erudit⁹, & iuris canonici doctor egregi⁹, vita & cõuerſatiõe à ſctõ ffe nõ degenerãs, Carthuſiã maiorẽ verbo & exẽplo ſtrenue gubernauit. Scripſit inter cætera notabilẽ tractatũ, cur in ordine Carthuſieñ. pauci canonizati ſint, & miracl'a publice nõ faciãt. Ad Bonifaciũ eiuſdẽ ordinis. li.1. De approbatiõe ordinis. li.1 Epl'as quaſdã. Et alia ml'ta. Claruit temporibus Sigiſmũdi imperatoris, & Martini papæ quinti. Anno dñi. M. CCCCXX.

LVpus de Oliueto, natiõe Hiſpanus, ordinis monachoꝝ heremitarum ſancti Hieronymi, prior generalis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ordinisq; ſui inſtaurator egregi⁹, ſcripſit nõnulla præclara opuſcl'a, quibus nomẽ ſuum ad notitiã poſteritatis tranſmit. E q̃bus ferũtur ex dictis ſancti Hieronymi.

Regl'a ordinis ſui. li.1 Fratres chariſſimi nõ.
Sermones de tempore. li.1. Sermones de ſanctis. li.1.
Et quædam alia. Hanc regulam nouiter compilatam in. 32. capitulis Martinus quintus confirmauit. Claruit tempore concilij Cõſtãtieñ. Anno domini. M. CCCCXX.

DOminicus de ſancto Geminiano, iurecõſultus præſtãtiſſimus, & tam in diuinis ſcripturis q̃ in cæteris literis ſecularium diſcipli narum nobil'r doctus, ingenio ſubtilis & clarus eloquio, ſcripſit in iure canonico quæ dã præclara volumina, q̃bus nomen ſuum ad notitiã poſteritatis cum gl'ia tranſmiſit. E quibus extat opus inſigne & celeberrimũ in duobus voluminibus partitum.

Super 6. Decretaliũ. li.2 Quia gloſa prima ſine.

Et va-

Et variæ declarationes.
Cætera vero quæ cõpoſuiſſe dr, ad notitiam meã non venerunt.

PAulus de S. Maria, gñe Iudæus, fide Chr̃ianus primo eps Carthaginẽſis, ac poſtea Burgẽſis ī Hiſpania antiſtes, archicancellarius regis Caſtellæ & legiõis, vir in diuīs ſcrip. ſtudioſiſſ. & valde eruditus & magiſter ſacræ theologiæ, in virili ætate ſua cõuerſus ad fidẽ catholicã, vita & doctrina in tm̃ profecit, vt inter oẽs Hiſpaniæ doctores ſiſem ſuo tpe habuerit neminẽ. Scripſit ad filiũ ſuũ Alphõſum decanũ Cõpoſtellanũ legũ doctorẽ in poſtillas Nicolai de Lyra.

Additiones notabiles	lib.1.	Quid tibi vis vt viuens.
Scrutinium ſcripturaꝝ,	lib.2	Scrutamini ſcripturas.

Et quædã alia. Claruit & cõpleuit hoc ſcrutiniũ ſuũ ſub Sigiſmundo Imperatore & Eugenio papa q̃rto. Anno dñi. M.CCCCXXXIIII Indictione duodecima, ætatis ſuæ. lxxxi. anno.

PEtrus Paulus Vergerius, patria Iuſtinopolitanus, vir in diuinis ſcript. ſtudioſus, & in ſecularibus lr̃is eruditiſſi. philoſophus & rhetor celeberrimus, græco & latino ſermone ad pfectũ inſtructus, Chryſoloræ Byzantini philoſophi apud Venetias græcas lr̃as docẽtis quondã auditor. Scripſit ingenij excellẽtis quædã præclara opuſcula, quibus memoriã ſui poſteris reliquit. E quibus extat inſigne opus, cõtinens de geſtis Carrarieñ. dominoꝝ

Hiſtoriã ppulchram,	lib.1.	De ingenuis moribus, lib.1.
In laudibus diui Hieronymi,	lib.1.	Et alia multa.

Claruit in concilio Conſtantieñ. Anno dñi. M.CCCCXX.

MAphęus Vegius, patria Laudẽſis, Martini papę qnti datari⁹, vir in diuīs ſcrip. ſtudioſus & egregie doctus, atq; in ſecularibus lr̃is eruditiſſ. orator & poeta celeberrimus, & non minus cõuerſatiõe q̃ ſcīa inſignis, cuius procuratione & impẽſa, reliquiæ S. Monicæ diui Auguſtini matris ex oſtia Tyberina Romã trãslatæ, & in noua capella à ſe p̃tioſe fabricata, cõdita ſunt, in q̃ & ipſe ſepult⁹ eſt. Scripſit tã metro q̃ ſoluta oratiõe quædã p̃clara volumina, de quibus extat opus celeberrimũ & oĩbus religioſis neceſſarium, diuina & humana lr̃atura cõpoſitũ ad quaſdã ſorores, quod p̃notauit

De perſeuerantia	lib.7	Cum graues ſæpe vt ſit.
In pſal. pœnitentiales,	lib.1.	In laudibus diuæ Monacæ, li.1.

Librũ. xiij. Aeneid. heroico car. li.1. Epigrammata pl̃ra, lib.1.
De re militari. Dialogum, qui dicitur Philaletes.
Epl̃as ml̃tas. Et alia cõplura. Claruit tpibus Sigiſmũdi Imp. & Martini papæ quinti. Anno dñi. M. CCCCXXX.

IOhannes Plaeth, natione teutonicus, gymnaſij Heydelbergenſis decus & colũna, vir in diuīs ſcrip. eruditiſſ. & in philoſophia Ariſtotelica nobiliter doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus vita & cõuerſatione (quãtũ ſecularis patitur ſtatus) inſignis, in declamandis ſermonibus ad populũ doctor egregius. Scripſit inter cætera magnũ & inſigne volumen, quod in p̃fata vniuerſitate Heydelbergenſi ordinarie & publice legit.

Super primo. c. Decretalium,	lib.1.	Venerabiles patres.
Contra Bohœmos	lib.1.	Sicut ſapiente dicente.
Quæſtiones ſententiarum,	lib.1.	Sermones plures.
Quæſtiones varias.		Et quædam alia.

Claruit ſub Sigiſmundo Imp. Anno. M.CCCCXXX.

IOhannes Dieppurg dictus de Franckfordia, natione teutonicus, doctor Heydelbergẽſis, vir in diuinis ſcrip. eruditus, & ſecularis philoſophiæ nõ ignarus, diſputator acutus, & declamator ſermonũ egregius, Ludouici ducis Bauariç & comitis Palatini Rheni quõdam capellanus & ſecretarius, ac in multis arduis cauſis ſæpe legatus. Scripſit nõ ſpernendæ lectionis opuſcula, quibus memoriã noīs ſui poſteris reliquit. E quibus ferunt ſubiecta

Contra Huſſitas	lib.1.	Cũ nuper anno domini.
Contra Feymeros,	lib.1.	Lex dñi ad extra mor.
De contractibus	lib.1.	Vt in foro aĩæ vbi in.
De prædeſtinatione	lib.1.	Gloria in altiſſimis deo.
Sermones multi	lib.1.	
Coram rege Angliæ oratio	lib.1.	Verbum mihi eſt ad te.
Corã duce Sabaudiæ oratio,	lib.1.	Corã rege Franciæ oratio, li.1.
Quæſtiones variæ,	lib.1.	Epl̃æ complures.

Orationes diuerſæ. Claruit tpibus Sigiſmundi Imp. & Eugenij papæ quarti. Anno dñi. M.CCCCXXX.

RAymũdus Sebeide, natiõe Hiſpanus, vir ī diuīs ſcrip. ſtudioſus & eruditus, atq; in ſecl̃aribus lr̃is egregie doctus, artiũ & medicinæ doctor inſignis, q̃ docẽdo & ſcribẽdo in gymnaſio Tholoſano magnũ eruditiõis ſuę experimẽtũ dedit. Ferl̃ multa p̃clara ſcripſiſſe opuſcl̃a, de qbus ego vidi tm̃ volumẽ grãde, q̃d in p̃fata vniuerſitate publice legerat, in cuius pricipio & ml̃ta & glorioſa promittit, de q̃ꝝ veritate nõnulli ſibi applaudũt tanq̃ experti, q̃d p̃notauit

Creaturaꝝ ſiue de homine,	lib.1.	Ad laudem & gloriam.
Quæſtiones diſputatas,	lib.1.	Cætera me latent.

Claruit temporibus Sigiſmundi Imperatoris,& Eugenij papę quarti. Anno dñi. M.CCCCXXX.

FRanciſcus Barbarus, patricius Venetus, Chryſoloræ Byzantini philoſophi ī græcis lr̄is diſcipulus, vir in ſecl'aribus lr̄is eruditiſſ. & diuinar̄ ſcripturar̄ non ignarus, philoſophus clarus & ſummus in vtraq; lingua orator. Scripſit adhuc iuuenis quæ dā nō abijciendæ lectionis opuſcl'a, quibus nomen ſuum ad notitiam poſteritatis tranſmiſit. E quibus extat opus, quod prænotauit,

De re vxoria, lib. 1. Epl'arum ad diuerſos, lib. 16

Et q̄dā alia. Ex Plutarcho traduxit in latinū ad Zachariā fratrē ſuū vitā Ariſtidis & Catonis,& multor̄ illuſtriū vir or̄. Sil'r & alia. Moritur tpibus Frederici Imp. tertij,& Nicolai papæ quinti. Anno dñi. M.CCCCLIIII. Indictione ſecunda.

THomas Vvalden, ordīs fratrum beatę Mariæ ſemp virginis de mōte Carmeli, natiōe Anglicus,& prior prouinciæ Anglicanæ generalis, vir in diuīs ſcripturis eruditiſſ. & in philoſophia Ariſtotelica nobil'r doctus, ingenio acutus, & ad diſputandū ſatis idoneus, nō minus cōuerſatiōe q̄ ſciētia inſignis, egregius quoq; declamator ſermonū,& Henrici Anglor̄ regis quinti olim confeſſor & ſecretarius. Scripſit inter cætera ingenij ſui monimenta, opus inſigne tribus magnis voluminibus diſtinctū cōtra inſanos Vvicleffitas & Huſſitas hæreticos, quod Martinus papa quintus examinatū authoritate apoſtolica confirmauit. Hoc opus prænotatur

Doctrinale eccleſiæ lib. 3 Exurgat deus & diſſipē.
Super ſententias quoq;, lib. 4 In lib. Ethicorum, lib. 10
In lib. Phyſicorum, lib. 8 In lib. de cœlo & mūdo, lib. 4
In de generatiōe & corrup. lib. 2 In lib. Metheororum, lib. 4
In libros de anima, lib. 4

Alia inſup m'ta ſcripſiſſe dr̄, q̄ ad notitiā meā nō venerūt. Morit aūt Rothomagi in ſuo cōuētu honorifice tumulatus, ſub Sigiſmūdo Impe. anno Martini papę quinti vltimo. Anno vero dñi nr̄i Ieſu Chr̄i, M.CCCCXXX. Indict. viij. tertia die mēſis Nouēb. Id eſt. 3. Noñ.

PAulus de Caſtro, iurecōſultus oīm ſui tpis celeberrimus, vir magnæ doctrinæ & eloquētiæ, qui ius ciuile annis m'tis Senæ, Florentiæ & Patauij cōductus publico ſalario glorioſe docuit, m'ta in legibus opuſcl'a condidit, quæ huiuſce facultatis profeſſoribus,& nota & chara ſunt, quibus memoriā nominis ſui celeberrimi poſteris reliquit. E quor̄ numero ſubiecta feruntur

Sup

Super Codice, lib. 9 Super. ff. veteri, lib. 24
Super. ff. nouo, lib. 12 Super. ff. Inforciati, lib. 14
Super Inſtitutis, lib. 4 Conſilia elegantiſſima, lib. 1.

Et alia cōplura. Morit tpibus Sigiſmūdi Imp. & Eugenij papę quarti. Anno dñi. M.CCCCXXXVII. Indict. xv.

AMbroſius Florētinus, ordīs Camaldulēſis gñalis abbas, Chryſolorę Byzātini philoſophi græcas lr̄as apud Venetias docentis quondā auditor, vir tā in diuīs ſcrip. q̄ in ſecl'aribus doctrinis eruditiſſ. philoſophus, rhetor & theologus luculentiſſ.& m'ta & præclara ingenij ſui monimēta poſteris reliquit. Hic fuit nuntius & orator Eugenij papæ ad conciliū Baſilienſe, vbi pro eo ſolennē orationem habuit ad patres. Scripſit inſigne volumen

Epl'arum ad diuerſos, lib. 1. Orationes varias.

Et alia cōplura. In latinū etiā ex græco trāſtulit quatuor libros beati Dionyſij Ariopagitę, elegātiore & faciliori ſtilo. Vitā q̄q; originalē beati Iohānis Chryſoſtomi ad Sigiſmundū Imp. Itē Baſiliū de virginitate, ad Gabrielē cardinalē, poſtea papā Eugeniū quartū. Itē Laercium de vita philoſophor̄, ad Coſmā de medicis. Sed & tres libros diui Iohānis Chryſoſtomi ad Stagiriū monachū Arrepticiū luculento & ornato cōuertit eloquio. Et alia cōplura nobis adhuc incognita Claruit tēporibus concilior̄ Cōſtantien.& Baſilienſis & vtrūq; ſua p̄ſentia illuſtrauit. Anno dñi. M.CCCCXXX.

CAietanus patria Vicentinus, Patauinus canonicus, vir in diuīs ſcrip. ſtudioſus & eruditus,& in ſecularibus lr̄is nobil'r doctus, philoſophus & medicus inſignis,& theologus celeberrimus, q in gymnaſio Patauino lr̄as & ſacras & ſcholaſticas publice docuit, & magnā eruditionis ſuę laudē acquiſiuit. Scripſit in vtraq; literatura (vt ferūt) plura opuſcula, quibus nominis ſui memoriam poſteris reliquit. E quor̄ numero iſta feruntur

In lib. Phyſicorum, lib. 8 In libros de anima, lib. 4
In lib. de cœlo & mundo lib. 4

Et alia complura. Claruit temporibus Sigiſmundi Imp. & Eugenij papę quarti. Anno dñi. M.CCCCXXX.

HEnricus Gulpen, abbas monaſterij S. Egidij in Nurenberga, ordīs diui patris Benedicti, natiōe teutonicus, iurecōſultus inſignis,& tā in diuinis ſcripturis q̄ in ſeculari philoſophia egregie doctus, nec minus religioſa cōuerſatiōe q̄ ſcīa ſcripturar̄ venerandus, cuius ingenij promptitudinē & cōſilij prouidentiā Iohānes

Nider in suo de formicis opuscꝛo commendat expertus. Scripsit eleganter super septem distinctionibus.

De Pœnitentia li.1. Sup de consecratione, li.1.
De passione domini, li.1.

Et q̃dã alia. Claruit in cõcilio Constantiẽ. pſonalr cũ adhuc secꝛaris esset artiũ magister & studẽs iuris. Anno dñi. M.CCCCXVII.

IAcobus Forliuiẽsis, phũs & medicꝰ celeberrimę opinionis, q cunctos phiæ & medicinę ,pfessores sui tpis lõge p̃celluisse, à mꝛtis phibet, nõ solũ eruditõe, verꝫ experiẽtia q̃q; curãdarꝫ ægritudinũ humanarꝫ insignis. Scripsit in sua facultate desudãtibus putilia opuscꝛa quibus nomẽ suũ posteris notificauit. E q̃bus præcipua ferunt.

De extẽsione graduũ forma li.1. In primũ canonem Auicẽnę, li.1.
In Amphoris. eiusdem li.1. In tegni quoq;, li.1.

Et quædam alia. Claruit tpibus Sigismũdi Chꝛianissimi Imperatoris. Anno dñi nostri Iesu Chꝛisti. M.CCCCXXX.

RVdolphus de Buxella vico Sueuiæ, natõe theutonicus, Spirẽsis diocœsis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, atq; in secꝛari philosophia quã Aristotelicã vocãt egregie doctus, sacræ theologię ,pfessor insignis, q in gymnasio Heydelbergẽsi eruditionis suæ laudes ingẽtes acquisiuit. Scripsit in ea facultate nõ spernẽda opuscꝛa, q̃bus nomẽ suũ notificauit posteritati videlicet,

Quæstiones sententiarꝫ li.1. Sermones perutiles li.1.
Quæstiones varias li.1.
Orationes plures ad patres li.1. Et si sancta mater.

Et alia mꝛta. Claruit in gymnasio Heydelbergensi tpe cõcilij Basiliẽ. & deinceps. Anno domini. M.CCCCXXX.

HVgo Senensis, natiõe Italus, vir in secꝛaribus lr̃is eruditissimus & diuinarꝫ scripturarꝫ non ignarus, phũs clarus, & medicus celeberrimus, ingenio excellẽs, & p̃stãs. Scripsit in medicina studentibus non paruipendẽda volumina, quibus memoriam nominis sui posteris reliquit. E quibus feruntur.

Super primo Auicennæ li.1. Sup Amphoris. hippocratis, li.1.
Super tegni Galeni li.1. Et alia complura.

Claruit temporibus Concilij Basilienſis, & Sigismundi Imperatoris. Anno domini. M.CCCCXXX.

HEnricus de Gauda, natõe teutonicꝰ, in scri. sctis magnifice eruditus, ingenio subtilꝫ, & disputator scholasticarꝫ quæstionũ acutissimꝰ in gymnasio Heydelbergẽsi, tũ legẽdo, tũ docẽdo, tũq; componẽ

cõponendo suo tpe facile principatũ obtinuit. Scripsit quędã p̃clara ingenij sui opuscꝛa, de q̃bus ad meã notitiã pauca hucusq; puenerũt.

Super sententiarum, li.1. Fons hortorũ, puteus.
De celebratione li.1. Orationes variæ
Quæstiones disputatæ Et alia quędam.

Claruit temporibus concilij Basilienſis, & Sigismundi Imperatoris. Anno domini. M.CCCCXXXV.

SAnctes de Arduinis ex Pisaurẽsi vrbe natus, vir in phia & medicina doctissimus, & in medendis corporibus humanis expertissimus, apud Venetos suo tpe magno in p̃cio habitus, ædidit huiusce facultatis quædam p̃clara opuscꝛa, quibus memoriam celeberrimi nominis sui ad posteritatis notitiam destinauit. E quibus extat opus de omnibus naturalibus & artificialibus.

Venenis notabile li.1. De odoratione quoq;, li.1.
De prolificatione, li.1. Et quędam alia.

Claruit sub Sigismũdo Impatore. Anno dñi. M.CCCCXXX.

NIcolaus de Susato, natõe theutonicus, sacræ theologiæ doctor celeberrimus, & tã in secꝛari phia q̃ in diuinis scripturis eruditissimus, apud Ludouicũ ducẽ Bauariæ comitẽ Palatinũ Rheni, in p̃cio habitus, & in cõcilio Constantien. ad eligendũ summũ põtificẽ cardinalibus ex Germanica natiõe cũ cæteris adiũctus, sicut in eiusdẽ cõcilij gestis inuenit, scripsit ingenij sui nõnlla p̃clara opuscꝛa, quibus memoriã noꝫ sui posteris reliquit. E quibus feruntur.

Quæstiones sententiarum li.1. Sermones multi, li.1.

Variæ quęstiones. Et alia complꝛa. Claruit in cõcilio Cõstantien. sub Sigismundo Imperatore. Anno dñi. M.CCCCXVII.

IOhannes de Marliano, phũs, & medicus celeberrimus, ingenio excellens, experiẽtia huiusce artis clarus, & inter medicos suę tẽpestatis nõ infimus, ædidit tam in phia q̃ in medicina quædã p̃clara & luculenta opuscꝛa, quorum lectio & studium harꝫ rerꝫ discipulis non parum vtilis perhibetur, videlicet

De reactione &c. li.1. De caliditate corporum, li.1.
De Antipariſtaſi, li.1. Et alia complura.

Claruit temporibus Sigismundi Chꝛistianissimi Imperatoris. Anno domini. M.CCCCXXX.

IOhannes Gritsch, natione theutonicus, patria Basilienſis, ordinis fratrum minorꝫ, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & tam in iure canonico q̃ in philosophia seculari sufficienter instru-

ctus, ingenio præstans, & clarus eloquio, in declamãdis sermonibus ad ppl'm celeberrimæ opinionis, scripsit p̃dicatoribus verbi dei non spernenda opuscl'a, quibus nominis sui memoriam posteris commẽdauit. E quibus ista feruntur.

Sermones de tempore,	li.1.	Sermones de sanctis	li.1.
Sermones per quadragesimam,	li.1.	Cũ ieiunatis &c. scd̃m	
De passione domini,	li.1.	Et quædam alia.	

Claruit (vt fui dicunt) temporibus Sigismundi Imperatoris. Anno domini. M. CCCCXXX.

IOhannes Nider, ordinis fratrum p̃dicatorũ, natiõe theutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in phĩa scholastica sufficienter doctus, in declamãdis sermonibus ad ppl'm excellentis & præclari ingenĩ, hæreticæ prauitatis inquisitor, & mulierculara quas maleficas vulgus appellat acerrimus inuestigator. Scripsit aperto sermone nonnulla volumina, quibus nomen suum posteris notificauit. E quibus ista feruntur.

De contractibus mercatorum	li.1.	Cũ mercatorũ officiũ.	
De lepra morali	li.1.	Olim dũ legimus ĩ leui.	
De præceptis decalogi,	li.1.	Decalogi legẽ sacratis.	
De formicis moraliter	li.5.	Peragrãs crebro quas.	
De cõsolatõe timoratæ conscĩæ	li.1.	Apud disciplinas repi.	
Speculum perfectionis.	li.1.		
Sermones de tempore,	li.1.	Ecce rex tuus &c. Tria	
Sermones de sanctis,	li.1.	Venite post me &c.	
Quadragesimale	li.1.	Conuertimini ad &c.	

Et alia complura.

Claruit temporibus Sigismundi Imperatoris, & concilior̃ Constãtien. & Basilien. Anno domini. M.CCCCXXX.

NIcolaus Siculus, abbas Monacen. ordinis sct̃i Benedicti, ex Cathania vrbe oriũdus, dictus de Tudeschis, primo auditor causar̃ dñi papæ & rotæ, postea Panormitanus archiep̃s, & demũ sacrosanctæ eccl'iæ Romanę cardinal', iurecõsultus oĩm celeberrimus ingenio subtil' & acutus, cõsilio prõptus & firmus, sermone aptus & cõpositus, q̃ merito lucerna iuris appellat'. Scripsit m'ta p̃clara volumina, q̃bus nomen suũ posteris notificauit, de q̃bus subiecta ferunt.

Super decreto imperfectum	li.1.		
Super Decretalibus,	li.5.	Qm̃ oĩs rõ superne.	
Super Clementinis	li.1.		

Pro conci

Pro concilio Basilien.	li.1.	Qm̃ veritas verborum	
Processus iudiciarius	li.1.	Rex pacificus cũctor̃.	
Consilia centum quatuor,	li.1.	Facti cõtingẽtia tal'est	
Disputationes variæ,	li.1.	Et alia complura.	

Claruit in cõcilio Basilien. p̃sonal'r. Anno dñi. M. CCCCXXXV. Et p̃ authoritate ipsius cõcilĩ corã principibus in Frãckfordia, p̃fatũ tractatũ publicè legit, & elegantẽ oĩonem ibidem habuit.

LVdouicus Põtanus de Roma, natõe Italus, iurecõsultus luculentissimus, & nõ minus in scripturis sct̃is, q̃ in secl'ari philosophia studiosus, ingenio excellens, sn̄ia succinctus & ponderans, æ didit in iuridica facultate proficere cupiẽtibus nõ spernẽda volumina, quibus nomen suũ ad notitiã posteritatis cum gl'ia transmisit. E quorum numero ego vidi tantum opus quod præ notatur.

Singularia notabilia	li.1.	Verbũ oĩno intelligit.	

De cæteris nihil vidi. Claruit temporibus Sigismundi præstantissimi Imperatoris. Anno domini. M.CCCCXXX.

IOhannes Noblet, ordinis fratrũ minor̃ beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, natiõe Gallus conuẽtu & studio Parisiensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secl'ariũ disciplinarum nõ ignarus, quippe q̃ ante religiõis ingressum, arte, vsu, & professione corpor̃ ægrotantiũ salutifer medicus extiterat. Scripsit nõnulla præclara opuscl'a, de quibus feruntur subiecta.

Super sententias	li.4.		
In Epl'as canonicas	li.7.	Nobil' in portis vir ei⁹	
Centiloquium ænigmatum	li.1.	Sermones varĩ	li.1.

Et alia cõplura. In m'tos p̃terea bibliæ libros cõmẽtarios mirificos & elegãtissimos scripsisse dr̃, qui ad notitiã nostrã minime venerũt.

IOhãnes de Ragusio, ordinis fratrum p̃dicatorũ, vir in diuinis scripturis eruditus, & secularis l'aturæ nõ ignarus, ingenio præstans & clarus eloquio, in declamandis sermonibus ad ppl'm celeberrimæ opinionis, æ didit ingenĩ sui p̃clara q̃dam opuscula, quibus nomen suum ad notitiam posteritatis transmisit. E quibus legi opus instructum ad patres concilĩ Basilien̄sis.

Contra Hussitas	li.1.	Reuerẽdissimi venerã.	

De cæteris nihil vidi.

Claruit in concilio Basilien̄si personaliter, vbi dictum contra hæreticos tractatum pronuntiauit publice ad patres, sub Alberto Imperatore, Anno domini. M.CCCCXXXVIII.

Blondus

BLondus Flauius Forliuiẽſis, Eugenij pontificis q̃rti ſecretarius, vir ĩ oñi bonaꝝ artiũ diſciplina peritus, phũs & rhetor celeberrimus, & hiſtoriographus ĩſignis, ingenio excellẽs, eloqo diſertus, & dicẽdi gr̃a nulli ſecũdus. Scripſit mlta p̃clara volumina, qbus noĩs ſui memoriã poſteris reliquit. E quibus iſta feruntur

Decades tres prænotatæ.

De geſtis Romanorum,	lib. 31
De Roma triumphante, lib. 10	
De Italia illuſtrata, lib. 8	
Orationes variæ, lib. 1.	
Romanorum imperij.	
De Roma inſtaurata, lib. 3	
Eplarum ad diuerſos, lib. 1.	
Et alia complura.	

Claruit temporibus Sigiſmundi Imperatoris ſub Eugenio papa q̃rto. Anno dñi. M. CCCCXXXV. Hic quinq; filios ex legitimo matrimonio reliquit bonaꝝ artium cultores.

HEymericus de Cãpo, natione teutonicus, gymnaſij Colonienſis vicecãcellarius, vir in diuĩs ſcrip. eruditiſ. & in philoſophia Ariſtotelica nulli ſuo tpe ſecũdus, ingenio ſubtilis & diſputator difficiliũ quæſtionũ egregius. Scripſit mlta p̃clara opuſcla, de qbus tñ pauca in manus nr̃as hucuſq; peruenerũt. In cõcilio Baſilienſi perſonalr fuit, miſſus ab vniuerſitate Colonienſi, vbi ad inſtantiã magiſtri Nicolai de Cuſa, poſtea cardinalis, ædidit

Compendium quæſtionum,	lib. 1.
Super ſententias,	lib. 4
De eſſe & eſſentia	lib. 1.
Compendium diuinorum,	lib. 4
Quæſtiones varias, lib. 1.	
De authoritate Concilij, lib. 1.	
Poſt pleroſq; occaſio.	
Vt dicit Augº in libro.	
Eſſe & nõ eſſe repugnãt.	
In hoc opuſculo ſub cõ.	
Sermones multos, lib. 1.	
Et alia complura.	

Claruit in Concilio Baſilienſi, vbi mlta ſcripſit & diſputauit. Anno dñi. M. CCCCXXXVIII. ſub Alberto Imperatore.

GRegorius Trapezontius apoſtolicus ſecretarius, vir vndecũq; doctiſſ. phũs, rhetor, & poeta celeberrimus, q ab Eugenio pontifice gymnaſio publico Romæ p̃fectus, mltis annis rhetoricã, & poeticam diſciplinã docuit, & diſcipulos plres in omni ſciẽtia peritiſſimos poſt ſe reliquit. Scripſit quædã p̃clara volumina, qbus nomen ſuũ notificauit poſteritati. In quibus extant

Rhetorica ppulchra, lib. 1.	
In orationes Ciceronis, lib. 1.	
Dialectica ſingularis, lib. 1.	
Orationes variæ & eplæ.	

Et quædam alia. Claruit Romæ temporibus Eugenij papæ quarti. Anno dñi noſtri Ieſu Chriſti. M. CCCCXXXV.

Flo-

FLorianus de ſancto Petro, natione Italus, patria Bononienſis, vir in iure ciuili oĩm ſui tẽporis facile doctiſſimus, & tã diuinarũ ſcripturaꝝ q̃ ſecularis philoſophiæ nõ ignarus, ingenio acutus, eloquio clarus, diſputator ſubtilis, & conſiliator cautus. Scripſit in ea facultate quædã præclara opuſcula, quibus memoriam celeberrimi noĩs ſui poſteris commendauit. E quibus feruntur

Super Codice, lib. 9	
Super. ff. nouo, lib. 12	
Super. ff. veteri, lib. 24	
Super. ff. Inforciati, lib. 14	

Claruit temporibus Sigiſmundi Imperatoris, & Eugenij papę quarti. Anno dñi. M. CCCCXXXV.

NIcolaus Lackmã, natione teutonicus, ordis fratrũ minoꝝ ſcti Frãciſci, miniſter Saxonię, vir in diuĩs ſcrip. ſtudioſus & eruditus & Ariſtotelicæ philoſophię nõ ignarus, ingenio p̃ſtans, & ad diſputãdũ idoneus, in declamãdis ſermõibus ad pplm excellẽtis opiniõis. Scripſit nõ abĳciẽdę lectiõis opuſcla, qbus nomẽ ſuũ ad poſteritatis notitiã trãſmiſit. E q̃ꝝ nũero ſubiecta ferunt potiora

Super ſententias, lib. 4	
Sermones de tempore, lib. 1.	
Quæſtiones variæ, lib. 1.	
Sermones de ſanctis, lib. 1.	

Et alia complura. Claruit temporibus concilij Baſilienſis, & Eugenij papæ quarti. Anno dñi. M. CCCCXL.

IOhãnes de Schonhouẽ, natiõe teutonicus, ordis canonicoꝝ regulariũ S. Auguſtini, monaſterij in Brabantia, Cameracẽſis diocœſis, q̃d vulgariter Gronedael, latine Viridis vallis dr̃, in quo Iohannes Ruſbrugh olim prioris geſſit officiũ, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, ingenio cautus, ſermone compoſitus, nec minus conuerſatione q̃ ſcientia illuſtris. Scripſit ad Simonem nepotem ſuum

Exhortatorium ſpiritale,	lib. 1.
De curſu monachi,	lib. 1.
De profectu monachi	lib. 1.
Defenſoriũ Iohannis Ruſbrog,	lib. 1.
Sermones varios, lib. 1.	
Magnã mihi lætitiam.	
Vt tibi chariſſime ali.	
Bonum certamen certa.	
Qm̃ doctor quidam e.	
Eplarum ad diuerſos, lib. 1.	

Et alia cõplura. Claruit tpe cõcilij Conſtantienſ. ſub Sigiſmũdo Impe. & Martino papa quinto. Anno dñi. M. CCCCXX.

PEtrus de Colle, ordinis fratrũ minoꝝ S. Franciſci, natione teutonicus, vir in diuĩs ſcripturis eruditus, & in ſeclari philoſophia egregie doctus, ingenio ſubtilis, ſermone ſcholaſticus, in declamãdis ſermonibus ad pplm facũdus & luculentus, Aedidit proædifi

catione legẽtium nõnulla volumina, quibus memoriã præclari noĩs sui ad posteros transmisit. E quibus extat opus instructũ quod in Basilieñ. cõcilio patribus recitauit.

De authoritate cõcilij. li.1
Quæstiones sentẽtiarũ. li.1.
Pugnauit eccl'ia ml'ti.
Sermones varij. li.1

Et alia cõplura. Claruit tpe eiusdẽ concilij Basiliẽsis, in principio regni Frederici imperatoris tertij. Anno dñi. M.CCCCXL.

HErmannus monachus in Campo, Cistertiẽsis ordinis in diocœsi Monasterienſi, natiõe theutonicus, patria Vvestphalus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & tam in iure canonico q̃ in philosophia Aristotelica egregie doct⁹, ingenio promptus & apertus eloquio, scripsit nõnulla exercitij sui opusc'a, quibus pro defensione Basiliẽsis cõcilij nõ mediocriter laborauit. E qbus reperi opusculũ quod prænotauit, de vocibus diffinitiuis.

In cõcilio generali. li.1
De potestate papæ & cõcilij. li.1
De schismate quoq;. li.1.
Iam sæpius iteratis vi.
Beatus Athanasius.
De neutralitate. li.1

De cæteris (& si ml'ta ferãtur, quæ cõposuit, nihil ad me puenit. Claruit tpe cõcilij Basilienſis. Anno domini. M. CCCCXL.

IOhãnes Gauvuer, natione theutonic⁹, ordis fratrũ beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, sacrę paginę lector cõuẽtus Mogũtini, vir ĩ scripturis diuĩs & studiosus & erudit⁹, in declamãdis sermonibus ad pp'm satis idoneus. Scripsit exercitati ingenij sui nõ spernẽda opusc'a, qbus nomẽ suũ posteris notũ fecit. E qbus extãt.

Super sentẽtias li.4
In Exodum quoq;. li.1
Cõcordia euãgelistarũ. li.1
Sermones de tẽpore. li.1.
Quadragesimale triplex. li.3
Ad laudẽ dei omĩpotẽ.
Lex pro cõi vtilitate.
Quia misit deus filium.
Sermones de sanctis. li.1.
Cũ ieiunatis, &c. scien.

Et alia complura. Claruit tpibus cõcilij Basilienſis, & Eugenij papæ quarti. Anno dñi nostri Iesu Christi. M.CCCCXL.

BErnardinus ordis fratrũ minorũ, natiõe Italus, pria Senẽsis, vir in diuĩs scrip. erudit⁹, & declamator oĩm sui tpis celeberrimus, vita & cũuersatiõe sanctissimus, qppe q viuus & mortuus infinitis miracl'is coruscauit, scripsit ad ędificationẽ fideliũ q̃dã opusc'a, quibus ingenij sui vim etiã posteris ostẽdit. E qbus extãt.

In Apocalypsin Iohãnis. li.1
De euãgelio æterno. li.1
Btũs q le. &c. triplex.
Nõ em̃ veni soluere le.

De chri-

De christiana religione. li.1
De Cõceptiõe sanctæ Mariæ. li.1
De passione dñi. li.1.
Sermones de sanctis. li.1
Nũc manent fides, spes.
Nondũ erãt abyssi, &
Sermones de tẽpore. li.1
Et quædam alia.

Moritur apud Aquiliã Aprucij vrbẽ regnãte Frederico tertio imperatore, sub Eugenio papa quarto. Anno dñi. M.CCCCXLIII. Indictione. 6. ætatis suæ anno. 63. Et propter crebra miracl'a p Nicolaũ papã quintũ cathalago sanctorũ insertus est, anno 50. post obitũ vero 7. Cuius festũ colitur vicesima die mẽsis Maij.

ANtonius Gaynerus, natiõe Papiensis, artis medicinæ doctor celeberrimus, & in prẽceptis philosophorũ nobil'r doctus, ingenio excellẽs, & peritia suæ professionis nõ mediocriter clarus, scripsit in ea doctrina quædã luculẽta opusc'a, quibus nomẽ suũ posteritati notum reddidit. De qbus ista ferũtur.

De ægritudine stomachi. li.1.
De ægritudinibus in gñali. li.1.
De matrice. li.1.
De artetica in iuncturis li.1.
In tertium Auicennæ. li.1.
De febri quoq;. li.1
De pleuresi. li.1.
De fluxibus. li.1.
De passionibus calculi. li.1
Et alia complura.

Claruit tempore concilij Basilienſis. Anno dñi. M.CCCCXL.

GErardus Stredam, natiõe theutonicus, ordinis Carthusiẽsium, prior domus oĩm apl'orũ iuxta Leodiũ, vir in scripturis diuinis studiosissimus, & longa exercitatiõe egregie doctus, religione quoq;, prudẽtia & authoritate venerãdus, scripsit ad ædificationem simpliciũ fratrũ quædam præclara opusc'a, de quibus subiecta ferũtur. Ad abbatem sancti Hadriani de Giraldi mõte.

De cura pastorali. li.1.
De septem sacramentis. li.1.
Dialogus de virtutibus. li.1.
Sermones de tempore. li.1.
De decem p̃ceptis. li.1
Speculũ religiosorũ. li.1.
Dialogus de vitijs. li.1
Sermones de sanctis li.1.

Et q̃dã alia. Morit in principio regni Frederici impatoris tertij, sub Eugenio papa IIII. Anno dñi. M. CCCCXLIII. Indictione VI.

MAtthæus Palmerius, natione Italus, patria Florẽtinus, historiographus, phũs & orator disertissimus, qui in concilio Florẽtino (quod Eugenius papa quartus cõtra Basilienſem synodũ celebrauit) inter præclaros viros annumeratus fuit, scripsit plenũ erroris de angelis librum, quẽ pertinaciter defendens tanquàm hæreticus condemnatus, apud Cornam ciuitatẽ exustus est. Chronicã

Euſebij Cæſarienſis diligenter pluſtrãs emendauit, eamq; vſq; ad annum domini. M.CCCCXLVIII. complens intitulauit.

Petro Coſmi de medicis,	li.1	Animis nr̃is innatum.	
Epl'arum ad diuerſos	li.1.	Or̃ones quoq; varias.	

Et quædã alia. Claruit tp̃ibus cõcilij Baſilieſis, & Eugenij papæ. IIII. Anno domini noſtri Ieſu Chriſti. M.CCCC.ac.XL.

IOhannes Erneſti, natiõe theutonicus, Heydelbergẽſis gymnaſii decus quondã & rector, in ſcripturis ſanctis eruditus, & veterꝝ lectione diues, ingenio ſubtilis, eloquio ſingl'ari venuſtate diſertus, quæſtionum diſputator egregius. Scripſit quædam (vt ferunt) præclara opuſcl'a, quibus memoriam nominis ſui cum gl'ia tranſmiſit ad poſteros. De quorꝝ numero ſubiecta feruntur.

Quæſtiones ſententiarum	li.1.	Quæſtiones diſputatæ	li.1.
Sermones multi	li.1.		
De natiuitate domini oratio	li.1.	Etſi loqnendi de maxi.	
De ieiunio ad vniuerſitatem,	li.1.	Sacratiſſimã deſidera.	
Orationes multæ & variæ	li.1.	De authoritate concilij	li.1.

Et alia cõplura. Claruit tpe cõcilij Baſilieñ. in exordio regni Frederici tertij Imperatoris. Anno dñi. M. CCCCXL.

BArtholomæus ordinis Carthuſieñ. prior domus Bethleẽ in Rubremũda oppido Gelriæ, natõe theutonicus, ſacrarꝝ l'rarꝝ acutus deuotus & celebratus interpres. Scripſit ad ædificationẽ fratrũ ſuorꝝ q̃dã p̃clara opuſcl'a, q̃bus magnifice ſuũ exercitauit ingeniũ, & noĩs memoriã poſteris reliquit. De quorꝝ numero ſubiecta feruntur.

Exercitium deuotionis	li.1.	Summa vitiorum	li.1.
De abſtinentia carnium	li.1.	De proclamationibus fratrũ	li.1.
De iudicijs temerarijs	li.1.	De iuramento	li.1.
De voto quoq;	li.1.	Et quædam alia.	

Moriť ſub Frederico Imperatore tertio. Anno domini. M.CCCC XLVI. Indictione. IX. quarto Idus Iulij.

HEnricus de Verlis, natiõe theutonicus ordinis fratrũ minorꝝ miniſter prouincię Colonienſis, vir in diuinis ſcripturis eruditus, & ſecularis philoſophiæ non ignarus, excellens ingenio & eloquio ſcholaſticus, diſputator acutus & declamator ſermonũ egregius, compoſuit luculenta quædam volumina, quibus nomĩs ſui memoriam poſteris reliquit. E quibus extat inſigne opus.

Super ſententias	li.4	De poteſtate eccl'iaſtica	li.1.
Sermones quoq; varij,	li.1.	Et alia complura.	

Claruit

Claruis temporibus concilij Baſilienſis, & Eugenij papæ quarti. Anno domini. M.CCCCXC.

ANndreas de Traiecto, natõe theutonicus, monachus cœnobij noſtri Spanhemenſis, ordinis ſancti Benedicti, quod ſitũ eſt in finibus diocœſis Moguntinæ, inter Rhenũ & Hircinią ſyluã, quæ Saonus dicta Treuerim verſus ad occidentem extẽdit, vir certe ſtudioſus, & in diuĩs ſcripturis eruditus, ſecl'ariũ quoq; l'rarꝝ nõ ignarus, ingenio præſtans, & clarus eloquio. Scripſit tam metro q̃ proſa, non contemnẽda opuſcl'a, de quibus habentur ſubiecta.

Soliloquiorum hominis ad deum	li.1.	Dũ olim diuinæ voca.	
De profectu virtutum	li.1.	Egreſſus forſan cubiti	
De abſtinentia carnium	li.1.	Tuæ fraternitatis au.	
De vſu floccorum,	li.1.	Reuerende p̃r nuper a.	
Epl'arum ad diuerſos	li.1.	Licet iter oẽs q̃ ſiniſtre	
Collationes variæ	li.1.	Licet nihil in me ſit q̃d	
Carmina & rhythmi		Et quædam alia breuia.	

Claruit in p̃fato monaſterio Spanhem, ante introductionẽ reformationis nouiſſimę Burſfeldenſis. Anno dñi. M.CCCCXLV.

ANtonius ordinis fratrũ p̃dicatorꝝ, archiep̃s Florẽtinus, natiõe Italus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecl'ariũ l'rarꝝ nõ ignarus, ingenio excellẽs, & clarus eloquio, in declamãdis ſermonibus ad pp̃l'm famoſus & celebris opiniõis, nec minus vita & cõuerſatõe q̃ ſcia reuerẽdus. Scripſit ml'ta & p̃clara volumĩa, q̃bus ad ædificationẽ militãtis eccl'iæ magnifice laborauit. E qb⁹ extat op⁹ magnũ & celeberrimũ, in q̃tuor nõ paruis voluminibus diuiſum, q̃d p̃notať.

Summa caſuum conſcientiæ,	li.4.	Quã magnificata ſunt	
Chronica ingens & notabilis	li.3.	Loquar ꝓpoſitões ab.	
Inſtructorium cõfeſſorum.	li.1.	Defecerunt ſcrutantes.	
De cenſura eccl'iaſtica	li.1.		
Sermones de tempore	li.1.	Cõuertimini ad dñm.	
Sermones de ſanctis,	li.1.	Et quædam alia.	

Moriť poſt ml'tos ſtudij ſacrati labores nõ ſine opiniõe ſ̃ctitatis, ſub Frederico Impe. tertio. Anno dñi. M.CCCCLIX. Indictiõe. VII. ſexto nonas Maij. Sepultus apud ſanctũ Marcũ ſui ordinis cõuentũ.

LEonardus de Vtino, ordinis fratrum p̃dicatorꝝ, vir q̃dem in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecl'aris philoſophię nõ ignarus, in declamãdis ſermonibus ad pp̃l'm excellentis ingenij & præcelſæ opinionis. Scripſit pro vtilitate prædicantium quædam

præclara opuscla, quibus memoriã sui nominis ad posteritatis notitiam cũ gl'ia trãsmisit. E qbus ista ferunt.

Sermones de tempore.	li.1	
Sermones de sanctis.	li.1	Diuinorũ interpres.
De legibus p quadragesimã.	li.1.	Et quædam alia.

Claruit sub Frederico impatore tertio. Anno. M.CCCCXLV.

IOhannes de Capistrano Aprucñ oppido nõ longe ab Aquila vrbe, ordinis fratrũ minorum sancti Bernardini Senensis olim discipulus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in iure canonico egregie doctus, ingenio excellens & clarus eloquio, vita quoq; & religiosa cõuersatione deuotus, diuini verbi p̃dicator celeberrimus, q multos verbo & exemplo ab iniquitate cõuertit, scripsit quæd ã nõ paruę vtilitatis opuscla, de qbus ad me pauca peruenerũt.

De cupiditate.	li.3	Nolite vobis thesauri.
Cõtra Hussitas.	li.1.	Sermones varios. li.1.
De passione dñi.	li.1.	Epl'as nõnullas.

Et quæd ã alia. Claruit sub Frederico imperatore tertio. Anno domini. M.CCCCL. & nõ sine opinione sanctitatis.

NIcolaus de Cusa, eps Brixinẽsis, & sacrosanctę eccl'iæ Romanę tituli sancti Petri ad vincula p̃br̃ cardinalis, natiõe theutonicus, ex diocœsi Treuerẽsi, vir in diuinis scrip. eruditissimus, & theologorũ suo tpe facile prĩceps, atq; ĩ secl'aribus l'ris egregie doct⁹ phũs, rhetor, & mathematicus celeberrim⁹, ingenio subtil' & eloqo disertus, triũ linguarũ hebraicæ, græce, & latine perit⁹, vita & cõuersatione integerrimus & singl'ariter deuotus, animarũ salutis amator syncerus & feruidus, q legatus in Germaniã missus, ml'ta pro reformatione eccl'iæ, & p̃sertim ordinis nostri vtilia fecit & cõstituit, scripsit ml'ta præclara volumina, de qbus extãt subiecta.

De visione dei.	li.1	Pãdam nũc quæ vobis.
De pace fidei.	li.1	Fuit ex his qui apud.
Reparatio Calẽdarij.	li.1	Sume sanctissime pa.
De mathematicis cõplemẽtis.	li.1	Ad laudẽ oñipotẽtis
Cribratio alchorani.	li.3	Tãta est potestas sum.
De venatiõe sapiẽtiæ.	li.1	Propositũ est meas sa.
De ludo globi mystice.	li.2	Cũ te videã ad sedem.
Compẽdium.	li.1	Accipe breue cõpendiũ.
Trialogus de Possi.	li.1	Cum nobis conce.
De mathematica pfectione.	li.1	Sollicita est nobil' mens.

Contra

Cõtra Bohœmos.	li.1	Nicolaus miseratiõe.
De Beryllo.	li.1	Qui legerit ea quæ in.
De dato patris luminũ.	li.1	Et si iam ante p.u.no.
De quærendo deo.	li.1	Desiderio tuo posse te.
De apice theoriæ.	li.1	Video te quadã profun.
De docta ignorãtia	li.3	Admirabil' & recte.
De cõiecturis.	li.2	Data nũc qualicũq;.
Defiliatione dei.	li.1	Tandem me compulit.
De Genesi.	li.1	Sæpe delectabilius re.
Idiotæ de sapiẽtia.	li.4	Cõuenit paup quidam.
De quadratura circuli.	li.1.	De fortuna. li.1
Directoriũ speculãtis.	li.1	Tu nosti nos tres, &c.
Sermones p totũ annum.	li.1.	Epl'arum ad diuersos li.1

Et alia cõplura. Circa Cusam natiuitatis suæ villã ad ripas Mosellæ in oppositO Vrficastri hospitale celeberrimũ in honorẽ sctĩ Nicolai epi cõstruxit, q̃d p̃dijs & redditib⁹ copiose ditauit, ac libris ĩ oñi scĩa plurib⁹ exornauit, grecis, latinis & alijs. Morit sub Frederico imparore III. Anno dñi. M.CCCCLXIIII. Indictione. XII. vndecimæ die mẽsis Augusti, ętatis suę anno. 63. Romę sepult⁹, cuius cor ad p̃dictũ hospitale missum, ibidẽ in medio chori sub marmore sepelitur.

IOhãnes Rode, abbas monasterij sancti Matthiæ apl'i extra muros Treuerenses, ordinis diui patris Bñdicti natiõe theutonicus, patria Treuerẽsis, vir in diuinis scripturis studiosus & erudit⁹, & in iure canonico egregie doct⁹, moribus & cõuersatiõe deuot⁹, & regularis obseruãtiæ instaurator celeberrim⁹, ex cuius labore & funda mẽto nouissima ordis nr̃i reformatio Bursfeldẽsis ĩ Germania cępit. Hic quõdam l'ris operã dedit in gymnasio Heydelbergẽsi, vbi sacræ theologię baccalari⁹, & canonũ licẽtiatus doctissimus euadẽs, mẽte & corpe mũdũ iamiã cõtẽnere videbat. Factus deinde Meteñ. eccl'ię canonicus, & sctĩ Simeonis Decan⁹, atq; curię Treuerẽsis Officialis, oĩa „p Chr̃i amore cõtẽpsit, & ordinẽ Carthusieñ. extra Treuerĩ cũctis mirãtibus ĩtrauit, & p⁹ aliq̃t annos prioratus officiũ (l; renuẽs & inuit⁹) susc̃epit. Cernẽs aũt Otto archieps Treuerẽsis virũ illũ eẽ doctũ, exptũ & zelosum, authoritate summi põtificis de Carthusia extractũ in p̃fato monasterio abbatẽ cõstituit, & p eũ ml'ta cœnobia in sua diocœsi reformauit. Ipse etiã authoritate Basiliẽsis concilij reformationẽ magnifice dilatauit. Scripsit aũt „p reformatõe monachorũ.

Cõstitutiones vtiles.	li.1	Cũ diuinũ officiũ cui.

De qua-

De qualitate abbatis lib.1. Qm̃ ab alto procedit oĩs.
Et quæ dã alia. Morit sub Alberto Imp.& Eugenio papa quarto. An no dñi. M.CCCCXXXIX. abbatiæ suæ.xx. Indictione secunda, prima die mensis Decembris. Sepultus in dicto monasterio S. Matthiæ apostoli Treuereñ. ante altare protomartyris Stephani, in absside dextera chori, sub lapide nomini eius inscripto.

GVarinus Veronensis, Chrysoloræ Byzantini philosophi quõdã auditor, vir ĩ secularibus script. oĩm suo tpe facile doctiss.& diuinar& lrar& nõ ignarus, græci & latini sermonis peritiss. cuius opa excitata & in lucẽ reuocata sunt studia bonar& artiũ, quæ debilitata, & iã prope extincta videbantur. Docuit primo Venetijs, postea Ferrariæ,& vtrobiq; discipulos celeberrimos habuit. Scripsit ad Leonellum principẽ opus prænotatum

De differẽtia assentatoris & amici, li.1.
Cõparationẽ Scipionis & Gaij, lib.1.
Orationes complures, lib.1.
Grãmaticã q̃q; breuẽ, lib.1.
Epl'arum ad diuersos, lib.1.
Carmina multa.

Et alia nõ pauca. Iussu Nicolai papæ qnti, in latinũ trãstulit Geographiã Stranonis, opus nõ min⁹ vtile q̃ iocũdũ. Ex Plutarcho ml'tor& illustriũ viror& vitas latinas fecit. Sed & ipm Plutarchũ de liberis educãdis cũ alijs ml'tis elegãtissime traduxit, q̃ partim habenť. Morit sub Frederico Imp. tertio,& Pio papa secũdo. Anno dñi. M. CCCCLX. Indict. viij. pridie Nonas Decẽb. Ferrariæ sepultus in cõuentu Carmelitar&, sepulchro marmoreo honorifice donatus.

HEnricus Kaltysen, archiepus eccl'ar& Nydrosiẽsis & Cæsarienſis ordis fratrũ pdicator&, natiõe teutonicus, patria Cõfluẽtinus, vbi & ordinẽ ingressus primũ lector sacri palatij, sanctę crucis pdicator & hęreticę prauitatis inqsitor factus,& postea(vt diximꝰ) archiantistes duar& prouinciar& authoritate aplica cõsecratus, sua eruditiõe,& pdicatiõe toti mũdo clarus innotuit. Qui cũ esset sacræ theologiæ doctor celeberrimus, scripsit inter cætera notabiles

Sermones de tempore, lib.1.
Sermones p quadragesimã, lib.1.
Quæstiones varias, lib.1.
Sermones de sanctis, lib.1.
Sup Magnificat, lib.1.
Collationes ad clerum.

Et alia cõplura. Morit sub Frederico Imp. tertio,& Paulo papa secũdo. Anno dñi. M.CCCCLXV. Indict. xiij. sexto Nonas Octobris. Sepultus in conuentu suo Confluentino.

IOhannes Berthachinus de Firmo iureconsultus celeberrimus,& in ea facultate singulariter studiosus, ingenio præstans & clarus elo-

eloquio. Scripsit in iure quædam præclara opuscula, quibus memoriam sui noĩs ad posteros transmisit. De quibus extat præclarissimũ opus, tribus magnis voluminibus diuisum, q̃d multo labore diligentissime & pulchro ordine comportans prænotauit

Repertorium vtriusq; iuris lib.3 Solẽt principes immort.
Quæstiones variæ.

Alia insup cõplura æ didit, quæ ad notitiã nr̃æ lectiõis nõ venerunt.

PIus papa secũdus, natiõe Tuscus, patria Senẽsis, Aeneas Syluius antea vocatus, sedit in põtificatu maxio post Calixtũ tertiũ annis sex, vir vndecũq; doctiss. philosophus, orator & poeta insignis, ml'ta ingenij sui monimẽta posteris reliqt. Hic quõdã in cõcilio Basilienſi cuidã plato seruiuit paup. Deinde in scribã cãcellariæ Frederici Impe. tertij assumptus,& poeta ab eo laurea recepta creatus, primo epũs Tergestinẽsis, postea Senensis, exinde cardinalis,& nouissime papa omniũ suffragio electus est. De scriptis vero eius subiecta feruntur, magnis eloquentiæ neruis composita

De miserijs curialium lib.1. Stultos esse qui regibus.
De educatione liberorum lib.1. Omnibus q ad virtutis.
Solutio quæstionum, lib.1. Aderat nuper Cæsarea.
De duobus amantibus lib.1. Vrbem senas vnde tibi.
Contra Thaboritas, lib.1. Quãuis apud Bohęmos.
Ad Nicolaum de Cusa lib.1. Venit ad me hac ipsa.
De fide ad Turcum lib.1. Scripturi ad te aliqua.
De profectione in Turcas lib.1. Ezechielis prophetæ.
Ad episcopũ Cracouiensem, lib.1. Heraldus Alphonsi re.
De cõcilio Basilensi, lib.1. De ortu Nili fluminis, lib.1.
De studio venandi, lib.1. De fato quoq;, lib.1.
Abbreuiationes Blondi lib.20 Fuit aũt in vrbe Con.
De ortu & historia Bohœmorum lib.1. Interitura esse quæq;.
Præcepta rhetoricæ, lib.1. Bene esset vir illustris.
Europa, ad Anto. card. lib.1. Podagrantẽ me nuper.
De præscientia dei, lib.1. Dialogus contra Turcas, lib.1.
De grammatica, lib.1. Historiar& opus imperfectũ, li.1
Epl'arum ad diuersos, lib.1. Nõ cogit me necessitas.
De clade Cõstantinopol'. oratio lib.1. Cõstantinopolitana cla.
De clade vniuersalis ecclesiæ, lib.1. Inuitus quidẽ beatiss.
In cõuentu Mantuano, oratio lib.1. Cũ bellum hodie aduer.
Ad Calixtũ papam oratio, lib.1. Solent plerique omnes.

Corã cœtu cardinalium oratio, lib.1. Moſes vir dei,beatiſſ.
De rebus à ſe geſtis,lib.1. Orationes variæ.
Epigrãmata plura,& q̃dã alia elegãtiſſima,q̃ ego non vidi opuſcula ſcripſiſſe dr̃,qbus nomẽ ſuũ poſteris notificauit. Moriť ſub Frederico Imp.tertio,Anchonæ vt dr̃. Anno dñi.M.CCCCLXIIII.Indictione.xij.xix.Cal̃. Septẽb.ætatis ſuæ anno ſimiliter.IIII.&.LX. Sepultus Romæ in eccleſia S.Petri,iuxta altare diui Andreæ.

LAnfrancus de Oriano,iurecõſultus celeberrimus,& ſecularis literaturæ nõ ignarus,ingenio præſtãs & clarus eloquio,ſcripſit in ſua profeſſione quæ dã nõ ſpernenda volumina,qbus ingenij ſui memoriã ad poſteros tranſmiſit,& ſe in ſtudio multipliciter & magnifice cõprobauit. De quoꝝ numero extant ſubiecta

Repetitiões.Qm̃ cõtra,de proba. lib.1. Qm̃ cõtra.hæc decre.
Cõmẽtatio cle.Sæpe.de ver.ſig. lib.1. Iſta clementina in ſe con.
In.c.Diſpendioſam,de iudi. lib.1. Non eſt neceſſe diuide.
Repeti.c.Raynucius.de teſta. lib.1. In textu vbi Raynucius.
De lege admonendi,de iureiu. lib.1. Hæc lex diuidiť in duas.
De interpretatione ſtatutorum, lib.1. Pro euidentiori intelle.
L.centurio.de vul.& pu.ſubſti. lib.1. Famoſa eſt iſta lex ha.
Repeti.Rubri.de cã poſ.& pro. lib.1.

Alia quoq; complura æ didit,quæ ad notitiam meam non venerunt

HEnricus Gorrickem,natiõe teutonicus,vir in diuĩs ſcrip. ſtudioſus & eruditus,atq; in ſeculari philoſophia nobiľr doctus, ingenio clarus,ſermone ſcholaſticus,& diſputator acutus,qui in gymnaſio Coloniẽſi,legẽdo & cõponendo clarus ſuo tpe eſt habitus.Scripſit nõ contemnẽdæ lectionis opuſcula,quibus nomẽ ſuũ ad poſteros cum gloria tranſmiſit.E quibus extant

Concluſiones ſententiarum lib.4 Cupientes aliquid de p.
De ſuperſtitionibus lib.1. In lectione.
Contra Huſſitas quoq;, lib.1. De feſtoꝝ celebratione,lib.1.
Summariũ ſancti Thomæ, lib.1. Sermones & collationes, lib.1.

Quæſtiones & determinationes inſup varias, lecturas, libros & diuerſos tractatus æ didit,qui ad notitiã noſtræ lectionis minime venerunt. Claruit ſub Frederico Impe.tertio,& Pio papa ſecundo. Anno dñi noſtri Ieſu Chriſti.M.CCCCLX.

IOhannes Kanneman,ordinis fratrũ minoꝝ,natione teutonicus, vir in ſcripturis ſanctis eruditus,& ſecularĩ literaꝝ nõ ignarus, ingenio ſubtilis,& clarus eloquio,in declamãdis ſermonibus ad popu

populũ egregius fuit,qui de poteſtate eccleſiaſtica male ſentiens,cũ à miniſtro Saxoniæ quæreret,ad carcerẽ fuga lapſus ad obſeruantiales confugit,& errorẽ cũ vita deinceps emẽdauit. Corripuerat eum Iohannes de Hageñ. Carthuſienſis vir doctiſſimus iampridẽ,& ad ſe mitas æquitatis reuocauit. Scripſit autem

Defenſorium ſui lib.1. Multi famoſi viri,&c.
De paſſione domini lib.1. Egredimini filiæ Sion.
Sermones varios, lib.1. Quæſtiones quaſdam,lib.1.
Et alia complura. Claruit temporibus Frederici Imp.tertij,& Pij papæ ſecundi. Anno dñi.M.CCCCLX.

IAcobus Iũterbuck,natione teutonicus,ordinis Carthuſienſiũ,vicarius domus montis ſancti ſaluatoris prope Erfordiã,vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus,ingenio clarus,ſermone apertus,dubioꝝ cautus interpres,vita quoq; & conuerſatione deuotus. Scripſit mľta & varia opuſcula,quibus nomẽ ſuũ ad poſteritatis notitiam tranſmiſit. De quibus ſubiecta feruntur

De anno Iubileo, lib.1. De cauſis multaꝝ paſſionũ, li.1.
De moribus Chriſtianoꝝ, lib.1. De triplici ſtatu hominũ, lib.1.
Conſolatio maloꝝ huius ſeculi, lib.1.
De modo ſeruandi interdictum, lib.1. Ad amputandũ errores.
Apologeticus reigioſoꝝ, lib.1. De cautelis diuerſoꝝ ſtatuũ,li.1.
De cognitione ſecretoꝝ, lib.1. De veritate dicẽda vľ tacẽda,li.1
De cogitationibus, lib.1. De contractibus, lib.1.
De malis huius ſeculi, lib.1. De obedientia monachoꝝ,lib.1
De arte moriendi,lib.1. De ſtabilitate monachoꝝ,lib.1.
De refrenatione cogitationũ,lib.1. Soliloquiũ homĩs ad animã,li.1.
De arte curandi vitia, lib.1. De ſeptẽ peccatis mortalib.li.1.
De eiſdem mentalibus,li.1. De poteſtate dæmonũ,li.1.
De dignitate prælatorum, li.1. De dignitate ſacerdotij, li.1.
De obſeruantia mandatoꝝ, lib.3 De ſabbato,li.1.
De ſtatu ſecurioris vitæ,li.1. De intentionis directione, li.1.
De profectu vitæ ſpiritalis,li.1. De indulgentijs,lib.1.
Sermones varij, lib.1. Ambulans Ieſus iuxta.

Et alia cõplura. Moriť tpibus Frederici Imp.tertij,& Pauli papæ ſecundi. Anno dñi.M.CCCCLXVI.Indictione.xiiij.

NIcolaus Dorbellus,ordĩs fratrũ minoꝝ S.Franciſci prouinciæ Thuronenſis,vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus,& in philoſophia ſcholaſtica nulli ſecũdus,ingenio clarus,& ad diſputã

das enodãdasq; quæstiones scripturarũ satis idoneus. Scripsit quæ dã pclara volumina, qbus nomẽ suũ ad notitiã posteritatis cũ gl'a trãsmisit, & in gymnasio Pictauiẽsi tũ disputãdo, tũ docẽdo, tũq; scribẽdo, magnã eruditõis suæ laudẽ cõmeruit. De cuius opuscl'is subiecta ferunt, opus ĩsigne ac celeberrimũ & ppe diuinũ, singl'ari vtilitate io-

Super sententias	li.4.	(cundum.
Sup summul' Petri Hispani	li.7.	Quia teste sapiente.
De scientia Mathematica	li.1.	Sicut dicit philosoph⁹
In lib. Physicorum Aristotel'	li.8.	Expedita prima parte
Iu lib. de cœlo & mundo	li.2.	Natura, hic ĩcipit liber
In li. de generatõe & corruptõe	li.2.	De generatiõe, hic ĩci.
In lib. Metheororum	li.3.	De primis, Incipit liber
In lib. de anima	li.3.	Bonorũ honorabilium
In lib. Metaphysicorum	li.12.	Expedita scda parte.
In lib. Ethicorum	li.10.	Pertracta. cõpẽdiose.

Et quædam alia. Fuit aũt dictorũ Iohãnis Scoti profundus interpres & acerrimus defensor, ex cuius scriptis philosophiã exponẽs hocipm opus in tres partes, mathematicã, theologicã, & ethicã diuidẽs compendium nominauit. Claruit tpibus Frederici Imperatoris tertij, & Calixti papę tertij. Anno domini. M.CCCCLV.

PEtrus de Vnzola, ciuis Bononiẽsis, iureconsultus celeberrimus, & disciplinis bonarũ artiũ prole instructus, ingenio præstans, & clarus eloquio, multarũ rerũ, maxime iudicialium experiẽtia insignis. Scripsit ad vtilitatẽ tabellionũ, & in legali scĩa studentiũ egregium volumen, sup continuatõe quinti, sexti, & septimi capl'orũ Summæ domini Rolandini, quod prænotauit.

Auroram nouissimam	li.1.	Scribarũ & tabellionũ.
Consultationes varias	li 1.	

Alia quoq; nõnll'a scripsisse phibet', sed ad notitiã meã nõ venerunt.

HEnricus de Herph ordinis fratrum minorũ scti Frãcisci, natõe theutonicus, puinciæ Coloniẽsis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & iuris põtificij nõ ignarus, ingenio pstãs, & apertus eloqo, in declamãdis sermonibus ad ppl'm celeberrimę opiniõis, nõ min⁹ religiosa vita, q̃ scĩa scripturarũ venerãdus. Scripsit nõ abijciẽdę authoritatis opuscl'a, qbus nomẽ suũ notificauit posteritati. De quorũ numero subiecta ferunt. Volumẽ magnũ & insigne.

De præceptis decalogi,	li.1.	Inuenio aliã legem in.
Sermones de tempore,	li.1.	Ecce rex tuus venit

Sermo

Sermones de sanctis	li.1.	Rabbi vbi habitas?
Sermones per aduentum	li.1.	Quis poterit cogitare.
De tribus partibus pœnitentiæ	li.1.	Nemo pt duobus dñis.

Et quædam alia. Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Pio papa secundo. Anno domini. M. CCCCLX.

IOhãnes de Turre cremata, ordinis fratrum pdicatorũ, eps Sabinẽsis, & sacrosanctæ eccl'iæ Romanæ presbyter cardinal', vir in diuinis scripturis studiosus, & declamator sermonũ egregius, ingenio promptus, & apertus eloquio. Scripsit ingenij sui multa opuscl'a, quibus nomẽ suũ notificauit. De qbus subiecta ferunt. Ad Arseniũ monachũ cœnobij sancti Benedicti (quod ipse in commendis habebat) opus magnum & non abijciendum composuit.

In regulam sancti Benedicti,	li.1.	Qm adiuuãte dño nro
In Psalterio toto	li.1.	Beatissimo patri & clę.
In Euãgelia dñicalia, quæstiones	li.1.	Sacro & colendissimo.
In Euangel'. de sanctis, quæstiones,	li.1.	
De aqua benedicta	li.1.	Iniũxit mihi nup. r.p.
De salute animæ	li.1.	Docet nos diuina scri.
Sermones de tempore,	li.1.	Sermones de sanctis li.1.

Et alia complura. Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Pio & Paulo summis pontificibus. Anno dñi. M.CCCCLX.

IOhãnes de Mechilinia, natõe teutonicus, vir in diuis scripturis lõgo studio exercitatus, & in philosophia scholastica nõ mediocriter doctus, ingenio excellẽs, & clarus scĩa, in gymnasio Colonien si theologiã ml'tis annis publice docuit, & magnã eruditõis suæ laudẽ acqsiuit. Scripsit ingenij sui quædã pclara opuscl'a, qbus memoriã nominis sui ad posteros trãsmisit. De qb⁹ subiecta ferunt. Opus ĩsigne.

Super sententias	li.4	In Psalterio	li.1.
Quæstiones variæ	li.1.	Sermones & collationes	li.1.

Et alia complura. Claruit temporibus Frederici Imperatoris tertij, & Pij papæ secundi. Anno domini. M.CCCCLX.

DIonysius Rykel, al'as de Leeuwis, natione theutonicus, ordinis Carthusiẽsiũ domus Bethleẽ in Ruremũda, vir in diuinis scripturis studiosissimus, & cõtinua exercitatione peritus, secularis quoq; philosophiæ nõ ignarus, ĩgenio subtil', sermone scholasticus, vita & cõuersatõe & singl'ariter deuotus, adeo vt etiã diuis reuelatiõibus dignus haberet (ad quẽ Nicolai Cusæ cardinalis viri eruditissimi plures extãt epl'æ) tot ac tãta scripsit, vt numero opusculorũ, præter

Augustinū apud latinos parē habuerit neminē. Gōtēplationi & oro ni cū tāto feruore instabat, vt eū nihil scribere potuisse vnq̄ putares. Rursum in scribēdo, ac legēdo tā sedulus erat, vt nec orare nec contē plari eū posse vsq̄ æstimares. Erat parcissimi somni, cibi & potꝰ absti nētia admirabil', q btī exēplo Hieronymi die ac nocte in lege dñi me ditari dulce iudicabat, sp aut scribēs aliquid vtile aut legēs, ita vt & lectionē oro sępe iterrūperet, & oronē lectio sacra freq̄nter exciperet. De cuius opusculis ipe p se subiecta quodam indiculo recensuit.

Super sententias li.4.
In Genesim, li.1.
In Exodum, li.1.
In Leuiticum li.1.
In Numeros li.1.
In Deuteronomium, li.1.
In librum Iosue li.1.
In librum Iudicum li.1.
In librum Ruth li.1.
In Regum libros li.4
In Paralipomenon li.2.
In Esdram li.3.
In Neemiam li.1.
In Tobiam, li.1.
In Iudith li.1.
In Hester li.1.
In librum Iob li.1.
In Prouerbia Salomonis li.1.
In Ecclesiasten, li.1.
In Cantica canticorum, li.1.
In librum Sapientiæ li.1.
In Ecclesiasticum li.1.
In Esaiam prophetam, li.1.
In Hieremiam li.1.
In Ezechielem li.1.
In duodecim prophetas, li.12.
In libros Machabæorum li.2.
In Psalterium li.3.
In Matthæum li.1.
In Marcum li.1.
In Lucam li.1.
In Iohannem li.1.

Dilectus deo & hoībus
Iusti sunt oēs sermōes.
Honora dñm de tua.
Qui in numero milici.
Serua mādata & legē.
Fortis in bello Iesus
Iudices singuli suo no.
Teste sctō Hieronymo
Reges ex te egredient.
Deus fecit ex vno hoīe
Lex veritatis fuit i ore
Neemias in memoria.
Qui ꝑnus est ad mise.
Hæc vocabit' virago.
Sicut sol oriēs in mūdo
Dixit deus Salomoni.
Quēadmodū Salomō.
Gaudebit sponsus sup.
Disce vbi sit sapientia.
Mirabunt' oēs i verbis
Esaias ꝓpheta magnꝰ.
In librum Baruch li.1.
In Danielem li.1
Sapīam oīm antiquo.
Iuda te laudabūt frēs t.
Dixit Dauid filius Isai.

Ego quasi aquæ ductus

In Epl'as

In Epl'as Pauli li.14.
In Actus Apl'orum li.1.
In Apocalypsin li.1.
Expositionis hymnorum li.1.
In septem Psal'. pœnitentiales, li.1.
De documentis autenticis, li.1.
Expositionis missæ li.1.
Dialogum de celebratione li.1.
De communione li.1.
Compendium philosophiæ, li.1.
Compendium Theologiæ li.1.
Dialogum philosophi & theologi li.1.
Sup vndecim epl'as eius li.1
Super Boetio de consolatu li.5.
Sermones de tempore, li.1.
Sermones de sanctis, li.1.
Sermones ad religiosos temporis li.1.
Ad eosdem de sanctis li.1.
De sacramēto sermones sex li.1.
Meditationis dominicæ passionis li.1.
De laudibus dei li.1.
De laudibus sanctæ Mariæ, li.4.
De fonte salutis & semitis vite li.1.
De lumine Chr̄ianæ theoriæ, li.1.
De venustate mundi, li.1.
De naturæ terni & veri dei li.1.
De diuina essentia li.1.
De distāria pfec. diuīę & hūane, li.1.
De beneficijs dei li.1.
De mutua sanctorꝫ agnitione li.1.
De donis spiritus sancti li.1.
Cordiale prænotatum li.1.
De gaudio & pace interna li.1.
De via purgatiua li.1.
Dial'. de fide catholica li.1.
Dial'. Christiani & Sarraceni li.1.
Contra Magos & Vvaldeñ. li.1.
Contra superstitiones li.1.

Audite me qm̄ de tua.
In Epl'as canonicas, li.7.
Implemini spū sancto.
Scrutemur vias nostras
Sapīaꝫ sanctorꝫ narrāt
Memoriam fecit mira.
Quicūq; māducauerit
Qui præest in solicitu.
Pretiosior est sapiētia.
Cōparate vobis vinū.
Sup lib. btī Dionysii, li.4.
In lib. Iohannis Clymachi li.1.
Sūmariū partiū sctī Thomę, li.1.
Labia sacerdotis cust.
Frēs sancti, vocatiōes.
Religio mūda est visi.
Expositiōis dñicæ passionis, li.1.
O deus præstantissime
Quæ est ista q̄ progre.
Quis sapiens & intell'.
Oīs ꝓcessio secundorꝫ
Vnus est altissimus
Scimꝰ qm̄ filius dei ve.
De felicitate animæ li.1.
Anima mea desidera.
Pater gl'iæ det vobis
Quis hominū poterit.
De custodia cordis li.1.
Sicut dicit Apl'us: Stul'.
Magna & mirabilia.
Sic deus dilexit mūdū.
Caue ne imitari velis.
Dñm deū tuū adorabis

De vitijs

De vitijs & virtutibus lib.1.
Contra ambitionem lib.1.
Contra Sarracænos, lib.5
De contemptu mundi lib.1.
De modo iudicãdi & corripiendi lib.1.
De remedijs tentationum lib.1.
Speculum peccatoris lib.1.
De quatuor nouiſſimis, lib.1.
De reformatione interna lib.1.
De iudicio particulari, lib.1.
De paſſionibus animæ lib.1.
De diſcretione ſpirituum, lib.1.
De perfectione charitatis, lib.1.
Inflammatoriũ diuini amoris, lib.1.
De contemplatione, lib.1.
De oratione, lib.1.
De meditatione lib.1.
Sonus epulantis, lib.1.
De modo agendi proceſſiones, lib.1.
De eleuatione mẽtis in deũ, lib.1.
De ptãte & iuriſdictiõe papę, lib.1.
De reformatione eccleſiæ, lib.1.
Contra ſymoniam, lib.1.
Contra eandem, lib.1.
De reformatione clauſtralium, lib.1.
Cõtra pluralitatẽ beneficiorũ, lib.1.
De reformatione monialium, lib.1.
De profeſſione religioſorum, lib.1.
Exhortatorium nouitiorum, lib.1.
De vita & regimine prę ſulum lib.1.
De inſtitutiõe ordis Carthuſi, lib.1.
De viſitatione clauſtralium lib.1.
De vita canonicorum lib.1.
De diſciplina ſcholarium lib.1.
De vita militarium lib.1.
De virginitate lib.1.
De officio archidiaconorũ, lib.1.
De regimine prę latorum, lib.1.
Qui cõuerti fecerit pec.
Reges gentium dñantur.
De grauitate peccati, lib.1.
Indicabo tibi &c.
Quæſtionem mihi pro.
Militia eſt vita hominis
Cõuertere ad dñm deũ.
Gens abſq; cõſilio & ſiñ.
Pro oĩb⁹ mortuus ẽ Ch.
Primus hõ de terra ter.
De profectu charitatis, lib.1.
Quid dominus deus.
Sapientiã amaui & ex.
Oportet ſemp orare.
Cogitationes meæ va.
Oẽs q credebãt erant p.
Zelus domus tuæ co.
De authoritate papæ, lib.1.
De authoritate concilij, lib.5
Gratis accepiſtis gratis.
Pecunia tua tecũ ſit in.
Omnia honeſte fiant.
De regulis vitæ Chſanorũ, li.1.
Aperi mihi ſoror mea.
Excellentiorẽ viã vobis.
Nemo mittens manum.
Attendite vobis & gre.
De laudibus eiuſdem, lib.1.
Maledictus hõ qui facit.
Quẽadmodum Ariſto.
Labora ſicut bonus mi.
Virgo cogitat quæ dñi.
De officio legati, lib.1.
De vita & regimie curatorũ, li.1.

De vi-

De vita nobilium, lib.1.
Dial'. inter Chſm & principẽ, li.1.
De regimine politiæ,
Dial'. inter Ieſum & puerum,
De viduarum vita,
De vita coniugalium
De vita incluſarum
De officio mercatorum,
De vita ſolitaria, lib.1.
Cõtra proprietatẽ monachorũ, li.1.
Epiſtol'. ad principes,
Annotationes ſuorum operum,
Epl'arum ad diuerſos, lib.1.
De regimine principum, li.1.
Dial'. iter Chſm & pricipiſſã, li.1
lib.1.
Cõplexans Ieſus par.
Eo q̃ caſtitatem amaue.
Dixit dñs deus, non eſt.
Quã magna multitudo.
Nolite facere iniquita.
Dial'. inter Chſm & ſacerdo. li.1
Apocalypſis ſibi factæ, lib.1.
Vniuerſis principibus.
Areligioſis aliſq; ve.
Collationes pro capitulis tres.

Et alia ml'ta nobis inuiſa. Moriẽ ſub Frederico Imp. tertio, & Paulo papa ſecũdo. Anno dñi. M. CCCCLXXI. Indict. 4. xij. die menſis Martij. Sepultus nõ ſine magna opinione ſanctitatis, in cimiterio fratrum cõmuni, domus præfatæ Ruremundẽſ. Deniq; libros Iohannis Caſſiani, ad faciliorẽ ſtilũ propter ſimpliciores fratres redegit, cuius operis procemium ſic incipit. Declaratio, &c.

BEſſarion, natiõe Græcus, ſacroſanctę eccl'æ Romanę cardinalis Nicęnus vulgariter nũcupatus, & patriarcha Cõſtãtinopolitanus, vir vndecunq; doctiſſ. phũs & orator in vtraq; lingua nulli ſecũdus. Scripſit ingenij ſui q̃dã p̃clara volumĩa, q̃bus nomẽ ſuum ad poſteros cũ ingẽti gloria trãſmiſit. E q̃bus ſubiecta ferunt. Aduerſus Marcũ ep̃m Epheſinũ de ſpũ ſcto more Græcorũ male ſentientẽ in cõcilio Fiorẽtino. Scripſit inſigne & p̃clarũ opus, q̃d prænotauit
Confutationem, lib.1.
In philoſophię Platonis laudẽ, lib.5.
Ad Græcorũ Imp. cõſolatiõis, lib.5
In illo. Sic eũ volo manere, lib.1.
Laudes patriæ ſuæ, lib.2.
Orationes & epl'æ plures.

Et quædã alia. Fundauit etiã Venetijs inſignẽ bibliothecã, multis libris tã græcis q̃ latinis ornatiſſimã, cui p̃fectus eſt non paruo ſtipendio Marcus Antonius Sabellicus vir doctiſſimus, de quo poſtea dicemus. Moritur tandẽ plenus dierũ, in legatione Galliarũ ſub Erederico Imper. & Sixto papa quarto. Anno dñi noſtri Ieſu Chriſti. M. CCCCLXXIII. Indict. ſexta.

IOhãnes Hagen, al's de Indagine, natiõe teutonicus, ordis Carthuſienſiũ, domus mõtis ſancti ſaluatoris prope Erfordiam, prior in Yſennach, & in Stetyn, vir in diuĩs ſcrip. ſtudioſiſſ. & valde eruditus

ditus, atq; in iure canonico egregie doctus, ingenio clarus, consilio prõptus & prouidus, Scripsit apto sermone mlta pclara volumĩa, ad principes, epos & alios ecclesiaꝝ plates, de variis ac diuersis qstionibus ĩterrogatus, de qbus pauca ad manus nras memini pueniſſe. Nã ſicut ex ſcriptis cuiusdã deuoti patris eiusdẽ ordis accepi, plusq; trecentos tractatus æ didit, de quibus oĩbus ego vidi & legi tm quos cõsequenter subieci. Opus insigne, quod prænotauit

De laude paupertatis	lib.1.	Beati pauperes spũ qm.
De vita religiosorum	lib.1.	Sic est regnum cœlorũ.
De casu religionis,	lib.1.	Quo sedet sola ciuitas.
De vita adolescentuloꝝ	lib.1.	Adolescẽtulus sum ego.
De humilitate & superbia	lib.1.	Ego sum via, veritas.
De ornatu interiori	lib.1.	Oĩs gloria filiæ regis.
De accessu ad nouũ hominẽ	lib.1.	Ecce ego noua facio.
De gratia & libero arbitrio	lib.1.	Non ego solus, sed gra.
De correptione & gratia dei	lib.1.	Corripiet me iustus in.
De natura & gratia	lib.1.	Vidit deus cuncta quę fe.
De perseuerantia	lib.1.	Qui perseuerauerit.
De spũ, corpore, & anima	lib.1.	Aplus Paulus vas electi.
De mandatis prælatoꝝ	lib.1.	Sic nos existimet homo.
De charitate	lib.1.	Fortis est vt mors di.
De dilectione dei	lib.1.	In lege Mosi post mul.
De meditatione	lib.1.	Felix aĩa quæ humili.
De inquisitione summi boni	lib.1.	Magnus es dñe & lau.
Contra errores Bohœmorum,	lib.1.	In Christo Iesu oones.
Ad epm Ratispoñ. cõtra eosdem,	lib.4	Reuerẽdiss. in Christo.
Ad Marchionẽ Brandenburgeñ.	lib.1.	Illustri principi & dño.
Ad vniuersitatem Erfordeñ.	lib.1.	Syncerã in dño charita.
In regulam sancti Benedicti	lib.1.	Probate spũs si ex deo.
De cauẽdis doctrinis peregrinis,	lib.1.	Variis & peregrinis.
De cognitione futuroꝝ	lib.1.	Annũtiate q̃ futura sunt.
De visione Tundali	lib.1.	Circa visionem Tũdali
De visione Danielis. ca. 7	lib.1.	Quæstũ est de exposit.
De apparitione cuiusdã defunctæ	lib.1.	Quædã mulier perducta
De futuris prodigiis,	lib.1.	Oĩa in mẽsura, numero.
De planctu solitarii	lib.1.	Quis dabit capiti me.
De cruciata contra hæreticos	lib.1.	Circa cruciatã quæ da.
De auferibilitate spõsi ab ecclesia	lib.1.	In noĩe dñi nostri Iesu.

De tẽ-

De tempore schismatis,	lib.1.	Et quia entia nolunt.
De authoritate papæ in concilio	lib.1.	Dubitatũ est & quæstũ.
De potestate ecclesiastica	lib.1.	In Christi euangelio le.
De correctione fraterna,	lib.1.	Itẽ quærit in fraterna.
De paruulis non baptizatis	lib.1.	Dubitatũ est & quæstũ.
De iudice cõtra cõscientiã iudicãte,	lib.1.	Dubitatũ est, si liceat.
Contra flagellatores	lib.1.	In noĩe Christi. Incipit.
An fine professione religiosus,	lib.1.	In noĩe Christi. Incipit.
De ieiunio quintæ feriæ	lib.1.	Dubitatur an licitum sit.
De iusto & iniusto bello,	lib.1.	Nota ad iustum bellum.
De doctrina ecclesiæ,	lib.1.	Tu es Petrus & super.
De auditione missarum,	lib.1.	Sapiens dicit, fili oĩa fac
Contra Iohannẽ Kanneman,	lib.2	In noĩe Iesu Christi. In.
De vita spiritali,	lib.1.	Si spũ viuimus, spũ &.
De discretione cogitationum	lib.1.	Vt quid cogitatis ma.
De vera & falsa pœnitentia	lib.1.	Pœnitentiam agite ap.
De modo confitendi	lib.1.	Propheta regius psal.
De audiendis confessionibus,	lib.1.	Confitemini alterutrũ.
De spiritali arte memoratiua,	lib.1.	Memorare nouissima.
De quatuor sensibus scripturæ,	lib.1.	In noĩe Chri, & eius in.
De contemplatione,	lib.1.	Hæc est vita æterna.
De interdicto,	lib.1.	In salicibus in medio.
In dedicatione ser mones quinq;	lib.1.	Salomon ædificauit.
Ad Rudolphũ epm Lauãtinũ, lib.1.		De falsis prophetis, lib.1.
De cõmunione sub vtraq; specie,	lib.1.	De cõione sub vtraq;.
Epl'arum ad diuersos, lib.1.		Sermones quoq; varios, lib.1.
In regum, quadruplici sensu	lib.1.	

In mlta denicq; libros Bibliæ cõmẽtarios elegãtes cõposuit, aliosq; tractatus & qstionũ solutiones pene innumeras & insignes. Claruit sub Frederico tertio, & Pio papa secũdo. Anno dñi. M.CCCCLX

IOhãnes abbas monasterii Niuicellẽsis, in scrip. sctis studiosus & eruditus, & ĩ iure canonico nobilr doctus, ĩgenio subtil', & clarus eloqo, scripsit mlta & diuersa ĩgenii sui opuscla, qbus memoriã celeberrimi noĩs sui ad posteros cũ gl'ia trãsmisit. De qbus extãt subiecta, Opus pclaꝝ & insigne, quod prænotatur, Bibliæ & canonum

Concordantia,	lib.1.	In principio creauit deus
Sermones de tempore	lib.1.	Respicite & leuate cap.
Sermones de sanctis,	lib.1.	Relictis retibus. s. Petrus

Epistolæ & quæstiones variæ. Cætera quæ composuit, ad notitiam nostræ lectionis non venerunt.

IAcobus de Gruytrode, natiõe theutonicus, ordinis Carthusiẽsiũ prior domus oĩm Aplorũ iuxta Leodium, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, vita & conuersatõe deuotus, ingenio pstans & dulcis eloquio. Scripsit pclara quæ dã, & deuota opuscla, quorũ lectio religiosis psonis, salutis proprię amatoribus non inutilis perhibetur. De quibus subiecta feruntur.

De veris virtutibus	li.3.	De septẽ peccatis mortalib⁹,	li.1.
De quatuor nouissimis	li.1.		
De vita domini Iesu,	li.1.	Fasciculus myrrhę dil.	
De præparatõe ante missam,	li.1.	De diffinitõe noĩs monachi,	li.1.
Meditationes passionis domini	li.1.		
Lectionarius mense	li.1.	Comedite amici & bi.	
Speculum prælatorum	li.1.	Speculum subditorum	li.1.
Speculum sacerdotum	li.1.	Speculum secl'ariũ hoĩm,	li.1.
Speculum senectutis	li.1.	Colloquiũ Iesu & monachi,	li.1.
Colloquium Iesu & prælati,	li.1.	Fac mecũ Iesu dulcissi.	
Colloquium Iesu & senis	li.1.	Ne indigneris quæso.	
Colloquiũ Iesu & hæremitæ,	li.1.	Colloquium Iesu & discipl'i,	li.1.
Contemplatio sanctæ Mariæ	li.1.	Vulnerasti cor meum	
Coronula sanctæ Mariæ	li.1.		
Dialogus crucifixi & peccatoris	li.1.	Ignosce q̃so benigniss.	
Dialogus Mariæ & peccatoris	li.1.	Verbũ mihi est ad te.	
Dial'. alius Mariæ & pc̃toris	li.1.	Meditatões cõpassiõis Mar.	li.1.
De nomine Iesu & Mariæ	li.1.	Sermones de tempore	li.1.
Sermones de sanctis	li.1.	Epl'arum ad diuersos	li.1.

Et alia ml'ta. Moritur quàm deuotissime sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini. M.CCCCLXXII. Indictione quinta, pridie Idus Februarias.

IAcobus Zenus, patricius Venetus, eps eccl'iæ Patauinę, vir in scripturis sctis studiosus & eruditus, & secl'ariũ lr̃arũ nõ ignarus, ingenio subtil', eloqo disertus, cõsilio prõptus & circũspect⁹, ac ml'tarũ rerũ experiẽtia ĩsignis. Scripsit q̃dã pclara volumina, qbus nomẽ suũ ad posteros cum gl'ia transmisit. E qbus extat opus elegãtissimũ.

De gestis summorum pontificum	li.1.	Et quædam alia.	

Moritur aũt sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini. M.CCCCLXXVII. Indictione vero nona.

Guil-

GVilhelmus Forleon, natiõe Brito, ordinis fratrũ minorũ sancti Frãciſci, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in secl'ari philosophia egregie doctus, ingenio clarus, eloquio scholasticus, q in gymnasio Parisiẽsi, tum docẽdo, tum disputãdo, tumq; scribendo magnã eruditõis suæ laudẽ cõmeruit, ædidit quæ dã præclara in scripturis opuscla. E quibus extat celeberrimũ opus.

Super sententias	li.4	Quæstiones variæ	li.1.

Et alia cõplura. Huius auditor atq; discipl'us olim fuit vir doctissimus & theologorũ nr̃ę tẽpestatis facile prĩceps, magister Stephanus dict⁹ Brulefer, natiõe Gallus eiusdẽ ordinis, qui in cõuẽtu Parisiensi theologiã docuit, postea ad obseruãtiã ordis se cõferẽs apud Mogũtiacũ in Germania, sn̄ias ibidẽ legere cœpit, q̃s in cõuẽtu Metẽsi mõ cũ laude cõtinuat. Claruit aũt iste Guilhelmus sub Frederico Impatore tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini. M.CCCCLXX.

ALbertus de Eybe, natiõe theutonicus, Bambergẽsis eccl'iæ canonicus, & Pij secũdi põtificis maximi cubicl'arius, vir in secularib⁹ l̃ris studiosus & eruditus, & diuinarũ scripturarũ nõ ignarus, ingenio subtil', eloquio disertus, rhetor & poeta insignis. Scripsit nõ spernẽdæ lectõis opuscla, de qbus extãt subiecta. Ad dñm Iohannem ducem Bauariæ, Monasterienſem epm, & Magdeburgensem postea primatem, opus insigne prænotatum.

Margarita poetica	li.1.	Optasti sępe nũero re.	
De re quoq; vxoria	li.1.	Epl'arum ad diuersos	li.1

Et alia complura. Claruit sub Frederico Impatore tertio, & Pio papa secundo. Anno domini. M.CCCCLX.

RODericus eps Samorensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secl'ariũ lr̃arum nõ ignarus, ingenio pstãs, & clarus eloquio. Scripsit ingenij sui non contemnendæ authoritatis opuscula, qbus memoriã sui noĩs posteritati cõmendauit. De quibus ego vidi adhuc tm̃ volum vnumẽ quod prænotauit.

Speculum humanæ vitę	li.2.	Sup cunctas humanas.	

Cætera nõ vidi. Claruit temporibus Frederici Imperatoris tertij, & Pauli papæ secundi. Anno domini. M.CCCCLXX.

AMbrosius Choriolanus, ordinis fratrũ heremitarũ sancti Augustini, prior generalis, pr̃ia Romanus, vir in diuinis scipturis eruditus, & scia secularĩ lr̃arũ insignis, excellẽs ingenio, & eloquio disertus, doctus & eloquens. Scripsit quædam præclara opuscula, qbus nomen suum immortalitati commendauit, de qbus tamẽ ad

notitiam lectionis nostræ pauca peruenerunt quæ subieci.

In regulam sancti Augustini,	li.1.	Ex oim parẽte docto.	
Eiusdem regl'æ commendatio	li.1.	Postq̃ btũs Augustinus	
In secundam regulam	li.1.	Acer ingenio vita prę.	
De vita sancti Augustini	li.1.	Sępe numero cũ in ma.	
De eiusdem laudibus	li.1.	Cõsueuere beatissi. pr̃.	
Orationes varias	li.1.	Scripsit & alia plura.	

Claruit aũt sub Frederico Impatore tertio, & Paulo papa secundo. Anno dñi. M.CCCCLXX.

BEnedictus Stendel de Hallis, oppido Saxonię natõe teutonicus vir in diuis scripturis eruditissimus, & in philosophia sectari no biliter doctus, ingenio excellẽs, & apertus eloquio, q̃ in gymnasio Erfordẽsi theologiã annis mltis gloriose docuit, & tam vita q̃ doctrina clarus effulsit. Scripsit quædã nõ spernẽdæ lectionis opuscla, ex qbus in dicta vniuersitate legit ordinarie subiecta.

In Genesim,	li.1.	In Exodum	li.1.
In Luiticum	li.1.	In Numeros	li.1.
In Deuteronomium	li.1.	Sermones varios	li.1.
Collationes diuersas.	li.1.		

Et quædam alia in logica philosophia, cæterisq̃ studijs & exercitijs scholasticis. Claruit sub Frederico Impatore tertio, & Paulo papa secundo. Anno dñi. M.CCCC.acLXX.

SIfridus eps Cirenẽsis titulatus, ordinis fratrum p̃dicatorũ, natiõe theutonicus, archiepi Mogũtini Theoderici in põtificalibus vicarius, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & sectariũ lrarũ non ignarus, habraicæ & latinæ linguæ peritus, ingenio subtil', & clarus eloquio, disputator acutus, & diuini verbi prędicator egregius, consilio promptus, vita p̃clarus. Scripsit quædã digna lectione opuscla, qbus nomen suum posteris notificauit. De quibus extãt subiecta, ad Theodericum archiepiscopum prędictum.

De Iudæorum vsura	li.1.	Quærit in foro cõsciæ	
De censibus & reemptione,	li.1.	Quærebat primo an.	
Sermones & collationes	li.1.	Quæstiones variæ	li.1.

Et quędã alia. Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Pio ac Paulo Romans pontificibus. Anno domini. M.CCCCLXX.

GOdescalcus de Meschede, natiõe theutonicus, p̃fia Vestphalus, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & in sectari philosophia egregie doctus, acer ingenio, vita p̃clarus, doctor sacrę Theo-

Theologiæ profundus, qui multis annis in gymnasio Erfordẽsi eam scĩam gloriose docuit, & magnã eruditõis suæ laudẽ ab oĩbus cõmeruit. Scripsit & legit in eadẽ vniuersitate quædã p̃clara opuscla, qbus nomen suũ posteris notificauit. E quibus feruntur.

Quęstiones sententiarum	li.4	Sermones & collationes,	li.1.
Quæstiones variæ disputatæ	li.1.	Et alia complura.	

Huius fr̃ Theoderic⁹ Gresmũt de Meschede artiũ & medicĩæ doctor vir vndecũq̃ doctissimus, adhuc supstes Mogũtinę resident, q & ipe inter alia tractatũ elegãtẽ cõposuit, de regimĩe sanitatis tpe pestilentiali. Filiũ habet sub noĩe Theodericũ appellatũ, vix tria lustra ætatis implẽtẽ, cuius admirãdũ ingeniũ, & fingl'aris tũ eruditio, tũ eloq̃ntia ml'tos, puectę ætatis (doctores etiã) lõge p̃cellit, cui⁹ ad me extat liber ĩsignis de septẽ artib⁹ liberalib⁹ Scripsit eñ tã ad me q̃ ad alios pene infinitas epl'as, cuiusc ũq̃ argumẽti ornatissimas, variasq̃ oones Ciceronianã disertitudinẽ p̃ferẽtes, adeo vt velut alter Adeodat⁹ Augustini sctissimi q̃ndã filius, suo ingenio & scribẽdi argumẽtãdiq̃ prõptitudine, ac sollertia ml'tis (doctis etiã viris) fit admirationi & stupori. Godescalcus aũt p̃is sui frater. Claruit sub Frederico Impa. tertio. Anno dñi. M.CCCCLXX. Et añ hoc decenniũ mortuus est.

STephanus Hoest Laudenburgẽsis, eccl'æ Spirẽsis olim canonicus, natõe teutonicus, vir in sec'aribus lr̃is erudit⁹, & diuinar̃ scripturar̃ nõ ignarus, phũs & orator celeberrimus, ingenio acer, & disertus eloquio, in declamãdis sermonibus ad ppl'm insignis, qppe qui aliquot annis in castro Heydelburgensi p̃dicatoris gessit officiũ. Scripsit nõ spernenda opuscula, quibus memoriam sui noĩs posteris commendauit. E quibus extat.

In libros Ethicorum	li.10	Sermones & collationes,	li.1.

Carmina & quædam alia.

Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Paulo papa secundo. Anno domini. M.CCCCLXXI. Indictione quarta.

BErnardus Iustinianus, p̃fia Venetus, phũs & orator celeberrimus, ingenio excellẽs, & disertus eloquio, q ob singularẽ dicendi grãm nõ modo apud senatũ suũ Venetũ, verũetiã apud Romanos põtifices, cardinales, & cæteros Italiæ principes, ac vrbiũ senatores in precio est habitus. Scripsit inter cætera ingenij sui monimenta Laurentij Iustiniani patriarchæ Veneti auunculi sui.

Vitã & sanctiss. cõuersationẽ,	li.1.	Historiarum quoq̃,	li.1.
Orationes plures & elegãtes,	li.1.	Epl'as & quædam alia.	

Claruit

Claruit sub Frederico Imp.tertio,& Paulo papa secundo. Anno domini nostri Iesu Christi. M. CCCCLXX.

HEnricus de Piro,natiõe teutonicus,ex ciuitate Coloniẽsi oriundus,ordis Carthusiensiũ,professus domus sanctæ Barbaræ in eadẽ ciuitate,ante ordinis ingressum doctor vtriusq; iuris subtilis & famosus,& postea etiã in diuinis scripturis exercitatus,scripsit quædã præclara volumina,de quibus subiecta feruntur

Super Institutis	lib.4 Annuente mihi oĩm le.
Ad nouitios quoq;, lib.1.	Cõsilia in diuersis casibus, lib.1.
Sermones de tempore, lib.1.	Sermones de sanctis, lib.1.

Et quædam alia. Claruit tẽporibus Frederici Imp.tertij,& Pauli papæ secundi. Anno dñi. M. CCCCLXX.

NIcolaus Donis,natione teutonicus,ordinis diui patris Benedicti,vir in secularibus lr̃is studiosus & eruditus,& diuinar̃ scripturar̃ non ignarus, philosophus & mathematicus insignis, cosmographiæ Ptolemæi vigilantissimus repertor,& sagacissimus instaurator,ingenio præstans & clarus eloquio. Scripsit non cõtemnenda volumina, quibus nomẽ suũ ad posteros trãsmisit. E q̃bus extat opus mirandũ,cũ picturis & nouis tabulis elegantissime ordinatis,& diligentissime correctis.

In cosmographiam Ptolemæi.

Ad Paulum papam secundum	lib.7 Non me fugit beatiss.
De locis quoq; mirandis	lib.1. Qm̃, vt ait Augustinus.

Epl'æ variæ ad diuersos.

Et quædã alia. Claruit aũt sub Frederico Imp.tertio, & Paulo papa secundo. Anno dñi. M. CCCCLXX.

GEorgius de Burbach, natiõe teutonicus, vir in secularib̃ lr̃ar̃ scientia peritiss.& sanctar̃ scripturar̃ nõ ignarus, phũs & astronomus oĩm sui tpis facile luculẽtissimus, q̃ in gymnasio Vvienensi philosophiã & astror̃ scientiam multo tpe publice docuit, vbi inter alios innumeros discipl'os Iohannẽ de regio monte virum postea doctissimũ erudiuit. Scripsit ingenij perspicacis præclara quędã opuscl'a. De quor̃ numero ego vidi dumtaxat,

Theoricas planetar̃ nouas	lib.1. Sol habet tres orbes a.

De alijs adhuc nihil vidi. Claruit sub Frederico Imp.tertio,& Pio ac Paulo Romanis põtificibus. Anno dñi. M. CCCCLXX.

DOmicius Calderinus,p̃ria Veronẽsis,rhetor luculẽtiss.& oĩm bonar̃ artiũ disciplinis ad pfectũ imbutus,græci & latini sermonis egregie peritus,ingenio subtilis & disertus eloquio. Scripsit multa in literis humanitatis præclara opuscl'a, quibus memoriam sui noĩs ad posteros transmisit. E quibus subiecta feruntur

In Iuuenalem	lib.1. Satyrarum genera duo.
In Marcialem, lib.1.	In Suetonium, lib.1.
In Ibin Nasonis, lib.1.	In epl'as Ciceronis, lib.1.
Aduersus Brotheũ grammaticũ,	lib.1. Vtinam Heli & Marce.
Epl'arum ad diuersos, lib.1.	Orationes variæ.

Et alia complura. Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto, cuius secretarius fuerat. Anno dñi. Millesimo CCCC LXXVII. Indictione decima.

IOhãnes tinctoris, natiõe teutonicus, Coloniẽsis, vir in diuĩs scripturis studiosus & eruditus,& seculari philosophia nobil'r doct⁹, ingenio acutus & disputator egregius, q̃ in gymnasio Coloniẽsi theologiã multo tpe publice docuit,& eruditiõis suæ laudes ingẽtes acquisiuit. Scripsit nõ cõtemnẽda opuscl'a, de q̃bus ferunt subiecta

Dissentiões Thomæ & Scoti.	Concordare cœpit in. lib.1.
Quæstiones sententiar̃, lib.1.	Collationes quoq; variæ.

Et quædã alia. Claruit in p̃fato gymnasio sub Frederico Imp.tertio,& Paulo papa secũdo. Anno dñi. M. CCCCLXX.

NIcolaus Perotus Saxoferratẽsis,& Sipõtinus eps̃, vir in diuinis scrip. eruditiss.& in secularibus lr̃is nulli suo tpe secũdus, egregius theologus,ac rhetor disertiss. ingenio acer & vita p̃clarus scripsit q̃dã luculẽta opuscl'a, q̃bus nomẽ suũ posteris notificauit. E q̃bus extãt, Opus insigne duobus volumibus diuisum, in Marcũ Valeriũ Marcialẽ poetã, omnẽ latini sermonis elegantiã, rationem & enucleationẽ pulcherrime cõplectens, quod p̃notauit, commentariorum linguæ latinæ volumen, siue vt vulgo appellatur

Cornucopiam,	lib.2 Barbara, &c. blanditur.
De puer̃ eruditione, lib.1.	De generibus metror̃, lib.1.

Orationes & variæ epistolæ.

Alia insup m'ta scripsisse dr̃, tã in diuinis lr̃is q̃ in hũanis, ac nõnulla ẽ græco trãstulisse in latinũ, sed ad manus nr̃as non venerũt.

Claruit sub Frederico Imp.tertio, Pio & Paulo Romanis pontificibus. Anno dñi. M. CCCCLXX.

ANtonius Roselus, natiõe Tuscus, vtriusq; iuris professor eximius,& celeberrimus interpres,ac aliar̃ bonar̃ artiũ disciplia plurimum decoratus,ingenio p̃stãs & disertus eloquio, qui in

gymnasio Patauino mltis annis iura docuit, scripsit mlta pclara opuscula, qbus nominis sui memoriã posteris commendauit. Sed ego nihil eox me vsq; vidisse memini. Fertur aũt eius insigne opus.

De monarchia mũdi. li.3. In legibus varij tractatus.

Et alia cõplura. Morit sub Frederico impatore III. vegeta senectute, Patauij sepultus. Anno dñi. M. CCCCLXVII. Indictiõe XV.

IOhannes Beetz, natiõe theutonicus, ordinis fratx beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secl'aris lr'aturæ nõ ignarus, theologus excellẽs, & phũs subtilis, ingenio acer, vita pclarus, disputator q̃stionũ egregius, & in declamandis sermonibus ad ppl'm insignis, scripsit q̃dam pclara opuscl'a. De qbus ferunt subiecta.

In epl'am Pauli ad Romanos. li.1.

Præceptoriũ diuinæ legis. li.10 Sacra scriptura diuini.

De sacramẽto altaris. li.1. Sermones de tpe. li.1.

Sermones de sanctis. li.1. Quçstiones variæ dispu. li.1

Alia insup nõnulla æ didit, quæ ad notitiã nr'æ lectionis nõ venerũt.

Morit sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa quarto in cõuentu suo Tenensi. Anno dñi. M. CCCCLXXVI. Indictiõe nona decima sexta Calen. Augusti.

BArtholomæus Cepolla Veronẽsis natiõe, iurecõsultus celeberrimus, & aliax disciplinax secl'aris literaturæ cultor insignis, q in gymnasio Patauino ordinarie legẽdo, disputãdo & scribendo magnã eruditiõis suæ laudẽ acqsiuit, scripsit mlta præclara opuscula, qbus memoriã sui nominis posteritati commendauit. E quibus extat opus profecto subtilissimũ quod prænotauit.

Cautelas iuris causax ciuiliũ. li.1 Notandum singulariter

De simulatis cõtractibus. li.1. De prædijs vrbanis li.1

De prædijs rusticox. li.1. De re quoq; militari. li.1.

Et alia cõplura. Morit aũt tpe Frederici impatoris tertij, & Sixti papæ quarti. Anno dñi. M. CCCCLXXVII. Indictione X.

IOhãnes de Regio mõte, natiõe theutonicus Georgij Burbachij astronomi q̃ndã discipulus nõ minor Anaximãdro Milesio, aut Syracusano Archimede, grẽca & latina eloq̃ntia eruditissim⁹, germanox decus, ob astronomiã, cẽterasq; mathematicas disciplinas à Matthia Pãonię rege, & cõsolatu, ciuibusq; Nurẽbergẽsibus ppetuo donat⁹ stipẽdio, magnã eruditiõis suę laudẽ nõ mõ apud germanos suos, verũetiã apd Italos, Gallosq; cõsecutus ẽ. Nã à Sixto summo pontifice ad emẽdãdũ paschalẽ Dionysij cõputũ Romam accitus, dũ pleraq; posteritati parat, nõ sine maxima studiosox iactura morbo perijt, scripsit q̃dam pclara opuscl'a, de qbus extãt subiecta.

Calẽdarium perpulchrx. li.1. Ephimerides, id ẽ, Diarius. li.1

Cõtra Gerardũ Cremonen. li.1 Postq̃ emisimus indicẽ.

Epl'ax & orationũ. li.1 Et alia complura.

Morit aũt Romę sub Frederico impatore tertio, & Sixto papa IIII. Anno dñi. M. CCCCLXXVI. Indictiõe nona.

GErardus de Elten, natiõe theutonicus, vir in diuinis scripturis studiosus, & eruditus, & secl'aris philosophiæ nõ ignarus, acer ingenio, vita pclarus. Posteaq̃ theologiã in Colonien. gymnasio mltis annis gl'iose docuerat, mũdi vanitatibus cõtemptui habitis in senectute sua ordinẽ prędicatox pro dei amore in eadem ciuitate Agrippina ingredit, & mox hæreticæ prauitatis inquisitor & exterminator cõstituitur, scripsit inter alia (vt ferũt.

Quæstiones sententiax. li.1. Quæstiones disputatas. li.1

Sermones & collatiões. li.1. Varia q̃q; in philosophia. li.1

Et alia cõplura. Claruit sub Frederico imperatore tertio, & summo põtifice Sixto q̃rto. Anno dñi nr'i Iesu Chr'i. M. CCCCLXXV.

ALexãder Tartagin de Imola, iurecõsultus & studiosus & eruditº, & ĩ alijs seculariũ disciplinax institutiõibus ꝓbe exptus, ingenio excellẽs & pclarus eloqo, scripsit ad vtilitatẽ eox q studio iuris vtriusq; inuigilant q̃dã pclara volumina, qbus nomẽ suũ ad notitiã posteritatis trãsmisit. De q̃x numero subiecta ferunt.

In sexto decretalium. li.1. In Clemẽtinis quoq; li.1

Super Codice etiã. li.9. Super. ff. veteri. li.24.

Sup. ff. nouo. li.12. Sup. ff. Inforciati li.14

Et quædã alia. Claruit tpe Frederici impatoris tertij, & Sixti papæ quarti. Anno dñi. M. CCCCLXX.

IOhãnes Soreth, natione Normãnus, ordinis fratx beatæ Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, q̃ntus & vicesimus prior gñalis, vir in diuinis scripturis doctissimus, & secularis philosophiæ non ignarus, ingenio subtilis, eloqo dulcis & clarus, vita & cõuersatione deuotus, & singl'ariter religiosus & sanctus, carmelitici ordinis decº, gl'ia, splẽdor & reformator, qualẽ nostra raro viderunt secula, rarius cernẽt vẽtura, totus deo deditus, totus lectiõi & oratiõi intẽtº, cõtẽptor mũdi, amator, norma & speculũ monasticæ cõuersatiõis, angelicę puritatis imitator, virtutũ custos, vitiox acerrimº hostis, scripsit

prẽclari ingenij ſui mꝛta cõmendãda opuſcꝛa, de qbus extãt ſubiecta

Super ſententias, li.4. Sermones varij li.1.
In regulam ordinis ſui, li.1. In eandẽ maius commentũ, li.1.
Conſtitutiones ordinauit li.1. Scripſit & alia cõplura.

Moꝛit Andegauis ſub Frederico Impatore tertio, & Sixto papa. Anno dñi. M.CCCCLXXI. Indictõe tertia. VIII. Caꝛ. Auguſti.

THeodorus Gaza Theſſalonicenſis, vir in ſecꝛaribus lr̃is egregie doctus, & ſanctaꝝ ſcripturaꝝ nõ ignarus, græcæ latinæq; eruditiſſimus, ingenio excellens, & diſertus eloquio, multa ſcripſit opuſcula, de græco in latinũ multa tranſtulit, qbus memoriã ſui poſteris commendauit. De cuius ſcriptis ad notitiam noſtræ lectionis nihil vſquàm peruenit, de traductis autem feruntur.

Theophraſtus de plantis, li.1. Ariſtotel' problemata li.1.
Idem de animalibus, li.1. Et quædam alia.

Moꝛit Romę ſub Frederico Impatore tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini. M.CCCCLXXVIII. Indictione vndecima.

IOhãnes de Lutria, natõe teutonicus, vir in diuĩs ſcript. ſtudioſus & eruditus, & in phĩa ſcholaſtica egregie doctus, ingenio acer, vita p̃clarus, & declamator ſermonũ celeberrimus, q primũ in gymnaſio Erfordẽſi theologiã glorioſe docuit, & poſtea in eccꝛia Mogũtina p̃dicatoris officiũ ſtrẽnue geſſit. Scripſit q̃dã nõ ſpernẽdę lectõis opuſcꝛa, qbus memoriã ſui poſteris reliqt. E qbus feruntꝛ ſubiecta.

Super ſententias li.4. Sermones varij li.1.
Quæſtiones diſputatæ li.1. Et quædam in phĩa, li.1.

Moꝛitur ſub Frederico Imperatore tertio, & Sixto papa quarto. Anno dñi. M.CCCCLXXIX. Indictione duodecima.

ALanus de Rupe, natiõe theutonicus, ordinis fratrum p̃dicatorum, vir in diuinis ſcripturis eruditus, in declamãdis ſermonibus ad pp̃lm excellẽtiſſimæ opinionis, vita & cõuerſatiõe deo deuotus, & beatæ Mariæ ſemp virginis amator p̃cipuus, eiusq; roſarij, & famulatus promotor venerandus, à qua etiã ſingulari dono ſupernæ conſolatõis aliquotiẽs meruit recreari, & iam in æterna felicitate refoueri. Scripſit inter alia ingenij ſui opera.

Compendium pſalterij Mariani li.1. Quia catholicę verita.
De miraculis roſarij, li.1. Quãuis ſpecioſa laus ñ.
Sermones quoq; varios, li.1. Et quædam alia.

Moꝛit aũt in conuẽtu ſuo Zvuollẽſi, ſub Frederico Impatore tertio & Sixto papa q̃rto. Anno dñi. M.CCCCLXXIIII. Indictõe ſeptima, in

ma, in vigilia aſſumptõis beatę Marię virginis. Cuius roſariũ & paſſionis Chr̃i recordatiuũ pſalteriũ, q̃d diu iã fuit neglectũ reuocauit ad mentes & exercitia hoĩm, ob cuius honorẽ cõfraternitatẽ inſtituit, q̃ p ap̃licã ſedẽ cõfirmata indies augeꝛ, & mꝛtis ſalutare p̃bet exercitiũ.

COnradus de Zabernia, natõe teutonicus, vir in ſcripturis diuinis ſtudioſus & exercitatus, & ſecꝛaris lr̃aturæ, p̃ſertim muſicæ nõ ignarus, ĩgenio dociꝛ, & vita exẽplaris, in declamãdis ſermonibus ad pp̃lm clarus & deuotus. Scripſit apto ſermone q̃dã nõ ſpernẽda opuſcꝛa, qbus ingeniũ ſuũ vtiliter & fructuoſe exercitãs, etiã poſteris memoriã noĩs ſui cõmẽdauit. De quoꝝ nũero extant ſubiecta.

De monochordo li.1. Cũ vt quidam ſapiẽs.
De modo bene cantandi li.1. In fauorem totius cleri
De fine collectarum li.1. Quanquàm pleriq; de.
Sermones multi & varij li.1. Et quædam alia.

Claruit. Anno domini. M. CCCC. &. LXX. ſub Sixto pontifice quarto, ſub quo & mortuus eſt.

LAurentius Calcaneus Brixianus, vir nobilis, eques auratus, & legum doctor celeberrimus, philoſophus, & hiſtoriologus luculeniſſimus, ingenio & eloquentia clarus, ac diſputator quæſtionum acutiſſimus. Scripſit quædam p̃clara volumina, qbus nomẽ ſuũ ad poſteros tranſmiſit, de quibus ſubiecta feruntur.

De commendatõe ſtudioꝝ li.1. De ſeptẽ peccatis mortalib⁹, li.1.
De cõceptiõe ſanctæ Mariæ, li.1. Conſilia quoq; plura li.1.

Et q̃dã alia parua. Moꝛit ſub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa q̃rto. Anno domini. M. CCCCLXXVIII. Indictiõe vndecima.

IOhãnes de Dorſten, natõe theutonicus, ordinis fratrũ heremitarum ſcti Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecꝛaris philoſophiæ nõ ignarus, ĩgenio ſubtiꝛ, & ad diſputãdas enodãdasq; q̃ſtiones ſcripturaꝝ ſatis idoneus, in declamãdis quoq; ſermonibus ad pp̃lm excellẽtis opinionis, q in gymnaſio Erfordenſi docẽdo & p̃dicãdo in p̃cio ẽ habitus. Scripſit nõ cõtemnẽda opuſcꝛa quibus memoriã ſui poſteris cõmendauit. De quibus feruntur.

Sermones de tempore, li.1. Sermones de ſanctis li.1.

Et q̃dã alia. Claruit in cõuentu Erfordenſi ſub Frederico Impatore tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini. M.CCCCLXXV.

ANgelus Saxo de Brunſuico, natiõe theutonicus, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & in ſeculari philoſophia egregie doctus, ingenio acer, vita præclarus, in declamandis ſermonibus

ad ppl'm celeberrimæ opinionis, quippe q̃ post adeptũ magisterium docẽdi in gymnasio Erfordẽsi apud Mogũtiam ml'to tpe p̃dicatoris gessit officiũ, scripsit inter alia opus quoddã insigne.

In Canonẽ missæ.	li.1.	Sermones varios.	li.1
Quæstiones diuersas.	li.1.	Et quædam alia.	

Morit Argẽtinæ in cœnobio pœnitẽtiũ sepultus, sub Frederico imperatore tertio. Anno dñi. M.CCCCLXXXI. Indictiõe. XIIII.

FRanciscus Philelfus, ex vetusto Tolentini oppido natus, æques auratus & poeta laureatus, philosophus & orator celeberrim⁹, Chrysoloræ Byzantini philosophi quõdam in iuuentute apud Venetias auditor, à quo græcã eloquẽtiam ac latinã p̃fectissime didicit, vir adeo studiosus & bonarũ artiũ amator & cultor indefessus, vt velut alter Plinius inter cõtinuas bellorũ occupatiões semp aliq̃d aut legeret sibi, aut dictaret alijs, scripsit eñ vtroq; sermone, tam prosa q̃ carmine, multa p̃clara volumina, q̃bus memoriã celeberrimi ingenij sui posteris reliquit. E quibus extant.

Eutiphron de pietate.	li.1.	De morali disciplina.	li.8
Vita Nicolai papæ quinti.	li.2		
Cõsolatorius ad amicũ.	li.1	Cupiẽti mihi aliquid.	
De diuersitate legũ.	li.1	Qúã multarũ legũ men.	
Sphorciadorũ versu heroico.	li.9.	Satyrarũ eodẽ metro.	li.10
De iocis & serijs hexametro.	li.6.	Lyricorũ oñi gñe metri.	li.6
Oratiões variæ.60.	li.1	Si fieri posse cẽserem.	
Epl'arũ latinarũ.	li.16	Qúã nihil apd̃ me duxe	
Epl'arũ græcarũ.	li.39.	Græcis versibus p odas.	li.4
Conuiuiorũ prosaice.	li.2.	De exilio quoq;.	li.3.

Et alia cõplura. Multa p̃terea vertit in latinũ, è quibus subiecta ferunt. Rhetorica Aristotelis ad Alexãdrũ regem. li.1. Ex Platone. li.2 Hippocratis de flatibus & corporis passionibus. li.2. Ex Plutarcho, Thesei & Galbæ Ottonisq; vitas. Apophthegmata quoq;. li.2. Et alia plura. Hic Frãciscus (vt diximus⁹) Chrysoloræ Bizãtini clarissimi viri auditor & gener fuit, à quo cũ doctissimus euasisset, primum apud Venetos, postea apud Florẽtinos, Senẽses, Bononienses, & demũ Mediolanẽses sub q̃tuor ducibus cũ annua pẽsione græcas, latinasq; literas plurimos gl'iose docuit. Morit autẽ Bononiæ nonagenarius & paup, imò vt philosophus & christianus sub Frederico imperatore tertio, & Sixto papa. Anno dñi. M.CCCCLXXXI. Indictione. XIIII. Anno post obitũ Marij filij.

Marius

MArius Philelfus, Frãciscí Philelfi supradicti filius, æques auratus (quales nr̃i milites appellant) & laureatus poeta, philosophiæ & artiũ doctor celeberrimæ opinionis, & tam diuinarũ scripturarũ q̃ vtriusq; iuris sciẽtia insignis, in gymnasio Mãtuano ad lectionẽ publico cõductus salario, ibidẽ & vitæ studij finẽ fecit, scripsit inter cætera, opus p̃clarũ p̃ceptorũ.

Artis rhetoricæ.	li.5	Decreuerã iam dudum.	
Orationes elegãtes.	li.1.	Epl'arũ ad diuersos.	li.1

Cãtilenas & rhythmos. Sed & alia ml'ta metro & p̃sa cõposuit, q̃ ad me nõ venerũt. Morit autẽ Mãtuæ sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa q̃rto. Anno dñi. M.CCCCLXXX. Indictione. XIII.

THeodericus de Herxen, natione theutonicus, ordinis fratrũ clericorũ in cõmuni viuentium visitator, vir deuotus, & in diuinis scripturis studiosus & eruditus, ingenio promptus, sermone apertus, vita & cõuersatione p̃clarus, scripsit ad ædificationẽ simplicium fratrũ ml'ta deuota volumina, q̃bus ingeniũ suũ vtil'r exercitãs memoriam sui posteris reliquit. E quibus ista ferunt.

In toto psalterio.	li.1.	Sup oſone dñica.	li.1.
Sup Aue Maria.	li.1.	De passione dñi.	li.1
De moriẽdi desiderio.	li.1.	Et alia multa.	

Claruit sub Frederico impatore tertio, & Sixto põtifice quarto. Anno domini. M.CCCCLXXVI.

DOminicus de Dominicis, patria Venetus, primũ Torcellanus, & postea Brixianus epũs, & referendarius apl'icus, vir in diuinis scripturis eruditus, & in secularibus literis doctissimus, philosophiæ, dialecticæ & astronomiæ, ac eloquẽtiæ egregie decoratus, qui ob ingẽtes virtutes suas apud Romanos põtifices Pium, Paulum & Sixtũ magno in pretio habitus sæpe legatiõis munus impleuit, scripsit excellẽtis ingenij plura opuscl'a, sed nihil eorũ ad manus nostras memini pueniſſe. Ferunt autem eius elegãtes.

Oratiões de diuersis.	li.1.	Sermones quoq; varij.	li.1

Et ml'ti tractat⁹. Morit apd̃ Brixiã, sub Frederico Imp. tertio, & Sixto quarto summo põtifice. Anno dñi. M.CCCCLXXVIII. Indictiõe vndecima. xiij. Caleñ. Martij, ætatis anno sexagesimo.

LVdouicus Donatus Patricius Venetus, & Pergomẽsis epũs, vir in diuinis scripturis eruditus, & philosophiæ scholasticæ non ignarus, pietate quoq;, religione, clementia, & mãsuetudine insignis, ingenio subtilis, & clarus eloqo, scripsit q̃dã luculẽta opuscl'a, q̃bus

quibus memoriam sui posteris reliquit. E quibus nihil vsquã videre merui. Fertur aũt eius insigne opus ad Paulum secundum
Super sententias, lib. 4 Orationes quoq; variæ, lib. 1.
Moritur sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto pontifice quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXXIIII. Indictione secunda. Sepultus in ecclesia sancti Vincentij martyris.

COnrad⁹ de Rodẽberg, natiõe teutonic⁹, abbas monasterij S. Iohãnis Bapt. Rinaugiensis, Mogũtinæ diocœsis, ordis diui pris Bñdicti, vir deuotus & eruditus, & regularis obseruãtiæ custos & amator p̃cipuus, q̃ antea mltis annis apud S. Mathiã aplm Treueris, & diuũ Martinũ Coloniæ prioris gessit officiũ. Cum esset beatæ Mariæ semp virginis ardẽtissimus amator. Scripsit in ipsius honorẽ aperto sermone celeberrimũ volumẽ, sumpta de singulis mẽbris eius (sub typo botri) materiã laudis, cui aptissimũ titulũ imposuit
De vinea dñi Sabaoth lib. 1. Fundamẽta eius in mõ.
Exercitium nouitiorum, lib. 1. Videte vocationem ve.
De p̃paratione ante missam lib. 1. Dñs nr̃ Iesus Christus
De ruina ordinis, orationem, lib. 1. Cecidit corona capitis.
De causis ruinæ, orationem, lib. 1. Capite nobis vulpecu.
De cura pastorali, orationem, lib. 1. Beatus seruus quẽ inue.
Et varias coll'. in capitulis. Moritur sub Frederico Imp. tertio, & Innocẽtio põtifice octauo. Anno dñi. M. CCCCLXXXVI. Indictiõe quarta. viij. Cal'. Ianuarij. Sepultus in absside dextera chori ante altare sancti Benedicti versus ambitum.

STephanus de Caieta Neopolitanus, vir in diuis scrip. studiosus, & eruditus, & vtriusq; iuris p̃fessor, & interp̃s doctiss. ingenio acutus, & ad disputãdas soluẽdasq; q̃stiões scripturar̃ satis idoneus, eloqo clarus atq; cõpositº, scripsit ad Iohãnẽ Bapt. de Bẽteuoleis de Saxo ferrato, Ferdinãdi Siciliæ regis cõsiliariũ, opus celeberrimum,
De sacramentis lib. 7 Ad limina beati Petri.
Et quædã alia. Claruit tẽpore Frederici Imp. tertij, & Sixti pontificis quarti. Anno dñi. M. CCCCLXX.

GEorgius Molitoris Nurẽburgẽsis, natiõe teutonicus, vir in diuinis scrip. lõgo studio exercitatus & egregie doctus, atq; ĩ philosophia scholastica (quã Aristotelicã vocant) nõ mediocriter eruditus, ingenio acer, vita p̃clarus, in gymnasio Erfordẽsi theologiã pluribus annis publice docuit, & magnã eruditionis suæ laudem reportauit, scripsit ingenij sui quędã p̃clara opuscula, q̃bus memoriam sui

sui posteris commendauit. E quibus subiecta feruntur
Super sententias, lib. 4 De passione domini, lib. 1.
Sermones multi, lib. 1. Quæstiones variæ.
Et alia cõplura. Moritᵉ sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXXIIII. Indict. secunda.

BArtholomæus, cognomẽto Platina, patria Cremonensis, apostolicus quõdã abbreuiator, vir vndecũq; doctiss. phũs & rhetor celeberrimus, ingenio subtilis & vehemẽs, eloquio disertus, & mulcẽs, aĩo cõstans & validus, multas à Paulo papa secũdo calamitates sustinuit, adeo vt bonis oĩbus & dignitate spoliatus, post Aeculei suspẽsionẽ in carcerẽ crudelissime detrusus, vsq; ad mortẽ ipsius Pauli detẽtus ẽ. Qui à Sixto mox liberatº, ad imitationẽ Eutrãdi Ticinẽsis diaconi à Berẽgario rege Italię filĩa passi, Pauli mores & vitia p̃ Antipodosiũ nõ insulse notauit. Scripsit em̃ ad Sixtũ põtificẽ q̃rtũ De gestis Romanor̃ põtificũ, lib. 1. De naturis rerum, lib. 1.
Epl'arum ad diuersos, lib. 1. Et quædam alia.
Moritᵉ Romæ ex peste, sub Frederico Imp. tertio, & Sixto pontifice quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXXI. Indict. xiiij.

NIcolaus de Vvachenheim, natiõe teutonicus, vir in diuis scripturis eruditiss. & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellẽs, & clarus eloquio, q̃ in Heydelbergensi gymnasio per annos ferme quinquaginta docẽdo, legendo, ac disputando velut princeps theologor̃ in maximo pretio fuit, scripsit non spernendæ lectionis opuscula, quibus noĩs sui memoriam etiam posteriti cõmendauit. E quibus ad me pauca peruenerunt
Quæstiones sententiar̃, lib. 1. Sermones multi, lib. 1.
Collatiões plures & orationes lib. 1. Quia approbante sacri.
Et quædã alia. Claruit Heydelberge sub Frederico Imp. tertio. Anno dñi. M. CCCCLXXX. Iam valde senex, & sub Sixto pontifice quarto, ante hoc ferme septennium mortuus est.

MIchael de Mediolano, ordinis fratrũ minor̃, in scripturis sanctis studiosus & eruditus, & secularis literaturæ non ignarus, ingenio subtilis, vita & cõuersatione p̃clarus, in declamandis sermonibus ad populũ celeberrimæ opinionis. Scripsit ad vtilitatẽ eor̃ qui declamationibus vacãt, non spernenda opuscula, quibus etiam posteritati nomẽ suũ notificauit. De quibus extant
Sermones de tempore, lib. 1. Sermones de sanctis, lib. 1.
Sermones per aduentum, lib. 1. Sermões de pœnitẽtia p q̃d. li. 1

Sermones de peccatis. li.1. Sermones de decẽ ꝓceptis. li.1
Et quædam alia. Claruit ſub Frederico impatore tertio. Anno dñi. M.CCCCLXXX. Et ſub Innocẽtio papa octauo moriť.

SIxtus papa quartus, natiõe Ligurgus, ex Sauona vrbe maritima natus, Frãciſcus antea vocatus, ordinis fratrum minoꝝ miniſter gñalis, ſedit poſt Paulũ ſecũdũ in cathedra Petri annis tredecim, vir ī diuinis ſcripturis erudit⁹, & diſputator egregi⁹, amator cleri, religioſoꝝ ꝓmotor, & bñfactor ſingl'aris, eoꝝ maxime q̃s vita obſeruatialis cõmẽdabat, quẽ Paulus papa ſemel diſputãtẽ audiẽs, tm̃ admiratus ẽ, vt eũ cardinalatus honore dignũ fecerit, ſcripſit añ põtificatũ quædam ꝑclara opuſcl'a. E quibus iſta ferũtur.

De futuris cõtingẽtibus li.1. De potẽtia dei. li.1.
De ſanguine Chri. li.1. De cõceptiõe ſctẽ Mariæ. li.1
Et quædam alia. Moriť ſub Frederico imperatore tertio. Anno dñi. M.CCCCLXXXIIII. Indictione ſecũda.

IOhãnes cõſobrinus, Portugalẽſis natiõe, ordinis fratꝝ beatę Mariæ ſemp virginis de mõte Carmeli, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus, & ſecl'aris l'aturæ, ac iuris canonici nõ ignar⁹, ingenio excellẽs, in declamãdis ſermõibus ad ppl'm celeberrimę opiniõis, cõtra inimicos fidei primũ in Anglia, ac deinde in Portugalia magnos & efficaces latrat⁹ dedit. Hęreſes & errores q̃plurimos diſputãdo, ꝑdicãdo, ſcribẽdoq; reprobauit & cõfutauit, ſcripſit ad inſtãtiã ꝓpoſiti regalis collegij̃ diuæ Mariæ de Amhten in Anglia, inſigne opus tripartitũ de cõtractibus & cõmutationibus, quod prænotauit.

De iuſtitia cõmutatiua. li.4. Sermones varios li.1.
Et quædã alia. Cõflatũ Frãciſci Maronis grato cõpẽdio breuiauit. Claruit anno domini. M.CCCCLXXV. Et ſub Sixto pontifice quarto, Vlixbonæ pro fide intoxicatus moritur.

HEnricus cognomẽto Prudẽs, ordinis Carthuſienſiũ, prior domus vallis iuxta Brugas in Flãdria, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, ingenio clarus, vita & cõuerſatiõe deuotus & deo ſingl'ariter deditus, ſcripſit pro inſtitutione religioſoꝝ quædam ꝑclara opuſcula, q̃bus nomẽ ſuũ poſteris notificauit. De quibus extat opus celeberrimũ deuotioni maxime cõgruũ, & in tres partes ſcd̃m differẽtias ſtatuũ, incipiẽtium, proficiẽtium & pfectoꝝ diuiſum, p modũ dialogi, in quo collocutores introducuntur, angelus & monach⁹, Ieſus & pater cœleſtis, Maria amoroſa ſanctaꝝ ſocrus animaꝝ, ipſumq; prænotauit.

Tetra-

Tetralogũ deuotiõis. li.1. Et quædam alia.
Moriť in noua domo ſctẽ Sophię Cõſtãtinopolitanæ ꝓpe Buſcũducis, in qua p̃aliq̃t annos prioris geſſit officiũ, ſub Frederico impatore tertio. Anno dñi. M.CCCCLXXXIIII. Indictiõe ſecũda.

FRanciſcus Diedus nobilis patricius Venetus, vir tam in diuinis ſcripturis, q̃ in ſecularibus l'ris egregie doctus, phũs & rhetor, doctrina & eloquẽtia inſignis, iuris põtificij & ciuilis celeberrimus interpres, & reipublicæ Venetæ amator & tutor indefeſſus, ſcripſit tam metro q̃ proſa q̃dam ꝑclara opuſcl'a, q̃bus memoriã ſui poſteritati commẽdauit. E q̃bus iſta ferunť.

Hiſtoria ſcti Rochi cõfeſſoris. li.1. Oratiões & variæ epl'æ
Et q̃dã alia. Moriť Veronæ ſub Frederico Imp. tertio, & Sixto IIII. Anno dñi. M.CCCCLXXXIII. Indictiõe prima.

RVdolphus Agricola de Gruningẽ, natiõe Friſo, vir ī ſecl'arib⁹ l'ris eruditiſſim⁹, & diuinaꝝ ſcripturaꝝ nõ ignarus, phũs, rhetor & poeta oĩm ſui tp̃is celeberrim⁹, greci & latini ſermõis peritus, & hebraicę linguæ nõ ignar⁹, ingenio excellẽs, ſermone diſertus, Iohãnis Camerarij̃ de Dalburg Wormacienſis ep̃i viri æque doctiſſimi q̃ndã ꝑceptor, ī gymnaſio Heydelbergẽſi docẽdo & ſcribẽdo pricipatũ facile obtinuit ĩter oẽs etiã cuiuſcũq; facultatis doctores, ſcripſit q̃dã ingenij̃ ſui excellẽtiſſima opuſcl'a, q̃bus nomẽ ſuũ īmortalitati cõſecrauit, & poſteritati reliq̃t. De q̃bus extãt ſubiecta

Vita Frãciſci Petrarchæ. li.1.
Carmẽ de ſancta Anna. li.1 Anna parẽs ſummæ ge.
Dialectica ſubtiliſſima. li.3. Epl'æ & oãtiones variæ. li.1. Varia inſup & elegãtiſſima carmĩa æ didit, q̃bus ingeniũ ſuũ prope diuinũ oſtẽdit. Trãſtulit ex hebraico pſalteriũ, ex græco q̃dã opa Platonis. Dionyſii Ariopagitę volumina traducere incipiẽs morte immatura ꝑuẽtus, impfecta reliq̃t, ſcripſit etiã alia. Moriť Heydelbergæ mẽte in deũ porrectiſſima, ſub Frederico impatore tertio, & Innocẽtio papa octauo. Anno dñi. M.CCCCLXXXV. Indictiõe tertia. Cui Hermolaus barbarus patriarcha Aquilegiẽſis hoc epitaphiũ ſcripſit Inuida clauſerť hoc marmore fata Rudolphũ Agricolã, Friſii ſpemq; decusq; ſoli. Scilicet hoc viuo meruit Germania. Quicq̃d laudis habet latiũ, græcia quicquid habet. Sepultus eſt in Heydelbergę apd̃ fratres minores, nõ ſine iactura latinaꝝ literaꝝ.

TIlmanus ordis canonicoꝝ regulariũ ſancti Auguſtini, ꝓpoſitus cœnobij diui martyris Chriſtophori in Rauengirsburg in fine

Moguntinę diocœsis, iuxta Hircineam ſyluam quæ à Rheni flumine caudã dirigit verſus Mediomatricũ & Treueros, in loco q ab antiquo receſſus Hunor̃ appellaſ, natõe theutonicus, in diuinis ſcripturis ſtudioſus, vita & conuerſatõe deuotus. Scripſit ſimplici & aperto ſermone pro fratrum ædificatõe quæ dã plena deuotõis & charitatis opuſcl'a, quibus ingeniũ exercitauit. E quibus extant iſta.

De vinea ſpiritali	li.1.	Mirarer chariſſime
De inſtitutione nouitiorum	li.1.	Ingreſſus chariſſime.

Et quædam parua exercitia. Morit̃ ſenex & plenus dier̃ ſub Frederico Imperatore tertio, & Innocentio papa octauo. Anno domini. M.CCCCLXXXV. Indictione tertia.

HEnricus Arnoldi, natiõe Saxo, profeſſione monachus Carthuſienſis domus Baſilieñ. vir religione deuotus, igenio clarus, affectu ſyncerus, moribus grauis, eloquio dulcis, cõuerſatõe affabilis, pius, mãſuetus, exemplo fulgidus, in ſacris lr̃is plurimũ exercitatus, & põtificij iuris nõ ignarus. Qui cum officio notariatus in ſacro Baſiliẽſi cõcilio ml'tis annis fungeret̃, fidelis, iuſtus, ac prudẽs, cuncto rum teſtimonio ꝓbatus eſt. Hic tandẽ oĩa cernẽs eẽ vanitatẽ, vniuerſa ꝓ Chr̃i amore cõtempſit, clauſurã Carthuſiẽſiũ eligẽs & ingrediẽs vbi in priorẽ eiuſdẽ domus ꝓfectus, multis annis ſubditos ſibi monachos, cõuerſos cæteroſq; paterno amore ꝓſequẽs, in pace ac trãquillitate laudabil'r rexit. Scripſit opuſcl'a multa valde deuota atq; ſalubria. E q̃bus ea quæ ad notitiã noſtram puenerunt ſubiecta ſunt.

Multæ de diuerſis ſctis or̃ones de.	li.1.	Orationes ſequentes.
Sermones plures,	li.1.	Hiſtoriæ de diuerſis ſanctis, li.1.
Cõcordãtia Euangeliſtar̃ de paſſione dñi		li.1.
Meditatões de vita Chriſti, li.1.		De cõcep. ĩmaculatę vir. Ma. tra.1.
De nouitior̃ inſtructione, tract.1.		Dial'. inter Ieſum & Ma. tract.1.
Dial'. de exercitijs. ſ. inter ſanctã Margaretã & eius ſeruulũ,		tract.1.
Alius dialogus inter eoſdem de cruce,		tracta.1.
De cõmendatione charitatis,	tract.1.	Charitatis excellentia.
De ſctã humilitate ſub forma or̃o	tract.1.	Humilitatis perfectæ
Iterum de humilitate,	tract.1.	Frẽs chariſſimi humil'.
Chronica domus Carthuſienſium in Baſil'.		tracta.1.

Feliciter migrauit ex hac vita ſub Frederico tertio Romanor̃ Imperatore. Anno dñi. MCCCCLXXXVII.

IVdocus de Calvue, natiõe teutonicus, pr̃ia Sueuus, vir in diuinis ſcripturis longo ſtudio exercitatus, & ſcholaſticæ philoſophiæ non

non ignarus, ingenio promptus & vehemens, in gymnaſio Heydelbergẽſi, legẽdo, docẽdo, & ꝓdicãdo multis annis in ꝓcio fuit, vbi etiã iuxta morẽ in eccl'ia ſancti ſpũs ꝓdicatoris aliquãdiu geſſit officium. Scripſit q̃ſdã (vt ferũt) tractatus nõ abĩciẽdos, ſed ad notitiã noſtrę lectionis non venerunt. Extant eius de diuerſis.

Sermones varij	li.1.	Vocabularius prædicãtium, li.1.

Et varij tractatus. Claruit ſub Frederico Impatore tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini. M.CCCCLXXX. Et ſub Innocentio papa octauo ante hoc triennium moritur.

NIcolaus de Crutzennach, natõe theutonicus, ex diocœſi Mogũtiñ. & comitatu Spanhemẽſi, vir in diuinis ſcripturis eruditiſſimus. & ſecl'aris philoſophiæ nõ ignarus, ĩgenio ſubtil', vita præclarus, diſputator acutus, & declamator ſermonũ egregius, q in gymnaſio Vienẽſi theologiã ml'tis annis publice docuit, & tã apud ſcholaſticos ibidẽ q̃ Impatorẽ Fredericũ tertiũ magnã eruditiõis ſuę & laudẽ & mercedẽ obtinuit. Sctipſit quædam ꝓclara opuſcl'a, q̃bus nomen ſuũ poſteris notificauit. E quibus iſta feruntur.

Quæſtiones ſententiar̃	li.4.	Sermones varij, li.2.
Collationes & or̃ones ml'tæ, li.1.		De cõceptõe ſanctæ Mariæ, li.1.

Et alia cõplura, quę cũ vſq; ad mortẽ cęlauerit, ad notitiam noſtræ lectionis necdũ venire potuerũt, quæ tamẽ indies ventura ſunt. Morit̃ Vviennæ in Auſtria ſub Frederico Impatore tertio, & Innocẽtio papa octauo. Anno domini. M.CCCCXCI. Indictione nona.

PEtrus Scotus, natõe teutonicus, pr̃ia Argẽtinẽſis, canonicus ſancti Petri ibidẽ, vir in diuĩs ſcripturis exercitatus, & in vtroq; iure doctiſſimus, atq; in cæteris humanitatis artibus valde eruditus, phũs, rhetor, & poeta celeberrimus, ingenio excellẽs, vita & cõuerſatione ꝓclarus. Scripſit tã metro q̃ proſa quædã pudica elegãtiſſimaq; opuſcl'a, q̃bus ſe poſteris commendauit. De ſanctis Iohãne Baptiſta, Euãgeliſta, & Chryſoſtomo ſcripſit pulchrum & delectabile opus.

Carmine elegiaco,	li.1.	
Laudes Iohannis Gerſon	li.1.	Iohannes Gerſon pari.
Epiſtolas elegantiſſimas	li.1.	

Carmina inſup & diuerſa & cõpunctioni legentis nõ contraria, ſed probe apta & cõgrua, vario metror̃ genere compoſuit. Morit̃ Argẽtinę in eccl'ia ſancti Petri ſepultus, ſub Frederico Impatore tertio & Innocentio papa octauo. Anno dñi. M.CCCCXCI. Indictione nona. Aetatis vero ſuæ triceſimoprimo, Conſummatus in breui impleuit

pleuit tpa mlta & ſublatus ẽ, ne malitia mutaret intellectũ eius.

NIcaſius de Voerda Mechiliniẽſis, natiõe theutonicus, pria Brabãtinus, captus à tertio ætatis ſuę anno oculis, & ob id elemẽto rũ quoq; oĩm naturaľr penitus ignarꝰ velut grãde miraculum ſcdm nra tẽpeſtate Didymũ Alexãdrinũ exhibuit, dũ in oĩi doctrina & ſcia tã diuina q̃ hũana eruditiſſimꝰ euaſit. Nã in gymnaſio Coloniẽſi (vbi & mortuus ẽ) iura publice docuit, libros vtriuſq; iuris q̃s nũq̃ vidit, auditu didicit, tenuit mẽte, apte recitauit. In vniuerſitate Louaniẽſi gradum magiſterij in artibus primo ſuſcepit, ſcholas poſtea aliquãto tpe in Mechilinia rexit, deinde ad Louaniũ reuerſus, in ſacra theologia licẽtiatus cõſtituit, & ſingľari diſpẽſatione apľica ſacerdos ordinaľ, p̃dicat publice, audit cõfeſſiones, ad altare miniſtrat euãgeliũ cæcus corã oĩbus (mẽte vtẽs pro libro) recitat, tantum ad altare diuina p ſe nõ celebrat. Poſtremo i Coloniẽſi Academia oĩm doctoꝝ cõſenſu doctor canonici iuris factus eſt, & legũ quoq; imperialium cautus interpres, ædidit celeberrimũ opus q̃d in eadẽ vniuerſitate Coloniẽſi mľtis excipiẽtibus extraordinarie legit

Sup inſtitutis. li.4 Quia ea quæ bene in.
Sup ſentẽtias. li.4. Sermones varios. li.1
Quæſtiones diuerſas. Scripſit ad me quaſdã non inelegãtes epľas, in quaꝝ vna ſatis copioſa, oẽm hiſtoriam ſuæ fortunæ cõtexuit, & ſe prædicta opuſcula feciſſe interrogatus pridẽ à me humiliter cõfeſſus fuit. Moriť Coloniæ in maiori eccľia ſepultus, ſub Frederico imperatore tertio. Anno domini. M.CCCCXCII. Indictiõe decima, 7. Caleñ. Septembris.

CHriſtopherus Porſena, Romanus, prior ſanctæ Albinæ de Vrbe, ordinis fratꝝ heremitaꝝ ſancti Guilhelmi, vir i diuinis ſcripturis ſtudioſiſſimus & valde eruditus, græce & latinæ linguæ peritiſſimus, quippe q̃ ab ineunte ætate eas literas imbibit in Gręcia ipſa & ſub græcis p̃ceptoribus, vt ex Græcia natus videreť, ingenio ſubtilis & diſertus eloquio, ſcripſit inter cætera.

Epľaꝝ ad diuerſos li.1. Et alia cõplura.

Vertit in Latinũ Origenẽ cõtra Celſum philoſophũ libros octo, ad Sixtũ põtificẽ quartũ. Sermones q̃q; diui Iohãnis Chryſoſtomi morales, nũero quinq; & viginti, q̃s dicauit Marco Barbo cardinali ſancti Marci. Sed & q̃dã Theophylacti Bulgariæ archiep̃i opuſcľa cum alijs pbelle cõuertit, ac latinis legenda donauit. Moriť Romæ peſte ſublatus, ſub Frederico impatore tertio, & Innocẽtio papa octauo.

Anno

Anno dñicæ incarnatiõis. M.CCCCLXXXVI. Indictiõe IIII.

HErmolaus Barbarus, natiõe Venetus, genere Patricius archiep̃s & patriarcha Aquilegiẽſis, & demũ ſacroſanctæ eccľię Romanæ ep̃s cardinalis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus, & i ſecularibus lr̃is eruditiſſimus, phũs, rhetor, poeta, aſtronomus & geometer celeberrimus, grę ci ac latini ſermõis peritiſſimus, ingenio ſubtilis, eloquio diſertus, vita & cõuerſatõe deuotus atq; p̃clarus, oĩq; honore eccľiaſtico digniſſimus, ab adoleſcẽtia bonis lr̃is & moribus ſanctis ſtudiũ & opam impẽdẽs, talis ac tãtus euaſit, vt ſcdm nõ reliquerit. Ab octauodecimo ætatis ſuæ anno ſcribere exorſus, multa elegãtiſſima opuſcula cõpoſuit, q̃bus memoriã ſui poſteris cõmẽdauit. De quoꝝ numero ſubiecta ferunť, opus p̃pulchꝝ

De cœlibatu. li.2.
Caſtigatiões Plineanæ. li.1 Qui lucubrationes ſuas.
Cõtra barbaros philoſophos li.1. De re vxoria metrice. li.1
Quæſtiones geometriæ. li.1. Cõueniẽtia aſtronomię & medi. li.1.
Præcepta hiſtoriæ cõſcribẽdę. li.1. Cõpẽdiũ philoſophiæ. li.1.
Compẽdium Galeni. li.1. Epľaꝝ ad diuerſos. li.1
Orationes multiplices. li.1. Carminũ plusq̃ 12. li.1
Et alia cõplura. Caſtigatiões Plinianas opus grãde, q̃d legatus Venetus Romæ inchoãs, patriarcha cõpleuit, Alexãdro põtifici ſexto dicauit, in q̃ ferme quinq; milia librariꝝ vulnera ſanauit. Cũ olim anno dñi octogeſimoſexto Moguntiã aſcẽſurus Coloniã p̃teriret, rogatu Theoderici Flas Nuſiẽſis medici, libellũ cõdidit quãtũ aſtronomia medicinæ cõueniat. Ad Marcũ Antoniũ Sabellicũ hiſtoriographũ libꝝ ædidit de cõſcribẽdæ hiſtoriæ p̃ceptis. Rhetoricã Ariſtotelis, & Dialecticã vniuerſam. Dioſcoridẽ q̃q; interpretatus eſt, & elegias, epľas & oľones metricas vſq; ad carminũ duodecim milia (ſicut diximus) cõpoſuit. In latinũ vertit tractatũ patriarchę Cõſtãtinopolitani reſpõſalẽ de fide catholica ad q̃ſtiones Mahumetis magni Turcę. Plutarchũ q̃q; de Iſidę & Oſiridæ. Et eũdẽ quare oracula defecerũt. Ad Arnoldũ Boſtiũ carmelitã Gãdẽſem q̃ddã Dionyſii Ariopagitæ opuſculũ. Trãſtulit & alia cõplura. Opus ſuũ de re vxoria cõtinet circiter verſus ſexcẽtos, in q̃ diſputat elegãtiſſime vtrum expediat viro ſapiẽti ducere vxorẽ, concludẽs q̃ nõ. Moriť non ſine maxima ſtudioſoꝝ iactura, ſub Frederico impatore tertio, & Alexãdro papa ſexto. Anno domini. M.CCCCXCIII. Aetatis ſuæ anno. 39. Indictione vndecima.

Iunia-

IVnianus Maius Parthenopæus, Neopolitanus, vir certe in secularibus lr̃is studiosiss. & egregie doctus, diuinar̃ quoq; scripturarũ nõ ignarus, phũs & rhetor celeberrimus, ingenio p̃stans & clarus eloquio, scripsit quæd̃ nõ cõtemnẽdæ lectiõis opuscula, quibus memoriã sui posteris reliquit. E quibus extat volumen grande & insigne ad Henricũ Acherontinum archiepiscopum Ferdinandi regis Neapolitani confessorem, atq; principaliter ad ipsum regem quod ex veterum libris colligens prænotauit

De priscor̃ proprietate verbor̃, lib. 1.
Epl'arum ad diuersos, lib. 1. Et quædam alia.

Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto pontifice quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXX. Et incertũ habeo an adhuc viuat.

BEnedictus Capra, Perusinus, vir ĩ vtroq; iure celeberrime doctus, & tã diuis scrip. q̃ philosophor̃ p̃ceptis probe exercitat⁹, ingenio subtilis & disputator egregi⁹, m'taq; rer̃ antiquarũ, nouar̃q; peritia insignis, ĩ gymnasio Perusino iura m'to tpe publice docuit, & magnã eruditiõis suæ famã acq̃siuit. Scripsit ĩter cætera

Super decretalibus, lib. 5 Consilia quoq; plura, lib. 1.

Et quæd̃ alia. Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXX.

IOhãnes Andreas eps Alerienſis, apostolicæ bibliothecæ secretarius, Nicolai Cusæ cardinalis quondã cõtubernalis, vir in diuinis scrip. studiosus & in secularibus lr̃is eruditiss. iurecõsultus & orator eloquentiss. ingenio excellẽs, vita & cõuersatione præclarus, sermonis tã græci q̃ latini peritus, scripsit quæd̃ non mediocris authoritatis opuscula, quibus memoriã nominis sui cum gloria transmisit ad posteros. De quor̃ numero subiecta feruntur

In quartũ decretalium, lib. 1. De vsu feudorum, lib. 1.
De appellationibus, lib. 1. Epl'arum ad diuersos, lib. 1.

Et alia cõplura. Morit sub Frederico Imp. tertio, & Innocẽtio papa octauo. Anno dñi. M. CCCCXCIII. Indict. vndecima.

IOhãnes Cãpeius Bononiẽsis, iurecõsultus celeberrimus, & tã in diuis scrip. q̃ in philosophia secl'ari nõ mediocriter doctus, ingenio excellẽs & clar⁹ eloq̃o, ĩ gymnasio Bonoñ. m'to tpe iura publice docuit, vbi discipl'os & m'tos & clariss. eruditẽs, magnũ sciæ suæ fructũ reportauit & laudẽ, scripsit in ea facultate m'tos egregios (vt ferũt) cõmẽtarios atq; tractatus, q̃bus nomẽ suũ posteritati cõmendauit. Sed nihil eor̃ ad manus nostras puenit. Ferẽ eius insignis

De do-

De dote tractatus lib. 1.
Et consilia perpulchra, cum alijs multis.

Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXXIIII. Et nescio si adhuc superstes sit.

DOminicus Bolanus, natiõe Venetus, vir in diuis scrip. exercitatus, & ĩ secularibus lr̃is egregie doctus, phũs & rhetor nõ abĩcendus, ĩgenio acer & vehemẽs, sermõe cõpositus, ẽdidit nõnulla ingenij sui p̃clara opuscl'a, q̃bus se deuotũ fidelẽq; Chr̃iani noĩs cultorẽ exhibuit, & memoriã sui posteris cõmẽdauit. De q̃b. ego tm̃ vidi opusculũ insigne cõtra Marianæ puritatis detractores, q̃d dicauit Nicolao Marcello, primo & septuagesimo duci Venetor̃.

De cõceptione sanctæ Mariæ lib. 1. Non paruo dolore.

De cæteris nihil vidi. Claruit Venetijs sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno domini. M. CCCCLXXXIIII. Audio adhuc eum haberi superstitem.

FRanciscus Niger presbyter Venetus, vir ĩ diuinis scripturis studiosus & eruditus, artiũ & philosophiæ professor doctiss. poeta & orator non futilis, ingenio p̃stans, ac disertus eloquio, scripsit ingenij sui varia opuscula, q̃bus nomen suũ notificauit posteritati. E quibus extat opus non spernendum, sed magnis attollendũ laudibus ad Leonardũ Bottã equitem Mediolanensem

Grammatica prænotatum lib. 14 Ab Anneo Seneca lit.

Feruntur & eius epl'æ. Et quædam alia.

Claruit Venetijs sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto. Anno dñi. M. CCCCLXXX. Nescio si adhuc superstes sit.

IAcobus de Stralen, natione teutonicus, vir in diuinis scripturis eruditissimus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellens & clarus eloquio, qui in gymnasio Colonienſi theologiam multis annis gloriose docuit, & magnas eruditionis suæ laudes ab omnibus commeruit, scripsit multa p̃clara opuscula, lecturas & varias quæstiones, de quibus dumtaxat vidi

In Apocalypsin Iohannis lib. 1. Vidit Iacob in somno.

De alijs nihil vidi. Claruit in Colonia Agrippina sub Frederico Imperatore tertio, & Innocentio pontifice octauo. Anno dñi. M. CCCCXC. Senex valde, annos habẽs ætatis circiter octoginta. Et credo eum adhuc haberi superstitem.

MArsilius Ficinus, natione Italus, patria Florentinus, vir in secularibus lr̃is eruditiss. & diuinar̃ scripturarum non ignarus

philosophus & rhetor celeberrimus, vtraq; lingua peritissimus, Platonicæ theologiæ vnicũ decus, ornamẽtũ & corona, scripsit ornato sermone multa p̃clara opuscula, quibus excellẽtis ingenij sui venam posteris ostendit. De quibus subiecta feruntur

Theologia notabilis, lib.1. Quẽadmodũ in perme.
De intellectu & intelligentia, lib.1.
In conuiuium Platonis, lib.1. Plato philosophorũ p̃.
Epistolarum lib.plures.

Et alia cõplura. E græco aũt multa trãstulit in latinũ. Ad Petrũ Medicẽ Florentinũ quinquagintasex Platonis tractatus vertit. Mercuriũ quoq; Trimegistrũ de potestate & sapientia dei. Librũ Zenocratis Platonici de morte, ad eundẽ Petrũ Medicẽ. Ad Iohannẽ Cauacantẽ Speusippi Alcinoi, & Pythagoræ opuscula traduxit. Ad eundẽ librũ Alcinoi Platonici de doctrina Platonis. Alia insup̃ cõplura, & traduxit & scripsit, q̃ ad notitiã nostræ lectionis minime venerũt. Claruit Florentiæ sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto quarto, ac Innocentio octauo Romanis pontificibus. Anno dñi. M. CCCXC. Et credo eum adhuc esse in humanis.

RVpertus de Licio, eps Aquilę Marsoꝝ seu Aprucij vrbis, ordinis fratrũ minoꝝ, vir ĩ diuĩs scrip. studiosus & eruditus, & secularis lr̃aturæ nõ ignarus, ĩgenio excellẽs, eloq̃o dulcis & cõpositus, vita & cõuersatiõe p̃clarus, declamator sermonũ celeberrim⁹, & vniuersoChr̃iano ĩ orbe famosus, q̃ verbo & exẽplo ml̃tos ab iniquitate cõuertit, scripsit ad ædificationẽ legẽtiũ, & maxĩe p̃dicatoꝝ vtrbi diuini quædã p̃clara volumina, de q̃bus feruntur subiecta,

Sermones de tempore lib.1. Nox p̃cessit &c. verba
De laudibus sanctorum, lib.1. Nõ glorietur sapiens in.
De pœnitẽtia p quadragesimã lib.1. Multi sunt vo. &c. ꝑp̃.
De peccatis quoq;, lib.1. Et quædam alia.

Claruit sub Frederico Imp. tertio, & Sixto & Innocentio pontificibus. Anno. M.CCCCLXXXVI. Nescio si adhuc viuit.

IOhãnes Pheffer de Vidẽberg, natiõe teutonicus, patria Frãcus oriẽtalis, vir in diuĩs scrip. lõgo studio eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellẽs, vita & conuersatione deuotus, mansuetus & præclarus, qui de vniuersitate Heydelbergensi missus, principiũ Friburgẽsis gymnasij sua eruditiõe illustrauit, in quo iã p annos plurimos theologiã glorioſe docuit, & multos auditores suos probe eruditit, scripsit quædã p̃clara opuscula, de q̃bus extat

extat opus insigne sup epistolis Pauli, q̃d publice lectũ p̃notauit,
Directorium sacerdotale lib.15 Circa lectur̃ ep̃larum.
Et alia cõplura. Claruit adhuc in humanis sub Frederico Imp. tertio Anno dñi. M.CCCCXC. Potest adhuc viuere.

IOhãnes Britannicus ex palatiolo agri Brixiani oppido ortus, vir in secularibus lr̃is eruditis. & diuinaꝝ scripturaꝝ nõ ignarus, philosophus clarus, poeta insignis, & rhetor luculẽtus, q̃ apud Brixianos suos hodie in p̃tio habet, quos inæstimabili eruditiõe, doctrina & scriptis indies reddit clariores. Multa ac varia scripsit, q̃bus nomẽ suũ posteritati notũ præsentibus effecit venerandũ. De q̃bus subiecta feruntur. Cõmentariorum opus celeberrimum

In Persium, lib.1. In Statium quoq;, lib.1.
In Metamorpho. Ouidij, lib.1. Ep̃læ quoq; variæ.

Et alia complura. Claret in ciuitate Brixiana & varia cõponit opuscula, sub Maximiliano Romanoꝝ rege, & Alexandro pontifice sexto. Anno dñi. M.CCCCXCIII.

BAptista Ferrariẽsis, ordis fratrũ beatę Marię sp virgis de mõte Carmeli, vir in diuĩs scrip. eruditus, & in seculari lr̃atura egregie doctus, metro excellẽs & prosa, & ĩ vtraq; lingua peritus, in declamãdis sermõibus ad pp̃lm celeberrimi ac ꝑpe diuini ĩgenij, scripsit ml̃ta p̃clara volumina, q̃bus se vtilẽ p̃sentibus & notũ posteris reddidit. E q̃bus subiecta feruñt. Opus luculẽtissimũ historiarum à Christi temporibus vsq; ad nos, quod p̃notauit

Floridam, lib.1. Chronica sui ordinis, lib.1.
De ruina Romani Imperij, lib.1. De monte Syna, lib.1.
Vita Mechtildis, lib.3 Chronica Ferrarieñ. lib.1.
Sermones varij lib.3

Epigrãmata admodũ ml̃ta ædidit atq; diuersa, q̃ indies publicanda speramus. Cõuertit etiã de græco in latinũ, sermões beati Iohannis Chrysostomi cõplures, & alia ml̃ta nobis incognĩta. Viuit adhuc apud Ferrariã & varia cõscribit sub Maximiliano Rom̃. rege clementissimo. Anno dñi quo hæc scribimus. M.CCCCXCIIII.

PEtrus Brutus, natiõe Venetus, eps Catharẽsis, vir certe in diuĩs scrip. eruditiss. & in secl̃aribus lr̃is egregie doctus, ingenio excellẽs, sermone disertus, vita & cõuersatiõe p̃clarus, hebraicæ ac latinæ linguæ peritus, q̃ pro cõfirmatiõe fidei Christianæ ml̃ta contra perfidos Iudæos disputationũ certamina semp victor exegit. Scripsit inter cætera ĩgenij sui opuscl̃a ad senatũ Vicẽtinũ opus celeberri

mũ & insigne sanctarũ scripturarũ authoritatibus copiosè instructũ.
Aduersum Iudæos, li.1. Lectitanti mihi pluri.
Et quędã alia. Claruit sub Frederico Impatore tertio. Anno domini M.CCCCLXXXV. Et nescio si adhuc viuat.

HVbertinus clericus Crescẽtinas, vir in sec'laribus l'is eruditissimus, & diuinarũ scripturarũ nõ ignarus, phũs, rhetor, & poeta insignis, & vtriusq; linguę peritissimus, ingenio excellẽs, & disertus eloquio, q in celeberrimo gymnasio Papiẽsi septẽ annos maxima cũ audiẽtiũ & attẽtiõe & vtilitate publico legit ſtipẽdio. Scripsit tã metro q̃ prosa multa p̃clara opuscl'a, de qbus extant subiecta.
In Ep'las Cceronis li.16. Huius voluminis ep'las
In officia eiusdem, li.3. In Metamorphoseos Naso. li 1.
Ep'larum quoq; li.1. Carmina multa, li.1.
Claruit sub Frederico Impatore tertio. Anno domini. M.CCCC. LXXX. Et nescio an adhuc viuat.

GVilhelmus de Aquisgrani, natiõe theutonicus, vir in diuis scripturis eruditus, & sec'laris philosophiæ nõ ignar⁹, ingenio subtil', eloquio scholasticus, vita & cõuersatõe p̃clarus, q olim in ecc'lia Basiliẽsi p̃dicatoris gessit officiũ. Scripsit ml'ta & cõmendãda opuscl'a quibus memoriã sui posteris cõmẽdauit. E qbus in gymnasio Erfordensi quædã cũ oĩm attentõe & laude publice legit. Scripsit aũt:
In Euangelium Iohannis, li.1. In Canonem missæ, li.1.
De passione domini, li.1. Iesum tradidit volun.
Quæstiones disputatas li.1. Itinerarium terræ sanctæ li.1.
Sermones varios li.1. Et alia complura
Claruit sub Frederico Impe. tertio, & Sixto summo põtifice quarto. Anno dñi. M. CCCC. LXXXV. Et credo eum adhuc viuere.

IOhãnes de Lapide, natõe theutonicus, ordinis Carthusiẽsis monachus domus Basiliẽsis, vir in diuis scripturis eruditissimus, & secularis l'raturæ nõ ignarus, ingenio excellẽs, eloquio disertus, vita & cõuersatõe p̃clarus. Qui olim in gymnasio Parisiẽsi magisteriũ in artiũ facultate assecutus, pluribus annis rexit in eadẽ, studiumq; sacrarum l'rarũ docẽdo, legẽdo, ac disputãdo diligẽter ꝓsequens, doctorali dignitate in schola theologorũ decorari meruit. Hic doctrinã eorũ Parisiẽsiũ q Reales appellanť, primus ad Basiliẽsiũ vniuersitatẽ trãstulit ibidẽq; plãtauit, roborauit, & auxit. Inter p̃cipuos q̃q; Tibingẽsis studij inceptores & authores vnus extitit. Qui deniq; post liberã pluriũ beneficiorũ dimissionẽ, ad canonicatũ & p̃dicatõis officiũ insignis

Eccl'iæ

Eccl'iæ Basiliẽsis vocatus fuit, ac tandẽ paucis lapsis annis oĩa ꝓ Chri amore relinquẽs, sacri Carthusiẽsis ordis habitũ induit. Hic multa p̃clara scripsit opuscl'a, qbus se & p̃sentibus vtilẽ & futuris memorabilẽ fecit. Paucorũ ex his nobis copia obuenit. Extãt tñ quę sequunť.
Introductorium grammaticæ li.1. Cũ grãmati.
Dialogus de arte punctandi li.1. Discipul⁹ sal.
De propositionibus exponibilibus tract.1 Vt à iuueni.
De arte dissoluẽdi sophistica argumenta, tract.1. Qm̃ ad oẽm.
Explanatio oĩm librorũ logicæ Aristotel' li.1. Inuestigare
Explanatio librorũ Physicæ eiusdem, li.1. Liber Physi.
Explanatio sex librorũ Metaphysice eiusdem li.1. Quia prima
De his quæ ad dignum sacerdotem exiguntť, tract.1. Hõ ad imagi.
Resolutoriũ dubiorũ circa missam occurrẽtiũ, tract.1. Officiũ q̃ntũ.
Summarium passionis Iesu Christi tract.1. Nocte Iesus
De ascensione dñi inter sermones Meffret Ser.1. Cõsurge dñe
In sermones Meffret de cõceptõe imacu. vir. tract.1. Cũ dñs acre.
Sermones tam ad clerum q̃ ad pp'm plurimi li.1.
Orationes & epistolæ variæ li.1.
Complura quoq; alia quorum hic non fit mentio.
Multos p̃terea diuersorũ authorũ libros p Tractatus & cap'la distinxit, singulis argumẽta p̃mittẽs, quibus qę in illis sit scribẽtis intẽtio dilucide põt agnosci. E qbus sunt libri Ciceronis de officijs, de amicitia, de senectute, de somnio Scipionis. Itẽ libri logicæ Aristotel'. Libri eiusdẽ de aĩa, & libri Metaphysicæ. Itẽ libri Effrem diaconi. Libri Iohãnis Chrysostomi de cõpunctõe cordis. Libri diui Augustini de cõtritõe cordis. Liber Ep'larũ eiusdẽ. Et oẽs ferè libri sancti Ambrosii ep̃i. Viuit adhuc in Carthusia Basilienſi, & varia cõponit, multosq; suo exẽplo & scriptis ad sancta studia ꝓuocat, sub Maximiliano Romanorũ rege clementissimo, & summo pontifice Alexãdro sexto. Anno domini. M. CCCCXCIIII.

ANgelus de Clauasio, natõe Italus, ordis fratrũ minorũ scti Fracisci, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & iurecõsultus celeberrimus, ingenio p̃stans, eloquio clarus, vita & cõuersatione deuotus. Ferť quædã præclara cudisse opuscl'a, qbus nomẽ suũ longe lateq; diuulgauit. E qbus extat notabil' summa de casibus simplicibus cõfessoribus, doctis nihilominus occupatis valde vtil', & necessaria vbiq; iam dispersa, quæ ex nomine authoris prænotať.
Summa Angelica li.1. Angelici spiritus & si.

Additiones in eandem li.1. Et quædam alia.
Compleuit hãc ſummam ſub Frederico Impatore tertio, & ſummo põtifice Sixto quarto. Et audio eũ adhuc eſſe ſupſtitẽ, Maximiliano regnũ Romanor& Germanor& gubernante. Anno domini, quo nos hæc ſcribimus. M.CCCCXCIIII. Indictione. XII.

IAſon de Mayno, pria Mediolanẽſis, ducal' ſenator, vir in vtroq; iure doctiſſimus, & tã in diuinis ſcripturis q̃ in cæteris diſciplinis ſecl'aribus eruditiſſimus, phũs clarus, & orator celeberrimus, ingenio ſubtil', eloquio diſertus, cõſilio & actõe p̃cipuus. Ferũ quædã p̃clara cudiſſe opuſcl'a, qbus ingeniũ exercitãs, etiã memoriã ſui poſteris cõmendauit. Sed p̃ter oẽ quã Romæ corã Alexãdro papa ſexto (quę & impreſſa circũferũ) habuiſſe dicit, nihil eor& ad manus nr̃as mei puenisse. Ver& ſicut certo didici, eleganter ſcripſit:
Sup titi. de acci. in inſtitutis li.1. Sup Codice quoq; li.9.
Sup. ff. varia ſcripſit, li.50. Orationes & Epl'as.
Et quædam alia. Claret hodie apud principes Mediolanẽſes maxio in p̃tio ſub Maximiliano romanor& rege clariſſimo & Alexãdro ſummo pontifice ſexto. Anno domini quo hæc ſcripſimus. M.CCCC. XCIII. Indictione vndecima.

LAurẽtius Burellus Diuionẽſis, ordinis fratrũ beatę Mariæ ſemp virginis de mõte Carmeli, vir in diuis ſcripturis eruditus, & in ſecl'aribus l'ris egregie doctus, ĩgenio excellẽs, & clarus eloquio, metro exercitatus & proſa. Scripſit vtroq; gñe quædam p̃clara volumina, qbus nomẽ ſuũ notificauit. E qbus iſta ferunt. Opus celeberrimũ in laudẽ Heliæ p̃riarchæ Carmelitar&, quod prę notauit.
Heliadem li.1. De illuſtribus viris ſui ordis, li.1.
Et alia cõplura Viuit adhuc magno apud ſuos in p̃tio, ml'ta ſcribẽs & condẽs ſub Maximiliano Romanor& rege inuictiſſimo, & Alexãdro ſummo põtifice ſexto. Anno domini. M.CCCCXCIIII.

CHriſtoferus Landinus, natione Italus, ciuis Florentinus, vir ſecularium l'rar& apprime eruditus, philoſophiæ etiam ac diuinæ paginæ nõ ignarus, longis annis muſar& cathedræ p̃fuit, publicoq; munere poeticam edocuit, ingenio p̃clarus. Scripſit opera magno in pretio apud omnes habita præcipuæ.
In P. Vergilium Maronem commentarios.
Item, in Q. Horatium commentarios.
Camaldulenſes. Ethicam. Fertur adhuc florere apud ſuos Florentinos, quos omnis literaturæ exornat floribus.

Iacobus

IAcobus Pergomẽſis, ordinis fratrũ heremitar& ſancti Auguſtini, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in ſecl'ariũ l'rarũ diſciplinis nobil'r doctus, ingenio p̃ſtans, eloquio diſertus, vita & conuerſatõe p̃clarus, hiſtoriographus celeberrimus. Scripſit quædã luculẽtiſſima opuſcl'a, qbus poſteritatẽ memoriæ ſuæ fecit obnoxiã. E qbus extat opus hiſtoriar& ab initio mũdi, vſq; ad annos dñi, mille quadringẽtos octogintaſex, volumẽ grande & inſigne, quod multo & diuturno labore ex diuerſis comportans, præ notauit.
Supplementum chronicar& li.15. Pro Ciceronis veſtri.
De alijs nihil vidi. Viuit adhuc apud Pergomẽſes ſuos in p̃tio, ꝓpe ſexagenarius, ſub Maximiliano Romanor& rege & Alexaudro papa ſexto. Anno domini. M.CCCCXCIIII.

BAptiſta de ſct̃o Blaſio de Padua, vir in vtroq; iure peritiſſimus, & phõrum eruditõe p̃clarus, ĩgenio ſubtil', & ornatus eloquio, q in Patauino gymnaſio iura publice & egregie docuit, vbi magnã diſcipulor& copiã erudiuit. Scripſit in ea facultate q̃dã præclara opuſcl'a, qbus ingenij vim p̃ſtibus & poſteris oñdit. E qbus legi
De priuilegijs dotalibus li.1. Qm̃ circa dotes ml'ta.
Correlatiuorum quoq; li.1. In hoc ope correlatiuo
Quæſtiones de arbi. c. li.1. In Chr̃i noie. a. Qm̃.
Sup prima rubrica decre. li.1. In noie dñi nr̃i Ieſu C.
Scripſit & alia. Cõpleuit hęc ipſa opa in gymnaſio Patauino, ſub Frederico Impe. tertio, & Sixto ſummo põtifice quarto. Anno domini. M.CCCCLXXX. Indictiõe. XIII. Et credo eũ adhuc eẽ ſupſtitẽ.

MArcus Antonius Sabellicus, vir vndecũq; doctiſſimus, phũs, orator & poeta oĩm nr̃æ tempeſtatis celeberrimus. Venetias ſua eruditõe & libris exornãs, ĩgenio excellẽs, fermone diſertus, vtriuſq; linguę peritus, ad quẽ Hermolaus Barbarus archiep̃s Venetus, Aquilegiẽſis p̃riarcha librũ de p̃ceptis hiſtoriq; cõſcribẽdę olim cõpoſuit. Scripſit tã metro q̃ proſa q̃dã p̃clara vŏlumina, qbus nomini ſuo memoriã ꝑpetuã apud poſteritatẽ cõparauit. De qbus ego vidi ſubiecta. Tria magna hiſtoriar& volumia à mundi initio. Ad ſenatũ Venetũ opus celeberrimũ ab initio vrbis continens
Hiſtoriam & geſta Venetor& li.33 Scriptur⁹ ego ab vrbe.
De venuſtate Aquilegien. p̃riæ li.1. Et ſi ex omni ſcriptor&
In munitionẽ ſontiacam car. li.1. Fundit Illyricis rapi.
In Cædem ſontiacam car. li.1. Quo præceps fortuna.
In Carnicum incendium li.1. Iam fuſis ꝑfecta rotis.

In nau

In naufragiũ cymbæ Petri lib.1. Fluctuat alma ratis.
De rer̃,artium q̃ inuentoribus lib.1. Inter grata soles studiũ.
In originẽ V tini,carmen lib.1. Hæc spaciatis humi.
In laudẽ sanctæ Mariæ,eleg.xiiij lib.1. Virginis alma dies.

De cęteris nihil vidi. Claret hodie apud V enetos maxio in p̃tio, multa ac varia cõponẽs, sub Maximiliano Romanor̃ rege, & Alexãdro papa sexto. Anno dñi quo hæc scribimus. M.CCCCXCIIII.

HVbertus Leonardus, eps Dariẽsis, ordis fratrũ beatæ mariæ sp virgis de mõte Carmeli, vir in diuis scrip. studiosus & eruditꝰ, & secularis l'aturæ nõ ignarus, ingenio p̃stãs, & clarus eloquio, q olim i gymnasio Parisiẽsi theologiã egregie docuit, scripsit multa cõmẽdatiss. opuscla, qbus nomẽ suũ notificauit cũ gl'ia. De qbus subiecta ferunt. De genealogia nobiliũ Francor̃ & gestis eor̃

Ad Ludouicũ ep̃m Leodien. lib.1. In euangelium Lucæ, lib.1.
De regimine principum, lib.3 De immunitate ecclesiastica, li.3
Cõtra hæreticos Niuellen. lib.1. Sermones varij, lib.1.
Quadragesimale notabile, lib.1. Et alia complura.

Hic cũ esset inquisitor hæreticæ prauitatis, contra quosdã hæreticos Niuellẽses p diocœsim Leodien. gladio sancti spũs eos cõfutauit & vicit, scribẽs p̃fatũ opus celeberrimũ octo & viginti propositiones principales cõtinens, in quo totidẽ articulos eor̃ erroneos fortiter, ac diserte oppugnãs reprobauit. Claruit in Germania vnde & oriũdus fuit, sub Frederico Imp. tertio, & Innocentio papa octauo. Anno dñi. M.CCCCXC. Et credo eum adhuc viuere.

GAbriel Byel, natiõe teutonicus, ordinis eorum qui se fratres de cõmuni vita, vel in cõmuni viuentes appellãt, vir in diuis scripturis eruditus, & in seculari philosophia egregie doctus, ingenio excellẽs, vita & cõuesatione p̃clarus, qui gymnasio Thibingensi ab exordio suę institutionis p̃fuit annis multis, vbi tã in philosophia q̃ in sacris literis multos discipulos erudiuit, scripsit quæ dã non sp̃ernendæ authoritatis opuscula, quibus nomen suũ notificauit. E quibus ordinarie legit in præfato gymnasio

In canonem missæ, lib.1. Præmissa in cubiculo.
De passione dñi scripsit, lib.1. Sermones quoq; varios, lib.1.

Et quæ dã alia. Claret hodie senex prouectæq; ætatis apud comitem V virtenbergensem maximo in p̃tio, & quæ dã scribere dicitur, sub Maximiliano Romanor̃ rege, & Alexandro papa sexto. Anno dñi quo hæc scribimus. M.CCCCXCIIII.

Geor

GEorgius de Gemmyngen, natione teutonicus, p̃positus & canonicus Spirensis insignis ecclesiæ, vir doctus & nobilis, vtriusq; iuris professor, & celeberrimus interpres, ac in cæteris bonar̃ artiũ disciplinis egregie peritus, philosophus & rhetor p̃clarus, ingenio subtilis & disertus eloquio, metro excellẽs & prosa, scripsit quæ dã p̃clara opuscula, qbus ingeniũ suũ laudabil'r exercitans, nomẽ quoq; suũ posteritati notificauit. Celat tamen quæ scribit, vt typum inanis gloriæ fugiat, vel ea quæ scripsit lima maturioris examinis castiget. E quibus tamen nobis subiecta innotuerunt,

De ratione duelli, lib.1. De machinis bellicis, lib.1.
De cura equor̃ & militũ, lib.1. Orationes quædam.

Multas p̃terea ep'las tã ad me q̃ ad alios æ didit, qbus q̃tũ valeat, tum eruditiõe, tũ eloquẽtia, tũq; multar̃ rer̃ experiẽtia facile deprehẽdit ab eo q eas legerit. Claret ætate virili in ciuitate Spirẽsi, sacris l'ris intentus, ac varia scribẽs sub Maximiliano Romonor̃ rege, & Alexãdro summo pontifice sexto. Anno dñi. M.CCCCXCIIII.

IOhannes V enetus, ordinis Carthusiensiũ, domus diui Andreæ apostoli de Litore apud V enetias, vir in diuinis script. studiosus & eruditus, ingenio p̃stans, vita & cõuersatione deuotus, & regularis obseruãtiæ cultor eximius, scripsit ad instructionem simpliciũ non cõtemnenda opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat opus præclarum, quod prænotauit,

Nosce te lib.3 Cũ nihil iocũdius, nihil.
De patientia & humilitate, lib.1. Frẽs in Christo chariss.
Speculum morientium, lib.3 More bonor̃ parẽtum.
Corona quoq; senum lib.1. Dum mens humana.
Sermones varij, lib.1. Ep'læ plures deuotæ, lib.1.

Et quæ dã alia. Claruit V enetijs sub Frederico Imp. tertio, & Sixto papa quarto, & cõpleuit p̃scripta opera. Anno dñi. M. CCCCLXXX. Indict. xiij. Et incertũ habeo an adhuc viuat.

IOhãnes de Mylbach, natiõe teutonicus, vir in diuis scrip. studiosus & eruditꝰ, & sec'laris q̃q; philosophię nõ ignarus, ingenio clarꝰ, sermõe scholasticus, q olim in gymnasio Erfordẽsi theologiam m'ro tpe gloriose docuit, & pr'imos i ea facultate disciplos erudiuit, scripsit nõnulla p̃clara opuscula, qbus ingeniũ suũ magnifice exercituit, & notitiã sui posteritati cõmẽdauit. De qbus ordinarie legit

In ep'las Pauli, lib.13 Sermones varios, lib.1.
In laudibus S. Hieronymi, lib.1. Quæstiones diuersas.

Et quædã alia. Claret Erfordiæ senex & debilis, pbẽdarius in cœnobio S. Petri. Anno dñi quo hæc scribimus. M.CCCCXCIIII.

IOhãnes de Arundine, natiõe teutonicus, eps Vsbitẽn. ordinis fratrum beatæ Mariæ semp virginis de monte Carmeli, Dauidis de Burgundia Traiectensis epi in pontificalibus vicarius, vir in diuis scripturis eruditus, & secularis philosophiæ nõ ignarus, declamator sermonũ egregius, ingenio subtilis, vita & cõuersatione pclarus, scripsit multa præclara volumina, quibus nomen suũ notificauit. De qbus feruntur subiecta. Lectura notabilis

In librum sapientiæ, lib.1. In epl'am Pauli ad Roma. lib.1.
In, beati immaculati, sermones, li.1. Sermones de tempore, lib.1.
Sermones de sanctis, lib.1. Et quædam alia.

Claruit apud Traiectũ, sub Frederico Imp.3. & Innocẽtio papa octauo. An. dñi. M.CCCCXC. Et credo eũ adhuc haberi superstitem.

GEorgius Valla Placentinus, vir vndecũq; doctiss. philosophus, rhetor & poeta celeberrimus, ingenio excellẽs & disertus eloquio, qui totam Italiã sua doctrina modo exornans, Venetijs vtramq; linguã florentissime docet. Scripsit multa pclara volumina, quorũ elegantia & vtilitate eruditos viros oĩs debitores sibi merito sentiat & obnoxios. De quibus extant subiecta

De orthographia, lib.2 De quantitate syllabarũ, lib.1.
De figuris oratorũ & poetarũ, lib.1.
In Ciceronẽ de vniuersitate lib.1. Platonis liber qui Ti.
In eundem de fato lib.1. De fato Ciceronis.
In topicorũ lib. eiusdem lib.1. Obseruantia pcipuaq;.
In rhetoricam ad Herennium, lib.1.
In Iuuenalem lib.1. Prospecta pridem mihi.
In poeticã Horatij, lib.1. De ratione differendi. li.2
De rebus expetẽdis & fugiẽdis, li.1. Epl'arum ad diuersos, lib.1.
Orationes variæ. Et alia complura.

In latinũ vertit ex græco, opusculũ Aristotelis de virtute. Eiusdem Ethicorũ libros duos. Opus q̃q; Nemesij philosophi Christiani, de natura hoĩs. Libellũ etiã Athenagoræ philosophi acutissimi, de resurrectione. Librũ q̃q; dialectices Brissonis. Tractatũ insup Galeni medici de hæresibus medicorũ. Eiusdẽ introductoriũ ad medicinã.

(Problematũ q̃q; Allendri, libros quatuor. Et alia multa.

IOhannes Camerarius de Dalburg, epus Vvormaciensis, natione teutonicus, iurecõsultus celeberrimus, & tã in diuis script. q̃ in secularibus literis eruditissimus. Rudolphi agricolæ viri doctiss. quorũ dã auditor, in vtraq; lingua peritus, rhetor & poeta clarissimus, ingenio subtilis, eloquio disertus & multa rerũ experientia insignis, nobilitatẽ generis sui moribus & doctrina magnifice illustrans. Scripsit & scribit tam metro q̃ prosa quædã excellẽtis ingenij opuscula, q̃ necdum in lucẽ venire passus est, propterea q̃ reipublicæ negotijs occupatus, ea nõ vsq; adeo vt sui propositi erat perficere potuit. E quibus tamen aliqua nobis innotuerunt. Carmen saphi.

De morte Rudolphi agricolæ, li.1. De moneta quoq;, lib.1.
Oratio corã Innocẽ. papa. viij. li.1. Carmina & orationes variæ.

Et plures elegãtissimę epl'æ. Claret hodie ætate virili ĩ cathedra ecclesiæ Vvormaciẽsis pśul deo dignus, & varia cõscribit, sub Maximiliano Roñ. rege clemẽtiss. & summo põtifice Alexandro sexto. Anno dñi, quo ad ipsum hæc scribimus. M.CCCCXCIIII.

BAptista Guarinus Veronensis, Guarini doctiss. viri filius, cuius suo loco fecimus mẽtionẽ, vir certe patre nõ inferior, sed ĩ oñi lr̃atura & disciplina bonarũ artiũ eruditiss. phũs, orator & poeta oĩm celeberrimus, græcæ ac latinæ linguæ peritissimus, & ĩ vtraq; multũ facundus. Scripsit & vertit multa pclara opuscula, qbus vim & acumen ingenij sui prope diuini tã pśentibus q̃ posteris commendat. De qbus subiecta ferunt. Opus dialogorũ perpulchrum

De secta Epicurea, lib.1.
De ordine docendi lib.1. Et si Maphee chariss.
De regno administrando, lib.1. In epistolis Ciceronis, lib.1.
In fastis Ouidij, lib.1. In pharsalia Lucani, lib.1.
In Catullum poetam, lib.1. Epl'arum ad diuersos, lib.1.
Orationes quoq; plures, lib.1. Et carmina varij generis.

In latinũ vertit subiecta. Ex Xenophõte Agesilai laudationẽ, quã & dicauit Hermolao Barbaro seniori epo Veronẽsi. Oĩones etiã q̃sdã Demosthenis & Dionis historici. Sed & oĩones nonnullas Gregorij Nazãzeni ad Chr̃m & Mariã. Et alia cõplura ędidit & cõuertit q̃ ad notitiã meã nõ veneŕt. Claret vsq; hodie Ferrariæ, vbi pri succedẽs, iã p annos tres & trigĩta vtrãq; liguã florẽtissime docet, & varia conscribit, sub Maximil'. Roñ. rege, & Alexãd. papa. vi. An. dñi q̃ hæc scribim⁹. M.CCCCXCIIII. Indict. xij. Habet & ipse filiũ græcę ac latinæ linguę eruditũ, auitã disciplinã sequentẽ.

ANgelus Policianus, vir vndecũq; pitus atq; doctiss. grãmaticus celebris, phũs, orator & poeta insignis, gręco & latino ad

perfectum instructus eloquio, ingenio excellẽs, q̃ sua eruditõe & doctrina Italiã mlto tpe illustrauit. Scripsit & varia & p̃clara volumĩa, q̃bus noĩs sui memoriã posteris cõmendauit. De q̃bus subiecta ferunt.

Centuriæ quædam	li.1.	In errores linguæ latinæ,	li.1.
Epistolæ variæ ad diuersos	li.1.		

Et quędã alia scripsisse dr, quę ad notitiã meã nõ venerũt. Hic ausus ẽ Iliadã Homeri versu latinis legendã exhibere. Claret adhuc in Italia (vt accepi) varia cõscribẽs, sub rege Romanor̃ Maximiliano & Alexandro summo põtifice sexto. Anno dñi. M.CCCCXCIIII.

BAptista Mantuanus, ordinis fratrũ beatę Mariæ semp virginis de mõte Carmeli, vir in diuinis scrip. eruditissimus, & in secl'ari um lr̃ar̃ scĩa nulli secũdus, sacrę theologię doctor, phũs insignis poeta & orator celeberrimus, ingenio excellẽs, sermone disertus, vita & cõuersatõe p̃clarus, latinæ linguæ decus, & græcæ clarus interpres, metro excellẽs & prosa. Scripsit vtroq; stilo mlta egregia volumina, q̃bus nomini suo p vniuersum orbẽ Chr̃ianũ famam celebrem acquisiuit. E q̃bus subiecta ferunt. Ad patrem suum.

De beata vita dialogus	li.1.	Frater Baptista, Petro	
Suburbanum, de Bucol'.	li.1.	Faustus adit segetes	
Parthenices vita	li.3.	Sãcta Palæstinæ repe.	
De sancta Catharina	li.1.	Costidis aggressi pu.	
De vita Ludouici Bononiẽsis	li.1.	Maxime pontificum.	
Vita Alberti carmel'. saphico	li.1.	Mẽsis Augusti redeũt.	
De calamitate suor̃ tempor̃	li.1.	Cogimur istius mala.	
Panægyricus Roberti	li.1.	Semideũ veteres insig.	
Somnium de eodem	li.1.	Maxime iustitiæ cul.	
Ad Falconem epigrammatum	li.1.	Debeo sed curæ, phib.	
Consolatio sup morte	li.1.	Deliciæ sacri fontis ce.	
De contemptu mortis	li.1.	Quid meres fatum q̃ ti.	
Contra poetas turpiloquos	li.1.	Sunt q̃bus eloquij dat.	
De expugnatione Granatæ	li.4	De patientia, prosaice,	li.1.
De ortu religionum,	li.1.	Apologia pro fratre Petro,	li.3.
Introductorium subtil'Scoti,	li.1.	Orationes elegantissimæ	li.1.
Epl'æ multę ad diuersos.		Diuersi gñis carmina.	

Et alia complura.

Viuit adhuc in Italia celeberrima opinione vbiq; nominatus, & varia conscribit, sub Maximiliano Romanorum rege. Anno domini quo nos ista compleuimus. M.CCCCXCIIII.

Iohan-

IOhannes Bertram Nuenburgensis, natione theutonicus, Georgij molitoris Nuenburgensis quondã auditor, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secularis philosophiæ nõ ignarus, ingenio clarus, sermone scholasticus, primũ Erfordiæ, & tunc in gymnasio Moguntino theologiam publice docens, ac multos erudiẽs. Scripsit in ea facultate quædam p̃clara opuscula, quibus nomen suum notificauit. E quibus extat opus grande.

In prologum Bibliæ,	li.1.	Cogitãti mihi in prist.	
Collationes multę ad clerum	li.1.		
De valore missarum,	li.1.	Reuerẽdissi. in Chr̃o.	

Quæstiones variæ, Et quædam alia. Claret ætate virili in gymnasio Mogũtino, theologiã ordinarie docẽs, ac varia cõponẽs, sub Maximiliano Romanor̃ rege clarissimo, & summo põtifice Alexãdro sexto. Anno domini quo hæc scribimus. M.CCCCXCIIII.

RVpertus Gaguinus, natõe Gallus, ordinis sanctæ Trinitatis generalis minister, doctor decretor̃ ĩsignis, & tam in diuinis scripturis q̃ in secularibus lr̃is eruditissimus, poeta clarus, & orator facundissimus, qui Italos sæpe stupidos sua eloquentia reddidit, ingenio excellens vita & conuersatione deuotus. Scripsit vtroque genere multa præclara opuscula, quibus nomen suum longe lateq; notificauit. E quibus extant subiecta. Opus insigni carmine ad Arnoldum Bostium Carmelitam Gandaui morantem, contra Vincentium de Castronouo, ordinis prædicatorum.

De conceptione sanctæ Mariæ,	li.1.	Est mihi mẽs equis te.	
De eadem re, prosaice.	li.1.	Nemo Christianę reli.	
De misera hominis conditione,	li.1.	Inter multa quibus se.	
De arte metrificandi	li.3.	Quę de cõficiẽdis ver.	
Oratões multæ elegãtissimæ,	li.1.	Epistolarum quoq;	li.1.

Epigrammata innumera. Et alia complura. Viuit adhuc Parisiis apud sanctum Maturinũ residens. Et varia scribit indies publicãda, sub Maximiliano Romanor̃ rege, & Alexãdro summo pontifice sexto. Anno dñi quo nos hęc scripsimus. M.CCCCXCIIII.

HArynghus Sifridi Sinnama de Hagis Phrysię oriũdus, q̃ vulgo Hermãnus appellat, natiõe theutonicus, vtriusq; iuris pfessor & celeberrimus interpres, & tã in diuĩs scripturis q̃ in seculari philosophia egregie doctus, ingenio subtil', sermone scholasticus, cõsilio prõptus & stabil', cuius apud principes & eccl'ias̃ p̃latos magni habet autoritas, in gymnasio Colonięnsi docẽdo, scribẽdo, & cõsultã

do facile obtinet principatũ. Scripſit inter alia opus grãde & celeberrimũ, titulos legales enucleatiſſime declarãs, oĩbus in vtroq; iure ſiue in altero ſtudere incipiẽtibus valde vtile & neceſſarium

Sup titulos Codicis,	li.12.	Et ſi verbo ſitas ſine ſ.
Sup titu. ff. Veteris	li.24.	Quanq; aũt noua pla.
Sup titu. ff. Inforciati	li.14.	Sciendum erit hic in.
Sup titu. ff. noui	li.12.	Quia ſeptẽ ſunt partes
Sup titu. auenticoꝝ,	li.1.	Quãuis conſtitutiones
In vſus feudoꝝ,	li.1.	Quia hic liber feudoꝝ
De pace conſtantiæ	li.1.	Quia Impator Frede.
Sup titu. inſtitutionum	li.4.	Quanq; ab hoc libro.
Sup titu. Decretalium,	li.5.	Qm̃ vt dicit Impator.

Extant & alia quædam. Viuit ætate virili in ciuitate Colonienſi, ſua illam doctrina illuſtrans, ſub Maximiliano Romanoꝝ rege clariſſimo, & ſummo pontifice Alexãdro ſexto. Anno quo hæc ſcripſimus M.CCCCXCIIII. Indictione duodecima.

RAphael Regius, natione Italus, vir vndecũq; doctiſſimus, phũs clarus, poeta celebris, & orator inſignis, vtriuſq; linguę peritus ingenio excellẽs, & diſertus eloquio, q in Patauino gymnaſio maximas eruditõis ſuæ laudes docẽdo, diſputãdo, ac cõponẽdo acq; ſiuit. Ferť mľta p̃clara cudiſſe opuſcľa, qbus nomen & ingeniũ ſuũ cũ gľia notificauit, de quibus extant ſubiecta.

In Quintilianum correctiones,	li.1.	Solent magnanimi be.
De laudibus eloquentiæ	li.1.	Si quis vnquam p̃clari.
In Epľam vnam Plinij	li.1.	In opis huius ĩſcriptõe
Contra Iohannem Calphurnium	li.1.	Tametſi grauiſſimo
In eundem dialogus,	li.1.	Heri pueroꝝ turba ſti.

Orationes variæ. Epľæ quoq; multæ. Et alia complura. Viuit adhuc Patauij, vt accepi, & varia conſcribit, ſub Maximiliano rege Romanorum, & ſummo pontifice Alexandro ſexto. Anno domini. M.CCCCXCIIII.

LAurẽtius Bonicõtrius, phũs, & aſtronomus ĩſignis, atq; in cæteris bonaꝝ artiũ diſciplinis egregie doctus, ĩgenio p̃ſtãs, & clarus eloquio, metro valẽs & ꝓſa. Ferť mľta p̃clara cudiſſe opuſcľa, qbus nomẽ ſuũ ad multoꝝ notitiã trãſmiſit, ſed nihil eoꝝ hucuſq; videre potui. Ferť aũt eius inſigne opus p circulum anni.

Faſtoꝝ prænotatum	li.1.	Et quædã cõmentaria.

Et certa alia. Viuit adhuc in Italia multa & varia ſcribens tam metro quàm

quàm proſa, ſub Maximiliano Romanoꝝ rege, & Alexandro papa ſexto. Anno domini. M.CCCCXCIIII.

IOhãnes de Keyſersberg, natõe teutonicꝰ, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecľaris philoſophiæ nõ ignarus, ingenio p̃ſtans, vita & cõuerſatõe p̃clarus, declamator ſermonũ celeberrimus, q in cathedrali eccľia Argẽtinenſi à mľtis annis p̃dicatoris gerit officiũ. Scripſit nõnulla cõmendanda opuſcľa, ſed ad notitiã nr̃æ lectionis adhuc minime venerunt. Ferunť aũt eius elegantes

Sermones ad ppľm	li.1.	Or̃ones variæ ad cleꝝ	li.1.

Et quædam alia. Magnis hic ſumptibus & labore diuturno collegit opa Iohãnis Gerſon, quoꝝ mľta ex Gallia tandẽ ad nos p̃duxit, diuidens ea in tres partes ordine pulcherrimo, ac tabulã vtilẽ admodum cõficiẽs, id totũ impreſſurę donauit. Viuit adhuc in ciuitate Germaniæ Argẽtinenſi, ac varia cõponit, ſub Maximiliano Romanoꝝ rege clariſſimo, Anno dñi. M.CCCCXCIIII.

IOhãnes Picus, natõe Italus comes Mirãdulæ & cõcordiæ dñs, vir oĩs bonæ lr̃aturæ ſtudioſiſſimus, & ſicut p̃claro ſanguine, ita diuino admodũ, ĩgenio nobiliſſimus, magna familiæ omnigenũ artiũ ſtipatus caterua, cũ qbus lr̃is & ſtudĩs latinis, pariter hebraicis & græcis palæſtrã exercet, dignus & optime meritus, cuius ꝓfectionẽ Muſæ ſequanť, doctiſſimus nr̃a ætate phũs eſt atq; diſputator acerrimus. Scripſit ſtilo elegantiſſimo nõnulla quæ ætas nr̃a tum comprobare, tum vel maxime admirari habebit, qbus nominis & gľiæ ſuæ memoriam nõ indigne ſempiternã reddidit, de qbus extãt quæ iam ꝓdiere

Heptaplus ſuper principium Geneſis.		
Item: Nongentæ concluſiones philoſophicæ.		
Apologia.	Item ſuper Pſalmos	li.1.

Et pľa alia quæ nondũ cõſpectui nr̃o ſeſe exhibuere. Viuit adhuc hodie inter ĩgenioſoꝝ adoleſcentũ ſuoꝝ gregẽ apud Italos, neq; altiora ſcribere, neq; benefacere poſteritati ceſſat, ſub Alexãdro ſexto põtifice maximo, regeq; Romanorum Maximiliano. Anno domini, quo hæc ſcribimus. M.CCCCXC.IIII.

IOhãnes Capniõ, alś Reuchlin, natõe teutonicꝰ, ex Phorcẽ oppido Sueuię, legũ impialiũ doctor eximiꝰ, illuſtriſq; comitis Eberhardi de Virtẽberg cõſul cũ facũdiſſ. tũ iuris fideiq; ĩtegerrimus oĩs antiqſſimę phiæ & lr̃aturæ indagator ſolertiſſimus. Triũ prĩcipaliũ linguaꝝ hebraicæ. ſ. ſil & caldaicæ, græcæ pariter & latinæ iterp̃s pitiſſi, Gallicanę etiã atq; politioris lĩguę nr̃ę vernacľę ĩprimis clarꝰ.

Et tam

Et tã in diuĩs ſcripturis ſecretarius, q̃ in ſecl'aribus lr̃is eruditiſſ. Quin imò in omni gñe doctrinæ hac tẽpeſtate p̃cipuus, puta q Græcorũ, Hebræorꝫ ſecreta myſteria multis iã annis enixiſſime penetrauit. Dignus profecto q ſolis lr̃is, nõ etiã perſtrepenti populari curiæ incumberet. Nullũ em̃ nobis nõ modo Italia, ſed nec ſeculũ quidẽ noſtrum huic tãto viro parẽ obijceret. Scripſit nõnulla opa, qbus memoriam ſui p̃ſentibus cõmẽdauit & poſteris. Ad ep̃m Vangionũ camerariũ Dalburgi, Dialogũ in quo oĩa ſecreta philoſophiæ græcæ, hebraicæ, & Chriſtianorꝫ portẽtifica verba explicat, quem præſcripſit

Capnion, vel de verbo mirifico, lib.3
Rerum arcanarꝫ.
De præercitamentis rhetoris, lib.1.
Eſt à veteribus.
De diuerſitate quatuor idiomatum græcæ linguæ, lib.1.
Orationem funebrem in mortem Rudolphi agricolæ.
Epigrammaton & elegiarum, lib.1.
Epl'as quoq; & orationes ſcholaſticas ſine numero plures.

Multa p̃terea vtilitati nr̃æ cõmuni è græco in latinũ vertit opuſcl'a, Xenophõtis apologiã pro Socrate, Neſtoriũ hæreticũ, Confeſſionẽ Cypriani, Proclũ de beata virgĩe, Luciani aliq̃s mortuorꝫ dialogos, Eiuſdẽ dialogũ de concilio deorꝫ, Monomachiã Iliados Homeri de Paridis & Menelai duello in lingua Germanica metrice. Epiphaniũ de vita & morte pphetarꝫ. Maximũ Tyriũ Platonicũ philoſophũ in oratiõe. Si deus fecit bona, vnde veniãt mala. Viuit vſq; hodie lr̃is incũbẽs, ſub Maximiliano rege, principeq; ſuo Eberhardo de Virtenberg, cuius illuſtre nomẽ, inſignis ille Capnion ingenio ſuo illuſtrius reddit. Anno q̃ hæc ſcribimus. M.CCCCXCIIII.

COnradus Leontorius, vulgariter de Leonberg, natiõe teutonicus, monachus cœnobij Mulbronnẽſis, ordĩs Ciſtercien. vir in diuĩs ſcrip. ſtudioſus & eruditus, & ĩ ſecl'aribus egregie doctus, phũs, orator & poeta nõ abijciẽdus, triũ (vt ferũt) prĩcipaliũ linguarꝫ peritus, ĩgenio ſubtilis & diſertus eloqo, ſcripſit metro & proſa nõnulla opuſcl'a, qbus nomẽ ſuũ notificauit. De qbus extat volumen

Epl'arꝫ ad diuerſos, lib.1.
Orationes variæ.
Carmina ml'ta. Et q̃dã alia. Viuit vſq; hodie apud Ciſtertiũ & cœpto pſtat in ſtudio, ſub Maximiliano Romanorꝫ rege clariſſ. Anno dñi. M.CCCCXCIIII. Indictione. xij.

COnradus Celtis Protucius, natiõe teutonicus, ex Francia Germaniæ oriundus, vir vndecũq; doctiſſ. phũs clarus, orator facũdus, aſtronomus & coſmographus inſignis, & poeta laureatus

diuinarꝫ q̃q; ſcripturarꝫ nõ ignarus, vtriuſq; linguę peritus, ingenio excellens, & diſertus eloquio, ſcripſit tã metro q̃ proſa quædã p̃clara opuſcula, qbus memoriã ſui poſteris cõmendauit. De qbus mihi prædem legit ſubiecta. Ad Maximilianũ Romanorꝫ regem clariſſimum in vtrãq; M. Tullij Ciceronis rhetoricam

Epitoma. i. Breuiarium lib.1. Qui in concione quip.
De laudibus eloquentiæ lib.1. Morine æternis cele.
De arte verſificandi lib.1. Accepi illuſtriſſ. prin.
De condendis epiſtolis, lib.1. Epl'a ſeu apl'us eſt nec.
De ſitu Nurenbergæ, lib.1. Cũ nuper relaxandi ani.
Peregrinationem Sarmaticam lib.1. Cui dedit nomen volu.
Carminum lib.4 Vrſe doctorꝫ ſpecimen.
Amorꝫ q ſcdm. iiij. latera ger. inſcri. lib.4 Scribere q̃ noſtrę fatalia
Panegyrin duci Bauariæ lib.1. Italicas tentare lyras.
De vita ſancti Sebaldi, car.1. Regiæ ſtirpis ſoboles.
Germaniæ ſitum lib.1. Germaniam ſcripturus.
Orationes varias, lib.1. Epl'as ml'tas ad diuerſos elegãtiſſimas metro & proſa æ didit, ac diuerſa epigrãmata, & in coſmographia, cuius ſciẽtiſſim⁹ eſt, varia ſcripſit, q̃ poſt hac ĩ lucẽ vẽtura cõfidimus. Viuit adhuc annos ętatis hñs q̃nq; & triginta, ac varia ſcribit ſub Maximiliano Rom̃. rege illuſtriſſimo, & ſummo põtifice Alexãdro ſexto. Anno dñi quo nos hæc ſcribimus. M.CCCCXCIIII.

PEtrus Bonomus Tergeſtin⁹ impalis aulę, pthonotari⁹, vir latiæ linguę eruditiſſ. & ĩ cudẽdis oĩarĩs carminib⁹ tũ facillim⁹, tum exercitatiſ. puta ex cuius prõptuario Muſæ canoræ eructuãt, ac propterea multi noĩs & fama celeberrimus, ſcripſit plurima & ſoluta oratione, & varij generis carmine. E quibus p̃cipue extant

Libri Epigrãmaton. Epl'arꝫ indefeſſa congeries.

Nec vnq̃ ſcribere ceſſat. Viuit adhuc ſub rege ſuo Maximiliano literis mãcipatus, atq; ingeniũ ſuũ bonis excolens artibus. Anno quo hæc ſcribimus. M. CCCCXCIIII. Indict. xij.

SEbaſtianus Ticio, al's Brant, Argẽtiñ. natiõe teutonicus, vtriuſq; iuris profeſſor inſignis, & tã in diuĩs ſcrip. q̃ alĩs ſecl'aris lr̃aturæ diſciplinis egregie doctus poeticã nõ mediocriter callẽs, ĩgenio ſubtilis, eloqo diſertus, cõſilio ac actiõe p̃cipuus, q ſua eruditiõe atq; lucubratiõe Baſileã inclitã Germaniæ vrbẽ mirꝫ in modũ exornat. Scripſit tã metro q̃ proſa quædã haud cõtemnẽdæ lectiõis opuſcula quibus nomẽ ſuũ diuulgatũ reddidit. Ex quibus extant

Super titulis vtriuſq; iuris. li.1
Roſariũ diuæ Mariæ ſaphicũ.
In laudẽ virginis ænigmata ve. teſta.
Virginalẽ cõceptũ poſſibilẽ probat.
Admiratio Mariæ aduenientẽ angelo.
Salutatio angeli.
De locis mirificis beatæ virginis.
Compaſſio virginalis.
Conſolatio Chriſti ad matrẽ.
De colaphis Chriſti.
De ingratitudine edẽtium manna
In laudẽ ſancti Sebaſtiani.
Vita ſancti Onophrij.
In laudẽ ſancti Valẽtini.
In laudẽ ſancti Iuonis.
Vita ſancti Bernardi.
In laudem ordinis Carthuſieñ.
De contemptu ſeculi.
Laudes beatæ Chr̃ianæ prope Baſilæã.
Cõtra aduocatos calũniantes.
De captiuitate regis Maximiliani
Elegia in mortẽ impatoris Frederici
Ad diuũ Maximilianum regem.
Cum difficile.
Stirpis humanæ.
Quæ paris.
Huc ades ò.
Quid tibi vis.
Miſſus ab excelſo.
Si tua virgo.
Nate patris.
Quid gemis ò.
Reſpice quę tulerim.
Sorte ſub hac.
Quid tuas coner.
Noſtris carminib⁹.
Laudibus ò præſul.
Carminis exorſum
O vtinam mihi.
Spũs ſancti.
Tu quicũq; voles.
Poſtea q̃ meritis.
Aduocatoꝝ mores
Accipite ò reges.
Mirum nuper erat.
Quid iuuat inclyte rex

Varioꝝ epigrãmaton. li.1. Cõmẽdaticia carmia ĩ varias ĩpreſſiones. Cõpilauit p̃terea mira arte & ingenio, vulgari tñ & vernacula ligua libellũ quendã, quẽ nauẽ Narragonię appellauit. In q̃ cãm & radicẽ oĩm ſtultitiaꝝ adeo elegãter exp̃ſſit, mores hoĩm carpit, & q̃dã ſalutaria remedia ſingulis tradit, vt nõ iure ſtultoꝝ libꝝ, ſed diuinã potius Satyrã opus illud appellaſſet. Neſcio em̃ ſi qd tẽpeſtatis nr̃ę vſibus ſalubrius, aut iocũdius legi poſſet. Aiũt eum magnope anniti, vt & latine, carmĩe pariter & or̃one ſoluta opus illud q̃ primũ prodeat Viuit adhuc apd Baſileam, annos habẽs ętatis 36. eiusq; opa & induſtria ĩpreſſores plurimũ in exornãdis libris ſuis vtunt. Varia em̃ cõſcribit ſub Maximiliano Romanoꝝ rege, quem ſingulariter diligẽs plura de eo & ad eũ ſuauiſſima (etiã ſecreta vt aiunt) cõdidit carmina

Anno quo hæc ſcribimus. M. CCCCXCIIII.

IAcobus Vuimphelingus Sletſtetẽſis, natione theutonicus, p̃br̃ eccl̃iæ Spirenſis, vir in diuinis eruditiſſimus, & in ſecularibus l̃ris egregie doctus, theologus celeberrimus, phũs, orator & poeta oĩm p̃ſtãtiſſim⁹, primũ apd Erfordiã, ac deĩde in Heydelbergẽſi gymnaſio philoſophiã, ſacrãq; ſcripturã publice ediſſerẽs, magnã eruditõis ſuę gloriã acq̃ſiuit. Vir inq̃ vndecũq; doctiſſim⁹, ingenio ſubtil', eloq̃o diſert⁹, q & metro excellit & p̃ſa, ſcripſit vtroq; gñe q̃dã p̃clara opuſcl'a, qb⁹ nomẽ ſuũ lõge lateq; diuulgauit. E qb⁹ extãt ſubiecta. Ad Bertholdũ archiep̃m Mogũtinũ op⁹ celeberrimũ hexametro & pẽtame. verſu elegãtiſſime cõpoſuit, q̃d p̃notauit de triplici cãdore.

In laudẽ diuæ Mariæ. li.1. Maxima noſtraꝝ ſpes.
Præcepta rhetorices. li.1 Neſcio ſi tuũ Theoderi.
Laudes Spirenſis eccl'iæ. li.1.
De ſpũ ſancto oratio. li.1 Quẽadmodum expect.
Ad regẽ Franciæ oratio. li.1 Luſtra iam octo fruẽdę.
De arte poetica li.1. Carmina varij gñis multa.

Epl'as tã ad me q̃ ad alios multas, elegãtesq; cõpoſuit, quaꝝ incertus eſt nũerus. Ad inſtãtiam Ludouici Spirẽſis ep̃i officiũ de cõpaſſione beatæ Mariæ ſemp virginis cõpoſuit, q̃d per eandem dioceſim annuatim ſoleñiter pagitur. Ad hũc Iacobũ libꝝ de luminaribus ſiue illuſtribus viris Germaniæ iã pridẽ dedimus. Viuit ætate virili annos habẽs ferme tres & quadraginta, in inclyta ciuitate Spirẽſi, & varia cõſcribit, ſub Maximiliano Romanoꝝ rege. Anno dñi quo nos hęc ſcripſimus. M. CCCCXCIIII.

BAptiſta de Salis, ordis fratꝝ minoꝝ, puinciæ Ianuẽſis, vir in diuinis ſcrip. ſtudioſus & erudit⁹, & tã in vtroq; iure q̃ in ſeculari philoſophia egregie doct⁹, ingenio ſubtil' ſermõe ſcholaſticus vita & cõuerſatõe deuot⁹, & regl'aris diſciplĩæ obſeruãtia p̃clarus, ædidit q̃dã ad inſtructionẽ ſimpliciũ ſacerdotũ neceſſaria opuſcl'a, qbus nomẽ ſuũ lõge lateq; diuulgauit. De qbus extat ſumma de caſib⁹ in foro cõſciẽtiæ valde vtilis, q̃ iuxta nomẽ authoris vocat

Summa Baptiſtiniana. li.1

Et quædã alia. Cõpleuit eãdẽ ſummam ſub Frederico imperatore tertio. Et viuit adhuc eius filio Maximiliano regnũ tenẽte. Anno dñi. M. CCCCXCIIII.

ENgelhardus Funck de Suobach Francus orientalis, natiõe theutonicus, vir doctus & vndecũq; peritus, philoſophus, orator & poeta inſignis, diuinaꝝ ſcripturaꝝ & iuris põtificij nõ ignarus ingenio præſtans, & diſertus eloquio, metro excellens & proſa. Fertur vtroq; genere ſtili quæ dam cudiſſe opuſcula, quibus nomẽ ſuum notificauit, Carmine elegiaco.

De laude patriæ ſuæ, li.1. De anulo ſibi donato, li.1.
Epl'as plures ad diuorſos. Epigrammata varia. Et alia complura.
Claret Romæ, author ſiue aduocatus cauſarũ, & varia componit, ſub Maximiliano Romañ. rege. Anno dñi. M.CCCCXCIIII.

IOhãnes Langer de Bolkenhan, p̃ſbyter Vratiſlauiẽſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecl'aris l'raturæ nõ ignarus, ingenio p̃ſtans, & diſertus eloquio, metro excellens & proſa, vita & cõuerſatõe p̃ſbyterio dignus. Scripſit vtroq; ſtili gñe multa p̃clara opuſcl'a, qbus nomen ſuũ notificauit. De qbus extat opus inſigne ad Georgiũ de Lapide dñm Steynauiæ, quod prænotauit.

De cenſibus & re.emp. li.1. Ingenti hodie p̃mor.
Epl'arum ad diuerſos li.1. Carmina multa. Et alia cõplura.
Viuit adhuc in Vratiſlauia & varia cõſcribit, ſub Maximil'. Romañ. rege, & Alexãdro ſummo põtific.6. Anno dñi. M.CCCCXCIIII.

VVernerus Roleuinck de Laer, natõe theutonicus, p'ria Veſtphalus, ordinis Carthuſiẽſiũ, domus ſanctæ Barbaræ in Colonia Agrippina, vir in diuinis ſcrip. ſtudioſiſſimus, & valde eruditus, ĩgenio excellẽs, vita & cõuerſatõe deuotus, ædidit ml'ta p̃clara opuſcl'a, qbus ſe vtilẽ p̃ſentibus, & memorabilẽ reddidit futuris. E qbus extãt ſubiecta, opus grande ſup oẽs epl'as Pauli, q̃d p̃notauit.

Doctrinam Pauli li.14. Doctrina Pauli Apl'i.
De vita quoq; Pauli, li.7. Sicut fui cũ Moyſe ſic.
De valore miſſarum li.1. De regimine principum, li.1.
De ſtudio Theologiæ li.1.
Faſciculus temporũ li.1. Generatio & genera.
Paradiſus conſcientiæ li.1. Tulit dñs deus hoĩem.
Sermones ml'ti. li.1. Et alia cõplura. Vidi olim in eius cellula tractat⁹ paruos quidem, ſed plures & vtiles, quorũ titulos iam à memoria tulit obliuio. Viuit adhuc in Carthuſia Coloniẽſi, p'uectæ ætatis, & varia cõſcribit ſub Maximiliano Romanorũ rege. Anno dñi quo iſta ſcripſimus. M.CCCCXCIIII. Indictione. XII.

ARnoldus Boſtius, natõe theutonicus, ordinis fratrũ beatæ Mariæ ſemp̃ virginis de mõte Carmeli cõuentus Gandenſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & in ſecl'aribus l'ris egregie doctus, theologus, phũs, orator, & poeta præclarus, ĩgenio acutus, eloquio diſertus, vita & cõuerſatõe deuotus, cuius ad me pl'es extãt epl'æ. Scripſit metro & p'ſa ml'ta p̃clara opuſcl'a, de qbus extãt ſubiecta, volumẽ inſigne carmie & proſa cõſcriptũ, in quo luculẽter oñdit

oſtendit ordinis ſui Marianæ p'tectionis intuitu p̃rogatiuã originẽ & p'greſſum, quod idcirco prænotari complacuit.

De patronatu Mariæ li.1. Petiſti vir clariſſime
De illuſtribus viris Carthuſienſium, li.1. Venerabili & iter miſ.
De illuſtribus viris ordinis ſui li.1. Fr̃ Arnoldus Boſtius
Contra Vincẽtium in nouo caſtro, li.1. Vſquequo ſemp deſip.
Epl'arum ad diuerſos li.1. De quatuor nouiſſimis li.1.
Carmina diuerſa. Et alia cõplura. Viuit adhuc Gãdaui ætate virili & varia cõponit, multoſq; ſuo exẽplo & ſcriptis ad ſctã ſtudia p'uocat. Anno dñi quo hęc ſcripſimus. M.CCCCXCIIII.

HEnricus Euticus Francus orinetalis vtriuſq; medicinæ p'feſſor egregius, ml'ta ędidit quę poſteritati parat. Itẽ diuerſo & venuſto charactere carminũ opuſculũ pulcherrimũ, q̃d intitulauit.
Scommata ſeu vrbanos, & lepidos iuuenum iocos.
In medicina opuſcula plura.
Satyram in ſophiſtas & dialecticos & humanitatis ſtudij inimicos.
In laudes beatę virginis. Et alia plura. Viuit adhuc qñ hęc ſcripſimus ſub Maximiliano rege. Anno domini. M.CCCCXCIIII.

EYtel Volfus de Lapide, vir nobil', natõe teutonicus & Sueuus, magni ingenij vir, & eloq̃ntiæ Romanæ vehemẽs æmulator, & ob id magnũ honorẽ apud Marchionẽ Brãdẽburgẽ. cõſecutus. Scripſit ad Georgiũ de Lapide auunculũ ſuũ, virũ l'rarũ amãtiſſimũ.
De laudibus heroum & virorum illuſtrium li.1. Epl'are cultiſſimũ.
Et alia qb⁹ magnã Germanię laudẽ apud Ro. linguę cultores pariet.
Viuit adhuc hodie ſub rege Maximil'. Anno q̃ hæc ſcripſimus. 1494.

ROdulphus Langius, natõe teutonicus, monaſteriẽſis eccl'æ in Veſtphalia canonicus, vir in diuĩs ſcrip. ſtudioſus, & in ſecl'aribus l'ris eruditiſſimus, phũs, orator, & poeta celeberrimus, ĩgenio ſubtil', & diſertus eloquio. Scripſit tã metro q̃ proſa ml'ta p̃clara opuſcl'a, qbus nomẽ ſuũ cũ ingẽti gl'ia lõge lateq; diuulgauit, de qbus extãt ſubiecta. Ad Hermannũ Langiũ eiuſdẽ eccleſiæ decanum.

De vrbe Hieroſolyma, li.2. Splẽdidiſſimæ quõdã.
Ad decanũ Colonieñ. carminũ, li.1. Clara quẽ virtus ſupe.
De obſidione Nuſieñ. vrbis, li.1. De tribus Magis carmen, li.1.
Epl'æ plures ad diuerſos. Carmina quoq; varia. Et alia complura.
Viuit adhuc admodum ſenex in ciuitate Monaſterienſi, multa componens ſub Maximiliano rege Romanorum. Anno domini quo iſta ſcripſimus. M.CCCCXCIIII.

SEbastianus Murrho Colmariẽsis, natiõe theutonicus p̃br & canonicus in Colmaria, vir ī diuinis scripturis studiosus & erudit⁹, & in secularibus lr̃is doctissimus, phūs, orator, poeta & cosmographus insignis, triū linguar̄, hebraicę, græcę ac latinę peritissim⁹, legū & canonū notitia celebris, in architectura, musica & toto quadruuio nulli secūdus, scripsit inter alia, Ad Iacobū Vuimphelingum Sletstetẽsem (cuius supra meminimus) breue, sed ꝓpulchr̄.
Epitoma de laudib⁹ germanor̄. li.1. In Baptistę Măt. opa. li.1.
Epl'as plures ad diuersos. Et quædã alia.
Viuit hodie in Colmaria vbi canonicus est & varia cõscribit, q̃ indies publicãda speramus, sub Maximiliano Romanorum rege. Anno dñi quo nos ista scripsimus. M.CCCCXCIIII.

CArolus Phernãdus, natione theutonicus, Brugis oppido Flandriæ ortus, à parua ætate captus oculis, & ob id elementor̄ q̃q; penitus ignarus, tm̃ sui miraculū p̃bet, vt velut alter Homerus poeta, musicus, phūs & orator celeberrim⁹ euaserit, diuinar̄ q̃q; scripturar̄ sagacissim⁹ interp̃s, carmie excellẽs & prosa, ingenio subtilis, eloqo disertus, vita & cõuersatiõe integerrimus, q̃ à rege Gallor̄ publico & ꝓpetuo donatus stipẽdio in celeberrimo gymnasio Parisieñ. multo tpe literas humanitatis egregie docuit, & authores complures pulcherrimæ exposuit. Demũ cõtẽptis oĩbus, mũdũ cũ suis stipẽdijs deseruit, & añ biennium ferme ordinẽ diui patris nostri Bñdicti intrauit, in monasterio probe reformato q̃d Casale Benedictum appellat, sitũ in quadam sylua densissima decẽ à Bituricẽsi ciuitatẽ ferme milibus distãte, in q̃ vsq; hodie pseuerat, magno feruẽs zelo aĩar̄ adeo vt dispẽsatione apl'ica Leuita ordinatus, verbũ dei cũ maximo oĩm fructu & admiratiõe publice p̃dicet, scripsit tam metro q̃ prosa multa p̃clara volumĩa, qbus nomẽ suũ posteritati cõmẽdauit. In decertationẽ metricã Ruperti Gaguini de purissima cõceptione sacræ dei genitricis & virginis Mariæ, aduersus Vincẽtiũ de Castronouo ordinis p̃dicator̄ opus elegãtissimum.
Commẽtarior̄. li.1 Nõ ambigimus ab apl'o.
Laudes ordinis Carmelitar̄. li.1 Dũ tela vertit parthus.
Odar̄ in laudẽ Christi. li.4. De cõceptiõe cõtra Vincẽtiũ. li.1.
Carmẽ iambicũ de eadẽ. li.1 Quãtũ creatis antecel.
Oronẽ de cõcep. ad Carthusieñ. li.1. De S. Catharina oronẽ. li.1.
Epl'ar̄ multar̄. li.2. Carmĩa ferme innumera. li.1.
Elegias de cõtemptu mũdi. li.1. Et alia multa. Viuit hodie cæcus

cæcus, sed doctissimus in p̃fato cœnobio m'ta ac varia cõponẽs, sub Maximiliano Romanor̄ rege, & summo põtifice Alexãdro 6. Anno dñi q̃ ista scripsimus. M.CCCCXCIIII. Indictione XII.

IOhãnes Phernãdus frater p̃dicti Caroli, natiõe & ipse theutonicus, vir vndecũq; doctissimus, phūs, orator & poeta celeberrim⁹, & diuinar̄ scripturar̄ nõ ignarus, ingenio subtilis & disertus eloquio, quẽ rex Gallor̄ ꝓpetuo stipẽdio donãs sibi in musicũ desumpsit, scripsit tã metro q̃ prosa multa vtilia & deuotiõi cõgrua opuscula, qbus nomẽ suũ ad multor̄ notitiã deduxit. E qb⁹ extãt subiecta. De sancto Iohãne Baptista. li.1 Quo rite plectro q̃.
Oratiões multæ & variæ. li.1. Epl'ar̄ ad diuersos. li.1.
Carmĩa & epigrãmata plura. Et alia m'ta. Scripsit etiã horas sanctæ Crucis, & cõpassiõis S. Mariæ virginis elegãti carmine, quæ Parisiis nup impressæ circũferuntur. Viuit vsq; hodie apud regem Franciæ maximo in p̃tio, & varia cõponit, sub Maximiliano Romanor̄ rege. Anno dñi quo nos hæc scripsimus. M.CCCCXCIIII.

HIeronym⁹ Donat⁹ Patrici⁹ Venet⁹, vir clarissim⁹ in diuĩs scripturis studiosus, & ī secl'arib⁹ lr̃is eruditissim⁹, vtriusq; linguæ celeberrim⁹ interp̃s, ingenio excellẽs & disertus eloqo, q̃ licet vxoris & filior̄ cura iã distrahat, mirabili tñ diligentia & incredibili studio feruet lr̃ar̄, m'ta indies scribẽs. E græco m'ta trãsferẽs, q̃ si alius etiã oĩm cura solutus cõderet, posset eẽ miraculi. E qbus extant.
Oratio ad regẽ Lausitaniæ. li.1. Oones quoq; variæ. lib.1
Epl'ar̄ ad diuersos. li.1. Et alia cõplura. In latinũ vertit Iohãnẽ Damascenũ de ĩmaculatis mysteriis. Dionysiũ q̃q; de diuinis noĩbus, & quasdã ipsius epl'as. Volumẽ etiam de ania Alexãdri Aphrodisei philosophi. Et alia multa. Viuit vsq; hodie Venetijs annos natus septẽ & triginta, varia scribẽs & vertẽs sub Maximiliano Romanor̄ clarissimo rege. Anno dñi. M.CCCCXCIIII.

IVdocus Badius Gandẽsis, natiõe theutonic⁹, vĩr in secl'aribus lr̃is eruditissimus, & diuinar̄ scripturar̄ nõ ignarus, phūs, rhetor & poeta clarissim⁹, ĩgenio excellẽs, & disert⁹ eloqo, q̃ olim Ferrarię Baptistã Guarinũ lr̃as grẽcas docẽtẽ audiuit, & ī ea q̃q; scĩa doct⁹ euasit. Lugdunũ mõ eruditiõe sua exornat, poetas legit publicę & priuatim, pl'es magnatũ filios ĩstruẽs, scripsit carmie & ꝑsa m'ta p̃clara opusc'a, de qbus extãt subiecta. Opus metricũ ĩsigne cõtra vitia q̃d Syluam moralem li.1. (p̃notauit.
Contra Vincẽtium quoq; li.1 Vincenti infœlix quæ.

Psalte-

Psalterium Mariæ saphicis lib.1. Quam chorus vatum ve.
De grammatica quoq; lib.1. Epigrammata plura, lib.1.
Epl'æ variæ. Et alia cõplura. Viuit vsq; hodie annos natus duos & triginta, multa & varia componens sub Maximiliano inclyto rege. Anno dñi. M.CCCCXCIIII. Indict. xij.

HElias Regnier, iurecõsultus celeberrim⁹, & tã in diuis scrip. q̃ in in secl'ari philosophia egregie doct⁹, ingenio subtil', eloqo clar⁹ cõsilio caut⁹, q i gymnasio Pictauẽsi iura ml'to tpe publice docuit. scripsit q̃dã p̃clara opuscula, qbus memoriã sui posteris cõmendauit. E quibus ego vidi tm̃ subiecta, opus celebre, quod continet
Casus sexti Decretalium lib.1. Bonifacius. viij. condi.
Casus Clementinarꝝ lib.1. Iohannes epũs. Diuide.
De alijs nihil vidi. Viuit adhuc in vniuersitate Pictauensi, sub Maximiliano rege. Anno dñi. M.CCCCXCIIII.

RVtgerus Venray, natiõe teutonicus, ordis canonicorꝝ regulariũ S. Auguſt. cœnobij diui apl'i Petri, q̃d nõ lõge à Vvormacia sitũ, Heyne dr̃, vir ī diuis scrip. studiosus, & secl'aris lr̃aturæ nõ ignar⁹, metro exercitat⁹ & ꝓsa. Scripsit vtroq; gñe q̃dã nõ spernẽda opuscl'a, de qbus extãt subiecta. Tetralogus, quẽ p̃notauit
De institutione puerili lib.2 Cũ pueriles aĩauerte.
De inquisitione beatæ vitæ lib.2 Sub anno quo ceres ie.
Hymnorꝝ de sancta Maria lib.2 Ecce dei matris Mariæ.
De vario vsu lr̃arꝝ lib.2 Tametsi optime Petre.
De re mirabili lib.2 Ad cognoscendã versu.
De rebus nouis lib.2 Compluraaĩo voluntati.
De metrorꝝ gñibus lib.1. Familiarissime in chr̃o.
De accentibus latinorꝝ, lib.2 Hic tetralogus qui de.
Panægyricus ad me, lib.1. Reuerendo in chr̃o pr̃i.
Epigrãmata varia. Et quædã alia. Audio eũ ad me opus cudere de calamitatib. horꝝ tpm, q̃d necdũ vidi. Epl'as tã ad me q̃ ad alios carmine ac or̃one soluta pl'rimas pscripsit nõ inelegãtes. Viuit vsq; hodie & varia cõponit sub Maximiliano rege Romanorꝝ, & Alexãdro papa sexto. Anno dñi, q̃ nos ista scripsimus. M.CCCCXCIIII.

IVdocus Beysselius regiæ vrbis Aquẽsis patricius, natiõe teutonicus, vir in scrip. sctis studiosus, & in secularibus lr̃is eruditiss. philosophus clarus, orator facũdus, & poeta ĩsignis, q licet vxoris & rei familiaris cura fit necessario distractus, incredibili tm̃ amore feruet scripturarꝝ, ml'ta indies scribẽs & cõponẽs, qbus nomẽ suũ cũ ingenti

genti gloria vbiq; diuulgat. E quibus extant subiecta, Dialogus pulcherrimus ad Hermolaum Barbarꝝ, Platonicorꝝ more
De optimo genere musicorꝝ, lib.1. Perduxi vos ò Hermo.
De Christiano ambitu, lib.1. Et si tibi oĩa suppetunt.
Epitoma stimuli amoris lib.1. Cũ p hæc Christina.
De rosacea Mariæ corona lib.1. Rosaceã Augustissime.
Rosarium metricum, lib.1. Quisquis amat roseam.
De rosarij mysterijs lib.1. Egredimini filiæ Syon.
Rosarium de sacramento altaris, lib.1. Pane sub hoc modico.
Gesta Flandrensium, lib.1. Orationes elegantissimę.
Epistolæ quoq; plures. Carmina & epigrãmata multa.
Et quędã alia. Viuit vsq; hodie Aquisgrani vtriusq; iuris clarissim⁹ interpres, & varia cõscribit sub Maximiliano Romanorꝝ rege. Anno dñi quo nos ista scripsimus. M.CCCCXCIIII.

HIeronymus Balbus, vir celeberrimę opiniõis, & ĩ oĩbus disciplinis bonarꝝ artiũ egregie doctus, phũs clarus, & rhetor facũdus metro excellẽs & prosa, ingenio p̃stãs, & difertus eloqo, q docẽdo, legẽdo publice & scribẽdo, magnã gloriã apud Gallos & Parisienses cõmeruit. Scripsit q̃dã ingenij sui p̃clara opuscula, qbus nomẽ suũ posteritati cõmẽdauit. E qbus ego adhuc vidi tm̃, volumen magnis eloquẽtiæ salibus cõditũ, in q̃ calũnijs rñdet cuiusdã Guilhelmi Tardiui rhetoris, p modum dialogi, sub suo Caroli Phernãdi, Petri Cohardi, & ipsius infensoris noĩbus, cui titulum imposuit
Rhetoris glorioſi lib.1. Inter ea officia quibus.
De alijs nihil vidi. Viuit adhuc ĩ Gallia scribẽs & varia cõponẽs, sub Maximil'. Rom̃. rege illustriss. Anno dñi. M.CCCCXCIIII.

EGidius Nettelet, decanus eccleſię Cameracẽsis, vir in diuis scripturis studiosus & eruditus, & secl'aris lr̃aturæ nõ ignarus, ingenio p̃stãs, vita & cõuersatiõe p̃clarus, & singulari deuotiõe conspicuus, æ didit q̃dã p̃clara volumĩa, qbus nomẽ suũ notificauit. E qbus extat opus celeberrimũ omni statui necessariũ, q̃d mirabili industria, pulcherrimaq; cõsequẽtia in vnũ cõportauit ex epistolis
Sancti Hieronymi presbyteri, lib.4 Cætera me latent.
Viuit vsq; hodie ĩ ciuitate Cameracen̄. vita & doctrĩa celeberrimus & varia cõponit, sub Maximil'. Rom̃. rege clariss. & summo põtifice Alexãdro sexto. Anno dñi. M.CCCCXCIIII.

PHilippus Callimachus, natiõe Italus, patria Florẽtinus, regis Poloniæ secretarius, vndecũq; doctiss. phũs clarus, orator facũdus

& poeta insignis, ac diuinar̃ scripturar̃ nõ ignarus, ingenio p̃stans & disertus eloquio. Fertur multa p̃clara cudisse opuscula, q̃bus memoriam sui posteris reliqt. De quor̃ numero subiecta ferunt. Opus insigne de gestis Attilæ regis impij, quod p̃notauit.

Attilam. li.1. Historia Polonica cõtra Turcã. li.1
De moribus Tartaror̃. li.1. Amor̃ diuerso metro. lib.1

Et alia cõplura. Viuit vsq; hodie apud regẽ Poloniæ, maximo in p̃tio, & varia cõscribit, sub Maximiliano Romanor̃ rege. Anno dñi quo hæc scripsimus. M.CCCCXC. Indictiõe duodecima.

PAulus Niauis, natiõe theutonicus, vir in lr̃is hũanitatis egregie doctus, & diuinar̃ scripturar̃ nõ ignarus, phũs & rhetor celeberrim⁹, ingenio p̃stãs & disertus eloqo, docẽdo & scribẽdo varia in gymnasio Lyptzẽsi magnã nomini suo famã acq̃siuit, scripsit eñ q̃dam p̃clara opuscula, quor̃ lectio nõ venit cõtemnẽda. De q̃bus subiecta ferunt. Opusculũ pro nouitijs religiosis.

De institutiõe latinizandi. li.1 Cũ ego sæpius cogita.
Visio cuiusdã heremitæ. li.1 Nemus ingẽs liquide.
Colores artis Rhetorices. li.1 Voluisti quõdam eleg.
Dialogus idiotæ. li.1 Cum repeterẽ sæpe nu.
Epl'æ breues formales. li.1 Magnam solet vim.
Epl'æ ad idẽ mediocres. li.1 Pollicitus sum vir ho.
Epl'æ quoq; longiores. li.1 Magnã cõcipio & in.

Et quædam alia. Viuit vsq; hodie in Germania varia componẽs, sub Maximiliano rege Romanor̃ illustrissimo. Anno domini quo nos ista scripsimus. M.CCCCXCIIII.

BOuslaus de Hassenstein, natiõe Germanus, vir nobilis & vndecũq; doctissimus, orator & poeta insignis, q̃ p̃ter consuetudinẽ cæteror̃ nobiliũ huius tempestatis & arma tractat, & mirabili studio lr̃as colit, fouet & celebrat, vt velut alter Plinius secũdus etiã militãdo libros & carmina cõficiat, scripsit tã metro q̃ prosa quædã præclara opuscl'a, q̃bus nomẽ suũ notificauit. E q̃bus extãt subiecta. Opus præclar̃ de Germanor̃ & Italor̃.

Inuẽtis proprijs. li.1. Carminum quoq;. li.1
Epl'æ varię. Et alia cõplura. Viuit vsq; hodie ĩ castro suo Hassenstein & varia conscribit, sub Maximiliano Romanor̃ rege p̃stantissimo. Anno dñi. M.CCCCXCIIII. Indictiõe XII.

HEnricus Northeymẽsis, natiõe theutonicus, vir ĩ secl'aribus literis studiosus & eruditus, & diuinar̃ scripturar̃ nõ ignarus, ingenio

ingenio subtilis & disertus eloquio, metro excellẽs & prosa, scripsit quædã nõ spernẽdæ lectionis opuscl'a, quibus nomen suum posteritati cũ gl'ia commẽdauit. E quibus ego vidi dũtaxat, opus illud præclar̃ q̃d metro & prosa cõscripsit ad Fredericũ Marchionẽ Mysne, ac ducẽ Saxoniæ Dimetromachiam p̃notatum.

De virtutũ & vitior̃ cõflictu. li.1 Tu mea laurigeros.

De cæteris q̃ cõposuit, nihil ad notitiã meã puenit. Viuit vsq; hodie varia cõscribẽs, sub Maximiliano Romanorum rege illustrissimo & summo põtifice Alexãdro sexto. Anno dñi. M.CCCCXCIIII.

AQuinus ordinis fratr̃ p̃dicator̃ ex Suedia habẽs vitæ originẽ vir in diuinis scripturis studiosus & secularis literaturæ nõ ignarus, philosophus celebris & mathematicus præclarus, ingenio excellẽs, & comptus eloquio, imitatus Boetiũ, scripsit cõmẽdatissimũ opus de numeror̃ & sonor̃

Proportionibus. li.1 Epl'as quasdam.

Et quædam alia. Viuit vsq; hodie apud ducẽ Bauariæ Ottonẽ in p̃tio, & varia cõscribit, sub Maximiliano rege inuictissimo. Anno domini. M.CCCCXCIIII. Indictiõe XII.

ALbertus de Prusa, natiõe Polonus, gymnasii Cracouien. collegiatus, vir ĩ diuis scrip. studiosus & erudit⁹, in secl'aribus q̃q; lr̃is egregie doct⁹, theolog⁹, phũs & astronom⁹ insignis. Carmine Cõradi Celtis astror̃ peritia laudat⁹, ingenio p̃stãs & clarus eloquio, scripsit nõ cõtẽnẽdę lectiõis plura opuscl'a, q̃bus nomẽ suum notificauit. Sed pauca eor̃ ad notitiã meam puenerũt.

In Georgij Burbachij. Theoricas commẽtarior̃. li.1
Ad epimeridas Konigsperg. li.1. Et quædam alia.

Viuit adhuc in gymnasio Cracouiẽsi, varia cõponens sub Maximiliano Romanor̃ rege. Anno domini quo ista scribim⁹. M. CCCCXCIIII. Indictiõe duodecima.

THeoderic⁹ de Osenbruck, natõe theutonicus, ordis fratr̃ minorũ, puincię Colonien. vir ĩ diuis scrip. exercitatus, declamator sermonũ popularium famosissim⁹, cuius vitã oẽs q eũ nouerũt sanctissimã hoc tpe p̃dicãt, ĩ sermõibus faciẽdis ad pp'lm tãta gr̃a diuinitus illustrat, tãta facũdia loqtur, tãta deniq; cõpunctiõe & dulcedine afficit auditores suos, vt simile apud Germanos habuerit neminem. Vnde & p totã prouinciã gn̄alis p̃dicator cõstitutus est. Legit mihi nuper dũ Coloniæ mecũ esset, opusculũ insigne & deuotioni cõgrũ, quod cõposuerat ad instãtiam Hermãni archiep̃i Colonien̄sis.

De passione domini, li.1. Reuerẽdissim. in Chro
Manuale simplicium li.1. Quia sicut Augusti.
De exercitio interiori li.1. Qui perseuerauerit.
Et quædam alia. Viuit adhuc in ꝓuincia Colonien. cœpto fortiter instans officio, sub Maximiliano rege, & Alexandro papa sexto. Anno domini. M. CCCCXCIIII.

BArtholomæus Coloniẽsis natiõe theutonicus, vir in secl'aribus l'ris egregie doctus, ingenio subtil', & disertus eloquio, phũs, & poeta p̃clarus, cuius carmina etiã doctissimi poetę & mirant, & laudibus attollũt. Scripsit vtroq; stilo nõnulla celebrãda opuscl'a, q̃bus nomen suũ notificauit. E q̃bus ego hucusq; vidi tm̃ opusculũ de laudibus philosophię metro compositum quod prę notauit.
Syluam carminum, li.1. Cur Plutoni aur̃ prę. De secta Diogenis, li.1. Quisquis auet cynice. Epl'am mitylogicam.
De alijs nihil vidi. Viuit vsq; hodie Dauentriæ varia componẽs, sub Maximiliano rege, & Alexandro summo pontifice sexto. Anno domini, quo hæc scripsimus. M. CCCCXCIIII.

IOhãnes Thurotz Pannonius, vir in secl'aribus l'ris studiosus & exercitatus, ac diuinar̃ scripturar̃ nõ ignarus, ingenio p̃stans, & clarus eloquio. Ferl' nõnulla cudisse opuscl'a, q̃bus nomẽ suũ notificauit. E quibus extat volumen non abijciendum, quod multa industria comportauit continens.
Chronicam Hungariæ, li.3. Iugi ocio his annis no.
Et quædam alia. Viuere adhuc dicit', & varia componere, sub Maximiliano rege. Anno domini. M. CCCC. XCIIII.

HIeronymus de Padua, natõe Italus, vir in diuinis scripturis studiosus, & in secl'aribus l'ris egregie doctus, phũs, & poeta p̃clarus, ingenio excellẽs, & disertus eloquio. Scripsit quædã non contemnendæ lectiõis opuscl'a, q̃bus memoriã sui posteris cõmendauit. E q̃bus extat libellus pulcherrimus, Iesuida p̃notatus, ad Petrum donatum Paduanę vrbis episcopum metrice.
De passione domini li.1. Maxime cœlicolũ su.
Extant eius & alia. Viuere adhuc dicit', & varia componere, sub Maximiliano rege. Anno domini. M. CCCCXCIIII.

FRanciscus Mataracius Perusinus, vir in secl'aribus l'ris eruditus, & diuinar̃ scripturar̃ nõ ignarus, phũs, orator, & poeta celeberrimus, & in vtraq; lingua peritissimus, ingenio excellẽs, & disertus eloquio. Scripsit quędam p̃clara opuscula, quibus memoriam sui poste

posteris reliquit. E quibus extat opusculum celeberrimũ ad Petrum, Paulum, Cornelium adolescentem.
De componendis versibus, li.1. Poeticã artem veteres
Epl'arum ad diuersos li.1. Epigrammata multa.
Et alia complura. Claruit sub Frederico Imperatore tertio, & Sixto summo pontifice quarto.

DOminicus Mãcinus, vir in diuinis scripturis admodũ eruditus & in secl'aribus l'ris egregie doctus, metro excellẽs & prosa, ingenio subtil', & clarus eloquio. Scripsit quædam ꝓbata opuscl'a quibus nomen suũ diuulgauit. E quibus ego legi dũtaxat tractatum illum quem eleganti metro composuit.
De passione domini, li.1. Non hoim laudes, nec.
Scripsit & alia. Viuere adhuc dicit', & varia conscribere, sub Maximiliano Romanor̃ rege nobilissimo. Anno domini quo nos ista scripsimus. M. CCCCXCIIII.

LVdouicus Brunus, natõe Italus, de Marchionatu mõtis Ferrati, vir vndecũq; doctissimus, vtriusq; iuris ꝓfessor & celeberrimus interpres, poeta laureatus, phũs, & orator insignis, ac diuinar̃ scripturar̃ nõ ignarus, ĩgenio excellẽs, & disertus eloqo. Ferl' vtroq; gñe scribẽdi m'ta p̃clara cudisse opuscl'a, sed nihil eor̃ ad manus nr̃as memini pueniſſe p̃ter illũ tractatũ quẽ elegãti carmine descripsit.
In coronatõe Maximiliani regis li.1. Sancta p æternum pe.
De cæteris nihil vidi. Viuit adhuc, & varia conscribere dicit', sub eodem rege Maximiliano. Anno dñi. M. CCCCXCIIII.

IAcobus Sprenger, natõe theutonicus, ordinis fratrum p̃dicator̃ prouincial' Coloniẽsis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus, & secl'aris phĩæ nõ ignarus, ingenio p̃stans, & aptus eloquio, cũ pridẽ esset ab Innocẽtio papa octauo inquisitor hęreticę prauitatis cõstitutus vnà cũ Hẽrico institoris eiusdẽ ordinis theologo, comportauit, & scripsit eodẽ collega suo iuuãte volumẽ contra maleficas mulierculas diaboli instrumẽta procautela simpliciũ quod p̃notauit.
Malleum maleficarum li.3. Vtrum asserere malefi.
Si qd amplius scripserit nescio. Viuit vsq; hodie in conuentu suo Colonien. sub Maximil'. rege Romanor̃ clemẽtissimo. Anno domini, quo hæc scripsimus. M. CCCCXCIIII. Indictione. XII.

IOhannes Tholosus, natione theutonicus, ex Frãcia orientali, quæ Franconia dicitur oriundus, canonicus Ratisponensis, & præpositus Forchemensis, vir in diuinis scripturis studiosus & eruditus,

& in ſecularibus literis egregie doctus, põtificiq; iuris doctor inſignis aſtronomus, coſmographus, & poeta celeberrimus, ingenio ſubtilis & diſertus eloqo, ſcripſit tã metro q̃ proſa quæ dã præclara opuſcula, qbus nomẽ ſuũ poſteris commẽdauit. Sed nihil eorũ ad manus noſtras memini pueniſſe. Ferũtur aũt ab his q hominem probe nouerũt eius in diuerſis rebus.

Epl'æ elegãtes. li.1. Et q̃dã in Mathematica.

Et quædam alia. Viuit vſq; hodie in ciuitate Ratiſponẽſi prouinciæ Noricorũ & varia conſcribit, maximus doctorũ hominũ fautor, ſub Maximiliano rege Romanorũ, & Alexãdro papa ſexto. Anno domini. M.CCCCXCIIII. Indictiõe duodecima.

ADam Vernerus Themarẽſis, natiõe theutonicus, vir ĩ ſecularibus lr̃is egregie doctus, & diuinarũ ſcripturarũ nõ ignarus, phũs & poeta nõ futilis, ac iuris cæſarei clariſſimus interpres, ingenio p̃ſtãs & diſertus eloquio, varia ſcribit, metro ludẽs & proſa, quibus nomẽ ſuũ lõge lateq; notificauit. Extãt eius & ml'ta & elegãtiſſima carmina ſparſim de diuerſis rebus & materijs.

Carminũ ad me. li.1 Reuerẽdo in Chr̃o patri

Epl'æ quoq; multæ. Ad me cudit de ſancta Anna. li.1.

Alia inſup cõplura ſcripſit & ſcribit indies publicãda. Viuit vſq; hodie apd Heydelbergã pædagogus iuuenũ principũ, ſub Maximiliano rege. Anno dñi quo iſta cõſcripſimus. M. CCCCXCIIII.

IOhãnes de Duſeldorp., natiõe theutonicus, ordinis fratrũ beatæ Mariæ ſemp virginis de mõte Carmeli, prior Argẽtinẽſis, vir in diuinis ſcripturis ſtudioſus & eruditus, & ſecularis philoſophiæ nõ ignarus, theologicæ facultatis celeberrimus interpres, ingenio p̃ſtãs & vita p̃clarus, dicit ml'ta ſcribere, ſed celare. Vidi quoſdã ipſius tractatus, quorũ titulos nũc ad memoriam reuocare nõ potui. Viuit vſq; hodie apud Argẽtinã ſub Maximiliano Romanorũ rege clemẽtiſſimo. Anno dñi. M.CCCCXCIIII. Indictiõe duodecima.

THeodericus Vlſenius homo Phryſius ſingl'aris eruditiõis & peritiæ in carminę & oratiõe. Inter quæ extãt eius.

Elegiæ cultæ. Et alia epigrãmata.

Et alia plura q̃ ad poſteritatẽ vẽtura ſunt. Viuit adhuc ſub Maximiliano rege Romanorũ. Anno dñi. M.CCCCXCIIII.

HArtmãnus Scedel Nurẽbergeñ. natiõe theutonic⁹, artiũ & medicinæ doctor, diuinarũq; ſcripturarũ non ignarus, ingenio præſtãs & clarus eloqo, cõportauit & ſcripſit inter alia ingenij ſui

ſui opuſcl'a, ex Iacobo Pergomẽſi & alijs hiſtoriographis addẽs nõnulla maxĩe de rebus Germanorũ opus grãde & inſigne, q̃d cõtinet. Hiſtorias temporum. li.1 De cæteris nihil vidi.

Viuit vſq; hodie apud Nurenbergam, ſub Maximiliano rege. Anno domini. M.CCCCXCIIII.

IOhannes abbas monaſterij ſancti Martini ep̃i in Spanhem, ordinis diui patris Benedicti, Moguntinæ diocœſis, natiõe theutonicus, patria Moſellanus, ex villa Trittenhem Treuerenſis diocœſis oriundus, quamuis nõ ſim dignus q̃ nomẽ meum cũ ſcriptoribus Eccleſiaſticis poneretur, propter ingenij paupertatem, tamen amicis vrgentibus compulſus ſum in fine huius catalogi, mearum quoq; lucubrationum titulos & exordia ponere, exemplo diuorum patrũ, Hieronymi, Gennadij, Honorij preſbyteri Auguſtudunenſis, & Sigeberti monachi Gemblacenſis, qui ſe quoq; in fine ſuorum tractatuum de his ipſis rebus æditorum poſuerũt. Scripſi ergo præter hoc opus etiam ſubiecta. Et primo quidem ex mandato præſidentiũ generalis capituli abbreuiaui.

Statuta eiuſdẽ capituli.	li.1	Qm̃ volenti ſingula.
De viſitatione monachorum.	li.1	Fratres tuos viſitabis.
De modo ſeruãdi capitulũ.	li.1	Qm̃ in celebrãdis ca.
In regulã ſancti Benedicti.	li.2	Venite filij audite me.
Exhortationẽ ad monachos.	li.2	Militiæ chriſtianæ con.
De tentationibus.	li.2	Humanum genus per.
De vita ſacerdotum.	li.1	Petis à me Nicolae fra.
De vitio proprietatis.	li.1	Oẽs ad vitã æternam.
De miſeria huius vitæ.	li.1	Cũ nihil ſit vita pręſens.
De ruina ordinis noſtri.	li.1	Cũ ordinis nr̃i priſtinũ.
De illuſtrib⁹ viris nr̃i ordinis.	li.4	Cogitãti mihi ac crebri.
Laudes ordinis Carmel'.	li.2	Precibus & inſtãtia.
De laude ſcriptorum.	li.1	Venerabili p̃ri dño g.
De luminaribus Germaniæ.	li.1	Qm̃ ſunt nõnulli.
Epl'arum ad diuerſos.	li.1	Petitis vt copias e.
De ſancta Anna.	li.1.	Sermones varios. li.1.

Collationes vero tã in capitulis generalibus q̃ in obſeruãtialibus vel alias habitę ſine certo numero, ptim habent, partim ſubtractæ ſunt. Hæc ergo ſunt (præter ea q̃ adhuc in manibus impfecta verſantur) q̃ me ſcripſiſſe ad p̃ſens recolo. Anno ætatis meæ quarto & triceſimo, aſſumpti Abbatiæ officij decimo, cõuerſatiõis vero duodecimo, ſub

Maximi-

Maximiliano Rom. rege, & ſummo pōtifice Alexādro ſexto. Anno dñi (q̄ hūc catalogū iā tertio emendaui, augmētaui, & cōpleui) p ſep tenniū ferme in eo laborās. M.CCCCXCIIII. Indictione. xij.

IAm nūc igit poſt multos tādē labores opi nr̄o finē imponamus qm̄ & ſi multi reſtāt ſcriptorꝫ illuſtriū catalogo digni, nobis tñ impoſſibile fuit oīm vel ſola noīa inuenire. Eos vero q̄ꝫ certitudinē habere potui diligēter cōſignaui, nec quēq̄ ſcienter omiſi, cuius opuſcla, ingeniū & tpa ſcire potuiſſem. Neq; ignoro q̄ mlti eruditiſſimi viri hodie ſupſint varia cōponētes, q̄ꝫ ego nullā feci mētionē, non q̄ eos iudicauerim indignos, nr̄o catalogo, ſed propterea q̄ opuſcula ſua vel celare maluerūt, vel nō vſq; adeo multiplicata ſunt, vt in notitiā meā venire potuerint. Feci q̄tū potui, nō q̄tū volui, q̄pe qui oēs quotq̄t ſunt vel vnq̄ fuerūt (ſi licuiſſet) ſcriptores mihi conciliaſſem. Relinquo poſteris eā prouinciā, vt de ſua vena addant, vbi ego fatigatus deſtiti. Cæteꝫ vos oro pr̄es cōſcripti, q̄ cœlica regna tenetis, q̄ hūc noſtrū catalogū vr̄is noibus, ingenijs & lucubratiōibꝰ exornatis, q̄tenus ſi vera, ſi iuſta, ſi digna, ſi deniq; grata de vobis ſcripſimus, oīpotētis dei clemētiā pro nobis exoretis, vt culpas abluat, veniā tribuat, ſanctū propoſitū cōfirmet, ītellectū illuminet, affectū purificet, participes gaudioꝝ veſtroꝝ clemēter efficiat. Q̄d ſi in aliquibus minus q̄ res ipſa req̄rebat potuimus, veniā nobis ō ſacratiſſimi donate, qm̄ ſicubi erratū eſt, vitiū eſt ignorātię, nō volūtatis. Vos etiā ō clariſſimi viri ſcriptores, q̄ adhuc vitā terrenā & mortalē agitis, vos interpello, vos obteſtor & oro, ſi q̄d minus veſtris meritis, ingenijs vel lucubratiōibus dignū in hoc catalogo pegimus, nō voluntati, ſed īperitiæ nr̄æ aſcribatis, veniā quā petimus nō negātes, qm̄ ſicubi defecimus, eoꝝ culpa fuit q̄ nobis aliter q̄ ſe res habet, opuſcla vr̄a vl' ingenia deſcripſerūt. Lectorem deinde huius catalogi monemus & obſecramus, ne facile cōtra nos moueat, ſi ſcriptorꝫ noīa, dignitates, patriā, vl' opuſcla ſecus exarata inuenerit, q̄ ipſe forſitā alibi legit, cū hiſtoriaꝝ trāſacti tpis diſſonātiā, nemo vnq̄ potuerit conciliare. Neq; nos aliq̄d ſcripſimus, q̄d nō mltis locis vl' teſtimonijs fuerit cōprobatū. Veꝝ ſicut in principio huius opis profeſſi ſumus, li bēter cedimus opiniōi cuiuſcūq; beniuoli correctoris, quā & veritas ſolidā, & charitas reddiderit ſyncerā. Nouiſſime vero nobis deridēdi ſunt æmuli, qui more canū ex cōſuetudine peſſima latrātes, oīa dānāt, oīa vituperāt, oīa lacerāt, q̄ vl' ipſi nō fecerint, vl' ſuis opinionibus inuenerint eſſe cōtraria. Mox em̄ vt vel modicū legere cœperīt, ſtomachātes, illud nō veꝝ eſſe dicūt, iudices temerarij prius q̄ examinatores veritatis effecti. Sed q̄ nobis cauſa cū iſtis, q̄ nihil vituperant niſi bonū, nihil laudāt niſi malū? Cōtēnēdi ſunt igit inuidi canes, nō docendi. Nos aūt & ſi diſplicere maliuolis exiſtimemus glorioſum, bonis tñ & eruditis viris placuiſſe mlto glorioſius arbitramur, à q̄bus ſicubi erratū eſſet libenter corripimur, correcti fructuoſius emendamur. Excuſet nos amor ſcripturaꝝ, pro quibus hoc onus graue intrepida ceruice ſubiuimus.

¶ Finis libri de ſcriptoribus eccleſiaſticis dñi Iohānis de Trittenhem Spanhemenſis Abbatis.

¶ Sequunt additiones nōnulloꝝ illuſtriū viroꝝ.

AD SVPERIORES ILLVSTRIVM VIROVM, partim hincinde excerptoꝝ, partim recēter inſertoꝝ additio.

MArianus, natiōe Romanus, patria Zinizanenſis, ordīs heremitaꝝ S. Auguſtini, theologus conſultiſſimus, ac totius ordīs gñalis prior, hoc æuo nr̄o tanq̄ lucifer, & quidā ſol pfulgidus ſuis exq̄ſitiſſimis declamatiōibus, & nouo quodā cōcionādi gñe emicuit, ac veluti a'ter electiōis vas mūdo oblatus, tantā ingenij vim & docēdi robur de ſe oſtēdit, vt dicere auſim, neminē in hoc ſeculo inueniri vnq̄ potuiſſe q cū eo exquireret cōparari. Erat profecto talis ac tantus, vt nihil ex eo eēt in oīm politiore diſciplina fruſtra deſiderandū. Nā in ſuis declamationibus ad pplm ita verbis lectis diſertus erat & ſentētioſus etiā canora voce, vultuq; ac cæteris corporis motibus ad rē erat accōmodatus, vt nihil ad laudis cumulū addere poſſis. Quāta aūt huius viri doctrina, q̄ta eloquentiæ vis ac maieſtas fuerit, partim ex ſermōibus, partim ex epl'is & or̄onibus à ſe eruditiſſimē æditis q̄ſq; dilucide elicere p̄t. Scripſit em̄ ſermones varios.

Orationum, lib. 1. Epiſtolarum, lib. 1.

Obijt aūt cū magna reipub. Chriſtianæ iactura. Anno dñi. M.D.

FElinus Sandeus, ex nobiliſſima Sandeoꝝ familia, patria Ferrarienſis, vtriuſq; iuris doctor cōſummatiſſ. reliquaꝝ q̄q; bonaꝝ literaꝝ nō ignarus. Ferrariæ primū, inde Piſis publico earum vrbium gymnaſio cū magna oīm admiratione iura pontificia profeſſus. Ab Innocētio octauo Romā accitus Rotæ collegio (vbi ardua & maximi momēti tractant negotia) ꝑficitur. Qui & ſi mille negotijs, tū illic, tū in ſummi pōtificis cōſultationibus occuparet, attamen cū ingenij prope diuini & cōſummatiſſime in vtroq; iure eſſet prudentiæ,

tiæ, mꝛta ī eo opuſcꝛa & cõmẽtaria ædidit. Et ea qdẽ ita dilucide, ita docte, ita exacte, vt oẽs huius diſciplinę nodos enodauerit. Obſcura ī lucẽ reſtituerit, dubia recto adhibito ĩdicio, facilia & puia reddiderit in q̃ nõ paꝝ nr̃is iuriſpitis attulit adiumẽtũ. Quę ãt emiſit ſubnectunt

Primo ſuper libros Decretaliũ Grego. De conſtitutionibus
De Reſcriptis. De officio ordinarij. De Maio. & obedien.
De Treug. & pace. De Lite conteſta. De probatio.
De Teſtibus. De Teſtibus cog. De fide inſtrumentorum.
De p̃ſumptionibus. De iureiurãdo. De exceptionibus.
De p̃ſcriptoribus. De Senten. & re iudicata. De appellatiõibus.
De accuſat. & inquiſitionibus.
Additiones in Decretũ ad initiatũ ab abbate opus.
De iure patronatus tractatus vnus.
De indulgẽtia plenaria ſermo, cuius thema eſt: Hodie mecũ eris ī pa
In hiſtoria libellus vnus de regebus Neapolitanis. (radiſo, &c.
Sunt & alia eius commentaria.

Fluruit Romæ ſub Innocẽtio octauo, & Alexandro ſexto.

MAtthæus Boſſus, pr̃ia Veronẽſis, ordis canonicoꝝ regulariũ beati Augu. vir in oĩgena eruditiõe egregie doctus, ſed in dicẽdi elegãtia & grauitate doctior, magno apud oẽs in p̃tio habitus eſt, tũ ex cõcionãdi, docẽdiq̃ (in q̃ diu verſatus ẽ) munere, tũ ex varijs opibus à ſe cõpoſitis, qbus eccl̃aſticũ dogma oratorijs pigmentis ſic venuſtauit & expoliuit, vt terſius mũdiusve inuenias nihil. Scripſit aũt ſubſcripta opuſcula. Dialogũ de tolerãdis aduerſitatibus in duos libros diſtinctũ. De gerẽdo magiſtratu, colendaq̃ iuſtitia ad Iohãnẽ Ludouicũ Boſſum iuriſcõſultũ, equitẽq̃ auratũ, lib. 1.
Orationum, lib. 1. Epl̃arum ad diuerſos, lib. 1.
Aedidit & alia quæ dã, in quibus oĩbus cum varia ſcateat doctrina, & vbiq̃ ſit luculẽtus, nullibi vllũ arrogãtię euomuit fumũ, ſed q̃d decet religioſum, vbiq̃ ſanctitatis & diuinę ſapiẽtiæ ſtudioſiſſimus.
Obĳt Patauij, Anno dñi. M.DII.

ANtonius Cornazanus, patria Ferrarienſis, orator & poeta luculentiſſimus, adeo terſus, copioſus, ſuauis, & p̃ſertim in poeſi, vt pleriq̃ autumẽt ip̃m ex angeloꝝ ore poeſim accepiſſe. Nã inter cætera vitã & obitũ deiparæ virginis ita deuote, pie, copioſe, luculẽter, ac ſancte cecinit, vt nõ mortalẽ eius poeſim, ſed diuinam prorſus oẽs proclament. Ipſum opus Hippolitæ Neapolitanoꝝ reginæ, dum adhuc virgo eſſet, inſcripſit, dicauitq̃

Elegias

Elegias quaſdam, atq̃ poemata varia emiſit.
Scripſit & oꝛone ſoluta vitã Bartholomæi Colonei Impatoris Ve-
Orationes quoq̃ plurimas atq̃ alia quædã. (netoꝝ maximi.

GEorgius Merula, patria Alexandrinus, orator & philoſophus vtriuſq̃ linguæ eruditiſſimus, & docẽdo & ſcribẽdo rei literariæ ſemp bene cõſuluit. Scripſit ãt Ludouici Sporciæ, ſuorũq̃ maioꝝ res geſtas multis voluminibus
Cõmentaria in Iuuenalem. In Statium atq̃ alios plures.
Emiſit centurias quaſdam. Epl̃arum libros multos.
Obĳt Mediolani. Anno dñi. M.CCCCXCIIII.

HIeronymus Ferrariẽſis, ordis p̃dicatoꝝ declamator ardentiſſimus, & multaꝝ lr̃aꝝ vir fuit apprime eruditus, qbus fretus ambitionẽ in religioſis dãnabilẽ (quã ſummopere in ſe ſtrãgulare debuerat) cõplexus eſt. Quæ quidẽ cõtagioſa peſtis ſuę ruinæ & acerrimæ mortis, ac religiõis ſuæ ſcãdalũ nõ mediocre exiitit. Cũ em̃ multa attẽtaret, p̃ſumeretq̃, & aduerſus ſuę profeſſiõis primores cornua erigeret ſchiſma nõ paruũ p totã Italiã ſuſcitauit. Quod nõ niſi ipſius, cõplicũq̃ morte extingui potuit, dolẽda profecto tãti viri iactura, ſi eas quas p̃ ſe ferebat animi dotes ad ædificationẽ, non aũt ad ſui, ſuoꝝ ruinã & pniciẽ applicuiſſet. Q̃nquidẽ omni gñe doctrinæ refertus, magnũ Chr̃ianæ lr̃aturæ adiumẽtũ attuliſſet, veꝝ hũc vnũ nobis inuidit callidus ille tentator circuiens & q̃rens ſemp quẽ deuoret
Scripſit quadrageſimale vnum, lib. 1.
Super pſalmos pœnitentiales commentum.
Super prophetas multos commentatus eſt.
Prophetiam quoq̃ emiſit, qua multa de hoc noſtro æuo, regnorũq̃ commotione prædixit.
Alia quoq̃ multa ſcripſit.
Tandẽ damnatus ſub Alexandro ſexto. Anno ſalutis. M.CCCCXCIX. In foro Florentino cũ ſocijs duobus arſit.

BErnardinus Gadolus Brixianus Camalduleñ. abbas, vir bonarũ literaꝝ, philoſophiæ iuris canonici apprime eruditus, vitæ & religionis ſanctimonia clarus, nobis multa ſuæ doctrinæ monimenta reliquit, in quibus ſe eruditiſſimũ oſtendit.
Scripſit autem in omnes Bibliæ libros commentaria.
De fugiendo ſeculo, & amplexanda religione, tractatum vnum.
Contra ſuperbiam & ambitionem, lib. 1.
Opera Hieronymi in ordinem redegit.

Extant eiusdem sermones varij. Item: Epistolæ multæ.
Et quædam alia hinc inde dispersa.
Vita functus sepelit honorifice in Camaldulensi cœnobio.

MArinus Sanutus, patricius Venetus, non solum bonarũ literarũ vir eruditus, sed etiam administrandæ Reipublicę eruditus, eloquentia plurimum valuit, vt ex eius opusculis dinosci facile potest. Scripsit enim quæ subijciuntur.
De magistratibus Venetis li.1. De vitis principũ Veneto. li.1
De bello Gallico libros quosdam & latine & vulgariter.
Scripsit & alia quædam.

RVgerus, natione theutonicus, ordinis sancti Augustini, in diuinis scripturis apprime clarus, & secularis literaturæ non ignarus & soluta & pedestri otatione quædam non spernenda conscripsit opuscula, de quibus extant subiecta.
Primo de institutõe pueri li.2. De inquisitõe vitæ beatæ li.2.
De beata Maria hymnos li.1. De vario literarũ vsu li.2.
De rebus mirabilibus, li.2. De rebus nouis, li.2.
De metrorũ generibus, li.1. De accentibus Latinorũ, li.2.
Panegyricus ad Iohãnem Spanhemensem sancti Martini abbatem.
De calamitatibus horũ temporũ, tract.1. Epigrãmata ad diuersos multa. Epistæ tam prosa quàm metro permultę.

PHilippus Beroaldus, pria Bononiẽsis, vtriusq; linguę peritissimus grãmaticorũq; ac rhetorũ, oratorũq; oĩm sui secli facile prĩceps, fœcũdissimi sui ingenij testimonia nõ vulgaria reliquit.
Orationes in diuersorum authorum enarratione habitas.
Panægyricum ad Lodouicum Sphortiam.
De nuptijs Bentiuolorũ orationem vnam.
Gisippi & Titi historiam. Item Galesi & Symonis.
Orationem prouerbialem vnam.
Libellum de septem sapientum sententijs vnum.
Symbolorũ Pythagorę li.1. De optimo statu li.1.
De felicitate. li.1.
Philosophi, medici & oratoris declamationem.
Ebrioſi, scortatoris, & aleatoris declamationem.
De passione dominica neniam. De fortuna carmen.
De duobus amantibus carmen De cupidine deo amoris carmẽ.
In maledicam carmen. Epigrammata varia.
De terræmotu & pestilentia cum annotamentis Galeni opusculum.

Anno-

Annotationes in Seruium, Annotationes in ius ciuile.
Commentaria in Propertium In Suetonium.
In Tusculanas quæstiones In Apuleium.
In Titum Liuium annotationes In Rhetoricam Ciceronis.
In Horatium Flaccum In Persium. In Siluium Italicum.
Scripsit & plura alia quæ nondum ad nos peruenere. Obijt Bononiæ non sine magna rei literariæ iactura. Anno domini. M.DX.

POnticus Virmius, patria (vt aiunt) Taruisinus, eruditissimus philosophus, latinæ græcæq; literaturę studiosus, industria, labore, ingenij viuacitate, sine vllo parentum auxilio eo doctrinæ euasit, vt ob ingentem eruditionem magno apud Ludouicum Sphortiam, & per totam Insubriam habitus sit in pretio.
Scripsit autem quę subijciunt In Claudianum commentaria.
In Iohannem Sacroboscensis sphęram commentaria.
De obscuris authorum locis & corruptis nominibus, libri tres.
De miseria literarum lib.2. carmine.
De laudibus Beatricis Mediolanensis reginæ, librum vnũ carmine.
Elegiarum & Epigrammatum li.2.
In Cromata Chrisolore commentarium.
In Achileida statianam commentarium.
In Ouidianã metha. cõmentaria. In Vergilij opa commentaria.
De arte diuinandi. libri sedecim.
Odysseam Homeri transtulit in latinum.
Hymnorum eiusdem Homeri, lib.4.
Euripidis tragœdias sex. In medicina traduxit Theophylum.
De pulsibus & vrinis Item Aeneum de pulsibus & vrinis.
Inuectiuarum, li.1. De intitulationibus. li.1.
Apollonij argonautica in latinũ vertit in li.4. Alia quoq; mlta & latina fecit & emisit. Floruit sub Ludouico Sphortia.

NIcolaus Leonicenus oratorũ oĩm suæ ætatis elegantissimus, in philosophia consummatissimus, & rerũ naturalium nõ ignarus multa in medicina eleganter & copiose tractauit.
In Galeni opa commentarios, quos etiã latine loqui cõpulit, ædidit.
Item opusculum in eadem disciplina, in quo omnibus ægris salutem & vitam restitui conciliariq; posse docuit.
Extant & quàmplurimæ eiusdem epl'æ, quæ maximam eius doctrinam prę se ferunt & elegantiam. Floruit hoc eodem tempore in Italia sub Ludouico Sphortia.

AMbroſius Calepinus Bergomẽſis, ordinis ſancti Auguſtini hac ætate floruit, diuinar& & humanar& lr̃ar& indagator ſtudioſiſſimus. Vnde opus ꝑgrande ſua induſtria magno labore ex innumeris prope authoribus collectũ de vocabulor& notitia, ac ꝓpoſitionũ interꝓtatõe græca & latina cũ author& atteſtatiõe nobis cõe fecit. In q̃ nõ ſolũ quę ad lr̃aturã & poetar& & orator& cognitionẽ pluri mũ cõferũt, ſed etiã quę ad medicos phos, necnõ doctores eccl'iaſticos ptinẽt vocabula, docte ſatis elegãteŕq; explicuit, explicita in veriorẽ lucẽ, q̃ in qbuſdã alijs codicibus cõſil'ibus legẽda religt Quę ꝓfecto doctis pariter & indoctis nõ mediocre attulerũt ſubſidiũ. Hinc em̃ factũ ẽ vt q̃ apud barbaros iã barbara euaſerãt, latina fiãt. Quę vero apd doctos in dubiũ reuocabant, nũc pateãt diſcuſſa dubietatis ne

PEtrus Burrus Belgicus, pr̃ia Brugẽſis, canonicus Ambia (bula. nus, diuinis & humanis lr̃is clarus, Parrhiſiis ſub Carolo octauo Frãcor& rege floruit, vbi ea bonar& diſciplinar& virtutũ probatiſſimor& mor&, pietatis, religiõis, celebritate adoleuit. Vt pleriq; & potiſſimũ Gandincurtor& familia hoc vno ſolo ſuis ꝓ liberis inſtituẽdis alijśq; ꝓmultis nobiliorib⁹ adoleſcẽtul' vti voluerit ꝓceptore. Nec plane iurãdũ, vtpote q̃ vn⁹ inter paucos hac nr̃a ætate, eloq̃ntiã, poeſim, cęteraśq; artes bonas cũ ſapĩa iũgere doceret, nec artes ſine moribus, mores vero ſine lr̃is ꝓdeſſe. Quod quidẽ eius opa indicãt, in qbus q̃d potiſſimũ admireris, neſcias ſniarũ ve grauiſſimar& ſanctiſſimar& põdera. An ſtili poematiśq; varietatẽ. An rer& verbor& q́; decor&. An callidas iũcturas. An lepidũ vocular& cõtextũ. An carminis ſubinde fluorẽ & cõcentũ. Deniq; an ſexcẽta alia ornamẽta ita vt oĩs gr̃as, charites, lepores, ac dicẽdi veneres huc cumulatiſſime cõgeſtas merito dixeris, cũ tñ aut turgidũ, aut inflatũ cõſpiceꝛ nihil. Quocirca ſi hic Burrus Quĩtiliani ſcripſiſſet tpe. Nõ vtiq; dixiſſet: Ab lyricor& Horatius ferè ſolus legi dign⁹. Nã & hic q & legaꝛ etiã à ſcr̃is monialib⁹ digniſſimus ẽ. Siq̃dem cũ (q̃d ille nõ eſt) totus ſit caſtus, totuśq; Chr̃ianus, & Chr̃ianã religionẽ ſuauiter redolẽs. Nõ minim⁹ tñ q̃ ille ĩſurgit aliq̃n plenus iucunditatis, gr̃æ, & varijs figuris, & verbis feliciſſime audax. Vt ex eius opibus ſubſcriptis, & in lucem emiſſis, cui promptũ eſt dinoſcere. Sunt aũt hęc fœcũdiſſimi illius ingenij monimenta.

Odarum	li.4	Exametrorum,	li.1.
Apologorum,	li.1.	Elegiarum,	li.2.
Epigrammatum	li.1.		

Moral'um.

Canticorum de duobus feſtis, De aduentu domini.
De vigilia domini. De natiuitate domini.
De Circumciſione domini De Epiphania.
De Ieiunio. De ingreſſu in Hieruſalem.
De confeſſione & Euchariſtia De cœna dominica.
De laude crucis De paſſione dominica.
De reſurrectione dominica, De communione paſchali.
De inuentione crucis De aſcenſione domini.
De Penthecoſte De Trinitate.
De corpore domini, De exaltatione crucis.
De facie dominica, Hymni de omnibus ſanctis.
De feſto beatæ Mariæ, Epiſtolæ & oratiões non paucæ.
Sunt & quędam alia Obijt Ambianis anno. M.DVII.

IAcobus Faber Stapuleñ. celeberrimus noſtri ſeculi philoſophus Belgicę, quinimò totius Gallię vnicũ decus. Hac nr̃a tẽpeſtate diuino quodã munere in rei lr̃ariæ remediũ datus, oẽs philoſophiæ partes à caliginoſa quorundã ſophiſtar& barbariæ vẽdicauit. Et quæ iã oĩo latine loqui dedidicerãt ac lõge ab Ariſtotelis, cęteror& q́; vere philoſophãtiũ mẽte abierãt, in priſtinã & ſermonis & doctrinę maie ſtatẽ reſtituit ea ſtructura & ſerie, vt nihil deſit addendũ, nihiĺq; ſine vitio ſe offerat demendũ, tãta induſtria, tãtuḿq; in oĩbus ſuis opibus artificiũ, tãta in dicẽdo dignitas vt cũ philoſophia q̃ſq; vl'mediocriter doctus eloquentiã (q̃d antea nõ licebat) cõſequi vberrime poſſit. Primus em̃ apud Gallos (vt Cicero apud Romanos) philoſophiã rudẽ adhuc & impolitã cũ eloquẽtia iũxit. Nã cũ antea Pariſiis peregrinareꝛ ciuitate donauit. Vnde nõ ſolũ philoſophię rudes, ſed etiã docti aliq̃ntũ ſe arbitrantꝛ adeptos, & ad dicendũ & ad indicãdũ. Eſt em̃ in dicẽdo ſublimis. In ſentẽtijs grauis. In inuentõe exq̃ſitus. In cõpoſitõe diligẽs & curioſus, nec ſuor& tm̃, ſed etiã alienor& opes& ad hoc ſiquidẽ vnũ natus videꝛ, vt palęſtrę lr̃ariæ cõſulat, bonas artes inſtauret, & in antiquũ ſplẽdorẽ reducat. Ea eſt huius viri cura, ea oblectatio ad ſtudiũ, eo cogitatus oĩs, eo mẽs, eo animus dirigiꝛ. Quod vt liberius fiãt nõ mõ patrimoniũ q̃d nõ cõtemnẽdũ ſtapulis habebat inſtar demetrij ſuis cõdonauit, ſed & dignitates, officia, bñficia, & honorificia & opulẽta abiecit cũ thebano crathe ratus talia raro virtutibus cohærere. Deniq; vt exiguo concludas oĩa verſu.

¶Ditauit Sophia ſecula noſtra Faber. Sequuntur aũt quę in artibus liberalibus à ſe contexta ſunt. Primũ eſt:

Paraphraſis in logicã Ariſtotelis miro artificio elaborata.

In Phyſi-

In physicen Aristotelis ītroductio. Et paraphrasis stilo nō inerudito
In Ethicen eiusdē paraphrasis & introductio. (contexta.
In Economica cōmētarius. In Politica cōmētarius & ītroductio.
In Arithmeticā Iordani cōmentarius & demonstrationes.
In Seuerini Boetij libros arithmeticos epitomæ.
In Musicam elementa quædam.
In astronomicū introductoriū Iohānis de sacro Bosco cōmētarius.
Astronomici theorici corpoꝝ cœlestium, lib. 2
Introductio ī sex lib. Methaphysicos Aristo. & in eādā cōmētarius.
Cætera quidē maiora in liberaliū artiū facultate expectant. Sed neq; his cōtentus vir religiosissimus rebus diuīs animū intendit, & se illis totū dedidit, magnū theologis nr̄is & diuini verbi scrutatorib. ornamētū & adiumētū allaturus, vtpote q implicita explicet, obscura elucidet, innodata enodet, trunca & mutilata passim loca restituat. Qđ ex his q̄ in hæc sacratissī. diuinæ sapiētiæ disciplina, aut traduxit, aut scripsit, aut correctius emēdatiusq; ī primi curauit, facile deph̄endi p̄t

Sunt autem subscripta.

Io. Damasceni translatio. Cōmentaria in Ricardum.
De trinitate. Cōmentaria in Ecclesiasten.
Cōmentaria in ep̄las Pauli. Scolia ī Dionysij Areopagi. opa.
De ornatu spiritaliū nuptiaꝝ. Cōmētaria in Hugonē de S. Victore.
Viuit Parisijs quotidie noua quæ dā fabrili sua incude cudens.

GVilhelmus Budæus Parisieñ. ex clarissima Budæoꝝ familia natus, historicus, poeta, phūs, oratorq; disertiss. Nō mō fortunæ, sed etiā animi dotibꝰ pulcherrime ignitus. Hac nr̄a tēpestate p vniuersam Italiā, nedū p Gallias ob incredibilē ipsius oīm sapiētiaꝝ notitiā clarescit, indies vtraq; lingua eruditissimus, ingenio ꝓpe diuino, eloqo graui & terso, in oīni disciplinaꝝ gñe doctissimus, & p̄ter doctrinā singularē vir certe perhumanus, affabilis, modestus, ac mīta veneratiōe dignus. Scripsit aūt oīones & ep̄las q̄plurimas Elegias & epigrāmata diuersa. Annotatiōes in quatuor & viginti pandectaꝝ, seu digestoꝝ libros æ didit. In reliq̄s æ diturus vt ipse ī ea quā ad Iohānē de Ganayo magnū Franciæ cancellariū scribit ep̄la testatur. Quandoquidē annotationes quātæ sint eruditionis & doctrinæ cuiq; perpendēdū relinquit. Viuit Parisijs magna oīm expe-

(ctatiōe, à quo maiora propediē in lucem prodibunt.

GVilhelmus Castellus seu Castalius Gallus, poeta & orator terssissimus, Turoneñ, patre Christiano Castello doctore Parisieñ regio

regio medico Martina parēte Biturica, Turonis nascit, anno dñi. MCCCCLXVIII. vbi prima l̄raꝝ cunabula edoctus Paris ijs (vt moris est) ad fructuosiores, solidioresq; disciplinas capessendas mittit Iohāni Anglico fratri Materno viro in diuīs hūanisq; l̄ris apprime erudito. In bursam (vt triuiali vtar verbo) Nauarricā succeſſurꝰ, vbi liberalibus studijs, & p̄sertim hūanioribus eā nauant operā, vt breui tp̄is curriculo socios oēs ætate & doctrina p̄cedētes nō modo æquauerit, sed etiā lōge superauerit. Tanta rei l̄fariæ fitis, tātus amor, tāta cura, tantū studiū. Hinc subito fama sup æthera notus, in gymnasiū Burgūdiacū ad īstituēdā melioribus, politioribusq; l̄ris iuuētutem à Bernhardo Roilleto viro oīm bonaꝝ disciplinaꝝ cumulatissimo eiusdē gymnasij rectore primario accersitus, primæ hūanitatis classi p̄ficit. Hinc exanclato dialectices agone & discipulis laurea donatis Nauarricū gymnasiū repetit hūanis disciplinis diuina (ad q̄s sp anhelauerat) adiūcturus. Tandē adepto in sacratissima theologiæ facultate doctoratu, Turonū secessit, vbi honorificis eccleſiæ bñficijs archidiaconatu & canonicatu honestatus cū suis viuit, oratiōi & p̄dicationi intētus. Quod supest tp̄is, bonis disciplinis imptit nomini & posteritati cōsulens, vtiā cœpit multis opibus q̄ in lucē emisit. Quoꝝ noīa subīciunt Sibyllinū de iudicio extremo carmen.
Aegloga, cui nomē, Enmorphus. Carmē de stultis mulieꝝ votis.
Dialogus in Iacobi fabri Stapulensis laudem.
Elegiarum lib. 1. Epigrammatum lib. 1.
Ep̄læ ad diuersos multæ & variæ. Expectant longe maiora.

IOhannes Bartholus Parisieñ. doctor, medicinæ oīm huius ætatis excellentissimus, & ob id Apollinis & Aesculapij nomine à varijs etiā cuiusuis disciplinæ & amantissimis & peritissimis peculiariter donatus. Tantæ est apud oēs & authoritatis & doctrinæ, vt quē illi conferas inuenias profecto neminem, siue quæ suæ sunt professionis quæsieris, siue quæ sint alterius cuiusuis dogmatis. Quandoquidē in omni disciplinæ genere consummatissimus, de oībus ita docte, ita elegāter, ita scite, promptēq; disserit, ac profunde sapit, vt vnus omnes tā diuinas q̄ humanas artes studiosissime cōplexus sit.

ANtonius Syluiolus Parisieñ. poeta & orator insignis, cū multa linguarum genera calleat, tribus tamen. Gallica. s. latina & vulgari Itala excellit, quibus cum apud omnes, tū apud quosq; & doctissimos & nobilissimos, & præsertim domus Ambosianæ Frācæ gentis, maxime & noīatissime proceres eā sibi famā & grām con

ciliauit, quã nulla inuidoꝝ obtrectatio diſſoluat, nulla ædacis caries vetuſtatis aboleat, vtpote q iã hoc triplici linguæ dona ĩmortalitatẽ ſibi q̃ſierit, nec minoris hac ſuauiſſima Gallicę linguę volubilitate apud nr̃hos habeat, q̃ Dantes apd̃ Florẽtinos. Quãta vero eloq̃ntia laboret, ſuo ĩgenij lumĩe polleat, q̃ inuẽtiõis ſubtilitate emineat, q̃ diſpoſitiõis artificio p̃ſtet, q̃ varietatis fecunditate ſcateat, q̃ denicꝫ reꝝ ſentẽtiarũcꝫ grauitate incedat, locupletiſſimũ p̃clara eius opa dãt teſtimoniũ. Scripſit em̃ multa & p̃clara imprimis in vulgari ſuo comedias plures, in qbus oſtẽdit q̃ varius, q̃ abundãs, q̃ facũdus q̃ elegans, q̃ facetus, denicꝫ q̃ vrbanus fuerit latinæ vero ſubnexa emiſit.

Elegiarum. li. 1. Epigrammatum. li. 1
Dialogos plures & graues. De Venetis triũphum. Scripſit & indies ſcribit alia lõge maiora, qbus Gallis & ſuos eẽ poetas & oratores, Italis nõ inferiores, qn & illis ſupiores oſtẽdat. Si his linguę inuoluueris (qbus Italus oĩs aut blãdit, aut aurã aucupat) fugẽ & irreqetũ laborẽ impẽderẽt. Viuit adhuc & veſcit aura ętherea, reuerẽdi ĩ Chr̃o patris Georgij Amboſiani archip̃ſulis Rothomagẽſis orator.

GVilhelmus Copus Baſiliẽſis, eruditiſſim⁹ phũs, latinæ græcæcꝫ peritiſſim⁹, hac nr̃a ætate Pariſiis arte medica (cuius eſt doctor & profeſſor eminẽtiſſim⁹) excellit, ad cuius ædes nõ mõ Pariſienſ. tanq̃ ad vnicũ ſalutis remediũ cõfugiunt, ſed etiã q huic nr̃o regno p̃ſunt audita viri fama ociſſime mittẽtes acciũt, eius opẽ ſentiũt. Vñ vnus inter oẽs huiuſce profeſſionis antiſtites nõ ſibi peperit, neſcio an ĩmortale, an inuidioſum potius. Eſt aũt hic Guilhelmus ingenio ſubtilis, eloqo terſus, ſermõe diſertus, doctrina admirabilis, & rerũ naturaliũ ſciẽtia nulli poſtponendus. Viuit Pariſiis ſub Ludouico huius noĩs duodecimo magna ſui apud oẽs & celebritate & expectatione. Cudit em̃ quæ poſteritas legat, inter quæ iam habemus.
Pauli Cegmetæ p̃cepta ſalubria ab ipſo latino decore veſtita.
Idem Hypocratis prænoſtica.

IVdocus Clicthoueus Neoportuenſ. doctor, theologus cõſummatiſſimus, phũs nitidiſſimus, oratorcꝫ adeo inſignis, vt ferinos hominũ mores, & om̃e mortale genus diuina potius q̃ mortali facũdia cõponat. Qui ad hęc natus officia, vt lr̃aꝝ ignaros rectis habenis dirigat, ĩſulſos terſo eloqo erudiat, philoſophię ſplẽdore deſtitutos, pulſa p̃cul caligĩe nitidiſſimo fulgore illuminet. Hũc his nobiliſſimis animi dotib⁹ & dignitate, natura parẽs inſigniuit, vt qcqd hoc ĩ mũdo ſenſibili moliat rei literariæ p̃pagãdæ accõmodet. Quæ em̃ ſcabra

bra, fęda, hiantia, barbaracꝫ ſunt expolire, & ſuũ philoſophię repare nitorẽ ſummope nitit, & maxie ĩ ſacris eloqis interp̃tãdis ſtudiũ cõterere aĩo, mẽtecꝫ decernit. Diuĩa hũc adeo exornãt eloqa, rerũcꝫ ſupramũdanaꝝ cognitões vt eũ in terris mortalẽ adhuc vitã ſpirãtem fulgẽtiſſimis cęleſtiũ choris admiſceãt, ſuæ p̃fuſiſſimę doctrinę eximia monumẽta magno voluminũ nũero nobis vẽturæcꝫ poſteritati reliqt, maiora tãdẽ relict⁹. Scripſit em̃ q̃ hac ſerię digeſta ſcribunt In Auguſtini Dathi elegãtias cõmẽtariũ. In introductionẽ Arithmeticã Seuerini Boetij cõmẽtariũ. De praxi numerãdi cõpendiũ. In Iohãnẽ Damaſcenũ cõmẽtariũ. De vera nobilitate libꝝ eximiũ
In paraphraſim phyſices Ariſtotelis ſcholia.
In introductionem paratã in phyſicen Ariſtotelis commentariũ.
In ĩtroductionẽ paratã ĩ libros metaphyſices Ariſtotelis cõmẽtariũ.
In introductionẽ elaboratã in Ethica Ariſtotelis cõmentarium.

CArolus Bouillus Beromãdius Samarobrinus, vir & rhetorico liqre, poetica varietate, toti⁹ philoſophiæ micãtiſſimo ſplẽdore expolitus, geometracꝫ inſignis. Quẽ qdẽ ad diuina potius pueſtigãda reꝝ ſecreta, entiũcꝫ oĩm latitãtes eſſentias natura produxiſſe credit, q̃ vt mortali corpe intercept⁹ humanã vitã duceret. Adeo enim euecto ingenij acumine inſignitus, vt nõ mõ terrenoꝝ entiũ naturas (prius cęca caligine obductas) in lucẽ educat, veꝝ & ſtelliferos orbes, patulãcꝫ cœloꝝ machinã duce philoſophia p̃fundiſſime penetret, entiũ ſupnaturaliũ naturas mũdanoꝝ philoſophica proportiõe p̃mõſtret indiſſerabilẽ cœleſtis curiæ trinitatẽ, & nũeroꝝ philoſophica oſtenſiõe, & terrenaꝝ reꝝ vnitiſſima ſcrutatiõe exacte p̃figuret. Hic p̃rſus & maxie philoſophię cõtẽplatiue, geometricisꝫ abſtractiõibus deditus ẽ, vt ſępenũero horis nouẽ trũco arboris innixus ĩmotis oculis, ĩmoto corpe ſui, ſuoꝝ hũanicꝫ victus oblitus & mole corpea ſolutus reꝝ naturas cõtẽplari viſus ſit, vt potius aĩa corpore ſoluta in cœlis degere q̃ humanis vinculis aſtricta hoc in mũdo ſenſibili auras vitales capere videret. Multa ſui ingenij acumine adinuenit priſcis ſeculis inuiſa. Quadraturã em̃ circuli, ſuis geometricis machinamẽtis cõtexuit, quã philoſophoꝝ nullus antea ſatis exacte adinuenerat. Libꝝ de nihilo magna cũ oĩm admiratione mira ingenioſitate perſcripſit, aliacꝫ quãplurima philoſophica opa quæ nullus mortaliũ exactis retro ſeculis p̃uiderat poſteritati reliqt.
In Geometriã libros ſex ĩtroductorios. De circuli quadratura. li. 1.
Introductionẽ in ſciẽtiã p̃ſpectiuã. Libꝝ de intellectu diuino, angelico,

gelico,& humano. Librum de ſenſu. Librum de nihilo. Artem oppoſitorum. Librum de generatione. Librum de ſapiente. Librum de duodecim numeris. Epl'as philoſophicas complures.

GVilhelmus de Quercu, doctor theologus inſignis, hac noſtra tẽ peſtate cęteros inter oẽs mortales cõſilio, moribus ſacriſq; eloquijs eminẽtiſſimus, q dum illa Gallor̃ maieſtas horrifico ſummi pontificis, Anglor̃, Hiſpanor̃q; inſultu & atroci bellor̃ apparatu p̃mereť, ſolus ſuo cõſilio & ſana animi ſnĩa Gallor̃ anguſtiæ & neceſſitati benigniſſimus occurrit. Hic nempe Alpes trãſuectus Piſanam acceſſit ad vrbẽ vbi maximã & cardinaliũ eꝑorumq; cõcionem ſupre Gallica, & tãto bellor̃ ꝑdigio diſſerentẽ ſola ſua animi ſagacitate corroborauit, tãtiq; cõcilij ptes ſibi vẽdicauit eminẽtiores. Nec minori in ppl'o ad diuina officia ſubeũda vtiť eloquio. Tãta em̃ & ſentẽtiar̃ grauitate & diuinor̃ cõſilior̃ cognitõe excultus, vt ĩdomitos mortalium mores, barbarosq; ppl'os facili cõponat eloquio, ad nitidamq; ſummi creatoris agnitionẽ, benigna voce, gratis oculis, geſtu moderato, & ſimilitudinibus iucundis facile reducat.

REnatus Garnerius Luxioneñ. in vtroq; iure doctor, nr̃æ ętatis peritiſſimus, q ob ſuã in omnigeno diſciplinar̃ gn̄e, tum maxime p̃clara legũ facultate claritudinẽ ſui famã atq; decus p vãrios terrar̃ tractus diſſeminauit, meritoq; in cõdendis interꝑtandisq; paſſim legibus Ligurgi, Socratiſq; partes facile ſibi vẽdicauerit. Tertiori etem vocis eloquio, ſpectata ꝑfeſſione, anĩo ſagaci, placido geſtu, legũ ęnigma ſoluit, vt Pictauicos fines ꝑpetuo decorauit honore totamq; Galliam indies ſua nobilitate eminentia.

CHriſtoferus Longolius Pariſieñ. phũs ingenioſiſſimus noſtriq; ſeculi orator clariſſimus, quẽ vt natura parẽs maximis decorauit animi dotibus, & naturali ad rer̃ indagãdas naturas prępara-mẽto inſigniuit. Ita fortuna bonor̃ cumulis ingẽtiſſimis & gratiſſima dexteritate eũ vberrimẽ donauit. Qui naturã ei beneuolã, nobiliſſimasq; animi dotes inſpiraſſe animo repetẽs, ita naturę munera & labore & exercitio exauxit, vt nr̃æ ætatis phũs clariſſimus, oratorq; exuberãtiſſimus euaſerit. Hic Plinium in p̃clara Pictauica academia inenarrabili ſtructura ꝑfeſſus ẽ, vt nõ mortali eloquio fretus, ſed potius cœlor̃ penetralibus educta ſnĩar̃ varietate roboratus oĩm ſine diſcrimine videreť. Hũc Pariſiana (diſciplinar̃ alumna) academia & moribus, & oratorio ſucco, lr̃iſq; philoſophicis nõ inelegãter erudiuit, nihilominus tñ nõ Gallico ſatiatus eloquio Italicos lares (maiora coniectãs aſſequi) feſtino pede aggrediť, vbi & facili rer̃ experiẽtia, terſoq; edoctus eloqo, Gallicos tandẽ fines pede reuerſo acceſſit, vbi ſuę eloq̃ntię & doctrinę ędidit teſtĩonia. Quartũ em̃ vix & vigeſimũ annũ exagitãs innũera voluminũ varietate (poſteritati cõſulens) ſuæ doctrinę monimẽta ędidit, ſequacibusq; ſuis hac digeſta ſerie reliqt. Orationẽ de diui Ludouici Francor̃ rege, & gentis Gallor̃ laudibus ad Franciſcum Valeſium Delphinum.

Oꝝones & epl'as ꝑpe innumeras Elegias & Epigrammata varia. Commentaria in Plinium quæ Pictauij publice cum ſumma omniũ admiratione docte & eleganter interpretatus eſt.

Quædam in iure ciuili dum illud Pictauij publice profiteret.

IOhãnes Stephanus floruit hac noſtra tẽpeſtate, natõe Italus, Verſellar̃ eꝑs, cardinalis Bononiẽſis, & rei lr̃ariæ cultor exactiſſimus, quẽ quãto excellentioribus & eminẽtiſſimis fortuna dignitatibus euexit, tãto natura nobilioribus decorauit animi dotibus. Hic nẽpe cũcta etiã dignitatũ clariſſima faſtigia otio lr̃ario & rer̃ exquiſitis naturis ſemp poſtpoſuit. Et ſuo tãdẽ infatigabili labore & ĩduſtria effecit, vt Ariſtotelis magna moralia priſcis ſeculis nunq̃ prącognita nobis cõia fecerit, quæ Iacobus Faber noſtri ſeculi philoſophus eminẽtiſſimus, & philoſophię defenſor acerrimus ipſius auſpicio impreſſioni commiſit poſteris fructus non exiguos allatura.

GVilhelmus de Mara floruit hac tẽpeſtate, natiõe Neuſtrius, ex deſerto Conſtãtini pago oriũdus, à parẽtibus nobilis ꝑſapiæ, atq; ſanctiſſimæ vitæ ꝑcreatus. Nũc cathedralis eccl'iæ Cõſtantienſis canonicus ac theſaurarius, orator ac poeta inſignis. Hunc adhuc puer̃ exiſtentẽ, inſignis theologus doctor Io. Boucardus q̃ndã Abrinſeñ. eꝑs ac cõfeſſor regius, ſuſcepit in diſciplinis educãdum ob p̃claras animi dotes quas in puero cernebat. Nec ſolũ ipm ꝑ alios curabat erudiendũ, ſed etiã ipemet quãdo ꝑ otiũ vacabat, erudiebat nõ par̃ ſe oblectãs in tã fertilis agricultura. Ac tm̃ de p̃clara eius indole ſperabat, vt nõ dubitauerit eũ in ea ætate beneficio donare, maiora profecto daturus ſi ſupuiviſſet. Deniq; Guilhelmus ipſe ad p̃clare ſtudiũ Pariſieñ. profectus in modico tpis ĩteruallo eo euaſit, vt nullus in arte oratoria aut poetica eo celebrior haberet. Vñ Ro. Briſſonet⁹ q̃ndã Remẽſis archieꝑs, ac Frãciæ cãcellarius in tãti viri famã audiẽs eũ ſibi in ſecretariũ acceꝛſiuit. Quo q̃dẽ Roberto mortuo Carolus octauus dedit hũc Guilhelmũ cãcellario ſuo Guidoni de Rupeforti. Carolus em̃ ipſum Guilhelmũ diligebat propter rhitmos non inſulſos

quas ipſe lingua gallica nouerat elegãtiſſime cõponere, & etiã propter artẽ ſcribẽdi in quocũq; literaꝝ gñe in qua ſibi parẽ nõ inueniebat. Poſtea reuerẽdiſſimus cardinalis ſancti Maclouij Guilhelmus Briſſonetus hũc ſibi à Guidone de Rupeforti impetrauit vt eſſet eius auricularius, apud quẽ diu mãſit. Sed demũ curialiũ miſeriã pteſus, ac tpis iacturã egre ferẽs cõceſſit in ſtudiũ Cadomenſe vbi rectoria dignitate, & poſtmodũ laurea doctorali ĩ vtroq; iure donatus ẽ. Eſtq; in eo ſtudio iura pluribus annis profeſſus, tãdem in canonicũ ac theſaurariũ cathedralis eccleſiæ Conſtã. aſſumptus, vbi reſidet ſoli deo ſeruiẽs, & bonis literis q̃bus poſteritatem ditaturus eſt.

Hæc ſunt quæ iam extãt ſuæ doctrinæ teſtimonia.

Conflictus in Chimerã ad Iohãnem de Ganayũ magnũ Frãciæ cãcellariũ opus ſanç egregiũ atq; ſanctũ, in quo illa tria præcipua vitia quibus totus mũdus inficit atq; venenat, ſuperbiã ſcilicet, libidinem, atq; auaritiã elegãter inſectatus eſt.

Opuſculũ de ſacroſancta euchariſtia ad Guilhelmũ Conſtañ. epm.

Paraphraſis in Muſeũ de Herone & Leandro ad Nicolaum de Ceriſay ſancti Germani Pariſieñ. decanum.

De amoribus liber vnus ad eundem.

De laudibus liber vnus ad Io. Briſſonetũ regioꝝ calculoꝝ pſidẽtem.

De probris liber vnus ad Carolũ Guillart Pariſei ſenatus pſidentem

Neniaꝝ ac epithaphioꝝ. li. 1. De diuinis. li. 1

Multa pterea in oratione pedeſtri ſcripſit q̃ nondũ in lucẽ prodiere.

MAtthæus Ebroiceñ. Normannus, ordinis fratꝝ pdicatoꝝ, profundiſſimus ſcripturaꝝ indagator, vir vtiq; religione plenus, ac literis ſup pẽthateucũ Eſaiã & alios q̃plures veteris ac noui teſtamẽti libros egregiã fecit poſtillã, quę in libraria communi cõuẽtus Ebroiceñ. ſupradicti ordinis cuius alũnus fuerat repoſita habetur. Floruit aũt vt ex qbuſdã eius ſcriptis apparet circa tpa Caroli ſexti Frãcoꝝ regis. Huius libros cũ p quaternos diſperſi eſſent recollegit frater Robertus Baiguardus theologiæ doctor & cõfeſſor chriſtianiſſimi Frãcoꝝ regis Caroli ſeptimi eorundẽ ordinis & cõuẽtus, ipſoq; reposuit in communi libraria eiuſdem domus.

GVido Ebroiceñ. egregioꝝ ſermonum cõpilator, circa hæc etiã tpa floruiſſe creditur, eiuſdẽ ordinis frater, q etiã pter regulas tichonij quædam aptiſſima dedit documẽta ad ſacræ ſcripturæ ſenſum capeſcendum, oſtendẽs ex quarum rerum ignorantia in doctrinæ ſacræ expoſitione errare ſæpius cõtingit, quæ in quorũdam cõuen-

cõuentuũ bibliothecis inter cætera eius opa recollecta inueniuntur.

LAurẽtius Geruaſii de cõuẽtu Lexouieñ. ordinis prædicatoꝝ in Normãnia. Regnãte Ludouico vndecimo Frãcoꝝ rege apud Pariſios clarus habitus ẽ, doctor, theologus, vir vtiq; ſciẽtia & doctrina famatiſſimus, q propter excellẽtẽ eius ſapiẽtiã cũ maxime ſanctiſſimi doctoris Thomæ Aqnatis doctrinã calleret ad reformãdũ in melius Colonieñſe ſtudiũ miſſus, cũ ibidẽ ſupra modũ pfeciſſet exinde rediẽs apd Diuionũ Burgũdię oppidũ ſpm̃ reddidit, ibiq; cũ fratribus ſui ordis ſepultus, vtilia valde opa q̃ copulata mgri Laurẽtij Geruaſii dicũtur ſup totã ſummã theologiæ angelici doctoris (cuius videlicet doctrinæ dũ viueret emporiũ dicebatur) reliquit.

SIlueſter de Prierio Bononieñ. ordinis fratꝝ pdicatoꝝ doctor venerabilis, ac clariſſimus ſanè doctrinæ ſancti Thomæ Aquinatis expoſitor pariter & acerrim⁹ defenſor, circa tpa Innocẽtij octaui põtificis maximi in Lombardia floruit. Scripſit eñ defenſorium doctrinę S. Thomæ q̃ſtio. Io. Capeoli ſcripta breuians, luce clarius doctrinã ſanctiſſimi doctoris irrefragabilẽ demõſtrat, ex ipi⁹ dictis oĩm aduerſantiũ argutias diſſoluẽs. Scripſit etiã ĩtroductoriũ logice. Itẽ ſummã ſermonũ q̃ roſa aurea nũcupat. Item ſummã de caſibus cõſcientiæ. Itẽ malleũ Scotiſtaꝝ. Itẽ ſup 4. libros ſentẽtiaꝝ. Adhuc vſq; tpa pſeuerat ſcribẽdo, Bononiæ degẽs vſq; videlicet ad annum domini. DXII. ſupra milleſimum.

DOminicus de Flandria, doctor clariſſimus, eiuſdẽ ordinis Bononienſis, eiſdẽ temporibus qbus & præcedens.

Scripſit quæſtiones methaphiſicales.

Quæſtiones de anima. Item ſup libros poſterioꝝ.

Obiit aũt pſidẽte ĩ cathedra Petri Alexãdro octauo ſummo põtifice

PAulus Soncinnas eiuſdem ordinis hiſce temporibus.

Scripſit quæſtiones Methaphiſicales.

Item ſuper prædicabilia & prædicamẽta.

Eodem tempore, vel eo circa quo & præcedẽs vita functus eſt.

¶Finis libri de Scriptoribus Eccleſiaſticis Diſertiſſimi patris dñi Iohãnis de Trittenhem abbatis Spanhemẽſis cũ multis additiõibus illuſtriũ virorum. Coloniæ per me Petrum Quẽtell. Anno dñi. M. D. XXXI.

300. —

111
4 A-4483